

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 11675

SEFER HAYE ADAM

Abraham ben Jehiel Michal Danzig

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

ספר
חיי אדם

הועתק

מהספר חיי אדם בלה"ק שחבר הרב המאוה"ג
מהר"ר אברהם דאנציג ז"ל מו"צ דווילנא .

אזו וויא דאש דאויגע ספר הייסט . אזו איז דאש אויף . דאש
גאנצע לעבין פון דעם מענטשין . עש שמיינען אלע דינים פון
דעם שולחן ערוך אורח חיים אונג אנדערע פוסקים
אלדינג ויער קלאר אונג ריין . אפילו ווער עש איז גיט קיין למדן
וועט ער זיך אויף דער פון אויש לערנען אלע דינים :

שנת תש"י לפ"ק

הוצאת מטורה פאבלישינג קאמפאני

Published by MESORAH COMPANY

New York

Printed in U. S. A. by Saphrograph Co., 194 Elizabeth Street, New York 12, N. Y.

סאָרצייקענש פון אלע דינים וואש געפינן זיך אין דעם דאוונגען ספר חיי אדם :

דיני מסוקי הופרה • אלע דינים פון
 ברוך שאמר ביו נאף לשלחב :
 דיני קדיש וברכו • ווען מען מעג זאגן
 קדיש אדר ברכו אדר קדושה • ווער
 עש כח נאף זאג מיט דעם תון • אונ
 ווער עש מעג דאוונגען פר דעם עכאר :
 דיני קריאת שמע • ביו וויא לאנג איז
 די צייט אין דער פריא קריאת שמע
 צוא זאגן • וויא אזו מען זאל זאגן
 קריאת שמע וואש מען זאל טאן ווען
 מען האט אין דר פריא אדר צו מעריב
 קיין קריאת שמע נישט גיזאגט אונ
 נאך אויך אנדערע דינים דער פון :
 דיני שמונה עשרה • וויא אזו מען מה
 דאוונגען שמונה עשרה • וואש מען
 זאל טאן ווען מען האט איין שמונה
 עשרה פאר פעלמ • אונ וויא לאנג מען
 האט צייט שמונה עשרה צו דאוונגען :
 דיני משיב הרוח • טל ומטר • יעלה ויבא •
 ווען מען זאגט משיב הרוח • אונ טל
 ומטר • אונ יעלה ויבא • אונ וואש
 מען זאל טאן ווען מען האט פר געסין
 צו זאגן אדר מען האט ומטר גיזאגט
 משיב הרוח אדער טל ומטר • אדר
 מען האט מוצאי שבת נישט גיזאגט
 אהה חוננתנו • אדר תשעה באב האט
 מען פאר געסין צו זאגן נחם • אדר
 חנוכה אונ פורים האט מען פאר
 געסין על הנסים • אדער עשרת ימי
 תשובה האט מען ניש גיזאגט המלה
 הקדוש • אדער וכתוב אדער בספר
 תנים • אדר אין איין העניית ווען מען
 האט

השכמת הבוקר אלץ וואש מען זאל טאן
 אין דער פריא ווען מען שמיט אויף
 אונ וויא אזו מען זאל זיך אן טאן :
 נשילת ידים • וויא אזו דאש וואשין זאל
 זיין אין דער פריא אונ מיט וועלכע
 וואסער מעג מען זיך וואשין :
 דיני סהרה וקיעה • וויא אזו מען מה
 זעהן תמיד ריין צו זיין • אונ וועלכע
 זאכין עם הייסן נישט ריין אונ מען
 סאר קענין זיין נישט לערנען אונ נישט
 דאוונגען אדר איין הייליג ווארט זאגן :
 דיני קודם תפלה • די אלע זאכין וואש
 מען מעג יוא טאן אונ וואש מען סאר
 נישט טאן פאר דעם דאוונגען :
 דיני ציצית • אלע דינים פון ציצית •
 ווען מען מה מוז גיין אין ציצית • וויא
 מען מה ערליך האלטן די ציצית •
 וועלכע ציצית עש זיינען פשר אונ
 וויא אזו מען זאל איין מאכין דיא
 ציצית אין ארבע בנפות אריין :
 דיני תפילין • וויא אזו מען זאל לייגן
 תפילין • אונ ווען מען זאל זיין אויש
 טאן • וויא אזו די רצועות זאלן זיין •
 אונ וויא מען מה הייליג האלטן
 דיא תפילין :
 דיני תפלה • אלע דינים פון דאוונגען
 וועמן מעג מען מצרף זיין צום מען •
 ווען מען מעג זאגן ברכו אונ קדושה
 אונ קדיש חאמשע עש איז נישטא קיין
 מען • אויף וועלכע ערט אין דאוונגען
 סאר מען נישט ריידן אונ וויא מען זאל
 דאוונגען ווען מען קומט שפעט אין שאל :

ב

ג

ה

ו

ז

יא

יב

דא' אָדער ווען דער קורא האט זיך
מועה גיוועזן און האט פאר איינעם
נישט מער גילייענט נאר צוויי
פסקים. אָדער ווען עש איז נישט
דא קיין איינציג ישראל נאר לויטר
כהנים אָדער לויים. און נאך פיל
אנדערע דינים :

דיני עליות החיובים. ווער עש איז
איין חיוב עולה לתורה צוא זיין :

דיני נשיאת כמים. אַלע דינים פון
כהנים דוקענען :

דיני אשרי וכו' לציון. דינים פון אַשרי
און וכו' לציון. און ווען מען זאגט
נישט לְכַנְעַת. אויף דינים פון
עלינו לשבת :

דיני קדיש יתום. וואש דער קדיש
איז. ווער עש איז איין חיוב קדיש
צוא זאגן. און וויא אזו מען זאל
איין פילין דיא קדישים :

דיני אוד התפלה. וואש מען זאל
לערנען נאך דעם דאוונען :

דיני ספר תורה. ועדד איד זאל זיך
אליין שרייבן איין ספר תורה אָדער
ער זאל זיך באשטעלן בייא איין
ספר. און וויא מען מוז ערליך
האלטן איין ספר תורה און אנדערע
הייליגע ספרים :

דיני הנהגות האדם. דיא בשרייבונג
פון אַלע גוטע און שלעכטע מדות
און וויא אזו דער איד זאל זיך תמיד
אויף פירן :

דיני בריאות הגוף. אַלע זאכין וואש
מען זאל וטאן פדי מען זאל גיוונד
און שטארק זיין :

דיני איסורי סכנה. אַועלכע זאכין וואש
מען

האט פאר געסין צו זאגן ענגו. אָדער
מען האט אין דר פריא גזאגט שלום
רב. אָדער מען האט אין דיא ערשטע
נאכט פסח גידאבענט דיא וואכדיגע
שמונה עשרה :

דיני חזרת השי"ץ. אַלע דינים פון דער
הויכע שמונה עשרה וואש דער תון
זאגט. און וויא מען זאל טאן ווען
דער תון האט זיך מועה גיוועזן אין
מיטן. אָדער ער איז פאר שלאפט
גיווארן. אָדער ער איז איין ביהן און
עש האט זיך גיטראפן איין מת און
נאך אנדערע זאכין :

דיני שמעו בשמונה עשרה. ווען מען האט
זיך מועה גיווען און מען האט גיואגט
איין אנדר ברכה אין דר שמונה עשרה
אָדער מען האט גאר גידאבנט איין
אנדער שמונה עשרה וואש מען טויט :

דיני תחנון. וויא אזו און ווען מען
פאלט התחנון און אויף וועלכין ארט
מען זאגט עש. און אין וועלכע טעג
מען זאגט נישט קיין תחנון :

דיני קריאת התורה. וויא מען מוז זיך
נוהג זיין ווען מען לייענט. ווער עש
מען לייענען. וועמן מען זאל אויף
רופן. וואס מען מוז ווען דער
אויף גירופנר האט זיך מועה גיוועזן
מיט דער ברכה אָדער ער איז אין
כיטין פאר שלאפט גיווארן. אָדער
מען האט אים גיוויזן איין אנדער
אַרט אין ספר. אָדער עס איז אין מיטן
לייען גיבלבין ווייניג פון איין פגני.
אָדער דער אויף גידאבענער האלט אין
מיטן דאכנען אָדער מען האט איינעם
אויף גירופן און ער איז נאר נישט

יז יח יט כ כב כג כד כה

לוח המפתחות

ג

איבער זאכין וואש מען הערמט
דיני ברכות הריח • דיא ברכות איבער
זאכין וואש מען שקעקט :

דיני שהחינו והטוב והמטיב • יעדער זאך
וואש מען מוז דרייבן מאכין שהחינו
אונ ווען מען מאכט דיא ברכה
הטוב והמטיב :

דיני פרטי ברכת הנחנין • דיא ריינע
בשרייבונג פון יעדער זאך וואס פר
איין ברכה מען מוז איבן איר כאכן :

דיני ברכות פרטיות • דינים פון גוכל
גענטשין • פון ברה שפטרני • פון
חלה נעמען אונ פון פלים טובלין :

איזה דיני ברכות • וויא אזו מען זאל
מאכין יעדער ברכה • ווען מען זאל
זיא מאכין • אונ וואש מען טאר ניט

טאן ווען מען מאכט דיא ברכה •
דיני משה ומתן • וואס דאס געלט איז
וויא אזו מען מוז ערליך האנדלן •

אלע דינים פון מעקטין אונ וועגין •
וויא אזו מען מוז הייליג האלטין
דאש ווארט :

דיני מנחה • אלע דינים פון מנחה
דאוונען • אונ ווען דיא צייט איז
פון מנחה :

דיני מעריב • דיא צייט פון מעריב
דאוונען • אונ וואס מען זאל טאן ווען
מען פיר שפעטיגט זיך מיט מעריב •
אונ נאך אנדערע דנים דער פון :

דיני סדר הלילה • דינים פון קריאת
שמע ליעגן • אונ וויא מען זאל זיך
פירן בייא דער נאכט :

דיני ערב שבת • וואש דער הייליגער
עבת איז • אונ וויא מען זאל זיך
נהג ויין פרייטאג בייא טאג :

דיני

מען טאר נישט עסין אדער טאן ווייל
עס איז געענליך פאר דעם מענטשין :

דיני נשילת ידים • דינים פון וואשין
צום עסין :

דיני המוציא • אלע דינים פון דרמ ציא
וויא נרוים דיא מוציא מזויין • אונ
איבער וואס מאכט מען ד' מוציא :

דיני סעודה • דינים פון דעם עסין אונ
וויא אזו דער איד דארף צוא עסין
עש זאל נישט זיין איין פראקט
פרעסין וויא איין בהמה :

דיני מים אחרונים • וויא אזו מען מוז
זיך וואשין דיא הענט נאך דעם
עסין • אונ או מען מוז דער נאך
היבן גענטשין :

דיני ברכת המזון • אלע דינים פון מוזמן
גענטשין אונ וויא אזו מען זאל טאן
ווען מען האט עפעס פאר געסין צוא
זאגן אין דעם גענטשין :

דיני ברכת הנהנין • דיא הויפט פללים
פון אלערלייא ברכות • אונ וואס די
ברכה איז • אונ וואס מען זאל טאן
אז מען האט זיך טועה גווען אדר מען
האט גאר קיין ברכה ניסט גימאכט :

דיני ברכה אחרונה • ווען מען מאכט
בורא נגשות אונ ווען מען זאגט די
לאנגע ברכה אחר נה • אונ דיא
בשרייבונג פון אלע ברכות :

דיני ברכות • וועלכע ברכות עס זייגן
פריער מען זאל זיין פיער מאכין
איידער דיא אנדערע :

דיני ברכות הראיה • דיא ברכות וואש
מען מוז מאכין איבער זאכין וואש
מען זעהט :

דיני ברכות השפיעה • אלע ברכות

דיני ברכות השפיעה • אלע ברכות

לוח המפתחות

וּבֵּא • אָדַעַר אִז מְעַן קוֹמֵט אִין שׁוּל
 אַרְיִין וְעַעַן מְעַן זְאָגֵט שׁוּין הַלֵּל • אִין
 נֶאֱדָ עֲטֵלְקֵע דִּינִים :

דִּינִי קִידוּשׁ לִבְנָה • וְעַעַן דִּיא מְצֻה אִין
 מְקַדֵּשׁ צוּא זַיִן דִּיא לְבָנָה • אִין
 וּוּאָ אִין וְעַעַר עֵשׁ טָאָר נִישְׁט מְקַדֵּשׁ
 זַיִן דִּיא לְבָנָה :

דִּינִי יוֹם טוֹב • אֲלֵע זְאָבִין וְוּאָס מְעַן
 טָאָר יוֹם טוֹב נִישְׁט טָאָן • אִין דִּיא
 דִּינִים פֿון עִירוּב תְּבִשְׁלִין :

דִּינִי חוּל הַמּוֹעֵד • אֲלֵע זְאָבִין וְוּאָס מְעַן
 טָאָר נִישְׁט טָאָן אִין חוּל הַמּוֹעֵד • אִין
 וְוִיא אֲזוּא מְעַן כּוּז חוּל הַמּוֹעֵד
 עַרְלִיךְ הַאֲלֵמִין :

דִּינִי עֵרֵב פֶּסַח • דִּינִים פֿון נֶאֱנֵץ חוּדֵשׁ
 נִיָּסֵן אִין עֵרֵב פֶּסַח אִין פֿון בּוֹדֵק
 תְּחִמָּץ זַיִן • אִין פֿון עֵרֵב פֶּסַח וְוּאָס
 נִיפְאֵלֵט אִין שֶׁבֶת :

דִּינִי פֶסַח דִּינִים פֿון בְּשַׁעֲרֵין אִין גְּלִיעֵן
 פְּלִים אִין פֿון תְּחִמָּץ פֿר קוֹיִפִּין אִין פֿון
 מְצוֹת בְּאִקִּין :

דִּינִי לֵיל פֶּסַח • אֲלֵע דִּינִים פֿון דַּעַם סָרֵד
 אֶפְ רִיבְטִין • אִין פֿון דַּעַם אֶפְיִקוֹפֿן :

דִּינִי סְפִירַת הָעוֹמֵר • וְעַעַן אִין וְוִיא אִין
 מְעַן זְאֵל סְפִירַת צִיילִין • וְוּאָס מְעַן
 טָאָר נִישְׁט טָאָן פֿון נֶאֱדָ פֶּסַח בִּיז
 רֵאשׁ חוּדֵשׁ סִינִן • אִין דַּעַם דִּין וְעַעַן
 מְעַן הָאָט זִיךְ מוֹצֵה גִינוּעִין אָדַעַר
 מְעַן הָאָט פֿר גַּעַסֿן סְפִירַת צוּ צִיילִין :

דִּינִי תַעֲנִית צְבוּר • פֿון דִּיא גִיבְאֵטְעֵע
 תַעֲנִיתִים • פֿון דִּיא דְרִיִּיא וְוִיא אִין
 דִּיא נִיין מְעַנֵּ • אִין פֿון תְּשַׁעֵה בְּאָב :

דִּינִי רֵאשׁ הַשַּׁנִּית וְוִיא הִילִיג דֵּר חוּדֵשׁ
 אָלּוּל אִין • דִּינִים פֿון סְלִיחוֹת מְעַנֵּ
 אִין עֵרֵב רֵאשׁ הַשַּׁנֵּה • קִידוּשׁ פֿון
 רֵאשׁ

דִּינִי הַדְּלָקַת הַנְּדוּחַ • וְעַעַן מְעַן זְאֵל
 לִיבֵט בְּעַנְמִשְׁיִן • וְעַעַר עֵם מִזֵּ לִיבֵט
 בְּעַנְמִשְׁיִן אִין וְוִיא פִּיל לִיבֵט • אִין
 נֶאֱדָ אַנְדֵּעֵרע דִּינִים דַּעַר פֿון :

דִּינִי קִידוּשׁ • וְוִיא גְרוּזִים דַּעַר קִידוּשׁ
 בְּעַכְעַר מוּז זַיִן • אִיבְעַר וְוּאָשׁ דִּיא
 מְצֻה אִין קִידוּשׁ צוּא מֶאֱכִין • אִין
 וְעַלְכִּין אָרֵט מְעַן מוּז קִידוּשׁ מֶאֱכִין •
 אִין וְוּאָס מְעַן זְאֵל מֶאֱכִין וְעַעַן מְעַן
 הָאָט פֿאַר גַּעַסֿין קִידוּשׁ צוּא מֶאֱכִין :

דִּינִי יוֹם הַשַּׁבָּת • אֲלֵע זְאָבִין וְוּאָס מְעַן
 מוּז מֶאֱכִין שֶׁבֶת בְּיִיא טָאָן :

דִּינִי דְבָרִים הַאֲסוּרִים בְּשַׁבָּת • אֲלֵע זְאָבִין
 וְוּאָס מְעַן טָאָר שֶׁבֶת נִיבֵט טָאָן :

דִּינִי מוֹקֵצֶה • דִּי בִאשְׁרִיבֵיבֵנֵג פֿון אֲלֵע
 זְאָבִין וְוּאָס מְעַן טָאָר שֶׁבֶת נִישְׁט דִּירִין
 וְוִייל זַיִיא זַיִינְען מוֹקֵצֶה :

דִּינִי עִירוּב • וְוּאָשׁ דַּעַר עִירוּב אִין •
 אִין וְעַלְקֵע זְאָבִין וְוּאָשׁ מְעַן טָאָר
 נִישְׁט מְרַאָגִין אָדַר נִישְׁט נִיין • דְּאָרֵט
 וּוּאָ קִיין עִירוּב אִין נִישְׁט דָּא :

דִּינִי הִילוך בְּשַׁבָּת • וְוִיא וְוִיִּים מְעַן
 מְעַנֵּ שֶׁבֶת נִיין • אִין וְוִיא אֲזוּ דָּאשׁ
 נִיין זְאֵל זַיִן אִין שֶׁבֶת :

אִיִּיה דִּינִי שַׁבָּת • דִּינִים פֿון אֶקְרֵאֵנְקֵן
 אִין אֶקִּימְפֵעֵט אַרְיִין אִין נֶאֱדָ עֲטֵלְקֵע
 דִּינִים פֿון שֶׁבֶת :

דִּינִי הַבְּדֵלָה • וְוִיא אֲזוּא מְעַן מֶאֱכִין
 הַבְּדֵלָה • וְוּאָס מְעַן טָאָר נִישְׁט טָאָן
 פֿאַר תְּבִדְלָה • אִין וְוּאָס מְעַן זְאֵר
 טָאָן אִין מְעַן הָאָט פֿאַר גַּעַסֿין צוּא
 מֶאֱכִין תְּבִדְלָה :

דִּינִי רֵאשׁ חוּדֵשׁ • וְוּאָס מְעַן טָאָר רֵאשׁ
 חוּדֵשׁ נִישְׁט טָאָן • וְוּאָס מְעַן זְאֵל
 טָאָן אִין מְעַן הָאָט פֿאַר גַּעַסֿין יַעֲלָה

לוח המפתחות

ד

ד דיני סיכות אַלע דינים פון דר סיכה אונ
אָתרוג בַּעַמְשׁוֹן אונ הושענות אױף
פון הושענא רבָה אונ שְׁבַחַת הַתּוֹרָה :
ע דיני חנוכה פאר וואס מען מאַכט
חנוכה אונ אַלע דינים פון חנוכה
ליכט בַּעַמְשׁוֹן אונ וואס מען זאל
טאן אז מען האט פּר געסן על תנאים
צו זאגן אונ נאך אַנדערע דינים :
עא דיני ארבע פרשיות דיני פון די
פיר גומען שְׁבַתִּים אונ פאר וואס
זײַא זײַנען :

עב דיני פורים דינים פון אָסְתֵר תּעֲנִית
פון דר מְנִילָה לײַענן אונ אַלע דינים
פון פורים דער אויבֶּרֶשְׁטער זאל
העלפֿין יעדער איד ער זאל תמיד
לעבֿין לוסטיג אונ פּרײַליך וויא פורים
מיט גרויס נחת און סורים מיר זאלין
זוכה זײַן צו זען די גאָדֶה אונ אונז
הייליג לאנד זאל אויף גיריקט ווערן
מיט גרויס גדולה אָפּן :

דאש השנה אונ וויא הייליג בייךע
טעג ראש השנה זײַנען :
סה דיני תקיעות דיא זעעהען זאכין וואס
דר רבינו סעדיה גאון שרייבט אויף
שוֹפָר פֿלאזין אונ אַלע דינים פון
דיא תקיעות :
סי דיני ערב יום כפור וויא אזו מען מוז
ערב יום כפור זײַן כײַן מאכין
אַלש דינג וואש מען האט גיזינדיגט
קעגן זײַן ליבין נאמען אונ קעגן
מענטשן אונ אַלש דינג וואש מען מוז
טאן אין דעם דאזיגן הייליגן טאג :
סז דיני יום הכפורים אַלע דינים פון יום
כפור אונ פון דעם פאסטן :
סח דיני תפלות לשרת ימי השובה וואש
מען זאל טאן ווען מען האט זײַך טועה
גיזועזן מיט מי כּמוֹה אָדער דיא
אָדערע זאכין וואס מען זאגט אין
דער שמונה עשרה פון ראש השנה
פיו נאך יום כפור :

הקדמה בקצרה מהרב המחבר

אזוא וויא עס איז ידוע אז דר עיקר לימוד התורה איז נישט דער לערנן אליין און נאר אז
מען זאל וויסן אַלע דינים אונ אַלע מצוות מקיים צו זײַן און וויא עס שטייט
אם תבשנה כחפז בן און וויא דער מענטש וואש זוכט געלט צו פאר דינען מיניגט ער
דאך נישט דיא געלט אליין נאר דעם תכלית פון דיא געלט און אויך דארף יעדער
איד לערנען גאָפֿן ער זאל קומען צו דעם תכלית פון לערנען היינט ער זאל וויסן
וויא צו פירן זײַך אין זײַן נאָצין לעבן ע"פ דיני התורה הן די דינים פון דאָנן
ציצית תפילין שבת ויום טוב ער זאל חז נישט נכשל ווערן אין זײַן דין וואס ער
ווייס נישט וויא דר דין איז עכל המחבר בקיצור דרום האבין מיר מעתיק גיזוען דעם
ספר חני אדם על לשון אשכנזי המורגל פדי אַלע זאלין פּר שטיין אונ אויף אַלע דינים
וואש עס זײַן שײַך צו יעדערן בן ישראל ובזכות זה נגדה לביאת הגואל עש זאל
מקיים ווערן וּמְלָאָה הָאָרֶץ דַּעָה אֶת יְיָ פִּסְמִים לַיָּם מְכֻסִּים :

א איה האב גאט שטענדיג פאר מיר . דאס איז דער ערשטער בלל וואס דער איד
 מוז האבן . ער מוז שטענדיג אין זינען האבן אז ער שטייט פאר גאט . און ווער
 עס פאר געקט אן דעם קיינמאל ניט . קאן קיינמאל ניט זינדיגן . דען לאמיר זעהן
 ווען איין מענטש שטייט פאר דעם קיניג וועט ער גיוויס אפ היטן יעדען ווארט
 און יעדן טריט ער זאל דעם קעניגס גזעץ ניט איברטרעטן . ווען דאס איז אזוי
 פאר איין מלך בשר ודם . וויא מוז עס נאך זיין ווען מען ווייסט אז מען שטייט פֿר
 דעם גרויסן הייליגן גאט . וואס אויסקער דעם וואס ער זעהט ארדינג וואס דער
 מענטש שט . ווייסט ער אויך יעדעס גידאנקען וואס מען האט אין הארץ דרום
 מוז מען ציטערן בייא יעדן טריט און זיך שטארק היטן ניט צוא טאן דאס
 מינדעסטע וואס בייא גאט איז ניט רעכט :

ב ווען מען לייגט זיך אין בעט אריין מוז מען זיך לייגן מיט גרויש דרך ארץ און
 פֿורמקייט . מען מוז אין זינען האבן אז מען לייגט זיך ניט וועגן תענוג נאר זיך
 אויס צו רוען פֿרי מען זאל מארגן ווידער פֿת האבן דעם אויבערשטן צוא דינען .
 און אזוי פֿאר ארץ זיין בייא יעדער זאך וואס דער מענטש שט אזוי וויא אונזער
 הייליגע גמרא זאגט . כל מעשיה יהיו לשם שמים אלץ וואש דוא טוקט . אפילו
 עסן און טרינקן שלאפן און אנדערע זאכן . זאלסט בייא אלעס אין זינען האבן
 אז דו טוקט עס פֿת צו האבן זיין ליבן נאמען צוא דינען :

ג וויא מען טאכט נאר אויף דיא אויגן נאך דעם שלאף מוז מען זיך איבער קלערן
 דעם גרויסן חסד וואס דער אויבערשטער האט גיטן . מיט דעם וואס ער האט
 איהם צוריק גיגעבן די נישמה . איבער דעם מוז מען תיבה זאגן מודה אני לפניך
 מלך תי וקום שהחזרת בי נשמת בחמלה . רבה אמונתך . דאס הייבט איה דאנק
 דיר לעבדינער און אייביגער גאט ווייל דוא האסט מיר צוריק גיגעבן דאס לעבן
 מיט דיין גרויכר פֿארמהער צינקייט . דאס זאגט מען נאך איידער מען האט זיך
 געוואשן . (נאר אז עס שטייט ניט קיין נאכט בלי בייא דעם בעט) . ווארום אין דר
 ברכה איז קיין שם ניט דא :

ה דיני השכמת הבוקר אדם

ד' וויא באַלד מען האַפּט זיך אויף אז מען פּינף אייף שטיין און זיך גיט פּוילן.
דר מענטש מוז זיך אויפערלייגן וויא גישווינד ער וואלט אויפגעשטאנן ווען מען
וואלט איהם גירופין צו איין גישעפט געלד צוא פאר דינען. ס'פּל שפּן דא וואש עש
איז וועגן אויפערשטיין צוא דינען און וועגן דעם גאנצין לעבין :

ה ווער עש קאן אויפּשטיין פאר טאג צוא לערנען אדער חצות אפ צוא ריכטן איז
געוויס גוט. ווער עש האט אבער קיין פּח גיט פאר טאג אויף צוא שטיין. מוז
ער ווייניגסטענס אויף שטיין איין שעה פאר דער שול צייט. פּדי ער זאל צייט
האַפּן זיך צוא וואשן. אן צוא טאן און צו הייניגן זיך פאר דעם דאוונען און צו
קוסען צייטליך אין שול אריין :

ו ווער עס ליגט גאקט אין בעט. זאל ער זיך גיט אויף ועצין אן צוא טאן דאש
העמד. ווארום עש איז קיין דרך ארץ גיט גאקט צוא גיין פאר דעם אויפערשטן
נאר מען מוז ליגענדיק אז ווייט אריין שטעקן דעם קאפ מיט דיא הענט אין דעם
העמד. אז ווען מען שטייט אויף זאל מען שוין זיין גאנץ באדעקט. דאס אייניגע
איז ווען מען ליגט זיך מוז מען אינווייניג אין בעט אויס טאן דאס העמד. גיט
אין רויסין. אויך מוז מען זעהען ווען מען טוט אן דאס העמד אז דיא רעכטע
זייט זאל זיין ארויס גיט אריין. אויך זאל מען גיט געבען דאס העמד אויס דער
האנט פון דעם באדינטן. נאר מען זאל אליין געמן מיט וויינע אייניגע הענט און
זיך אן טאן :

ז ווען מען טוט אן דיא שיה אדר שטייוול. זאל מען פריער אן טאן דעם רעכטן
דער נאך דעם לינקן. און ווען זייא וויינען מיט בענדליך זאל ער פריער צוא
פריינדן דעם לינקן דער נאך דעם רעכטן. בייא דעם אויסטאן איז פארקעהרט.
פריער זאל מען אויס טאן דעם לינקן שיה. דר נאך דעם רעכטן. בייא די קליידר
איז אויך דאס אייניגע. אן טאן מוז מען תמיד דעם רעכטן ארבייל. און אויס טאן
דעם לינקן ארבעל :

ח מען טאר גיט אן טאן צווייא קליידער אן אייגעס ווארום דאש שארעט
שטארק צום זכרון :

ט דר איד מוז גיין ריין און שיי. גיט אין צוריקענע קליידער און גיט פארשטיקרט.
אבער אויך גיט אן צו טייערע קליידר אדר עכטע קאלירטע קליידר מיט גאווה :
י מען טאר נישט גיין פיר אילין מיט דעם פלויזן קאפ. אויך טאר מען גיט זאגן
קיין אייניציג הייליג ווארט מיט דעם פרוזין קאפ. און מען מוז גיוויינען די קינדער
פון קליינהייט אן צו גיין שטענדיג דעם קאפ באדעקט :

יא מען טאר נישט גיין צו שטארק מיט דעם קאפ אין דער הייד אבער אויך נישט
צו שטארק גיבוקט. אן דעם גאנג פון דעם מענטש דער קענט מען אויב ער איז
קלוג אדער איין נאר :

ב דינים פון וואשן זיך אין דער פריא * אין אים איז גיין סעיפים :

א אין דר פריא וואו מען שטייט אויף מוז מען זיך פיקפ וואשן מען טאר נישט אן רירן דאס מויל אדער דעם נאז אדער דיא אויגן אדער דיא אויערן אדער איין בלי אדער איין מאכל איידר מען האט זיך גוואשן. אונ מען טאר נישט גיין פיר איילין אום גוואשן. איבער דעם מוז שטיין איין פלי מיט וואסר בייא דעם בעט אונ וויא באלד מען חאפט זיך אויף מוז מען זיך אפ גיטן דיא הענט :

ב מען נעמט דיא פלי מיט דיא רעכטע האנד אונ גיט זיא אין דער לינקער האנד אריין אונ באגיסט דיא רעכטע האנד דער נאך נעמט מען זיא אין דר רעכטער האנט אונ באגיסט די לינקע האנט. דער נאך ווידר צוריק אין דר לינקע האנט. אזו טוט מען דריי מאל :

ג מען מוז וואשן די גאנצע הענט ביז צום ארם וואו דיא ארבעל פאנגען אן. נאר פאר גויט ווען מען האט ווייניג וואסער אזוי גיניג ביז איבער דיא פינגר. אויך וואשט מען דאס פנים אונ שווינקט גוט אים דאס מויל. אונ מען מוז דיא הענט מיט דעם פנים גוט אפ ווישן מיט איין האנטוך :

ד מען מעג זיך לאזן באגיסן פון איין אנדערין. אבער נישט פון איינעם וואס ער האט זיך אליין נאך נישט גוואשן :

ה מען מוז זיך וואשן אין איין בלי אבער נישט אויף דער ערד אונ נישט אויף שייטליך האלץ. דאס וואסער מוז מען אנועק גיטן דארט וואו קיין סענטשין גייען אונ מען טאר עס צוא קיין איינציגער זאך נישט באנוצן. ווארום עס איז דרויף איין רות רעה אונ עס איז ויער שעדליך :

ו עס איז רעכט זיך צו וואשן מיט גאנץ היין וואסער וואש עס איז נישט באנוצט גווארין. אבער ווען עס איז קיין היין וואסער נישט צוא באקומען מעג מען זיך וואשן מיט וואסער וואש מען האט דריין גווייקט קרייטעכער אדער מען האט דר מיט גוואשן גיפעס אדער עפעס אנדערס גיטאן :

ז דאס וואסער וואס מען וואשט זיך מוז זיין ווייניגסטנס איין קרוצאק אונ די בלי וואס מען וואשט זיך דאמיט מוז זיין גאנץ זיא זאל נישט רינן. אבער אין דר גויט איז גינג אויך ווייניגער פון איין קרוצאק אדר איין צוגראכענע בלי אדער פון איין פלוקפ אדער מען טונקט איין דיא הענד דרייא מאל אין איין מייד אדער אין שנייא אונ מען מאכט דיא ברכה על נטילת ידים. אונ שפעטער ווען ער באקומט ריין וואסער אונ איין גאנצע בלי. וואשט ער זיך נאך איין מאל אונ מאכט נישט בעהר קיין ברכה :

ח אויך ווער עס שלאפט בייא טאג מוז זיך וואשן דרייא מאל נאך דעם שלאף. אונ אויך ווער עס איז אויף דיא גאנצע נאכט מוז זיך וואשן אין דער פריא נאר ער מאכט גיסט דיא ברכה על נטילת ידים :

הוי דיני נמיילת ידים שחרית אדם ו

מ דער מענטש שטייט שטענדיג פון גאט * ווארום דר אויבערשטער איז איבעראל *
מלא כל הארץ כבודו * דרום מוז מען זיך וואשן דיא הענד ווען מען האט עפס
גיטאן וואס עס מאכט אפרייך * און וויא באלד מען קומט פון דעם בית הכסא *
פון דעם באד * פון דעם בית עלמין * פון איין שטוב וואש איין טויטר איז דערניצען
גילענין * פון איין לוי * ווען מען האט זיך אפ גישניטן דיא נעגל * אפ גישארן
דיא האר * גיקעמט דעם קאפ * אן גיריט דיא פיס * אויש גיטאן דיא שיק אויך
וען זייא זיינן גאנץ ריין * גיחאפט איין פנה * אן גיריט דאס לייב אויף איין אָרם
וואס מען גייט צוא גירעקט * אָדער מען האט גטאן איין אנדערע זאך וואס איז
גישט גאנץ ריין * נאך דיא אלע זאכן מוז מען זיך דיא הענט וואשן :

ג דיני טהרה ונקיות ובו י"ב סעיפים דינים פון רייניגן

א תיבף נאך דעם וואשן אין דער פריא מוז מען זיך גוט רייניגן (מען פאר שטייט
שוין וואס מען מיינט דער מיט) און וויא מען קומט צוריק אריין זאגט מען
אשר יצר אונ אלהי נשמה :

ב דר מענטש מוז זיך גווייזן צו רייניגן דעם גוף פריא און אביגד * און ווען ער האלט
זיך אויף איז ער עובר אויף אל תשקצונוען מען האלט זיך אויף מיט מי רגלים
איז עס אז זי זייער גיפערליך :

ג אין בית הכסא מוז מען זיין זייער מיט צניעות און מיט גרויס דרך ארץ און מען
מוז זיך אויס דעם קאפ ארויס שלאגן אלע גידאנקען פון תורה אָדער פון איין
אנדערע הייליגע זאך * נאר מען האט אין זינען גישעפטן * אום שבת האט מען אין
זינען זאכן וואס מען האט גיהערט אָדער גיזעהן :

ד איבעראל וואו מען דאווענט אָדער מען לערינט מוז זיין ריין * דער מענטש זאל
פר זיך גיט זעהן קיין שענדליכע זאך און גיט פילין קיין שלעכטן ריח * איז דא
אין שטוב צואה פון איין מענטש אָדער פון איין קאץ אָדער פון איין אינדיק און
עס האט איין ריח רע מוז ער זיך דער פון דער ווייטערין ביז פיר איילין ווייטר פון
דעם אָרם וואו דר ריח האט אויף גיהערט * איז אָבער קיין ריח נישט * דר ווייטערט
ער זיך פיר איילין דער פון אָבער אויף ועדין פאל מוז ער זיך דר ווייטערין ביז ער
זאל עס נישט זעהן * אויף בייא דר נאכט מוז ער זיך דער ווייטערין אזו ווייט וויא
ער וואלט עס גיט מער גיקאנט זעהן בייא מאג * אויף פון איין הינער שטייב * אויף
פון פאר שטונקן וואסער * (פון וואסר וואס מען האט דרינגען גנויקט פלאקס אָדער
האנף) * פון איין פאר שימעלט עסין * פון דיא אלע זאכן מוז מען זיך אויך דער
ווייטערין אזו וויא אויבין שטייט * אויך איז רעכט זיך צוהער ווייטערן אפילו פון
דעם אויס גאנג פון איין קינד וואס איז ערשט אלט אקט מאג :

איין

דיני טהרה ונקיות אדם

ה איין נאכט פלי אויף ווען עס איז היין אונ שטינגט נישט . כוז מען איר ארויס טראגן אויס דער שטוב וואס מען דאוונט אדר לערינט דרינגען . עס העלפט נישט קיין איבער קערן אדער וואסער אריין גיסן אדער ארויסער שטעלן אונטער דעם בעט . אבער איין קופערנער אייזערנר ציגער אדער גלעזערנער נאכט פלי ווען עס איז גאנץ היין אויס גיוואשן אונ האט קיין ריח נישט מעג עס פלייבן אין שטוב :

ו אז עס איז אויף דר ערד השתנה פון איין מענטש . כוז מען צו גיסן איין קרוצאק וואסער . מען זאל מעגן דארט לערנען אדער דאוונען . איז עס פון צווייא מאל גיסט מען ציא צווייא קרוצאקס וואסער איז אז איז המיד . פאר יעדען מאל מוז צוא גינאסן ווערן איין קרוצאק וואסער . אונ אויף ווען עס איז שוין איין גיאפט אין דער ערד נאר עס זעהעט זיך נאך אן אביסל פיגטיגקייט . כוז מען צוא גיסן איין קרוצאק היין וואסער :

ז נישט אליין אז מען טאר נישט לערנען אדער דאוונען אויף איין אום היין ארט נאר מען טאר דארט אויף נישט אין זיגן האבן איין הייליגע זאך :

ח אין פאר טאר מען אויף נישט היידן אדער אין זיגען האבן הייליגע ווערט אונ נישט אן רופן דעם אויבערשטענס נאמען אפילו אויף טייטש אדער איין אדער לשון . אויף טאר מען דארט קיינעם נישט שלום געבן ווארום דאס איז אויף דעם אויבערשטענס הייליגער נאמען :

ט ווען מען האט איין לופט גילאזט . כוז מען ווארטן טיט דעם באוונגען אהער לערנען עטליכע מינוט . דאס איינענע איז אויף ווען מען שטייט פרייא איינעם וואס יענער האט גילאזט איין לופט . אבער אז מען האלט אין מיטן לערנען דארף מען נישט ווארטן ווען יענער האט איין לופט גילאזט :

י קעגן דעם פלוזע לייב פין איין נקבה . דארט וואו זיא גייט אימער צו געקט . טאר מען נישט לערנן אונ נישט זאגן איין הייליג ווארט . דאש איינענע איז אויף ווען ער זעהעט די האר אויף דעם קאפ פון איין פרויא . אויף איז נישט רעכט צו באוונען אדער לערנן ווען מען הערט איין נקבה זינגן . (אויסער דעם איז אנרויסע עבירה צוא הערן זינגן איין נקבה) :

יא ווען מען האט פאר זיך אפן ניין ערוה אדער איין אנדערנס ערוה אפילו פון איין קינד טאר מען נישט לערנען אדער דאוונען עס העלפט אויף נישט ווען מען מאכט זיך צו דיא אויגן . אר מען כוז זיך אויס קערן מיט דעם פנים :

יב אויף ווען מען גייט נאר אין העמד אפילו מען זעטם נישט די ערוה טאר מען נישט היידן קיין הייליג ווארט . נאר מען מוז אן מאן הויזן אדער איין גארטיל אדער ארום לייגן די הענט פארינט איבער דעם העמד . עס זאל זיין איין צווישן שיד צווישן דעם הארץ אונ דעם אינטערשטין טייל :

ד דינים פון פאר דעם דאוונען און אין אים אזוי פיר סעיפים :

- א וויא באלד עם הייבט אן צו טאגן טאר מען שוין נישט אנפאנגען איין ארבעט אדער איין נישעפט אדער פארין ביז מען דאווינט פריער :
- ב מען טאר נישט עסן פאר דעם דאוונען • אויף טאר מען ניט פרינקען קאווע אדער טייא מיט צוקר און מילך • אבער וואסער אדער טייא און קאווע אן צוקר און אן מילך מעג מען פרינקן • און פון איין רפואה וועגן מעג מען עסן און פון נקן פאר דעם דאוונען אלס וואש דער דאקטער הייסט :
- ג מען טאר קיינעם נישט געבן שלום פאר דעם דאוונען • נאר אז איינר גיט אים שלום מעג ער אים ענטפערן • און אז מען בגענט איינס מעג מען אים זאגן גוט מארגן • אבר צו יענס אהיים גיין גוט מארגן זאגן פון דעם דאוונן טאר מען נישט :
- ד אויף לערנען טאר מען נישט וויא עם הייבט אן צו טאגן ביז נאך דעם דאוונען נישט פריער • נאר איינער וואס לערינט מיט מערער מענטשן און נאך דעם דאוונען וועלן זיין שוין נישט מער קומען • מעג ער מיט זיין לערנען פאר דעם דאוונען • אבער ער מוז זעהן דאס דאוונען נישט צו פאר שפעטיגן • אויף איינר וואס גייט אלע טאג אין שול אריין און האט איין אויס גיווענטע צייט דער צו • דער וועט בודאי נישט פאר זאמען דיא פאשטימטע צייט • מעג ער לערנען פאר דעם דאוונען :

ה הלכות ציצית וברכיב סעיפים דינים פון ציצית

- א יעדער קלייד וואש האט פיר עקין מוז האבן ציצית • און ווען עם האט מער וויא פיר עקין איז אויף חייב • (אסאך פוסקים פטרין אז עש איז מער וויא פיר עקין • דרום זאל מען נוהר ויין צו מאכן דאס ארבע פנפות נאר מיט פיר עקין) • אבער עש טאר נישט האבן נאר פיר ציצית • אבער איין קלייד וואש האט נישט מער נאר דרייא עקין • איז פטור פון ציצית :
- ב איין בלינדער מוז אויף גיין אין ציצית :
- ג מען טאר נישט גיין פיר אילין אן ציצית • דאש איז אבר נאר בייא טאג • אבר ביי דער נאכט איז מען ניט מחויב דין ציצית צו גיין • אבער רעכט איז אז דאש ארבע פנפות זאל פון דעם איד ניט אראפ גיין אפילו בייא דער נאכט • דאזיין לעדערנע קלייד אדער איין ארבע פנפות פון לעדר איז פטור פון ציצית •
- ה ווייבר זיינען פטור פון ציצית • אבער ווען איין פרויא אדער אמידייל וויל גיין אין ציצית • מעג זיא אבר וייא אברכה מאכן :
- ו יעדע ציצה מוז האבן פיר מאפעלטע פעדים :

ו עש איז נעכט צוא גיין אין איין טלית קמן אויס וואל ווייניקסטענס דרייא פערטיל
 אייל לאנג אונג איין האלב אייל גרייט . אונג וואס גרעסער דער טלית קמן איז .
 איז אלץ מער מצוה :

ח מען מעג אראפ נעמן ציצית פון איין טלית איין צומאכן אין איין אנדערן טלית .
 ט וויא באלד מען דער זעהעט אין דעם טלית איין פסולע ציצה עש מען זיין אין
 דר היים אדער אין שול . מוז מען אים תיקף פון זיך אראפ ווארפן . אבער
 אום שבת ווען מען דער זעהט אין שול אז דער טלית האט איין פסולע ציצה .
 מען מען אים אן טאן . אונג מוצאי שבת מאכט מען איין איין אנדערע ציצה . אבער
 אז מען דער זעהעט אין שול אז דאש ארבע פנפות אדער דער טלית קמן האט איין
 פסולע ציצה . דארף מען עש אפילו אום דער וואכין אויף נישט אויש טאן ביז
 מען קומט אהיים :

י מען מוז זעהען דיא ציצית פון דעם טלית זאלין זיך נישט נאך שלעפן אויף
 דר ערד . ווארום ציצית זיינן הייליג אונג מען מוז זיי שטארק פקבדור האלטן .
 יא זענען טאג אין דר פריא מוז מען איבער זעהען די ציצית אויב זיי זיינן פֿשר .
 אפר אז עס איז קיין צייט ניט דא ווארום מען דאווענט שוין אדר מען רופט
 אים אויף צום ספר . איז גינג ווען ער ווייס אז זייא זיינען נעכטן פֿשר גיוועזין :

יב פֿשר זיינן די ציצית מען זענען האט אכט פֿעדים אדר ווייניקסטנס זיבין פֿעדים
 ווען איין פֿעדים האט זיך אפ גריסין . ווייניג פון זיבין פֿעדים איז זיא פסול :
 יג אין דער פריא ווען מען טוט אן דאש ארבע פנפות מאכט מען דיא ברכה על
 מצות ציצית שטייענדיג . טוט מען עס אפר אן פאר טאג אדר פר דעם וואשין .
 מאכט מען ניט דיא ברכה . נאר ערקט שפעטער ווען עס איז שוין טאג אונג מען
 האט זיך שוין גינואשין רירט מען אן די ציצית אונג מען מאכט די ברכה שטייענדיג :
 יד זענען איד מוז האבן איין גרויסן טלית צום דאוונן . אונג וואס גרעסער אונג
 זענען ער איז איז אלץ מער מצוה . אויף ציצית זאל מען קויפן גוטע אונג
 שייגע אונג פון איין ערליכין פאבריקאנט וואס מען ווייס אז ער האט זייא פונדאוי
 גימאכט וויא דער דין איז :

טו ווען מען טוט אן דעם טלית . באדעקט מען זיך דעם קאפ אפאר סינוט אונג
 מען מאכט דיא ברכה להתעטף בציצית שטייענדיג :

טז ווער עס שלאפט אין ארבע פנפות אדער אין טלית קמן . זאל ער אין דער פריא
 נישט מאכין דיא ברכה איבער דיא ציצית . נאר טוט דער ברכה איבער דעם
 טלית זאל ער אין זינען האבן יוצא צוא זיין אויף איבער דעם ארבע פנפות אדער
 איבער דעם טלית קמן :

יז דיא ציצית מוזין גימאכט ווערין פון גומין וואל אונג בייא דעם שפינען מוז מען
 אין זין האבן אז מען שפינט עש וועגן ציצית :

יח איבער איין זיידענעם טלית מאכט מען נאר דיא ברכה ווען ער האט זיידענע
 ציצית

ח **הלכות ציצית אדם** **היי**
 ציצית • אָפּער ווען דיא ציצית זיינען פון וואל • סוז מען פּרוער אָן סאן איין
 וואלענעם סלית אונ מאכין דיא בּרָכָה • דער נאָך טוט מען אָן דעם זינדענעם
 סלית:אַן אַבּרָכָה :

י עש איז רעכט אז יעדער ציצה זאל זיין לאנג איין פערטיל ארשין :
כ מען מאכט איין אין די ציצית פיר פּרָשיות • פּרוער ציהט מען די פיר פּעדים אין
 דער פּנפּה אַרין • אונ לינגט זייא אויף צווייען • ווערין זייא צו זאָן אַכט פּעדים •
 מען בינגט עם צווייא מאל ארום מיט צוויי קניפין • דער נאָך וויקעלט מען דיא
 זיבין פּעדים ארום מיט דעם אַכטין פּאדים זיבין מאל • דער אַכטער פּאדים איז
 ליינגער פון אלע אונ הייסט שמש • איצינג מאכט מען ווידער צווייא קניפין •
 וויקעלט ווידער דיא פּעדים ארום אַכט מאל מאכט מען ווידער צווייא קניפין •
 וויקעלט ווידער ארום עלף מאל אונ מאכט צווייא קניפין • וויקעלט ווידער ארום
 דרייצעהען מאל מאכט צווייא קניפין • נמצא איז צוא זאמען פינג מאל צוא
 צווייא קניפין אונ פיר פּרָשיות :

כא ווער עש האנדעלט מיט קליידר אונ טוט זייא אלע מאל אָן • דער קונה זאל
 זעהען דיא גרויס אָדער אויב זיי פאסין • דארף אין זיי נישט זיין גיין ציצית •
 אפילו זייא האבין פיר עקין :

כב ווען איין ציצה איז פסול גיווארין טאר מען זיא נישט אנועק ווארפין • אויף
 טאר מען זיא נישט באנצין פאר אשנריל • אויף אצוריסנעם סלית טאר מען
 נישט באנצין צו אנמינקע זאָ • ווארום וואש עש איז אַמאל הייליג גוועזן סוז
 בלייבן בּכבוד • דיא פּרוקע זייגן זיך נוהג אז זייא באהאלטן ציצית אין איין ספר :

ך **הלכות תפילין ובו כיד סעיפים**
דינים פון תפילין

א יעדער איד וואש איז שוין אלט דרייצעהען יאר סוז תפילין לייגן • אונ אין
 פיל לענדער איז דר מנהג אז מען הייבט אָן צו לייגן תפילין מיט אפאר ידשים
 פאר דרייצען יאר :

ב פּרוער לייגט מען דעם של יד אונ דער נאָך דעם שר ראש :
ג דעם של יד לייגט מען אויף דער לינקע האַנד אונ ווער עש איז גליקט לייגט
 אויף דער רעכטער האַנד :

ד מען לייגט דעם של יד דארט וואו דאש דיקע פלייש איז איבער דעם עלגבונין •
 אונ דר של ראש סוז ליגן דארט וואו די ווארציל פון דיא האַר הייבן זיך אָן איבּר
 דעם שמשערין • דער קשר סוז ליגן איבּר דעם גריבעל פון דעם האלו אין נאקין :

ה מען לייגט דעם של יד אויף דער האַנד אונ איידער מען ציהט אים צוא זאנגט מען
 די בּרָכָה להניח תפילין • דער נאָך לייגט מען דעם של ראש אונ מען מאכט דיא
 ברכה

דרי הלכות תפילין אדם

בְּרַכָּה עַל מְצוֹת הַתְּפִילִין אֵינְדֵר מֵעַן לֵינָם דַּעַם קָשָׁר אוֹיֵף דַּעַם רַעֲבָטִין אָרַם . דַּעַם וְאוּ פֻּן דַּעַם וְאוֹרַם מְצוֹת מִזוּ מֵעַן זְמַנִּין מִיּוֹם אֵיין פִּתַּח :

ז נֶאֱדָר דַּעַר בְּרַכָּה עַל מְצוֹת הַתְּפִילִין מִזוּ מֵעַן זְמַנִּין בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד . וְאוֹרוּם דָּאָם אִיז אֶסְפֵּק אוֹיֵב מֵעַן דַּאֲרָף אֵיבָר דַּעַם שָׁל רֵאשׁ מַאֲכִין אַבְרָכָה אִנְג טַאמִיר אִיז דָּאָם אַבְרָכָה לְבַטְלָה זְמַנִּין מֵעַן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד וְכוּ' . דְּרֵיבְעֵר זָאל מֵעַן דִּי בְּרַכָּה מַאֲכִין שְׁמַיִל כְּדִי מֵעַן זָאל נִיט הָעֵרֶן אִנְג זְמַנִּין אָפִן . וְאוֹרוּם נֶאֱדָר אַבְרָכָה לְבַטְלָה טָאָר מֵעַן קִיין אָפִן נִיט זְמַנִּין :

ז דִּיא מְצוּה אִיז צוּא לֵינִין בִּינְדֵע הַתְּפִילִין שְׁמִייעֵנדיג :

ח צוֹוִישִׁין דַּעַם שָׁל יָד אִנְג דַּעַם שָׁל רֵאשׁ טָאָר מֵעַן נִיט בִּינְדִין אָפִילוּ נִישְׁט אָפִן יִהְיֵא שְׁמִייה רַבָּא . אִנְג נִישְׁט ווִינְקֵען מִיט דִּיא אוֹינִין אִנְג נִישְׁט ווִיזִין מִיט דִּיא פִּינְגֵר . אַז עַר הָאָם גִּרַעַט אַדַּער גִּוּוּאָוּנְקֵען אַדַּער גִּוּוּזִין מִיט דִּיא פִּינְגֵר מִזוּ עַר דַּעַם שָׁל יָד אָן רִיתְרֵען אִנְג נֶאֱדָר אֶסְאָל מַאֲכִין דִּיא בְּרַכָּה לְהַנִּיחַ הַתְּפִילִין :

ט דַּעַר שָׁל יָד מִזוּ לֵינִין אוֹיֵף דַּעַר נֶאֱקַעֲרִיגֵע הָאָנְד אִנְג דַּעַר שָׁל רֵאשׁ אוֹיֵף דַּעַם הוִילִין קָאָפּ . אָבַעֲר וְוַעַר עַם הָאָם חַס וְשְׁלוֹם אֵיין מְבַה אוֹיֵף דַּעַר הָאָנְד מִשַׁע לֵינִין דַּעַם שָׁל יָד אוֹיֵף דַּעַם פֿלאַסְטֵער .

י פֿאַר נִיט וְוַעַן מֵעַן הָאָם נִישְׁט מַעְהָר נֶאָר אֵיינַעם פֻּן בִּינְדֵע הַתְּפִילִין אַדַּער וְוַעַן מֵעַן קָאָן דְרוּף אֵיין קְרֵאָנְקֵיט נִישְׁט מַעְהָר לֵינִין נֶאָר אֵיינַעם פֻּן בִּינְדֵע . זָאל גַּר לֵינִין וְוַאָם עַר קָאָן . לֵינִין עַר דַּעַם שָׁל יָד אֵלִיין . זְמַנִּין עַר דִּיא בְּרַכָּה לְהַנִּיחַ הַתְּפִילִין . לֵינִין עַר אָבַעֲר נֶאָר דַּעַם שָׁל רֵאשׁ אֵלִיין זְמַנִּין עַר בִּינְדֵע בְּרַכּוֹת . לְהַנִּיחַ הַתְּפִילִין אִנְג עַל מְצוֹת תְּפִילִין . דִּר נֶאֱדָר זְמַנִּין עַר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : יא אִין דַּעַם מְלִית זְאָק דַּאֲרָף לֵינִין פֻּן אוֹיֵבִין דַּעַר מְלִית אִנְג פֻּן אִנְזַמֵּן דָּאשׁ תְּפִילִין זַעקִיל . אִין דַּעַם הַתְּפִילִין זַעקִיל זָאל לֵינִין רַעֲבָטִין דַּעַר שָׁל רֵאשׁ אִנְג לִינְקָם דַּעַר שָׁל יָד :

יב דָּאשׁ הַתְּפִילִין זַעקִיל אִיז הֵילִיג . אִנְג אָפִילוּ וְוַעַן מֵעַן הָאָם נֶאָר אֵיין אֵיינְצִיג מְאָל דְרִיגֵן גִּיהֵאָלְטֵן הַתְּפִילִין . טָאָר מֵעַן עַם שׁוֹיֵן נִישְׁט מַעַר נִינְצִין צוּ אֵיין אַנְדֵר זָאָד : יג דִּיא רַצוּעוֹת פֻּן דִּיא הַתְּפִילִין מוֹזִין שְׁוֹאֲרֵץ זִיין אִנְג וְוִיא בְּאֵלָד דִּי פֿאַרְב אִיז פֻּן וְוִיא אָפּ גִּיקְרֵאָכִין . מִזוּ מֵעַן וְוִיא לְאוּזִין פֻּן אֵיין אִיד אָפּ שְׁוֹאֲרֵצִין אַדַּער מֵעַן קוִיפֵט זִיךְ נִינְע :

יד דִּיא לֵינִין פֻּן דִּיא רַצוּעוֹת אִיז אַזוּ . פֻּן דַּעַם שָׁל יָד מוֹזִין וְוִיא נִינְג זִיין אָרוּם צוּ ווִינְקֵלען זִיבֵן מְאָל אָרוּם דִּיא הָאָנְד אִנְג דְרֵיִא מְאָהָל אָרוּם דַּעַם פִּינְגֵר אִנְג אַשְׁמִיקֵעל זָאל נֶאֱדָר בְּלֵיבִינִין פֻּן דַּעַם שָׁל רֵאשׁ מִזוּ דִּיא רַעֲבָטֵע וְוִיט רַצוּעוֹה זִיין בִּזוּ צוּם נֶאֱפִיל אִנְג דִּיא לִינְקֵע וְוִיט בִּזוּ צוּא דַּעַר בְּרוּקָט :

טו אוֹיס דַּעַר רַצוּעוֹה פֻּן דַּעַם שָׁל יָד מֵעַן מֵעַן מַאֲכִין צוּם שָׁל רֵאשׁ . אָפִר דִּי רַצוּעוֹה פֻּן דַּעַם שָׁל רֵאשׁ טָאָר נִישְׁט גִּימַאָכְט וְוַעֲרִין צוּם שָׁל יָד . בִּיִיא דִּיא הַתְּפִילִין אִיז אוֹיֵף דָּאשׁ אֵיינְעֵע . וְאוֹרוּם דַּעַר שָׁל רֵאשׁ אִיז הֵילִיגֵער פֻּן דַּעַם שָׁל יָד : דִּיא

מן די רצועות סוּ פרייט זיין ווייניגסטענס וויא דיא לייגט פון איין געקסטין :

יז ווען מען האט דיא תפילין אויף זיך טאר מען נישט עסן און נישט שלאפן . אויך טאר מען און נישט אריין גיין אין באד אריין אָדער אין איין אַנדער אָרט וואו עס איז נישט ריין . אויך מוז מען שטענדיג אין זינען האבן אז דיא תפילין זיינען הייליג מען זאל זייא נישט לייגן ציא פוסין און בעט אריין אָדער אין דער זייט אָדער אויף איין אום ריין אָרט :

יח ווען מען האט אָפ גלייגט דיא תפילין וויל מען מוז ארויס גיין דרויסן . וויא מען קומט צוריק אריין און לייגט זייא ווידער מוז מען ווידער איבער זייא מאכין דיא ברכות . ווען ער האלט אָדער דענקמאלט אין דיא ברכות פון קריאת שמע . דאס הייסט פון יוצר אור און ווייטער . טאר ער דיא ברכות פון תפילין נישט מאכין . נאר ער לייגט זיי אזוי . און נאך שמונה עשרה רירט ער זיי אָן און מאכט דיא ברכות :

יט ביידע תפילין מוזן לייגן הארט אויף דעם ליב . עס טאר נישט זיין גיין איינציגע נאך צווישן דעם בלוזין ביים און דיא תפילין . אָדער אויף גאנץ קורצע אין דינע האר אויף דעם קאפ מען מען לייגן דעם של ראש . ווען מען האט איין סכה מען זיי לייגן אויף דעם פלאסטער אָן איין ברכה און פון אויבין טוט מען אָן איין אַנדער קלייד :

כ מען טאר נישט אָפ לייגן די תפילין פון מען זאגט אָפ גאנץ וברא לציין . ראש הודש לייגט מען זייא אָפ פאר מיספּה . חול המועד סוכות לייגט דער עוקם און דער הון אָפ פאר הלל . אָדער חול המועד פּכת לייגט אָפ דער עולם פאר הלל און דער תון נאך הלל . ווען עס איז איין ברית מילה אין שול לייגט מען דיא תפילין ערשט אָפ נאך דעם בְּרית מִיָּה :

כא מען מוז דיא תפילין אָפ לייגן שטייענדיג . מען וויקעלט אָפ דיא רצועה פון דעם פינגער און געמט אַראַפ דעם של ראש . דער נאך לייגט מען אָפ דעם של יד . און עס איז רעכט אַראַפ צו געמען דעם של ראש מיט דער לינקע האנט . מען גיט איין קוש דיא תפילין ווען מען לייגט זייא . און ווען מען לייגט זייא אָפ . מען טאר נישט אָפ לייגן דיא תפילין פאר איין ספּר תורה אָדער פאר איין רב אָדער פאר זיין העבין נאר מען קערט זיך אין איין אַנדער נייט און לייגט זייא אָפ :

כב בייא דער נאכט טאר מען קיין תפילין נישט לייגן :
כג אז מען ווארפט אַראַפ דיא תפילין מוז מען דעם מאג פאסטין . אָדער מען לייגט זיך אויש מיט צדקה דאס אייגענע איז אויף ווען עס האט זיך אים איבער גקערט די רצועה ארום דעם קאפ אָדער ארום דער האנד אויף דער ווייטער נייט . אויף ווען מען ווארפט אַראַפ דאס תפילין זעקיל ווען דיא תפילין זיינען דרינגען זאל מען פאסטין אָדער צדקה געבין :

כד מען מוז אלע זיבן יאר די תפילין איבער זעקן אויב זייא זיינען נישט פסול . אויך ווען זייא זיינען גיפאלן אין וואסער אריין אָדער זייא זיינן גילעגן איין צייט לאנג אויף איין פייכט אָרט מוז מען זיי לאזן איבער זעקן :

ז דינים פון דאוונען אונ אין אים גיפינען זיך צוואנציג סעיפים:

א דאס דאוונען איז דאס ערשטע וואס דער איד מוז טאן אין דער פריא ודיא עם הייבט אן צו טאגן . אונ דיא צייט איז נאר ביז אדריתיל טאג זוכר אדר ווינטר: ב פאר דעם דאוונען טאר מען נישט טאן דאס מינדעסטע . אונ נישט עסין אונ נישט טרינקען . אפר בלוים וואסער אדר קאנע אונ טייל אן צוקער מעג מען טרינקן: ג דער עיקר מצוה איז צווי דאוונען אין שול אדער בייא איין מנגן מיט דעם עולם . אבער ווער עס וואונט אין איין דארף אדר ער איז נישט גיוונד דער מעג דאוונען אין דער היים :

ד אין מנגן איז נישט ווייניגער פון צעהן גרויסע מענטשין וואס יעדער איז שוין בר מצוה : דאס הייסט ער איז שוין אלט דרייצעהן יאר . אבער ווען עס איז ווייניג פון צעהן גרויסע מענטשין טאר מען נישט זאגן קדושה אונ ברכו אונ קדיש : ה ווען מען האט אן גיהויבן צווי דאוונען אן איין מנגן . דער נאך איז צו גיקומען ביז איין מנגן טאר מען נישט תפא זאגן קדיש . נאר מען מוז זאגן דרייא פסקים אדער איין מזמור אונ דרויף זאגט מען קדיש :

ו ווען איינער נעקט אז מיט אים איז איין מנגן טאר ער נישט ארויש גיין . אונ אז ער גייט יוא ארויס טוט ער איין גרויסע עבירה :

ז אז מען האט אן גיהויבן צווי זאגן קדיש נאך ישתבח . אונ דער ווייל זיינען עטליכע ארויס גינאנגען אונ עס איז קיין מנגן נישט מער דא . קאנצעט מען קדיש אונ מען זאגט ברכו ראמשע עס איז נישט דא קיין מנגן :

ח בייא מעריב אז מען האט גיזאגט ברכו אונ דער נאך איז גיווארין ווייניגער פון איין מנגן . זאגט מען קדיש פאר שמונה עשרה . אבער נישט נאך דער שמונה עשרה . אבער ווען מען האט אן גיהויבן צווי דאוונען שמונה עשרה איז נאך גיווען איין מנגן . נאר אין מיטן דער שמונה עשרה זיינען עטליכע ארויס גינאנגען . מעג מען נאך שמונה עשרה אויף קדיש זאגן אן מנגן :

ט אין דער פריא אז מען האט גיזאגט ישתבח מיט איין מנגן אונ דער נאך זיינען עטליכע אדר איינר אוועק גינאנגען אונ עס איז נישט גיבליבן קיין מנגן . זאל מען נישט זאגן די הויכע שמונה עשרה אונ אפילו דיא עטליכע זיינען אוועק גינאנגען אין מיטן די שטילע שמונה עשרה . טאר מען אויף נישט זאגן די הויכע שמונה עשרה . אבער אז עש איז ווייניג פון איין מנגן גיווארין ערשט דעמאלט ווען דר חזן האט שוין גיזאגט דיא הויכע שמונה עשרה אונ עס איז גיבליבן איין רוב פון דעם מנגן . דאש הייסט עש זיינען ווייניגסטניש גיבליבן זעקס מענטשין . זאגט דער חזן דיא גאנצע הויכע שמונה עשרה . אונ דיא קדושה אונ חצי קדיש נאך דער שמונה עשרה אונ גאנץ קדיש נאך זכא לציון . אבער נאך עלינו זאגט מען נישט קיין קדיש אן מנגן נאר אז מען האט אן גיהויבן צווי זאגן עלינו מיט איין מנגן .

צוא

9 **צא מנחה** ווען מען האט אָנגעהויבן צוא זאגן אַשְׁרֵי מִיט איין מנין . דער נאך איז גיווארן ווייניגער פון איין מנין . זאגט מען נישט קיין קדיש נאך אַשְׁרֵי . האט מען אָבער שוין אָן גיהויבן שמונה עשרה מיט איין מנין . און אוי מייטן איז אייגער אַרױש געאָנגען . איז דער אייגער דין וויא מיר האבן פריער געשריבן אין (ס' ט):

יא מען איז אַנדערש נישט מצרף צוא אַמנן נאר איינעם וואש איז שוין אַלט דרייצען יאר מיט איין טאג . עס דארף אָבער נישט זיין איין גאַנצער טאג . נאר אפילו איין איינציגע שעה אָדער אפילו ווייניגער פון איין שעה נאך דעם דרייצענטיגן יאר איז מען שוין אויך בר מצוה . און מען איז אים מצרף צום מנין :

יב עס קאן זיך טרעפן אז אייגער וואש איז שפּעטער גיבארן גיווארן ווערט פריער בר מצוה פון איינעם וואש איז פריער גיבארן . למשל אייגער איז גיבארן גיווארן אין איין עבור יאר ניין און צוואנציג טעג אין חודש אדר ראשון . און איין אַנדערער איז גיבארן גיווארן אין דעם נעמליכן יאר אום ראש חודש פון אָדר שני . דאס הייסט אין דעם עבור חודש . און דאס דרייצענטע יאר איז נישט קיין עבור יאר . ווערט דער וואש איז גיבארן גיווארן ראש חודש אָדר שני . פינף אום ראש חודש אָדר בר מצוה . אָבער דער וואש איז גיבארן גיווארן ניין און צוואנציג טעג אין אָדר . אָבער ווער עס איז גיבארן גיווארן אין איין עבור יאר אין ערשטן חודש אָדר און דאס דרייצענטע יאר איז אויך איין עבור יאר . ווערט ער בר מצוה אין ערשטן חודש אָדר . ווער עס איז גיבארן גיווארן אין דעם ערשטן טאג ראש חודש פּיָסְלוֹ און דעמאלט איז פּיָסְלוֹ גיווען צוויי טעג ראש חודש . איז דאך דער ראש חודש וואס ער איז אין אים גיבארן גיווארן נישט דער ערשטער טאג פון פּיָסְלוֹ נאר דער לעצטער טאג פון חשון . און אין דעם דרייצענטען יאר איז פּיָסְלוֹ נאר איין טאג ראש חודש גיווען ווערט ער נישט בר מצוה אין לעצטן טאג פון חשון נאר ערשט אום ראש חודש פּיָסְלוֹ . און דאס איז גאַנץ רעכט ווארום דער לעצטער טאג פון חשון איז ערשט דער ניין און צוואנציגטער טאג פון חשון . און ער איז דאך גיבארן גיווארן מיט איין טאג שפּעטער אין דרייסיגטן פון חשון . דרום ווערט ער ערשט אום ראש חודש פּיָסְלוֹ פולע דרייצין יאר אַלט . ווער עס איז גיבארן גיווארן אום ראש חודש פּיָסְלוֹ אין איין יאר וואס פּיָסְלוֹ איז נאר גיווען איין טאג ראש חודש . און אין דעם דרייצנטיגן יאר איז פּיָסְלוֹ צוויי טעג ראש חודש ווערט ער בר מצוה אין דעם ערשטן טאג ראש חודש :

יג איין אונז איז מען נישט מצרף צום מנין . ווער עס הייסט איין אונז וועלן מיר באשרייבן ווייטער אין דיא דינים פון אבילות :

יד איין פּליגדער מען באוונען פאר דעם עמוד . אויף איין גר מען זיין איין נשלים צבור . דאס איז אָבער נאר פאר גויט ווען קיין גיבארענער ישׂראֵל איז דא וואס קאן באוונען פאר דעם עמוד . איז אָבער יא דא איין גיבארענער ישׂראֵל און איין זעהענדיגער איז ליבער ער זאל זיין דער חזן . שבת אין יום מום און זמים נוראים

נזראים בארץ בנוראי קיין בלינדער אדער איין גר ניט דאוונען פאר דעם עצור. אויכר
ווען עס איז קיין בעסערער ניט דא פון אים :

מן איין אכל וואס איז נאך איין פאטער אדער איין מוטער קומט צוא דאוונען פאר
דעם עצור און ווער עס האט יארצייט האט נאך מער רעכט צוא דאוונען פאר
דעם עצור. ווען עס ווינען דא צוויי אכלים. איינער איז שוין נאך שלשים און
איינער איז נאך אין מיטן שלשים. זאל דאוונען פאר דעם עצור דער וואס איז
נאך אין מיטן שלשים. אבער דאס ווענדט זיך אלץ אן דעם עולם ווארום אז דער
עולם וויל מעגן זיי הייסן דאוונען דעם וואס ער איז זיין ליבער :

מן פון פארניט ביז ברוך שאמר מעג מען ריידן ווען מען האט גאר נייטיג צוא
ריידן. אבער ניט אין מיטן דער תפלה אדער אין דיא קרבנות. גאר ווען מען
ענדיגט איין ברכה. פון ברוך שאמר ביז ישתבח טאר מען ניט אים ריידן און
ווען מען הערט איין אנדערן איין ברכה מאכן טאר מען ניט נאך זאגן ברוך
הוא וברוך שמו. אבער ווען מען הערט איין דנער אדער איין בליז מעג ער
מאכן די ברכה אפילו ווען ער האלט אין מיטן איין מזמור. און אז דער עולם
האלט שבע ישראל כוז ער נאך זאגן דעם ערשטן פסוק האמשע ער האלט נאך
צווישן ברוך שאמר און ישתבח און אמן מעג מען ענטפערן נאך אלע ברכות :

זו פון ישתבח ביז שמונה עשרה איז נאך הארבער. מען טאר אפילו קיין אמן
אויף ניט נאך זאגן. אבער ווען דער תנן לאזט אים דיא ברכה פון האל
הקדוש אדער שומע תפלה. מעג מען יוא נאך זאגן אמן. ווען ער הערט
דנערין אדער בליצין צווישן ויצר המאורות און אהבה רבה אדער צווישן הבוחר
בעמו ישראל באהבה און שבע ישראל. אדער צווישן ובעשריך און הנה אם
שמוע. אדער צווישן ער הארץ און ויאמר מעג ער דיא ברכה מאכן. און אז
דער תנן זאגט מדים. זאל ער זיך פוקן און זאגן די דריי ווערטער מדים אנהנו
לך אבער ניט מער. אויך מעג ער נאך זאגן אמן יהא שמיה רבא. אויך אז דער
תנן ענדיגט דאמין בעלמא מעג ער ענטפערן אמן. אויך ווען מען רופט אים
אויף צום ספר מעג ער גיין דיא ברכות מאכן :

זו פון גאל ישראל ביז נאך שמונה עשרה איז נאך הארבער. מען טאר ניט נאך
זאגן אמן און נישט מאכן קיין איינציגע ברכה. אפילו ווען דער תנן לאזט
אים גאר ישראל טאר מען ניט נאך זאגן אמן :

זו יעדער מענטש מוז גלייך דאוונען מיט דעם עולם. ווער עס קומט אבער אין
שול אריין ווען דער עולם האלט שוין נויט אין דאוונען. זאגט ער על נטילת
ידיים. אלהי נשמה. און די ברכה לעסוק בדברי תורה. והערכ גא. ברוך
שאמר. אשרי און ישתבח. און דער נאך דאוונגט ער גלייך מיט דעם עולם. אבער
נאך דעם דאוונען מוז ער זאגן דאס וואס ער האט פאר היפט. ווען ער האט
מעהר צייט זאל ער אויך זאגן דעם מזמור הכלו את יי מן השמים. האט ער נאך
מעהר צייט זאל ער אויך זאגן הללו אל במקדשו. אדער פון אשרי ביז כל הנשמה
תהלל

קיו הלכות תפלה אדם

תהלה ית. איז נאך מער צייט דא זאגט ער אויך ויברך דורך אדער אויך הודו ביי אמה יי לא תכלא רחמיה. איז נאך מער צייט דא זאגט ער אויך וישע אונ דיא שירה. אונ לשפה ווען עס איז נאך צייט דא זאגט ער למנצח לדרור בשגותו אונ תפלה למשה אונ מזמור שיר ליום השבת :

ב קומט מען אבער אין שול אריין ווען דער עולם האלט שוין ווייט נאך וישתבח איז דער דין אזו ווען עס איז מיגליך אן צוא הייבין יוצר אור אויס צוא קומען גלייך מיט דעם עולם איז גוט. איז עס אבער ניט מיגליך. זאל ער דאווענען גאנץ פסקר פאר זיך פון אן הייב אן :

ה דיני פסוקי דזמרה ובו סעיפים דינים פון פסוקי דזמרה

א פון ברוך שאמר ביו סוף ושתבח הייט פסוקי דזמרה. מיר האבין שוין אויפן גיזאגט אז פון ברוך שאמר ביו יוצר אור מאר מען ניט אויס ביידין אפילו קיין לשון קודש ווארט. גאר אז מען הערט איין ברכה מעג מען נאך זאגן אמן אפילו אין מיטן ברוך שאמר אדר אין מיטן ושתבח. אונ אז מען הערט דעם עולם זאגן קריאת שמע זאגט מען נאך דעם ערשטן פסוק שמע ישראל ביו אהד. אויך מעג מען נאך זאגן קדוש אונ קדושה אונ ברכו. אונ אז עס איז מיגליך ער זאל דאש זאגן צווישן איין מזמור אונ דעם אנדערן אדער ווייניגסטענס צווישן איין פסוק אונ דעם אנדערן איז בנדאי גוט. אבער ברוך הוא וברוך שמו מאר מען ניט זאגן אין פסוקי דזמרה. אויך מאר מען ניט זאגן יתברך ושתבח ווען דער חזן זאגט ברכו. אונ אז מען איז גיווען אין דרויסן אונ האט זיך גיוואשן די הענט. מאר מען ניט זאגן אשר יצר ביו נאך תפלת שמונה עשרה :

ב ברוך שאמר זאגט מען שטייענדיג. מען נעמט ביידע פאדערשטע ציצית אין דער האנד אריין אונ זאגט ביו בתשפחות דער נאך קושט מען דיא ציצית אונ לאזט זיך אנוועק :

ג גאנץ פסוקי דזמרה זאגט מען בפונה. ניט גישווינד מען מוז ציילן אימליכס ווארט וויא פעריל. אויך מוז מען אין זינען האבין דם מייזש פון יעדין ווארט. איבער הויפט דעם פסוק פותח את ידך מוז מען זאגן מיט גרויש פונה. אונ אז מען האט אים אנוועק גיזאגט אן פונה מוז מען אים נאך אמאל זאגן. אונ אין הודו מוז מען זיך אפטייל אפ רוען צווישן דעם ווארט אלילים אונ ויר שמים עשה. עס זאל ניט אויס זעהן אז דאס ווארט ויר גייט חלילה ארויף :

ד מזמור לתודה זאגט מען שטייענדיג מיט גרויס פרייד ווארום דאס איז פאר דעם קרבן תודה וואס מען פלעגט מקריב זיין אין בית המקדש. אויך ויברך בוד ביו אמה הוא יי האלהים מוז מען זאגן שטייענדיג. דיא גאנצע שירה מוז מען אויך זאגן שטייענדיג מיט פרייד אונ מען מוז אין זינען האבן דעם מייזש פון יענער ווארט. ושתבח מוז מען אויך זאגן שטייענדיג :

ה שָׁבַת און יום טוב. עֵרַב פֶּסַח. חוץ הַמַּעַר פֶּסַח און עֵרַב יום כּוֹפֵר זָמַת
כֶּעַן נִיט מְזִמֹר לְהוֹרָה :

פֿון פֶּסְקֵי דוֹמְרָה בִּיז אִיבֶער דָּעם גַּאנְצִין דַּאוֹנען טַאַר פֿען. נִיט אָן רִידִין דַּאָס
לִיב דַּאָרְטִין וואוּ מֶען נִיט צוא גִידֶעקט און נִיט דָּעם קאַפּ אונטֶער דֶּער הִיטִיל .
אויך נִיט אַנדֶערע עֶרֶטֶער אָפִילוּ פֿון זײַן גוף אַלײן וואָס זײַנען נִיט רײַן :

מ דיני קדיש וברכו וכו ט סעיפים דינים פון קדיש און בְּרָכוּ

א פֿען טַאַר נִיט זַאגן קִדִּיש אָדער בְּרָכוּ אָדער קְרוּשָׁה נָאר ווען עָס זײַנען דַּא צֶען
גְרוֹסע כֶּענטֶשִׁין . דָּאס הִיכֶט ווען יַעֲדֶער אִיז שוין אַלֶט דִּרְיִיצֶעהן יָאָר . אויך
לִיַענען אִין דֶּער הוֹרָה טַאַר מֶען נִיט נָאר ווען עָס זײַנען דַּא צֶען גְרוֹסע . ווען עָס
זײַנען בִּיזן צֶעהן נִיט גִיוועזִין ווען מֶען האָט גִיואַגַט וְשִׁתְּפַת . דֶּער נָאך זײַנען צוא
גִיקֶמֶען בִּיז צֶען . זָאגט דֶּער תּוֹן בִּיזן קִדִּיש נִיט . אִיבֶער דָּעם זָאל מֶען וואַרְטִין
מִיט וְשִׁתְּפַת זַאגן בִּיז עָס זײַנען דַּא צֶען . דָּאס וואַרְטִין זָאל אָבֶער נִיט מֶער דוֹיעֶרן
נָאר אִיזן האַלְבֶּע שְׁעָה . האָט מֶען אָבֶער שוין גִיוואַרְט אִיזן האַלְבֶּע שְׁעָה און עָס אִיז
נָאך ווייטֶער בִּיזן מֶגֶן נִיט דַּא . זָאל מֶען זַאגן וְשִׁתְּפַת און ווייטֶער וואַרְטִין . און
אז עָס קֶמֶען דֶּער נָאך צו בִּיז צֶען זַאגט מֶען עֶטְלֶעכע פֶּכּוּקִים און דְרוֹף זָאגט
דֶּער תּוֹן חֲצֵי קִדִּיש .

ב אַלֶע צֶען מוֹזִין זײַן אִין אִיזן שְׁטוּב מִיט דָּעם תּוֹן . אָבֶער ווען אָפִילוּ זײַן זײַנען אִין
אִיזן שְׁטוּב און דֶּער צֶענטֶער אִיז אִין אִיזן אַנדֶער שְׁטוּב אָדער אִין פֶּאָלוּש .
הִיכֶט דָּאס שוין בִּיזן מֶגֶן נִיט . און מֶען טַאַר נִיט זַאגן קְרוּשָׁה און בְּרָכוּ
אָדער קִדִּיש אָפִילוּ ווען די טוֹר אִיז צווישן בִּיַדֶּע שְׁמִיבֶער אָפִין : און אָפִילוּ
דֶּער אִיַנֶער שְׁמִיט אויף דֶּער אויסקווייניגֶסטֶער שְׁנוּעל פֿון דֶּער אַנדֶער שְׁטוּב . און
ווען מֶען זָאל צוא מַאכִין דיא טוֹר וואַלֶט עַר גַּעבֶליבִין אִין דְרוֹסִין . קאַן מֶען אִים
אויך נִיט כֶּצַרף זײַן צום מֶגֶן :

ג ווען מֶען הערֶט קִדִּיש אָדער בְּרָכוּ אָדער קְרוּשָׁה אִין פֶּאָלוּש אָדער אָפִילוּ פֿון
עֶטְלִיכע שְׁמִיבֶער ווייטֶער מוז מֶען עֶנטֶפֶערן :

ד דָּעם קִדִּיש מוז מֶען נִיט אִים הערִין און נָאך זַאגן דָּעם אָפִין מִיט גְרוֹים פֿונָה .
אִיבֶער הוֹפֶט אָפִין יֵהא שְׁמִיה רַבָּא כּוּז מֶען זַאגן הוֹיך מִיט דָּעם גַּאנְצִין פֶּת און
מִיט גְרוֹים פֿונָה אָבֶער פֿונֶדֶסטוועגִין זָאל מֶען נִיט צוא הוֹיך שְׁבִיַען פֿבי
מֶען זָאל פֿון אִים נִיט לֶאכִין :

ה ווען עָס זײַנען אִין עוּל און אִיַנעם מִיט דָּעם תּוֹן נִישט מֶער דַּא נָאר צֶעהן . און
אִיַנֶער פֿון זַיִא דַּאוּנוגט שְׁמוּנָה עֶשְׂרֶה און קֶען נִישט נָאך זַאגן . מֶען מֶען
פֶּאַרֶט זַאגן קִדִּיש אָדער בְּרָכוּ און קְרוּשָׁה . דָּאס אִיַנענע אִיז אויף ווען אָפִילוּ
פִיר כֶּענטֶשִׁין דַּאוּנען שְׁמוּנָה עֶשְׂרֶה און קֶענען נִיט נָאך זַאגן וואַרום ווען עָס
זײַנען דַּא מֶער וויא די העלֶפֶט וואָס קֶענען יוא נָאך זַאגן אִיז שוין גַּענוג . אָבֶער
אִיַדֶּער

יב דיני קריש וברכו אדם

איידער דער חזן הייבט אן צוא זאגן דיא הויכע שמונה עשרה אונ עם זייגן ניט מער
נא נאר ניין חזן אים ואל ער זעהן אויב אלע זייגען שוין אויס גינאנגען ו אונ און
איידער דאווינט נאך זאל ער ווארטן ביז ער גייט אויש :

ו ווען דער חזן זינגט ברכו זאגט דער עולם יתברך וישתבח אבער ווען ער זאגט
דיאווערמער סאר מען נאר ניט זאגן נאר מען מוז אויס הערין וואס ער זאגט :
ז וויא דער חזן לאזט אויס המבורך זאגט דער עולם ברוך יי המבורך לעולם ועד :
אויף דעם ענטפערט דער חזן אויף ברוך יי המבורך לעולם ועד : איג דער
עולם זאגט נאך אמן אבער ווען דער עולם לאזט אויס לעולם ועד סאר דער
חזן ניט זאגן אמן :

ח ווען איידער קומט אין שאל אריין ווען דר עולם זאגט ברוך יי המבורך מעג ער מיט
זאגן האמשע ער האט ניט גיהערט דעם חזן זאגן ברכו :

ט דער חזן דארף צוא זיין איין פרוקער איד וואס מען האט אויף אים קיין מאל
קיין שלעכץ ניט גירעט אויף מוז ער זיין איין מענטש וואס דער גאנצער עולם
האט אים ליב אונ ער מוז האבן איין שייין קול ו אויף זאל ער ניט זיין איין
עם הארץ ווארום ער מוז פאר שטיין וואש ער דאווינט אויף מוז ער שוין האבן
איין בארד ו אבער אז עש טרעפט זיך אמאל אז דער חזן איז ניטא מעג
דאוונען איינער וואש ער איז שוין איבער דרייצעהן יאר האמשע ער האט נאך
איין ניט בארד :

ה הלכות קריאת שמע ובו יב סעיפים דינים פון קריאת שמע

א דיא צייט פון קריאת שמע זאגן אין דער פריא איז וויא עם הייבט אן צוא טאגן
ביז איין פערטיל פון טאג זומר אדר ווינטר ו האט מען אבער פרוזאמט די צייט ו
מעג מען נאך זאגן קריאת שמע מיט דיא ברכות ביז איין דריטיל טאג וואפר אז עם
איז שוין שפעטער זאגט מען נאר קריאת שמע אליין אן דיא ברכות :

ב ווער עש האט אין דר פריא נישט גיקענט זאגן קריאת שמע אדער ער האט פאר
געסין צו זאגן ו זאגט ער בייא דער נאכט נאך קריאת שמע פון מעריב נאך איין
מאל קריאת שמע אן די ברכות ו אונ ווידער ווער עש האט אין מעריב נישט גקאנט
קריאת שמע זאגן אדר ער האט פר געסין ו זאגט ער דעם אנדערין טאג אין דר פריא
נאך דעם דאוונען פון שחרית קריאת שמע אן דיא ברכות :

ג מען מעג קריאת שמע זאגן זיצענדיג אדער שטייענדיג אבער נישט ליגענדיג ו
אז מען לינט שוין אבער מען זאל זיך איין בייגן אויף דער זייט אונ זאגן ו ווען
מען איז קראנק אונ קאן נישט ליגן אויף דער זייט ו זאל מען זיך וניינגעמינס
אביסר איין בייגן אויף דער זייט :

ד צוא שמע ישראל לייגט מען דיא רעכטע האנט אויף דיא אויגן אונ מען זאגט
דעם פסוק גאנץ הויך אונ מיט גרויש פוננה דאש ווארט אחר זאגט מען
אביסל

דווי הלכות קריאת שמע אדם

אביסיל ליינגער און מיט אלע פוחות : מען מוז דער בייא אין זינען האפין אז דער אויבערשטער איז איינציג און ער באהערשט דיא גאנצע וועלט . נאך אהר זאגט מען שטיי ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד . נאר יום כפור זאגט מען עם הויך : ה נאך לעולם ועד רועט מען זיך אביסל אפ אין מען זאגט ואהבה : נאך ובשעריה רועט מען זיך ווידער אביסל אפ און מען זאגט והיה אם שמוע'און פאר ויאמר רועט מען זיך ווידער אביסיל אפ :

ו פאר קריאת שמע וויא מען זאגט והביאנו לשלום נעמט מען דיא ציצית אין דער האנט אריין . און מען האלט זייא אין דער לינקער האנט קעגין דעם הארץ אבער וויא מען קומט צוא ויאמר נעמט מען זייא אן מיט דער העכטער האנט . וויא מען זאגט וראיתם אותו גייט מען איבער מיט וויא דיא אויגין און קישט זייא . און אימליכעש מאל וואש מען זאגט דאש ווארט ציצית קישט מען זייא און מען האלט זייא ביז מען קומט צו ונהמדים לעד . דא קישט מען זייא און לאזט זיי אוועק : ז קריאת שמע איז דאש הייליגסטע פון דעם גאנצין דאוונען . איבער דעם מוז מען יעדעס ווארט ציילין וויא פעריל און מען מוז יעדען ווארט זאגין מיט דעם מראפ און מען מוז פאר שטיין וואש מען זאגט . מען טאר אין מיטין גישט ווינקען צוא איינעם מיט דיא אויגין אדער מיט דער האנד . נאר וועגן איין מצוה זאך מען מען ווינקען אין מיטין והיה אם שמוע' אויך מוז מען זיך היטין אפילו קיין טאבאק גישט צוא שמעקין אין מיטין :

ח ווען מען זאגט וקשרתם ריבט מען אן דעם תפילין של יד און מען קישט אים : בייא והיו למוטפות ריבט מען אן דעם של ראש און קישט אים :

ט נאך אלהיכם מוז מען תיכף זאגין אמת און מען טאר צווישין די ביידע ווערטן גישט מבסיק זיין . דער נאך הערט מען אויש פון דעם תון די דרייא ווערטן יי אלהיכם אמת מיט גרויש פונגה . און מען זאגט ווייטער גיציב אבער מען טאר גישט נאך אמאל זאגין דאש ווארט אמת :

י ווער עש דאוונט בייא זיך אין דער היים אן אמקן מוז ער פאר שמע ישראל זאגין אל מלה נאמן :

יא ווער עש האט צווישין שמע ישראל און על הארץ גימוזט אויף הערין צוא זאגין . און דאש האט גידויערט אזוא לאנג וואש ער וואלט אין דער צייט גיקאנט זאגין גאנץ קריאת שמע . מוז ער נאך איין מאל זאגין פון שמע ישראל אן : יב ווער עש האט שוין גיזאגט קריאת שמע און איז דער נאך גיקומען אין שול אריין ווען דער עולם זאגט קריאת שמע מוז ער מיט זייא אין גאנצין נאך זאגין . און ער באקומט פאר דעם שכר וויא פאר לערנען : אויך ווער עש האלט פאר ברוך שאמר אדר אין די פסוקים וואש מען מעג אין מיטין אויש ביידין און דר עולם זאגט דענמאלט קריאת שמע . זאגט ער נאך מיט דעם עולם און האט אין זינען דער מיט גישט ויצא צוא זיין . כדי ער זאל שפעטער קענען זאגין קריאת שמע מיט דיא ברכות :

יא דינים פון שמונה עשרה און אין אים איז אכט צעהען סעיפים :

א וויא מען קומט צוא תהלות לאל עליון מוז מען זיך אלע פרעמדע גידאנקען ארויס שלאגן אויש דעם קאפ . און אויש שפייצן און דעם נאז שנייצן און זיך מיט דעם גאנצן הארץ מכין זיין צוא דער הייליגע שמונה עשרה . מען גייט דרייא טריט צוריק און זאגט ביו גאל ישראל און גייט ווידער דרייא טריט צוא זיין ארט און הייבט אן דיא שמונה עשרה :

ב צווישן גאל ישראל און שמונה עשרה טאר מען נישט כפסיק זיין . אפילו נישט וועגן קדיש אדר ברכו אדר קרושה . איבר דעם זאל מען זעהן אויס צו לאזן גאל ישראל גלייך מיט דעם הון פרי מען זאל נישט דארפן זאגן אמן . ווארום עש איז דא איין דעה אז מען טאר דעם אמן נישט זאגן . אבער אין מעריב נאך ועל כל מעשיו אדער שבת נאך ועל ירושלים מעג מען נאך זאגן אמן :

ג שמונה עשרה מוז מען דאוונען שטייענדיג און ביידע פיס איינער לעבין דעם אנדערין מען טאר זיך נישט אן לעהנן אן קיין איינציגע זאך ווער עש איז אבר נישט גיונד מעג דאוונען שמונה עשרה ויצענדיג אדער אפילו אויף דעם גילענר . מען מוז דעם קאפ אביסר איין בייגן און די אויגן צו האלטן און אז מען דאווינט אין איין סידור זאל מען קיין אויג נישט אפ לאזן פון דעם סידור און נישט דעם מינדסטן בליק ארויס טאן :

ד מען מוז שטיין שמונה עשרה מיט דעם פנים קעגן מזרח . ווען מען דאווינט אבר בייא איין נכדי אין הויז און עש היינגען בילדער אויף דער מזרח וואנט . זאל מען זיך שטעלן קעגן איין אנדערע זייט . דער מאנט מען זיך אין מיטן דר שמונה עשרה אז מען שטייט קעגן צפון אדער דרום זאל מען נישט אויש זיין נאר מען גייט דאש פנים אויש צוא דרייען . און ער מעג ווייטער ענדיגן דיא שמונה עשרה אזוא וויא ער שטייט . דר מאנט ער זיך אבר אז ער שטייט קעגן מעריב . דאווינט ער ווייטער און דארף דאש פנים נישט אויש צוא בייגן . נאר ער מוז אין זינען האבן אז זיין הארץ איז גענוג צו דעם ארט וואו דאש בית המקדש איז גישטאן :

ה מען מוז דאוונען שמונה עשרה גאנץ שטיל . אבער פון דעסט וועגן מוז מען אליון הערין וואש מען רעט :

ו ווען מען דאווינט אין איין סידור מוז מען זיך פריער פאר צייכענען דיא ערטער וואש מען דארף צוא זאגן . פרי מען זאל נישט דארפן מישן אין מיטן שמונה עשרה :

ז ווען עש לאזט זיך אראפ איין עק פון דעם טלית אין דער שמונה עשרה מעג מען אים צוריק ארויף לייגן . אבער אז דער טלית איז אין גאנצן פון אים אראפ גיפאלן טאר ער אים נישט אויף הייבן . אז עש איז פאר אים אראפ גיפאלן איין

איין ספך אונ עש שטעקט אים דיא פנונה. מעג ער עש אויף הייבין צווישן איין ברכה און דיא אנדערע :

ח ווען מען הייבט אן דיא ערשטע ברכה פון שמונה עשרה מוז מען זיך בוקין אויף ווען מען לאזט אויש דיא ערסטע ברכה. דאש הייסט מן אברקה. בוקט מען זיך : ווען מען הייבט אן ציא זאגין מודים בוקט מען זיך. און ווען מען לאזט אויש די ברכה און נאה להודות בוקט מען זיך אויף : דאש בוקין איז אזא ווען מען זאגט פרוך ביינט מען דיא קניען. בייא דעם ווארט אהה ביינט מען שטארק איין דעם קאפ און דעם גאנצין גוף. דאש אייגענע איז אויף בייא מודים וויא מען קומט אבער צום שם שטעלט מען זיך גילאסין אויף. איין אלטער אדער איין קראנקער דארף זיך נישט בוקין נאר עש איז גינג אז ער ביינט איין דעם קאפ. בייא דיא איבעריגע ברכות טאר מען זיך נישט בוקין :

ט עושה שלום בוקט מען זיך און מען גייט צוריק דריי מיטיל מעסנע טריט. פריער מיט דעם לינקן פוס. דער נאך מיט דעם רעכטן. און קערט זיך צוא דער לינקער זייט און זאגט עושה שלום במרומינו. דער נאך קערט ער זיך צוא דער רעכטער זייט און זאגט הוא יעשה שלום עלינו. דער נאך בוקט ער זיך און זאגט ועל כל ישראל :

י נאך ואמרו אמן מוז מען בלייבין שטיין מיט ביידע פים איינער לעבין דעם אנדערין אויף דעם ארט וואו מען איז אויש גינאנגען ביז דער הון זאגט קדושה און אז מען דאווענט פאר זיך אליין אין דער היים שטייט מען אזא לאנג ווא בייא איין מנין וואלט שוין דער חון גיקאנט זאגין קדושה. אבער אז עש איז איינג אין שול אדער ווען מען זאגט פייט אין דער הויכע שמונה עשרה. גייט מען תיכף צוריק אויף זיין ארט :

יא שמונה עשרה מוז מען דאווענען מיט איין גאנץ רייגעס מוח און קלארע גידאנקן איבער דעם ווען מען האט אזא פיל גיטרונקען אז מען שעמט זיך צוא ריידן מיט איין גרויסן מאן. טאר מען נישט זאגין קיין שמונה עשרה. האט מען אבער יוא גיזאנט איז עש נאר נישט ווערט און שפעטער ווען מען ניקטערט זיך אויש מוז מען נאך אמאל דאווענען שמונה עשרה. און אז עש איז שוין נאך דער צייט. ואל ער נישט מער דאווענען. נאר נאך דר ערשטע הפלה וואש ער דאווינט שפעטער זאגט ער נאך איין שמונה עשרה. אזו וויא מיר וועלין דא תיכף שרייבין :

יב דיא צייט פון שמונה עשרה איז ביז איין דריטיל טאג זוכער אדער ווינטער. אז ער האט זיך אבר פר שפעטיגט איז נאך צייט ביז צו מיטאג אבר שוין מער נישט : יג ווען ער האט פאר געסין אדער ער האט פאר נויט ניש גידאווענט שמונה עשרה. דאווענט ער תיכף אין דער אנדערע הפלה נאך איין שמונה עשרה. למשל ער האט אין דער פריא ניש גידאווענט שמונה עשרה דאווענט ער פאר נאכט אפ מנחה און זאגט תחנון. דער נאך זאגט ער נאך איין מאל אשרי און דאווענט ווידער שמונה עשרה פאר דיא שמונה עשרה פון אין דער פריא. האט ער ניש גידאווענט

דין הלכות שמונה עשרה אדם יד

ג' דאווענט מנחה • דאווענט ער אפ מעריב און רועט זיך אפ עטליכע מינוט דר נאך דאווינט ער נאך איין מאל שמונה עשרה פאר דעם מנחה • האט ער נישט ג' דאווינט מעריב • זאל ער דעם אנדערין טאג אין דער פריא אפ דאווענען שמונה עשרה און תחנון • דער נאך זאגט ער אשרי און שמונה עשרה פאר דעם נעכטיגן מעריב • דער נאך זאגט ער למנצח און ובה לציון און ער טאר נישט דאש מינדעסטע עסין פאר דער אנדערע שמונה עשרה :

יד דיא שמונה עשרה קען מען נישט דער פילין נאר היכף אין דער אנדערע תפלה אבער נישט שפעטער • למשל אז מען האט פאר פעלט דיא שמונה עשרה אין דער פריא און האט אויך נישט ג' דאווינט מנחה קען מען צוא מעריב נישט מער דאווענען נאר נאך איין שמונה עשרה פאר מנחה • און פון אין דער פריא איז שוין פאר פאלין • אבער שחרית מיט מוסף הייסן וויא איין תפלה • אבער דעם ווען מען האט ניט ג' דאווינט דיא שמונה עשרה פון שחרית אין אטאג וואש אין אים איז אמוסף • קאן מען נאך מנחה דאווענען איין שמונה עשרה פאר אין דר פריא • אויך דאש מו מען ווייסן • אז דיא שמונה עשרה וואש מען דאווינט פאר דיא וואש מען האט פאר פעלט • מו מען דאווענען אין איינעם מיט איין אנדערע תפלה • אבער ניט פיל שפעטער נאך דער אנדערע תפלה • ווארום דאס הייסט שוין איין שמונה עשרה פאר זיך אליין און דאש טאר מען ניט :

טו דיא שמונה עשרה וואש מען דאווענט פאר דעם וואש מען האט פאר פעלט • האט אן זיך דעם איינענעם דין פון דער שמונה עשרה וואש ער האט איצט ג' דאווינט • למשל ער האט פרייטאג פאר נאכט קיין מנחה ניט ג' דאווינט • דאווינט ער בייא נאכט נאך מעריב נאך איין מאל דיא שמונה עשרה פון שבת • האמשע זיא איז פאר די וואכעדיגע שמונה עשרה • אזוי אויך ערב ראש חודש אז ער האט קיין מנחה ג' דאווינט • זאגט ער בייא דער נאכט נאך מעריב נאך איין שמונה עשרה מיט יעלה ויבא • און אזוי איז תמיד • וידער שבת ווען ער האט פאר פעלט מנחה • דאווינט ער בייא דער נאכט נאך איין וואכעדיגע שמונה עשרה אבער אן אהה חוננתנו • ווארום דאש איז דאך איינגטליך הברלה און ער האט עס דאך שוין איין מאל ג' זאגט • און צווייא מאל הברלה מאכט מען נישט • און אז ער האט צו מצויי שבת פאר פעלט מעריב דאווינט ער זונטאג פריא נאך ותחנון וידער איין שמונה עשרה אן אהה חוננתנו :

טז ווען עס איז נאר איין טאג ראש חודש און ער האט אין מנחה פאר געסין צוא זאגן יעלה ויבא • נאך אנדערע פוסקים טאר ער נישט נאך מעריב נאך איין מאל דאווענען שמונה עשרה ווארום דעמאלט איז דאך שוין ניט מער ראש חודש • און ער קאן שוין ניט זאגן יעלה ויבא :

זז ווער עס האט פאר פעלט איין שמונה עשרה און אין דער אנדערע תפלה דאווינט ער פאר דעם עבוד דארף ער ניט זאגן צווייא מאל שמונה עשרה • ווארום

ווארום ער איז יוצא מיט דער הויכע שמונה עשרה וואש ער זאגט נאך איין מאל : יח ווער עש גידיינקט גיט אויב ער האט גידאווינט שמונה עשרה אדער גיט . זאל ער גיט מער דאוונען נאך איין שמונה עשרה אין דער אנדערע תפלה .

יב דיני טל ומטרי משיב הרוח ויעלה ויבא וכוּ מו סעיפים דינים פון טל ומטרי . משיב הרוח . אונ יעלה ויבא :

א פון מוסף שמיני עצרת ביו מוסף פון דעם ערשטן טאג פסח . זאגט מען משיב הרוח . אין דער ערשטער שמונה עשרה פון דעם ערשטן טאג פסח זאגן אים נאך דער עלם אונ דער חזן נאר ערשט אין דער הויכע שמונה עשרה הערט אים אויף דער חזן צוא זאגן . אונ צוא מנחה זאגט אים שוין קיינער גיט מער . אונ ווער עס דאווינט אים ערשטן טאג פסח פאר זיך אליין אין דער היים . כזו ער דאוונען גאנץ צייטליך מוסף . דאס הייסט אין דער צייט אז דער חזן האט נאך גיט אן גיהויבן דיא הויכע שמונה עשרה פון מוסף . ווארום וויא פאלד דער חזן האט שוין אויף גיהערט צוא זאגן משיב הרוח טאר מען אין דר היים אויף גיט זאגן :

ב ווער עס האט פאר געסין צוא זאגן משיב הרוח . ווען ער האט נאך גיט אן גיהויבן אפה קדוש זאגט ער דארט וואו ער האט זיך דער מאנט . ווען ער האלט אבער שוין אפה קדוש כזו ער ווידער צוריק אן הייבן אפה גבור :

ג ווער עש האט מוצאי שבת פאר געסין צוא זאגן אפה חונתנו אונ האט שוין אויש גילאזט חזן הדעת דארף ער עש גיט מער זאגן :

ד ווען ער האט פאר געסין צוא זאגן טל ומטרי אונ ער דער מאנט זיך איידער ער האט אן גיהויבן תקע בשופר . זאגט ער דא טל ומטרי . ווען ער האט אבר שוין אן גיהויבן תקע זאל ער זאגן טל ומטרי צום סוף שבע קולנו . פאר דער ברכה אונ אין אהעניות פאר עננו . ווען ער האט זיך אבער ערשט דער מאנט תיכף נאך שומע תפלה . זאגט ער דא טל ומטרי אונ דער נאך רצה . ווען ער האט זיך אבר ערשט דר מאנט אין מיטן רצה . כזו ער אן הייבן נאך אמאל פון ברוך עלינו את השנה הזאת ביו צום סוף שמונה עשרה . האט ער זיך אבר ערשט דר מאנט ווען ער איז שוין אויס גגאנגן די שמונה עשרה . כזו ער נאך איין מאל דאוונען די נאנצע שמונה עשרה : ה אז ער האט זיך פאר געסין אונ האט גיזאגט משיב הרוח אום זכר . אויב ער האט גיקאנצעט דיא ברכה כתיב המתים . הייבט ער אן אפה גבור . אונ אויב ער האט אן גיהויבן אפה קדוש זאל ער אן הייבן פון אנהייב שמונה עשרה . ווען ער האט זיך זומער מוצע גיווען אונ האט גיזאגט מד ומטרי אונ דער מאנט זיך תיכף . זאל ער נאך איין מאל אן הייבן ברוך עלינו . אונ אז ער האט שוין גיזאגט ברוך אפה יי זאל ער אים לאזן למדני חוקיה אונ זאל נאך אמאל זאגן גאנץ ברוך עלינו אונ אזוא איז דער דין בייא אלע זאכן וואס מען דארף איבער זאגן . אז ער דער מאנט זיך שפעטער אין מיטן שמונה עשרה . כזו ער צוריק אן הייבן ברוך עלינו . אז ער דער מאנט זיך אבער ערשט נאך יחי :

דרי דיני משיב הרוח מל ומטר יעלה ויבא אדם מו

והיו לרצון • מו ער וידער אמאל דאוונען דיא גאנצע שמונה עשרה •
ו אנאנץ יאר זאגט מען האל תקדוש • אונ עשרת ימי תשובה זאגט מען המלה
תקדוש • ווען ער האט זיך מועה גיוועזן אין מיטן יאר אונ האט גיזאגט המלה
תקדוש דארף ער נישט איבער זאגן • ווען ער האט זיך מועה גיוועזן
אין עשרת ימי תשובה אונ האט גיזאגט האל תקדוש אונ האט זיך תיכף דער מאנט
זאגט ער המלה תקדוש • ווען ער האט זיך אבער ערשט שפעטער דער מאנט מו
ער איבער דאוונען פון אן הייב אבער בייא המלה המשפט אונ זכרנו וימי כמוה
דארף מען נישט איבער דאוונען פון אן הייב שמונה עשרה :

ז השעה פאב צומנה זאגט מען נחם • ווען ער האט אבער פאר געסין ציא זאגן •
זאגט ער נחם אין שמע קולנו נאך ענגנו פאר דיא ברכה אונ לאזט אויש די ברכה
שומע תפלה • ווען ער האט זיך ערשט דער מאנט אין רצה • זאגט ער נחם נאך
מודים פאר ועל פולם • אבער אז ער האט זיך ערשט דער מאנט נאך ועל פולם
זאגט ער דר נאך נחם נאך שים שלום • אונ אז ער האט זיך דר מאנט צום לעצטן
זאגט ער נישט מער נחם :

ח אין איין תענית אז ער פאר געסט ציא זאגן ענגנו זאל ער זאגן פאר אלהי
נצור אן אברכה :

ט ראש חודש ציא שחרית אדער ציא מנחה אונ חול המועד שחרית • מנה אדער
מעריב • ווען ער האט פאר געסין יעלה ויבא אונ האט שוין גענדיגט די ברכה
פון רצה • דאס הייסט ער האט שוין גיזאגט ברוך אתה ה' • ענדיגט ער אויס דיא
ברכה אונ זאגט יעלה ויבא פאר מודים • ווען ער האט זיך אבר דער מאנט ערשט
אין מודים אדער ווייטער הויפט ער נאך אמאל אן רצה • אז ער האט זיך ערשט
דער מאנט ווען ער איז שוין אויס גיזאגט שמונה עשרה • מו ער נאך אמאל
דאוונען דיא גאנצע שמונה עשרה • אבער ראש חודש ציא מעריב ווען ער האט
פאר געסין יעלה ויבא אונ האט זיך דער מאנט אין מיטן דער ברכה • איז שוין
פאר פאלין אונ ער זאגט נישט מער יעלה ויבא :

י ווען ער האט פאר געסין יעלה ויבא אונ האט זיך ערשט דער מאנט ציא מוסף •
דארף ער נישט נאך אמאל דאוונען שחרית :

יא ווען ער האט אין הנפכה אדער פורים פאר געסין ציא זאגן על הנסים אדער
עשרת ימי תשובה זכרנו • מי כמוך • וכתוב • אונ האט זיך ערשט דער מאנט
אפילו נאך ברוך אתה ה' איז שוין פראלן אונ ער זאגט עש נישט מער • אבר אז
ער דר מאנט זיך פראלן אתה ה' זאגט ער דא זכרנו מי כמוך על הנסים אדר וכתוב •
יב אז ער האט פאר געסין אין עשרת ימי תשובה ציא זאגן זכספר חיים אונ
האט שוין אן גיהויבן ברוך אתה ה' ענדיגט ער דיא ברכה אונ זאגט נישט מער •
אבער אנדערע פוסקים הייסן זאגן זכספר חיים פאר אלהי נצור :

יג ווען ער איז זיך מועה אונ זאגט אין דער פריא שלום רב אדער ציא מנחה
אונ מעריב שים שלום איז ער יוצא :

יד דיא שאַלָה הייסט דיא נאכט וואש מען הויבט אן אין איר צוא זאגן מל ומטר
אונ דאש גיפאלט המיד אין דעם זעכציגסטן טאג נאך דער תקופה פון תשרי
ווען דיא שאַלָה גיפאלט אום שבת אונ איינער איז זיך טועה אונ דאווינט דיא
וואכדיגע שמונה עשרה אונ אין מיטן ברוך עלינו אה השנה הזאת דער מאנט ער
זיך אז עש איז שבת מזו ער אויס זאגן דיא גאנצע ברכה אבער מל ומטר זאנט
ער גיט ווארום דער גאנצער עולם האט דאך נאך גיט אן גיהויבן צוא זאגן מל
ומטר . אונ דער איינציגער מענטש מזו טאן אזוא וויא דער עולם טוט . אונ וויא ער
לאזט אויס מברך השנים הייבט ער אן די ברכה פון שבת . איז עש פרייטאג צוא
נאכט זאנט ער אתה קרשית . שבת אין דער פריא זאנט ער ושמת משה . איז עש
צוא מוסף זאנט ער תפנת שבת . איז עש צוא מנחה זאנט ער אתה אחד :
מז ווען מען האט פאר נעסן אין מעריב פון דער ערשטער נאכט פסח אונ האט
גיבאווינט דיא וואכעדיגע שמונה עשרה . אונ אין מיטן ברוך עלינו האט ער
זיך דער מאנט . זאנט ער אויש דיא גאנצע ברכה ביו מברך השנים אונ דאווינט
ווייטער אתה בתרתנו . אבער מל ומטר זאנט ער גיט . ווארום דער עולם זאנט דאך
אויך דעמאלט גיט מער מל ומטר :

מז ווען מען גייט אויש לשמונה עשרה דארף מען שטיין אויפן ארץ איידער מען
גייט צו צוריק . וויא דער שיעור וואש מקאן אפ גיין פיר איילין :

ג הלכות תפלת השיץ ובו כג סעיפים דינים פון דר הויכע שמונה עשרה

א ווען דער חזן זאנט די הויכע שמונה עשרה מזו מען שטיין גאנץ שמיל אונ הערין
וואס ער זאנט . אונ נאך זאגן ברוך הוא וברוך שמו נאך יעדער ברכה . גישט
אזו אז מען טאר דעמאלט גישט היידן נאר אפילו לערנן אויך גישט . עס איז אפילו
זיער רעכט אריין צוא קוקן אין סודר אונ צוא שטיין גלייך וויא דעמאלט חזן מען
דאווינט אליין דיא שמונה עשרה :

ב בייא דער הויכע שמונה עשרה מוזין ווייניגסטנס ניין גיין מענטשין חוץ דעם חזן
וואש הערין אים אויס אונ זאגן נאך ברוך הוא וברוך שמו אונ אמן . איבער
דעם אז עס איז פונקט דא איין מגין מיט דעם חזן . מזו ער ווארטין מיט דר הויכע
שמונה עשרה ביו אלע קענען נאך זאגן :

ג ווען דער חזן לאזט אויס איין ברכה מזו ער ווארטין מיט דער אנדערע ברכה ביו
דאס רוב עולם האט שוין גוזאנט אמן :

ד מען זאנט גישט דיא הויכע שמונה עשרה נאר ווען עס זיינען ווייניגסטנס דא
זעקס וואס האבן מיט גיבאווינט . אבער אז עס האבן ווייניגער פון זעקס מיט
דאווינט האמשע עס זיינן דא אין שול צעהן מענטשין אדר מעהר . זאנט דר חזן גישט
מעהר הויך נאר ביו האל הקדוש אונ מען זאנט קדושה . דר נאך דאווינט מען שמיל :
ה יעדער מענטש מזו זאגן קדושה מיט דעם עולם . אונ דר אמן נאך האל הקדוש

הוי הלכות תפלת הש"ן אדם מז

און נאך שומע תפלה זיינען אויך אזו מיינער וויא דיא קדושה און עם איז איין גרויסער חיוב זייא צוא זאגן . אבער אז מען איז שפעט גיקומען אין שול אריין און מען מוז פאר זיך דאוונען און דיא צייט פון דעם דאוונען איז נאך גיט עובר . טאר מען זיך גיט שטעלין שמונה עשרה גען מען ווייס אז מען וועט אן ווערין איינס פון דיא פיר ראש הייסט קדושה און דיא בייידע אמנס און מידים . נאר מען מוז ווארטן מיט דער שמונה עשרה ביז מען זאגט קדושה . אדער ווען דער תזן האלט שוין ווייטער . ביז מען זאגט דיא בייידע אמנס אדער נאר דעם אמן פון שומע תפלה און מודים ווען דר תזן האלט שוין נאך האל הקדוש . מען זאל אבר גיט דאוונען ביז גאל ישראל און בלייבן שטיין ווארום מיר האבן דאך שוין אויבן גיזאגט אז נאך גאל ישראל מוז מען הייפן זאגן שמונה עשרה און מען טאר גיט מפסיק זיין איבער דעם זאל מען בלייבן שטיין בייא שירה חדשה :

ו בייא דער קדושה מוז מען שטיין מיט גרויש פארקט . און בייידע פיס איינער לעבין דעם אנדערין און עש איז רעכט צוא האלטן דיא אויגן צוא גימאכט אדר ארויף צום הימל :

ז וויא דער תזן הייבט אן צוא זאגן מודים מוז זיך דער נאנצער עולם בוקן און זאגן מודים דרבנן אין נאנצין גיבוקט . ווער עם האלט אין מיטן דער שמונה עשרה ווען דער תזן זאגט מודים . איז דער דין אזוי . האלט ער אין מיטן איין ברכה בוקט ער זיך גלייך מיט דעם עולם . אדער ווען ער האלט דעמאלט בייא דעם אן הייב פון איין ברכה אדער בייא איין אויש לאז פון איין ברכה . טאר ער זיך גיט בוקן - ווארום מיר האבן שוין אויבן גיזאגט אז מען טאר זיך גיט מער בוקן נאר פיר מאל . ראש הייסט צווייא מאל אין דער ערשטע ברכה און צווייא מאל אין מודים :

ח אין דער שמונה עשרה פון שהרית און מוסף זאגט דער רזן דיא ברכת פתיב פאר שים שלום אבער צוא מנחה זאגט מען ראש קיין מאל גיט . נאר אין איין תענית צבור ווייל מען זאגט דעמאלט צוא מנחה אויך שים שלום : בייא איין אכל זאגט מען עם גיט אפילו אין דער פריא . און השעה באב אין דער פריא זאגט מען אויך גיט ברכת פתיב . ווען דער רזן זאגט וישמך זאגט דער עולם גיט אמן נאר פן יהי רצון . און אזו אויך נאך ויהנה . און נאך שלום זאגט מען אויך פן יהי רצון :

ט אין איין תענית זאגט דער תזן אין דער הויכע שמונה עשרה ענגו פאר רפאנו . אז ער האט אבער פאר געסין און גיט גיזאגט . און האט זיך דער מאנט אין מיטן רפאנו אדער בייא ברך אתה . זאגט ער איצינד ענגו און נאך איין מאל רפאנו . ווען ער האט אבער שוין גיזאגט דעם שם . לאזט ער אויס רפא חולי עמו ישראל און ערשט צום סוף שמע קולנו זאגט ער ענגו און לאזט אויס דיא ברכה שומע תפלה . ווען ער דער מאנט זיך אבער ערשט נאך שומע תפלה אז ער האט גיט גיזאגט ענגו . זאגט ער אים צום לעצט נאך עמו ישראל בשלום

אנן לאומי אוים דיא ברכה העונה בעת צרה • אז ער האט זיך טועה גיוועזן און האט גיזאגט ענגנו פאר ראה נא בענינו • מוז ער אים נאך איין מאל זאגן נאך ראה נא בענינו :

י אז דער תזן איז פאר שלאפט גיווארן אין מיטן דער הויכע שמונה עשרה און ער האלט נאך אין מיטן די דרייא ערשטע ברכות • דאש הייסט פאר האל הקדוש • אז איין אנדערער זיך שטעלין פאר דעם עמוד און ווידער אן הייבן דיא שמונה עשרה פון פארניט • האט ער אבער שוין גיהאלטן צווישן אהה חזן און רצה • הויכט דער אנדערער אן בייא דער ברכה וואש דער ערשטער תזן איז אין מיטן פאר שלאפט גיווארן • האט ער אבר שוין גיהאלטן נאך רצה • זאל דר אנדערער אן הייבן רצה און דאווינט ביו צום לעצט :

יא ווען דער תזן איז איין בהן און עש האט זיך גיטראפן איין מת אין איין הויז וואש עס רירט אן דיא שול • אדער אפילו אין עטליכע היזער ווייטער וואש זייא זינגען אלץ נאך מטמא נאך דעם דין וואש מיר וועלן שרייבן אין דינים פון אכלות זאל מען תיכף צוא מאכין דיא פענסטער און דיא טירן פון דער שול אדער פון דעם הויז וואש דער מת איז דריגען • און ערשט ווען דער תזן ענדיגט דיא שמונה עשרה הייסט מען אים ארויש גיין • ווען עס איז אבער גיט מיגליך דיא טירן מיט דיא פענסטער צוא מאכין • מוז דער תזן ארויס גיין אפילו אין מיטן דער שמונה עשרה :

יב ווען דער תזן האט זיך טועה גיוועזן אין דער שטילע שמונה עשרה מיט טר ומטר • אדער יעלה ויבא אדער אנדערע זאכן און האט זיך ערשט אזו שפעט דער מאנט • אזו וויא מיר האבן אויבן גישריבן דעם דין אז מען מוז ווידער אן הייבן דיא שמונה עשרה פון פארניט • דארף ער גיט נאך איין מאל דאוונען דיא שטילע שמונה עשרה • כדי דער עולם זאל גיט מוזין צוא לאנג ווארטן • נאר ער איז יוצא מיט דער הויכע שמונה עשרה • ער מוז אבער אין זינגען האבן אז ער דאווינט דיא הויכע שמונה עשרה יוצא צוא זיין • האט ער אבער פאר געסין צוא זאגן משיב הרוח און דער מאנט זיך ערשט נאך מריה המתים און ער האלט נאך גיט ווייט אין דער שמונה עשרה • ממילאנוועט דאך דא גיט פיר דויערין ווען ער וועט נאך אמאל אן הייבן פון פארניט דאווינט ער ווידר נאך איין מאל די שמונה עשרה פון אן הייב אן :

נד דינים ווען מען איז זיך טועה אין דער שמונה עשרה

א אז מען האט זיך שבת טועה גיוועזן און אן גיהויבן אהה חזן אדער איין אנדערע ברכה פון דער וואכעדיגע שמונה עשרה • מוז ער אויס פירן די ברכה און הייבט ווידער אן פון שבת • דאש איז אבער נאר אין מעריב • שחרית אדער מנחה • אבער אין מוסף ווען ער הייבט אן איין וואכעדיגע ברכה • הערט ער אויף אין מיטן און דאווינט דיא תפלה פון שבת :

ווען

חיי דיני מעות בשמונה עשרה אדם יז

ב ווען ער האט שבת גיזאגט איין אנדערע תפלה • למשל ער זאגט אין מעריב ישמח משה • אדער אין דער פריא אתה קרשת אדער צו מנחה ישמח משה איז דער דין אזוי • דער מאגט ער זיך אין מיטן דער תפלה • הערט ער אויף אונ זאגט דיא רעכטע תפלה וואס עש קומט צוא זאגן אין וענער צייט • האט ער אבר שוין אויש גילאזט מקדש השבת • דארף ער ניט מער צוא זאגן דיא רעכטע תפלה אונ איז יוצא מיט דעם וואס ער האט גיזאגט • אבער ווען ער איז זיך טועה אין מוסף אונ זאגט איין אנדערע תפלה אפילו ווען ער האט שוין אויס גילאזט די ברכה • מוז ער נאך אמאל דאווענן דיא תפלה פון מוסף :

ג אז ער האט זיך טועה גיוועזן אונ האט גידאוויגט די שמונה עשרה פון מוסף אן שמאט אנאנדער תפלה מוז ער נאך אמאל דאווענן די תפלה :

ד אז מען איז זיך טועה אום שבת אדער אום יום טוב אונ מען דאוויגט דיא וואכענדיגע שמונה עשרה • אונ מען דער מאגט זיך ערשט ווען מען איז שוין אויס גיגאנגען • דאוויגט מען ווידער דיא שמונה עשרה פון שבת אדער יום טוב • דער מאגט מען זיך אבער נאך פריער איידער מען איז אויס גיגאנגן • הייבט מען אן פון נאך האל הקדוש דיא תפלה פון שבת אדער פון יום טוב :

ה האט מען ערב ראש חודש קיין מנחה ניט גידאוויגט • מוז מען צוא מעריב דאווענן צווייא מאל שמונה עשרה אונ זאגט אין ביינע יעלה ויבא • די ערשטע שמונה עשרה איז פאר מעריב • אונ דיא אנדערע איז פאר מנחה • אזוי וויא מיר האבן שוין אויבין איין מאל גישריבן :

מז דיני תחנון ובו י סעיפים

דינים פון תחנון

א צווישן דער שמונה עשרה אונ תחנון טאר מען ניט היידן • ב אין דער פריא ווייל מען גייט אין תפילין פאלט מען תחנון אויף דער רעכטער האנד • ווארום עס איז ניט קיין פבוד צוא פאלין אויף דיא הייליגע תפילין • אבער צוא מנחה ווען מען האט קיין תפילין אויף דער האנד • פאלט מען אויף דער לינקע האנד :

ג אז דיא מנחה ציהט זיך ביז אין דער נאכט אריין פאלט מען ניט קיין תחנון • ד תחנון מוז מען זאגן זיצענדיג • אבער פאר גוים אז מען האט ניט וואו צוא זיצן • זאגט מען שטייענדיג • נאך תחנון זאגט מען דיא דרייא ווערטן וואנהו לא גרע זיצענדיג אונ פון מה בעשה אונ ווייטער זאגט מען שטייענדיג :

ה מען פאלט ניט תחנון נאר דארטין וואו עס איז דא איין ספר תורה • אבער וואו עס איז ניט דא איין ספר תורה האמשע עס זיינען דא אנדערע הייליגע ספרים • זאגט מען נאר תחנון אבער מען פאלט ניט • דער פאלאש ווערט שוין גידעקיגט צוא דער שול • אונ מען פאלט אין אים תחנון ווייז אין דער שול איז דא איין ספר תורה :

וּמְאִמְנִיג און דאָנערשטיג זיינען זײַן רצון. דאָס הייבט אָ דאָ תּפִּלָּה וואָס מען טוט אין זײַא. ווערט בײַא השׁם יתְּפַרֵּךְ אָן גינזמען. וואָרום משה רבינו איז אַרױף גינאנגען אין הימל אַרײַן וועגן דאָ אַנדערע לוחות אום דאָנערשטיג און איז מיט זײַא אַראָפּ גיקומען אום מְאִמְנִיג דאָס איז פון דעם אויבערשטן גינזען איין גרויס חסד און ער האָט דעמאלט דאָ ישראָל מוחל גינזען די זינד פון דעם עגל. אױבער דעם האָט מען מתקן גינזען צוא זאגן יעדער מְאִמְנִיג און דאָנערשטיג לאנג וְהוּא רחום. וואָס ער איז לויטער טײַערע און הייליגע תּפִּלוֹת. מען מוז דעם וְהוּא רחום זאגן שטייענדיג מיט גרויס פּוֹנָה און ניש גישווינגט. דעמאלט ווען מען זאגט ניש תּחֲנוּן זאגט מען אויך ניש וְהוּא רחום. מען זאגט ניש וְהוּא רחום און מען פאלט ניש קיין תּחֲנוּן בײַא איין אָבֵל אין דער גאַנצע שבעה אפילו ניש צו דער מנחה פון דעם זיבעטן טאג וואָס ער איז שוין אויף גישטאנען פון שבעה. אויך ווען מען דאָרױנט דאָרטן וואו אײַנער איז גישטאַרױן תּאֲמַשֶׁע עִם אױ קיין אָבֵל ניש דאָ. זאגט מען אויך ניש וְהוּא רחום און ניש תּחֲנוּן. אויך זאגט מען ניש וְהוּא רחום און תּחֲנוּן דאָרטן וואו עס איז איין מלה. אויך ניש דאָרטן וואו עש איז דאָ איין חתן. פון נאך דער חופה ביז אלע שבעת ימי המשתה. אָבער אז איין אַלמָן נעמט איין אַלמָנָה. זיינען נאָר דאָ ערשטע דרייא מעג פרייא פון וְהוּא רחום און תּחֲנוּן. אָבער אין פּעֲרִמִּין טאג הייבט ער שוין ניש מער קיין חתן און מען זאגט שוין וְהוּא רחום און מען פאלט תּחֲנוּן. אין דער חופה טאג בײַא איין בחר אָדער בײַא איין אַלמָן זאגט מען אין דער פריא וְהוּא רחום און תּחֲנוּן. נאָר ערשט צוא מנחה וואָש עש איז שוין נאָהענט צוא דער חופה. פאלט מען קיין תּחֲנוּן ניש:

ח דאָ טעג וואָש מען זאגט אין זײַא ניש קיין לאנג וְהוּא רחום און קיין תּחֲנוּן זייגן ראש חודש. חנופה. חמשה עשר באָב. חמשה עשר בשבט. ליג בעומר. תּשֶׁע באָב. גאַנץ חודש ניסן. פון ראש חודש סיון ביז נאָך אַסרו חג פון שבועות. און דאָ פיר טעג צווייטן יום כּפּוֹר און סופות. אַסרו חג פון סוכות. בייִדע טעג פורים און בייִדע טעג קליין פורים. אין דאָ אלע טעג וואָס מיר האָבן דאָ אויש גינעקינט פאלט מען ניש קיין תּחֲנוּן אויך אין דער מנחה וואָש איז פאר זײַא. לְמִשָּׁל ערב ראש חודש. אָדער ערב חנופה פאלט מען שוין אין מנחה ניש קיין תּחֲנוּן. און אזוי איז בײַא אלע אויבעריגע טעג. ערב ראש השנה און ערב יום כּפּוֹר פאלט מען אויך ניש קיין תּחֲנוּן. אָבער אין דער מנחה פאר זײַא פאלט מען יוא תּחֲנוּן. אויך אין דאָ סלחות פון ערב ראש השנה אין דער פריא פאלט מען תּחֲנוּן:

י נאָך תּחֲנוּן זאגט דער חן חצי קדיש. און מְאִמְנִיג און דאָנערשטיג זאגט מען יאל אַרְבֵּי אפִּים:

אל אַרְבֵּי אפִּים האָט דעם אײַגענעם דין פון למנצח. און דעמאלט ווען מען זאגט ניש למנצח. זאגט מען אויך ניש אל אַרְבֵּי אפִּים. און פּדִי מען זאל ניש דאָרטן נײַטער צוא זוכן. שרייבן מיר דאָ דאָ טעג וואָש מען זאגט אין זײַא ניש אל אַרְבֵּי אפִּים

היי דיני תחנון אדם יח

אפים • דא מען זיינען • ראש חודש • תנופה • ביידע מען פורים און ביידע מען קליין פורים • ערב פסח • ערב יום כפור און תשעה באב • אויף זאגט מען אים גוט בייא איין אָבל אין דער שבעה :

מן הלכות קריאת התורה וכו' נ' סעיפים דינים פון לייגענען אין דער תורה

א ווען מען נעמט אויס דאס ספר הארט מען עס אין דער רעכטע האנד און טראגט עס אויף צפון זייט צום טיש וואש מען לייגענט אויף אים • ווען מען טראגט עס צוריק צוא איין זעצן אין ארון קודש אריין טראגט מען עס אויף דרום זייט :

ב ווער עס גייט עולה לתורה זיין • מוז גיין אין איין טלית מיט פשרע ציצית • מען גייט צום ספר אין דער רעכטער זייט און גייט צוא ריק אין דער לינקער זייט • און מען גייט גיט צוריק תיבה נאך דער עליה • נאר מען מוז ווארטן ביז מען לייגענט אפ אין גאנצן פאר דעם אנדערין וואש איז עולה נאך אים און יענער זאגט דא לעצטע ברכה • און ביז דר דריטער קומט ווידער • גייט מען דר ווייל צוריק אויף זיין ארט :
ג מען טאר גיט אן רירן דא ספר תורה מיט דא נאקעטע הענט • נאר מיט דעם טלית • עס איז אפילו רעכט אז דא עץ חיים זאל מען אויף גיט אן רירן נאר דורך דעם טלית :

ד דעם וואס מען האט אויף גירופן מוז שטיין מיט גרויש פארקט • ווארום מען לייגענט דאך פאר אים גאטס הייליגע ווערטער • אבער ווען ער איז איין שלאפר מענטש מען ער זיך אויף עפעס אן לעהגען :

ה דער אויף גירופענער מוז זעהן אין ספר אויף וועלכין ארט מען וועט פאר אים אן הייבן צוא לייגענען • ער רירט אן דאס ספר מיט דעם טלית און קושט אים און מאכט צוא דא אויגן און זאגט ברכו אה יי המבורך גאנץ הויך אז יעדער זאל הערין • און דער עולם ענטפערט ברוך יי המבורך לעולם ועד • נאכדעם זאגט דר וואס איז עולה אויף ברוך יי המבורך לעולם ועד • אויף דא ברכה אשר ברוך גנו • און דער עולם זאגט אמן • און דער קורא טאר גיט אן הייבן צו לייגען ביז דער עולם האט גזאגט אמן • און אז דער קורא לאזט אים דא פרשה • נעכט אן דער וואש איז עולה דא עץ חיים מיט ביידע הענט און מאכט צוא דא ספר תורה און זאגט דא ברכה אשר נתן לנו תורת אמת :

ו דער אויף גירופענער מוז שטילערהייט גאך זאגן מיט דעם קורא ווארט פר ווארט וואש ער לייגענט • ווען דר אויפגרופענער זאגט ברכו ביז לעולם ועד מוז עדר שטיין אבער נאך לעולם ועד ביז אויבער דעם לייגענען און דא הינטערשטע ברכה אשר נתן לנו דארף מען גישט שטיין • אבער פרימט מענער שטייען יוא :

ז ווען דער קורא אליין איז עולה לתורה מוז נאך איינער לעבן אים שטיין אויף דר רעכטע זייט • אזו וויא משה רבינו איז גישטאנען בייא דעם אויבערשטן ווען ער האט אים גיגעבן דא הייליגע תורה :

ח וויא מען האט אן גיהויבן צו ליענען ביז גאר צום לעצט נאך דער הפסוקה טאר מען ניט ריידן. אפילו הורה ווערטער טאר מען אויף ניט ריידן. אויף טאר מען ניט ארום גיין אין מיטן ליענען. גאר צווישן איין עליה אונ דער אנדערע ווען דאס ספר איז צא גירעקט מעג מען ארום גיין ווען מען דארף גאנץ נייטיג: מ ווען דער אויף גירופענער האט זיך טועה גייווען אין דער ערשטע ברכה אונ האט גיזאגט דיא אנדערע ברכה אשר נתן לנו. אונ ער דער מאנט זיך נאך אין מיטן דער ברכה. זאגט ער איצנד דיא ערשטע ברכה. ער זאגט אבער ניט ברך אהיה יי אלהינו מלך העולם. גאר ער הייבט אן פון אשר בחר בנו. דר מאנט ער זיך אבער ערשט ווען ער האט שוין גיענדיגט דיא גאנצע ברכה. מוז ער ווידער זאגן דיא גאנצע ערשטע ברכה פון פארניגט אן. דאש הייבט ער הייבט אן פון ברך:

י ווען ער איז זיך טועה אין דער הינטערשטע ברכה אונ זאגט דיא ערשטע אשר בחר בנו אונ דער מאנט זיך נאך אין מיטן. זאגט ער ווידער די אנדרע ברכה. אבער ער הייבט אן פון אשר נתן לנו אונ זאגט ניט ברך אהיה יי אלהינו מלך העולם האט ער אבער שוין אין גאנצן אויס גילאזן דיא ברכה. איז שוין פאר פאלן אונ ער מאכט ניט מער דיא אנדרע ברכה:

יא ווען ער האט פאר געסן צוא מאכין דיא הינטערשטע ברכה אונ דאש ספר ליגט נאך אויף דעם טיש. מוז ער זי זאגן הייבט וויא ער דער מאנט זיך. האט מען אבער דאס ספר שוין אראפ גינגען פון דעם שלחן מאכט ער שוין ניט מער די ברכה:

יב ווען דער אויף גירופענער איז אין מיטן דער עליה אזוא שטארק פאר שלאפט גינארטן אז ער קאן ניט מאכין דיא הינטערשטע ברכה. רופט מען אויף איין אנדערין אונ מען ליענט פאר אים דיא גאנצע פרשה וואש מען האט אן גהויבן צוא ליענען פאר דעם פאר שלאפטן. אונ דר אנדרער מאכט פון פארניגט אונ צום לעצט דיא ברכות אזו וויא יעדערער אנדערער וואס איז עולה:

יג ווען מען האט דעם אויף גירופענעם גייוויזן אין ספר פון וואגן מען וועט אן הייבן פאר אים צוא ליענען אונ וויא ער האט שוין גימאכט דיא ברכה דער מאנט מען זיך אז מען האט אים פאלש גייוויזן. ווארום מען מוז גאר אן הייבן צוא ליענען אויף איין אנדער ארט. איז דער דין אזו. איז דאס אנדערע ארט אויף אויף דעם איינגעס עמוד. אדער אפילו און איין אנדערין עמוד ווייטער. גאר יענער עמוד איז אויף אפין גילעגן פאר דעם אויף גירופענעם. דארף ער ניט נאך איין מאל צו מאכין דיא ברכה. איז אבער יענער עמוד ניט אפין גילעגן פאר אים אדער ער איז פאר אים יע אפין גילעגן גאר ער איז פריער פאר דעם עמוד וואש מען האט אים גייוויזן. מוז ער נאך איין מאל זאגן דיא גאנצע ברכה אשר בחר בנו. גאר ברכו זאגט ער ניט אונ איידער ער הייבט אן דיא ברכה זאגט ער ברך שם כבוד מלכותו לעולם ועד זפאר דער ברכה וואש ער האט פריער גיזאגט אום זיסט

חיי הלכות קריאת התורה אדם ים

האט אָבער דער קורא שוין אָן גיהויבן צוא לייגענען אונ דער מאַנט זיך אז ער האט פריער דעם אויף גירופנעם פאלש געוויזן . מוז ער אויף הערין . אונ דר אויף גירופנער מאַכט ווידער נאך אַמאל דיא גאַנצע ערשטע בְּרָכָה פון בְּרָכוּ אָן בּוּי צום לעצט :

יד ראש אלמעמער וואס דרויף שטייט דער שולחן וואש מען לייענט אויף אים מוז זיין אין מיטן שול אונ זעקס טרעפין הויך :

מז דער קורא מוז זיין איין דער וואקסינער מענטש מיט איין פארר . אָבער אז עס קאן קיינער ניט לייגענען נאר איין קליינער וואש איז אַקט דרייצעהן יאר מעג ער לייגענען :

מז דער קורא שטייט אין דר לינקער זייט אינ דער אויף גירופנער שטייט אין דר רעכטער זייט . אין אנדערע ערטער איז דער מנהג אז דער קורא שטייט אין מיטן . אויף דער רעכטער זייט שטייט דער אויף גירופנער אונ אויף דער לינקער זייט שטייט דער גבאי :

יז דער קורא מוז יעדער ווארט ציילן וויא פעריל אונ לייגענען מיט דעם טראפ אונ הויך אז דער גאַנצער עולם זאל הערין . אונ ער מוז זיך פריער דרייא מאל איַבר זעהען פאר זיך אליין דאש וואש ער וועט לייען ען :

יח אז עש איז ניטא איינער וואש האט איבער גינעהען דיא פרשה מיט דעם טראפ . לייענט אים איין אנדערער פאר אים אין חומש . אָבער ניט הויך . אונ ער לייענט אים דעם ספר הויך . דער פאר לייגענער מעג זיין איין יונגער וואש איז נאך ניט בר מצוה ווען עס איז ניטא קיין אנדערער :

יט דער קורא טאר ניט לייגענען קיין איינציג ווארט אים ווייניג . אונ אפילו בייא איין קרי וכתוב . וואס עס שטייט אנדערש גישריבן אונ מען לייענט אנדערש למשל אין פרשת נח שטייט הוציא אונ מען לייענט הוציא . מוז דער קורא אריין קוקן אין דעם ווארט וואס עס שטייט גישריבן אין ספר . ווען אויך ער לייענט אים ווייניג וויא דאס ווארט דארף גילייענט צוא ווערין . דאש ווארט וואש עס שטייט גישריבן הייסט פּרָטִיבִּיזאַוּן דאש ווארט וואס ער לייענט אים ווייניג הייסט קרי :

כ איין אַבל אין מיטן דער שבועה טאר ניט לייגענען . אונ אפילו אים זעפטין טאג וואס ער שטייט שוין אויף פון דער שבועה . טאר ער אויך אין דער פריא ניט לייגענען . אויך אין דעם שבת וואס איז אין מיטן דער שבועה טאר ער ניט לייגענען . אונ אז ער איז גיווארין איין אַבל אין מיטן יום טוב אדער חול המועד אונ דיא שבועה וועט זיך ערשט אן הייבן נאך יום טוב מעג ער לייגענען ווען עס איז ניטא קיין אנדערער קורא . אָבער דעמאלט ווען ער איז נאך איין אונג . האט הייסט ווען מען האט דעם מת נאך ניט בהאלטן . טאר ער אפילו אום יום טוב אדער חול המועד אויך ניט לייגענען . האט מען אים אָבער אין מיטן לייגענען צוא וויסן גיטאן אז עס איז איינער גישטארבין וואס ער איז דורך דעם גיווארין

איין אונן. מעג ער ווייטער לייגען ווען עס איז ניט דא קיין אנדערער : כא מען טאר ניט לייגען אין דער ספר הורה נאר ווען עש זייגען אין שול דא צעהען דער וואקסינע מענטשין דאס הייבט וואש יעדער איז שוין אלט איבער דרייצעהען יאר. ווען עס זייגען אין מיטן לייגען עטליכע ארויס גינאנגן אונ עס זייגען נאך גיליבין ווייניגסטנס יעקס. לייגעט מען ווייטער ביז צוא לעצט. אונ נאך שביעי זאגט מען חצי קריש. אונ מען רופט ניט מער אויף מפמיר. נאר דר וואס איז גינעוין שביעי זאגט דיא הפמורה אן דיא פרות פון מפמיר :

כב ווען מען האט איינעם אויף גירופין אונ ער וויל ניט גיין ווייל די עלה איז אים ניט לפבור אדער ווייל מען מאכט דעמאלט גרות אונ ער וויל קיין גרה ניט געבן. זאל אויף אים דר נאנצער עולם שטארק אן שרייען ווארום דאש איז איין גרויסע עבירה אונ מען איז מיט דעם מבוה דיא היליגע תורה :

כג דעם פהן רופט מען אויף צוא דיא ערשטע עלה. אונ די אנדערע עלה נאך אים קומט דעם לוי. איז אבער ניטא קיין לוי. איז דער געמליכער פהן וויקער אמאל עלה. אונ מען רופט אים אויף במקום לוי. ווארום מען טאר ניט אויף רופין איין פהן נאך דעם אנדערין. אויף טאר מען דעם פהן ניט אויף רופין צוא דיא איבעריגע עליות וואס זייגען נאך די ערשטע צווייא. אבער מפמיר מען מען אים יוא אף רופין. אונ דעמאלט ווען מען רופט אויף מער וויא זיבין דאש הייסט מען מאכט איין הוספה נאך ששי. מעג מען דעם פהן אויף רופין אחרון : כד איז קיין פהן ניטא. רופט מען אויף איין לוי אדער איין ישראל צו דר ערשטע עלה. אונ אז מען האט אויף גירופין איין ישראל אדער איין לוי פאר איין פהן. רופט מען ניט מער אויף צוא דער אנדערע עלה איין לוי :

כה אין איין ארט וואו עס איז נאר קיין ישראל ניטא. נאר לויטער פהנים אדער לויטער לויים. רופט מען אויף דיא פהנים אדער דיא לויים איינער נאך דעם אנדערין. איז אבער דא איין איינציגער לוי. רופט מען אים אויף צום ערשטין. איז דא איין איינציגער ישראל. רופט מען אים אויף צום ערשטין. אונ דר נאך דיא פהנים אדער דיא לויים :

כו אז עס זייגען דא צווייא לויים אונ צווייא ישראלים אונ דיא איבעריגע זייגען לויטער פהנים. רופט מען פריער אויף איין פהן. אונ דער נאך רופט מען וויידר אויף איין פהן אונ איין לוי אונ איין ישראל. אונ צוא שביעי אונ צו מפמיר רופט מען וויידר אויף צווייא פהנים :

כז אז עס איז ניטא קיין איינציגער ישראל נאר לויטער פהנים אונ לויים. אונ פון יעדען ווייניגסטנס דא זיבין. רופט מען צום ערשטין אויף איין פהן אונ צו דיא איבעריגע עליות רופט מען אויף לויטער לויים. אונ אז עס זייגען ניט מער דא נאר לויטער פהנים אונ ישראלים. רופט מען אויף איין פהן צוא די ערשטע עלה. אונ במקום לוי צוא דער אנדערע עלה. אונ צוא דיא איבעריגע עליות זייגען לויטער ישראלים. אונ אז עס זייגען נאר דא לויטער לויים אונ ישראלים *

כ הי הלכות קריאת התורה אדם ב

רופט מען אויף צום ערשטן איין לוי • אונ צו די איבעריגע עליות לויטר ישראלים :
כח ווען מען האט אויף גירופין איין פהן במקום לוי • דער נאך האט מען דער
זעהען אז עס איז דא איין לוי • אז דער פהן האט נאך נישט גימאכט דיא
ברכה • גייט ער אונעק און דער לוי איז עולה • האט אבער דער פהן שוין גימאכט
דיא ברכה • איז שוין פאר פאלן און ער גייט נישט אונעק • דער אן הייב ברכה
איז אבער ערשט בייא אָשר פֿרר בנו • אָבער אז ער האט נאר גיזאגט פֿרכו את
יְי המבורך • מוז ער אויף הערין אונ דער לוי איז עולה :

כט ווען מען האט אויף גירופין איין לוי אָדר איין ישראל במקום פהן • אונ איידער
ער האט גימאכט דיא ברכה האט מען דער זעהען אז עש איז דא איין פהן
מוז דער לוי אָדער דער ישראל בלייבן שטיין • אונ דער פהן איז עולה • אונ דער
גבא' מוז דעם לוי אָדער דעם ישראל געבין איין אנדער עליה :

ל מען טאר קיינעם נישט אויף רופין אז ער האלט אין מיטן פסוקי דומרה • אָבער
איין פהן אָדער איין לוי אז עס איז גיין אנדערער נישטא' מעג מען אויף רופין
אָפילו אין מיטן פסוקי דומרה : פון יוצר אור ביו איבער דיא שמונה עשרה
טאר מען אָפילו קיין פהן אָדער לוי אויף נישט אויף רופין • אונ אז דער פהן האלט
נאך פאר קריאת שמע אָדער אָפילו ער האט שוין אן גיהויבן שמונה עשרה זאל
מען אויף אים נישט ווארטן ביו ער וועט אפ דאוונען • ווארום עס איז קיין פֿבוד
נישט פאר דעם ספר מען זאל ווארטן אויף איין מענטש • אויף איז נישט רעכט דער
נאָצער עולם זאל מוזין ווארטן אויף איין איינציגן • איבער דעם רופט מען אויף
איין לוי אָדער איין ישראל אונ זאגט אין פאן פהן האטשע דער פהן איז יוא
דא • האט מען ניד אָבער פאר געסין אונ האט אים יוא אויף גירופין אונ ער האלט
נאך פאר קריאת שמע אָדער אין מיטן קריאת שמע אָדער נאך קריאת שמע •
גייט ער צום ספר אונ מאכט דיא ברכה אונ הערט אויש וואס דער קורא לייגענט
אָבער ער טאר נישט נאך זאגן דיא ווערטער שטילערהייט אונ מאכט דיא אנדערע
ברכה • דער נאך דאווינט ער ווייטער • עש איז אָבער רעכט • אז ווען ער האלט
אין מיטן איין תפלה זאל ער זיא אויש זאגן אין גאנצן איידער ער גייט צום ספר •
למשל ער האלט אין לאל ברוך געיומות יהנו • זאל ער זאגן ביו יוצר המאורות •
ווען מען רופט אים אויף אז ער האט שוין גיזאגט גאל ישראל • טאר ער נישט גיין •
ווארום מיר האבין שוין אויבין גיזאגט • אז צווישן גאל ישראל אונ שמונה עשרה
טאר מען נישט מפסיק זיין :

לא אז מען האט אויף גירופין איין פהן אָדער איין לוי • דער נאך זעהט מען אז ער איז
גאר נישטא' • גייט אנאנדערער צום ספר אָפֿר מען רופט אים נישט אויף • אָפֿר זיין
אייגענס זון מעג מען יוא אויף רופין מיט דעם נאמען • אונ אז דער פהן אָדער דער לוי
האלט אין דאוונן דארטן וויא מיר האבין אויבין גיזאגט אז מען זאל אים נישט אויף
רופין אונ מען האט אים יוא אויף גירופין רופט מען אויף איין אנדערין אויסדרוקליך
מיט דעם נאמן • אונ אז מען האט אויף גירופין איין ישראל אונ ער איז גאר נישטא' רופט

מען אויף אויף איין אנדערין מיט דעם נאמען. און אז מען האט אויף גירופין דעם כהן אדער דעם לוי אחרון אדער מפטיר און ער איז ניטא. רופט מען אויף אויף אנאנדערין מיט דעם נאמען:

לב ווען דער כהן איז איין אונג. דאס הייסט עס איז אים איינער גישטארבין וואש ער מוז נאך אים ויצין שבועה. אונג ער איז נאך גיט צו קבורה גיקומען. טאר מען אים גיט אויף רופין. אויף אין דער גאנצע שבועה טאר מען אים גיט אויף רופן. און האטשע ער איז דא. רופט מען אויף איין לוי אדער איין ישראל פאר אים. אבר ווען תשענה באב איז אין דער שבועה רופט מען יוא אויף. און אז שבת איז אין דר שבועה און מען האט אים אויף גרופין. מעג ער גיין צום ספר. עס איז אבער בעסער ער זאל פאר דעם ליעגען ארום גיין אויס דער שול:

לג ווען דר כהן איז גיווארין איין אונג אום שבת אדר אום ערשטין טאג יום טוב און דיא קבורה וועט ערשט זיין אין דעם אנדערין טאג מעג מען אים אויף רופין: **לד** אויף איין לוי און איין ישראל טאר גיט עולה לתורה זיין ווען ער איז איין אונג. אדר אין דער שבועה אפילו אין דעם ופעטין טאג אין דר פריא. און יעדער וואש איז גיווארין איין אונג אין מיטן דר עולה דאס הייסט מען איז גקומן אים זאגין אז עס איז אים איינער גישטארבין טאר ער גיט אוועק גיין פון דעם ספר. נאר ער בלייבט ווייטער שטיין ביז דר קווא ליעגעט אים דיא פרשה. און ער מאכט די אנדרע ברכה: **לה** ווען ווען איינער ווערט איין אונג אין אחרון של פסח אדער שמחת תורה אדער דעם אנדערין טאג שבועות. האטשע די קבורה וועט ערשט זיין מארגן. טאר ער דאך גיט עולה לתורה זיין:

לו צווייא ברידר אפילו נאר פון איין פאטער אדר פון איין מוטער רופט מען גיט אויף איינעם נאך דעם אנדערין. אויף רופט מען גיט אויף דעם פאטער מיט דעם זון אדר מיט דעם אייניקל אדר פרקעהרט. איינעם תיכף נאך דעם אנדרין. אבר אין איין שבת אדר אין איין יום טוב וואס מען ליעגעט מפטיר אן איין אנדר ספר. מעג זיין איין ברודער אחרון און דער אנדערער מפטיר. דאס אייגענע איז אויף בייא איין פאטער מיט איין זון אדר איין אייניקל. בייא צווייא ברידר פון איין מוטער אדר בייא איין ויידע מיט איין אייניקל אז מען האט זיך פאר געסן און מען האט אויף גרופן איינעם נאך דעם אנדערין. איז פאר פאלין און ער מעג גיין צום ספר:

לז אין איין העגית טאר מען איין כהן גיט אויף רופין מפטיר. אויף איין לוי טאר אין איין העגית גיט מפטיר זיין:

לח מען רופט אן איין העגית גיט אויף נאר דעם וואס ער פאסט. און אז דר כהן וועט גיט פאסטין זאל מען אויף רופן איין לוי אדר אישאל בכקום כהן. עס איז אבר דעקט ער זאל פר דעם ליעגען גיין אויס דר שול ארום. און אז מען האט זיך טועה גווען און מען האט אים אויף גירופן זאל ער גיט גיין צום ספר. אבר אין איין שגני אדר איין חמישי אז ער וועט גיט פאסטין. ווען מען רופט אים אויף זאל ער עולה זיין. ווארום דאס איז דאך איין טאג וואס מען ליעגעט אין אים אלע וואך האטשע מען

חיי הלכות קריאת התורה אדם כא

פאסט ניט דאס איז אבער נאר אין דער פריא אבער צו מנחה אז מען רופט אים אויף זאל ער ניט גיין :

למ פר אימליכן וואס איז עולה לתורה מוז מען לייגען ווייניגסטנס דריי פסקים און אין אשני און חמישי און שבת צו מנחה מוז מען לייגען פאר אלע דריי צו זאמען צעהן פסקים פאר דעם פהן לייגענט מען דרייא פאר דעם לוי אויף דרייא און פאר דעם ישראל פיר פסקים האט מען אבער זיך טועה גיוועזן און פאר דעם ישראל אויף נאר גילייגענט דרייא פסקים איז מען יוצא נאר פורים לייגענט מען תמיד יום מער נאר ניין פסקים ווייל דיא פרשה לאומ זיך אויס מיט דעם גיינט פסק :
מ דר קורא מוז תמיד אן הייבן צו לייגען מיט דעם פסק וואס רעט גוטס פון אידן און ער מוז אויף אים לאזן מיט אנטוין פסק און טאר ניט אויס לאזן מיט איין פסק וואס דער צילט פון איינעם אשלעכטע זאך :

מא ווען דער קורא האט זיך טועה גיווען און האט פאר איינעם ניט מער גילייגענט נאר צווייא פסקים און ענגער האט שוין גימאכט דיא לעצטע ברכה מוז ער נאך אמאל מאכן דיא ערשטע ברכה אין גאנצין און מען לייגענט נאך אמאל דיא ערשטע צווייא פסקים און נאך איין פסק און אז עס איז שלישי לייגענט מען צווא די ערשטע צווייא פסקים נאך צווייא פסקים פדי עס זאל זיין פיר פסקים אז וויא מיר האבן גזאנט און ער מאכט דר נאך די אנדערע ברכה האט זיך אבר גיטראפן בייא דעם פהן אז מען האט אים נאר גילייגענט צווייא פסקים און מען האט שוין אויף גרופן דעם לוי איז דער דין אזו האט דער לוי נאך ניט גימאכט דיא ברכה אדר אפ לוי ער האט שוין גיזאנט ביו לעולם ועד נאר ער האט נאך ניט גימאכט דיא ברכה אשר בחר בנו בלייבט ער שטיין און מען לייגענט פאר דעם פהן ווידר אמאל דרייא פסקים און ער מאכט די ברכה פון פארענט און צום לעצטין דער נאך מאכט ווידער דער לוי דיא ברכה און מען לייגענט פאר אים ווייטער האט אבער שוין דר לוי אן גיהובין אשר בחר בנו לייגענט מען פאר דעם לוי דעם פסק וואס מען האט פאר פלקט פאר דעם פהן און ווייטער און נאך אים רופט מען נאך אויף צווייא ישראלים פדי עס זאלין זיין דרייא אויף גירופענע ווארום דאס וואס מען האט גילייגענט פאר דעם פהן ווערט נאר ניט גירעכנט ווייל עס איז נאר גיווען צווייא פסקים האט זיך אבר גיטראפן אז מען האט דעם לוי נאר גילייגענט צוויי פסקים און דר ישראל האט שוין גימאכט דיא ברכה אשר בחר בנו לייגענט מען פאר דעם ישראל נאך אמאל דיא צווייא פסקים וואס מען האט גילייגענט פאר דעם לוי און נאך איין פסק ווייטער און נאך אים רופט מען נאך אויף איין ישראל פדי עס זאלין זיין דרייא אויף גירופענע ווארום דער לוי ווערט דא נאר ניט גירעכנט ווען עס איז זיין פהן ניטא און מען האט אויף גירופן איין ישראל במקום פהן און מען האט אים ניט מער גילייגענט נאר צווייא פסקים און מען האט זיך ערשט דער מאנט ווען דער אנדרר ישראל האט שוין גימאכט דיא ברכה לייגענט מען פאר דעם אנדרן ישראל נאך אמאל פון אן הייב סדרה דיא ערשטע דרייא פסקים און נאך

דווי הלכות קריאת התורה אדם

אִים רופט מען ווידער אויף דעם ערשטן ישראל . מען לייענט אים ווייטער די אנדרע דרייא פּוּקִים אונ ער מאכט דיא ערשטע אונ די אנדרע בּרַכָּה . אונ נאך אים רופט מען ווייטער אויף דעם דריטן :

מב שבת צו מנחה אונ כאַטיג אונ דאַנערשטיג הייבט מען אן צו לייענען פון דעם אָרט וואו מען האט אים גילאזין שבת אין דער פריא :

מז אין אין תענית או עם ויינען ניטא צעהען פאסטער לייענט מען ניט קיין ויחל . אז עם איו אָפּר איין שני אדר חמישי לייענט מען יוא ויחל . האמשע עם ויינן ניטא צעהן וואס פאסטין . ווארום דאס ויינען דאך מעג וואס מען לייענט אין וייא אלע וואך האמשע מען פאסט ניט . דאש איו אָפּער נאר אין דער פריא . אָפּער צוא מנחה טאר מען אין אין שני אָדער חמישי אויך ניט לייענען ווען עם ויינען קיין צעהען ניטא וואס פאסטין . ווארום אלע מעג לייענט מען דאך ניט אין יום שני וחמישי צו מנחה :

מז אויך דער קורא אין אין תענית מוז זיין אזוא איינער וואס פאסט . אָפּר אז עם איו ניטא קיין אנדרער וואס קאן לייענן מעג ער לייענן האמשע ער פאסט ניט :

מז אז מען האט אין אין תענית פאר געסין צוא לייענען ויחל אונ מען האט גילייענט דיא פרשה פון וואך . מוז מען נאך אַמאַל לייענן ויחל . איו אָפּר דר תענית אין אין מאנטיג אָדער איין דאַנערשטיג דאָרף מען ניט נאך אַמאַל לייענן .

אָפּר תשעה באב האמשע עם גיפאלט אין מאנטיג אָדער דאַנערשטיג מוז מען נאך אַמאַל לייענן פי תוליד וואס מען לייענט תשעה באב :

מז איין בלינדער מעג עולה לתורה זיין . אָפּער איין סתומער וואס הערט גישט אונ רעט ניט טאר ניט עולה זיין . אָפּר איינער וואס אַקראַנקייט האט אים אַ גיגונן דעם לשון מעג עולה זיין . אונ איין אנדרער מאכט פאר אים דיא בּרַכָּה :

מז נאך דעם לייענן זאגט מען תמיד חצי קדיש . אָפּער שבת צו מנחה אונ אין אין תענית צו מנחה זאגט מען ניט חצי קדיש :

מז נאך דעם חצי קדיש הייבט איינער אויף דעם ספר . אונ דאס הייסט הגבה . ער עפינט דעם ספר אזו ברייט אויף אז דער עולם זאל דר פון זעהן דריי עמודים

אונ מען זאגט וזאת התורה . אונ איין אנדרר וויקעלט עם צו אונ דאס הייסט גלילה : ממ מאנטיג אונ דאַנערשטיג נאך הגבה זאגט דער חזן די יהי רצונם אונ דער עולם

מוז עם גוש אוים הערין אונ נאך זאגין אָמן . אונ דענמאַלט ווען מען זאגט קיין תחנון גישט זאגט מען אויך ניט דיא יהי רצונם :

נ פאר גויט אין אין אָרט וואו מען האט ניט קיין ספר תורה . זאל איינער לייענן אין חושש אונ דער עולם הערט אים אים . כּדי מען זאל ווייניגסניגס הערן לייענען דיא הייליגע תורה אָפּער מען רופט מייגעם ניט אויף :

ין דיני עליות החיובים וכו יד סעיפים
דינים פון אלע וואס עם קומט זייא אויף צוא רופין
א דעם רב קומט יעדען שבת שלישי :

כז **אדם** **דיני עריות החיובים** **חיי**

ב ווער עס האט תהנהגה * רופט מען אים אויף אין דעם שבת וואס איז פאר דער וואך פון דער חופה אונג אין דעם שבת נאך דער חופה * אויף אין דעם טאג פון דר חופה אויף מען לייענט דעמאלט :

ווער עס מאכט איין ברית מילה קומט אים אויף צווא רופין אים דער שבת וואס פאר דער מילה * אויף ווען דאס ווייב האט מוליד גיווען אנקבה רופט מען אים אויף שבת אדער אין דער וואכין אונג אין דעם מי שברך וואס מען מאכט אים אונג דיא ווייב * גיט ער דעם קינד איין נאמען :

ד אין דעם שבת ווען דאס ווייב שטייט אויף נאך דעם קימפעט קומט דעם מאן איין עליה * דער אויפשטאנד מעג אבער אויף זיין אין דער וואכין נאר דעמאלט ווען מען לייענט :

ה ווער עס האט יאר צייט קומט אים איין עליה * איז אבער דער יארצייט אין איין טאג וואס מען לייענט גיט * רופט מען אים אויף מיט איין טאג פריער וואס מען לייענט פארין יאר צייט * למשל דער יאר צייט גיפאלט זונטיג * איז ער שבת עולה * אז גיפאלט דינסטיג אדער מיטוואך * רופט מען אים אויף מאנטיג :

ו ווער עס ווערט פר מצוה * דאס הייסט ווען ער איז גיווארין דרייצען יאר מיט איין טאג אין טאג וואס מען לייענט * קומט אים אויף צווא רופין * אונג דער פאטער קומט אויף אויף דעם אלטער * אונג וויא דער זון האט שוין אפ גיואנט דיא אנדערע ברכה * זאגט דער פאטער ברוך שפטרני בעונשו של זה :

ז ווען איינער דארף טובל צו בענטשין דארף מען אים אויף רופין :

ח ווער עס פארט אין וועג אריין אדר ער איז גקומען פון וועג * קומט אים אויף צו רופן : **ט** דעם בעל הוקע אונג דעם בעל מוסר אונג ראש השנה אונג יום כפור ווען זיי נעמן גיט קיין געקט דער פר * קומט זיין עליה :

יווער עס האט זיך גילאזט שרייבין איין ספר תורה פאר זיין אייגע געלך * קומט אים אויף צו רופן אין דעם ערשטין מאל ווען מען לייענט אים דעם ספר :

יא ווען עס זיינן דא צווייא גלייכע חיובים * למשל צווייא יאר צייטן אדער צווייא וואס זייערע ווייבער זיינען אויף גישטאנען פון קימפעט * רופט מען אויף דעם וואס ער איז מער למדן פון דעם אנדריין * זיינען אבער ביידע גלייך * ווארפט מען גורל וועמען מען זאל אויף רופן :

יב איין אורח פון דר פרעמד איז רעכט אים אויף צווא רופין * אבער אז עס איז דא איין היימישער וואס עס קומט אים דעמאלט איין עליה * האמטשע דער אורח איז אויף דעמאלט איין חיוב * למשל ער האט יאר צייט * איז דער היימישער בילכער אונג מען רופט אים אויף * אבער גיט דעם אורח :

יג דארטין וואו דר מנהג איז צווא פאר קויפין שבת בראשית די ערשטע עליה פאר געלך * אונג עס האט דאס גיקויפט איין ישראל * מוז דער פתן מורל זיין אונג ארויס גיין פון שול * אונג מען קאן אים אפילו גייטין דער צווא * בדי דיא שול זאל מער הכנסות האבין :

יד דארטין וואו עס איז איין אלטער מנהג אז דער רב איז עולה צו די שלש עשרה
מדות . אונ עס טרעפט זיך אז דער רב איז איין פהן מעג מען אויף רופן צוא
דיא אייגענע פּרשה . האטשע עס איז שוין המישי :

יח הלכות נשיאת כפים ובו כ"א סעיפים
דינים פון פהנים דוכענען :

א אין דעם טאג וואס מען דוכענט טוט דער פהן אויט דיא שיק איידער דער חזן
זאגט רצה . אונ דער נאך וואשט ער זיך דיא הענד . אבער דאס וואסר מוז
אום אויף גיטן איין לוי . אדער עטליכע לויס . איז קיין לוי גיט דא . גיטט אויף
איין גביר . איז קיין גביר אויף גיט דא . גיטט זיך דער פהן אליין אויף אונ
איין ישראל טאר אים גיט אויף גיטין . אונ יעדער ווייס גיטט אים אויף מוז אליין
האפן היינע הענט :

ב דער מנהג איז אין אונזערע לענדער אז מען דוכינט גיט נאר יום טוב צו מוסף .
אונ אז יום טוב גיפאלט אום שבת דוכענט מען אויף . אייגענטליך דארף מען
שבת אויף דוכענען . אבער עס ווענט זיך אלץ אן דעם מנהג וויא מען איז זיך
נוהג פון לאנג אן :

ג שמחת תורה דוכענט מען גיט . ווארום דער מנהג איז דאך אז מען מאכט קידוש
נאך דעם לייגען . איז דער פהן וואש האט נאר עפעש גיטרוקען איין שארפע
משקה טאר שוין גיט דוכענען . אבער אין איין טייל ערטער איז דער מנהג אז מען
דוכענט שמחת תורה צוא שחרית :

ד מען טאר גיט דוכענען נאר ווען עס זיינען דא צעהען וואש זיינען בר מצוה .
דער פהן ווערט אויף אריין גיבעניט אין דיא צעהן :

ה וויא פאלך דער חזן הייבט אן צוא זאגן רצה מוז דער פהן גיין צום דוכענען :
ו דער פהן שטעלט זיך מיט דעם פנים קעגין ארון קודש . אונ וויא דער חזן זאגט
דאש ווארט פהנים . מאכט ער דיא פרכה אשר קדשנו בקדושתו של אהרן .
אונ אז עס זיינען דא קערער פהנים זאגן אלע צוא זאמען אויף איין קאל דיא
דאזיגע פרכה . דער נאך קערין זייא זיך אום קעגין דעם פאלק אונ לאזין אום
דיא פרכה זענען לברך את עכו ישראל בארבה . אונ דער עולם זאגט נאך אמן
אבר דער חזן טאר גיט נאך זאגין אמן :

ז זייא דעם דוכענן מוז דער עולם אין זיינען האפן וואש דיא פהנים זאגן אבר
גיט קוקן אויף זייא . אויך דיא פהנים אליין טארין גיט קוקן אויף זייערע אייגענע
הענט . איבער דעם לאזין דיא פהנים אראפ פקצת מקומות דעם מליט איבער דעם
פנים אונ דיא הענט האלטין זייא ארום . אויף איז רעכט דער עולם זאל אויך
דיא טליהים אראפ לאזין איבער דעם פנים גדי זייא זאלין גיט קוקן אויף דיא
פהנים ווארום דאש טאר מען גיט

ח דער חזן זאגט יעדער ווארט אונ דיא פהנים זאגן עש נאך מיט דעם ניגון *

חיי הלכות נשיאות כפים אדם כג

און דעמאלט ווען דער חון און דיא פהנים זאגן דיא ווערמער. מוז דער עולם אויס הערין און גאר ניט זאגן. גאר ווען זייא זינגען מעג מען זאגן דיא פסוקים וואס שטייען אין סידור. און בייא די דרייא ווערמער וישמרה און ויהנה און שלום זינגען דיא פהנים לאנג פרי דער עולם זאל זאגן דעם רבנו של עולם. אבער דער חון טאר אים ניט זאגן:

ט דער חון טאר ניט אן הייבין יאר און ניט ישא און ניט שים שרום ביו דער עולם האט יעדער מאל אויס גילאזט אמן:

י דער חון מוז זאגן יעדער ווארט אויס דעם סידור אבער ניט אויס ווייניג. און דיא דרייא מאל אמן מעג ער אויף זאגן:

יא וויא דער חון הייבט אן צוא זאגן שים שלום קערין זיך דיא פהנים אום מיט דעם פנים צום ארון קודש און זאגן רבון העולמים און אדיר במקום אוו לאנג ביו דער חון לאזט אויס דאש ווארט בשלום. פרי דער עולם זאל אין איינעם ענטפערין אמן אויף דעם חונעם ברכה און אויף וייער ברכה. איבער דעם אום ראש השנה און יום כפור וואש דער הים האמפצגו דויערט לאנג. מוזין דיא פהנים ערשט אן הייבין צוא זאגן דעם רבון העולמים און דעם אדיר במקום דעמאלט ווען דר חון האלט שוין ביי דעם סוף. פרי זייא זאלין גליה אויש לאוין מיט אים. אויף מוז מען וויסן אז דיא פהנים טארין זיך ניט צוא ריק אום קערין צום ארון קודש ביו דער חון זאגט שוין שים שלום. און זייא טארין ניט אויש גלייבן דיא פינגער ביו זייא האבין זיך שוין אום גינקערט פון דעם עולם. אויף טארין זייא ניט צוא ריק גיין פון דעם דוכענען ביו דער עולם האט שוין גיזאנט אמן נאך דער ברכה פון שים שלום:

יב ביידע מאל ווען דיא פהנים קערין זיך אום מוזין זייא זיך אלץ אום קערין אויף דער רעכטר זייט. פריער ווען זייא שטייען קעגין ארון קודש צוא דער מזרח זייט. ווענדין זייא זיך צוא ריק אויף דרום זייט ביו זייא קומען אויס קעגין דעם עולם צוא מערב זייט און נאך דעם דוכענען קערין זייא זיך צוא ריק אויף צפון זייט ביו זייא קומען אויס קעגין ארון קודש צוא דער מזרח זייט. ממילא הייבט זיך תמיד אן דאס אום קערין בייא דער רעכטע האנט. און ווען זייא גייען צוא ריק פון דעם דוכענען טארין זייא זיך ניט אויף אין מאל אום קערין מיט דעם רוקן צום ארון קודש. ווארום דאס איז ניט קיין דרך ארץ קעגין דיא הייליגע ספרים. גאר זייא גייען אויס גיבויגין אז דאס פנים זאל אלץ ווייטער פלייגן קעגין דעם ארון קודש:

יג ווען דיא פהנים טוען צו ריק אן דיא שיה נאך דעם דוכענען. מוזין זייא זיך היטן ניט אן צו רירן דיא שיה. האבין זייא אבער יזא אן געדינט דיא שיה מוזין זייא זיך וואשין דיא הענט:

יד אייגענטליך ווייס יעדער פהן וויא אזו צוא האלטין דיא הענט ווען ער דוכענט אבער פון דעםט וועגין וועלין מיר עם דאך דא באשרייבן. ער הייבט אויף דיא

דיא הענט קעגין דיא אקסלען און שטרעקט זייא אויס אונ טיילט אזוא אפ דיא פינגער אז עם זאלין צווישן זייא זיין פינג אפטיילונגען. ער ביינט אויס צווייא פינגער צוא זאמען אויף איין זייט אונ דיא צווייא אנדערע פינגער אויף דר אנדערע זייט איז שוין צווישן זייא דא איין אפטיילונג. ווידער ביינט ער ווייט אוועק דעם גראבין פינגער. איז שוין צווישן דיא צווייא אנדערע פינגער אונ דעם גראבין פינגער ווידער איין אפטיילונג. האבין מיר שוין צווייא אפטיילונגען. בייא דער אנדערע האנד איז דאס אייגענע. זיינען שוין דא פיר אפטיילונגען. אונ זאכט צווישן דיא ביידע גראבע פינגער אויף איין אפטיילונג. איז שוין דאס אין גאנצן פינג אפטיילונגען. איבער דעם מוז דער פהן זעהען אז די שפיצין פון דיא גראבע פינגער זאלן נישט אן רירן איינש דאש אנדערע. ווארום וויא באלד זייא רירן ויף אז איז דאך שוין קיין אפטיילונג צווישן זייא אונ עם בלייבן נישט מער נאר פיר אפטיילונגען. אויף מוז ער האלטן דיא רעכטע האנד אפיקעל העכער פון דער לינקע אונ דער גראבער פינגער זאל אפיקעל העכער שטיין פון דער לינקע. אונ ער האלט דיא הענט אזו קרום אויס גיבויגן. אי די אויסן ווייניקטע זייט זאל זיין קעגין דעם הימל אונ דיא אינווייניקטע זייט קעגין דער ערד. דער מעם פאר וואס עם מוזין צווישן די הענט זיין פינג אפטיילונגן איז ווייל עם שטייט אין פסיק מצוין מן התרפים דאס איז טייטש דר אויבערשטער קוקט דורך דיא פענסטערליך דאבין אוועקע חכמים נדרשנות אז דאש גייט אויף פהנים דוכענען אונ דאס ווארט התרפים איז גלייך וויא עם וואלט גישטאמען גטיילט אין צווייען ה' חרפים. דאס הייסט פינג פענסטערליך. הש"י קוקט אויף אונ דורך די פינג פענסטערליך. דאש זיינען דיא פינג אפטיילונגען צווישן דיא הענד פון דיא פהנים. אונ ער פאשטעטיגט דא ברכות וואש דיא פהנים בענטשין אויגן. אמן. בן יהי רצון:

מו דער פהן מעג אין איין טאג עטליכע מאל דוכענען אין עטליכע שולין:

מו ווען דער פהן איז איין אונגן. דאס הייסט עם איז איינער גישטארבין וואס ער דארף נאך אים זיצן שבעה. אונ ער איז נאך נישט צו דער קבורה גיקומען. טאר ער נישט דוכענן. אויף אין מיטן דער שבעה טאר ער נישט דוכענן. אויף אין דעם גאנצין יאר וואס ער איז איין אבל נאך איין פאטער אדער נאך איין מיטער. אדער אין דיא שלשים נאך איין ווייב אדער איי קינד אדער אשוועסטער אונ אברודער. טאר ער נישט דוכענען. אונ בייא דיא אלע מוז ער ארויס גיין איידער דער תון זאמט רצה. אונ בלייבט אין דרויסן ביז נאך דעם דוכענען. אז עם איז אבר אין שול נישט מער דא נאר איין איינציגער פהן חוץ אים. אדר עם איז נאר נישט דא קיין פהן אונ ער איז איין אבל נאך פאטער אונ מיטער אין יאר. אדער אין די שלשים נאך אנדערע קרובים. מעג ער יא דוכענען צוא זאמן מיט יענס פהן. אדר אכיון אבר ווען ער איז איין אונגן אדר אין דר שבעה. האמשע עם איז נישט מער דא איין איינציגער פהן אייסער אים. אדער עם איז נאר קיין איינציגער פהן נישט דא. טאר ער דאך נישט דוכענען:

דרי הלכות נשיאת כפים אדם כד

זו ווען דער תזן איז איין פהן דארף ער גיט דוכענען • אינ גיט פאר זאגן פאר דיא פהנים נאר פון אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בלייבט ער שטיל ביז שים שלום :
אונ עם שטעלט זיך איין אנדערער לעבן אים אונ זאגט דאש פאר דיא פהנים •
אבער אז עם איז אויסער אים קיין איינציגער פהן גיט דא • מוז ער יא דוכענען •
אונ ער מוז אזו מאן • ער גייט אביסל אום ביי רצה • אונ וויא ער לאזט אום ולה
נאה להודות זאגט איין אנדערער דעם אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו שטילערהייט
אונ וויא ער זאגט דאם ווארט פהנים הויף • גייט דער תזן צום דוכענען • אונ דער
אנדערער זאגט אים פאר דיא ווערטער ביז שלום אונ ער דוכענט • דער נאה גייט
ער צוא ריק צום עמוד אונ זאגט שים שלום • אבער דעם רבן העולמים פאר ער
גיט זאגן ביז נאה דעם קדיש :

יח אין איין ארט וואס עם זיינען דא לויטער פהנים • איז דער דין אזו • זיינען זייא
גיט מער נאר צעהן • מוזן אלע דוכענען • אונ ווייבער אונ קינדער זאגן נאה
אמן • אונ אפילו עם זיינען נישט דא קיין ווייבער אונ קינדער איז אויף נישט קשה
ווארום זייער ברכה גייט אויף דיא אנדערע ישראל וואש זיצן אויף די דערפער
אונ האבן קיין מנין גיט • זיינען אבער מער דא וויא צעהן • דוכענען נאר דיא
דאזיגע פהנים וואש זיינען איבעריגע פון דיא צעהן • למשל עש זיינען דא עלף •
דוכענט נאר איינער • זיינען דא צוועלף דוכענען צווייא • אונ צעהען בלייבן וואס
דוכענען גיט אונ זאגן נאה אמן :

יט ווען איין פהן האט קרוימע הענט אדער דיא הענט זיינען שווארץ אדער זייא
האבן אנדערע פארב אדער ער קאן גיט אויש בייגן דיא פינגער אדער ער
האט אויף די הענט שטארקע פלעקן • זאל ער גיט דוכענען • ווארום דער עולם
וועט זיך פאר קוקן אויף דיא הענט אונ וועט גיט אין זינען האבן וואש מען
זאגט • איבער דעם זאל ער ארום גיין פאר רצה אונ זאל ערשט אריין קומען צו
שים שלום • אבער אז דיא שטאט איז שוין גיוואונט מיט אים • ווארום ער איז שוין
דארטין דרייסיג טא אונ מען ווייש שוין אז ער האט אועלכע הענט • מעג ער
דוכענן • אויף ווער עם רעט שטאמלינג אדר ער זאגט דעם שוין אזו וויא איין סוף •
פאר ער גיט דוכענען • סידרי ווען דיא גאנצע שטאט רעט אזו :

כ ווען איין פהן האט שויט גישלאגן איין מענטש מיט ווילין אפילו ער האט דער
נאה תשיבה גיטאן פאר ער גיט דוכענען • אבער ווען ער האט גיררנה איין
מענטש אום גערין אונ האט דרויף תשובה גיטאן • מעג ער יא דוכענען • אויף
איין מוכר וואס איז ארום גיקומען מעג דוכענען :

א ווען איין פהן האט גינומען איין גרושה אדר אלמנה וואש האט חליצה גנומען
אדר ער האט זיך כטמא גוועזן צוא איין שויטין וואש ער פאר גיט • לאזט
מען אים גיט דוכענען ביז ער נעמט אה תשובה וואס איין תלמוד חכם גיט אים ארום :

יט דינים פון אשְׁרֵי וּבָא לְצִיּוֹן אוֹג אִין אִים אִז פִּיר סְעִיפִים

א נאך תַּחֲנוּן זאָגט מען אַשְׁרֵי מִיט גְּרוּיִשׁ פֿוֹנֶה אַזוּ ווִיא דַעַם עֲרֻשְׁמִין אַשְׁרֵי אִין פֿסוּקֵי דוֹמְרָה . אונ ווען מען זאָגט דַעַם פֿסוּק פּוֹתַח אַת יִדְּךָ זאַל יַעֲדֶר אִין זײַנען האָבִין דַער אויפֿעֲרֻשְׁטֵר זאַל אִים גַעבִין ווֹאש עַר דִּאָרְךָ אוֹג אַלַע אִידִין זאַלִין האָבִין פֿרֻנְסֶה :

ב נאך אַשְׁרֵי זאָגט מען לִמְנַצַּח . אָפֿעֵר אום ראש חודש . תְּנוּפָה . בִּידֵע טַעַן גְּרוּים פּוֹרִים אונ בִּידֵע טַעַן קְלִיין פּוֹרִים . עֲרַב פֿסַח . עֲרַב יוֹם כַּפּוֹר . הַשְׁעָה בָּאָב אונ הוֹל הַמוֹעֵד זאָגט מען נִיט לִמְנַצַּח . אויך זאָגט מען אִים נִיט בִּיא אִיין אָבֵל אִין דַער שְׁבָעָה : אונ דַעמאַלֵט ווען מען זאָגט נִיט לִמְנַצַּח זאָגט מען אויך נִיט אַל אַרְךָ אִפִּים :

ג דיא קְרוּשָׁה אִין וּבָא לְצִיּוֹן דַאס הִיִסַט פֿון וְאַתָּה קְרוּשׁ בִּיו עֲלֵמִיא אִז זײַער הִילִיג . אונ מען כּוּז וִיא זאָגן מִיט רִינַע גִידאַנְקֵן אונ גְּרוּיִשׁ פֿוֹנֶה . אויך פֿאַר קוִינְעֵר נִיט גִיין אִים דַער שוֹל אִרוּים בִּיו מען זאָגט אַפּ דיא דאַזִינַע קְרוּשָׁה אונ אַז מען קוֹמַט אִין שוֹל אִרִיין ווען דַער עוֹלָם זאָגט דיא דאַזִינַע קְרוּשָׁה . זאָגט מען וִיא גְּלִיךָ מִיט דַעם עוֹלָם תַּאמְשִׁע מען דַאט נאך נִיט גִידאַווִינַט . דאַש פֿאַר שְׁטִיט מען פֿון זִךְ אַלִיין אַז ווען מען האַלַט עֲרֻשֵׁט בִּיא אַשְׁרֵי אָדַער לִמְנַצַּח אָדַער בִּיא וּבָא לְצִיּוֹן אונ דַער עוֹלָם זאָגט שוין וְאַתָּה קְרוּשׁ . הִיבַט מען אָן גְּלִיךָ מִיט דַעם עוֹלָם . אונ נאך וּבָא לְצִיּוֹן זאָגט מען דַאס וואַס מען דַאט פֿרִיעֵר אִיבַער גַעֲהִיפֵט :

ד עֲלִינוּ לְשִׁבַח אִז זײַער אִיין טײַעֲרַע אונ הִילִינַע תְּפִלָּה . וואַש יְהוֹשִׁעַ בֶּן נוּן דַאט מְתַקֵּן גִּיוּעוּזִין דַעמאַלֵט ווען עַר דַאט אִיין גִּינוּמַען דיא שְׁטאַט יִרְחוּ . אִיבַר דַעם מוּז מען עַס זאָגן מִיט גְּרוּים פֿאַרְבֵּט . אונ מען מוּז יַעֲדֵן וואַרט צײלִין אַזוּא ווִיא גַעֲרִיל . אונ מען דאַנקט אַז מִיר דִינַען דַעם אִינְצִיגִין לַעֲבַדְדִינַען גַאט :

כ דיני קדיש יתום ובו יט סעיפים דינים פון קדיש

א דיא הִילִינַע סְפָרִים שְׂרִיבִין זײַער פִּיל פֿון דַעם קְרִישׁ . אַז ווען דַער זון זאָגט קְרִישׁ נאך פֿאַטַער אונ מוטַער אִזוּ דאַש זײַער נִיט פֿאַר זײַער נְשָׁמָה אונ מען בַעֲפִרִיעַט זײא אִין הִימִיל פֿון דַעם שְׁמַרְאָף וואַס קוֹמַט זײא פֿאַר זײַערַע עֲבִירוֹת . אִיבַער דַעם מוּז יַעֲדֵר וואַש עַש אִז אִים גִּישְׁמאַרְבִּין דַער פֿאַטַער אָדַר דִי מוטַר . נאך זײא זאָגן קְרִישׁ עֲלֵךְ הַדְּשִׁים . וואַרום דיא גְּמֵרָא זאָגט אַז דאַש מְשַׁמַּט פֿון רְשָׁעִים אִין גִּיהֵנַם אִז צוּנעלֶף הַדְּשִׁים . עַש אִז אָפֿער נִיט הַעֲבַט צוּא האַלְטִין זײן אִינְזַע פֿאַטַער אונ מוטַער פֿאַר רְשָׁעִים . אַז מען זאַל וואך אִין דַעם צוּנעלֶפְטִין חִדֵּשׁ מוּזִין בַעֲטִין פֿאַר זײא . אִיבַער דַעם זאָגט מען נאָר עֲלֵךְ הַדְּשִׁים . לְמוֹשֶׁל אויב דַר פֿאַטַר אָדַער דִי מוטַר זײַנען גִּישְׁמאַרְבִּין צַעֲהֵען טַעַן אִין שְׁבַט . הַעֲרַט עַר אויף

הוי דיני קדיש יתום אדם כה

אויף קדיש צוא זאגן ניין טעג אין מנחה צוא מנחה און אז דאש פריהערע יאר איז גנוועזן איין עבור יאר הערט ער אויף ניין טעג אין כסלו צו מנחה ווארום דעמאלט לאזן זיך אויש די עלף חדשים :

כ ווער עש איז אין שבועה קומט אים אלע קדישים . און אפילו דער זיבעטער טאג פון דער שבועה וואש מען שטייט דאך אויף אין דער פריא נאך דעם דאוונגען . ווערט ער נאך פאר נאכט צוא מנחה גירעכניגט פאר איין שבועה טאג און דער אביל זאגט אלע קדישים . און עש איז גאר קיין חילוק ניט צוצאזן דער אביל איין בר מצוה אדער ניט . אדער צוא איז ער איין היימישער אדער איין אורח . און אפילו עש גיפאלט יום טוב אין מיטן דער שבועה האמטשע יום טוב נעמט אויף זיך . איז דאש גאר דאש זייצן . אבער ניט דעם דין פון קדיש . און דער אביל האט ביי צום זיבעטן טאג פאר נאכט אלע קדישים . דיא שבועה רעכניגט מען אבער פון דעם טאג ווען מען האט דעם מת קובר גנוועזן . איבער דעם אז דער אביל האט ערשט שפעטער גוואר גווארן און האט זיך ערשט דעמאלט גועצט שבועה . קומט אים שוין ניט אלע קדישים . למשל ער איז גוואר גווארן אין דריטן טאג קומט אים גאר דיא ערשטע פינף טאג פון זיין שבועה אלע קדישים ווארום דעמאלט לאזן זיך דאש אויש דיא זיבן טאג נאך דער קבורה . האט ער אבער ערשט גוואר גווארן נאך דער גאנצע שבועה . האט ער גאר דאש רעכט וויא איינער פון שלשים אבער ניט וויא איינער וואש זייצט שבועה :

ג ווען עש איז אין שול דא איין אביל אין שבועה וואש איז נאך ניט בר מצוה און עש איז אויך דא איינער וואש האט יאר צייט . קומט דעם יאר צייט איין איינציגען קדיש און דיא איבעריגע קדישים זאגט דער שבועה . זיינען דא עמליכע יאר צייטן קומט יעדען איין קדיש אפילו ווען עש בלייבט פאר דעם קליינעם יתום גאר קיין קדיש . ווידער אז עש איז דא איין יתום אין דער שבועה וואש איז נאך ניט בר מצוה און איין אנדערער וואש איז נאך אין דיא שרשים . דאש הייבט אין דיא ערשטע דרייסיג טאג זינט דער פאטער אדער די מוטר איז אים גשטארבן . קומט אים איין קדיש און די איבעריגע קדישים דעם יתום . און אז עש זיינען דא עמליכע אין דיא שלשים מוזין וויא אלץ לאזן דעם יתום ווייניגסטנס איין קדיש . און איין אביל אין דער שבועה וואש איז שוין בר מצוה ווען ער קומט שבת אין שול אריין זאגט ער אלע קדישים . און ווען עש איז דעמאלט דא איין יאר צייט . זאגט אויך דער אביל אלע קדישים . גאר אויף איין איינציגן קדיש ווארפט מען גוזל צווישן אים און דעם יאר צייט . איז אביל גיפאלן יום טוב אין דר שבועה אדר ער איז ערשט אום יום טוב גווארן איין אביל האמטשע ער איז שוין בר מצוה האט ער אן זיך דעם דין וויא איין יתום וואש איז נאך ניט בר מצוה . ווארום ער קאן דאך ביי אבער יום טוב גיין אין שול אריין . איבער דעם קומט יעדען יאר צייט איין קדיש אפילו ווען עש בלייבט פאר אים ניט קיין איינציגער קדיש :

ד איין יתום וואש איז נאך ניט בר מצוה און דער אביל וואש איז שוין בר מצוה .

הוי דיני קדיש יתום אדם כו

אורח וואש האט יאר צייט • קומט דעם אורח דעם יאר צייט איין קדיש • און דער היימישער יאר צייט קאן נישט זאגן צום אורח מיר קומען דאך אלע קדישים • ווארום דער אורח ענטפערט אים ווען איה זאל נישט זיין וואלט דאך דר פון שלשים בייא דיר אנועק גינדיקען אלע קדישים און וואלט דיר נישט מער גילאזט נאר איין איינציגן קדיש (וויא מיר האבין גישריבן אין סעיף ו') איצונד ווען איה בין דא נעם איה מיר איין קדיש בייא דעם פון שלשים אבער נישט בייא דיר :

ט איין אורח אין שלשים און איין היימישער אכל אין מיטן יאר זיינן ביידע גלייך :
י איין היימישער יאר צייט און איין אורח אין שלשים • זאגט דער היימישער דעם ערשטן און דעם אנדערן קדישי און דער אורח דעם דריטן קדיש :
יא אז עש איז דא איין אורח איין אכל אין מיטן יאר און איין היימישער איה אין מיטן יאר קומט דעם אורח נאר איין קדיש :

יב איין היימישער הייסט דער וואש וואונט דארטן שפענדיג • ער האט איה דעם קאמען תושב • און אפילו ער צאלט נישט קיין גתינה היישט ער אלץ איין תושב • איה איין פרעמדער מלמד אדר איין משרת וואש איז בייא איין היימישען בעל הבית און האט קיין ווייב נישט הייסט איה איין תושב • האט ער אבער אין דער פרעמד איין ווייב • הייסט ער דא נישט קיין תושב • אבר איינער וואש האלט דא איין ישיבה אדער איין מלמד וואש איז פאר דונגען בייא עטליכע בעלי בתים • האטשע ער האט איין ווייב בייא זיך אין דער היים • הייסט ער דא איין תושב • ווען איינער האלט בייא זיך איין פרעמדן יתום אומזיכט אדער פאר געלט און ער האט נישט קיין פאטער און מוטער הייסט ער דא איין תושב • האט ער אבער אין דער פרעמד איין פאטער אדער איין מוטער איז ער דא וויא איין אורח :

יג ווער עש האט זיין שפענדיגע שול אדער בית המדרש וואש ער דאוונט דארטן תמיד און ער קומט אמאל דאוונען אין איין אנדער שול אריין ווען ער איז איין אכל אדער אפילו נאך אין דער שבעה • איז ער נאך ערקער פון איין אורח • ווארום דער אורח האט נישט וואו צווא דאוונען און קדיש צווא זאגן • אבער ער האט זיין שפענדיגע שול • פאר וואש זאל ער אהער קומען און אנועק נעמען בייא אנדערע אכלים זייערע קדישים :

יד יעדער פון דיא וואש האבן מער רעכט אויף די קדישים וויא די אנדערע • למשל איינער אין דער שבעה אדער אין שושנים • דער האט איה מער רעכט צווא דאוונען פאר דעם עמוד וויא דיא אנדערע :

טז צווייא וואש האבן איין גלייך רעכט אויף דעם קדיש און ביידע קענען דאוונען פאר דעם עמוד • און דער עולם וויל ביידע גלייך • ווארפן זיי גורל צווישן זיך אז איינער זאל דאוונען ביז אשרי וקא לציון און דער אנדערער פון אשרי וקא לציון ביז צום לעצטן • קאן אבער איינער נישט דאוונען פאר דעם עמוד • אדער דער עולם וויל אים נישט און דער אנדערער דאוונט פאר דעם עמוד • האט דער אנדערער איין גלייכן זכות אויף די קדישים מיט יענעם וואש דאוונט נישט פאר דעם עמוד • אבער

חיי דיני קדיש יתום אדם

פון דעם וועגן איז רעכט ער זאל יענעם צוא לאזן דיא קדישים * איבער הויפט אז יענער אָבל איז נאך נים בר מצוה * איז בודאי רעכט אז דער וואש דאווינט פאר דעם עמיר זאל אים לאזן זאגן אלע קדישים :

מז אין מאנכע ערטער איז מען זיך נודב אז ווען עש זיינען דא פיל אַבלים * אונ מען וויל עש זאל נים קומען צוא קריג אונ גישריאי * זאגן צווייא אדער דרייא אין איינעם דריש :

יז ווען איינער וויל קדיש זאגן נאך זיין עלטער פאטער אדער עלטער מוטער וואש זיינן גשטארבן אן זין אדר נאך זיינע קינדער וואש האבן קיין זין נים גלאום זאלן אים די אַבלים צו לאזן איין קדיש ווען עש האט שוין יעדערער פון זייא גזאגט :

יח ווער עש האט גיהאט יאר צייט אונ האט קיין קדיש נים גזאגט * ווארום ער איז גוועזן אויף דעם וועג אדער עש זיינן גוועזן אַזעלכע אַבלים וואש זיינן פילכער פון אים אונ עש איז אן אים קיין קדיש נים אן גקומען * מעג ער זאגן קדיש אין מעריב בייא דער נאכט נאך דעם יאר צייט * אונ דער קדיש ווערט אים גירעכטנס גלייף ער וואלט אים גזאגט בייא טאג אין דעם יאר צייט :

יט ווען עש קומט אן איינעם קיין קדיש נים אן * נישט ער זיך איין עצה * ער לערינט איין פרק משניות אדער איין איינציגע משנה אונ דער נאך דעם אכר רבי אלעזר וואש נאך אין פאלהוי * אדער דעם אכר רבי יוחנן וואש צום לעצט ויקח לה אדער איין אנדער ברייתא אונ זאגט דרויף רבנן קדיש * קאן ער נים לערנען זאגט ער איין קאפיטל תהלים אונ דער נאך דעם אכר רבי אלעזר אדער דעם אכר רבי יוחנן אדר איין שטיקל נמרא וואש שטייט אין מעמדות אדר אין חק לישׂאל * אונ זאגט דער נאך רבנן קדיש :

כא דינים שאחר התפלה וכו ד' סעיפים

וואש מען זאל טאן נאך דעם דאוונען

א אין פיל קהלות זיינען דא תכרות וואש זייא לערנען שים אדער משניות אדר שכתן ערוף פיקף נאך דעם דאוונען * אכר דארטין וואו עש איז נישט אזו איין תכרה זאל יעדער מענטש פאר זיך אללין לערנען נאך דעם דאוונען אונ ער זאל זיך אויש זעצן די צייט אויף אלע טאג גלייף איין תאלב שעה אדר איין שעה אדר צווייא שעה * לויט זייא ער קאן אונ אז עש קומט אים אכר אויס אז ער מוז אין דער צייט נייטיג אוועק גיין * זאל ער צום ווייניגסטנס לערנען איין איינציגע הלכה אדער איין איינציגן פסוק * אונ שפעטער ווען ער האט שוין אפגיטאן דאש נייטיגע גישעפט זאל ער דער לערנען זיין שיעור וואש ער האט פריער פאר פעלט :

ב יעדער איד הן רייף אדער ארים * יונג אדר אלט * גזונט אדר קראנק * מוזין אדע לערנן תורה אפילו דער עני וואש גייט אויף די סירין מוז האבן איין אים געזעסע צייט צו לערנן בייא טאג אונ בייא נאכט אזו וויא עש שטייט אין פסוק ודגית בו יוכצ ולידה

כז חיי דינים שאחר התפלה אדם

וְלִילָה • דו זאלקסט דו תורה לערנען בייא טאג און בייא נאכט • ווער עש קאן אָבער
 גיט לערנען אדר עש איז אים גיט ביגליך צוא לערנען כהמת עד איז אפרוד אין פיל
 גישעפטן • זאל ער אונטער שטיצין מיט זיין געלט אנדערע לומדים זיין זאלן קענען
 זיצן און לערנען אן דאָגת פרנסה • און דאש ווערט אים גירעכנס גלייך וויא ער
 וואלט אליין גילערניט • אזוא וויא אונז הייליגע גמרא זאגט אויף דעם פסוק שמח
 זבולן בצאתה ויששכר באהליה • פרייא דו זבולן מיט דיין ארום פארן אין דער
 וועלט און דו יששכר מיט דיין זיצן אין די גיצעלטן • ווארום די ביידע ברידר זבולן
 און יששכר האבן צווישן זיך תברותה גימאכט אז זבולן זאל ארום פארן האנדלן
 און ער זאל דר גערין זיין ברודר יששכר וואש ער איז שמענדיג געסין און גילערניט
 תורה • דאש איז בייא גאט ברך הוא זייער אן גיגון גיווען און זבולן האט גהאט
 אנלייבן שכלר מיט יששכר פו דר תורה וואש ער האט גילערניט • און איבר דעם
 שטייט אין פסוק זבולן פאר יששכר • ווארום דיא גאנצע תורה וואש יששכר האט
 גילערניט איז ארום גיכומן פון זבולן ווייל ער האט אים גיגעבן פרנסה • מיר גיפן
 אויף אין דר אנדערע משנה פון דר מסכת זכחים • דעם נאמען פון איין תנא שמעון
 אחי עזריה דער ברודער פון עזריה • און אייגענטליך איז דאך תמיד דער שטייגער
 צו זאגן דר איז דעם און דעםס זון אָבער גיט אן צוא רופן נאך דעם ברודר • נאר
 ווייל עזריה איז גיוועזן איין סוחר און האט אויס גיהאלטן זיין ברודער שמעון מיט
 אלץ וואס ער האט באדארפט כדו ער זאל זיצן און לערנן • און ער האט אויס גיגומן
 מיט זיין ברודר שמעון אז ער זאל אויף האבן איין שכלר אין הימל פו דר תורה וואס
 ער לערניט • איבר דעם האט ער דיא זכיה גיהאט אז זיין נאמן איז גיבליבן אויף
 אייביג אין דער הייליגע גמרא אז זיין ברודר דר תנא ווערט אן גרופין נאך אים •
 ג דער גישעפטס מענטש וואש קאן גיט שמענדיג זיצן און לערנען זאל ער אין דר
 צייט וואש ער זעצט זיך אויס אלע טאג אויף תורה צוא לערנן זעלכע הלכות און
 דינים וואס זענער איד דארף זיין שמענדיג וויסן • אויף זאל ער לערנן עין זעקב
 און כדושיאונ חובת הלכות • ראשית חכמה • שכלט מוסר און אנדערע מוסר ספרים •
 אויף איז זייער רעכט צוא לערנען אלע טאג אין חק לישראל :

ד אַלדינג וואס מען לערניט • זאל מען שארף ארויס היידן אז מען זאל עס אליין טט
 הערין • ווארום עס שטייט אין פסוק לא ימוש ספר התורה הזה מפיך • דיא תורה
 זאל גיט אויף הערין פון דיין מויל • דאס הייסט דו זאלקסט זיא ארויס היידן • אויף
 גידייגקט מען לאנג דאס וואס מען זאגט ארויס מיט דיא מויל • אָבר ווען מען קוקט
 נאר אריין מיט דיא גידייגקען • דאס פאר געקסט זיך באלד :

כב הלכות ספר תורה וכו ז' סעיפים
דינים פון איין ספר תורה

א דר דין איז אז יעדער איד מוז זיך אליין שרייבן איין ספר תורה • און אפילו אז
 מען האט שוין איין ספר תורה פון פאטער איז איין מצוה נאך איין ספר צו שרייבן
 אליין

אריין • נאר ווייל גיט יעדער קאן שרייבן איו מען ווצא ווען מען לאזט זיך איין ספר שרייבן אדר מען קויפט איין ספר תורה און מען פאר בעסערט אין איר איין טעות • ראש הייבט גלייך וויא מען וואלט איר אליין גישריבן • אונ דר מנהג איו • או ווען מען לאזט שרייבן איין ספר • לאזט דר סופר צום לעצטן ליידיג איין שורה אדר דיא ווערט לעיני כל ישראל • אונ דער וואס האט איר באשטעלט שרייבט אליין צוא דיא שורה אדרע דיא עמליכע ווערט :

ב מען טארניש פר קויפן איין ספר תורה • אונ אז מען איו אין איין שטארקע גויט מוז מען גיין צום רב איין שאלה פרעגן אויב מען מעג דאס ספר פאר קויפן • ג אויך איו איין גריסקע מצוה צוא קויפן דיא הייליגע ספרים וואש מען דארף צום לערנן • ראש הייבט חוכמים אונ די אנדערע ספרים פון תנ"ך • אונ משניות • ש"ס פוסקים • מוסר ספרים אונ חזק דעם וואס מען זאל אליין לערנן אין די זיגע ספרים זאל מען וויא אויך לייגע אנדערע צוא לערנן • ווארום אונזער הייליגע נכרא זאגט אז ווער עס פר לייגע זיגע ספרים אנדערע מענטשין זיי זאלן אין זיי לערנן • דער האט זייער איין גרויסן שכר אין הימל • ווער עס האט גיט אזו פיל געלד אז ער זאל זיך קעגען ביי דע קויפן • ראש הייבט איין ספר תורה אונ די אנדערע הייליגע ספרים • זאל ער זיך בעסער קויפן דיא אנדערע ספרים אליין :

ד די ספר תורה מוז מען האלטן מיט גרויס כבוד • אויך פאר דעם ארט וואש דאס ספר ליגט דארטן מוז מען האבן גרויס דרך ארץ אונ מען מוז עס האלטן זייער גיין אונ שיי • אויך טאר מען גיט אויס שפייגען פאר איין ספר תורה • אונ מען טאר איר גיט נעמן אין דער האנט אריין אן איין מענטעלע • אונ אז מען זעהט טראגנדיק איין ספר תורה מוז מען אויף שטיין אונ זיך גיט צוא ריק זעצן ביו מען שטעלט איר צוריק אריין אויף איר ארט • אדר ביו מען זעקט איר גיט מער • אונ אין שול ווען מען נעמט אויס דעם ספר אונ ווען מען טראגט איר צוא ריק צום ארון הקודש • זאל איר יעדער מענטש פאלייטן פון זיין ארט ביו צום ארון קודש • אויך דיא וואס זייגען מיט הגבה אונ גלילה זאלן גיין נאך דעם ספר ביו מען שטעלט איר אריין אין ארון קודש :

ה אויך פאר אנדערע ספרים מוז מען שטארק דרך ארץ האבן • מען טאר גיט זיין אויף איין בייקילוואס עס ליגט דרויף איין חובש אדר איין נכרא אדרע אנאנדער ספר • מען טאר קיין איינציגן ספר גיט לאזן ליגן אויף דער ערד • מען טאר עס גיט אראפ ווארפן • אונ גיט איבער קערן מיט די בלעטער אראפ • אונ אז ער זעהט איין ספר ליגנדיק איבר ניקערט מוז ער עס צו ריק איבר קערן אזו וויא עס דארף צוא ליגן • אויך טאר מען פאר קיין ספר גיט מאן איין זאך וואס איו גיט שייין אדר גיט גיין • אויך טאר מען זיך גיט בעדיגען מיט איין ספר פון זייגט וועגן וויא מיט איין פראקטעזאך • למשל דר מיט צו פאר שטעלין דיא זון • אדר זיך צו פר שטעלין אז איין אנדרר זאל גיט זעהן וואס ער טוט • אדרע דאס אונטער צוא לייגן אונטער איין אנדער ספר פרי עס זאל אים העכער זיין אריין צוא קוקן אדרע אריין צוא לייגן אין

חיי הלכות ספר תורה אדם כת

אין אנדער ספר אריין פרי ער זאל וויסן וואו ער האלט. הכלל יעדער ספר איז הייליג און מען טאר עס נישט מער באנוצן נאר צום לערנן אָפּר נישט צו אנאנדער זאך. ו אויך דיא סאוולען וואס איין ספר איז דרינגן איין גיבט דין כח מען האלטן בַּכבוד און אויך ווען מען האט זיי שוין אראפ גנוגן פון דעם ספר טאר מען זיי נישט אנטועק ווארפן און נישט אין זייא אריין לייגן איין אום הייליגע זאך. איבער דעם ווען מען נישט איין אלטן ספר צוא איין איינציגער איין נכרי כח מען פריער אפּ הייסן דיא אלטע סאוולען פרי דער איינציגער זאל זייא נישט באנוצן צוא אנאנדער זאך. ז איינצע איינציגערס קלעפן צוא זאמען אלטע פלעסער פון ספרים און סאכין דר פון סאוולען. דאס איז אָבער איין גרויסע עבירה און מען דארף אויף זייא אן צוא שרייען זייא זאלין דאש נישט טאן:

כג דיני הנהגת האדם וכו' סעיפים:
וויא דער איד זוף פירען:

אן יעדער מענטש האט אין זוף איין אנדערע נאמור. איינער איז אַרויסער בעל כּעס און בייזערט זוף שטענדיג. איין אנדער איז ווידר זייער נישט און בייזערט זוף קיין מאל נישט. איינער איז אַרויסער בעל גאָה און קיינער איז צוא אים נאר נישט גלייך. דער אנדערער איז ווידער בייא זוף צוא נידעריג און יעדער איז בייא אים גרעסער וויא ער אללין. איינער איז אַשטאָרקער בעל תּאָה. זיין גאָנצן לעבין איז נאר עסין און טרינקען און אנדערע זאכין וואס דער נוף האט דער פון הנאָה. דער אנדערער וויל ווידער פון דער וועלט נאר נישט גניסן און האט אפילו נישט קיין לוקט צוא זעלבע זאכין וואס דער מענטש קאן גאר אן זייא נישט לעבין. דער אנדערער האט זייער ליב געלט און וויא פיל ער האט איז אים אלץ נישט גינג. און אנדערע ווילן נאר קיין געלט נישט האבן ער וויל אפילו נישט פאר דיען דאס וואס ער דארף צום לעבין. איינער איז זייער קארג און פאר גינג זוף נישט אפילו דאש שטיקעל ברויט. דער אנדערער איז ווידער צוא מילך און שפרצים מיט געלט אויף אזעלכע זאכין וואש מען דארף נאר נישט. דיא אלע מרות זייגען אָבער אלץ נישט נישט. ווארום אז וויא בייא עדער זאך. איז נישט נישט אז דיא אז צו פיל. אזו איז ווידער נישט נישט צוא ווייניג. דאש בעקטע איז נאר דער מיטעל וועג. אזו וויא עס איז נישט נישט צוא זיין שטענדיג ביי. ווארום מען פאר קרצט זוף דאש לעבין און יעדער האט אים פיינט. אזו איז ווידער שלעכט אז מען איז צו נישט. ווארום יעדער טאנצט אים אויף דעם קאפ ארום און זיינע אייגענע קינדער און קשרתים פאלגן אים נישט. דאש בעקטע איז תמיד צוא זיין גילאסן. נאר אז עש איז אכאל נייטג זאל מען זוף בייזערן אויף אַקינד אָדער אויף איין אַנדערין. יעדער זאל מיינען אז ער איז שטארק אין כּעס און זאל זוף בעקערין. אָבער אויף דעכאלט ווען מען בייזערט זוף כּו מען בייא זוף אין האַרץ זיין גאָנץ רהיג און נאר קיין שום כּעס נישט האבן. ווארום ווען וואש כּעס איז זייער נישט גינגר פאר דעם

דעם מענטשן • איז עס אויף איין גרויסע עבירה • און דיא גמרא זאגט אז ער האב דער פאר איין גרויסן עונש אין גיהנם :

ב דיא גאון איז זייער איין שלעכטע מדה • איז אויף זייער נארעש • ווארום ווען דער מענטש זאל זיך נאר בארעכענען וואש ער איז אין גאנצן • מוז ער איין זעהען אז ער האט זיך ניט מיט וואש גרויס צוא האלטן • אויף שאט דאש זייער שטארק ווארום איין בעל גאון קוינער ניט ליידן און יעדערער איז אים איין שונא אפער פון דעסט וועגן מוז מען אמאל האבן אביסל גאון למשל איין תלמיד חכם ווען ער זעהט אז דורך דעם וואש ער האלט זיך זייער נידעריג איז אים איינר מבוזה און לאכט אים אויס • דא מאר ער ניט שווייגן • ווארום דאש איז דאך איין שאנד פאר דער תורה וואש ער האט אין זיך • אפער דעם מוז ער קעגן יענעם אויף טרעטן מיט אביסל גאון און אים געבן צוא פאר שטיין ווער ער איז • דאש ביסל גאון מוז אפער נאר זיין מיט דעם מוזל פאר יענעם • אפער בייא זיך אין הארצין מוז ער ווישן אז ער איז נאר בלוט און פלייש • און היינט איז ער דא און בארגן לינט ער שוין אין דער ערד • נוא מיט וואש האט ער זיך אפער צוא געמען און גרויש צוא האלטן :

ג צוא פיל זיך צוא פאר לייגן אויף עסן און טרינקען און אנדערע האוזה איז זייער שלעכט • עש בריינגט דעם מענטשן צוא אלע עבירות • עס פאר שטאפט אים דעם שכל • עס בריינגט אים צוא פיל אים גליק • ווארום אז עס קומט אויס אז מען האט ניט אזוי צוא עסן און צוא טרינקען אדער דיא אנדערע זאכן וואש מען האט זיך גוויינט • מוז מען טאן איין גניבה אדער איין רציהה אדער איינעם באשווינדלען • און דער סוף איז אז מען קומט אין איין קרימפנאל אריין און מען מאכט זיך אים גליקליך אויף תמיד • אויף בריינגט דאס פיל עסן און טרינקען אלערלייא קריינק און מען לעבט ניט לאנג • אפער זיך גאר צוא פייניגן און פיל צוא פאסטן און פון דער וועלט ניט צוא גניסין אפילו דאש וואש מען דארף דאש לעבן צוא דער האלטן • דאש איז אויף ניט גוט • אזו וויא דער פסק זאגט צדיק אוכל לשובע נפשו • דער פרוקער עסט אזו פיל וואס ער דארף פדי ער זאל זאט זיין • ער לעבט ניט פדי ער זאל עסן • נאר ער עסט פדי ער זאל לעבן • און זאל קענען דעם אויבערשטן דיען :

ד דער וואש האט דאש געלט צוא שטארק ליב • איז וויא פיל ער האט איז אים אלץ ניט גיג • דער איז מער ארום וויא דער ארומאן • ווארום דעם ארומאן פעלן ניט מער נאר דיא עמליכע רופעל וואש ער דארף צום לעבן • באקומט ער דיא עמליכע רופעל איז ער שוין זייער גליקליך און עש פעלט אים נאר ניט מער • אפער דער וואש איז שטענדיג הונגעריג אויף געלט פעלט אים תמיד • ער האט קיין מאל ניט גיג • ער מעג פאר דינען טויזנטער איז עס אים אלץ ווייניג • ווארום מער צוא האבן דאש האט דאך נאר קיין עק איז קיין סוף • נוא וואש נוצט אים דאש געלט ווען ער האט דער פון קיין הנאה ניט • דער ארומאן ווען ער עסט זיך

חיי דיני הנהגת האדם אדם כט

וְיָד נָאֵר וְאֵם אֵן מִיִּם טְרוֹקֵנן בְּרוּיִם שְׁלֹאֲפִים עַד זְיִיעַר גִּישְׁמָאָק • אָבְעַר עַד אָפִילוֹ עַד עֵקֶם מַעֲדֵי מַלְכִים קָאן עַר אֵלֶּךְ בֵּיִיא דְעַר נֶאֱכַם נִיִּם שְׁלֹאֲפִין אִינִי דִּיא דֶאֱמוֹת לְאוּיִן אִיִּם נִיִּם רִעִין • עַר וְעוֹרֵם אֵלֶם פֶּאֶר דְעַר צִיִּים אִוּג קָאן נִיִּם לֵאֲנֵג לְעִבִין אִוּג אוּיָהּ אוּיָהּ יַעֲנַעַר וְעֵלֶם וְעוֹרֵם עַר גִּישְׁמֵרֶאֱפִים • וְוֹאֵרוּם וְוַעַר עֵשׁ הָאֵם זְיִיעַר לִיב גַּעֲלֵט • דְעַר נִיִּם קִיִּין צַדִּיקָה נִיִּם • אִוּג טוֹט נִיִּם אֲזַעֲלִכֶע מַצּוֹת וְוֹאֵם קֶאֱסִטִין גַּעֲלֵט • אִוּג אָפִילוֹ וְעוֹן עַר טוֹט אֲמַאֵל אִיִּין מְצוּה • וְעַהֲמ עַר אֵלֶּךְ זִיא זֵאל אִיִּם נִיִּם פִּיל קֶאֱסִטִין • אִוּג דְעַר דִּין אִיִּו דֶאָךְ אִוּ גַּעֲן טוֹט אִיִּין מַצּוּה מִזִּו עֵם זְיִין דֶאֵשׁ שְׁעַנְסַעֶע אִוּג דֶאֵשׁ בְּעַסְסַעֶע אֲזוּא וְוִיא דִּיא הִיִּילִיִּקֶע זֶמְרָא זֶאֲנֵם הֶתְנַאָה לְפָנֵינוּ בְּמַצּוֹת • דִּיא טוֹט נֶאֱמַר בְּרִיִּינְגֵען דִּיא שְׁעַנְסַעֶע מַצּוּה • לְמִשְׁל דִּיא קוּיֶפְסֵם אִיִּין אֶתְרִיִּז מוֹטוֹ וְעַהֲעוֹן עַר זֵאל זְיִין זְיִיעַר שְׂיִין אִוּג כְּשֵׁר אָפִילוֹ עַר זֵאל פִּיל קֶאֱסִטִין • אוּיָהּ קָאן עַר גֶּאֶר נִיִּם אִין זִינַען הָאֲבִין הוֹרָה צוּא לְעַרְנֵען אֶדְעַר מַצּוֹת צוּא טָאן • וְוֹאֵרוּם זְיִין קֶאֱפ אִיִּו דֶאָךְ שְׁמַעַנְדִּיג פֶּאֶר מְרָאִין גַּעֲלֵט צוּא זֶאֲמַלְעֵן • וְוִיא אִיִּו אִיִּם אִוּג וְוִיא אִיִּו צוּא זְיִין גְּשָׁחָה • אָבְעַר פּוֹן דְעַסְט וְעַגִּין מַעַן זֵאל וְוִירְעַר גֶּאֶר פִּינְד הָאֲבִין דֶאֵשׁ גַּעֲלֵט אִוּג נִיִּם צוּא וְעֵלִין פֶּאֶר דִּינְעֵן אָפִילוֹ וְוֹאֵשׁ מַעַן דֶאֶרְךְ גִּישְׁמִיג צִיִּם לְעִבִין • דֶאֵשׁ אִיִּו אוּיָהּ נִיִּם גוֹם • וְוֹאֵרוּם אִין פֶּסוּק שְׁמִיִּים וּבְרַכָּה יי אֱלֹהִיךְ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה • נֶאֱמַר נְעַם דִּיךְ בְּעַנְטְשִׁין אִין אֵלֶם וְוֹאֵשׁ דִּיא וְעַסְט טָאן • דֶרױף זֶאֲנֵם דִּיא גְּמָרָא • יְכוֹל יְהִיא יוֹשֵׁב וּבִטֵּל • אִיָּהּ וְוֹאֵלֶם וְעֵלִין מִיִּינַען אִוּ דְעַר אוּיְבַעֲרִשְׁטַעַר וְעַט דִּיךְ בְּעַנְטְשִׁין אוּיָהּ וְעוֹן דִּיא וְעַסְט לִיִּדִיג זִיִּצִין אִוּג וְעַסְט גֶּאֶר נִיִּם טָאן • תְּלַבֵּד לִזְכֹּר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אִיבְעַר דַּעַם פִּירֵם דְעַר פֶּסוּק אוּיִשׁ דִּיא וְעוֹרְטַעַר אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה • דֶאֵשׁ הִיִּיסֵם אִין וְוֹאֵם דִּיא וְעַסְט טָאן וְעַסְטוֹ הָאֲבִין דִּיא בְּרַכָּה • אָבְעַר אִוּ דִּיא טוֹסֵט גֶּאֶר נִיִּם וְעֵלִי דִיר נִיִּם אֶרֶאֶפ שְׁפִירִינְגֵען רַעַנְדֶּלֶאך פּוֹן דַּעַם הִבְעַל • דְעַר מַעַנְטְשׁ מוֹח טָאן אִוּג דְעַר-אוּיְבַעֲרִשְׁטַעַר הַעֲלֶפֶט אִיִּם דְעַר צוּא • אִיבְעַר דַּעַם מוֹח יַעֲרַעַר אִיד וְעַהֲעוֹן צוּא הָאֲבִין אִיִּין עַרְלִיכֶע פֶּרְנֶסָה • זְיִין שְׁמִיִּקֶעל בְּרוּיִם זִיָּה בְּבִטוּד צוּא פֶּאֶר דִּינְעֵן • עַר זֵאל נִיִּם בְּאֶדְאָרְפִין צוּא לִיִּוּטִיִּשׁ גֶּאֶב אֵן קוּמְעוֹן • אָבְעַר דֶאֵשׁ מוֹח גֶּאֶר זְיִין אִיִּין גַּעֲבִין זֶאָךְ • גֶּאֶר אֲזוּא פִּיל צוּא פֶּאֶר דִּינְעֵן וְוֹאֵשׁ עַר זֵאל הָאֲבִין דֶאֵשׁ גִּישְׁמִינְעֶע וְוֹאֵשׁ מַעַן קָאן אֵן דַּעַם נִיִּם זְיִין • אִוּג דִּיא אִיבְעַרִינְעֶע צִיִּים מוֹח מַעַן פֶּאֶר בְּרִיִּינְגֵען מִיִּם תִּזְרָה לְעַרְנֵען :

ה אִיִּין קֶאֶרְנֶעַר הָאֵם גֶּאֶר קִיִּין לְעִבִין נִיִּם • עַר פֶּאֶר גִּינֵם זִיָּה נִיִּם זֶאֵם צוּא עֶסְקִין אָדְעַר אִין אִיִּין שְׂיִין קִלִּיִּד צוּא גִּיִּין • זְיִין אִיִּיגֵעַנֶע וְוִיִּיב אִוּג קִינְדֶּר קַעֲנָן אִיִּם נִיִּם לִיִּדִין • וְוֹאֵרוּם עַר נִיִּם דֶאָךְ זִיא נִיִּם וְוֹאֵשׁ זִיא דֶאֶרְפִין • אֶנְדֶּרַעֶע מַעַנְטְשִׁין הָאֲבִין אִיִּם גִּיווִים פִּינְד • וְוֹאֵרוּם עַר לֶאֱזוּם זִיָּה קַעֲנִין קִיִּינְעֵם נִיִּם קַעֲנֵען • קִיִּינְעַר הָאֵם פּוֹן אִיִּם קִיִּין הֶנְאָה • נִיִּם עַר לְעַבֵּם • שְׁמַעַנְדִּיג פֶּאֶר קֶלֶאָט אִוּג פֶּאֶר וְוִיִּינֵם • אִוּ עֵשׁ קִיִּמֵם אִיִּם אֲמַאֵל אוּיִשׁ אִוּ עַר מוֹח עַפְעַס גַּעֲלֵט אוּיִשׁ גַּעֲבִין • נַעֲמֵט עֵשׁ אִיִּם אֲוֹעַק דֶאֵשׁ לְעִבִין • אִוּג חוּץ דַּעַם וְוֹאֵשׁ עַר וְעוֹרֵם דֶאֵ פֶּאֶר שְׁוֹאֲרֶצֵם הָאֵם עַר אוּיָהּ יַעֲנַעַר וְעֵלֶם פִּיל צוּא לִיִּדִין אִין גִּיהֶנֶם • וְוֹאֵרוּם עַר קִיִּמֵם אֶהִין גֶּאֶקַעֵט אֵן מַצּוֹת • עַר הַעֲלֶפֶט קִיִּינְעֵם נִיִּם אִין דְעַר גוֹיִם • עַר טוֹט קִיִּינְעֵם קִיִּין טוֹבָה

טובה נים. ער לאַמט צוא זיך ניש אריין קיין אַרומבאן ער זאל אים געבין איין איינציגע פרוטה. וויא עס קמט צוא איין מצוה וואש זיא דאָרף געלד צו קאסטין וויל ער פון איר גיט וויסין. זיין לעבין איז ביטער אונ פֿינסטער אין ביידע וועלטן. אָבער ווידער איינער וואש שפּריצט צוא פֿיל מיט דעם געלט איז אויף ניש גוט. ווארום מען מוז דאָך זיין ווייב אונ קינדער אויף אין זינען האַבן. אויף איין ברונים וואש מען שעפט אויש איר שמעדיג מוז זיך אַמאל אים לאזן מַל שפּן געלט וואש עש איז דאָך קיין קוואל. איבער דעם איז דער דין הַכבֿוד אל יבֿודו ויהר כרוזש. ווען איינער איז שוין גאר איין גרויסער פֿורן אונ שפּריצט שטאַרק מיט געלט. טאר ער ניש מער אונעק געבין וויא איין פֿינף טייל פֿון זיין פֿר מעגין אָפּר ניש מער. עס איז זייער גוט דער מענטש זאל זיין פֿרייאַ נעבונג ער זאל האַבן איין אָפענע האַנט קעגין אַריקע לייט אונ זאל אַנדערע מענטשן לייגען געלט אין דער נויט. אָבער אַלץ מיט מאס אונ גאב לויט זיין שטאַנד אונ זיין פֿאר מעגין ווארום אז ער גיט מער וויא ער קען. פֿלייבט ער אַליין דער נאָך איין אַרומבאן אונ קיינר איז אים ניש שולדיג:

ו צוא פֿיל היידן איז ניש גוט. שלכה הכֿלף זאָמט ברוב דברים לא יודל פֿשע. ווען מען רעט פֿיל איז ניש מיגליך מען זאל מיט דיא ווערטער ניש זינדגין. אונזערע חכמים זאָגן פֿל המרה דברים מביא חטא ווער עש רעט צוא פֿיל מוז זינדגין. אויף איז בייא מענטשן שטאַרק מבוזה איינער וואש רעט צוא פֿיל. מאַנכע מאל מאַכט מען זיך אויבגליקליך מיט פֿיל היידן. מען מאַפט זיך אַמאל ארום מיט אוואַרט וואש מען קאן עש דער נאָך מיט דעם גאַנצן פֿאר מעגין ניש פֿצאלן. אָבער מען זאל גאר ניש היידן דאש איז דאָך ניש מיגליך. איבער דעם זאל זיך דער מענטש גוויינען זייער ווייניג צוא היידן גאר אונעלע ווערטער וואש ער מוז גייטיג היידן. אָבער אין תורה וואש מער מען רעט איז אַלץ בעסר. ווארום איינמלאַך האט דער אויבערשט גיגעבין דעם מענטשן דאש לשון נאר פֿרי ער זאל תורה לערנן. איין חכם האט אויף דעם זייער גלייך גיטייזט דעם פֿסק מוצא שפּתיקה תשמוד דוא מוזט זייער שטאַרק היטן אונ אַמטונג געבין אויף עדיען ווארט וואש עש גייט אויש דייע לופּן ארויש. ועשית באשר דברת לני אלהיה. דוא מוזט דאש מויל אזו מאַכין גלייך דוא האַסט עש מיט איין נדר הייליג גימאכט צו גאט ביה. נדבה אשר דברת בפיה. ווארום איינגעמליך איז דאָך דאש איין גרויסער חסד פֿון זיין לופּן נאמען וואש דוא קעסט היידן מיט דעם מויל. דוא ביטט דאָך דאש איינציגע בשעפינעש אויף דער גאַנצער וועלט וואש דוא קענסט היידן מיט עקל. נוא פֿאר וואש זאַלסטו דיא דאזיגע גרויסע מצוה וואש דער אַיבערשט האט דיר גיגעבין בנוצן אויף שלעכטע זאָכן:

ו צוא פֿיל לוקטיג זיין. צוא פֿיל לאַבן איז אויף ניש גוט. ווארום דאש פֿירט צום זינדגין. אונ אז דער מענטש דער מאַנט זיך נאר וואש ער איז אין גאַנצן אונ וואש אויש אים ונעט ווערין. דאָרף זיך אים ניש גילוקסין צוא לאַבן. איבער הויפט

הויפט ווען מען דער מאנט זיך אז אידן זיינען אין גלות קאן מען גוים ניט לאבן אזו וויא אונזר גמרא זאגט מיזם שחרב בית המקדש איז חרוב גיווארין טאר דר איד ניט בעולם הזה זינד דאש הייליגע בית המקדש איז חרוב גיווארין טאר דר איד ניט לאבן מיט דעם פולין מויל דא זאל מען זעהן וויא אונזערע הייליגע חכמים האבן גיציילט וויא פעריל יעדעס ווארט וואש זייא האבן גיזאגט זייא זאגן ניט אז מען טאר גאר ניט לאבן נאר אז מען טאר ניט לאבן מיט דעם פולין מויל ווארום אייניגטליך אמאל איין לאך צוא געבן פון דעם קאן זיך דער מענטש נאר ניט אפ היטן אונז עש שאט אויך ניט אבער מיט דעם פולין מויל צוא לאבן גלייך מען האט גאר ניט צו ווארן דאש טאר מען ניט ווארום אונז פאלט זייער פיל מיר קענען פיל מצות ניט מאן וואש זייער ארט איז נאר גיוועזן אין ארץ ישראל מיר האבן פאר לארין דאש הייליגע הויז וואש דרינען איז גיוועזן דיא שכינה שטענדיג אונז אויך אזעלכע מצות וואש זייא היינען ניט אפ פון ארץ ישראל טען מיר ניט אזוא וויא מען דארף ווארום די פרנסה אונז שווינט אנדערע זאכן שטייען אונז אין וועג אונז לאזן אונז ניט טאן גאטש ווילן נוא וויא אזוא קאן מען פרייליך זיין אבער צו טרויעריג צו זיין איז אויך ניט גוט ווארום טרויערקייט פאר שראגט דעם קאפ אונז עש בריינגט דעם מענטשן אונז פון דער וועלט פאר קערט ווען מען לעדיגט הורה אונז ווען מען טוט איין מצוה דארף מען פרייליך צוא זיין אונז דער קאפ דארף דער בייא צוא זיין פרייא אונז לוסטיג ווען מען איז אמאל אויך איין סעודת מצוה למשך אויף אחתונה אויף אברית מלה אויף אין כיום מעג מען פרייליך זיין אבער דאש לוסטיג זיין מוז אויך זיין מיט דרף ארץ אונז ניט צוא פיל וויא די גמרא זאגט אויף דעם פסוק וגילו ברגעה פריש אויף מיט ציטערניש במקום גילה שם תהא רעדה אין דער פרייד אונז דר לוסטיקייט אליין מוז זיין איין ציטערנעש אויך דעמאלט ווען מען פריש זיך אונז מען איז לוסטיג מוז מען ציטערין פאר גאט מען מוז זיך דער מאנען אז מען איז נאר איין זינדיגער מענטש אויף טאר מען ניט פאר געסין אז מלוא כל הארץ כבוד דר אויפערשטר איז אומעמום עס איז ניטא איין איינציג ארט וואש גאט איז ניט דארט נוא לאמיר זעהען למשל ווען אפילו דער גרעסטער מאן איז אויף איין פאל וואש דער קינד איז אויך דארטן איז ער טאקע לוסטיג אונז פרייליך אבער אלץ מיט דרף ארץ ווארום דער קינדער שטייט דאך אים פאר דיא אויגן נוא וויא מוז מען נאך ציטערין אונז דרף ארץ האבן ווען מען ווייס אז מען שטייט פאר גאט אונז זיין ליב נאמען זעהעט אלץ צוא וואש מען טוט :

ח דער מענטש טאר ניט זאגן איך זעה דאך אז עסן אונז טרינקען אונז גוט לעבן בריינגט צוא זינדיגן איבער דעם וויל איך מיר נאר אפ שיידין פון דער וועלט איך וועל ניט עסן קיין פלייש אונז ניט טרינקען קיין וויין אונז ניט געכן קיין ווייב גוט זיין אין שיינע קליידער אונז ניט וואנען אין איין שיינע דרף אזו טאר מען ניט טאן מען מוז זיך נאר דער וויטערין פון אזעלכע זאכן וואש די

חיי דיני הנהגת האדם אדם

תורה האט אינו פאר באטן אבער זיך צוא פייניגן אויף פון אנעלכע זאכן וואש
דיא תורה האט אינו מ׳ר גוועזן • דאש איז איין שלעכטע מדה אונ מען זינדנט
דר מיט • ווארום מען שניידט זיך אפ דאש לעבין אונ מען קאן ניט נאט דינען
אזו וויא מען דארף • בקיצור אלדינג וואש דער מענטש טוט מוז אלץ זיין אין מיטל
וועג ניט צוא פיל אונ ניט צו ווייניג :

מ אזו וויא דער מענטש מוז אכטונג געבין אויף זיך אליין ער זאל שמענדיג
גוטש טאן אונ זאל זיך ניט פאר זינדליגן אזו מוז ער שטארק זעהען אויף דיא
אנדערע מענטשן וואש ער גייט אום מיט זייא וויא אזו זייא פירן זיך אויף • אונ
וויא באלד ער זעהט איינס וואש ער גייט אין שלעכטן וועג • מוז ער זיך דער
ווייטערין פון אים אונ זיך היטן מיט אים צוא גיין • מען מוז נאר אים גיין מיט
פרומע מענטשן פדי מען זאל זיך אפ לערנן פון זייערע מעשים • אונ דעם כלל
זאלסטו האבן אז דוא ווילשט אויף איין מענטש וויסן וואש ער איז אויב גוט אדר
שלעכט • קלוג אדר איין נאר • זאלשטו נאר זעהען ווער זיינע חברים זיינען • גייט
ער אום מיט פרומע אונ מיט תלמידי חכמים • איז ער אליין אויף פרום אונ איין
חכם • האט ער אבער שלעכטע חברים פראסטאקעס גראבע יונגען • איז ער
אליין אויף ניט בעסער • אז זער גמרא לערינט אינו אז ווען מען געכט איין ווייב
מוז מען זעהן זיא זאל זיין דיא טאכטער פון איין תלמיד חכם • ווען מען געכט איין
איידים זאל מען ניט קוקן אויף געלט נאר דיא הופט זאך איז ער זאל זיין איין
למדן אונ פרום • אויף בייא דעם טיש ווען מען עכט זאל מען זיצן צוא זאפען מיט
איין תלמיד חכם • אונ האנדעל אונ אלע גישעפטן וואש מען טוט זאך מען אלץ
טאן מיט ערליכע אידן וואש לערנען וטורה :

י עש איז איין מצוה יעדען איד ליב צוא האבן וויא זיך אליין • מען טאר אויף
זענעם קיין שלעכטן ניט ריידן אונ ניט הנאה האבן ווען יעדער ווערט פאר
שעמט • אינ אפילו איינר טוט דיר שלעכטן טארסטו אים ניט פיינט האבן אונ
דוא טארסטו אים ניט ריידן קיין שלעכטע רייד נאר דוא זאלשט אים מיט גוטן
פיר האלטן פאר וואש ער האט דיר שלעכטן גיטאן • אונ אז ער בעט דיר דו זאלסט
אים מוחל זיין • טארסטו ניט צו הארט זיין קענין אים אונ מוזט אים פאר געבין אונ
זינדער צוריק ליב האבן אזו וויא פריער • אויף טאר מען ניט נאט בעטן ער זאל
איינעם שטראפן ווייל ער האט אים שלעכטן גיטאן :

יא ווען מען זעהט איינר פירט זיך שלעכט אויף אדער ער טוט איין עבירה מוז
מען אים שטראפן מיט גוטע רייד • אונ מען גיט אים צוא פאר שטיין וואס
פאר איין פעלער ער האט גימאכט • דאש מוז אבער זיין ווען קיינער הערט ניט
פדי יעדער זאל גיט פאר שעמט ווערין • אויף טאר מען אים ניט שטראפן מיט
בייזין אונ ווער עש ווייס אז יעדער וועט אים פאלגן אונ ער שטראפט אים ניט
מיט ווערטער • פאלט דיא עבירה אויף אים אונ ער ווערט דער פאר גישטראפט
פון אויבערשטין :

מען

דיני הנהגת האדם אדם לא

יב מען מוז זיך זייער שטארק היטין קיין איינציגן מענטש ניט צו פאר שעמן • אונ ווער עש פאר שעמט דעם אנדערין צווישן מענטשין • דער פאר לירט זיין חלק עולם הבא אויף תמיד • מען טאר יענעם גיט רופין מיט איין צוא נאמען וואש ער שעמט זיך מיט אים אונ אפילו צו ריירן אזעלכע ווערטרער וואש יענר זאל מיינען אז ער מיינט אים אונ זאל זיך שעמען דאש טאר מען אויך: גיט • אָבֶר ווען יענער האט גיזינדיגט קעגן נאט אונ דוא האשט אים איין קאל גישטרופט ווען קיינער האט גיט גיהערט • אונ ער האט זיך גיט גיפאלגט אונ האט זיך גיט גיבעסקערט • דא מענטשו אים באליירדיגן עפינטליך צווישן מענטשין אונ אים ריירן ביינע ווערטר אונ יעדען דער ציילין וואש ער האט גיטאן :

יג דער איד מוז בארעמהארציג זיין איבער יעדער מענטש • אונ אפילו איבער איין בהמה אונ איין עוף מוז ער אויך רחמנות האבין • אונ אז מען איז אים מישנע מצער איין לעבעדיגע זאך פאר זינדיגט מען זיך שטארק • מען טאר אפילו גיט אויש רייסן איין פען פון איין לעבעדיגע גאנו • אונ אז מען זעט וויא פערד שלעפין איין שווערין וואגן אדער בארג ארויף אפילו זייא זיינען גיט אידעשע פערד איז רעכט מען זאל זייא העלפין פרי דער פורמאן זאל זייא גיט שלאגן צוא זיהען מער וויא זייא קענן • פון דעם קאן מען שוין פאר שטיין וויא דער איד מוז זיך גיוויינען איין ווייך הארץ צוא האבין אונ זיך צוא דער בארעמען איבער יעדן • איבער היפט מוז ער שטארק רחמנות האבין אויף איין יתום אונ איין אלמנה אפילו זייא זיינען רייך • ווארום זייא האבין נעביף איין איין גיבראכענע הארץ אונ זייא האבין גיט קיינעם וואש ער זאל זיך אן נעמען פאר זייא • אָבֶער דאש רחמנות מוז אויך זיין מיט שכל • למשל אז איין קליינער יתום וויל גיט לערנען אדער ער טוט שלעכטע מעשים • דא איז זייער נארעש צוא זאגן מען טאר אים גיט שלאגן וויל ער איז איין יתום • פונקט פאר קערט מיט דעם טוט מען אים נאך שלעכטן • ווארום ער וועט דאך שלעכט אויף וואקסן • מען מוז פריער זעהן מיט אלע מיגליכקייט אים מיט גוטן בעסער צוא מאכין • זעהט מען אָבֶר אז דאש העלפט גיט • מוז מען צוא אים נעמען דיא רוט אונ אים אלע קאל שטרופין ביז ער בעסקערט זיך :

יד דער מענטש מוז זיך היטין דיא וועלט זאל אים גיט חושד זיין אז יער טוט איין עבירה • למשל אז איינער גייט נאך איין נדבה פאר איין אנדערין זאל ער גיט גיין אליין • מען זאל אים גיט חושד זיין אז ער נעקט פון דעם געלט • איז ער איין גבאי פון איין צדקה זאך • מוז ער איין שרייבן אין בוך יעדער קינדקסע פרומה וואש ער גיט ארויש אונ וואש ער נעמט אריין • אונ ער מוז איבער זיך האבין איין רואה חשבון • אויב עש גייט ערליך צוא • קרינגט מען מאנדיל מלך נאך פלייש • מוזין לעבין דעם גלאז ליגען עטליכע מאנדלען • פרי אז ווען איין פֿרעמדער וועט אריין קומען זאל ער פאר שטיין אז דאש איז גיט קיין רעכטע מלך נאר מאנדיל מלך • אזו איז בייא יעדער זאך דאש מען טוט • ווער שמוקסט איין

תלמיד

תלמיד חכם דר מוז גיווים זיך זייער שטארק היטן בייא יעדער מינדסטן קלייניקייט
דיא וועלט זאל אים גיט חושד זיין . ווארום וויא באלד ער טוט עפס וואש
אנדערע מענטשן קענען מינען אז ער זינדעט דער מיט . אזי ער סבבה דיא תורה
אנ עס איז איין גרויסער חילול השם :

מז מען טאר פון קיינעם קיין שלעכטן גיט היידן אפילו עס איז אמת און אז איינר
קומט דיר דר ציילן שלעכטן פון איין אנדערין זאלכט אויף אים אן שרייען און
זאלסט עש גאר גיט אויש הערין . ווארום ווער עש הערט אויש לשון הרע איז
נאך ערקער פון דעם וואש קעט עש און ער האט דער פאר אנרוישע שטראף .
און מען טאר אפילו גיט היידן אזעלכע ווערטער וואש זייא זיינען פאר זיך אליין
גאר גיט שלעכט . גאר עש קאן אמאל דורך זייא יענעם שלעכטן ארויש קימען .
למשל מען פרענט דיך וואו פאקסט מען ערקעץ אביסל פייער . טארסטו אים גיט
זאגן זייא גאר צוא דעם אדער צוא יענעם דארטן וועסטו גיווים שרעפן איין פייער
ברענענדיק ווארום בייא אים קאכט מען שטענדיג אלערליי משכלים . ווארום מיט
דיא ווערטער קען מען יענעם האלטן פאר איין פרעסער . פאר איין גרויסן אויס
בריינגר . ער קאן בקימן איין שלעכטן שם און עס קאן אים אויך שאטן צוא דער
פרנסה . אויך טאר מען גיט היידן אזעלכע ווערטער וואש מען קען זיך פון זיי קלערן
עפעס שלעכטן אויף איינעם . למשל מען טאר גיט זאגן איך וויל פון יענעם גיט
היידין . ווארום פון דעם פר שטייט מען דאך שוין אז ער ווייס עפעס פון יענעם וואס
עס איז גיט צום בעסטן . אויך טאר מען גיט היידן גוטס פון איינעם פאר מענטשן
וואס האבן אים פינט . ווארום דאס וועט דאך בריינגן דר צו אז זיי וועלן וויא ווייט
מיגליך ארויס וזכן צוא היידן עפעס שלעכטן אויף אים אדער אויף זיין משפחה .
ווארום עס פאר דריקט דאך זייא וואש ער האט אויף אים גירעט גוטשאונ אפילו
מער גיט צוא גיין פון איינעם צום אנדערין און צוא דער ציילן וואס דער האט גירעט
און וואס דער האט גיטאן . אפילו עס זיינען גאר גיטא קיין שלעכטע ווערטער אדר
שלעכטע זאכן . דאס טאר מען אויך גיט . אויף אלץ וואס מיר האבן דא גרעט האט
אונז דיא הייליגע תורה גיווארינט מיט פיר קליינע ווערטער לא תלה רכיל בעמך .
דו זאלסט גיט גיין מיט שמועות און רכילות פון איינעם צום אנדערין . אבר אזו וויא
ווייניג און קליין די דאזיגע ווערטער זיינען . אזו מיר זיינן זיי אין פיל חכמה . זייא
ווארינגן אונז גאנץ קורץ רעט גיט איבעריגע ווערטער . שלעכטש אדר גוטס . אמת
אדער ליגן . דר צייל גיט אלץ וואש דוא ווייכט ענטפער גיט וואש מען פרענט דיר
גיט . פארעכין זיך גאנץ גוט איידער דוא רעדסט דאש ווארט ארויס אויב עס קאן
גיט איין מע משין אויף דעם טויזנטן פאל עפעס שלעכטס ארויס קומען :

מז דיא נקמה איז איין שלעכטע מדה . און די תורה האט אונז אן גיטא אז מען
טאר זיך גיט נוקם זיין למשל דו האסט איינעם גיבעטן ער זאל דיר עפס ליען און
ער האט גיט גיוואלט . שפעטער קומט ער צוא דיר עפעס ליען . טארסטו גיט
אויף אזו שלעכט זיין וויא ער איז שלעכט גיווען קעגין דיר דו מוט אים זיא ליען .

דיני הנהגת האדם אדם לב

אֲפֶשֶׁר וְעַסְמוּ אִים אֲבָר פִּיר הַאֲלִטִין אֹנ וְעַסְמֵ אִים זְאֲנִין זְעָה מִיִּין לִיבְעַר פְּרִיִּינָד אֹז
 אִיךָ בִּין נִיט אֹזוּ שְׁלֵעֲכֵט וְוִיא דֹוא * גִּדִּיִּנְקֵטְמוּ אֹז אִיךָ הָאֵב דִּיךָ גִּבְעֵטְן אִיִּין מִוּבָה
 הָאֲסֵטוּ מִיר נִיט גִּיוֹוֹאֲלֵט מָאֵן אִיצוּנָד אֹז דוּ דֶאָרְפֵסֵט מִיִּין מִוּבָה מִוּא אִיךָ דִּיר וִיא *
 וְוִיא בַּאֲלֵר דֹוא זְאֲנֵטְ אִים אֲעֻלְכֵע וְוַעֲרֵטְעֵר פֶּאָר זִינְדִינְקֵט דוּ דִיךָ זִייעֵר שְׁמֵאָרְק *
 וְועֵן דֹוא בִּיטְמֵ קֵעֵנִין יַעֲנֵם אֹזוּ שְׁלֵעֲכֵט אֹזוּ וְוִיא עֹז אִיז קֵעֵנִין דִּיר גִּיוֹוֵעֵן בִּיטְמוּ עֹזְבֵר
 אֹזיף דַעַם לֹאֹ וְוֹאֵשׁ שְׁטִיִּיט אִין דַעַר תּוֹרָה לֹא תְקוּם * דָאָם אִיז מִיִּיטֵשׁ דוּ זְאֲלֵטְ
 דִיךָ נִיט רַעֲכֵנֵעֵן דֹוא זְאֲלֵטְ יַעֲנֵם נִיט אָפּ גַעֲבִין דָאָשׁ שְׁלֵעֲכֵטְמֵ וְוֹאֵם עַר הָאֵט דִּיר
 גִּמָּאֵן * מִיטְמֵ אֲבַעֵר גּוּטֵם אֹזוּ אִינַעַם וְוֹאֵם עַר הָאֵט דִּיר שְׁלֵעֲכֵטְמֵ גִמָּאֵן אֲבָר דֹוא
 גִּטְמֵ אִים אָן צוּא הַעֲרִין אֹז הָאֲמִשְׁעַ עַר הָאֵט דִּיר שְׁלֵעֲכֵטְמֵ גִמָּאֵן מִטְמֵ אִים דָאָךְ
 גּוּטֵם * וְועֵט דִיךָ אֹזיף גָאָט שְׁמֵרָאֲפִין * וְוֹאֵרוֹם דוּ הָאֵט עֹזְבֵר גִּיוֹוֵעִין אֹזיף דַעַם לֹאֹ
 פִין דַעַר תּוֹרָה לֹא תִמְדוּר * דָאָם הִיִּיטְמֵ דוּ זְאֲלֵטְ נִיט הִיטִיִּין בִּיִיא דִיר אִין הָאָרֶץ דָאָם
 שְׁלֵעֲכֵטְמֵ וְוֹאֵם מַעַן מוּטֵ דִיר * דוּ מֵאָרְקֵט נִיט גִּדִּיִּינְקֵן אֹז יַעֲנַעֵר הָאֵט דִיר שְׁלֵעֲכֵטְמֵ
 גִמָּאֵן דֹוא מוּטֵ עַם תִּיכֶפּ פֶּאָר גַעֲסִין אֹנֵן יַעֲנֵם מוּחַל זִיִּין * דִיא בַעֲסֵטְע גִקָּה אִיז
 פֶּרוּם אֹנֵן נִיט צוּ זִיִּין קֵעֵנִין נָאֵט אִינֵן סַעֲנֵטִשִׁין * דֶר שׁוֹנָא זְאֵל עַם זַעֲהֵן אֹנֵן זִיךָ שְׁעָמִין
 אֹזיף דַעַם זִינְגֵן וְוִיעֵר זִים דִיא וְוַעֲרֵטְעֵר פִין שְׁלִמָה הַמְלָךְ אֵם רַעֲב שׁוֹנָאָךְ הַאֲבִילָהוּ
 לְחֵם אֹז דִיִּין פִּיעֵר אִיז הוֹגֵנְעֵרִיג נִיב אִים בְּרוּיִט צוּא עֵסִין * וְאֵם צִמָּא הַשְׁקָהוּ מִיִּם
 אִיז עַר דָאָרִשְׁמִיג נִיב אִים צוּא מְרִינְקֵעֵן וְוֹאֲסֵר * הָאֲמִשְׁעַ עַר זְאֲנֵט דִיר נָאֵר נִיט
 וְוֹאֵרוֹם עַר שְׁעֵטְמֵ זִיךָ פֶּאָר דִיר * מוּטֵטוּ עַם אִים אֲלִיִּין גַעֲבִין * פִי גַחֲלִים אֲתָה חוֹתָה
 עַל רֵאשׁוּ * מִיט דַעַם שְׁיטְמֵט דוּ אִים בְּרַעֲנִדִיעַ קוּיִלִּין אֹזיף זִיִּין קֶאֶפּ דָאָם בְּרַעֲנֵט
 וְוִיא פִּיעֵר * דָאָם הָאָרֶץ צוּא שְׁפִרְיִנְט אִין אִים פֶּאָר שְׁאֲנֵר אֹז עַר אִיז זִיךָ מִיִּשֵׁב וְוִיא
 שְׁמֵאָרְק עַר הָאֵט זִיךָ פֶּאָר זִינְדִינְט קֵעֵנִין דִיר וְוֹאֵם דֹוא בִּיטְמֵ אֹזוּ גּוּט קֵעֵנִין אִים
 נִי * יִשְׁלֵם לָךְ אֵב חוּץ דַעַם וְועֵט דִיר נָאֵךְ דֶר אֹזיבְּרִשְׁטֵר בְּצִאֲלִין פֶּר דִיִּין גּוּטְקִיִּיט *
 יִן בִּיִיא אֲלֵם וְוֹאֵם דֶר אִיר מוּט * קִמְשָׁל עֵסִין אֹנֵן מְרִינְקֵעֵן אֹנֵן שְׁלֵאֲפִין מוּז עַר אִין
 זִין הָאֲבִין אִיז עַר מוּט עַם נִיט הַנָּאָה צוּ הָאֲבִין * נָאֵר עַר מוּט עַם בְּדִי עַר זְאֵל גּוּנְדֵר
 זִין אֹנֵן זְאֵל קֵעֵנֵן דַעַם אֹזיבְּעֵרִשְׁטִין דִינְעֵן * מֵאֲכֵט עַר גִּישְׁעֵפִטִין מוּז עַר אֹזיף אִין
 זִין הָאֲבִין אֹז עַם אִיז לְשֵׁם שְׁמִים בְּדִי עַר זְאֵל הָאֲבִין גַעֲלֵט זִיִּין וְוִיִּיב אֹנֵן קִינְדֵר עַר
 דַעַר נַעֲרִין אֹנֵן צִדְקָה צוּ גַעֲבִין * אֹנֵן עַר זְאֵל קֵעֵנֵן תּוֹרָה לַעֲרֵנֵן אָן דָאָנוֹת * הָאֲמִשְׁעַ
 עַר הָאֵט אִיִּין תַעֲנוּג דֶר פִין מוּז דֶר תַעֲנוּג אֹזיבְּוִיִילֵשֵׁם שְׁמִים נִיט גִרָאֵב וְוִי אִיִּין בְּהֵמָה:

כך הנהגת בריאות הגוף וכו יב סעיפים

וויא מען זאל זיך אפ היטין דיא גיוונדהייט

א דָאָשׁ עֵסִין אִיז דָאָשׁ עֲרִשְׁטֵע וְוֹאֵשׁ דַעַר מַעֲנִטֵשׁ לַעֲבֵט דַעַר פִין אֹנֵן עַר קָאֵן אָן
 דַעַם נִיט זִיִּין * אֲבַעֵר אֲלַע קֶרָאֲנָקֵהִיטִין קוּמַעֵן אֹזיף נָאֵר פִין דַעַם עֵסִין * אִיבָר
 דַעַם מוּז מַעַן זִיךָ וְוִיעֵר הִיטִיִּין מִיט דַעַם עֵסִין * מַעַן מֵאָר זִיךָ נִיט צוּא פִיל אָן שְׁמֵאֲפֵן
 דַעַם בּוּיָךְ אֹנֵן נִיט עֵסִין זַעֲלְכֵע זְאֲכִין וְוֹאֵשׁ זִינְעֵן שְׁוֹעֵר צוּא פֶּאָר דִּיעֵן * דַעַר
 עֲרִשְׁטֵעֵר בְּלָל אִיז אֹז פֶּאָר דַעַם עֵסִין מוּז מַעַן פִיל גִיִּין אֲדַעֵר אֲרַבְעֵטִין * בִּיִיא דַעַם
 עֵסִין

חיו הנהגת בריאות הגוף אדם

עסין זאל מען גיט שטיין נאר זיצן גלייך אדר אן גלעהענט אויף דר לינקע זייט . נאך דעם עסין זאל מען זיך גיט פיל בארוענין אונ גיט ארבעטן . נאר מען גייט אביסעל ארום אין שטוב דער נאך זעצט מען זיך אנדר אונ מען רועט איין שעה . אויך תיכף שלאפן נאך דעם עסין איז גיט גיוונד . אויך איז גיט גיט זיך צוא באדין . אויך זיך גיט שטארק צוא מאטערין נאך דעם עסין :

ב וזמער זאל מען עסין איין דריטיל ווייניגער וויא ווינער . אויך זאל מען זומער מער עסין קאלטע אונ זוערע זאכין . אונ ווינער איז גיט צוא עסין ווארעמע זאכין :

ג יעדער זאך וואס מען עסט מוז מען פריער גוט קייען . פדי דער מאנין זאל עס קענען גרינג פאר קאכין :

ד מען מוז זיך היטן גיט צו עסין אלטע איין גיזאלצענע פלייש . אלטע גיזאלצענע פיש . אלטע קעז אונ שוואמען . ווארים דיא אלע זאכין זיינען וויא סס אונ בריינגען בייזע קריינק . אויך רעטאך אונ ציפעלעס אונ קרויט אונ מצות זיינען גיט זייער גיוונד . איבער דעם זאל מען וויא ווינער גיט פיל עסין אונ זומער זאל מען וויא נאר גיט עסין . גענו . פוטער קוכין . אונ בוימיל קוכין . אונ יונגע טייפלך זיינען אויך גיט זייער גיוונד צום עסין . אויך פירות זאל מען גיט פיל עסין איבער הויפט זוערע פירות זיינען זייער גיט גיוונד :

ה דער בעסטער טרינק איז פרישע וואשר . מען זאל עש אבער גיט טרינקען אין איין פינסטער פלי נאר אין איין גלאז פדי מען זאל זעהען אויב עש שווימט גיט עפיש דרינען איז דאש בעסטע מען זאל עש הירך זייען הירך איין דינע טיכיל . נאהינט פאר דעם עסין טאר מען קיין וואשער גיט טרינקען . אויך אין מיטן עסין זאל מען גיט טרינקען פיל וואשער . אויך ווען מען גייט ארויש פון דעם פאר איז גיט גוט וואשער צוא טרינקען . אויך וויין זאל מען פאר דעם עסין גיט פיל טרינקן . אונ אין מיטן עסין איז גיט צוא טרינקען אביסיל וויין גימישט מיט וואשער . ווען מען איז שטארק דער היצט טאר מען גיט טרינקען קיין קאלטע וואשר ווארום דאש איז זייער גיפערליך :

ו מען מוז זיך שטארק היטן גיט צוא עסין ווען מען איז גיט הונגער אונ גיט צו טרינקען ווען מען איז גיט דארשטיג ווארום דאש איז זייער גיט גיוונד . אויך איז גיט מען זאל פון דעם טיש אנועק גיין גיט נאנין זאט ווארום צו שטארק זאט ויין מאכט קראנק . ווען מען איז אין צארין אדער אין שרעק זאל מען גיט עסין ווארום דאש איז זייער גיפערליך . אויך מוז מען זיך שטארק היטן נאך דעם עסין גיט צוא בייזערין :

ז דער שלאף איז זייער גיוונד פאר דעם מענטש אבער צוא פיל שלאפן איז גיט גיוונד . דאש ליינגסטע שלאפן זאל גיט מער ויין וויא אכט שעה . עש איז אבר רעכט גיט מער צוא שלאפן נאר זעקס שעה . אויך איז זייער גיט גיט זיך צו לייגן ווען מען האט זיך צו פיל אנגיגעסן . איבער דעם מוז מען זיך היטן בייא דער נאכט גיט פיל צוא עסין אונ זיך גיט צוא לייגן תיכף נאך דעם עסין . אויך ווען

חיי הנהגת בריאות הגוף אדם לג

זרע מען איז הונגעריג זאל מען זיך נישט לייגן. אויך מוז מען זיך היטן נישט צווא
שלאפן דארט וואו עש איז צווא שמארק הייס אדר צו שמארק קאלט. אויך פאר
מען נישט שלאפן אין איין שטוב גאנץ אליין :

ח איידר מען לייגט זיך שלאפן מוז מען פרעכנן וואש מען האט דעם גאנצין טאג
גיטאן. אונ אז מען גיפניגט אז מע האט גיטאן איין עבירה מוז מען דרויף הרטה
האבן אונ אויך זיך נעמען מען זאל עש מער נישט טאן. אויך מוז יעדער אין זיין
האבן פאר דעם שלאף אז ער איז מוחל יעדן וואס האט קענן אים גיזיגנעט אונ
ער זאגט שרי ליה רכמן מרי דמצער. דאש איז מיינט דער אויבערשטער זאל
מוחל זיין דעם וואש האט מיר שלעכטן גיטאן :

ט פאר דעם לייגן טוט מען זיך אויש. ווארום צווא שלאפן אין דיא קליידער איז
זייער נישט גיוונד. ווען מען טוט זיך אויש דיא קליידער ציהט מען פריער אפ
דעם לינקען ארביד דער נאך דעם רעכטן. דאש אייניגע איז בייא דיא הויזן אונ
דיא זיך. טוט מען אלץ פו ער אויש דעם לינקען דער נאך דעם רעכטן. אינ
מען טאר נישט לייגן דיא קליידער צווא קאפן אינטער דעם קישין ווארום מען פאר
נעכט דאס לערנען. אויך בייא דעם לייגן מוז דער איד זעהן עס זאל זיין וויא דער
דין איז. ער טאר נישט גלייך לייגן מיט דעם רוקין אראפ. אונ דאש פנים ארויף אדער
פאר קערט מיט דעם פנים אראפ אונ דער רוקין ארויף. נאר מן מוז זיך לייגן אויף
דר זייט. אונ עס איז גוט זיך צום ערשטן צו לייגן אויף דער לינקער זייט. וואהם
דר לעבר איז אין דעם מענטשין אויף דער רעכטער זייט אונ דער כאנגן אז אין דער
לינקער זייט. אונ אז ער לייגט אויף דער לינקער זייט לייגט דער לעבר איבער דעם
כאנגן אונ וואריקט אים גוט אויס אונ דאש עסין ווערט אין אים באלד פאר קאכט.
אונ שפעטער ווען מען האפט זיך אויף איז גוט זיך צו איבר קערין אויף דר רעכטער
זייט פדי דער כאנגן זאל שוין אויף הערין צווא קאכין :

י דיא ריינע לופט איז זייער גיוונד. איבר דעם איז גוט צווא וואונן דארט וואו דיא
לופט איז ריין אונ טריקן. אום ווי מער זאל מען נישט צווא שמארק הייצין.
ווארום פון פיל היץ קימען בייזע קרייגן. מען מוז נאר אזו הייצין אז מען זאל אין
שטוב נישט פילין קיין קעלט. אויך זאל מען אלע טאג עפענען אביסיל דעם פענצטער
עש זאל אריין קומען פרישע לופט. אויך זאל מען אלע טאג אויש רייכערין דיא
שטוב מיט צוקר אדר מיט איין אנדערע זאך וואש שמעקט שיין :

יא ווען מען קיכט אריין שמארק דר פרארין פון דער קעלט טאר מען נישט תיכף צו
גיין צום הייסן אויבן. ווארום דאש איז איין גרויסע סגה. אויך ווען מען איז
שמארק דר היצט טאר מען נישט תיכף גיין אין קאלטע וואסר אריין אדר זיך וואשין
מיט קאלטע וואסער ווארום דאש איז זייער גיפעליך :

יב דאש אויג איז דאש גאנצע לעבין פון דעם מענטש. איבר דעם מוז מען עש
שמארק היטן. דריבער זאל מען נישט גיזווינד אויף איין כאל גיין פון איין
גינצטערין ארט אין איין שטוב אריין וואש עס איז אין איר פיל ליכט. אנדער פאר
קערט הא

קערט פין איין עטארק ליכטיגן ארט אין איין פינצטערע שטוב אריין ווארום דאש
 איז זייער אים גינגט פאר דעם אויג . נאר מען מוז עפענן דיא טיר אפיקיל אונ
 זיך איינציג ווייס גיווינגן מיט דיא ליכט אדר מיט דר פינצטערנעש דער נאך זאל
 מען ערשט אריין גיין . איבער דעם האט דר אויבערשטר מ ט זיין גרויסע רכמה
 גימאכט אז די זון הייבט גיט אן צוא שיינען אוף איין מאל . נאר זיא גייט אויף
 איינציג ווייס אגע מאל מער פרי עם זאל גיט שלעכט זיין פאר דעם אויג .
 אונ אויך פאר נאכט גייט זיא גיט אונטר אויף איין מאל נאר איינציג ווייס . איבר
 דעם זאגן מיר המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים וזין ליבער נאמען מאכט
 ליכטיג אויך דער וועלט מיט פארעם הארציקייט . ער דער באריכט זיך איבער
 אינז אונ גיט אונז דאש ליכט פון דער זון אז עש זאל אונז גיט שאמין צו די אונז
 אויך איז גיט פאר דעם אויג צא פיל אריין צו קוקן אין ווייסע פארבין אדער אין
 רויסע פארבין . אויך גישווינד גיין איז זייער שלעכט פאר דיא אויגן :

כה דברים האסורים משום סכנה וכו יא סעיפים

וואש מען טאר גיט עסין אדער טאן ווייל עם איז איין סכנה

א מען טאר גיט עסין פיש מיט פלייש אין איינעם . אפילו גיט מיט הינער שמאלץ
 ווארום דאש שאט זייער שטארק צו דאס גיוונד הייט את עם איז גיפערליך . אויך
 טאר מען גיט פראטין פיש מיט פלייש אין איינעם אין איין פאק אויבן . סידן ווען
 איינעם פון דיא ביינע איז צו גידעקט אדער ווען דער פאק אויבן איז נאנץ גרויס :
 ב אז מען וויל עסין פלייש נאך פיש אדר פיש נאך פלייש מוז מען אויס שווינגקען
 דיא מויל מיט וואסער אונ עסין אשטיקיל ברויט :

ג דער שתיים פון אקענטשין איז אזו וויא סם . נאך גיט דער שווייס פון דעס פניכ
 איבער דעם טאר מען גיט האלטין קיין ברויט צווישין דיא קליידער דארטין וואו
 מען שוויצט . אונ מען טאר גיט נעמן געלט אין מויל אריין . ווארום עם גייט דאך
 דורך זייער פל העט :

ד מען מוז זיך היטין גיט צוא טרינקען וואסער אדער אנאנדער משקה וואס עם איז
 גישטאנען אין איין אפענע פלי גיט צוא גידעקט :

ה מען טאר גיט שטעלן אונטערן פעט איין עסין ווארג אדר איין משקה אפילו ווען
 עם איז צו גידעקט . וואר ס דארטין איז איין רוח רעה מען מוז איבר דעם אן זאגן
 דיא דארפסלייט אז וויא זאלן גיט האלטין קיין בולבעס אונטערן פעט :

ו מען טאר גיט טרינקען וואסער פון איין קוואל ביי דר נאכטי אויך טאר מען גיט
 ציא לייגן דיא מויל צום רעהר וואס גייט אין ברויט אריין אונ טרינקען פון אים
 אפילו בייא טאג . ווארום עם קאן קאכען אן מויל אריין איין שלאנג אדר איין ווארים
 אדר אנאנדער שערליכע זאך :

ז מען טאר גיט גיין נאהענט לעבין איין איינציג ווייסע וואנט אדר איבר איין וואסער
 אויף איין בריק וואס שאקילט זיך . אויך טאר מען גיט גיין איבער אליון שפעט אין

דרי דברים האמורים משום סכנה אדם לד

דער נאכט * אונ מען טאר נישט שלאפן איינער אליין אין איין שטוב * קורץ גיזאגט פאר יעדער זאך וואס עס איז נאר מיגליך עס זאל דער פון קומען איין סכנה מוז מען זיך שטארק היטן * אונ עס איז די גרעסטע עבירה * מען שטעלט זיך איין דעם לעבן * ח ווען דיא תקופה גיפאלט לייגט מען אשטיק ל אייזן אויף יעדער משקה אונ אזויף יעדערין עסין ווארג * אבער אויף גיקאכטע דארף מען נישט :

ט מען טאר נישט עסין אדער טרינקן א עלבע זאכן וואש זייגען נישט ריין אונ יעדער מיאוסק זיך דר פר * ווארום עס שטייט אין דר תורה אל תשקצו את נפשותיכם * איר זאלט נישט פר אמרייניגן אייערע לייבער איבער דעם טאר מען אויך נישט עסין מיט אנריינע הענט :

י מען טאר נישט אפ האקן איין בוים וואס וואקסט פירות ווארום עס איז איין גרויסע סכנה * אבער ווען ער שטייט נאהענט ביא אנדרע בוימער וואס זייגן בעסר פון אים אונ ער מאכט זייא מאנער * מעג מען אים אויס האקן זי אויף אז מען דארף זאנץ גייטיג זיין ארט מעג מען אים אפ האקן :

יא מען טאר נישט דעם גר מאכן איין מורא * אזו וויא פיל מענטשן זאגן * דר בער אבער דער הונט וועט דיר האפן אדער אנדערע זעלבע ווערטער וואש שרעקן דאש קינד אפ * אויך טאל מען קיינעם נישט שילטן אפילו אונטער די אויגן * קורץ מען מוז זיך שטארק היטן קיין שלעכטן ווארט נישט ארויס צוא ריידן :

כו הלכות נשילת ידים למעודה וכו' וסעפים דינים פון וואשין צום עסין

א ווען מען עסט אפילו דאש קלע קסטע שטיקיל פרויט מוז מען זיך פריער וואשין די הענט * נאר אז עס איז אזו גרויט וויא איין איי וואשט מען זיך אונ מען מאכט דיא ברכה על נשילת ידים * איז עס אבער קלענער פון איין איי וואשט מען זיך נאר אזו * אבער מען טאכט קיין ברכה נישט :

ב דאש וואשין איז נישט נאר צוא פרויט אליין * נאר צוא יעדער גיבעק וואש מען מוז איבער דעם מאכן המוציא מוז מען זיך וואשין אונ מאכן דיא ברכה * אבער וועלכין גיבעק מען מאכט המוציא וועלין מיר ווייטער שרייבן * אייגענטליך טאר מען קיין איינציג גיבעק נישט עסין אום גיוואשין אפילו וואש מען מאכט דריבר נישט המוציא נאר דער חילוק איז אזו * צוא דיא גיבעק וואש מען מאכט איבר זייא המוציא מוז מען זיך וואשין אפילו ווען מען עסט עס האפענדיג אונ מען ועצט זיך נישט צום טיש * אבר צוא די גיבעק וואש מען מאכט איבר זייא נישט קיין המוציא וואשט מען זיך * נאר ווען מען ועצט זיך צום טיש * אונ מען איז קובע סעודה אונ מען מאכט דאש פאר איין עסין * אבער ווען מען עסט עס נאר האפענדיג אונ מען ועצט זיך נישט אנדער באדארף מען זיך נישט וואשין :

ג דיא מצוה פון וואשין צום עסין האט שלמה המלך כתקן גיוועזן * ווער עס האלט די דאזיגע מצוה אקראט וויא דער דין איז * דער האט דיא ברכה אין אלעם

וואש ער טוט אונ ער ווערמט איין עושר. ווער עש האלט זיא אבער פאר גרינג אונ עקט מאנקעס זאל אום גיוואשין אדער ער וואשט זיך ניט וויא דער דין איז. דער ווערמט חס ושלום אויש גיריסקען פון דער וועלט:

ד ווער עש האט וואונדין אויף דיא הענט אדער זייא זייגען אים גישוואלן אונ ער קאן זייא ניט וואשין מוז ער צום עסין: זייא ארום בינדין מיט איין מיכעל אדר אן מאן הענטשקס. ווארום מיט נאקעמע הענט מאר מען ניט עסין אויבגיוואשן: די עש איז אנרויסקער מעות בייא דעם פראקטין עולם. וואס זייא וואשין זיך נאר איין מאל אין מאג א ג בענטשין ניט. אונ דורך דעם עסין זייא דעם גאנצן מאג אום גיוואשין. ווארום אז זייא האלמין אין עסין אונ ערקט פאר נאכט בענטשען זייא. איז דאש אנרויסקע עבירה. אונ זיי פאר זינדיגען זיך אין צוויגען. ערשטינס עסין זייא אום גיוואשין אונ צווייטינס בענטשין זייא ניט נאך יעדער עסין. דער מעות איז זייא ניקגען פון דעם וואש זיי. האבין גיהערט אז אין דער ניט: למשל מען פארמט אויף דעם וועג אונ מען ווייס אז מען וועט שפעטער ניט באקומען קיין וואסער אדער דיא פור וועט אויף אים ניט ווארטן בזו ער וועט זיך וואשין. מען קען זיך וואשין ווען ער האט וואסער אונ מען קעט אים אז דאס וואשין איז פאר דעם גאנצין מאג. דורך דעם מען שוין שפעטער עסין אום גיוואשן. אבער מען מוז זיך שטארק היטן דיא הענט זאלן בלייבן ריין אונ מיט זייא ניט אן רירן דאש לייב דארטן וואו מען גייט צו גידעקט. אויך ניט דיא נאז אונ ניט דאש אויער. אויך מאר מען זיך ניט קראצין אין קאפ דאש איז אבר נאר אן דער נויט אבער ווען מען האט וואסער גייט דאש נאר ניט אן. אונ דאש ווארט מען האלט אין עסין איז נאר קיין ווארט ניט. נאך יעדער מאל עסין מוז מען זיך וואשין אונ בענטשין:

ו דאש וואסין איז אזו. פריער גיבט מען אפ דיא רעכמע האנד צווייא מאל. דער נאך גיבט מען אפ צווייא מאל דיא לינקע האנד. אונ מען מוז זיך שטארק היטן ניט אן צו רירען דיא גיוואשענע האנד מיט דער אום גיוואשענע האנד:

ו ווען מען האט אן גירימט דיא גיוואשענע האנד מיט דער אום גיוואשענע האנד. אדער איין אנדער מענטש וואש האט זיך ניט גיוואשין האט אן גירימט זיין נאכע האנד מוז מען זיך אפ ווישין דיא האנד אונ נאך אמאל וואשין:

ח מען מוז שטארק זעהן אז דיא פינגער זאלן זיין גאנץ ריין אונ גוט גיוואשין: ט יעדער האנד מוז ווייניגסטענס גיוואשין ווערין מיט איין קוואטירל וואסר: י ווען מען האט איין רינג אויף דעם פינגער. מוז מען אים אראפ נעמען פאר דעם וואשין:

יא דאש וואסער וואש מען וואשט זיך דער מיט מוז זיין ריין אונ קלאר. ניט גיוואלצין אונ ניט ביטער אדער פאר שטונקען. מען מאר זיך ניט וואשין מיט וואסער וואש דרינגען איז פאר מיטש גיווארין משקה. אויך ווען עס איז גרין גיווארין דורך ריזיך:

גיניצמע

חיי הלכות נמי לסעודה אדם לה

יב גיניצטע וואסער איז אויף פסול • למשל עם איז דרינגען נישטאנען איין פלי צום אפ קילין • אדר דרינגען עפסיג גינדיקט • אדר דער מיט אויש גימאסטן איין פלי • יג וואסער וואש עש האט דער פון גיטרונקען איין הונט אדר איין הויר טאר מען זיך דער מיט ניט וואשין • אבר איין אקס אדער איין פערד אדער איין פויגיל מעג מען יוא :

יד דאש וואסער סוז קיסען אויף דיא הענד דורך קראפט פן איין מענטשין אבער ווען מען וויל זיך וואשין מיט וואסער וואש עם לוי ט אויס איין רינע אדער פון איין האנד פאס • סוז מען גייער ביא יעדען אויף גיסין צו מאכין דאש שפונד אדר דעם שרויף אונ דר נאך עפענען • דורך דעם קוכט שוין דאש וואסער אויף די הענד דורך זיין קראפט • אונ ווען מען האט קיין פלי ניט צו וואשין • מעג מען איינפייגין דאש פאס דאש וואסער זאל רינגען אויף דיא הענד ווארום דורך דעם איינפייגין קוכט שוין דאש וואסער דורך זיין כח :

טז מן מעג צוא לאזן שניי אדר איז אונ זיך וואשין מיט דעם וואסער • טז אויף דעם ווען ווען מען האט ניט קיין וואסער צום וואשין • סוז מען גיין פיר פיר תהום שבת ווייטער אונ אויף צוא ריך ביז איין גאנצין תהום שבת צו זוכין וואסער • ווייס מען אבער אז אזו ווייט וועט מען דאך קיין וואסער ניט פקומען • זאל מען זיך ארום פינדן די הענט מיט איין מיכיל אדר אין הענטשקעס אונ מען מעג עסין • יז פאר נויט א מען האט ניט קיין וואסער מעג מען זיך וואשן מיט ביר אדער מיט פשקה אויף סעג מען זיך וואשין מיט וואסער אונ מען האט ניט קיין קאלטע • יח שבת ווען מען האט ניט קיין וואסער צום וואשין • מעג מען אויף האקין דאש איז כרי מען זאל האבין וואסער :

יט דיא פלי וואש מען וואשט זיך דער מיט סוז זיין גאנץ ניט צוא קראכין אונ ניט מיט איין לעכיל • אפילו מען פאר שטעקט דאש לעכיל מיט עפעש טאר מען זיך דער מיט ניט וואשין • אויך סוז דיא פלי ווייניגסטנס האלטין איין קוואטרילי מיט אדעקיל פון איין פלי האמטשע עש האלט אפילו מער פון א וואמיריל טאר מען זיך ניט וואשין :

כ אז מען האט ניט לזין פלי צום וואשין מעג מען איין טונקען דיא הענט אין איין טייכיל וואס ער האט פערציג סאה דאש איז דער שיעור מקנה אדער אין איין פשרע מקנה אדר אין שנייא וואש ער ליגט אין איינעס אזו פיל וויא פערציג סאה • אויך מעג מען איין טונקן דיא הענט אין איין קוואל אפילו ער איז זייער קליין אונ דעקט ניט מער צוא נאר דיא הענט ווארום דער קוואל ציהט זיך פון איין גרויס וואסער • פון קיין פלומפ טאר מען זיך ניט וואשין סידין ער האלט איין האנד נא הענט צו דער אונ מיט דער אנדערע ציהט ער דעם פלומפ אבער אז ער האלט די הענט היף פון דער ערד העלפט ניט דאש וואשין :

כא ביא דעם וואשין סוז מען אויף הייבן אביסיל דיא פינגר אין דער היף • כב וויא מען האט שוין ניט פנאסין פיידע הענט סוז מען זיאל אויף הייבן וואל מיט

מיט דעם ציהט מען אויף דיא שפע אונ דיא ברכה פון דעם הימיל אונ מען זאגט שאו ידוכם אונ דיא ברכה על נטילת ידים • אונ מען ווישט זיך גוט אפ דיא הענט מיט ציין האנטוך דער נאך מאכט מען דיא ברכה כמוציא אונ מען טאר נישט אויס ביידין ביו מען האט אראפ גישלוגגען די המציא :

כג כען מוז זיך שטארק היטן נישט צוא ריירן נאך דעם וואשן פאר דער המוציא • און ווער הייליגע נמרא זאגט אז ווער עס איז נישט כפסיק צווישן דעם וואשן אונ דר המוציא בייא דעם האט דר שטמן קיין שליטה נישט איבער זיין גאנצן עסין • דאש כפסיק זיין הייסט ווען מען רעט זעלבע זאכין וואש גיהערין נישט צום עסין • אבער ווען מען רעט פון זעלבע זאכין וואש מען דארף צום עסין • למשל מען בייסט ברוינגען זאלץ אדער ברויט צום טיש אדער מען הייסט געבין דיא הון צוא עסין דאס הייסט נישט כפסיק גיוועזן • עס איז אבער רעכט מען זאל פאר דעם וואשן אכטונג געבין אויב עס איז אלעס דינג דא וואש מען דארף צוא עסין פרי מען זאל נישט נייטיג האבין אויס צוא ריירן :

כד נאך דעם וואשן טאר מען נישט אן רירן אין נאז אדער אין אויער אדער דיא ערטרער פון דעם לייב וואס מען גייט צוא גידעקט אדער דאס שווייס פון דעם פנים אויף טאר מען זיך נישט קראצן אין קאפ • האט מען אבר יא אן גיריט אין זיי ערטרער אדער מען האט זיך גקראצט אין קאפ • מוז מען נאך איין מאל וואשן די דאוונע האנד וואס האט אן גיריט אונ מען זאגט דיא ברכה אן דעם שם • דאס הייסט מען זאגט ברוך אההוכו אשר קדשנו במצותיו וצוננו על נטילת ידים • בה ווען מען האט גיהאט איין גישעפט אין מיטן עסין אונ האט פאר געסן אפ צוא היטן דיא הענט זייא זאלין נישט אן רירן דיא ערטרער וואש מען טאר נישט אזו וויא מיר האבין דא פריער גוזאגט איז אויף אזו דער דין • דאס הייסט מען מוז זיך נאך איין מאל וואשן אונ מען מאכט דיא ברכה אן דעם שם :

כו אפילו ווען מען עסט ברויט ווייניגר פון איין איי גרויש אדר מען פאר בייסט זאנאנץ קליין שטיקיל ברויט נאך בראנפין מוז מען זיך אויף וואשן נאר מען מאכט נישט קיין ברכה :

כז פאר דעם וואשן מוז מען זעהען דיא הענט זאלין זיין גאנץ ריין אונ טרוקן אונ עס זאל נישט זיין קיין קיט אונטער דיא גרויסע עגיל אונ קיין טייג אפילו אונטער דיא קליינע עגיל • אונ מען מוז שטארק גיווארינט זיין מיט דעם וואשן אונ מיט אלע דינים וואש מיר האבין דא גשריבן איבער דעם וואשן • ווארום אפילו ווער עס טוט קיין שום עבירה נישט נאר דא איינע וו ס ער יסט איין מאל אים גיוואשן אדער ער וואשט זיך נישט אקראט וויא דער דין איז קומט ער חי צוא ארומקייט • אונ ווידער פאר קערט ווער עס האלט דאש וואשן מיט אלע דינים דער פון • דעם נישט דער אויבערשטר גרויס עשירות וויא רב רסרא האט גוזאגט • איך וואש טיינע הענט מיט פיל וואסער איבער דעם האט מיר זיין ליבא נאמן גיגעבין פיל גוטס :

כח ווען איינער קארקעט דעם אנדערין. דאס הייסט ער לייגט אים דאש עסין אין מויל אריין אונגעזער ריקט עס נאר גיט אן כוח זיך וואשן דער וואש ער עסט. אפר דער וואש לייגט עס אים אין מויל אריין דארף זיך גיט צוא וואשן: כמ די פרוקע מענטשין זיינען זיך נוהג אז גיט דווקא צוא ברוט וואשן וויא זיך נאר אפילו צוא איין עסין ווארג וואס עס איז איין גיטונקט אין וויין אדר אין וויין עסג אדער אין האנג אדער אין בוימיל אדער אין מילך אדע אין אין פייא אדער אין וואסער אדער אין ואלץ. דער עס איז איין גיטונקט פאר ארפואה אין בלוט. כח מען זיך פריער וואשן וו א דער דין איז אפער כען סאכט גיט די ברכה על גטילת ידים. למשל איין בולבע איין אונגעקע אדר איין שטיקל גרינס אדער רעמאך ווען עס איז איין גיטונקט אין אייגס פון די זאכין וואש מיר האפן דא גיזאנט כוח מען זיך דע צו וואשן אפער ווען כען סאכט איין אים בראנפין אדער אין אנדערע משקות חוץ דיא זיבין וואש זיינען א יבין גירעכניג דארף מען זיך גיט וואשן:

ל ווען מען עסט מיט איין לעפיל אדר מיט איין גאפיל אזו איין זאך וואס דר סדר איז אז יעדער עסט עס מיט דיא הינט כוח מען זיך וואשן אונ מען סאר זיך גיט איין ביידין אז מען מעג עס עסין אז גיוואשן ווייל מען ריקט עס גיט אן מיט דיא הענט. צאבר ווען דר סדר איז אז יעדער מענטש עסט דאס גיט מיט דיא בלוטע הענט נאר מיט איין גאפיל אדער איין לעפיל דאש כען מען עסין אום גיוואשן:

בז הלכות ברכת המציא וכו יב סעיפים דינים פון דר המוציא

א המוציא מאכט מען נאר איבער ברוט אים כעל פון דיא פינג מינים. וויין קארין גער. סין האבר ארקוש. אונ עס כוח זיין גיקנעטין מיט וואסר אליין. אבר וויא באלד עס איז גיקנאטין מיט פוסר אדער שטאלץ אדר אייער סאר מען דריבר גיט מאכ ומוציא סיידין אז ער עסט אזו פיל אז אנדערע מענטשין וואלסין שוין זאט גיוועזן האמשע ער איז דער פון גיט זאט סוז ער זיך וואשן אן איין ברכה אונ סאכין המוציא. אפער וואש מאנכע זיינען זיך נוהג אז ווען זייא קנעטין דיא גיבעק טענן זיי אריין איין איי. דאש שאט גיט ווארום דער עקר איז נאר אז דאס הויפט קנעטין זאל זיין מיט וואסער:

ב ווייל המוציא איז דאך איין ברכה וואש מען דאקט ויין ליבין זאמען פאר דעם עסין וואס ער האט אונ גינעבין. כוח מען זעהען אויש צו קליבין דאס שענסטע אונ דאס בעקטע צוא דער המוציא. דאש ערשטע איז אפ צוא שניידין פון דער הארמער זייט וואו דאס ברוט איז צום בעקטין אויש גיבאקין נאר איין אפ. וואס קאן גיט הייען כעג אפ שניידין פון דער וויינע זייט. ווען מען דאט ווייצין ברוט אונ קארין ברוט. כוח מען סאכין דיא המוציא איבער דעם ווייצין ברוט. האט מען אפער צווייא ערלייא ברוט פון איין מין. נאר איינס איז זאנץ אונ דאש אנדערע

אנדערע איז אשטוקיל מאכט מען דיא המ ציא איבר דעם גאנצין . האט מען צוויי גאנצע ברויט אדער צווייא אויף גיש: ישענע ברויט וואש ביידע זינען פון איין סין . מאכט מען די המ ציא איבר דעם וואש עש איז . פון בעסרע מעהל . זיינן אבר ביידע גלייך פון איינערלייא מעהל מאכט מען דיא המוציא איבר דעם גרעסערין :

ג ווען מען גרייט צו טיש מוז מען ישפע יו זא ין צום טיש פדי מען זאל דרינען איין מוגקען די המוציא . ווארום דע- טיש איז וויא איין מוצת אונ דאס עסין איז וויא איין קרפן . אונ עש שטייט על כל קהננה תקריב מלחי . דאש הייסט בייא עדין קרפן סוז זיין זאלן :

ד מען נעמט דאש פרויט אין ביידע הענט אונ מען שנייט אריין מיט דעם מעסער אבר אשטיק כוז נאך פלייבין פאדעפט אן דעם ברויט . ווארום דיא ברכה דיא מוז נאך זיין ווען דאש ברויט איז גאנץ . דער נאך מאכט מען דיא ברכה המוציא לחם . אונ ערשט נאך דר ברכה שנייט מען איבע- עש אין גאנצין אונ שנייט אפ איין היפשע שטיקיל וויא איין איי גרויס מוגקט עם איין אין זאלן אונ עסט עש . דאס איז אום דער וואכין . אבר שבת שנייט מען גאר גיט צריין פאר דער ברכה גאר מען מאכט פדיער דיא ברכה אונ דער נאך שנייט מען אפ דיא המוציא :

ה אזו וויא מען טאר גיט אפ שניידין גאר איין קליין שטיקיל צו דר המוציא אזווא איז ווידר גיט רעכט אפ צו שניידין איין גאנץ גרוישע שטיק ווארום דאש זעהט אויס וויא איין פרעסר . ווען מען זיצט אבר מיט מערער מענטשן שנייט מען יוא אפ אנרוישע שטיק אונ טיילט דער פון אפ יעדן איין המוציא . אונ שבת אפילו ווען מען איז גאר אליין מעג מען אפ שניידין אנרויסע שטיק וו . ס מען זאל גינג דאבין ביז איבר דעם גאנצין עסין :

ו די המוציא כוז מען ערליך האלטין ווארום מען האט דאך דריבער גימאכט איין ברכה . איבער דעם סוז מען זיא תיכף צום ערשטין מאל אויף עסין איידר מען עסט איין אנדר שטיקיל . אונ אז מען וויל זיא גיט אין גאנצין אויף עסין מא- מען זיא גיט געזין איין עוף אדער איין בהמה צוא עסין :

ז ווען מען טיילט יעדן איין המ ציא טאר מען זיא גיט ווארפן אויף גיט געבן אין דער האנד אריין . גאר מען לייגט זיא פאר עדין אנדר :

ח נאך דר המוציא קאן מען שוין עסין אונ מרינקען ביז צום בענטשין וואס מען וויל אן אברכה . אבער איבער וויין מוז מען אין מיטן עסן אויף איין ברכה מאכין . ווער עם איז אבער גיוואנט אין יעדן עסין צוא מרינקען וויין דער דארף איבער אים קיין ברכה גיט מאכין . אונ אז מען עסט אין מיטן עסין פירות אן ברויט כוז מען איבער זייא מאכין איין ברכה :

ט אז מען עסט אין מיטן עסין גימאכט פירות למשך עפ ל אדר פלוימן אדר בערנס אן פלייש עש איז קיין ח לוג גיט אויב מען עסט וויא מיט פלייש אדר אן פלייש זאל מען עם אלץ עסין פדיער מיט ברויט אונ צום לעצט מיט ברויט . מעג מען עם שוין אין גאנצין עסין אן ברויט אונ מען דארף דריבער קיין ברכה גיט מאכין :

לז חיי הלכות המוציא אדם

א איבר איין מאנדיל קובין . אדר איין צוקער קובין אדער איין טארט אדר איין אנדר איידיל גיבעקס ווען מען עסט עס אין מיטן עסין פאר הונגר דער מיט זיך אן צו ועטן דארף מען דרייבן קיין ברכה גיט מאכין . עסט מען עס אבער פאר הענגונג . זיינען דא פערשיידענע דעות אונ מאנע פוסקים הייסן זיא איין ברכה מאכין . דעריבער איז נאש בעסטע מען זאל וויי גיט גיטן פאר הענגונג אין מיטן עסין : יא דאש וואס מיר האבין גיוואנט אז דורך דער המוציא קעג מען אלדינג עסין אונ טרינקען בייא דעם מיש אן איי ברכה . איז נאר ווען מען האט אין זין צוא עסין ברויט . אבער ווען מען וויל נאר קיין ברויט גיט עסין . טאר מען גיט מאכין אום מישען איין המוציא . כדי מען זאל קענען אלדינג עסין אן אברכה . ווארום דאס איז איין גלוסקע עבירה . נאר מען מוז איבער יעדע זאך מאכין איין באזונדערע ברכה :

יב אז מען טר נקט נאך דעם עסין בראטן אדער שווארצע קאווע . מוז מען מאכין דיא ברכה שהכל . ווארום דאס טרינקט מען דאך כדי מען זאל דאש עסין גיט פאר נייען גיהער עש גיט צום עסין אונ מוז האבין איין אייגנע ברכה :

בח הלכות סעודה ובו יב סעיפים

דינים פון דעם עסין :

א דער איד מוז זיך נוהג זיין בייא דעם עסין וויא עס פאסט פאר איין איידעלעם מענטש . ער טאר גיט תאפין וויא איין פרעכר . אונ גיט רייסין דאס ברויט מיט די הענט . אינ גיט האלטן איין גרויסע שטיק ברויט אונ בייסין דער פון . אונ גיט עסן שטיינדיג אונ גיט איין שלינגען אגרוישע שטיק ברויט אויף איין מאל . אונ גיט טרינקן אויף איין מאל אגרויכע גלאז וויין . דער דרך ארץ איז צוא טרינקן אין זוויי מאל . אבער ווען דאש גלאז איז גאנץ גרויש . מען מען דער פון טרינקען עטליכע מאל . ביי מען טרינקט עס אויס . וויידר ווען דאס גלאז איז קליין מען מען עש אויף איין מאל אויס טרינקן . אויף זאל מען קיין מאל גיט עסין אויף דעם בלוזין מיש . נאר דער מיש מוז גינדעקט זיין מיט אט שטאף :

ב מען טאר גיט אפ בייסין פון אשטיקיל ברויט אונ דאס איבעריגע אנדער לייגן אויף דעם מיש . אדר עס געבין איין אנדערין צוא עסין אדער עס אריין לייגן אין דער שיסיל . ווארום טאמר קענען עס גיט ליידין דיא אנדערע וואס זיצן בייא דעם מיש אונ זייא מיאסין זיך דער פון . דורך דעם אייגניקס טעם זאל מען איה גיט איין שונקין דאס פזיש אין חריין כדי דיא אנדערע זולין זיך גיט מיאסין דעם חריין צוא עסין . אויף זאל מען גיט געבין דעם אנדערין צוא טרינקען פון דעם גלאז וואס מען האט אביסל אפ גיטרונקען . ווארום יענער וועט פאר בושא טרינקען אבער בייא זיך וועט אים זייער גיט ליב זיין :

ג מען טאר זיך גיט בייזערין בייא דעם מיש . ווארום הויז וואס עס שאט זייער שטארק אונ מען קען קראנק ווערן . איז עס אויף נאר גיט רעכט . ווארום די

אנדערע

אנהערע וואס ויצין בייא דעם טיש קענן מיינען אז עס פאר דריקסט אים וואס וויא עסין אונ זייא וועלין צוועק לייגין דאס עסין :

ד מען טאר גיט גיין עסין ביי מען גיט פריער צוא עסין זיינע פהכות אונ עופות . אפילו דיא קאץ מוז מען פריער געבין צוא עסין איידער מען עסט אליין . ווארום עס שטייט אין פסוק ונתתי עשב בשרה לבהמה ואכלת ושבעת . איה וועל געבין גראו אין פעלד פאר דיין בהמה אונ אויף דיר וועל איה געבין דוא זאסט דיה זאט אן עסין . זעהן מיר דאך אז דיא הייליגע תורה האט פריער גי מעלט דאס עסין פון דר בהמה פאר דעם עסין פון דעם גענמשן . אונ דער שך גיט איה מיט אז עס דארף אז צוא זיין . ווארום דער מענמש קאן זיך אליין נעמען וואש ער דארף אונ ער איז מיט פאר שטאנד איבר דעם הארט אים גיט ווען ער איז נאך עסליכע סינוט הונגע . יג ווארום ער ווייס דאך אז ער גייט שזין פאלד עסין . אבער דיא בהמה אדער דאס עוף ווען זייא זיינען בייא איין מע מש מזין זייא דאך גאר קוקין אויף דעם וואס ער גיט זיי . אונ זייא קענען זיך גיט אליין נעמן אונ זיי האבן דאך קיין שכל גיט צוא פאר שטיין אז מן הסתם וועט ער זייא געבין צוא עסין גרום מוז מען אויף זייא רחמנות האבין אונ זייא געבין צוא עסין פריער וויא מען נעמט זיך אליין :

ה דעמאלט ווען מען עסט טאר מען גיט היידין קיין איינציג ווארט . אפילו גיט קיין תורה ווארט . אפילו ווען זיינער גיסט טאר מען אים גיט זאגין אסותא . ווארום עס איז איין סינה עס קאן חלילה גישעהען איין אומגליק בייא דעם אראפ שליינגן . אבר אין דער איבריגע צייט וואס מען ויצט בייא דעם טיש . דעמאלט ווען מען עסט גיט . מוז מען זאגין תורה . ווארום ווען גיט . הייסט עס פראקט גיפרעסין וויא איין פהמה . אבר ווייל גיט יעדער קאן ערקגן . אונ אפילו אויך דר קמדן דאט גיט תמיד צייט צו לערקגן בייא דעם עסין . איבר דעם איז רעקט צו זאגן נאך דר המוציא דאס קפיטיל מומור לדוד יי רועי . ווארום דאס קפיטיל האט אין זיך צוויי מעלות . ערשטינס איז עס דאך תורה . אונ ווידער איז עס איין האנק צוא זיין ליבין נאמן פאר דעם עסין :

ו דער איר מוז גרויס דרך ארץ האבין פאר דעם ברויט . ווארום עס איז דעם אויבערן מינס מתנה . איבער דעם טאר מען עס גיט מתנה זיין . מען טאר גיט אויף ברויט אן לענען איין שייסיל ווען עס איז אין דער שייסיל דא זיך אדר איין אנדערע נאסע זאך וואס אז עס וועט זיך ארויף גיסן אויף דעם ברויט וועט דאש ברויט פאר מיגעסט ווערין . ווען מען עסט איין גיקעכץ מיט ברויט אן אלעפיל - גאר דאס ברויט איז פאר אלעפיל . מוז מען יעדער כאל עסין אויף אשטיקיל פון דעם ברויט . אונ וואס עס בלייבט פון דעם ברויט מוז מען דער גאך אויף עסין . מען טאר קיין ברויט גיט ווארפין . איינגיטליך טאר מען גיט ווארפין קיין איינציגע זאך וואס מענמשן עסין זיא . גאר דער חילוק איז אזו . אלע אנהערע זאכן ווען זייא ווערין גיט אונ היין ד רך דעם ווארפין . למשל גיס מען עסן זייא זיא ווארפין .

חי הלכות סעודה אדם לח

אָבער ברויט טאר מען אפילו אויף איין ריין אָרט אױף ניט וואַרפֿן :
ן מען טאר ניט אַראָפּ וואַרפֿן דיא בֶּרֶעקלאָך אויף דער ערד . ווארום מען ווערט
רם וְשֵׁלוֹם דִּרְךָ דַּעַם אָדָם . נאר מען מוז זיי צוא זאָמען זעמען אונז געבין דיא
עופות אויף ציא עסן :

ח ווען מען ווערט איין עסן וואָרט ליגט אויף דער ערד מוז מען עש אויף הייבן :
מ מען טאר ניט צו שטאַרק קוקין אויף יענעם ווען ער עסט אָדער מֵרִינְקֵט . ווארום
אַנְדֶּרֶע קאן דאש פאר דר סן אונז אַמאַל קאן עש יענעם שטאַרק זאַמין :

י וואָס זאל מען ניט מֵרִינְקֵט ווען פיל מענטשן זעהען נאר מען זל זיך אום קערין
מיט דעם פנים אונז מֵרִינְקֵט . אָבֵר אז מען מֵרִינְקֵט בייא דעם עסן זאָרף מען זיך
ניט אום קערין . אונז אז מען מֵרִינְקֵט איין אַדער משֶׁקֶה אפילו ניט אין מיטן עסן
דאָרף מען זיך אויף ניט אום קערין :

יא האַמטשע סיר האבין אויבין גיזאנט אז מען מוז שטאַרק בְּכָבוֹד האַלטן דאש
ברויט אין יעדען עסן . אָבֵר ווען מען דאָרף עש ציא איין רפואה מעג מען דער
מיט טאן וואש הען וויל :

יב ווען מען ווערט אַנְטְשְׁלֶאפֿט אין מיטן עסן אָדער מען האט זיך ניט צו גיליגט .
אָדער מען איז פאר זיך ארויז גינאנגען . דאָרף מען ניט נאָך אַמאַל מאכין
המוציא . אָבֵר מען מוז זיך וואשן אונז מען פ כט ניט דיא בְּרָכָה על נטילת ידים .
דאש איינגע איז אויף ווען מען דאווינט אין כיון לטן אפילו מיט צמין ווען אלע
האבין גיראוינט אין דער שטוב וואש מען עסט אָדער עסליכע זייגען גינאנגען אין
דער אַנְדֶּרֶע שטוב אריין דאוונגען אָבֵר עסליכע זייגען נאָך גיבליבין אין דער שטוב
וואש מען עסט . אונז מען וויל זיך דר נאָך ווייטער זעצן עסן . וואָלט מען זיך נאר
אָן אַבְרָהָה אונז מען מאַכט ניט נאָך אַמאַל איין המוציא :

במ הלכות מים אחרונים וברכי המזון וברכי סעיפים דינים פון מים אחרונים אונז בענטשין

א איידער מען בענטשט מוז מען זיך וואשן די הענט . אונז דאש הייסט מים אחרונים
אונז דער חיוב איז נאר צוא בניסן דיא פינגער :

ב ווען עש איז גיטא קיין וואסער . מעג ער זיך בניסן מיט אַנאַנְדֶּרע משֶׁקֶה אָדער
מיט אז איין וואסער וואש מען טאר זיך דער מיט ניט וואשן צום עסן אָבער
וואריסע וואסער טאר מען ניט זעמען ציא מים אחרונים :

ג מען טאר ניט גיטן דיא מים אחרונים אויף דער ערד וואו מענטשן זייגען ווארום
דער רית רעה איז אויף דיא דאָ יגע וואסער . אָבער אונטערין טיש וואו עס זייגען
קיין מענטשן ניט אריבער מעג מען זאָ גיטן :

ד חיץ וואש מען וואשט זיך אָפּ דיא פינגער פון דעם עסן מוז מען אויף אָפּ וויסן
די פאָרד אונז דיוואנצעט עס זאל ניט בלייבן איין צייכן פון דעם עסן :

ה מען טאר ניט אַראָפּ זעמן דעם טישט ד מיט די ברויט ביי נאָך דעם בענטשין
אונז

און מען מוז אראפ נעמען דעם מעסער פארין בענטשן אדער מען פאר נעקט עם מיט דעם טישטוך :

ו נאך דיא מים אחרונים זאל מען הייבן בענטשן און מען טאר נישט מסיק זיין ז מען טאר נישט אונזעק גיין פון טיש ביי מען בענטשט . און מען מוז בענטשן זיצנדיג . און מען מוז וואסן גלייך איז נישט אנגליעהנט . אויך מוז מען צום בענטשן אן טאן דיא הייל א ימן קאפ און זומער ווען מען זיצט אויס גיטאן בייא דעם טשין מוז מען זיך אן טאן דיא אויבערשטע קלייד צום בענטשן . אויך טאר מען נישט טאן די מינדסטע זאך ווען מען בענטשט . נאר מען מוז אין זין האבן די טייטש פון געדערין ווארט וואש מען זאגט מיט גרויס בונה :

ח מען מוז זיך שטארק היטן נישט צו ווארטן מיט דעם בענטשן אזוי לאנג ביז מען ווערט שוין הייגעריג און דאש בענטשן האט נאר קיין ווערט נישט :

ט ווען מען האט פאר געסן און מען איז אונזעקגינגען נישט גיבענטשט . אזוי דער זין איז . האט מען דארטין וואו מען האט זיך דער מאגט אשטיקיל ברויט . עם מען אפילו זיין קלענער פון איין איי . עסט ער עם אן אברכה און בענטשט דארטן . דאט ער אפער דארטן נישט קיין שטיקיל ברויט . מוז ער צוריק גיין דארטן וואו ער האט גינגען און זעצט זיך בענטשן . ווען עם איז אפער אזוי ווייט אז עם קאן זיין ביז ער וועט ציריק קומען וועט ער ווי דער הייגעריג ווערין בענטשט ער דארטין וואו ער איז האמטשע א ברויט :

י ווען ער האט ביי דר המוציא און זין גיהאט צו בענטשן אין אונזער שטוב מען ער אפער ער מוז טשין אשטיקיל ברויט וואו ער בענטשט :

ל הלכות ברכת היימון דיני המועה בבהמזי ובו ייט סעיפים דינים פון מוזמן בענטשן און ווער עיש איז זיך טועה אין בענטשן

א ווען דרייא עסן אין איינעם מחין זייא בענטשן מיטן מוזמן :

ב ווען איינער איז גיקוען צוא צווייא וואס האבן שוין אפ גיגעסן און זיי האלטן נאך פאר מים אחרונים . זאל מען אים געבן צו טשין איינפוזת אדר צו טרינקן .

און זיי בענטשן במוזמן און ער מאגט אברכה אחרונה . אזוי ער אפער גקוען נאך די מים אחר גים כהין זייא זיך ווי דער וואשן און מאכין המוציא און זיי גיבן אים עפים צו טשין און ער צו טרינקן ער זאל דריבן אברכה ס'כין און זייא בענטשן בקיזמו :

ג ווען מען בענטשט מיטן מוזמן מוז מען דאבן איין פוס צום בענטשן . אויב עם איז מינקיך וויין איז בונדאי גוט . און אז נישט איז אונזער משקה א זיך רעכט . דער פוס מוז זיין פול און גינאסין אין גאנצן . און אז עם איז נישט פול זאל ער דע גיטן אפי מיט וואשער נאר עם זאל פול ווערין . און מען מוז דעם פוס און גיטן איידער מען וואשט זיך מיט די מים אחרונים :

ד דער פוס מוז זיין גאנץ ריין גיוואשן . און ער מוז זיין גאנץ . ווארום וויא באדן עם איז אויס גיגעריג אדער אפ'לו ווען די פוס איז אונטן צו בראכן אדער ווען

דריי הלכות ברכות הזומן אדם למ

ווען עס האט איין שפאלט טאר מען עס ניט ניצן צום בענטשן :

ה איינער וואס ויצט ביי דעם טיש ניט מען אים דעספוס אונער נעמט עס מיט ביידע הענט אינעם בלייבט ביי אים אין דער רעכטער האנט . ווע ער איז גילינקט האלט ער עס אין דיא לינקער האנט . אונ הייבט אים אביסיל אויף פרי אלע זאלן ועדי . איז ער זאגט רבותי מיר וועלין בענטשן . איז די אנדרע ענטפערין יהי שם יי כבודך מעתה ועד עולם . דר נאך זאגט ער ברשות מרנן ורבנן ורבנן נברך שאכלנו משלו . איז ווי ענטפערין ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו . איז ער זאגט אויף די אייגענע אונ מען בענטשט . ווען עס עסין אבער צעהן צו זאמן ועצט מען צוא דאש ווארט אלהינו . דאס הייסט ער זאגט נברך אלהינו שאכלנו משלו איז ויא ענטפערין ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו :

ו ווען צעהן האבין גינעסין צו זאמען אונ דער וואש בענטשט האט פאר געשין צו זאגן דאש ווארט אלהינו . זאל ער נאך אמאל זאמן נברך אלהינו שאכלנו משלו . אבער ווען דיא איבעריגע האבין שוין נאך גיזאגט אונ האבין אויף פאר געסין צוא זאגן אלהינו . איז פאר פאלין אונ מען זאגט ניט מער נאך אמאל :

ז ווען דרייא האבין אין איינעם גינעסין . איז איינער האט אש גיבענטשט פר זיך . כעגן ויא בענטשין בכוזמן איז ער זאגט אויף נאך ברוך שאכלנו משלו אונ דאש איבעריגע ויא בייא אריכטיגען כוומן :

ח ווען צעהען האבין אין איינעם גינעסין אונ דרייא פון ויא האבין פאר זיך אפ ג בענטשט . כען מען ויא דער נאך מצרף זיין צום גרוישין כוומן . דאש היישט צוא זאגן דאש ווארט אלהינו :

ט ווען עס האבין נאר זיבין גינעסין ברויש אונ דרייא האבין גינעסין פירות אדר ויא האבין גיטרונגען בייא דעם טיש מען ויא מצרף זיין צו זאגן אלהינו :

י ווען איינער קומט אן ווען מען בענטשט בכוזמן זאט ער ניט ברוך שאכלנו משלו ווארום ער האט דאך ניט גינעסין . נאר ער זאגט ברוך וקבורך שמו תמיד לעולם ועד . איז ווען ער קומט אן דעמאלט ווען דער עולם זאגט שוין ברוך שאכלנו משלו . זאגט ער ניט מער נאר אמן . אונ ווען איינער קומט אן ווען צעהן בענטשן בכוזמן . ענטפערט ער אויף דעם ויא זאגן נברך אלהינו שאכלנו משלו . ברוך אלהינו וקב רך שמו תמיד לעולם ועד :

יא צו כוומן איז מען ניט מצרף נאר אזעלכע בענטשן וואש זיגן שוין אלט דרייצהן יאר אבער ניט קיין ווייבער :

יב דער בענטשן קומט דעם גרעסטן ביי דעם טיש . ער מען אפר מכבד זיין איין קלענערין . אונ אז עש איז דא איי אורח בייא דעם טיש קומט דעם אורח דאס בענטשן . אז עס ווינען לויטער גלייכע מענטשן בייא דעם טיש אונ איינער איז אין פהן . קומט דעם פהן דאש בענטשן . איז איינר איין תלמיד הכם קומט אים : יג ויא באלד דר וואש בענטשט האט גינגען דעם פוס אין דאש אריין . בוי נאך דעם בענטשן טאר מען אונארט ניט אויש ריידן :

חיי הלכות ברכת הזימון אדם

יד עם איז רעכט אז די אַבערנע זאלין שמייל בענטשן און דעם וואש מען האט אים
מכבד גינען מיט דעם בענטשן זאל ער העכער זאגן פרי ויאי זאלין נאך זאגן
אין אויף זיינע ברכות :

מן נאך דעם בענטשן מאכט ער אברכה איבר דעם פוס און טרינקט ארוב פון
דעם פוס . און גיט דיא ווייב אויף צו טרינקען און עם איז רעכט אז אלע וואס
זיינען גינען פייא דעם סוכן זאלין אויף טרינקען פון דעם פוס :

מן ווען מען פאר געסט שבת צו זאגן רצה אדר מען פאר געסט ראש חודש און ים
טוב צו זאגן יעקה ויבא . אויב אז ער האט זיך דר מאנט איידר ער האט גיזאנט
דעם שם פון ברוך אהה יי בונה ירושלים זאל ער דא זאגן רצה אדר יעקה ויבא .

אבער אז ער האט שוין גיזאנט דעם שם ז ל ער קאנצין דיא ברכה . און דער נאך
זאגט ער אום שבת ברוך אהה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה
לעמו ישראל באהבה לאות ולברית ברוך אהה יי מקדש השבת . אום ראש חודש
זאגט ער ברוך אהה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ראשי חדשים לעמו ישראל

לזכרון . ווען רצה איז אום שבת און האט פו געסן רצה און יעו זאגט ער פאיי אמה
אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה וראשי חדשים לזכרון ברוך אהה יי
מקדש השבת וישראל וראשי חדשים . אום יום טוב זאגט ער ברוך אהה יי אלהינו
מלך העולם אשר נתן ימים טובים לעמו ישראל . לשון ולשמחה את יום הג המצות

(אדר השבעות אדר הספות אדר שמעץ הרג) פאיי מקדש ישראל והימים . ווען
ים טוב גיפאלט אום שבת און האט פאר ג סין רצה און יעלה ויבא זאגט ער ברוך
אהה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות
ולברית וימים טובים לישראל לשון ולשמחה את יום הג המצות (אדער השבעות

אדר הספות אדר שמעץ הרג) הוה פאיי מקדש השבת וישראל והימים אום חול המועד
זאגט ער ברוך אהה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים קדושים לעמו ישראל .
אם ראש השנה זאגט ער ברוך אהה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים
לעמו ישראל את יום הזכרון הוה ברוך אהה יי מקדש יש אל ויום הזכרון . ווען ראש

השנה גיפאלט אום שבת זאגט ער ברוך אהה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן
שבתות למנוחה לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים את יום הזכרון הוה
ברוך אהה יי מקדש השבת וישראל ויום הזכרון :

ין ראש איז אבער אלץ אז ער האט נאך גיט אן גיהויבין צוא זאגן ברוך אהה יי
אלהינו מלך העולם האל אבעו אבר אז ער האט שוין אן גיהויבן איתר דין אזוי
אום שבת וימיט ווען ער האט גיט מער גיזאנט נאר ביז מלך העולם זאגט ער אשר
נתן און דאס אבערנע איז וויא אויבין שמיים . אבר ווען ער האט שוין גיזאנט האל
אבינו . כו ער נאך אמאל בענטשן . אבר אום שבת פייא דעם שלש סעודות אדר
אום ראש חודש אדער אין חול המועד אז ער האט זיך דר מאנט נאך האל אבינו

דארף ער גיט נאך אמאל בענטשן
יה חנוכה אדר פורים ווען ער פו געכט צו זאגן על הגסים און ער דער מאנט זיך
ערשט

דיני הלכות ספר תורה אדם מ

עָרַשְׁתָּ וְעַן עַד הָאֵם שׁוֹת גִּזְאָנְתָּ דַעַם שֵׁם פּוֹן דְּרַ בְּרַכָּה פּוֹן וְעַל הַזֵּל אֲדַעַר וּוּיִטַר
זָאל עַר פֶּר הַרְדָּמָן הוּא זִכְנוֹ זֶאנִין . הַרְדָּמָן הוּא יַעֲשֶׂה לָנוּ נְסִים וּנְפִלְאוֹת כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה
לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּיָמֵי הַיּוֹם . בְּיָמֵי מַתְתִּיהוּ בְּיָו לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל . אַתְּ פּוֹרֵם בְּיָמֵי
סְרַדְכִי וְאַסְתַּר בְּיָו עַל הַעַץ
יֵם וְעַן מַעַן וְיָצַט בְּיָ דַעַם שְׁלֹשׁ סַעוּדוֹת בְּיָו שֶׁפַעַם אֵין דְּרַ נְאָכְט . זֶאנְט מַעַן רַצָּה
אֵין בְּעַנְשֵׁינִן חֲאִמְשֶׁע עִם אֵיו שׁוֹת וְזָאךְ :

לא דיני ברכות הנהנין ובו כיג סעיפים

דינים פון אלערלייא ברכות

א יַעֲדַעַר אִיד סָאָר פּוֹן קִיין שׁוֹם זָאךְ אֵין דְּעַר וְעַלְטָט קִיין דְּנֵאָה נִיט הָאָפִין אָן
אֵיין בְּרַכָּה . אִונ וְעַד עָסַט אֲדַעַר עַר טְרִינְקַט אֲדַעַר עַד פִּילְט אֵיין גּוֹטְטִין רִיחַ
אֲדַעַר עַר הָאֵם אֵיין אַנְדַּרְעַע הַנֵּאָה פּוֹן אֵיין זָאךְ אִונ מֵאכְט גִּיט דִיא בְּרַכָּה וְזָאם
גִּיהַעַר דְּעַר צו דְּעַר טוֹט אֵיין גְּרִיטַע עֲבִירָה . וְזָארוֹם דְּעַר חֲכָם דּוֹד הַכֶּרֶךְ הָאֵם
גִּיזָאנְט לִיזֵי הָאָרֶץ וּמְלֹאָהָ . דִיא גֵאנְצַע וְעַלְטָט מִיט אַלְעַם וְזָאשׁ אֵין אִיד אֵיו דָּא
אֵיו דַעַם אויבְּעַרשְׁטִינְטִים . נֵאָ וְעַן דְּעַר מַעַנְטַשׁ דָּאנְקַט יַעֲרַעַן וְזָאשׁ עַר טוֹט אִים
דִיא מִינְקַסְטַע טוֹבָה . וְזָא מִזֵּ עַר נָאךְ דָּאנְקַעַן זֵיין לִיבִין נָאכְטֵן פֶּאָר דַעַם גְּרוֹיטְטִין
חֲסַר וְזָאשׁ עַר טוֹט מִיט אִים יַעֲרַעַן אויבְּעַנְבְּלִיק . עַר גִּיט אִים צוֹא עָסִין אִונ צוֹא
מְרִינְקַעַן אִונ אַלְעַרְלִיִיא הַעַנְנִיגִים . אִונ אַלְץ אִום זִסְט . דְּעַר דָּאזִינְעַר דָּאנְקַט אֵיו
דִי בְּרַכָּה . אִיבְּרַ דַעַם זֶאנְט וְזָיַעַר שׁוֹת אִונזַעַר הַיִּילִינְעַ גִּטְרָא . פֶּל הַהֲנָה מִן הַע לֹם
הוּא בְּלֵא בְּרַכָּה פֶּאָלוֹ גּוֹזֵל לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא . דָּאם הַיִּיטְט וְעַר עִם הָאֵם הַנֵּאָה
פּוֹן דְּעַר וְעַלְטָט אִונ מֵאכְט דְּרִיבְּעַר גִּיט קִיין בְּרַכָּה אֵיו דָּאשׁ גְּלִיףֵה וְזָא עַר הָאֵם
דַעַם לִיבִין גָּאט בְּנֵאזִילָהָ . וְזָארוֹם דִיא בְּרַכָּה אֵיו דָּאךְ דָּאשׁ אֵייןצִינְעַע וְזָאשׁ דּוֹא
גִּיטְט צו זֵיין לִיבִין נָאכְטֵן פֶּר דִיא גּוֹטְטִין וְזָאשׁ עַר הָאֵם דִיר גִּנְעַבִּין . מַעַן זָאל אַבְּעַר
זַעֲהַעַן וְזָא אִונזַעַר עַר חֲכָמִים הָאָפִין גִּיצִיילֵט דִיא וְעַרשְׁטַעַר זֵיִיא זֶאנִין גִּיט עַר גּוֹלָהָ
דַעַם אויבְּעַרשְׁטִינִן נָאָר פֶּאָילוֹ גּוֹזֵל . עַשׁ אֵיו גְּלִיףֵה וְזָא עַר הָאֵם גִּינְגּוֹלָהָ וְזָארוֹם
אֵייןצִינְעַלִיףֵה פֶּלְעַלְטָט דַעַם אויבְּעַרשְׁטִינִן נָאָר גִּיט אַפִּילוֹ וְעַן דּוֹא מֵאכְטְט גִּיט דִי בְּרַכָּה
וְזָאשׁ בְּיָסְטוֹ דַעַן מִיט דֵיין גֵאנְץ לִיבִי אִונ לַעֲבִין קַעַנִין דַעַם הַיִּילִינִין גָּאט . אַבְּעַר
דּוֹא פֶּאָר דִיר אַרְיִין בְּרִשְׁטוֹ וְזָא אֵיין גּוֹלֵן . דּוֹא הָאֵשְׁט גִּיהַאָפְט אֵיין זָאךְ אִונ הָאָסַט
פֶּאָר אִיד גִּיט גִּנְעַבִּין וְזָאשׁ עַשׁ קוֹמְט פֶּאָר אִיד :

ב אִזֵּ וְזָא מַעַן סָאָר גִּיט גִּיטְטִין קִיין שׁוֹם זָאךְ אָן אַבְּרַכָּה . אִזֵּ סָאָר מַעַן וְזָיַעַר
גִּיט מֵאכְטִין אַבְּרַכָּה אִום זִסְט . וְזָארוֹם עַשׁ אֵיו אֵיין גְּרוֹיטַע עֲבִירָה דַעַם הַיִּילִינִין
שֵׁם צוֹא זֶאנִין אִום זִשְׁט . אִונ גִּיט אַלִיין אויף לִשׁוֹן קוֹדֶשׁ . נָאָר אַפִּילוֹ אויף אַנְדְּרַע
לִשׁוֹנוֹת סָאָר מַעַן אויף גִּיט גִּידיינְקַעַן גָּאטְטִין הַיִּילִינִין נָאכְטִין אִום זִסְט . דִיא גִּמְרָא זֶאנְט
אִזֵּ וְעַר עַשׁ גִּידיינְקַט זֵיין לִיבִעַן נָאכְטֵן אִום זִסְט אִזֵּ וְעַרשְׁטִין מַעַן זָאל אִים אֵין
תָּרַם אַרְיִין לִיגִין :

ג וְעַן אֵייןצַעַר הָאֵם זָיַךְ אַבְּעַר טוֹעַה גִּינוֹעִינִן אִונ הָאֵם גִּימֵאכְט אַבְּרַכָּה וְזָאשׁ עַר
בְּדֵאָרָה

חיי דיני ברכת הנהגין אדם

בְּדַאֲרָהּ זַיֵּא נִיט' זַאל עַר תִּיכַף זַאגִּין בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד • אַדְעַר
אֲרוּנוֹנוּ מַה אַרְרִיר שְׂמִיךְ כְּכֹל הָאָרֶץ • וְעַן עַר הָאֵם זִיךְ אֲבַעַר תִּיכַף דְּעַר מְאֻמָּם
בְּאֵךְ בְּרוּךְ אַתָּה יי' זַאל עַר אוּיִם פִּירִין לְמִדְּנֵי תַּקִּיָּה • וְיוּיִסַּם דְּאֵשׁ אוּיִשׁ גְּלִיזֵיךְ
וְיוּיָא עַר הָאֵם גִּיזַמְנָט דְּעַם פְּסוּקֵי אִין תְּהֵלִים • אִנֵּן אִז עַר הָאֵם שׁוּיִן גִּיזַמְנָט אֲלֵדִינוּ
זַאל עַר אוּיִשׁ לְאִינוּן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֵּן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם • בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד :

וְעַן מְעַן וְיִיל עֲפַעַם עֲסִין • מוֹז מְעַן דִּי זַאךְ נוּם בְּאַמְרָאָמִין וְנֵאֵשׁ פֶּאָר אַבְרָכָה
מְעַן דְּאֲרָף דְּרִיבְעַר צוּא מֵאָבִין • בְּדִי עַר זַאל נִיט דְּעַר מְאֻמְעַן דְּעַם הֵיילִיגִין נֵאָמְעַן
אוּם זִיכְט' אִנֵּן וְעַן עַם אִיז אַפְרִי וְנֵאֵשׁ עַם סְרַעֲפֵט זִיךְ וְעַרִיִּמְדִין מוֹז עַר
זַיֵּא פִּרְעֵר עֲפַעַנְעַן אוּיב זַיֵּא אִיז רְאוּי לְבְּרָכָה :

ה דְּעַר פֶּרֶאָסְטֵר עוֹלָם זַאמָט אִז מִיט שְׁהַבֵּל אִיז מְעַן יוּצֵא אוּיף אֲלֵץ • דְּאֵשׁ
אִיז אֲבַעַר נֵאָמֵץ פֶּאָלֵשׁ • וְנֵאֵרֻם מְעַן מוֹז אִיבְר אִימְלִיכֵע זַאךְ מֵאָבִין דִּיא בְּרָכָה
וְיוּיָא דִּיא חֲכָמִים הָאָבִין מְתַקֵּן גִּיזַמְנָט • נֵאָר וְעַן עַר אִיז אִין אִיין זַאךְ מִסְפֵּק וְנֵאֵשׁ
פֶּאָר אִיין בְּרָכָה צוּא מֵאָבִין וְיִוּיִל דִּיא חֲכָמִים קְרִינְעֵן דְּרִיבְעַר מְעַן עַר מֵאָבִין שְׁהַבֵּל •
אוּיף וְעַן עַר הָאֵם זִיךְ מוֹנְעָה גִיזַמְנָט אִנֵּן הָאֵם גִּימֵאָכְט שְׁהַבֵּל אִיז עַר יוּצֵא • וְיִוּיִל
עַשׁ אִיז דְּאֵךְ שׁוּיִן פֶּאָר פֶּאָלִין • אֲבַעַר צוּ מֵאָבִין שְׁהַבֵּל וְנֵאֵשׁ מְעַן דְּאֲרָף צוּא מֵאָבִין
אִיין אַנְדֵּרְעַע בְּרָכָה אִיז אִיין גְּרוּיִסְעַע עֲבִירָה :

ו וְעַן עַר הָאֵם פֶּאָר גְּעִסִין אִנֵּן הָאֵם עֲפַעַם גִּיזַמְנָט אִין מוּיל אַרְרִין אָן אַבְרָכָה •
וְעַן עַם אִיז אִזוּ אִיין זַאךְ וְנֵאֵשׁ עַם וְעַט נִיט מִיאַם וְעַרְרִין וְעַן עַר וְעַט עַשׁ
אוּיִשׁ שְׁפִייעֵן • זַאל עַר אוּיִשׁ שְׁפִייעֵן אִין דְּעַר הָאֵם אַרְרִין אִנֵּן זַאל מֵאָבִין דִּיא בְּרָכָה •
וְעַן עַם אִיז אֲבַעַר אִיין וְיִוּיִכֵע זַאךְ וְנֵאֵשׁ עַם וְעַט יוּא מִיאַם וְעַרְרִין זַאל עַר עַשׁ
הָאָלְמִין אִין דְּעַר זִיט מוּיל אִנֵּן זַאל מֵאָבִין דִּיא בְּרָכָה • וְעַן עַשׁ אִיז אֲבַעַר אִיין
מִשְׁקָה • אוּיב עַר הָאֵם אַךְ פִּין דְּעַר מִשְׁקָה • זַאל עַר אוּיִשׁ שְׁפִייעֵן דָּאָם וְנֵאֵשׁ עַר
הָאֵם אִין מוּיל • הָאֵם עַר אֲבַעַר נִיט מְעַר פִּין דְּעַר מִשְׁקָה • זַאל עַר עַשׁ אַרְאָם
שְׁלִינגֵעֵן אִנֵּן זַאל דְּעַר נֵאָךְ מֵאָבִין דִּיא בְּרָכָה • אֲבַר מִיין בְּרָכָה אַחְרוּנָה נִיט • אֲבַעַר
וְעַן עַם אִיז וְיִוּיִן אִנֵּן עַר הָאֵם גִּיטְרוּנְקֵעֵן אִיין גְּוֵאמִירֵל זַאל עַר זַיֵּא מֵאָבִין
דִּיא בְּרָכָה אַחְרוּנָה :

ז אֲבַעַר אַקֵּע וְאָבִין וְנֵאֵשׁ וְנֵאָקְסִין נִיט אִין דְּעַר עַרְדֵּי • דְּהֵינֵן פִּלִּישׁ פִּישׁ קַעַז מִלְּךָ
וְנֵאָסְטֵר הָאֵנִיג מְעַר בִּיר יִיךְ אִייעַר זּוּפַע גְּרֵאָנְפִין מֵאָכְט מְעַן דִּיא בְּרָכָה שְׁהַבֵּל •
אוּיף אִיבְעַר אוּיִם גִּקוּעַטְשְׁטִין זַאפֵּט פִּין פִּירוּת • עֲפִיל זַאפֵּט־רֵאָסִיל פִּין אֲוֵעַרְקֵעַס
זַאָלץ וְנֵאָסֵר • קֵאָוֵעַ מִיִּיאִקְרוּיִט שְׁוֵעַמֵּלְאָךְ • וְיִוּיעַרַע וְיִוּיִן וְנֵאֵשׁ עַר הָאֵם אִים גִּמִּישְׁט
מִיט וְנֵאָסְטֵר מֵאָכְט מְעַן שְׁהַבֵּל • אִיבְעַר אוּם צִיטִינֵעַ אוּיפֵס אִיבְעַר בְּרִיט פִּין רִיז
מְעַל אַדְעַר פִּין הִרְדֵּי אַדְעַר אַרְבֵּס • רַעטְשְׁעֵנֵעַ גְּרִיץ • לֵאָקְרַעַץ וְיִסַּע מֵאָנְדֵּלְעֵן וְעַן
זַיֵּא וְיִוּיעֵן נֵאָךְ קִלְיוֹן־מֵאָנְדֵּר מִלְּךָ עַסִּיג גִּמִּישְׁט מִיט וְנֵאָסֵר פִּלִּזֵּן יִיךְ קֵאָלִיגִים
רוּיעַ רִיבִין רוּיעַ מְעַרְן שְׁטַעַמְטֵנֵעַ שְׁאָקֵאל־אֲדַעַע הַעֲרִיגֵן אִיז אֲלֵץ שְׁהַבֵּל • אִיבְעַר
מְעַרְצִין מֵאָכְט מְעַן אוּיף שְׁהַבֵּל • אֲבַר וְעַן דִּיא מְעַרְצִין אִיז שְׁטַמְאִיק בִּיטְעַר מֵאָכְט

חיי דיני ברכת הנהנין אדם מא

מען נאר קיין ברכה גיט נאר מען זאגט ייהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהא עסק זה כי לרפואה כי רופא חנם אתה :

ח די ברכה שהכל איתאוו • ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בדרך •
ט אפילו ווען מען עסט אדער מען טרינקט נאר ווייניג מוז מען אברכה מאכין •
י ווען איינער פאר זוכט ראש עסין אויב עס איז גוט גיזאלצין און ער שפייט תיבף אויס דארף ער קיין ברכה גיט מאכין • אבער ווען ער וויל עס אראפ שליינגען זאל ער פריער אין זינגען האבין ער זאל דער פון הנאה האבין און זאל אברכה מאכין •
יא נאך דער ברכה מוז מען תיבף עסין • און אז מען האט אויז גירעט צווישן דעם עסין און דער ברכה אזויגע וועטער וואס גיהערין גיט צום עסין מוז מען נאך אמאל מאכין דיא ברכה •

יב ווע איינער טרינקט אפסיל וואסר גיט פאר דארשט נאר וויל ער שלוקער צום אדער עס איז אים עפס גיבליבין שטעקין אין האלז איז ער וויל עס אראפ גריינגען • דארף ער גיט קיין ברכה מאכין •

יג איבר פירות וואס וואקסן אויף איין בוים מאכט מען בורא פרי העץ •
יד פירות וואס וויינער ברכה איז פרי העץ זיינן נאר פון אעלכע בויםר וואס די צווייגן גלייבין אויף אום ווינטער • אבער פון אזויגע בוימלאך וואס עס גלייבין אום ווינטער נאר דער ווארציל אין דער ערד • הייסן גיט קיין בויםר • און מען מאכט איבער ווייערע פירות בורא פרי האדמה •

טו אויבער פירות און גרינסען וואס וואקסן אויף דער ערד • אדער אויף איין בוימיל • נאר ווינטער גלייבט פון דעם בוימיל נאר גיט אדער עס גלייבט נאר דער ווארציל אין דר ערד מאכט מען בורא פרי האדמה •

טז אויבער גרינסען וואס וואקסן פון זיך אליין און מען זייט זייא גיט מאכט מען נאר שהכל •

יז אזעלכע פירות אדער גרינסען וואס מענטשין עסין זייא גיט רויט האמטע זייא זיינען רויטערהייט גוט מאכט מען איבער זייא שהכל •

יח ווען ער מישט צוא זאמען צווייא ערלייא פירות וואס איבער איינעם קיסט בורא פרי העץ איז איבער איינעם בורא פרי האדמה • ער האט זייא אבער אזא צוא מישט אז מען דער קענט גיט צו אינטער שיידין איין פרי פון דער אנדערע • גייט מען נאך דעם רוב • דאס הייסט ווען דיא בוים פרי איז כעהר מאכט מען בורא פרי העץ • איז אבער דיא ערד פרי כעהר מאכט מען בורא פרי האדמה • אבר ווען זייא זיינען גיט צוא ריבין און קען דער קענט אמילכע פרי באזונדער • מאכט מען איבער אמילכע פרי זיין ברכה •

יט ווען מען טרינקט בוימיל • מאכט מען דריבער נאר קיין ברכה גיט און ווען מען האט אים גימישט מיט אנדערע זאכין • מאכט מען דיא ברכה וואס קומט אויף דער אנדערע זאך • אבער אז ער טרינקט אים פאר איין רפואה • נאר ער מישט אים מיט עפעט דרי ער זאל אים קענען טרינקען מאכט ער בורא פרי העץ • און אז

הוי דיני ברכת הנהנין אדם

ער טרינקט איין משקה פאר דארשט און מישט צוא אביסל בוימיל פאר ארפואה מאכט ער שהכל :

כ איבך וויין מאכט מען בורא פרי הנגן . אבער איבער וויין טרויבין מאכט מען בורא פרי העץ :

כא ניקאכטע סאכלים פון ווייצין מעהל . גערשטין מעהל . קארין מעהל . האבער מעהל מאכט מען דריבער בורא מיני מזונות :

כב פוסער גיבעקס אדער בעקין קוכין אדר לעקאך אדר שמאלץ גיבעק . ווען מען עסט אזו גרויש וויא פיר אייער . מוז מען זיך וואשן און מאכין המוציא איבער איין אנדער ברויט . און עסן פון אים איין פניית את דער נאך מוז מען בענטשן . ווען עס איז אבער קלענער פון פיר אייער דארף מען זיך ניט וואשן און מען מאכט דריבער בורא מיני מזונות :

כג איבער קניידלאך לאקשין פארפיל קרעפלאך בלינטשעס טארט הפן טאשן מיט האניג טייג טייגאכץ שטרודלאך פאנקוכין פלאדן אייער בייגיל מאכט מען אלץ דיא ברכה בורא מיני מזונות :

לב דיני ברכה אחרונה וכו' ח' סעיפים

דינים פון ברכה אחרונה

א איסליכע זאך וואס מען האט גיגעסין אפניית אדער גיטרוגען אקרוצאק מוז מען דער נאך מאכין אברכה אחרונה :

ב דאס בענטשן איז אויך אברכה אחרונה . און דיא דינים דער פון האבין מיר שוין אויבין גישריבין . עס זיינען אבר דא נאך צווייא ערלייא ברכות אחרונות . איינע איז בורא נפשות . און דיא אנדערע על המתה . זיא הייסט אויך על הגפן אדער על העץ . אויך הייסט זיא דיא לאיגע ברכה :

ג נאך בוים פירות און נאך ערד פירות איג נאך גרינסען מאכט מען בורא נפשות : **ד** אז מען האט גיגעסין וויין טרויבין . ראזינקעס פייגין מילגרוים טייטלין איילבירט מאכט מען דער נאך דיא לאנגע ברכה אחרונה על העץ :

ה נאך איסליכע משקה מאכט מען בורא נפשות . אז מען טרינקט קאווע אדער טיי זאל מען זיא אפ קולין בדי מען זאל צום לעצט טרינקען אקרוצאק אויף איין כאל און מען מאכט בורא נפשות . ווארום וויא באלר זיא איז הייס און מען טרינקט זיא . נאר ביכליך ווייש מאכט מען דריבער ניט קיין ברכה אחרונה :

ו נאך וויין מאכט מען דיא לאנגע ברכה על הנגן :

ז מען זאל זיך היטן נישט צוא עסן קיין גאנצע באב אדער קיין גאנצע ניס וואש איז קלענער פון איין פניית . ווארום אנדרע זאגן אז ווען מען עסט איין פרי אין גאנצין וויא זיא איז פאשאפן גווארן מוז מען דער נאך מאכין אברכה אחרונה . ווייל ראש איז אבר איין ספק איבער דעם זאל מען ליבער די פרי פריער צוא ברעכין בדי מען זאל גאנץ זיכער פטור זיין פון דער ברכה אחרונה :

חיי דיני ברכה אחרונה אדם מב

ח איין כזית איז אזו גרויס וויא אהאלב הינערשע איי • אונ איין קרוצאק איז אזא פיל וואס עס קאן אריין אין דער שאל פון צווייא הינערשע אייער : איצונד וויל איך בעשרייבן דעם נוסח פון די ברכות :

טובל זאגט מען ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברך : בורא מיני מזונות זאגט מען ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני מזונות : בורא פרי העץ זאגט מען ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי העץ : בורא פרי האדמה זאגט מען ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה : בורא נפשות זאגט מען ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות ותסתון על כל מה שפרא להחיות בהם נפש כל חי ברוך חי העולמים : די לאנגע ברכה על המהיה על פהג על העץ גיפינט מען אין אלע סידורים :

לג פרמי דיני ברכות וכוז סעיפים נאך עטליכע דינים פון ברכות

א דאס איז אפלל אז עש איז תמיד אמצוה צוא מאכין דיא ברכה אויף דער זאך וואס עש איז ליברי למשל אז ווען מען האט פאר זיך אנאנגן ברויט און אהאלב ברויט מוז מען דיא ברכה מאכין איבער דעם גאנצין :

ב ווען מען האט פאר זיך אנפאקענע זאך וואס עס קומט דרויף בורא מיני מזונות איז אנפאקענע זאך וואס עס קומט אויף דיא אייגענע ברכה מאכט מען ליבער אויף דער גיפאקענע זאך און מען פטרט דער מיט דיא גיקאכטע :

ג בורא מיני מזונות איז פריער פאר אלע אנדערע ברכות • נאר גישט פאר המציא • דריבער ווען מען גיט עסין פערשידנע זאכין און דעם מין פון די ברכה בורא מיני מזונות • מאכט מען דיא ברכה צום ערשטין • אבער ווען ער דארף קידוש מאכין כאכט ער קידוש און דער נאך בורא מיני מזונות :

ד בורא פרי הגפן איז פריער באר בורא פרי העץ • און בורא פרי העץ איז פריער פאר בורא פרי האדמה און בורא פרי האדמה פאר שהכל :

ה די לאנגע ברכה אחרונה איז פריער פאר בורא נפשות • אבער פון עקסט וועגן מוז ער די אנדערע ברכה אויף מאכין • ווארום די ברכות פטרין גיט אייגע דיא אנדערע נאר די וואש איז חשוב זאגט מען פריער :

ו ווען מען עקט איין זאך מיט דער אנדערע • און איינע איז דער עיקר און דיא אנדערע איז נאר איין ספול דאס הייסט די בייא זאך דער בייא • מאכט ער דיא ברכה איבער דעם עיקר און גיט איבער דעם ספול למשל ער עקט הערינג מיט איין צוויבל אדער מיט אשטיקיל ברויט • הייסט דער הערינג דער עיקר און דיא צוויבל אדער די שטיקיל ברויט איז דר ספול • מאכט ער שהכל איפר דעם הערינג און פטרט שוין די צוויבל • ווען ער עקט אבר די צוויבל פריער מוז ער איבער איר מאכין בורא פרי האדמה ווארום אזו איז תמיד דער דין • אז ווען מען עקט דעם ספול פריער מוז ער איבער אים איין באזונדערי ברכה מאכין • אויך מוז מען פאר דעם עסין

עסין אין זינען האבין צו פטערין דעם טפל מיט דער ברכה פון דעם עיקר • אויף מוז מען דעם טפל עסין תיכף נאך דעם עיקר • אבער ווען ער איז אין מיטן גינאנגען אין איין אנדער שטוב אריין און עסט דער נאך דעם טפל • מוז ער איבער אים מאכין איין באזונדערע ברכה וואס עס קומט אויף אים • אויף מוז עס זיין אזוי אז ער וואלט דעם טפל נישט גיגעסין אן דעם עיקר • אבער ווען ער וואלט דעם טפל גיגעסין האטשע ער האט דעם עיקר נישט גיהאט • למשל ער וואלט די צוויבעל גיגעסן אפילו ווען ער האט דעם הערינג נישט גיהאט • מוז ער איבער דעם טפל מאכין איין בזונדערע ברכה • און ער מוז נאך די ברכה פון דעם פריער מאכין פאר דעם עיקר • ז ווען ער איז זיך מועה אויף אפרי וואס עס קומט בורא פרי האדמה און זאגט בורא פרי העץ מוז ער נאך אמאל מאכין אברכה • אבער ווען ער מאכט בורא פרי האדמה אויף אפרי וואס עס קומט בורא פרי העץ דארף ער נקט מער קיין ברכה מאכין :

לך דיני ברכות הראיה וכו' מיז סעיפים

דינים פון ברכות אויף דיא זאכין וואש מען זעהט

א ווען מען זעהט זייער שייגע בוימער אדער זייער שייגע מענטשין עס מעג זיין אפילו אנכרי זאגט מען • ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שצכה לז בעולמו • אבער דיא ברכה מאכט מען נאר דאש ערשטע מאל נישט מער :

ב ווען ער זעט צום ערשטין מאל נאך דעם ווינטער וויא דיא בוימער הויבן אן גרין צוא ווערין זאגט ער • ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא הפר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות להנות בהם בני אדם • און אז ער האט זיא ערשט גיזעהען צום ערשטין מאל דעמאלט ווען עס וואקסן שוין אויף זייא פירות • נאר זייא זינגען נאך נישט צייטיג • למשל ער איז קראנק גילעגן אדער ער איז קמט גיגעסין • מאכט ער אויף דיא ברכה • אבער דעמאלט ווען ער זעהט זייא צום ערשטין מאל וואקסן שוין אויף זייא צייטיגע פירות מאכט ער שוין נישט דיא ברכה :

ג ווען ער זעהט צום ערשטין מאל איין מורין אדער איין ווילדין מענטש • אדער איין זעלטיגע תיה אדער אמאלי • זאגט ער ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם משנה הבריות :

ד ווען מען זעהט אנרויסן תלמיד חכם זאגט מען ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שחלק מהכמתו ליראיו • און אז ער זעהט איינס וואס ער איז אנרויסר חכם אין וועלטליכע זאכן זאגט ער • ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מהכמתו לבשר ודם :

ה אז ער זעהט איין קיזער אדער איין קיניג דאס ערסטע מאל זאגט ער • ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מכובודו לבשר ודם :

ו אז ער זעהט איין נייע שול צום ערסטין מאל זאגט ער • ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מציון נבול אלמנה :

ווען

חיי דיני ברכת הראיה אדם מג

ז ווען ער זעהט איין ארט וואס עס איז אים אַמאל דארט איין גס גישען. וואָנט
ער ברוך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי גס במקום הזה :

ח ווען ער זעהט דעם גרויסן ים. וואָנט ער ברוך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם
עושה הים הגדול :

ט ווען ער זעהט איין גושען פריינד וואס ער האט אים שוין גוט געזעהן דרייסיג
טאג. זאָר ער מאכין דיא ברכה שהחיינו. אונז או ער האט אים גוט געזעהן
אנאנץ יאר. וואָנט ער ברוך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם מתיה המתים :

י ווען זיין גושער פריינד איז אויף גישטאנען פון איין קראנקהייט וואָנט ער ברוך
רחמנא דכלפא דעלמא די יהבך לן ולא יהבך לעפרא :

יא ווען ער זעהט איין בית עולם פון אידן. וואָנט ער ברוך אַתָּה יי אלהינו מלך
העולם אשר יצר אתכם בדיו וזן אתכם בדיו וכלכל אתכם בדיו והמית אתכם
בדיו ויודע מספר פולכם בדיו ועתיד להתייחכם ולקיים אתכם בדיו. ברוך אַתָּה יי
מחיה המתים :

יב ווען ער זעהט דיא זון אויף דעם געמליכע ארט וויא זיא איז גישטאנען ווען גאט
האט זיא בשאפן אונז דאס איז פונקט אום מיטוואך אין דר פריא פון איינערלייא
אָכט אונ צוואנציג יאר צום אנדרין. וואָנט ער ברוך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם עושה
מעשה בראשית. ווען דער א יבערשטער וועט אונז שיינקען דעם לעבין וועלן מיר
דיא ברכה מאכין אין דעם יאר תרנ"ז. דיא מצוה איז דיא ברכה צו מאכן צייטליך
פריא ווען תקופת ניסן גיפאלט ווייגער זיין פאר מיטאג. אָבער או דער הימקעל איז
פאדעקט מיט וואלקען אונ מען זעהט גוט דיא זון איז צייט פון מיטאג :

יג ווען ער זעהט אַפלין וואָנט ער ברוך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם עושה
מעשה בראשית. אָפּר ווען עש בליצט דורך דר היין מאכט מען גוט קיין ברכה :
יד ווען ער זעהט ארענין בויגן. וואָנט ער ברוך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם וזכר
הפריה נאמן בבריתו וקים במאמרו :

טו דיא אלע זאכין וואס מיר האבן דיא פון סעיף יב געזאגט. ווען ער האט זייא נאך
אמאל געזעהן אין דיא געמליכע דרייסיג טעג דארף ער גוט קער מאכין דיא
ברכה. אָבער ווען ער זעהט אַמלך אונ מאכט דיא ברכה אונ באלד זעהט ער וויידער
אן אנדערין מלך. עס מען אפילו זיין תיפף דעם אנדערין טאג מוז ער וויידער
אמאל מאכין די ברכה :

לה דיני ברכות השמיעה וכו די סעיפים דינים פון ברכות אויף וואס מען הערט

א ווען מען הערט רונדערין וואָנט מען ברוך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם שפתי
ונברתו מלא עולם. ווען ער האט אויף דעם בליץ גוט גימאכט קיין ברכה אונ
דר ווייל האט גידוערט. זאל ער מאכין נאר די ברכה עושה מעשה בראשית אליף
אונ או ער האט גוט גימאכט דיא ברכה ווייל ער האט גוט גיהאט קיין ריינע הענט

אדער

אָדער ווייל ער איז גיווען אויף אזו איין אָרט וואש מען טאר דארטין קיין בָּרָכָה גיט מאַכן . און דר ווייל האט אויף גיהערט צוא דוגערין . זאל ער גיט מער מאַכן דיא בָּרָכָה סיידין ווען עש דוגערט נאך אַמאַל :

ב קל זמן עם לייטערט זיך גיט אויש . מעג בלייצן און דוגערין וויא פיל סאל דארף מען גיט מער מאַכן נאר איין בָּרָכָה אויף דעם בלייצ און איינע אויף דעם דוגר . אָבֵר ווען עש איז שוין שייין גיווארין . און דר נאך האט זיך דר היסיל ווידר בָּרָעקט מיט וואלקיניש און עש האט ווידער אָן גיהויפן צוא בלייצען און צוא דוגערין סוז מען נאך אַמאַל מאַכן דיא בָּרָכָה :

ג ווען ער הערט אשלעכטע בשורה . זאגט ער ברוך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם דין האַמֵּת . דאש אייניגע איז אויך ווען ער זעהט איין שול וואש זיא איז תרוב גווארן זאגט ער דיא בָּרָכָה :

ד ווען ער הערט אגוטע בשורה זאגט ער ברוך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם הטוב והמטיב :

לך דיני ברכות הריח ובו יד סעיפים דינים פון ברכות אויף זאכן וואש שמועקן

א ווען מען וויל הנאה האבן פון דעם גוטן ריח וואש איין זאך האט . סוז מען נעמן דיא זאך אין דער רעכטער האנט און מאַכן דיא בָּרָכָה . און דר נאך שמועקט מען דער צוא . אָבֵר מען מאַכט גיט דער נאך איין בָּרָכָה אַחֲזוּזָה :

ב אויף דעם ריח פון איין פרי וואש מען עסט איר . למשל איין אַתרוג אדר אלימני אדר איין מושקט נוס . זאגט ער ברוך אַתָּה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ריח טוב בפירות . דאש איז אָבֵר נאר ווען ער איז זיך מכוין הנאה צו האבן פון דעם ריח . אָבֵר ווען ער האט בלויז גיגעסין די פרי און דרויך דעם האט ער זיך אין איין נאנג דער קוויקט פון דעם ריח . דארף ער גיט מאַכן די בָּרָכָה איבֵר דעם ריח . ווען ער האט אָבֵר פריער אין זין צו עסן און איין הנאה צו האבן פון דעם ריח . סוז ער מאַכן בורא פרי העץ און די בָּרָכָה פון דעם ריח פאר דעם עסן אזו זאגט דער אליהו רבא . אָבֵר דר פרי מגדים פסקת אנדערש . ער זאגט יוא עש איז אַמֵּת אז ער סוז מאַכן ביידע ברכות . אָבֵר גיט איינע נאך דר אנדרע . ווארום מען טאר דאך גיט פסקי ויין צווישין די בָּרָכָה און צווישין דעם עשין . דריפער מאַכט ער פריער די בָּרָכָה בורא פרי העץ און עסט אשטיקל . דער נאך מאַכט ער די בָּרָכָה פון דעם ריח . און אזו איז סאקע רעכט :

ג אויף איין זאך וואש עש איז גיט גימאכט וועגין דעם ריח . למשל הייסע ברויט אדר איין אַתרוג אום סופות וואש דעמאלט האלט מען דאך אים נאר וועגן דער מצוה מאַכט מען דרויף גיט דיא בָּרָכָה פון דעם ריח . דריפער איז רעכט מען זאל סופות גיט שמועקן דעם אַתרוג ווען מען נעמט אים צום בענטשין און דרויך דעם פעם זאל מען אויך גיט מאַכן דיא בָּרָכָה ווען מען קומט אריין אין איין קראים וואש עש

דיו דיני ברכות הריח אדם מד

עש ליגט דרינען בשמים חאמשע מען האט הנאה פון דעם ריח ווארום די בשמים ליגין ניט דארטין וועגין דעם ריח :

ד אויף גיטין בוימיל וואש שמעקט זאגט מען ברוך אתה יי אלהינו בורא שמן ערב :
ה איבר רזיון אדר רזיון וואסער אדער אנאנדער זאך וואש מען עסט ניט אונ עש
וואקסט אויף איין בוים אונ עש שמעקט גוט זאגט מען ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא עצי בשמים :

ו איבער נענעליך צימערניג אדער אנדערע גיוורץ זאגט מען ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם בורא מיני בשמים :

ז אויף קרייטעכער וואש שמעקין למשל מיינעמע אונ דאס גלייכין זאגט מען ברוך
אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עשפי בשמים :

ח פפער אדער אינגבער זאל מען ניט שמעקין ווייל דאס רוב פוסקים זאגין
אז מען זאל איבער זייער ריח קיין ברכה ניט מאכן :

ט איבער שמעקעדיגע טראפנים וואש ער ווייס ניט אויב זייא זיינען פון אועלכע
זאכן וואש וואקסין אויף איין בוים אדער פון קרייטעכער זאגט ער ברוך אתה
יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים :

י ווען מען ריכערט אויס דיא שטוב פאר הענוג מוז מען איבר דעם ריח מאכן די
אייגענע ברכה וויא איבער דעם ריח פון דער זאך אליין . איז עש פון איין בוים
זאגט מען די ברכה בורא עצי בשמים . איז עש איין קרייטעכץ זאגט מען די ברכה
עשפי בשמים איז עש איין אנדר מין זאגט מען די ברכה בורא מיני בשמים . אבר
ווען מען ריכערט אויס דעם גישטאנק צו פר טרייבין מאכט מען קיין ברבר ניט :
יא איין פלי וואש עש איז דרינען גילעגין בשמים אונ דער נאך האט מען ארויש
גינמען דיא בשמים אבער דיא פלי שמעקט נאך . מאכט מען דרויף ניט קיין
ברכה ווארום די ברכה מוז זיין אויף איין זאך וואש עש איז דא אבר דא זייגן דאך
דיא בשמים ניט מער דא :

ב ווען מען קומט אין אפטייק אדער אין איין בשמים גיוועלכ אונ מען האט אין
זין הנאה צו האבין פון דעם ריח מאכט ער דיא ברכה בורא מיני בשמים . אונ
אז ער זייט אנוועק אונ האט אין זין פאלד צוריק צוא קומן דארף ער ניט נאך אמאל
צוא מאכן דיא ברכה . אבער ווען ער האט ניט אין זין גיהאט צוריק צו קומען מוז
ער נאך אמאל מאכן דיא ברכה . אויף אז ער קומט דר נאך ווידר אין איין אנדער
גיוועלכ אריין מוז ער ווידער אמאל מאכן דיא ברכה :

ג יום כפור ווען מען שמעקט שפירטום מוז מען מאכן די ברכה בורא מיני בשמים
אבר וואס מאנכע גיסין דיא טראפין אויף אטיכל אונ שמעקין דר טיכל דאס איז
איין עבירה אונ מען טאר עס ניט אום יום כפור :

ד מען זאל ניט שמעקין קיין היים ברויש ווארום עס איז אין ספק אויב מען דארף
דריבער אברכה מאכן :

לן דינים פון שהחיינו אונ הטוב והמטיב אונ אין אים איז ניין סעיפים

א ווען ער האט זיך גיקויפט אהויז אדר אשטוב * אדר ער האט זיך אויף גימיערמ אהויז אדר אשטוב * מאכט ער דיא ברכה * ברוך אתה יי אלהינו מלך העלם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה * אונ ווער עס קויפט זיך אקלייד אונ ער פרייט זיך שטארק דר מיט זאל ער תיבף בשעת קויפן מאכין די ברכה שהחיינו ווען ער פרייט זיך אבר ניט דרויף * מאכט ער דיא ברכה בשעת ער טוט עס אן * אבער ער מוז פרייער זאגן * ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם כלביש ערומים :

ב ווען ער האט זיך גיקויפט אמלית * מאכט ער שהחיינו ווען ער מאכט איין דיא ציצית * ווען ער האט אבר דעמאלט פר געסין צוא מאכין דיא ברכה מאכט ער איר ווען ער טוט אים אן דאס ערשמע מאל :

ג אבער אזעלבע פירות וואס עס וואקסן אלע יאר נייע מאכט מען שהחיינו אונ דער נאך דיא ברכה וואס עס קומט אויף דער פרי * עטליכע פוסקים זאגן מען זאל פרייער מאכין די ברכה אבער דער פרי אונ דער נאך שהחיינו אונ וויא אחא מען טוט איז אלץ רעכט :

ד אז ער האט זיין פריינט זיין דרייסיג טעג ניט גינעהן אונ ער פרייט זיך שטארק וואס ער זעהט אים איצטער מאכט ער שהחיינו :

ה איבער נייע קאריגע גרויפן מאכט מען אויף שהחיינו :

ו ווען מען שלאגט אן אמוזה זאגט מען * ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קרענו במצותיו וצונו לקבוע כיוזה :

ז ווען צווייא זיצין צוזאמען אונ טרינקען וויין אונ דער נאך פריינט מען אנאנדער וויין פעסער פון דעם ערשמין * זאגן ניי * ברוך אתה יי אלהינו הטוב והמטיב * אונ דר דין איז נאר ווען צווייא טרינקען * אבר איינר אליין מאכט ער ניט דיא ברכה :

ח ווען דיא ביידערלייא וויינען זיינען פאר זיי דיא בשעת זייא זעצן זיך טרינקען * מאכין זייא אויף דעם בעסערין בורא פרי הגפן אונ פטרין שוין דעם אנדערין וויין * אונ מאכין ניט מער קיין ברכה * אבר ווען מען ווייס ניט וועלכער עס איז בעסער * מאכט מען אבר איינס בורא פרי הגפן אונ איבר דעם אנדערין הטוב והמטיב :
ט אז מען האט פר געמין צוא מאכין דיא ברכה הטוב והמטיב * זאגט מען עס נאך דעם טרינקען :

לח פרטי ברכות הנהנין עיפ סדר אלף בית

איצטער וועלן מיר נאך אמאל בפירוש בעשרייבן אימליכע

ברכה וואס מען זאל מאכין איבר יעדער ואך על פי סדר אב

א איבער אנרעס בורא פרי העץ * גיפכעגלטע אנרעס אויף בורא פרי העץ * אבר ווען זייא זענן שטארק צו ריבין אונ מען דר קענט זיי ניט מער * מאכט מען שהפל אונ אז מען האט גימאכט בורא פרי העץ איז מען אויף יוצא :

אונערקעס

דרי פרטי ברכות הנהנין אדם מ

אונערקעס בורא פרי האדמה • ראסיל פון אונערקעס שהכל :

אומצייטיגע אויבס ווען מען קאן עס עסין רויער הייד • שהכל • ווען עס א
גיברעניגלט • בורא פרי העץ • ווען עס איז אפער אזא שטארק אומצייטיג אז ס'י
קאן עש גיט עסין רויער היים • און עס איז גיקאכט אדר גיפרעניגלט מאכט מען שהכל
אינגימאכץ פון סערוין • ריבין • בוריקעס • רעטיה • תרין • אינגער • בון
פרי האדמה :

אייער שהכל • אייער בייגיל בורא מיני מונות • אבר ווייל עס איז דא איין דעה ;
מען מוז דריבער מאכן איין המוציא • איז רעכט מען זאל קיין מאל גיט עסין אייע
בייגיל נאר אין מיטן עסין ווען מען האט זיך גיוואשן און גימאכט איין המוציא
ארבעס גיקאכטע בורא פרי האדמה • ארבעס שויטן פון גארטן • דיא לופינקע
אליין זאגט דער מחבר הספר שהכל • און אנדערע זאגן בורא פרי האדמה • ארבעס
שויטן פון דעם פעלד וואש מען זייעט זייא פדי • אז זייא זאלן פאר טריקניגט ווערי
פדי מען זאל האבן דיא ארבעס • אז מען עסט זייא רויע מאכט מען בורא פרי
האדמה • און אנדערע הייסן מאכן שהכל • צוקערשויטן בורא פרי האדמה • דיא
לופינקס פון פעלד שויטן שהכל • ארבעס צוריענע אזא שטארק אז מען דער קענט
זיי גיט מער שהכל • אבר או מען דער קענט דיא ארבעס בורא פרי האדמה
ארבעס ופ שהכל :

אתרוג גיפרעניגלט בורא פרי העץ :

אות ב פאב גיקאכטע בורא פרי האדמה • און צוא ריבין האבן זיי דעס איינגעס
דין וויא ארבעס :

קארטאפיל גיקאכטע בורא פרי האדמה

באקסרין בורא פרי העץ :

בוימיל מאכט מען נאר קיין ברכה גיט • אפער אז ער מישט אים מיט איין אנדערע
משקה און טרינקט אים פראפואה אפילו דר בוימיל איז ווייניגער פון דער אנדערע
משקה זאגט מען בורא פרי העץ • אז ער טרינקט אים גימישט פאר דארשט • אפילו
ווען ער גיסט אייגענטליך דעם בוימיל אריין פאר ארפואה מאכט מען שהכל :

בוריקעס גיקאכטע אדער גיזייערשטע בורא פרי האדמה :

בייגיל המוציא • און מען מוז זיך צוא זייא וואשן און בענטשן :

ביר בראנפין • שהכל • און אז מען טרינקט בראנפין נאך דעם עסין זאל מען איין
טונקין אשטיקיל ברויט דארף מען דריבער קיין ברכה גיט מאכן :

ברויט פון רייט מעל אדער פון הידז שהכל • און אנדערע הייסן מאכן בורא פרי
האדמה • דריבער איז עש רעכט מען זאל עש נאר עסין אין מיטן עסין ווען מען
האט גימאכט איין המוציא :

אות ג גערשטין וואסער וואש מען קאכט פאר איין קראנקן שהכל :

גערשטיגע גריץ • קרין גריץ • האפער גריץ • בורא מיני מונות • אבר אז מען קאכט
עש גאנץ שיטער און דער עיקר איז דיא ופ • מאכט מען פרייער שהכל איבער דער

זופ און מען זופט אבישיל און דער נאך פאכט מען בורא מיני מזונות :
אות ה האניג פון פינגען אדער פון מיימלן שהכל :

הירו גקאכט און שטארק צוא ריבין שהכל • אז ויא איז גיפרענילט אין האניק און
ריא קערינדלאך זיינן גאנץ • מאכט מען בורא פרי האדמה :
הקן מאשין פון האניג מייג • בורא מיני מזונות • אפער פראסטע מייג מזו מען ונה
וואשין און מאכין המוציא אויף אנדערע פרויט :

אות ו וואסער • מחמת דארשט שהכל • אפער ווען מען טרינקט ווייל מען
שלאקערצט אדער אביסין אראפ צו בריינגען • מאכט מען גיט קיין ברכה :
אז מען טרינקט אפער איין אנדער מעקה אראפ צוא בריינגען אביסן אדער ווייל
מען שלאקערצט • מזו מען יוא אברכה מאכין :

וויין • בורא פרי הנפן • און אויף אז ווען מען טרינקט וויין אין מיטן עסין מזו מען
דיא ברכה מאכין • ווען ער האט גיט גיטרינגקען וויין פאר דעם עסין :
ווען ער מאכט קידוש אפער וויין • און וויל דער נאך טרינקען אין אנדערע
משקה זאל ער אין זינגען האבין ער זאל גיט פטרין דיא משקה מיט דער ברכה
פון דעם וויין • בעסער איז צוא מאכין שהכל איבר אשטיקל צאקער און מיט דעם
פטרין ער שוין דיא משקה פון אברכה :

וויינישיל • וויין מרזיבן • בורא פרי העץ :
וויינפערליך • בורא פרי העץ • גיפרענילטע אויף בורא פרי העץ • אפער ווען זייא
זיינגען אזו שטארק צו ריבין אז מען דער קענט זיא גאר גיט • שהכל :
ווערים קרויט מיט האניג אדער גקאכט • שהכל :
אות ז זאלץ אדער זאלץ וואסר • שהכל :

איבר זאפען און זענעפט דארף מען קיין ברכה גיט מאכין :
אות ח תבין • שהכל • איין גימאכטס פון תבין בורא פרי האדמה

הרעמולך • בורא מיני מזונות • אפער ווען מען מאכט זייא מיט מער וואסער וויא
אייער און שטאלץ • מזו מען זייא מאכין קלענר וויא אפזות • און אז גיט זאל
מען זיי גיט עסען פאר זיך גאר אין מיטן עסין ווען מען האט גימאכט המוציא :
אות ט מארט • מיינלאך • מיינאכץ אדער קוגיל בורא מיני מזונות :
מיא • שהכל • מען זאל אבר צום לעצטין אפ קילין און טרינקען מיט אמאל
ארביעית • פדי מען זאל דער נאך מאכין בורא גפשות און ווען ער טרינקט מיא
פאר דעם בענמשין מזו ער אויף מאכין שהכל • מיימלען בורא פרי העץ :

אות ל לאקריין ווען ער עקט אים שהכל • און אויף ווען ער שלינגט אים גיט
אראפ גאר ער זייגט אויס דעם זאפט שהכל :
לאקריין וואסר אדער לאקריין זאפט • אויף שהכל :
לאקשין • בורא מיני מזונות • אביסל לאקשין און פיל וואסר • מאכט ער אברכה
שהכל

חיי פרמי ברכות הנהנין אדם מו

שחבל און זופט אביסל יוד * דער נאך מאכט ער בורא מיני מזונות אויף דיא לאקשין און עסט אביות און זופט אהיפש ביסל יוד און נאך דעם עסן מאכט ער ביידע פרכות * על המהיה און בורא נפשות :

לימנים * בורא פרי העץ * גיפרעגילטע אויף בורא פרי העץ :
ליגזיון * בורא פרי האדמה * און וייא האבין אין זיה דעם אייניגעם דין וויא ארבעט לעקיד * בורא מיני מזונות :

אות מ כאנין פאלווער פון אינגבער אדער פעפר אדר גענעלאך אפילו מיט פיל צוקער בורא פרי האדמה :

כאן גיפרעגילטע * אפילו גאנץ צו ריבין בורא פרי האדמה :
כראנצין * בורא פרי העץ :

כראנצין שאלאכץ גיפרעגילט בורא פרי האדמה אדר שהכל :
מאלינים * בורא פרי העץ :

מאלינים גיפרעגילטע בורא פרי העץ און אז מען דר קענט זיא דרינן די מאלינים * זאגט מען שהכל :

כאנדלן זיסע גרויסערהייט בורא פרי האדמה * קליינערהייט מיט דר שאלאכץ שהכל * גיפרעגילטע בורא פרי העץ * ביטערע מאנדלן גרויסערהייט וואן אברכה * קליינערהייט מיט דעם שאלאכץ בורא פרי העץ * גיפרעגילטע בורא פרי העץ * צוקער מאנדלען בורא פרי העץ מאנדיל ביינעלאך ווען מען מישט בורא מיני מזונות :

מאנדיל מילך שהכל :

מיהל גרויס * כושקט ניס * בורא פרי העץ
מילך * מעד * מערין ריע * שהכל :

מערין גיקאכטע בורא פרי האדמה :
מילאכס גריפלאך פון רעמשקע שהכל :

מצה ברייא גיקאכטע אדר נישט צוא ווייקט קלענער פון אביות בורא מיני מזונות :
אות נ ניס וועלעשע אדער האזעסע בורא פרי העץ * גיפרעגילטע ניס אויף בורא פרי העץ * גרינע ניס נאך ניט צייטיגע ריע אדר גיפרעגילטע שהכל :

אות ע ענים שהכל : ענים וואסער בורא פרי האדמה :
עסיג שטארקע אז אברכה : עסיג גימיסט מיט וואסר שהכל :

עפיל * עפיל צימעס אפילו שטארק צו ריבין בורא פרי העץ : עפיל קיואם שהכל :
אות פ פאזומקעס בורא פרי האדמה * גיפרעגילטע אויף בורא פרי האדמה * אבר אז וייא זיינען אזוא צוא ריבין אז מען דער קענט זיי ניס מעד * שהכל :

פאנקבין פון מעל און שטאלץ * בורא מיני מזונות * אבער אן מעל אדער גאר ווייניג מעל * שהכל :

פארפיל פון ווייצין פון גערשטין פון קארין פון האבער מעל * בורא מיני מזונות :
פארפיל פון ארבעם מעל אדער רעמשקע מעל * שהכל : אזי אבער אריין גימישט אין אכטיל פונט פון ווייצין מעל אדער קארין מעל אדר גערשטין מעל אדר האבר

מטל

חיי פרמי ברכת הנהגין אדם

קעל • אין איין פונט • מאכט מען בורא מיני מזונות און דער נאך על הסתיה •
אז אבער דרינג ווייניגער פון איין אכטיל פונט • מאכט מען פריער בורא מיני
מזונות און דער נאך בורא נפשות :

פוטער שהכל • פוטער גיבעקס בורא מיני מזונות :

פיגין • בורא פרי העץ :

פיש • פלייש • אדער הערינג שהכל :

פלאדין • בורא מיני מזונות :

פלוין • בורא פרי העץ • פלוין יוד • מאכט מען פריער שהכל און מען זופט אביסל •
דער נאך אויף די פלוין בורא פרי העץ :

פנפער טראקענע רויטערייט עסט מען אן אברכה • אבר גיפרעגילטע אדער צוא
ריבענע מיט צוקער • אדער פייכטער פעפער אפילו רויטערייט • מאכט מען אלץ
בורא פרי האדמה :

ארת צ צוויבלעש יונגע רויט בורא פרי האדמה • גיקאכטע שהכל : אלטע רויט
שהכל • גיקאכטע שהכל • גיפרעגילטע צוויבעלע מאכט מען בורא פרי

האדמה : צימרינג • בורא פרי האדמה • אבר אז ער וינגט עש נאר און שפייט דער
נאך אויס שהכל : צערנעם קע • אדער צערנעטשקע יוד • צימרינג יוד • שהכל :
ארת ק באלמוסין רויט אדער גיפרעגילטע • שהכל :

קאווע גיברענגט • בורא פרי האדמה :

קאווע גיקאכטע שהכל • און אז מען טרינקט זיא נאך דעם עסן מאכט מען אויף
איבער איר שהכל :

קארשין • בורא פרי העץ : גיפרעגילטע אויף בורא פרי העץ • אבער ווען עש אז
אזא צוא ריבין אז מען דער קענט נאר ניט דיא קארשין מאכט מען שהכל :

קארענע • ווייניגע • גערשטענע • אדר האפענע קאשע • אלץ בורא מיני מזונות :
קאשע רעטשקענע מיט פוטער אדר מיט שמאלץ אדער רעטשקענע קאשע אליין
גיקאכט • און מען זעהט דיא קערענדיק • בורא פרי האדמה • אז זיא אז אבער
אזא צוא ריבין אז מען זעהט שוין דיא קערענדיק ניט • שהבר :

קימיל • קימיל וואס שהכל :

קניידלאך • בורא מיני מזונות • קניידלך אויש קארטאפיל • שהכל

קניידלאך פון רעטשקענע מעל אדר ארבעס מעל • שהכל : אז אבער צו גישאטין
ווייניגע מעל אדער קארן מעל אדער גערשטין מעל אדער האבר מעל ווייניגסטניג
אהאלב פעקטיל אין איין פונט • אז פריער בורא מיני מזונות און דער נאך על
הכתיה • אבר אז עש אז צוא גישאטין ווייניגער פון אהאלב פעקטיל • אז פריער
בורא מיני מזונות און דער נאך בורא נפשות :

קעז • קרויס גיזיערשע אדער גיקאכטע • שהכל :

קרעפלאך • בורא מיני מזונות :

קאקארזיס • בורא פרי האדמה :

קאמשיין פון קאקערזויס ווען מען ווייגט זיין אויס מאכט מען שיהכל :

קירבים אפילו צוא ריבין . מאכט מען בורא פרי האדמה :

קנאביל האט דעם אייגענעם דין וויא צוויפיל :

אות ר ריבין גיקאכטע . בורא פרי האדמה . רזיע שיהכל :

דיוזין איין גימאכטס . בורא פרי האדמה . אז זיין ווייגן אפר אזו צו ריבין אז

מען דער קענט זיין גאר ניט . שיהכל :

רייז . רזיע בורא פרי האדמה :

רייז . שטארק צוא קאכט בורא מיני מוזנות אדער שיהכל : ניט שטארק צוא קאכט .

לדעת הנאון רבי אליהו מוילנא בורא מיני מוזנות . לדעת הנאון רבי זלמן שיהכל :

אז דער מחבר זאגט בורא פרי האדמה . דריבער איז עש ליבער מען זאל עם עסין

נאך המוציא כדי מוזאל ניט דארפן דריבר אברכה מאכין :

רעטיף רזיע אדער איינגימאכטס פון רעטיף בורא פרי האדמה :

איבער וינגע רעטיף מאכט מען שהחיינו הויז דער ברכה :

ראסיל פון בוריקעס גיקאכטע אן פלייש . בורא פרי האדמה . רזיע אדער גיקאכטע

מיט פלייש . שיהכל :

רפואות . אלס וואס מען עסט אדר מען מדינקט פאר ארפואה און עם האט איין

גוטיין טעם וואס מען האט דער פון הנאה מוז מען מאכין דיא ערשטע ברכה און

דיא ברכה אחרונה . אז עש האט אבער איין שלעכטין טעם און מען האט דער פון

קיין הנאה ניט . מאכט מען דריבער קיין ברכה ניט :

אות ש שאלאטין . בורא פרי האדמה . גיקאכטע שיהכל :

שווארצע יאגדעס . בורא פרי האדמה . גיפרעגן למע אויף בורא פרי

האדמה . אפר אז עם איז שטארק צו ריבין און מען דער קענט עם גאר ניט . שיהכל :

שוועמלאך . שיהכל : שאקאלאדע . שצאו . שיהכל :

לח דיני איזה ברכות פרטיות ובו די סעופים

נאך דא אייגיגע ברכות

א ווען דער זון ווערט בר מצוה . רופט מען אים אויף צום ספר תורה . און דער

פאטער זאגט ברוך שפטרני מענשו של זה . דער ווילדער גאון הייסט זאגן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שפטרני מענשו של זה . דריבר מען יעדער

זאגן וויא ער וויל :

ב ווען איינער איז קראנק גיוועזן אפילו ווען ער איז גאר גילעגן דרייא טעג אין

בעט . וויא ער ווערט גיהיילט רופט מען אים אויף צום ספר . און ער זאגט

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומל את ימים טובות שנמלני כל טוב . איז דער

עולם ענטפערט דרויף . מי שנמלה כל טוב הוא יגמלה כל טוב סלה . דיא אייגענע

ברכה מאכט מען אויף ווען עם טרעפט זיך אים אנס . למשל עם איז אויף אים

ביסאלין אגרוישער שטיין און ער איז ניצול גיווארין . אדער אונזיגן האט אים שיר

איבער גיפארין . אדער איין אנדער נם אויף דעם שטייגער . אויף ווען ער איז גיזעמין אין קרימינאל און איז בפרייעט גיווארין מאכט ער דיא ברכה :

ג ווען מען קויפט גייע פליס פון גאלד . וילבר . קופר . מעש . צין . בלייא . אייוין . שטאל . גלאז . מוז מען טובלן אין מקוה אדער אין אמיידיג און מען זאגט . ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על טבילת פלי : גיילייטע גיפעס טובלת מען אן אברכה . ווען מען טובלת די פלי זאל מען איר ניט האלטן שטארק מיטן האנד . פדי דאס וואסער זאל אויך קומען אויף דעם ארט וואו מען האלט איר . פאר דעם טובלן מוז מען פון דער פלי אפ רייבן דעם ראשט . אויך דאס הענטל פון פלי מוז מען טובלן . עס איז רעכט אז אנדווער וואש איז שוין פרי מצוה זאל טובלן . גייט אפער טובלן אייגער וואס איז נאך גיט פרי מצוה אז מוז לעבן אים שטיין אייגער וואש איז שוין אפרי מצוה און זאל זעהען אויב ער טובלת וויא עס דארף צוויי . ווען מען טובלת עטליכע זאגט מען גיט על טבילת פלי נאר על טבילת פלי :

ד ווען מען באקט ברויט פון מעהל . פון ווייץ . קארין . גערשטין . האבער . און דאס שייג איז אויס דרייא קווארט מעהל מוז מען חלה געמען . און מען זאגט . ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש חלה : די חלה פאר ברענט מען און מען טאר דער פון קיין הנאה גיט האבן אפילו פון דער היץ פון דעם פיער וואש זיא ברכענט :

ח עוד איזה דיני ברכות ובו ח סעיפים
נאך עטליכע דינים פון ברכות

א בשעת מען מאכט דיא ברכה מוז דער מענטש אליין זיין ריין . דיא קליידר מוזן זיין ריין . און דארט וואו ער שטייט מוז אויך זיין ריין נייניגמפענס מוז פיר איילן ווייט פון אים זיין ריין . און דארט וואו ער איז אריטרע אפילו ווייטר פון פיר איילן טאר מען אויך גיט קיין ברכה כאכין : אין מרחץ טאר מען אויך גיט כאכין אברכה : ב מען טאר גיט כאכין קיין ברכה אום זישט . דריבער ווען מען קאן פטרין איין ברכה מיט דער אנדערע זאל מען עס טאן און מען זאל גישט מאכן דיא אנדערע אום זישט :

ג מען טאר גישט מוסף זיין אברכה וואס דיא חכמים האבן גיט מרזקן גיווען : ד מען טאר גיט טאן קיין שום זאך בשעת מען מאכט דיא ברכה : ה מען מוז דיא ברכה שארף ארויש זאגן דיא אויערין זאלן הערין וואס מען זאגט און מען טאר גיט גישווינד אנועק האפן דיא ברכה נאר מען מוז איר זאגן גאנץ פאנואלע און פערשטיין וואס מען זאגט . אויך מוז מען אין זיגען האבן אז מען מאכט דיא ברכה צו זיין ליגען נאמען גילויבט איז ער :

ו די זאך וואס מען וויל דריבער דיא ברכה מאכין זאל ער איר פריער געמען אין דער רעכטר האנד אריין און גוט באטראכטן צווא נוישין וואס פאר איין ברכה ער קומט

חיי איזה דיני ברכות אדם מח

קומט דרויף • אונ אז מען האט איר ניש גיהאלטן אין האנד נאר זיא איז פאר אים
נילענין ווען ער האט גימאכט דיא ברכה איז מען אויף יוצא • אבער אז זיא איז נאך
פאר אים ניש גיוועזן ווען ער האט דיא ברכה גימאכט נאר מען האט איר ערשט
גיבראכט נאך דער ברכה תאמשע ער האט פריער אין זינגען גיהאט אז מען וועט
אים דיא זאך בריינגען אונ ער מאכט איבער איר אברכה • איז דאש גיוועזן איין
ברכה לכטלה אונ ער מוז נאך אמאל איין ברכה מאכן :

ז אז מען האט עפעס אין מזיל אדער מען דארף אים שפיען • זאל מען פריער אים
שפיען אדער דיא זאך ארויס לאזן אים דעם מזיל • אונ דער נאך זאל מען
מאכן דיא ברכה :

ח דער הויפט פלל בייא אלע ברכות איז • אז זייא מוזין תמיד זיין עובר לעשייתן
דאס הייסט מען מוז די ברכה מאכין פריער איידער מען עסט אדער מען טרינקט
אדער מען שמעקט :

מא הלכות משא ומתן ובו י"ט סעיפים

א עס איז קיין איינציגע זאך גיטא אין דער וועלט וואש דער מענטש איז באהעפט
אין דעם וויא אן געלד • אונ מען קאן אויף ניש לייקענן אז דיא געלד איז זייער
באדערפט ג • מיט געלד קויפט מען זיך דיא בעסטע פריינד • מיט געלד קאן דער
נידעריגסטער מענטש גרויס ווערן • מיט געלד קאן מען פיל נוסס טאן • מיט געלד
קאן מען אויף העלפן איין ארוסאן • מיט געלד קאן מען דיא קינדער גוט
דער ציהען • מיט געלד קאן מען מקיים זיין אזעלכע מצות וואס דער ארוסאן קאן
זייא ניש טאן • קניץ גיזאנט • געלד רעגירט די וועלט אונ קיין איינציגער מענטש
פון דעם מלך ביז צום בעמלער קאן נאר דריין ניש זיין • אונזער הייליגע גמרא
זאנט מיט דרייא קניצע ווערטער דאס גאנצע וואס מיר האבין דא גיזאנט • עני
השוב בבת • איין ארוסאן איז וויא איין מויטער • דער פון פאר שטייט מען ווידער
פאר קערט אז דער עשיר לעבט • ער האט די גאנצע וועלט • ער קאן גוט זיין • ער
קאן אלדינג טאן וואס ער וויל • ער קאן זיך קויפן עולם הבא מיט זייגע נוסע
מעשים • ווען מען וויל אבער גוט באטראכטן דאס גאנצע וואס מיר האבין דא
אפ גילויבט דאס געלט • זעהט מען דעם חסרון דער פון • ווארום מען קאן דאך גיט
זאגן אז דאס געלט פאר זיך אליין איז גוט • דאס איז דאך פאלש • פאר זיך
אליין איז דאך דאס בעסטער גילדערנר רענדיל ערנער פון דעם קלענסטן שטיקעל
ברויט אדער פון דעם קלענסטען עפעלע • מיט דעם שטיקיל ברויט אדר מיט דער
קלענסטע פרי דער קוויק איך מיר דאס הארץ • אבער דאס רענדיל קאן איך ניש
שלינגען אונ ניש בייסין • עס איז דאך באקאנט דאס משל פון דער הון וואש איז
אמאל פאר בלאנזעט גיווארין אין איין מדבר • זיא איז עסליכע מענ ארום גילאפן
זיך צו זוכן עסין • אויף איינמאל האט זיא פון ווייטן דער זעהען איין בערגיל מיט
קערניבלאך • זיא איז גישווינט צו גילאפן מיט גרויס פרייד • וויא זיא האט אבער

אן געהויבן צוא בייסין דיא קערענדליך האט זיא דער זעהן או דאס זיינען פערילי זיא האט זיזא מיט פֿעס אוועק גיווארפן אונ האט גזאגט וואס נוצט יעצט מיר איר גארזישע פערילי ליבער וואלט איר גיוועזין ווייץ קערענדליך העט איה מיר דער קוויקט אונ מיה גוט זאט אן גיגעסין דאס געלט פאר זיה אליין איז נאך ערגער זון איין שטיקיל שטיין וואס ליגט אין דער גאס ווארום עסין קאן מען דאס געלד ניסט גלייך מיט דעם שטיין אבער דער שטיין מאכט מיר קיין זארגין ניט אונ איה דארף אים ניט היטען דער קעגין דאס געלט מאכט מיר פאשטענדיג דאגות אונ לאזט מיה ניט שלאפן איה מוז עס היטן פאר גנבים ווערט מען עס אן האט מען גרויס עגמת נפש אונ וויא אפט טרעפט זיה אז דער מענטש פאר לירט דאש לעבן דירך געלד ווען ער העט קיין געלט ניט גיהאט העט אים גאר קיינער קיין ביי ווארט ניט גזאגט פאר קערט אויף איין ארוכאן האט יעדער רחמנות אבער ווייל ער האט געלד פאלן איבער אים גקנים זיזא פארויבן אים אונ שלאגן אים צום טויט דאס געלד אליין איז נאך איין נידעריגע זאך נאך ערגער פון איין שטיקיל ערד גאר דיא מעלה דער פון איז אז מען קאן דער פאר באקוקן זיל גוטס אונ אלע זאכן וואס דער מענטש בדארף דריבער איז דאס זייער גארעש אין דעם געלד פאר ליבט צוא זיין ווייל עס איז געלד אזו וויא עס זיינען דא פיל מענטשן וואש ווייסן ניט מעהר נאר הב הב וויא לעבן גאר ניט וויא טוען זיה קיין גוטש וויא טוען אנדערע ניט גוטש זייער גאנצע ארבעטן איז נאר ציא האפן נאך איין רובעל אונ נאך איין הונדערטער אונ לייגן זיה ניט איבר וואס עס וועט זיזא ארויש קימען ווען זיזא וועלן שוין האבן נאך אזו פיל טויזנטער דוא גמרא זאגט דרויף זייער גלייך בני אדם נמשלו לחולדה דיא מענטשן זיינען גלייך צו דעם קראט מו חולדה גוררת ומנחת אזו וויא דער קראט שלעפט צו גויף פיל זאכן אונ בהאלט זיי זאינה יודעה למי מנחת האמשע זיזא גיציין איר גאר ניט אונ זיא ווייס אליין ניט נאך וואס זיא בהאלט זיזא ביה פל באי עולם אזו זיינען דיא מענטשן אויך גוררין ומניחין זיי שלעפן צו זאכן געלט אונ בהאלטין עס זאיגן יודעין למי מניחין אונ ווייסן אליין ניט נאך וואס אונ פון וועמנס וועגן זיי בהאלטין עס חוץ דעם וואס עס איז זייער נארעש אין דעם געלד צו שטארק פאר ליבט צוא זיין בריינגט עס אויך דעם מענטש אוועק פון ביידע וועלטין ער לעבט ניט ער עסט ניט ער שלאפט ניט ער רוקט ניט ער טוט אלע עביחת פון געלט וועגן ער בשווינדלעט מענטשן ער זאגט לעגן ער שווערט פאלש ער געסט בייא דעם אנדערין דיא פרונסה אוועק ער טוט ניט קיין איינציגע סענה וואס זיא דארף געלט קאסטין ער איז זיה עסליכע מאל כתיב איין עבירה צו טאן ווען עס בריינגט אים געלד איין קורץ ער הערט אויף איין מענטש צו זיין קעגן דעם אויבערשטן אונ קעגן דר וועלט איהר דעם מוז זיה דר מענטש גוויינען ער זאל די געלט ניט ליב האבן עס זאל בייא אים ניט מער זיין נאר וויא אנאנדער זאך למשל וויא מען האט ליב איין מעסער איז דאך ניט ווייל עס איז איין קשטיק אייזן נאר ווייל עס נוצט דר מיט צו שניידן אדרך איין טיש האט מען האף

ניט

מט **הוי** **הלכות** **משא** **ומתן** **אדם**

גיט ליב ווייל ער איז אשטיק האלץ. נאר ווייל מען קאן אויף אים לערנן אונ עסין
 אונ שרייבן אזו דארף אויף זיין מיט דיא געלט. מען מוז שטענדיג אין זין האפן
 אז פר זיך אליין איז עס נאר גיט נאר עש איז גוט ווייל מען קאן דער פאר קויפן
 נוצליכע זאכן. וואל איז דעם מענטש ווען ער איז אויף דר דאזיגע כדרנה צוא פאר
 שטיין וואש געלט איז. ער וועט שוין גיט איין רייסן דיא ווערט פון געלט וועגן ער
 באנוגנט זיך מיט דעם וואס דר אז ברשטער בשערט אים אויף איין ערליכער ארט.
 באגליקט אים זיין ליבר נאמען אז ער איז איין עשיר טוט ער פיל גוטס מיט דעם
 געלט ער גיט צדקה ער שטיצט אונטר פרומע לייט וואש לערנען תורה אז ער קאן
 לע ניט ער אליין אלע מאג עמליכע שעה אדר ער הערט וואש אנדרע לערן. איז
 ער גיט קיין עשיר באנוגנט ער זיך מיט דעם ביסל וואש ער האט. ווארום אז ער
 ווייס בייא זיך אז דיא געלט אליין האט נאר קיין ווערט גיט. איז דאך נאר גיט
 מיגליך ער זאל זיך דרויף שטארק פאר לייגן. אקאראט וויא עש איז גיט מיגליך
 אז איין גר פער מענטש זאל זיך פר לייגן צו האפן קינד שפיל. ער ארבעט נאר
 אזו ער זאל האבן צו לעבן אונ ער האט בסחון אויף דעם אויבערשטיין וואש ער
 שפייזט דיגאנצע וועלט אז ער וועט אים אויף שפייזן. דער בסחון איז דאש ערסמע
 וואש דער איד מוז האבן. דער תנא ר' אליעזר הגדול זאגט מי שיש לו פת בסלו
 ווער עש האט גינג ברויט צו עסין ואמר פה אוכל למחר אונ ער זאגט וואש וועל
 איך האבן מארגן צו עסין אינו אלא מקמני אמנה דר גלייבט ויער ווייניג אן זיין
 ליבן נאכן. דאש הייסט דר איד טאר גיט צו פיל טראכטן אויף געלט ער מוז וויסן
 אז די געלט איז גיט דר תכלית. עס איז נאר וויא איין בלי וואש מען באנוצט איר
 צו עפיש. איבר דעם דארף ער נאר זעהן אזו פיל צו פר דיגן אז ער זאל דר מיט
 קענן לעבן. אונ אז ער וויל זיך איין ריידן אז ער טאר גיט אויפהערין געלט צו
 זאמלען ווארום טאטר וועט ער שפעטר גיט קענען פר דיגן זינדגט ער שוין קעגין
 זיין ליבן נאמן. ווארום אז ער וואלט גלייבן אין דעם אויברשטיין וואלט ער דאך
 פר שטאנן אז ער וועט אים קיין מאל גיט פר לאזן. השי שפייזט אפילו דעם קלענקסטן
 ווערימל מכל שכן דעם מענטשין וואש דיגט אים מיט דעם גאנצן הארצן אונ האלט
 זיינע הייליגע מצות. לא ראיתי צדיק געזב. מען האט נאך קיינמאל גיט געזען אז
 איין ערליכר איין פרוטר מאן זאל שטארבן פר הונגר. געלט איז די וועלט. האלט
 מען עס פר איין תכלית ווערט מען אן ביידע וועלמין. האלט מען עס אבער פאר
 איין זייטיקע זאך וואש מען קאן דורך דעם קימן צום תכלית דאט מען ביידע וועלמין
 דאש רוב מצות אונ עבירות קומן נאר דורך געלט. איך וויל דרויף איין משל געבן
 לאמיר זעהן המץ אום פסח דאש איז דאך גיוויס גיט שייך צו געלט. אונ עס קאן
 מיגליך זיין אז ווער עש איז שטארק פר ליבט אין געלט זאך זיך דר מיט פר זינדגין.
 עס טרעפט זיך אמאל אז איינער האט שווינט טעפ המצדיגן בראנפין אונ ער האט
 פר פסח פר געסן אים צו פר קיפן איין ערלימילא איז דאך דר דין המץ שעבר עליו
 הפסח אסור בהנאה איין המץ וואש עס איז גיוועזן אין איין אדגס רשות ביו איבר

פסח טאר ער דר פון קיין הנאה ניט האבין . נוא דר פרוקער איד וואש ער איז ניט שטארק פו ליבט אין דעם געלט וועט ער גיוויס דעם גאנצין פראנפין ארויס גיסן אונ וועט פון אים גאר קיין הנאה ניט האבן אזו וויא דער דין איז . דער וואש איז אבר ויער שטארק פו ליבט אין געלט . וועט ער זיך פֿרעכנן אז די פראנפין פטרעפט פיל געלט . וועט אים די הארץ ניט לאזן ער זאל זיך אזו איין גרויסן שאדן מאכן אונ ער וועט די פראנפן פו קויפן . איבר דעם זאנט אונזר הייליגע גמרא אז וויא דר מענטש קויבט אויף יענר וועלט איז דאש ערשטע וואש מען פרענט אים . נשאת ונתת באמנה . האקמו ערליך גיהאנדילט דאש היישט וויא האשטו גיהאלטין די עלט . איז דאש בייא דיר גאר גיווען איין זייטיקע זאך אונ דוא האשט זיך גיהיט ניט צו פו דיגן איין אומערליכע פרוטה אדר עובר צו זיין איין עבירה פו געלט . אדר איז דאש געלט ביי דיר גיווען דער עיקר אונ דר תכלית אונ קיין שום זאך איז דיר ניט אומרעכט גיווען ווען עש האט דיר געלט איין גיפראכט . ביטער איז יענס האט ער ווערט תוכף ביי דיא ערשטע שאלה פו שמומט אונ קאן ניט ענטפערן . אונ וואול איז ווידר דעם וואש קאן ענטפערין מיט דעם פולין מיל . נשאתי ונתתי באמנה . איך האב ערליך גיהאנדילט . איך האב ניט גילושט קיין געלט אונ האב ניט גיטאן קעגין זיין ליבן נאמען אונ קעגין מענטשין דאש מינדסטע וואש אומרעכט איז פון געלט וועגין . מען וועט אפשר פרעגין דיא גמרא זאנט דאך צדיקים ממנם תביב עליהם ויתר מטמם . בייא דיא צדיקים איז דאש געלט שטארק חשוב . אויף דעם מוזין מיר ענטפערין אז דער פשט איז ניט אז די צדיקים זיינן שטארק פו ליבט אין די געלט . גאר אז די געלט איז בייא זייא ויער טייער . זיי גיבן עס ניט אויש אויף איבעריגע זאכן וואש מען דארף זיי ניט גייטיג . אזו וויא די גמרא זאנט דארטן דעם טעם לפי שאינם פושטים ידיהם בנגז . ווייל עש איז ויער פשוט געלט . זיי פאר דיגן עש ויער ערליך אונ דיא פרוטה קומט זייא ניט גרינג אן :

ב דער איד טאר דעם אנדרין איד ניט נארין ווען ער קויפט בייא אים עפים אדר ער פו קויבט אים עפים אדער ווען ער דינגט ביי אים איין דירה אדר אגוועלב אז ער עפים אנדערש אדער ווען ער בייט אכטבע :

ג ווען מען האט עפים צו פאר קויפן טאר מען עש ניט שענר מאכין יענעם ציא באשווינדלען . לפשל מען ניט דיא בהמה קלייען וואשר צו טרינקן כדי זיא זאל אן גיפוישט ווערין אונ דיא האר זאלין זיך אויף שטערין זיא זאל אים זעהן פעט . אדער מען פארבט אלטע בליים זייא זאלין אים זעהן וויא זייע :

ד איין גלאטע מטבע טאר מען בייא זיך ניט האקטין . מען טאר אפילו איר ניט פנוצין פאר איין גיוויכט . ווארום מען קאן זיך פאר געסין אונ אוועק געבן איר פאר איין גוטע מטבע . דריבער מוז מען איר שמעלצין אדער לעכערין :

ה מען טאר ניט אריין מישין אין גוטע תבואה אדר פירות אביסל שלעכטע וואש עט זעהט זיך ניט אן . אויף איין משה טאר מען ניט אריין מישין אביסל שלעכטע אין פיל גוטע . אבר ווען די משקה באקויבט דר דעם אנה דר טעם מען מען .

דווי הלכות משא ומחן אדם נ

ווארום דער קויפער וועט דאך דער פילין און וועט פאר דעם ווייניגער צאלין :
ו מען טאר נישט פאר קויפן פערל פון איין גיפייגריכטע בהמה און יענס זאגן אז עס
איז פון איין גיקוילעטע בהמה :

ז מען טאר נישט געבן איין פאלשע וואג אדר איין פאלשע מאס . אפילו איין נכרי מח
מען אויף ערליך וועגן . אונזער הייליגע גמרא זאגט . אז דיא שמראף פאר אפאלשע
וואג אדר אפאלשע מאס איז הארבער וויא פרי גרעסטע עבירה . מען טאר נישט
אריין לייגן דיגוויכטען אין זאלץ פרי זיאלין שווערער זיין . די גוויכטען וואס
מען וועגט מיט זיין פייכטע זאכן מוז מען ווייניגסטנס יעדער וואג איין מאל אפ
רייבן ווארום עס קלעפט זיך אן זיי אן פון דר נאסע האנט און זיי ווערן שווער . אין
די שאל וואש ער לייגט אריין די פייכטע זאכן מוז מען אויש ווישן פרי יעדן מאל וועגן :
ח מען טאר ביי זיך נישט האבן איין פאלשע מאס אדער איין פאלשע וואג האמטשע
ער בנצט זיין נישט צו וועגן אדר מעסטן . אפילו ער בנצט עס נאר פאר איין
נאכט טאג . ווארום מען קאן זיך אמאל טועה זיין און יא באנוצן :

ט דיא בליס וואס מען מעסט מיט זיין מין מען גוש אויס ווישן ווייניגסטנס איין
מאל אין דער וואך :

י אז מען וועגט אדר מען מעסט . זאל מען זעהן עש זאל עפס מער וועגן און די
מאס זאל אביסל העכר זיין :

יא מען מוז איבראל מעסטן אזו וויא דיא נאנצע שטאט איז זיך נוהג . ווען דער
מנהג איז צוא פאר קויפן אפ גישטרייכט טאר מען נישט קויפן הויף מיט איין
ווערף האמטשע דער וואס פרי קויפט נישט אזו מיט זיין גוטן ווילן און דר קונה צאלט
אויס דר פאר . און ווידער פרי קערט ווען די נאנצע שטאט מעסט מיט איין ווערף
טאר מען נישט פרי קויפן אפ גישטרייכט . האמטשע עס איז דעם קונה רעכט אין ער
צאלט ווייניגער ווייל עס פערלט דער ווערף . איז דאס אויף פאר באטן :

יב דאס שטרייך האלץ וואש מען שטרייכט אפ דר מיט מוז זיין פון האלץ . אפר
נישט פון איין צוא גרינגע זאך און נישט פון איין צוא שווערע זאך . אויף מוז עס
זיין גלייך פון בידע זייטן . נישט פון איין זייט שארף און פון אנדערן זייט גראבי .
ווארס מיט דעם קאן מען מאכן אשווינדיל . אז ער וועט קויפן וועט ער אפ
שטרייכין מיט דעם גראבין זייט . פרי עש זאל ווייניג אראפ גיין . און אז ער וועט
פאר קויפן וועט ער שטרייכין מיטן שארפן זייט פרי עס זאל שטארק אויס רייסן .
אויף מוז מען זייער ערליך אפ שטרייכין נישט צו גישווינד ווארום דאס איז שלעכט פרי
דעם וואס פרי קויפט . עש שטרייכט צוא ווייניג אפ . און נישט צו לאנגזאם בימליך
ווייס . ווארום דאש איז שלעכט פרי דעם קונה . עש רייכט צו שטארק אויס . איפר
דעם מוז מען שטרייכין מיטל מעסיג אויף איין מאל נישט צו גישווינד און נישט צו פאמעליך :
יג ווען מען מעסט איין נאסע זאך וואש האט איין שוים . טאר מען עש נישט מעסטן
מיט דעם שוים . ווארום מיט דעם גולת מען דעם קונה . מכל שפן אז מען טאר
נישט גיטן אין דר הויף פרי עס זאל האבן אגרויכטן שוים ווארום דאש איז אגרויכטע עבירה :

יד ריא פארשטעהרם אין יעדער שטאט דארפן מאכין עטליכע אויפזעהרם וואש
 זאלן ארום גיין אין דיא קראמען אונ אין דיא שיינקען צוא זעהן אויב דיא וואג
 איז דיא סאם איז ערליך • אונ בייא וועמען מען גיפינט איין פאלשע, וואג אדער
 פאלשע וואג זאלין אדער איין פאלשע סאם זאל מען אים שטארק בשטראפן :
 מו דר איד מוז תמיד האלטן זיין ווארט • וואס ער זאגט מוז בייא אים הייליג זיין
 אונ ער טאר עש גיט משנה זיין • למשל ער וויל בייא אייגעם עפס קויפן אונ
 האט אים גיזאגט אז ער וועט אים און און אזו פיל געבן • אונ יענער האט אים
 געגעבערט אז עס איז אים רעכט אזו פיל צו געסן וויא פיל ער וויל אים געבן האטשע
 ער האט אים גאך קיין געלט גיגעבן • אונ ער האט גאך גיט גיגעבן די זאך אין
 האנט אריין • אונ ער האט גאך גיט מקבל קנין גיווען • קורץ ער האט גאך גאר גיט
 דאש מינדסטע גיטאן וואש דער קויף איז שוין דער מיט גישלאסן גיווארין גאך
 דעם דין • איז אקט גיט רעכט אז דער וואש קויפט אדער דער וואש פאר קויפט
 זאל תרטה האבן • אונ אזו איינער פון ביידע האט זיא תרטה • טוט ער גיט רעכט
 אונ אונזרע הייליגע חכמים האבן אים גיט ליב • דר פרוקר איד מוז אפילו האלטן
 וואש ער האט אין זין גיהאט בייא זיך אין הארצין • האטשע ער האט עס גאך
 גיט ארויס גירעט • למשל ער האנדילט בייא אייגעם איין זאך אונ האט אין זין
 אים צו געבן צעהן קאפינקן אונ יענר זאגט ער וויל עס אים לאזן פר גיין קאפינקען
 זאל ער אים געבן • די צעהן קאפינקען אזו וויא ער האט אין זינן גיהאט אונ ווינר פר
 קערט אז ער האט אין זין גיהאט יענס צוא פאר קויפן דיא זאך פאר גיין קאפינקען
 אונ יענער זאגט אים אז ער וויל אים דר פאר געבן צעהן קאפינקן • זאל ער בייא
 אים גיט מער געבן וויא גיין קאפינקן וויא דוד המלך האט גיזאגט אז דר אויברשטר
 האט גאר ריב איין רובר אמת בלכבו דעם וואש ער רעט דיא ווארהייט ביי זיך
 אין הארץ • דאש הייבט ער האלט אפילו דאש וואש ער האט גיט ארויס גירעט
 גאר ער האט אין זין גיהאט אין הארץ • דיא הייליגע גמרא זאגט דרויף רב ספרא
 דר איד מוז אזו שטארק האלטן וואש ער האט אין זין בייא זיך אין הארץ וויא רב
 ספרא • ווארום רב ספרא האט אמאל גיהאט איין זאך צוא פאר קויפן אונ איינער
 האט אים גיוואלט דר פר געבן אכציג רוביל • ער האט אבער גיט אנדרש גיוואלט
 גאר הונדערט רוביל • אין עטליכע טעג ארום האט רב ספרא גיזאגט געלט
 אונ האט זיך גיזאכט דיא זאך צוא פאר קויפן פאר אכציג רוביל • דער איד וואש
 האט פריער גיוואלט די זאך קויפן האט איר גייטיג ברארפט אונ האט זיך גיזאכט
 ער זאל שוין פאר איר געבן הונדערט רוביל • וויא רב ספרא איז צו אים גיקומען
 האט ער אים גיזאגט איך גיב דיר שוין די הונדערט רוביל וואש דיא ווילסט פאר
 דר זאך • רב ספרא האט אים אבער געגעבער געגעבער איך טאר בייא דיר גיט מער געבן
 גאר אכצט ווארום איך האב אזו אין זין גיהאט • אויך ווער עס האט אין זין גיהאט
 אייגעם איין טובה צו טאן אונ ער קאן עש טאן • איז רעכט ער זאל גיט תרטה
 האבן אונ זאל יענעם טאן דיא טובה :

הוי הלכות משא ומתן אדם נא

מן ווער עס האט עפיש גיהאנדילט אונ האט גיגעבין אדרויף אדער ער האט זיך גימאכט איין צייכן אויף דער זאך וואס ער האט גיקויפט. האמטשע נאך דעם דין הייסט דאס נאך גיט גיקויפט. טאר ער דאך גיט הרטה האבין. און אויך דער וואס האט דיא זאך צוא פאר קויפן טאר ער גיט הרטה האבין. און איינער פון ביינע וואס האט יוא הרטה. שוט גיט וויא איין ערליכר איד דארף צוא טאן. אונ ער האט אויף זיך איין מי שפרע. דאס הייסט מי שפרע מדור המבול דר וואס האט גישטרקאפט דאש דור המבול אונ דאס דור הפלגה אונ דיא מענטשין פון סדום ווייל וויא האבין שלעכט גיהאנדילט קעגין מענטשין. דער וועט אויך צאלין דעם איד וואס האלט גיט זיין ווארט:

יז ווען איינער שיקט דעם אנדערין צוא קויפן איין זאך. אונ ער גייט אונ קויפט דיא זאך פון זיינט וועגין פאר זיין אייגין געלט או ער איין שווינדלר אונ פירט זיך גיט וויא איין ערליכער איד דארף זיך צוא פירן. האט ער אבער גיקויפט פאר דעם געלט וואס יענער האט אים גיגעבין. מוז ער אים געבין דיא גיקויפטע זאך אונ האמטשע ער וויל אים אפ געבין דאס געלט העלפט דאש גיט:

יח ווען איינער זאגט דעם אנדערין צו. ער זאל אים שיינקען איין קליינע מתנה. מוז ער האלטן זיין ווארט אונ אים שיינקען ווארום יענער האט זיך אויף דעם פאר לאזט. איז עס אפר איין גרויסע מתנה. איז אייגענטליך קיין גרויסע עבירה גיט ווען ער גיט איר גיט. ווארום מן הסתם האט זיך יענער גיט גאנץ פאר לאזט דרויף אבער פון דעסט וועגין איז דאס גיט רעכט. ווארום דער איד דארף האלטן זיין ווארט. אונ אז וויא מען רעט מוז מען טאן. די גמרא זאגט אז דאס שטייט אין דעם פסוק והיו צדק והיה לך. יהא הן שלך צדק ולא שלך צדק. דיין הן דאש הייסט דוא זאגסט יוא מוז עס לויטער זיין אמת אונ דיין גיין מוז אויך זיין לויטער אמת. אז וויא דוא זאגסט אז מוזטו האלטן. אונ קעגין איין ארומאן מוז מען אפילו האלטן ווען מען זאגט אים צו איין גרויסע מתנה. ווארום דאס הייסט וויא איין גדר. אונ אפילו אז ער האט אים גיט גיזאגט נאר ער האט עס אין זינען גיהאט בייא זיך אין הארצין מוז ער עס אויך האלטן:

יט אז וויא מען טאר יענעם גיט נארין אין געלט זאכן אזוא טאר מען אים אויך גיט נארין מיט ווערטער. מען טאר גיט זאגן וויא פיל ווילסטו פאר דער זאך. ווען מען האט גיט אין זין דיא זאך צוא קויפן. אדער הייסטו קויפן ווען מען ווייס אז יענער האט גיט צו פאר קויפן. אז איינער איז איין בעל תשובה טאר מען אים גיט זאגן גריינג נאר וואש דוא ביזט פריער גוועזן. ווען איינער איז קראנק אדר עס גייט אים שלעכט טאר מען אים גיט זאגן מן הסתם האסטו געזינדיגט אונ דער אויבערשטער איז גירעכט וואס ער שטרקאפט. דו. ווען מען פרעגט איינעם איין קלוגע זאך טאר ער גיט זאגן צוא איין אנדערין וואס איז גיט קיין תכם. ענטפער דוא אויף דעם וואש מען האט מיך גיפרעגט. ווען איינער האט גיט איין שיינעם צוא נאמען טאר מען אים גיט רופין מיט דעם דאזיגין צוא נאמן. אונ אפילו יענער

אזי שזין גיוואונט מיט דעם צוא נאמען . טאר מען אים ניש רופן ווען מען איז זיך
 כבוון אים צוא פאר שעמען . מען טאר קיינס ניש נארין אפילו ווען ענר האט דער
 פון קיין שאדן ניש . למשל מען פאר קויפט אים איין ואך וואס זיא האט איין פעלר
 האטשע זיא איז טאקע אזו פיל ווערט וויא פיל זענער גיט אים . כוז מען אים דאך
 זאגן אז די זאך האט איין פעלער . אפילו איין נכרי טאר מען אויף אזו איין שטייגער
 ניש נארין . למשל מען פאר קויפט א א איין גיפיינערטע הונ טאר מען אים גיט זאגן
 אז זיא איז איין גיקוילעטע הון . מען מאר ניש איינעם בעטין ער זאל גיין צום טיש
 עסין ווייל מען ווייס אז ער וועט ג וויס גיט ווע זין . מען טאר איינעם ניש בעטין ער
 זאל צוא נעמען איין מתנה . ווייל מען ווייס אז ער וועט גיוו ס ניש אן נעמן . קורץ
 איין איד כוז זיך שטארק היטן ער זאל ניש גנבנען . זענענס דעה ווארום דאס איז
 פון דיא גרויסע עבירות וואש דער בייא שטייט ויראת מאלה :

מב דיני הפלת מנחה וכו טי סעיפים

דער דין פון מנחה דאוונען

א דאס מנחה דאוונע א ז זייער איין טייערע תפלה אונ . ען האט פאר איר איין גרויסן
 שכר . ווארום זיא קומט דעם נענטשין שווערער אן וויא דאש דאוונען אין דר
 פריא א'נ וויא מעריב . ווארום אין דער פריא שטייט קע ערשט אויף אונ האט
 נאך גאר קיין גיט עפטין ניש . ווידער מעריב איז שזין נאך אלע גשעפטין . אבער
 מנחה איז דאך בייא טאג אונ אז דער איד ליינט אוועק די גיט עפטין אונ דער מאנט
 זיך אן זיין ליבין נאמען איז דאש בייא דע- אויבערשטין שטארק חשוב אונ ער גיט
 אים דער פאר איין גרויסן שכר :

ב דער עיקר צייט פון מנחה הייבט זיך אן פון דרייטאלבין שעה פאר נאכט ביו
 פתח פערטיל שעה פאר נאכט אונ דאס הייסט מנחה קטנה . האט מען זיך אבר
 פאר ג' סו אדער מען האט קיין צייט ניש גיהאט איז נאך צייט צוא דאוונען מנחה
 ביו שטערן קימן ארויס ווער עס פארט אבער אין ווע . אריין אדער ער זעצט זיך
 עסין אונ האט מורא ער זאל ניש עובר מנחה זיי מעג ער דאוונען מנחה תיכף נאך
 האלב איינס בייא טאג אונ דאס הייסט מנחה גדולה :

ג מיט איין האלבע שעה פאר דער צייט פון מנחה קטנה דאס הייסט דרייא שעה
 פאר נאכט טאר מען זיך ניש זעצין ! ס' . אייגענטליך תאפענדיג צוא עסין איז
 קיין גרויסער איסור ניש אבער עס איז אויך ניש רעכט . אויף טאר מען ניש גיין
 אין באד אריין אדער זיך לאזן אפ גאלין דרייא שעה פאר נאכט איידער מען האט
 מנחה גידאוונט . אונ צוא איין גרויסע סעודה דהיינו ארתונה אור אברית אדער
 אפריון הבן טאר מען זיך ניש זעצין מיט איין האלבע שעה פאר מנחה גדולה דאס
 הייסט צוועלף בייא טאג . נאר מען כוז ווארשין ביו האלב איינס אונ דאוונן מנחה
 דער נאך זעצט מען זיך עסין :

ד ביזר מנחה דאוונען כוז מען וואשין דיא הענט אפילו ווען זיא וויינען היין אונ
 אפילו

חיי דיני תפלת מנחה אדם נב

אפילו מען שמיים ערשט אויף פון דעם לערנן . ווען מען האט אבער קיין וואסער
 גיט און אז מען וועט גיין זוכן וואסער וועט דער ווייל דער עולם אפ דאוונען . רייבט
 מען זיך אפ דיא הענט מיט איין האנטאך אדער מיט עפעש אנדערש און דאווננט
 גלייך מיט דעם עולם :

ה מען זאגט גיט אשרי צוא מנחה ביו עם ויינען שוין דא צעהען מענטשין אין שול
 דאס הייסט צעהען וואס ויינען שוין בר מצוה כדי דער חזן זאל מענין זאגן
 קדיש נאך דעם אשרי . האט מען זיך אבער פאר געסין און מען האט אן גיהויבן
 צו זאגן אשרי אן זאגן דער נאך ויינען צוא ניקומען ביו צעהען מו מען זאגן נאך
 איין מבור אינ דער חזן זאגט קדיש :

ו ווען עם איז שוין שפעט זאגט דער חזן תיכף נאך קדיש הויך דיא שמונה עשרה
 ביו האל הקדוש און דר עולם הערמ אויס און זאגט נאך . און נאך האל הקדוש זאגט
 דר עולם אמן און מען דאווננט דיא שטילע שמונה עשרה און דער חזן דאווננט אויך
 שטיל . און ער זאגט שוין גיט נאך אמאל די הויכע שמונה עשרה . און אז עם איז
 שוין אזא שפעט אז עם איז איין סברה ווען מען וועט ווארטן מיט דער שמונה
 עשרה ביו דער חזן וועט אויס לאזן האל הקדוש וועט מען גיט ענדיגען די שמונה
 עשרה . ווען עם איז נאך טאג מעג דר עולם גלייך דאוונען שטילערהייט מיט דעם
 חזן דאס הייסט וויא זאגן אים נאך ווארט פאר ווארט ביו האל הקדוש . עם איז
 אבער רעכט עם זאל ווייניגסטנס אינער בלייבן וואס זאל גיט מיט דאוונען מיט
 דעם חזן כדי ער זאל נאך זאגן אמן אויף זיינע ברכות :

ז ווען איינער קומט אין שול אריין צוא מנחה און טרעפט דעם עולם שוין דאוונען
 שמונה עשרה זאל ער גלייך דאוונען שמונה עשרה מיט דעם עולם און אשרי
 זאל ער דער נאך זאגן . האלט מען אבער שוין אז א ווייט אין דער שמונה עשרה
 אז ווען ער וועט זיך א צוגד שטעלין שמונה עשרה וועט ער איר גיט קענן ענדיגן
 ביו דער חזן וועט האלטן בייא קדושה . און אז ער וועט ווארטן ביו דער חזן
 וועט אפ זאגן דיא גאנצע הויכע שמונה עשרה מיט דעם קדיש . וועט שוין פאר
 איבער זיין דיא צייט פון מנחה זאל ער ווארטן און וויא דער חזן הייבט אן דיא
 הויכע שמונה עשרה זאל ער מיט אים שטילערהייט גלייך דאוונען ווארט פאר
 ווארט . און ער זאגט מיט אים דיא גאנצע קדושה און גאנץ לדור דודר און לאזט
 מיט אים גלייך אויס האל הקדוש און דיא ברכה שומע תפלה פין שמע קולנו אויך
 מודים מו ער מיט אים גלייך זאגן כדי ער זאל זיך גלייך בוקן מיט דעם עולם .
 דאס אייגענע איז אויך ווען מען בארעכנט זיך אז ווען מען וועט ערשט דאוונען
 מנחה ווען דער חזן וועט שוין האבן אפ גיזאגט דיא גאנצע שמונה עשרה וועט מען
 גיט קענען גלייך דאוונען מעריב מיט דעם עולם . זאל מען דאוונען דיא שמונה
 עשרה פון מנחה גלייך מיט דעם חזן . אז מען איז אבער ניקמן ווען דר חזן האלט
 שוין באלד בייא קדושה זאל מען ווארטן ביו דער חזן לאזט אויס האל הקדוש און
 נאך זאגן אמן . דער נאך דאווננט מען פאר זיך שמונה עשרה האטשע מען ווערט

דיני תפלת מנחה אדם

דאך דורך דעם אן דעם אמן נאך! שומע תפלה און דעם מדרים וואס דאס זיינען דאך גרויסע תיובים איז עס דאך ליבער איז ציא טאן פרי מען זאל גלייה דאוונען מעריב מיט דעם עולם :

ח ווען דיא מנחה ציהט זיך ביז אין דער נאכט אריין זאל מען קיין תחנון נישט זאגן ווארום מען טאר נישט זאגן תחנון בייא דער נאכט * מען מוז אבער שטארק אכטונג געבן דיא מנחה זאל זיך נישט ציהען אין דער נאכט אריין ווארום די נאכט זיהער דאך שוין צום אנדערין טאג * נוא וויא אזוי קאן מען זאגן קדיש מיט תהקבל אויף איין תפלה וואש מען האט נאר נישט גידאווינט אין דעם דאוויגן טאג * די מנחה איז דאך גידאווינט גינוארין מיט איין טאג פריער :

ט פרייטאג צוא נאכט ווען מען קומט אין שול אריין ווען מען זאגט שוין מזמור שיר ליום השבת אדער דיא ערשטע נאכט יום טוב ווען מען האט שוין גזאנט ברכו * זאל ער נישט דאוונען קיין מנחה אין שול נאר ער זאל ארויס גיין דאוונע * ווארום אין שול איז דאך שוין שבת אדער יום טוב אונז ער דאווינט דאך נאך דיא וואכערדיגע שמונה עשרה * ווען ער קומט אין שול אריין שבת אדער יום טוב ווען דער חזן זאגט ברכו אונז ער האט נאך קיין מנחה נישט גידאווינט זאל ער נישט זאגן מיט דעם עולם ווארום וויא באלד ער זאגט נאך איז דאך בייא אים שבת אונז ער טאר שוין קיין מנחה נישט כער דאוונען * האט ער אבער זיך טועה גינוועזן אונז האט יוא נאך גזאנט דאווינט ער נישט מער קיין מנחה נאר צוא מעריב דאון נט ער צווייא מאל שמונה עשרה דיא ערשטע איז פאר שבת אונז דיא אנדערע איז אויף דיא שמונה עשרה פון שבת אבער ער מוז אין זינען האבן אז זיא איז פאר דער מנחה וואס ער האט פאר פעלט * אונז ווען מען איז אבער גיקומען אין שול אריין נאהענט פאר מזמור שיר ליום השבת אדער יום טוב נאהינט פאר ברכו שטעלט מען זיך דאוונען דיא וואכערדיגע מנחה האמשע מען קאן איר נישט ענדיגן איידער מען איז מקבל שבת אדער יום טוב איידער מען זאגט ברכו * ווארום ווייל מען האט דאך אן גירזיבין צוא דאוונען ווען עס איז נאך גינוועזן וואך איז שוין נישט קשה דאש איז אבער נאר פאר נויט * אבער יעדער איד מוז זעקן פרייטיג פאר נאכט אדער ערב יום טוב פאר נאכט זיך בייא צייטן אפ צוא פארטיגן פון אלע נישעפטין אונז פריא צוא קומען אין שול אריין איידער דער עולם דאווינט נאך מנחה :

מג דיני מעריב וכו' סעיפים דינים פון מעריב

א דיא צייט פון מעריב דאוונען הייבט זיך אן וויא מען זעהעט שוין דרייא קליינע שטערין * אונז דער דין איז מען זאל תיבף דאוונען מעריב וויא באלד מען זעהעט שוין דרייא קליינע שטערין אונז מען זאל עס נישט אפ לייגן אויף שטער * אז מען האט אפר קיין צייט נישט * למשל מען לערינט מיט דעם עולם אונז מען קאן

קאן אין פאמין ניט אויף הערין . מעג מען שפעטער דאוונען . אבער מען מוז זען עש זאל ניט לייגער דויערין וויא ביי זייער צוועלף אין דער נאכט . און אז מען האט זיך אקאל פארשפעטיגט אדער מען האט פארגעסן מעריב צו דאוונען . מעג מען דאוונען נאך זייער צוועלף ביי עם הייבט אן צוא סאגין :

ב איין האלבע שעה איידער שטערין שטייען מאר מען ניט זיך זעצן עסין אדער אָנפאַנגען עפעס צו טאן אדער זיך זעצן לערנען נאר מען מוז מיט דעם אלעם נוארטין ביי מען דאוויגט אָפּ מעריב :

ג דער מנהג איז איצונד או מען דאוויגט מעריב תיכף נאך מנהג האמשע עם איז נאך ניט נאכט . דאס טויט מען ווייל דער עולם איז שוין דא מנהג צו דאוונען : איז דאך די געמטע צייט אז יעדער זאל דאוונען מעריב מיט א מנגן . נוארום אז מען וועט זיך צוא גיין איז צו באזארגין אז עם וועט שפעטער קיין מנגן ניט זיין צוא מעריב . מען מוז אבער זעהען עם זאל ניט זיין פאר פינף פערטיל שעה צו נאכט . נוארום מיט איין מעריב וואס מען דאוויגט פאר פינף פערטיל שעה צוא נאכט איז מען ניט יוצא . פאר קערט עם איז נאך איין עבירה . נוארום מען האט גימאכט אזוי פיל פרכות לבטלה . מען האט דער קאנט זיין הייליגין נאמען אומקומט . די פרוסקע זייגען זיך אבער אס בעסטין נהג . זיי זעצן זיך נאך מנהג לערנען . דאס הייסט נאך פאר א האלבע שעה צוא נאכט . און וויא באלד עם שטייען שוין שטערין . שטייען זיי אויף און דאוונען מעריב מיט א מנגן :

ד ווער עם דאוויגט פאר זיך אליין אן א מנגן . מאר ער ניט דאוונען מעריב איידער עש זעהען זיך שטערין . אבער ווער עם דאוויגט מעריב מיט א מנגן איידער עם איז נאכט . מאר ער דער נאך ניט עסין ביי עם ווערט נאכט . וויא באלד עם ווערט נאכט מוז ער זאגן די דרייא פרשיות פון דער קריאת שמע . דאס הייסט שמע והנה אם שמע און ויאמר דערנאך מעג ער שוין עסין :

ה ווען מען דאוויגט מעריב תיכף נאך מנהג און די הענט זיינען ריין בארף מען זיך ניט נואשין . דאוויגט מען אבער מעריב אליין . אדער אפילו ווען מען איז ניט גענאנגען נאך מנהג נאר מען האט זיך אפ גירודט צווישן מנהג און מעריב . מוז מען זיך פאר מעריב נואשין די הענט . און אז מען האט קיין נואסער ניט . און אז מען וועט גיין זוכין נואסער דער ווייל וועט דער עולם דאוונען מעריב . דייבט מען זיך אָפּ דיא הענט מיט איין טיכיל אדער מיט אַנאַנדער זאך :

ו קוכט מען אין שיל אריין ווען דער עולם שטעלט זיך שוין שמונה עשרה פון מעריב האמשע עם איז נאך ניט נאכט נאר עם איז שוין ניט מער וויא פינף פערטיל שעה צוא נאכט אדער נאך ווייניגער . מוז מען גלייך דאוונען שמונה עשרה מיט דעם עולם . און שפעטער וויא עם שטייען שטערין דאוויגט מען קריאת שמע מיט דיא פרכות ביי צוא דער שמונה עשרה :

ז אז מען קומט אין שול אריין ווען דער עולם האלט אין מיטין מעריב . און ער האט נאך צייט אָפּ צו דאוונען ביי שוכר עמו ישראל לעד איידער דער עולם וועט

זיק שטעלוי שמונה עשרה • זאל ער טאקע אזו מאן און זאל תיבף נאך ישראל לעד
 גלייך דאוונען שמונה עשרה מיט דעם עולם • און ברוך יי לעולם אמן ואמן זאל
 ער ניט זאגן • אפילו נאך דעם דאוונען זאל ער אויף ניט זאגן • האט ער אבער
 נאך קיין מנחה ניט גידאווינט • זאל ער דאוונען דיא שמונה עשרה פון מנחה אין
 דער צייט וואש דער עולם דאווינט מעריב ביו ציא דער שמונה עשרה • דער נאך
 זאל ער זיך אפ רוען אפאר מינוט און זאל גלייך דאוונען מיט דעם עולם דיא
 שמונה עשרה פון מעריב • און שפעטער וויא עס איז שוין נאכט דאווינט ער דאס
 פריערדיגע דאוונען פון מעריב ביו ציא דער שמונה עשרה :

ח פון וואו רחום ביו אבער דער שמונה עשרה טאר מען ניט מפסיק זיין אויסער
 וואש דער שמש רופט אויס יעלה ויבא און טל ומטר • הייסט דאס ניט גירעט •
 ווארום דאס איז דאך וועגן דעם דאוונען :

ט ווען איינער בלייבט אליין אין שול בייא דער נאכט און ער האלט נאך אין
 מיטן מעריב • מוז דער אנדערער אויף אים ווארטן ביו ער דאווינט אפ •
 ווארום טאמער שרעקט זיך יענער אליין צוא בלייבן וועט ער דאך ניט דאוונן מיט
 ריינע גידאנקען • האט אבער יענער אזו שפעט אן גיהויבן צו דאוונען אז ער האט
 גיוואקט אז דער עולם וועט אוועק גיין איידער ער וועט אפ דאוונען • דארף ער
 אויף אים ניט צוא ווארטן ווארום דאש בענוייזט דאך אז ער שרעקט זיך ניט •
 י פון ברוך יי לעולם אמן ואמן ביו יראו עינינו זאל מען זאגן ויצענדי :

מד סדר הלילה ובו די סעיפים

וויא מען זאל זיך פירן בייא דער נאכט

א נאך מעריב מוז יעדער איד האבן איין אויס גיזעצטע צייט צוא לערנן יעדער
 זאל לערנן וואש ער קאן • און ווער עש קאן נאר נישט זאל ער ויצן אין בית
 המדרש און צוא הערין וואס אנדערע לערנען און דאש לערנען מוז זיין תיבף נאך
 מעריב • אבער מען זאל ניט פריער עסין ווארום בייא דער נאכט איז מען דאך
 מיד און אז מען עסט נאך דער צו קאן מען אנטשלאפן ווערין • איבר דעם לערינט
 מען פר ער און דער נאך עסט מען • אבער ווען מען איז שטארק הונגעריג זאל
 מען עפעס עסין דאס הארץ צוא דער תאפין • דער נאך זעצט מען זיך לערנן און
 נאך דעם לערנען עסט מען ערשט רעכט • אונזער הייליגע נמרא זאגט אז ווער עס
 לערנט בייא דער נאכט מוט אים דער אויבערשטער גרויס הסוד בייא טאג און האט
 דער פאר איין גרויסן שכר אויף יענער וועלט • איבר הופט אין די גרויסע ווינטר
 געכט כח מען זיך גוויסן היטין ניט צוא פאר פריינגען דיא צייט מיט נאכעשקייטן
 לא איברי ליליאאלא לגירסא • דיא לאנגע געכט זיינען באשאפן גיווארין מען זאל
 אין זייא לערנען און עס איז אויף זייער זיין פאר דעם אידן אז ער איז ניט וויא
 איין פראסטע בהמה וואש ווייש ניט מער נאר עסין און טרינקען און שלאפן •
 ער שטייט אויף מיט תורה ער עסט מיט תורה און לייגט זיך מיט תורה :

בייא

נד סדר הלילה אדם חיי

ב בייא דער נאכט זאל מען זיך היטן גיט פיל צו עסן דורך דעם איז מען ניוונט און מען שלאפט גיט שווער און מען זעהט גיט קיין שלעכטע חלומות . אויך מוז מען זעהען עש זאל גיט צו היים זיין אין דער שטוב וואס מען שלאפט און ווידער גיט צווא באקלט . און מען טאר גיט שלאפן גאנץ אליין אין שטוב :

ג איידער מען גייט שלאפן זאל מען זיך בארעכניגען וואס מען האט גיטאן דעם גאנצן טאג . און אז מען זעהט אז מען האט עפעס גיטאן וואס עס איז גיט רעכט זאל מען דרויף דרטה האבן און תשובה טאן און אויף זיך זעכען עס גיט מער צווא טאן . און אז ער דער מאנט זיך אז אימיצער האט אים שלעכטעס גיטאן אין דעם דאזיגן טאג זאל ער אים כוחל זיין מיט דעם גאנצן הארצין און זאל זאגן שרי ל' מארי לבל מאן רמזער לי . דאס הייסט דער אויבערשטער זאל מוחל זיין זעכערין וואס ער האט מיר שלעכטס גיטאן . ווארום אז מען איז יענעם גיט מוחל און זעכער זוערט גישטרקאפט דורך אים אויף דעם איז דער אויבערשטער ביי און ער איז גיט זוכה די שכינה צו זעהען :

ד איידער מען ליינט זיך שלאפן ליינט מען קריאת שמע מיט אלע מוסרים און פסוקים וויא עס שטייט אין סידור און מען קושט דיא מוזה און מען טאר שוין גיט עסן און גיט טרינקען אויך גיט היידן ביו מען ווערט אנטשלאפן . און אז מען קאן גיט שלאפן זאגט מען עטליכע פסוקים אזוי לאנג ביו דער שלאף קוקט :

מה דיני ערב שבת וכו יא סעיפים דינים פון ערב שבת

א דער הייליגער שבת איז איינער פון דיא גרעסטע מצות וואס דער אויבערשטער האט אונז אידן געגעבן . ער לערנט אונז אז גאט האט דיא וועלט באשאפן אין זעקס טעג און דעם זיבעטן טאג האט ער גירוש . איבער דעם שטייט די מצוה פון שבת צוועלף קאל אין דער תורה . דיא גברא זאגט ווער עס הארט שבת אקוראט וויא דער דין איז רעכנינג עס אים גאט גלייך ער האט דיא גאנצע תורה קייט גיוועזן . און ווער עס איז מחלל שבת איז גלייך וויא ער האט עובר גיוועזן אויף די גאנצע תורה . מען מוז אלע טאג גידיינקען דעם שבת אזוי וויא ער שטייט זכור את יום השבת לקדשו . דוא מוזט יעדערין טאג גידיינקען דעם הייליגן שבת . איבער דעם האט זיך דער פנא לשמאי נוהג גיוועזן אז ווען עס האט זיך אים גיטראפן א שייגע בהמה האט ער איר גיקופט און האט גיזאנט ער קויפט עס אויף שבת . דער נאך אז עס האט זיך אים גיטראפן א שענערע . האט ער די ערשטע אויף גינעסן אום דער וואכן און די שענערע האט ער באהאלטן אויף שבת . און אזוי האט ער שטענדיג גיטאן . איבער הייפט מוז זיך דער מענטש נוהג זיין אז ווען עס פרעפט זיך אים אין מיטן דער וואך איין שוין עסן וואגן וואס מען באקוקט עס גיט אלע טאג . מוז ער עס באהאלטן אויף שבת . און איבער דעם זאגט מען אין דעם יום אלע טאג . היום יום ראשון בשבת . יום שני בשבת . כרי מען

מען זאל שמענדיג גידיינקען דעם שבת. ווארום די קדושה פון שבת ציהת זיך אויף דער גאנצער וואך. וונטאג מאנטאג דינסטאג הייסן אחר שבת. ווייל זיי ציען דיא קדושה פון דעם שבת וואס איז שוין גיוועזן. און מיטוואך דאנערשטיג פרייטיג הייסן פאר שבת ווארום זייא האבן דיא קדושה פון דעם שבת וואס וועט קומען. און איבער דעם ווען איינער איז אין א כפר אדער אין א תפיסה און ווייס ניט ווען עס איז שבת ציילט ער אפ זעקס טעג. און דעם זיבעטן טאג מאכט ער שבת. ווארום אפילו ער איז ניט דער רעכטער שבת. האט ער דאך וויינגסטנס עפעס אין זיך קדושה פון דעם שבת:

ב עס איז א מצוה פרייטאג פריער אויף צו שטיין וויא אעט טאג פרי מען זאל אלסדינג אן גרייטן אויף דעם הייליגן שבת. און אפילו מיהאט א סך דינסטן און משרתים. זאל מען עפס אליין טאן לכבוד שבת. מכל שכן ווינטער אין דיא קליינע טעג איז ביידיא רעכט עפעס אליין צווא טאן. פרי דיא דינסטן זאלן ניט מוזן ארבעטן שפעט אין דער נאכט אריין. מיר געפינען אין דער נטרא אז דיא רייכסטע תנאים האבן אליין גיהאקט האלץ און אנדערע ארבעט ניטאן לכבוד שבת:

ג מען איז זיך נודע בייא אלע אידן צווא באקן חלה אויף שבת. ווארום מען מוז שבת עסן בעסערע ברויט פון א גאנצע וואך. און פרי די אשה זאל חלה נעמען. עס זיינען אויף דעם נאך דא אנדערע טעמים:

ד ווען מען פארט פרייטאג אויף דעם וועג מוז מען זעהען בייא צייטן צו קומען אין גאסט הויז אריין פרי מען זאל נאך קענען ביי צייטן אונגרייטן עסן פון זיינט וועגן:

ה עס איז רעכט פרייטאג בייא טאג ווייניג צווא עסן. פרי מען זאל קענען בייא דער נאכט עסן לכבוד שבת. און אפילו איין סעודת מצוה וואס מען קען איר מאכן איין אנדערין טאג. זאל מען איר ניט מאכן עיש. למשל א סיום. אבער ווען מען מוז די סעודה ווקא מאכן עיש למשל איין ברית מילה אדער איין פרויז הבן. מאכט מען זיא פאר מיטאג. און אזוי וויא עס איז ניט רעכט צווא גיין מיטן פולן בויך צווא קבלת שבת. אזוי איז אויך ניט רעכט צו פיל צו מרינגען פאר קבלת שבת. ווארום מען מוז קידוש מאכן אה לכבוד שבת עסן מיטן ריינעם פארשטאנד ניט שכור.

ו עס איז ניט רעכט צווא פאסטן ערב שבת ווארום נאך א תענית איז מען שוואך און לכבוד שבת דארף מען גיוונט זיין. אבער ווען עשרה בטבת גיפאלט אום פרייטאג מוז מען יוא פאסטן. און ווען דער ערשטער יארצייט גיפאלט אום פרייטאג זאל ער דאווענען מנחה נאך זיינער צוועקף און זאל אנבייסן. דורך דעם וועט ער תמיד ווען דיא יארצייט וועט גיפאלן אום פרייטאג ניט פאסטן ביז נאכט נאר נאך צוועלף אנבייסן. אבער ווען דער ערשטער יארצייט איז גיפאלן אין מיטן דער וואך. און ער האט אויס גיפאסט. מוז ער אויך שפעטער ווען דער יארצייט גיפאלט אום פרייטאג אויס פאסטן ביז נאכט אבער אז ער איז איין שוואכער מענטש און דער תענית איז אים צווא שווער מעג ער נאך מיטאג דאווענען מנחה און אן בייסן:

ז עס איז איין מצוה זיך צווא באדין פרייטיג און צווא מוילן אין דער מקוה. און אז ער קאט

קאן זיך ניט בארין זאל ער ווייניגסטנס וואשן. דעם פנים און דיא הענט מיט וואריסקע וואסקער. אויך זאל מען זיך פרייטיג אפ שניידן די נעגיל. מען טאר אבער ניט אפ שניידן די נעגיל פון די הענט און די פיס אין איין טאג. און אז פרייטאג איז ראש הודש שניידט מען זיך ניט אפ די נעגיל. און אז מען גייט אין באד אריין נאך מיטאג זאל מען פריער דאוונען מנחה. און אפילו מען גייט ניט אין באד אריין איז אויך רעכט באצייטן צוא דאוונען מנחה כדי מען זאל פאר נאכט צייט האבן אכטונג צו געבן אויב מען האט אין דער היים אלסדינג צורעכט גימאכט אויף שבת:

ח פרייטאג פאר נאכט פון מען איבער זעהן די קליידער אויב עס שמעקט זיט אין זייא קיין באריל און אויב עש ליגט זיט אין דיא קעשינעם געלט אדער אין אנדער זאך וואס מען טאר שבת בייא זיך גיט טראגן:

ט עש איז רעכט מקבל שבת צוא זיין פינף פערטייל שעה פאר נאכט אבער צום אלער ווייניגסטן סוז מען אויף הערין פון זענער גישעפט און פון זענער ארבעט איין חאלבע שעה פאר נאכט. דער פראקטער עולם מיינט אז כל זמן מען האט נאך זיט גיזאנט מוסר שיר ליום השבת איז נאך זיט שבת. דאס איז אבער איין גרויסער טעות ווארום וויא באלד עש איז א האלבע שעה פאר נאכט פאר מען שוין קיין שום סלאכה זיט טאן. נאר ווען מען האט גיזאנט מוסר שיר ליום השבת פאר א האלבע שעה פאר נאכט פאר מען אויך שוין קיין סלאכה זיט טאן. און און וויא באלד מען האט גיבענשטם ליכט איז אויך שוין שבת:

י פאר נאכט סוז מען צורעכט מאכן די בעטן. און אלסדינג שוין אין דער ארדנונג שטעלן אין שטוב און צום מיט גרייטן. דער מיט סוז זיין באדעקט מיט א מישטוד אויף דעם מישטוד לייגט מען צווייא תלות און פון אויבין באדעקט מען זייא מיט אנהערער מישטוד. און מען טוט זיך אן שיינע קליידער רכבוד שבת. זיא זענער איד סוז פרייטאג מעביר זיין די סדרה וואס מען וועט מארגן לייגען. שניגים מקרא ואחד תרגום. דאס הייסט ער זאגט זענען פוסק צוויי סאר און דער נאך זאגט ער אויף אים דעם תרגום. און צום סוף סדרה איז רעכט צוא זאגן נאך דעם תרגום איין פוסק פון דער תורה. כדי מען זאל אויס לאזן מיט די ווערטער פון דער הייליגער תורה. ווען מען איז אויף דעם וועג און האט נאר איין חוקש אן תרגום. זאגט מען זענער פוסק צוויי סאל אליין אן תרגום. און אז מען קומט שפעטער אויף איין ארץ וואו עס איז שוין דא איין חוקש מיט תרגום. זאגט מען דעם תרגום אליין. דער עיקר מצוה איז מען זאל דיא סדרה מעביר זיין פרייטאג נאך מיטאג. און עש איז רעכט מען זאל אין מיטן זיט אויס היידן. דיא פרוקע ווינען זיך נורג אויך צוא זאגן דיא הפסוקה:

מון דיני הדלקת הנרות ובו פ סעיפים
דינים פון ליכט בענטשן

א פרייטאג פאר נאכט ווייניגסטנס איין האלבע שעה איינער עש ווערט נאכט סוז מען בענטשן

בַּעֲנֻמְשֵׁין לִיכְמָה • דַּר עֵיקַר מְצוּהָ אִיו אִז דִּי ווִיבַב זָאל לִיכְמָה בַּעֲנֻמְשֵׁין • אָבַעַר ווער
עם האַט קיין ווִיבַב נִיט מוז ער לִיכְמָה בַּעֲנֻמְשֵׁין • ווען דאַש ווִיבַב אִיו אִיין קִיכְפֻסְאָרְן •
בַּעֲנֻמְשֵׁין דַּר מַאֵן לִיכְמָה דַּעַם עַרְשֻׁמִּין שַׁבַּת • ווען דאַש ווִיבַב אִיו בְּלִיגֵר בַּעֲנֻמְשֵׁין
דַּר מַאֵן לִיכְמָה • האַט דִּי בְּלִיגֵרע נִיט קיין מַאֵן אונ וואַנט אַלִּיין מוז זיָא לִיכְמָה בַּעֲנֻמְשֵׁין
וואַנט זיָא אָבַעַר מיט אַנְדֵרע כַּעֲנֻמְשֵׁין אונ יַעֲנֵע בַּעֲנֻמְשֵׁין לִיכְמָה צִיגַט זיָא אָן לִיכְמָה
אונ מאַכַט קיין בְּרַכָּה נִיט • ווען זיָא אִיו אָבַעַר דִּיא עֶקֶרַת הַבַּיִת אונ אַלַע אִין
שְׁמוּב זיָיגַען אַיגְטֵער אִיר צִיגַט זיָא צום עַרְשֻׁמִּין אָן דִּיא לִיכְמָה אונ מאַכַט דִּי בְּרַכָּה
הַאֲמִשֵׁע זיָא אִיו בְּלִיגֵר • דַּער נַאךְ צִיגֵרִין ווִידֵער דִּיא אַנְדֵרע אויף לִיכְמָה אונ
מאַכִין דִּיא בְּרַכָּה :

ב ווער עש האט קיין געלט נישט מוז ער האבן געטאן ער זאל האבן צו קויפן לִיכְמָה
אויף שַׁבַּת :

ג אַנְדֵרע ; יגִידִין צַעֲהֵן לִיכְמָה אונ אַנְדֵרע נאַר זיָבִין אָבַר צום מינְדֵרֶסטִין מוז מען אָן
צִיגֵרִין צווייא לִיכְמָה • אִיו עש אִיו רַעֲכַם דִּי לִיכְמָה זאַלִין זיין גרויִש אונ שיין אָבַעַר
ווייניגֶסטִיגס מוִזִין זיָא אַז גרויִש זיין זיָא זאַלִין בְּרַעַנֵן בִּזוּ אִיבַעַר דַּעַם עֶסֶין
אונ ווער עש האַלט שַׁבַּת עַרְלִיךְ מיט שׂינֵע לִיכְמָה בְּגִלְקִיט אִים דַּער אויבְּרַשְׁטֵער
מיט קינְדֵער תְּלִמִידֵי הַכֶּסֶם :

ד דִּיא ווִיבַעַר זאַלִין זיָה אָפּ וואַשִׁין אונ שׂינֵע קְלִידֵר אָן מַאֵן פֿר לִיכְמָה בַּעֲנֻמְשֵׁין •
אָבַעַר ווען אִינֵע קוֹכֵם שְׁפַעַם אֲהִיִים פֿון גַּאס זאַל זיָא פֿרִיעַר לִיכְמָה בַּעֲנֻמְשֵׁין
אונ דַּער נַאךְ זאַל זיָא זיָה אָפּ וואַשִׁין אונ שיין אָן מַאֵן • אונ ווען דַּער מַאֵן זַעֲהֵם
אַז עש אִיו שוִין שְׁפַעַם אונ דִּיא ווִיבַב אִיו נַאךְ נִימָא זאַל ער אַלִּיין לִכְמָה בַּעֲנֻמְשֵׁין :
ה פֿרִיעַר צִיגַט מען אָן דִּיא לִיכְמָה אונ דַּער נַאךְ שְׁפִרִיִים מען אויִש דִּיא העֲנֵט קעגִין
פֿנים אונ מען מאַכַט דִּיא בְּרַכָּה • בְּרַךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבַּת • אונ נַאךְ דַּער בְּרַכָּה לֵאמֹר מען אַראַפּ דִּיא
העֲנֵט אונ מען קֹקֵט אָן דִּי לִיכְמָה • אָבַעַר יום טוב וואַש גִּיפֵאַלֵט אִין דַּער וואַכִין
מאַכַט זיָא פֿרִיעַר דִּיא בְּרַכָּה דַּער נַאךְ צִיגַט זיָא אָן • אִים יום טוב אִיו אויף דִּיא
אַינֵענע בְּרַכָּה נַאָר זיָא זאַגַט נֵר שֶׁל יום טוב • אָבַעַר יום בְּפִיר אִיו אַקְרַאט ווִיא
שַׁבַּת פֿרִיעַר צִיגַט זיָא אָן דַּער נַאךְ מאַכַט זיָא דִּיא בְּרַכָּה אַזאַ ווִיא שַׁבַּת נַאָר
זיָא לֵאמֹר אויִש נֵר שֶׁל יום הַכְּפוּרִים • שַׁבַּת אונ יום בְּפִור מוז מען אִיבַר דַּעַם פֿרִיעַר
אַנְצִיגֵרִין דִּיא לִיכְמָה פֿאַר דַּער בְּרַכָּה וואַרם ווִיא בְּאַלְדֵר מען מאַכַט דִּיא בְּרַכָּה האַט
מען דַּאךְ שוִין מְקַבֵּל שַׁבַּת יִנוּעֵן טאַר מען שוִין דַּאךְ דִּי לִיכְמָה נִיט כַּעַר אָן רִיִּין :
ו ווער עש וואַנט אִין עֶמְלִיכֵע הִיזֵער מוז ער צִיגֵרִין לִיכְמָה אִין אַלַע הִיזֵער •
נַאָר דַּארְמִין וואו ער עֶסַט מוז ער שְׁמַעֲלִין ווייניגֶסטִיגס צווייא לִיכְמָה אויף דַּעַם
מיש אָבַעַר אִין דִּיא אִיבַעַרִיע הִיזֵער אִיו גִּינוּג אִיין לִיכְמָה :

ז מען מען אויף אָן צִיגֵרִין צווייא לֵאמֹפִין מיט בויִטל אָבַר נִיט קיין מעַרְפֵעֶטִין אָרֵד
אַנְנאַדֵער זיָה יואַש האַט אַשְׁלַעכְטִין רִיחַ :

ח מען טאַר נִיט פֿר נאַכַט אָן נִיסִין וואַשער אִין לִיכְמָה פֿרִי דִּי לִיכְמָה זאַל פֿאַר
לאַשִׁין

הוי דיני הדלקת הנרות אדם נו

לאשין ווערין ווען עס וועט קומען צום וואשער ווארום דאש הייזט מען פאר לעסט
אום שבת . אָבֿר ווען עש איז דא אַקראַנקער אין שטוב וואש ער קאן ניט שלאפין
ווען דיא ליכט ברענט און מען האט ניט אַנְכְרִי עש צוא פאר לעשין מעג מען יוא
פאר נאכט אן גיסין וואשער פון אונטן :

ט איידער מען בענטשט ליכט זאל מען לייגן דיא חלות אויף דעם טיש :

**מז דיני קידוש וכו טי מעיפיים
דינים פון קידוש**

א קידוש איז אַרויסע מצוה און ווייפער ווייגען אויף מחוב קידוש צוא מאכין *
און אז ווא הערט דעם מאן קידוש מאכין איז ווא יוצא * ווא סוז אבער נאך
זאגן אמן * אבער ברך הוא וברוך שמו זאל ווא ניט זאגן :

ב דער עיקר מצוה פון קידוש איז איבך נוסען וויין אדר ראוינקע וויין . און אז ער
האט ניט קיין וויין איז ליפער צוא מאכין קידוש איבער דער חלה איידער
איבער ביר אדער איבער בראנפין אדער מעד :

ג אז ער מאכט קידוש איבך חלה * מאכט ער פריער דעם קידוש ביז אשר ברא
אלהים לעשותו דר נאך וואשט ער זיך און מאכט המוציא * און זאגט דעם אנדרן
טייל פון דעם קידוש * אָבֿר ווען ער איז זיך מועה און וואשט זיך פריער * זאגט
ער יום הששי און תיקף דר נאך המוציא * און דאש הייסט ניט ספסיק גיווען צווישן
וואשין און המוציא * ווארום דער קידוש גיהער דאך אייגענמליך צום עסין :

ד דער כוס פון קידוש כוז ויין ריין אויש גיוואשין . און פול אן גינאסין * און ניט
אויש גישערבעט * אויף זאל ער ניט האבין קיין שפאלט אדער איין אפ
גיבראכענע פוס :

ה אז ער מאכט קידוש איבך איין משקה מוז די חלה ליגן צו גידעקט *
דער כוס פון קידוש כוז אזו גרויש זיין עם זאך אזוא פיל אין אים אריין וויא אין
דעם שאליכין פון צווייא היגערשע אייער * און ער כוז טרינקען איין רוב פון כוס *
דאש הייסט מער וויא דיא העלפט :

ו פאר קידוש טאר מען ניט עסין און ניט טרינקען * אָבֿר מען מעג זיך אויס שוויינקן
דאש טייל מיט וואסער :

ז ווען ער האט פאר געקין צו מאכין קידוש און ער דר מאנט זיך נאך דר המוציא *
אויב ער האט נאך ניט גיגעסין די המוציא בריינגט מען אים צווייא חלות און
ער מאכט איבער זייא קידוש דער נאך עסט ער דיא המוציא * אבער ווען ער
האט שוין גיגעסין דיא המוציא * מאכט ער קידוש איבך וויין אויב ער האט * און
ווען ניט מאכט ער קידוש איבער צווייא חלות * און אפילו ער דער מאנט זיך שוין
נאך דעם עסין מאכט ער אויף קידוש נאר ער כוז דער נאך עפיים עסין * דאש
איז דער כולל נאך קידוש כוז מען תיקף עפעס עסין :

ח קידוש כוז נאר גימאכט ווערין דארטין וואו מען עסט * האט מען גימאכט קידוש

אין דער שטוב און עקט דער נאך אין איין אנדער שטוב • אפילו ווען ער האט
ב'שעת קידוש אין זינען גיהאט צוא עסין אין דיא אנדערע שטוב • איז ער גיט
יוצא • און אויך ווען ער עקט גיט עפס תיכף נאך קידוש איז ער גיט יוצא :

מח דיני יום השבת וכו' יג מעיפים

דינים פון שבת בייא טאג

א אימליכער איד אויך אימליכע אשה איז מחויב שבת צוא עסין דרייא סעודות •
אין מאלצייט בייא דער נאכט און צווייא מאלצייטין שבת בייא טאג • און אז
ער האט פרייטאג צו נאכט גיט גיקאנט עסין מוז ער שבת ביי טאג עסן דריי מאלצייטן:
ב בייא יעדער מאלצייט פון שבת מוז מען המוציא מאכין איבער צווייא גאנצע
הלות • בשעת המוציא נעמט ער ביינע אין דר האנט אבער ער שנייט איבער
נאר איין חלה :

• שבת אין דער פריא מוז מען אויך מאכין קידוש איבער וויין אז ער האט אבער
ליב בראנפין מעג ער מאכין איבער בראנפין • און אז ער האט גיט קיין שום
משקה מאכט ער קידוש איבער חלה :

ד פאר שחרית מעג ער טרינקען וואסער אדער קאנוע אדר מייא • אפר פאר מסך
טאר מען נאר גישט טרינקען סיידין מען מאכט קידוש דאש הייסט ווען דאש
הארץ איז שלאף מאכט מען קידוש און פאר בייסט עפס אפזית לעקיה אדער
איין אנדערע קליינאקייטין וואש דיא פרקה איז מזוגת • אבער זיך צוא זעצין
עסין טאר מען גישט ביי מיהאט אפ גידאווינט ומסך :

ה שבת טאר מען גישט פאסטין • און אפילו איין פעניגת חלום איז אויך גישט
רעכט צוא פאסטין נאר עס איז ליבער צוא נעמען אויף זיך ער זאל פאסטין
אין דער וואכין צווייא מעג • נאר ווען ער האט שטארק צער פון דעם חלום מעג
ער יוא פאסטין ווארום דאש עסין קאן אים נאך שאטין :

ו עס איז אמצוה צוא עסין שבת פירות און זיסע שפייזן ווארום מען מוז אימליכין
טאג מאכין הונדערט ברכות • מילא אין דער וואכין איז דאס גאנץ גרינג ווארום
אין אימליכע שמונה עשרה אליין איז דאך שוין דא ניינצעהען ברכות • ואבער שבת
איז דאך אין דער שמונה עשרה גיט מער דא נאר זיבן ברכות • איבער דעם מוז מען
עסין פירות און אנדערע גוטע זאכין • און מען מאכט איבער אימליכן אפרקה דורך
דעם פירט מען אויס דיא הונדערט ברכות :

ז ווער עש האט הגאה פון דעם שלאף נאך דעם עסין זאל ער שלאפן אביסל אפר
גיט צו פיל • ווארום עש איז רעכט נאך מיטאג צוא לערנן • אפר הויפט ווער עס
לערנט גיט דיא גאנצע וואך מוז ער שבת נאך מיטאג לערנען • און וואו ער קאן
גיט לערנען מוז ער תהלים זאגן ווארום דער שבת איז גיט גימאכט פראסט דעם
בויה אן צוא פילין • נאר מען מוז אין אים גאט דינען און דער נשמה אויך איין גתת
אן טאג • און אז מען שלאפט בייא טאג מוז מען אין זינען האפן אז מען מוז עש
וועגן

וועגן דעם עונג שבת . אבער מיטאר ניט זאגן איה וויל שלאפין פדי איה זאל קענען פייא דער נאכט לאנג אויף זיין :

ח מיר האבן אויבן גיואנט או מען זאל פרייטאג מעביר זיין די סדרה . ווען ער האט עש אבער פרייטאג ניט גיטאן זאל ער שבת אין דער פריא מעביר זיין דיא סדרה אונ ער זאל ניט עשין פיו ער איז דער מיט פארטיג . האט ער זיך ערשט דר מאנט נאך דעם עסן זאל ער דעמאלט מעביר זיין דיא סדרה אונ ווייניגסטנס פאר מנהה : מ סעודה שלישית עסט מען נאך מנהה . אבער ווען דער ערשטער טאג יום טוב גיפאלט אום שבת מוז מען עסן די סעודה שלישית פרויגן דריי נאך מיטאג ווארום ווען ער וועט שפעטער עסן וועט ער ניט קענען דיא אנדערע נאכט יום טוב עסין . דאש בעקטע איז מען זאל נאך דעם בענטשין פייא טאג אפסיל ווארטן אונ נאך אכאל וואשין אונ עפעס עסין אונ ווידער בענטשין :

י מען טאר שבת ניט לויפן נאר מען מוז גיין גאנץ פאמעליך . אבער ווען עס איז וועגן אמצוה זאך אונ עש איז שטארק נייטיג מעג מען יא גישווינד גיין אדר לויפן : יא מען טאר שבת ניט גיין וועגן וויינע גישעפטן אפילו ווען ער טוט דער מיט נאר קיין מלאכה ניט . למשל ער גיט אכטונג אויב זיין הויז דארף איין רעפערמאר אדר אויב מען דארף דעם גארטן צוא בניסין דאש טאר מען ניט :

יב מען טאר שבת ניט ריידן פון גישעפטן וואש מען וועט טאן אין דר וואכין . אונ אפילו ניט פון גישעפטן נאר נארישע זאכין וואש נוצין ניט זאל מען אויך ניט ריידן ווארום שבת איז הייליג . אונ מען מוז איטליכע מינוט אויף קרושה זאכין אנווענדן . אונ דער כוהן טאר ניט שבת איבר קוקן די וועקסלן אונ זיינע רעכין פיקער אדר דיא בריו וואש ער האט זייא שוין גיליענט . אבער אבריו וואש ער פאקוסט ערשט אום שבת מען ער יזא לייגען אין דיא גיראנקען נאר ער זאל זיך היטין ניט צוא לייגען מיט דעם מויל :

יג ווען אנכרי איז אים געלט שולדיג אונ ער ווערט אום שבת גיוואר אז דער נכרי וועט היינט אוועק פארין אונ וועט אפשר ניט מער צוריק קומן . מעג ער גיין אום שבת צו דעם געריכט אים צו פאר קלאגן פדי מען זאל אים ניט לאזן אוועק פארן :

ממ דברים האסורים בשבת ובו סיב סעיפים דינים וואש מען טאר ניט טאן אום שבת

דער אויבערשטער האט אינו גיפאטן אין זיין הייליגע הורה מיר זאלן שבת רוען אונ ניט טאן קיין איינציגע מלאכה . אפילו דאש גיהנם רוקט אום שבת אונ ווער עש האלט שבת אזו וויא עש דארף צו זיין אונ היט זיך ער זאל ניט טאן דיא מינדסטע זאך וואש מען טאר ניט . דער האט איין גרויסן שכר אין ביינע וועלטין . אונ ווידר פאר קערט אפילו ווער עס פאר גרינגט זיך אום שבת אנדערע זאכין וואש עש דאכט זיך אים או מען מעג זייא טאן . זינדיגט ער זייער שטארק אונ זיין שטראף איז זייער גרויס . ווען דאש בית הכבודש איז גישטאנען האט

האט מען פאר שטיינט דעם וואש האט מחלל שבת גיוועזן. און אז ער האט
 עש גיטאן אונגערין האט ער גימיזט בריינגען איין קרפן בטאת. איצונד וויא
 וואול מיר קענען אים ניט שטראפן וועט אים ניט גישיינקט זיין. דר אויבערשטער
 צאלט אים צוקראט וויא ער האט זיך פאר דינט. איבער דעם מוז יעדער זיך גוט
 אין קאפ אריין נעמען אלדינג וואש מען טאר ניט טאן אום שבת. ווארום דאש
 היינגט ניט אן אונזער שכל מיר טארין זיך ניט אליין פסקנן וואש מען מעג אונ
 וואש מען טאר ניט. ווארום מען קאן דורך דעם זייער לייכט מחלל שבת זיין.
 דיא גמרא זאגט אז ירושלים איז חרוב גיווארין ווייל מען האט דארט מחלל שבת
 גיוועזן. נוא דאש פאר שטייט מען דאך אז אין דר הייליגע שטאט ירושלים אונ נאך
 דער ציא ווען דאש בית המקדש איז גישטאנען זיינען חס ושלום אידן ניט אזוא
 שלעכט גיוועזן אום מישעע מחלל שבת צוא זיין. נאר דיא גמרא מיינט אז זייא
 האבין זיך מתיר גיוועזן אזעלכע זאכין וואש עש האט זיך זייא גראכט אז מען מעג
 זייא טאן. אין אמת טאר מען זייא אבער ניט טאן. איבער דעם אז מען וויל זיך
 אפ היטין מען זאל ניט מחלל שבת זיין מוז מען גוט לערנען יעדערין דין אונ מען
 טאר ניט שטעלן אויף זיין שכל. אויך וויל אויך דרויף געבין איין קליין משל. ווען
 איינער ראמט אויף זאכין בייא זיך אין שטוב. זייא מענין אפילו נאנץ שווער זיין.
 האט ער קיין עבירה ניט גיטאן. ממילא קאן זיך שוין אייגר איין ריידן אונ זאגן.
 ווען דאש איז קיין עבירה ניט. איז דאך ארויש טראגין אשפילקע גוים קיין עבירה
 ניט. אבר אין אמת ווען מען טראגט אפילו די מינדסטע קלייניקייט דארט וואו עש איז
 קיין עירוב ניט. האט מען מחלל שבת גיוועזן. אונ אזוי איז בייא אלע דינים. מען
 מוז נאר האלטין אזוי וויא אונזער הייליגע תורה אונ די חקמים האבין גיהייסן. אבר
 אויף איינזער פאר שטאנד טארין מיר ניט שטעלן. אויך מוז מען וויסן אז אלדינג
 וואש עש איז דעם אירין פאר פאמין שבת צוא טאן. טאר ער עש אויך ניט לאזן
 טאן דורך אנכרי ווארום אז דער נכרי טוט עש פון זיינט וועגין איז עש אקוראט
 גלייך וויא ער האט גיטאן. עש איז נאר קיין חילוק ניט פאר קערט עש איז נאך
 ערגער. ווארום אויסער דעם וואש ער איז מחלל שבת. איז ער אויך איין אפיקורס
 ער רעט זיך איין זיין ליבען נאמען אפ צוא גארין אונ פאר געסט נאר אז דער
 אויבערשטער איז איין יודע בהשבות אונ ווייס נאנץ גוט פון וועמעס וועגין דער
 נכרי טוט עש. מיר האבין עטליכע זאכין וואש מען מעג זיי טאן דורך איין נכרי.
 אבער זייא זיינען זייער ווייניג אונ זייא וועלן דא שטיין צווישן דיא דינים. אבער
 וואש אין אונזערע דינים וועלן דא ניט שטיין דאש טאר מען ניט טאן אפילו דורך
 איין נכרי ווער עש וויל זיך אפ היטין אז זיין גשמה זאל ניט פאר פלעקט ווערין
 מוז גוט לערנן דיא דינים פון שבת וואש מיר שרייבן דא ער מוז זייא עטליכע כאל
 לערנען אונ זיך גוט אין קאפ אריין נעמען אונ אז ער וועט זיך פירן אקוראט אזוא
 וויא דא שטייט גישריבן וועט ער האלטין שבת אזוי וויא עש גיהער צוא זיין אונ
 עש וועט אים וואול זיין אין ביידע וועלטין:

חיי דברים האמורים בשבת אדם נח

א מִעַן מָאָר אָוּם שִׁבְתָּ גַיַּם גְּרָאבִּין עֶרֶד . אָדַעַר מִסְמִינִין אַ פֶּלֶד . אָדַעַר בַּאֲנִיסִין קְרִיטְעֶכְטֶר אָוּן בְּלֹזְטֶען מִיט וואַסער . אָפִילוּ מִינְאָל יוֹךְ וואַשִׁין אויף דָעם מָאָר מִעַן אויך גַיַּם :

ב מִסְמִינִין גַיַּם שְׂמֶלְטֶן אַ בּוּיִם כְּדֵי פִירוֹת זְאָלִין אַרָאפּ פּאָלִין . אָוּן אָפִילוּ דֵי פִירוֹת וואַשִׁן פּאָלִין אַרָאפּ אָוּם שִׁבְתָּ מָאָר מִעַן אויך גַיַּם עֶסֶין . אַיְבֶער דָעם מָאָר מִעַן גַיַּם , עֶסֶין דִיא פִירוֹת וואַשִׁן מִעַן גַיַּם שִׁבְתָּ לִיגִין אָוּסְטֶער דָעם בּוּיִם . מָאָכְטֶר זײַגֶען זײ הַיַּגִּט אַרָאפּ גִיפּאָלִין :

ג מִסְמִינִין גַיַּם מְעֶלְטִין . דִיא קוֹה אָוּם שִׁבְתָּ . אַיְבֶער מִעַן מִעַן הַיַּסִּין אַ נְכָרִי מְעֶלְטִין :

ד ווען אַ מִיבִיל אָדַעַר אַ קלִיד אָוּן פּאָרְעֶצֶט מִיט וואַסער אָדַעַר מִיט אַנְדֶערֶע מִשְׁקָה מָאָר מִעַן עֶס גַיַּם אָוּם קְנוֹעֶצִין . אַיְבֶער דָעם מָאָר מִעַן יוֹךְ גַיַּם וואַשִׁין שִׁבְתָּ מִיט אַ שְׁוּאָם . וואַרום , עֶס אָוּן לִיכְט מִינְלִיךְ עַר זְאָל אָוּשִׁ אָוּם אָוּם קְנוֹעֶצִין אָבִיסִיל וואַסער . אויך מָאָר מִעַן גַיַּם אָוּם קְנוֹעֶצִין רְאָזִיגְקֶען וויין אויַשִׁ רְאָזִיגְקֶעשִׁ אָוּם שִׁבְתָּ :

ה מִסְמִינִין גַיַּם עֶפֶענֶען שִׁבְתָּ דִיא גְרִינֶע שְׂאָל פֿון דִיא וועלעשֶׁע גַיַּם . וואַס זײ אָוּן אויבִּין אַיְבֶער , דִיא גֶעלֶע שְׂאָל . אַיְבֶער דָעם אַז מִעַן וויל זײַא שִׁבְתָּ עֶסֶין . זְאָל מִעַן פֿרִיטְטִאָן אַרָאפּ גֶעִמֶען פֿון זײ דִיא גְרִינֶע שְׂאָל :

ו אַז מִעַן דִיאָרְף וואַסער צוֹם פֿרִיגְקֶען אָדַעַר צוֹם וואַשִׁין . מִעַן מִעַן אָוּן פֿרֶעכֶּן דָאָם אָוּן פֿון אַ טײַךְ :

ז מִסְמִינִין גַיַּם שְׂמֶלְטִין מִינְךְ אויף אַ וואַרעם אָרַם כְּדֵי גַעשִׁ זְאָל דִרזִים ווערין קַעז :

ח ווען גַעשִׁ פּאָלֶט אַ פֿלִיג אַרײַן אִין דַער יוֹךְ אָדַעַר אִין מִשְׁקָה . מָאָר מִעַן גַיַּם אַרזִים וואַרפִּין דִיא פֿלִיג אַרײַן . נָאָר מִעַן מוֹז אַרזִים גֶעמֶען אַ בִּיסִיל יוֹךְ אָדַעַר מִשְׁקָה אִין אַיַיִגֶעם מִיט דַער פֿלִיג אָוּן אָוּעק וואַרפִּין :

ט מִעַן מָאָר גַיַּם אָפּ שײַלִין קְנאַבִּיל אָדַעַר צוֹנויבֶעל אָדַעַר גַיַּם נָאָר וואַס מִדִּיאָרְף מִיבֶער צו , עֶסֶין . אַיְבֶער אויף שְׂפֶעמְטֶער מָאָר מִעַן גַיַּם אָן גְרִיטִין :

י ווען מִדִּיאָרְף פֿעפֿטֶער צוֹם עֶסֶין . מָאָר מִעַן אָוּם גַיַּם שְׂמוּסִין אִין שְׂמִיטִיל ווִיא אָוּם דַער וואַכִין . נָאָר מִעַן צו קלאַפּט אָוּם מִיט אַ שְׂטִיל פֿון אַ מְעַסֶער . אָוּן גַיַּם אִין דָעם שְׂמוּסִיל נָאָר אויף אַ מְעַלֶער :

יא מִסְמִינִין גַיַּם רִיבִין האַרמִין קַעז אויף אַ רִיב אַיַזִין . נָאָר בֶּשֶׁעֶת עֶסֶן עֶנִיטִם מִעַן אָוּם מִיט אַ מְעַסֶער :

יב פֿאַר פֿרִיגְקֶעטֶע בְּלֶאטֶע אויף דָעם קלִיד אָדַעַר אויף דִיא שײַך מָאָר מִעַן גַיַּם אָפּ רִיבִין . אַיְבֶער נָאָכֶע בְּלֶאטֶע מִעַן אָפּ ווישִׁן . אָוּן אַ בְּרוֹזִין פֿלֶעק מִעַן מִעַן אָפּ פּוֹצִין :

יג דִי בַעלִי עֶנְלוֹת וואַס גַיַּבִּין האַבֶער , דִיא פֶּטֶרד . מָאָרִין גַיַּם אַיְבֶער זִיפִין דָעם האַבֶער גַעשִׁ זְאָל פֿון אָוּם אַרזִישִׁ דִיא פֿלֶענֶוע . וואַרום דָאָשִׁ אָוּן אַ גְרוֹסֶע עֶבֶרְהֶ :

יד מִעַן מָאָר גַיַּם אַרײַן שְׂמֶלְטִין אִין אָוּן אויבֶעלֶע קאַלְטֶע מאַגְלִים ווען דַער אויבִי אָוּן הַיַּסִּין . אָוּן אָפִילוּ דִירְךְ אַ נְכָרִי מָאָר מִעַן אויך גַיַּם לֶאזִין אַרײַן שְׂמֶעלִין וואַרום

והארום ראש הייבט גיקאכט אום שבת * אבער איידער מען האט איין גיהייצט מען מען יז לאזן דעם נכרי אריין שטעלין * אבער נאר איין מאכל וואש איז שוין פרייטיג אפ גיקאכט גיווארין * נאר מען שטעלט צוא ווארימען * אבער איין רוען מאכל טאר מען בשום אופן נישט * אפילו איידער דר אויבן איז גיהייצט אונ אפילו גיט דירף איין נכרי * אונ אז מען וויל נאר גיט הייצין נאר מען טוט עש בדי ראש עקין זאל זיך דר ווארימן * האטשע עש איז שוין גיקאכט פון געבטין אונ מען שטעלט עש אריין פר דעם הייצין איז עש איין גרויסע עבירה :

מז אז מען געמט ארויס איין מאכל פון דעם טשאליגט אויבן אונ עש איז גאנץ אפ גיקלגט גיווארין טאר מען עש גיט נאך אקאל אריין רוקין אין אויבן אריין * אבער ווען עש איז נאך אביסל ווארעם * מען מען עש יז צו ריק אריין שטעלין : כז כטאר גיט אים דעקין אווארימען מאכל מיט קישענס פדי עס זאל בלייבן ווארעם * ראש איז אבער נאר ווען ראש מאכל איז נאך אין דעם טאפ וואש עש האט זיך גיקאכט דריקען אבער ווען מיהאט עש אבער גילייגט אין איין אנדרין טאפ אריין מען מען עש יז ארום דעקין עש זאל זיך גיט אפ קלען * אונ אז עס איז פון פרייטיג אן גילעגן ארום גירעקט מיט קישענס * גאר מען האט עס איצונד ארויש גינעמען * מען מען עס צוא ריק לייגן אונטער דיא קישנים :

יז כטאר גיט עפיגן דעם טשאליגט אויבן פרייטיג צו נאכט אונ צו ריק צוא מאכין * אויך טאר מען גיט בייא נאכט צו לייגן קישנים אדר אנדערע זאכין דער אויבן זאל געסער פאר שטאפט זיין * ווארום דאס הייסט וויא גיקאכט : יח כטאר זיך גיט קעמן מיט אקאם אום שבת * אויך גיט אפ בערשטין דעם קאם מיט אבערשטיל * ווארום עס איז גיט מיגליך כזאל גיט אויס רייסין דאר : יט כטאר גיט אויס וואשין אמיכיל אום שבת :

כ ווען דאס קלייד איז בארענגט גיווארין * טאר ער עס גיט אויס שפרייטין אונ אויך היינגן בדי עס זאל זיך אויס טריקענען ווארום מען וועט מינגען אז ער האט עס גיוואשין אום שבת * אונ אפילו בייא זיך אין שטוב טאר ער אויך גיט * אונ אפילו עס איז נאר פייכט פון שנויים טאר ער אויך גיט אויס שפרייטין צום אויס טריקענען :

כא מען מען זיך שבת טובל זיין אין קאלטע וואסער * אבער מיטאר גיט אויס קוועטשין דאס וואסער פון דיא דאר * אונ כטאר זיך גיט אפ רוען אין באד נארט ווא מען קען שוויצען * אויך טאר מען זיך גיט באדן אין אונארעמע וואגע אפילו ווען ראש וואסער איז גיווארעמט גיווארין פרייטיג * אבער דאס פנים מיט דיא הענט אונ דיא פיס מען מען יז אפ וואשין מיט ווארימע וואסער פון פרייטיג : כב ווען איין פויגיל פליט שבת אריין פון דער גאס דירף דעם פענקטער * טאר מען גיט צוא מאכין דעם פענקטער בדי יז זאל גיט צו ריק ארויס פליען * אונ דאס אייגענע איז אויך ווען אקאץ אדער איין הונ אדער איין אנדער עוף קיכט אין שטוב אריין טאר מען גיט דיא שטוב צוא מאכין :

יוען

דברי האסורים בשבת **אדם** **נמ**

כג ווען זיינע אייגענע עופות אנטלויפן אויס דער שטוב איז דער דין אזוי • ווען זיי זיינען שוין גיוואונט מיט דער שטוב און קוכן אלע מאל צוויי ריק • טאר מען זיי נישט אליין האפן • נאר מען מעג הייסן אנכרי ער זאל זיי האפן פרי זיי זאלן נישט פאר לארן ווערן • און ווען אקונד האפט זייא דארף מען אים נישט ווערן • אבער אז ער האט זייא ערשט נישט לאנג ניקויפט און זייא זיינען נאך נישט גיוואונט מיט דר שטוב • טאר מען אפילו נישט הייסן אנכרי ער זאל זייא האפן •

כד מטאר נישט שבת אויף שטעלין אשטייגל צווא האפן מייז :

כה ווען איין פייגל איז שבת ארום אויס העם שטייגל • און איז דער נאך צווא ריק אריין גיפלויגן אין שטייגל • טאר מען נישט צווא מאכן דאס טיריל פון דעם שטייגל און דאש אייגענע איז אויך פייא הינער און גענו וואס זיינען נאך נישט גיוואונט אין שטוב • טאר ער זייא נישט אריין זאגן אין דער שטייג אריין און צווא מאכן דאס טיריל :

כו מען טאר נישט אויף שטעלין שבת אנוועקעריל וואס דיא פליגן זאלן דרינען אריין פאלן :

כז מטאר שבת נישט מאכן אטעלער רעמאך און צוויבעלעס אדער רויע אונערקעם און באשטימן מיט זאלץ • נאר מען מוז נעמען אימליכעם שטיקל באוונדער און איינגונקען אין זאלץ איידער מען עסט :

כח מטאר שבת נישט אויס שמירען דיא שיד מיט טראן אדער שמואלץ פרי זיי זאלן ווייך ווערן • אויך נישט אפ פוצין מיט שוה וואקס :

כט ווען פלייש ליגט שוין אפאר טעג נישט גוזאלצין און שבת איז דער דריטער טאג • טאר מען עס נישט אפ גיסן • אבער מען מעג הייסן דעם נכרי ער זאל עס אפ גיסן :

ל ווען עס האט אראפ גמריפט וואקס אויף דיא אותיות פון אספר • טאר מען נישט אפ קראצין :

לא מען טאר נישט מאכן אקרויך אויף אספר מיט דעם נאגיל • פרי מען זאל דאס ארט גידיינקין :

לב אנדערע מענטשין שרייבן מיט דיא פינגר אויף דיא שויבין ווינטער ווען דיא פארע איז איבער גלאפן • זאלן זייא זיך היטן שבת דאס נישט צווא טאן • ווארום מטאר דאש נישט :

לג צוקער גיבעקס אדר קיבלוך וואס עס איז דרויף דא גימעלעכץ אדער אותיות מיט פארבען • טאר מען נישט צו פרעכין אום שבת • אבער ווען עס איז נישט מיט פארבין טעג מען יוא צווא פרעכין :

לד מטאר נישט אויף פרעכין די התיקה פון אבריה אום שבת • און אפילו דורך איין נכרי טאר מען אויך נישט • מטאר אים אפילו נישט הייסן ארום רייסן דאס פאפיר לעבין דער התיקה • איבר דעם זאלן דיא וואס האבן גרויסע גשעפטן אין דער פרעמט • זיך אן גרייטן אנכרי פרייטיג און זאלן אים אן זאגן אז ווען עס וועט קומען

קומען שבת אנדער וואל ער אים אליין אויף עפענין • נאר ער זאל זעהען אז דיא תמיכה זאל בלייבן גאנץ :

לח מען טאר שבת ניט אריין שטעלן פענסטער אדער ארויס נעמען פענסטער • און אפילו דורך אנדער טאר מען אויף ניט • טירין טאר מען אויף ניט ארויס נעמען אדער אריין שטעלן • און מען זאל ניט איין היידן עס איז דאך אקלייניקייט זייער לייכט אריין צווא שטעלן אדער ארויס צווא נעמען דורך זאוועקעס ווארום דאס איז אנרויסקע עכירה :

לח מען טאר ניט אויס קערין דעם הויף אדער דיא שטוב וואס עס איז אין איר קיין ברובק ניט דא • מען טאר אייגענטלאך דיא ברובק אויף ניט אויס קערין • נאר מען איז ווי דאס סתירה אז מען פאר ענדערט דאס קערין און מען קערט ניט מיט אבעזיס וויא אין דער וואכין נאר מען קערט מיט איין אנדער זאך • אבער ווען עס איז קיין ברובק ניט דא טאר מען בשום אופן ניט און אפילו דורך אנדער טאר מען אויף ניט :

לח מען טאר שבת ניט טראגן איין רעגן שירעם פאר דעם רעגן אדער איין זאגן שירעם פאר דער זון :

לח מסאר ניט אריין ציהן בענדל'ך אין נייע שיה אדר נייע חזיון • און אז עס איז איין אייגע לעביל און דאס בענדיל גייט שווער אריין טאר מען אפילו אין אלטע שיה אדער חזיון אויף ניט אריין ציהן :

לח איין נקבה טאר ניט פלעכטן די האר אום שבת • און אפ פלעכטן טאר דיא אויף ניט :

מח מסאר שבת ניט טובלן נייע בליים • אז עס איז אבער אפלי וואס משעפט דער מיט וואסער און בראך דיא איצונד נייטיג • שעפט מען דער מיט אן וואסער אין דער מקוה אדער אין דעם טיף אז עס איז דארט דא איין עירוב • איז ער שוין דער מיט יוצא דאס טובלן אויף • אבער קיין פרקה טאר מען ניט כאכין איבער דעם טובלן :

מח מסאר ניט אויס גלייכין איין אייגנבויענע שפילקע אום שבת • מח ווען דער זייער איז געבליבן שטיין טאר מען אים ניט אן דרייען • אבער ווען ער גייט נאך מען הייסן דעם נכרי ער זאל אים אן דרייען אדר אויף ציהן • מח מען טאר שבת ניט שווימען :

מח מען מעג אפ וואשן פרייטיג צו נאכט דאס גיפעס און אלע אנדערע בליים וואס מוועט דארפן אין דר פריא צום עסין • און ווידר פריא טאג מען אויף אפ וואשן אלדינג וואס מוועט דארפן צום שלש סעודות • אבער נאך דעם שלש סעודות טאר מען ניט אפ וואשן • אבער גלעזער און פלעשער מעג מען תמיד אפ וואשן און אויס שוויינקען מיט וואסער • אבער ניט מיט האבן אדר אש אדר זאמר • מח שבת טאר מען קיין חלה ניט געמיזן • אז ער האט פאר געסין פרייטיג חלה צו נעמען • זאגט ער שבת איבך אשטיקיל פון אימליקע בולקע און פון אימליכין

ס **דברים האסורים בשבת** **חיי**

אימליכין קוילעטש און לייגט עם אנועק • און זונטיג פאר ברענט ער עם • און דורך דעם מעג ער שוין שבת עסין דיא קוילעטשין און אלדינג וואס ער האט גבאקן: מו ווען אברענעדיגע ליכט איז אום גפאלין אויף דעם טיש און עס איז קיין נכרי גיט דא מעג מען איבר קערין דעם טיש אדער אראפ נעמען דאס טישטאף כדי דאש ליכט זאל אראפ פאלין :

מו מיטאר גיט עפענן אמיר אדר אפענסט דרי דיא ליכט זאלין פאר לאשין ווערן • און אפילו ער וויל גאר גיט דיא ליכט פאר לעשין • און עש איז גאר קיין ווינט גיט אין דרויסן טאר מען אויף גיט עפענען אמיר אדער אפענסטער גיט ווייט פון דיא ליכט :

מח מיטאר שבת גיט אויס מיסין דיא קלייען מיט וואסער כדי דיא בהמות זאלין עסין • און אפילו ער האט אן גינאסין פרייטיג דאש וואסער טאר ער עם אויף גיט שבת אויס מישן • נאר אז ער האט גיט קיין נכרי און דאש וואסער איז שוין אין די קלייען פון פרייטאג מישט ער איבער מיט אלעפול אדער מיט אשטעקיל וואס איז גיט מוקצה אהין און אהער ביו עם מישט זיך אויס • אדר ער שייט איבר דיא קלייען פון איין פלי אין דער אנדערע אריין כדי עם זאל זיך אויס מישן :

ממ ווען ער האט פרייטיג פאר געסין עסיג אריין צו גיסן אין חריין טאר ער שבת גיט אריין גיסן דעם עסיג • נאר ער זאל פאר קערט טאן פריער גיסט ער אריין דעם עסיג און דער נאך לייגט ער אין אים אריין דעם חריין • און ער זאל אים גיט דורך מישן גאר ער זאל שאקלן דיא פלי מיט דער האנט ביו עם מישט זיך דורך : נ מיטאר גיט שבת אפ מעסטן האבר אדער גערשטין פאר דיא בהמות • נאר מען גיט זייא צוא עסין אן זאמס לויט וויא מען איז זיך משער :

נא דעם כלל זאלסטו וויסן אז אימליכע זאך וואס דער איד טאר שבת גיט טאן • טאר ער דעם נכרי אויף גיט הייסן טאן • למשל אפ שנייצין דאש ליכט אדער אן ציגדין אליכט אדער דער גלייכין • אבער ער מעג אים זאגן אין מיטן דער וואך פאר וואס האסטו שבת גיט אפ גישנייצט דיא ליכט אדער פאר וואש האסטו גיט פאר לאשין די ליכט אדער פאר וואס האסטו גיט גיעפניגט דעם בריף כדי ער זאל וויסען דאס צוא טאן דעם אנדערין שבת • אבר ער טאר אים גיט זאגן פאר וואש האסטו גיט אן צונגדן אליכט • ווארום אפילו ווען דר נכרי זאל פון זיך אליין אן ציגדן דאס ליכט פון איין אידענס ווענין טאר אויף דר איד דר פון קיין הנאה גיט האבין : נב ווען סחורה שמיט אויף דער פרייע גאס און זיא ווערט בארעגניגט אדער אפאס וויין אדער ביר איז צוא טריקענט גינוארין און עם רינט אויש מעג ער רופן אנכרי • אבער ער טאר אים גיט זאגן ער זאל באדעקן דיא סחורה אדער ער זאל איבר גיסן די משקה אין איין אנדר פאס אריין • און אז דר נכרי טוט עם אליין איז דאס גיט קיין עבירה :

נג ווען דער עירוב האט זיך איבער גיריסין אום שבת מעג ער הייסן אנכרי ער זאל אים פאר ריכטן :

נד מען מעג זאגן דעם נכרי ער זאל נעמען אפּרענעדיגע לִבְט און זאל אים לייקען
 אין איין אַנדער שטוב אַרײַן. אום ווינטער אָ עס איז שטארק קאַלט מעג מען
 אים הייסן איין הייצן אין אויבן. אָבער ווען עס איז שוין נאָך מיטאג און אָ ער
 וועט הייצן וועט ערשט בײַא דער נאַכט רעכט ווארעם ווערן טאַר מען אים נײַט
 הייסן איין הייצן:

נה ווען דער נכרי האט אן גיצונדין אליקט פון זיינט וועגן מעג דער איד דער פון
 הנאה האבן. למשל צוא עסין דער בײַא אָדער עפעס נצוא טאן וואס מען
 מעג אום שבת:

נה דעם כלל זאלסטו וויסן אז אימליכע מלאכה וואס דער נכרי טוט פון זיינט וועגן
 מעג דער איד דער פון הנאה האבן נאר עס מוז זיין נײַט קיין מוקצה. למשל
 ער האט אן גירסין שבת פירות פון דעם בוים ראש טאר מען נײַט עסין ווארום דיא
 פירות זיינען מוקצה אויף מען מוז זיכר וויסן אז דער נכרי וועט נײַט מער אן גרייטן
 פון דעם אידענס וועגן. אונ אויף מוז עס זיין אזו זאך וואס מידארף עס נײַט
 שטענדיג ווארום וויא באלד מידארף דאש שטענדיג איז צוא בזארגן אז וויא
 באלד ער וועט זעהען אז דער איד האט עס דעם שבת בײַא אים גנומען וועט ער
 שוין דעם אַנדערין שבת אום מישנע מער אן גרייטן פון דעם א דענס וועגן:

נו זוכער מוז מען נזה וזמן נײַט צו עסין שבת דיא פירות וואס דער נכרי בריינגט
 זיי ווארום עסקאן דאך זיין אז ער האט זיי היינט גירסין זייגן זייא דאך מוקצה
 אָבר אז דער נכרי זאגט אליין אום גפרענט אז ער האט זייא נעכטין גירסין און דער
 איד ווייס באשטימט אז דער נכרי ווייס נאר נײַטט אויב עס איז בײַא דעם איד
 אחילוק צווייטן פרייטאג גירסין און שבת גירסין מעג ער אים גלייבן און מען מעג
 דיא פירות עסין:

נח ווען דער נכרי בריינגט איין משקה אָדר איין עסין ווארג און מען ווייס אז
 ער האט עס גמראגן נײַט וואו קיין עירוב איז דא. איז רעכט אז מען זאל דעם
 שבת דער פון קיין הנאה נײַט האבן נאר מען זאל עש איבּר לאזן אויף מוצאי שבת:
 נט אז דער נכרי גראבט שבת אים זעלכע זאכין וואס זיינען שוין אפּ גירסין נאר
 זייא ליגן פאר גראבן אין דער ערד. למשל ריבן. רעטיף. מערין. ווען ער
 האט זייא שבת אים גראבן פון זיינט וועגן מעג זיי דר איד עסין אום שבת. אָבר
 אז ער האט זייא אים גיגראבן פון דעם אידײַנס וועגן טאר דער איד זייא נײַט עסין
 אום שבת:

ס ראש ווייס דאך יעדער אז מען טאר שבת נישט אן צינדן אפייער אָדר פאר
 לעשין. ווען עס ברעכט אָבר אים אפייער פרייטיג צו נאכט און עס איז נײַט
 זייער גרויס אָבר עס איז צוא בזארגן עס זאל נײַטט הלילה פאר ברענט ווערן איין
 קראנקער אָדר אָקונד אָדר איינער וואס שלאפט און קאן נײַט גשווינד אַנטלויפן מעג
 מען לעשין דעם פייער. ווען עס ברענט אָבער שבת בײַא טאג און עש איז דער
 בײַא נײַט סכנת נפשות. מעג מען לאזן לעשין דורך איין נכרי אָבר מען טאר דעם
 נכרי

קרי דברים האמורים בשבת אדם סא

נכרי נים אויש דריקלעך. זאגין ער זאל לעשין . נאר מען זאגט ווער עס וועט פאר לעשין דאש פייער דער וועט קיין שארין ניסט האבין . אונ אפילו עס פאר לעשין זיינע אייגענע נכרים וואש זיינן בייא אים אין דינסט איז אויך נישט קשה :

סא מיט דעם ארויס ראטיווען דיא זאכן ווען עס ברענט אום שבת איז דער דין זאז . אין דיא אייגענעם הויז וואש עש ברענט סאר מען ניט מער ראטיווען נאר די נייטיגע קליידר וואש מען דארף אויף שבת אונ דאש עסין וואש מען דארף אויף שבת . די קליידר מוז מען אבר אן טאן אונ מען מעג זיי שוין ארויס ראטיווען אפ לו אויף דער גאס ארויס האמשע עש איז דארטין קיין ערוב ניט דא . אויך מעג מען ארויש ראטיווען ספרי תורות אונ אלע אנדערע ספרים אפילו דארט וואו עס איז נישט דא קיין עירוב . אויך אז עש איז איין קאסטין מיט ספרים אונ עס ליגט געלט דרינען מעג מען דעם קאסטן ארויס טראגן . אבר אנדערע זאכן סאר מען ניט ארויס טראגן ווארום דארטין וואו עס ברענט איז דאך דר שרעק זייער גרויש אונ אז מען זעט סתור זיין ארום צו ראטיווען קאן מען זיך זייער ליכט פאר געסין אז מען זאל אויך פאר לעשין אונ דאש איז דאך איין גרויסע עברה . אבר אין די אנדערע הייזר וואש שטייען דער בייא אונ ברענען ניט מעג מען ארויש טראגן אלדינג אויף דער גאס ארויס ווארום ווייל עס ברענט דארטן : יכט איז ניט צוא בורגן אז מען וועט לעשן :

סב פרייטאג צו נאכט סאר מען ניט טאן קיין איינציגע זאך ביי דעם ליכט ניט איבר זעהן די קליידער אויף שבת אונ אפילו נישט לערנן ווארום מען קאן זיך ליכט פאר געסין אונ אפ שנייצין דאש ליכט אונ אפילו דיא ליכט שטייען אין דער הייז וואש מען קאן צו זיי ניט דער לאנגען סאר מען אויך ניט . אבר צווייא אין אייגעם מען יוא לערנן אין איין ספר . ווארום ווען איינער וועט פאר געסין וועט אים דער אנדערער דער מאגן . אונ אז איינר אליין לערנט אויסווייניג נאר ער מוט אלע מאל אקוק אין ספר אריין מעג ער עש טאן פרייטאג צוא נאכט . אז ער וויל אבער יוא לערנן פרייטאג צו נאכט בייא דער ליכט זאל ער אן זאגן אייגם פון זיינע לייט ער זאל אויף אים אכטונג געבן ער זאל זיך ניט פר געסין אונ אפ צו שנייצין דאש ליכט :

ג דינים פון מוקצה ובו כ' סעיפים

א זונע זאכן וואש מען מעג זייא שבת באנצין מעג מען זייא אן רירין אונ טראגן פון איין ארט צום אנדערן האמשע ער דארף זייא איינזונד נאר נישט צו בנצן נאר ער האט איין אנדערן מעם פאר וואש ער נעכט זיי אנועק . אבר זוויגע זאכן וואש מיטאר זיי שבת נישט ניצין למשל אשמוסיל אהאק אלייכטער אדר איין אנדער זאך וואס זיא איז נאר וועגן אזו אמלאכה וואש מען סאר נישט טאן אום שבת סאר מען זייא נישט טראגן פון איין ארט צום אנדערן . אבער ווען ער דארף דער מיט טאן אזאך וואש מען מעג שבת . למשל ער וויל מיט דער האק אדער מיט דעם שמוסיל קנאקן ניט מעג ער דאש נעמן . אדער אז ער דארף דאש ארט וואו דיא זאך ליגט מעג ער זיא אויך אנועק געמען :

כ' אזו אבלי וואש דער מענטש גיט אכטונג דרויף בשעת גיזין עם זאל גיט קיילע ווערין ל'משל אפען מעסעריל' אמזהל מעסר' אהליף פון דעם שוחט' ווערקצייג פון אנאלד שמיד אדר פון איין אנדר בעל מלאכה' אדר וואנשאל אונ אנדרע בליט וואש דר סוחר האט אין גיוועלב' אדער אבייטיט פין געלט אדר אטייסקר וואש ער האט דריגען געלט אדר פאפיר וואש עש אזו אנגיברייט צו שרייבן דרויף אונ ער אזו מקפיד עש זאל גיט אינגריכט ווערן טאר מען עם גיט אן רירן שבת אפילו ווען ער וויל דער מיט טאן אזאך וואש מען מעג אום שבת' למשל ער וויל מיט דעם פען מעסעריל שניידין ברויט אדער פירות אדער ער דארף דאש ארם וואש עם ליגט דרויף טאר מען עש גיט אנועק נעמען :

ג' אז עש ליגט געלט אין דער קעשענע מעג ער געבן דאש קלייד אין דר האנט אריין אבער אן טאן טאר ער עש גיט ווארום עש איז צוא בזאתין ער זאל גיט גיין דער מיט אויש דעם עירוב ארויש :

ד' געלט' שטיינער' ציגיל' האליץ' ערד' ואמד' מרקענע פיינר' שאלין פון גיט' פעריין' שטיקלאך אייזין' שטיקלך גלאז' זיינען מוקצה אונ מען טאר זיין גיט אן רירין אום שבת :

ה' איין ליכט וואש עש האט שוין גיברענט' סכה פון דער סוכה אדר די פירות וואש היינגען אין דער סוכה זיינען איה מוקצה :

ו' פירות וואש מען האט אן גיריסין אום שבת' פיש וואש מען האט זיין גיחאפם שבת' מילך וואש מען האט זיא שבת גימאלקין' איין איי וואש דיא הון האט זיא גלייגט אום שבת זיינען מוקצה :

ז' דער בענים וואש מען קערט מיט אים דיא שטוב איז מוקצה מען טאר אים גיט רירין אונ מען טאר אויש אים גיט נעמען ארום דאש קינד צוא שמיסין :

ח' אלע בהמות אונ עופות אפילו וואש מען האט בייא זך אין היז זיינען מוקצה : מ' דער שופר' דער לולב' דער הקם' דיא ערבה' דער אתרוג' דאש הנגבה לאכפ' זיינען מוקצה :

י' מופעות וואש מען לעבערט זיין פדי מען זאל זיין טראגין אויף דעם האלז פאר אצירונג זיינען גיט מוקצה' אונ מען מעג זיין טראגין אום שבת :

יא' אשמיין וואש ער גרייט זך פרייטיג אן צוא קנאקין גיט מיט אים' איז ער גיט מוקצה' אונ ער מעג שבת מיט אים קנאקין גיט :

יב' ווען עש ליגט שאליכץ פון גיט אויף דעם ט'ש' זאל ער צוא זאמן נעמען דאש נאנצע טישטוך אונ זאל עש אויש שיסין' אפר דאש שאליכץ אליין טאר ער גיט אראפ נעמן' ווארום עש איז מוקצה :

יג' פיל מענטשין זיינען זך נוהג אז ווען אנכרי בריינגט געלט אום שבת ליגט ער עש אויף דעם טיש' אונ דער איד ווארפט עש דורך דעם טישטוך אין קאסטן אריין' דאש טאר מען אבער גיט טאן ווארים עש איז זיין עבירה :

יד' ווען סחורה שטייט פרייא אונטער דעם הימל אונ עש קוסם ארעגין' אונ עש איז קיין

חיי דיני מוקצה אדם סב

קיינ נכרי נישא • מעג דר איד זיא צו דעקין אָבער רירין פון אַרמט סאַר ער ניש :
מזו איינגעבליק איז דער עיקר איסור פון מוקצה • נאר עש אַוועק ציא נעמן פון דעם
אַרמט • אָבד בלויס אן צו רירין ווען עש שאַקלט זיך ניש דורך דעם אן רירין •
אונג ער דאַרף עס אן רירין וועגן אַזאך וואש מען מעג אום שבת • איז קיין עבירה
ניש • למשל ער וויל זיך וועגן אויף אַנרויסן שטיין אָדער אַנרויסן קלאַן מעג ער •
האַמטשע דער שטיין אָדער דער קלאַן וויינען דאך מוקצה מעג ער דאך ווייך זיין
שאַקלען זיך ניש דורך דעם ויצין אונג דאש ויצין איז דאך סוף אום שבת • אונג
אזו מעג מען אן רירין אַמיש וואש עש שטייגן אויף אים דיא לייכטער מיט דיא
ליכט אָדער אַזייל וואש עש היינגט דרויף אַלאַמפ • ווארום די ליכט שאַקלן זיך ניש
דורך דעם אן רירין • אָבער אַזאך וואש זיא שאַקלט זיך יא דורך דעם אן רירין •
למשל איין היינג לייכטער סאַר מען אפילו ניש אן רירין • אָבד ווען עש ליגט אַזאך
וואש זיא איז ניש מוקצה אויף איין נאך וואש איז יא מוקצה • למשל עש ליגט
אַשטיקול פרויט אָדער איין עפלע אויף דעם לייכטער מעג מען עש אַראַפ נעמען
האַמטשע דער לייכטער שאַקלט זיך דורך דעם • אויך מעג מען אַוועק בלאַזן מיט
דעם סויל אַזאך וואש איז מוקצה • אונג אז אלייכט אָדער אַליכט ליגט אויף דר
עַרד מעג מען עש אַוועק שטויסן מיט דיא פיס :

מזו איצונד וויל איד דיר געבין איין הויפט פֿלל וואש מוקצה איז • דאש ווארמ
מוקצה הייסט איינגעבליק אַבנשייט • דאש הייסט אזו איין נאך וואש דער
קענטש שייך זיא אפ פון זיך ער זאל זיא ניש ניצין • אונג דאש איז פיר נאטונגען •
ערשטינס שייך מען פון זיך אפ וויל דיא נאך איז מואוס • דאש הייסט מוקצה
מחמת מואוס • למשל דיא נאכט פלי • אזו איין מוקצה סאַר מען יום טוב ניש רירין •
אָבער שבת מעג מען עס יא רירין אונג נעמען אין דער האנד אריין צואַטראַגין פון
איין אַרמ צום אַנדריין • דאש אַנדערע איז וואש מען שייךט עש פרייטיג פון זיך אפ
אונג מען האט ניש אין זין מען זאל עש שבת ניצין דאש היינט מוקצה מדעת • למשל
איין עסין ווארג וואש איז נאך ניש נאנץ גוט צום עסין אָדער וואש ער האלט עש
צום פאר קויפין • אָדער איין עסין ווארג פון אַבֿהמה וואש עש איז פרייטיג נאך ניש
ניווען אַנזיכרייט דר צו • למשל אַבֿהמה אונג איין עוף וואש איז נישפייגט אום שבת
אָדער איין זאך וואש איז צום נוצן • אָבד עש איז ערשט שבת פֿר ענדערט גווארן •
למשל פֿלים וואש וויינען אום שבת צואַ פֿראכין גווארין סמילא ניצין זיין שוין ניש
קער צו דעם וואש מיהאט זיין פריער גניצט • אָבד מען קאן מיט זיי איצונד עפֿים
צואַ דעקין • דיא אלע זאכין ווייגן יום טוב מוקצה • אָבער שבת מעג מען זיי סטראַגין
פון איין אַרמ צום אַנדריין • אָבד אזו איין עסין ווארג וואש מען קען עש אום שבת
נאך ניש עסין • אָדער אַזינע זאכין וואש מען שוויגט זיין שטאַק • אָדער וואש מען
וויל זיין ניש ניצין • אָדער וואש זיין וויינען ערשט גימאכט גווארין אום שבת •
דיא אלע זאכין וויינען מוקצה אונג מען סאַר זיין שבת ניש אן רירין • דאש דריטע
איז אַזינע זאכין וואש מיטאַר שבת פון זיי קיין הנאה ניש האבן דאש הייסט מוקצה
מחמת

מחמת איסור למשל פירות וואש אנכרי האט זיין גיריסין אום שבת אדר אפיש וואש אנכרי האט אים גיחאפט אום שבת . אדר מילה וואש אנכרי האט דאש אויש גמאלקן אום שבת אדער אויגע בלים וואש ווייגן וועגן אגלאקה וואש מען טאר ניט טאן אום שבת די אלע זאכן טאר מען שבת ניט אן רירין . דאש פירטע איז מוקצה מחמת מצוה דאש איז אויגע זאכן וואש מען האט ווי אפ גשייש וועגן אמצוה . וואש מען טוט איר שבת ניט למשל איין אהרוג . אלוכל . אשופר . טאר מען זיי ניט אן רירן :
 זי אימליכע זאך וואש מענטשן קעגן זיך דורך דעם שעדיגן . למשל עש איז אנלעול צוא פראכין גינארין און אז עש וועט ליגן אויף דער ערד קאן מען זיך דער מיט קאלעסשען . מען מען אויף הייבן און אוועק ווארפן :

יח ווען איין זאך וואש איז מוקצה ליגט פון ערב שבת אויף איין אנדער זאך וואש איז ניט מוקצה ווערט די אנדערע זאך אויך מוקצה און מען טאר איר שבת ניט אן רירין . און אפילו אימער האט אים שבת אראפ גנומן די מוקצה זאך טאר מען פארט די אנדערע זאך ניט אן רירין . אפר ווען מען האט ערשט אויף גליגט דיא מוקצה זאך אום פרייטיג צוא נאכט אדר שבת ביא טאג . און מען האט דיא זאך אוועק גינגען הערט אויף דיא אנדערע זאך מוקצה צוא זיין :

יט ווען עש ליגן אויף איין זאך וואש זי איז ניט מוקצה צווייא אנדערע זאכן . איינע איז מוקצה און דיא אנדערע איז ניט מוקצה . למשל עש ליגט אויף איין מעלר אפרוטה וואש דאש איז דאך מוקצה . עש ליגן אפר אויך עטליכע פירות טוז מען זעהן וועלכע עש איז ביי אים חשוב . איז ביא אים דיא מוקצה זאך חשוב טאר ער דיא אנדערע זאך אויך ניט רירין . איז אפר ביא אים חשוב דיא אנדערע זאך וואש איז ניט מוקצה מען ער איר אין גאנצין רירן האטשע עס ליגט אויף איר איין מוקצה זאך . איפר דעם טוז מען פרייטיג פאר נאכט ליגן תלה אויף דעם טיש פאר ליכט בענטשין ווארום אז עש ליגט ניט קיין תלה ווערט דאך דער טיש מיט דעם טישטוך מוקצה דורך דיא לייכטר מיט דיא ליכט וואש שטייען אויף אים . און מען טאר ניט רוקן און ניט אראפ נעמען דעם טישטוך גאנצין שבת אבער דורך די תלה וואש זי איז שוין גילעגן פשעת ליכט בענטשין איז דר טיש ניט מער מוקצה . ווארום דיא תלה איז דאך ליפר וויא די ליכט ווארום מען דארף איר צום עסין לבבד שבת :

כ ווען איינע ליגט איין מוקצה זאך אויף אפרעמדנס זאך וואש איז ניט מוקצה . און אימער האט דיא זאך אראפ גינמן אום שבת מען יער זיין זאך גיץ האטשע עש איז אויף איר גילעגן איין מוקצה זאך . ער מען איר אפילו אפ שאקלין פרי די מוקצה זאך זאל אראפ פאלן :

נא דינים פון עירוב און אין אים איז דרייצעהן סעיפים

א שבת טאר מען ניט ארויש טראגן קיין שום זאך פון רשות היתיד אין רשות דברים אריין און ניט פון רשות דברים אין רשות היתיד אריין . רשות היתיד הייבט איין

דני

חיו דיני עירוב אדם סג

הויו אָדער אַהויף וואס עס גיהערט צו איינעם אָדער צו אַמלכע מענטשין . רשות הרבים הייסט דיא גאס וואס זיא גיהערט צו קיינעם ניש :

ב מיטאר אפילו ניש אום שפייגן פון רשות היחיד אין רשות הרבים אריין . למשל ווען מען קוקט ארום פון פענקסטער . טאר מען ניש שפייגן אויפן גאס ארום :

ג קליידער און צירונג וואס מען גייט אן גיטאן הייסן ניש קיין משא . און מען מעג יוא גיין , אין רשות הרבים אריין . אבער אין אויגערייל אָדער פּרילין טאר מען ניש גיין דארטין וואו קיין עירוב איז נישטא :

ד אשלאפער מענטש אָדער איין אקטער וואס ער מוז גיין מיט אשטעקין . מעג ער מיט אים גיין אויף אין רשות הרבים אריין :

ה עס איז רעכט מען זאל ניש גיין אין הענטשקעס אין רשות הרבים אריין . אויף איין מאפע טאר מען ניש טראגן אום שבת :

ו אין סלית מעג מען גיין אין גאנצין איבער דעם לייב אקוראט וויא מען גייט אין שול . אבער צו גיין מיט אים אין רשות הרבים אריין ארום גיוויקלט ארום דעם האלו וויא אמטל . דאס טאר מען ניש . און ווען דר סלית האט אציצה פסוקה טאר מען אויף אין אים ניש גיין אין רשות הרבים :

ז ווען מען שיקט שבת איין גכרי ער זאל עפעס בריינגן פון איין ארט וואו עש איז קיין עירוב נישטא . זאל מען אים ניש נעבן דיא פלי אין האנט אריין נאר ער זאל זיך אליין נעמן . אויף ווען ער בריינגט נאר מען עס ביי אים ניש נעמן פון האנט נאר ער זאל עש אנדער שטעלן . אויף ווען ער בריינגט איין פריף אום שבת זאל מען בייא אים ניש נעמען פון זיין האנט :

ח דיא ווייבר מוזין זעהן עש זאל אין דער הויב ניש מער שטעקין נאר דיא שפילקעס וואש זיינען זייער נייטיג . אבער די איבעריגע וואש זיינען ניש אזוי נייטיג מוזן זיין ארויש נעמען :

ט דארטין וואו עש איז קיין עירוב נישטא טאר מען ניש טראגן איין קינד אויף דער האנט . איבר דעם ווען עש איז איין ברית מילה אין שול און ביז צו דר שול איז קיין עירוב נישטא . זאל מען עש לאזן טראגן דורך איין גכרי ביז אין שול אריין און דארטין זאל ער אנדר לייגן אויף איין פאנק . אז מען וויל אבער איין איד זאל עש טראגן . ליאט מען עש אז ש דעם הויו ארויש טראגן דורך איין גכרי . און אויף דער גאס זאל עש איין איד טראגן איינציג ווייס יעדעס מאל ווייניגער פון פיר איילן . ער רועט זיך אלע מאל אפ און טראגט עש אלץ המיד צו ווייניגער פון פיר איילן ביז ער קוקט צום שול דארטין נעמט עש ווידער דער גכרי און טראגט עש אין שול און לייגט עש אויף אבאנק :

י ווען איינער דער מאנט זיך אויפן גאס וואו עש איז קיין עירוב נישטא . אז ער האט בייא זיך נעלט אָדער איין אנדער שיייערע זאך און ער קאן דארטן די זאכן בהאלטן . זאל ער זיין קיין טריט ניש מער טראגן נאר ער זאל זיין תיכף בהאלטן . איז אָבר דארטין ניש קיין זיכערער אָרט און ער האט מורא מען זאל עש ניש אָוועק גנגן . זאל

חוי דיני עירוב אדם

זאל ער עש אפ שיקון אהיים מיט איין נכרי. האט ער אבער ניש קיין נכרי. זאל ער גיין פאמעלך. אלע מאל ווייניגער פון פיר איילין ביי ער קומט אהיים. אונ אויף וויא ער קומט אהיים טאר ער עש ניש אריין טראגן אין הויז אריין. נאר ער מוז זעהען איין נכרי זאל עש אריין טראגן:

יא ווער עס האט איין מכה מעג גיין צו גיליינט מיט אפלאקסטר אפילו וואו עש איז ניש דא קיין עירוב. אָבֵר ניש ארום פיגדין מיט אפאמשיילע פדי ער זאל דיא פאמשיילע קענען בייא זיך האבן:

יב מען טאר ניש ארום וויקלען אפאמשיילע אויף דעם גארטעל אָדֵר ארום האלז פדי קען זאל איר בייא זיך טראגן. אָבֵר אז מען טוט איר זיך אן וויא אהאלז מיכל מעג מען:

יג ווען אין רשות הרבים איז דא איין עירוב מעג מען אין אים יוא טראגן:

גב דיני הילוך בשבת וכו' סעיפים

דינים פון גיין אום שבת

א שבת טאר דער גאנג ניש זיין וויא אין דער וואכן: מען טאר ניש לויפן ניש שפרינגען אונ ניש גיין קיין שווערע פרייט. אָבֵר וועגן אמצוה מעג מען שבת אויף לויפן:

ב מיטאר שבת ניש גיין ווייטער פון צווייא טויזנט איילין. דיא צווייא טויזנט איילין הייבן זיך אָבֵר ערשט אן אונטער דער שטאט:

ג איין הויף וואש פאונדערע בעלי בתים וואונן אין אים. טאר מען שבת ניש טראגן פון איינס צום אנדערין. דאש אייגענע איז אויף איין שטאט מיט אירע גאסן. איבער דעם האבן דיא חכמים מתקן גינעזין צוא מאכן עירובי חצירות. דאש הייסט דר שמש פון דער שטאט געמט צוא זאמען בייא יעדן געלך אדער מעל אדער אייער. אונ מאכט איין ברויט איז דאש שוין גלייך וויא אקע וואינען אין איין שטוב. אָבֵר וויא פיל יעדער באדארף צו געבן אונ די איבעריגע דינים דער פון מוז מען פֿרעגן דעם רב פון דער שטאט:

ד עש זיינען אויף דא דינים וויא אזו מען קאן זיך העלפן צו מעגן גיין ווייטער וויא צווייא טויזנט איילין אום שבת. דאש לאזט זיך אָבֵר ניש אויף טייטש בשבויבן מען מוז דאש פֿרעגן דעם רב אָדֵר איין אנדערין פֿלמיד חכם:

גג עוד איזה דיני שבת וכו' סעיפים

נאך אנדערע דינים פון שבת

א מיטאר שבת נישט לאזן זיין פערד גיין מיט אנלעקיל וואש קלינגט אויף דעם האלז:

ב מיטאר נישט פאר דינגען אָדֵר ליינען דעם נכרי זיין בהמה. ווען ער זייט אז דער נכרי וועט מיט איר טאן אמלאכה אום שבת. אונ אפילו ער געמט מיט אים אויס

הוי עוד דיני שבת אדם סד

אזים ער זאל מיט איר שבת נישט ארבעטן. טאר ער איר אים נישט געבן ווארום עש איז דעם נכרי נישט צו גלייבן :

ג ווען איינער איז שטארק קראנק אויף איין אינווייניקסטע קראנקייט מעג מען פון זיינע וועגן לאזן אנכרי קאכין און אנדערע מלאכות טאן. און אז עס איז קיין נכרי נישט דא. זאל עש איין איד טאן. און ווער עס וויל דא פרום זיין און וויל נישט מחלל שבת זיין. דר טוט אנרוישע עבירה מיט דאס פרוקקייט. ווארום זיין ליבד נאמען האט אונז געגעבן דעם שבת פון אונזר גוטש וועגן. אפר נישט מיר זאלין אפענטליך אום בריינגען פון דער וועלט דורך דעם שבת :

ד וויא באלד דער דאקטער זאגט אז עש איז אסכנה עס מעג אפילו זיין איין אויש ווייניגשטע קראנקייט אדר אמה. איז מען וועגן דעם קראנקין מחלל שבת. און אפילו איין דאקטער זאגט עש איז אסכנה און דער אנדערער זאגט זיין פאלגט מען דעם וואש ער זאגט אז עס איז יא אסכנה. און אז דער דאקטער זאגט עש איז נישט קיין סכנה. און דער קראנקער זאגט אז ער פילט בייא זיך אז ער איז אין אסכנה. הערט מען צו דעם קראנקען און מען איז מחלל שבת פון זיינע וועגן. ה ווען דער קראנקער וויל נישט נעמן די רפואה. למשל ער וויל נישט זוכן די זופע וויל מהאט זיא גיקאכט אום שבת. מוז מען אים נייטין ער זאל דוקא זוכן. ו ווען איינער האט דאש פיבער טאר מען נישט פון זיינע וועגן מחלל שבת זיין. אפר אכרי מעג פון זיינע וועגן קאכין :

ז ווען איינע גייט צוא קינד. איז זיא אקאראט וויא אקראנקער וואש ער איז גיפערליך. איבער דעם מעג מען פון אירענט וועגן טאן אלדינג וואש מען טאר שבת נישט טאן :

ח אקופעטארין איז דיא ערשטע דרייא טעג וויא איינער וואש איז גיפערליך קראנק. אפילו זיא זאגט אז זיא דארף נישט קיין וואריכט קוקט מען אויף איר נישט ווען די איבעריגע ווייבער זאגן אז זיא דארף זיא און מקאכט איר אום שבת. אפר אז דר דאקטער זאגט אז עש איז נישט נייטיג פאלגט מען אים. אפר נאך דעם דריטין טאג ביז צום זיבענטין טאג פון קימפעט ווען זיא זאגט אליין אז זיא דארף נישט פריש גיקאכט הערט מען איר צו. אבער ווען דער דאקטער זאגט אז זיא מוז עסן פריש גיקאכט מוז מען פריש קאכן. אבער נאך דעם זיבעטין טאג ביז דרייסיג טעג טאר מען נישט וועגן איר מחלל שבת זיין אבער מען מעג לאזן אנכרי קאכין ווען זיא איז נישט גיוונד. און ביז צום דרייסיגטען טאג מעג מען איר לאזן איינהייצן אפילו אום זופער ווען עש איז איר קאלט :

ט ווען איינר איז קראנק. אבער די קראנקייט איז נישט גיפערליך מעג מען אים לאזן קאכין שבת דורך אנכרי. אפר וואש עש בלייבט פון דעם גיקאכטין נאך שבת טאר קינד נישט עסן. אפילו דער קראנקר אליין טאר עש אויך נישט עסן. און דיא בליז וואש מיהאט אין זיי גיקאכט און וואס מיהאט אין זיין גיגעסין מוז מען בשרין :

נד דינים פון הברלה אונ אין אים איז ניין מעיפים

א מען מוז שבת נאך שלש סעודות נאנץ שפעט מעריב דאוונען. דאס הייסט ווען עס איז זיין שטארק פינגערע :

נאך מעריב מוז מען מאכן הברלה איבער וויין אדער איבער איין אנדערע משקה אונ דער פוס מוז זיין פול און גינאסין אקראט וויא בייא דעס קידוש. אויף סא ער זיין היין אונ גיסט צוא בראכין אדער גישפאלטין :

ב ווייער מוזין אויף הערין הברלה :

ד פאר הברלה סאר מען גיט עסין אט טרינקן נאר וואסר איבער אז מען זיצט בייא די סעודה שלישיית ביו שפעט אין דער נאכט אריין מעג מען עסין אונ טרינקען וויא לאנג מען וויל :

ה פאר הברלה סאר מען קיין מלאכה גיט טאן אבער אקלייניקייט למשל אפ שנייצין דאס לייכט מעג מען נאך מעריב תאמשע מען האט נאך גיט הברלה גמאכט אונ די ווייער וואס דארפן אנציינדן לייכט פאר הברלה זאלין פריער מאכן דיא ברכה המבריל בין קודש לחול :

ו אז מען האט גיט קיין וויין מאכט ער הברלה איבער איין אנדערע משקה נאר גיט איבער וואסער. אונ מען גיסט דעס פוס אזו פול און אז עס זאל איבער זיין :

ז פון הנה אל ישעתי ביו נאך בורא פרי הגפן האלט מען דעס פוס אין דר רעכטע האנד איז דיא בושמים אין דער לינקע האנד. דער נאך געמט ער דעס פוס אין דער לינקע האנד אונ דיא בושמים אין דער רעכטע האנט אונ סאכט בורא סיני בושמים אונ בורא מאורי האש. דער נאך געמט ער וויידר דעס פוס אין דער רעכטע האנד אונ זאגט המבריל. דער נאך זעצט ער זיך אינדער אונ טרינקט. אונ עש איז רעכט מען זאל אין גאנצין איש טרינקען אונ אז עש בלייבט אביסל לעסט ער דר מיט אויס די הברלה אונ וואשט זיך די אויגן אונ ווייער טרינקן גיט פון דר הברלה :

ח ווער עס האט פאר געסין אדער ער האט גיט גקענט הברלה מאכין. אפילו ער דער מאנט זיך ערסט דינסטאג פאר נאכט מאכט ער דעמאלט הברלה. אבער גיט איבער בושמים אונ גישט איבער דעם לייכט נאר ער מאכט די ברכה איבער דעם פוס אונ זאגט המבריל :

ט עס איז רעכט צוא עסין נאך הברלה אונ דאס הייסט מלה מלה. אז מען איז אבער גיט הונגעריג. זאל מען ווייניגמיינס עסין אשטיקיל בעקין קיכען אדער איין אנדער לייכטין מאכל :

נח הלכות ראש חודש וכו יד מעיפים

דינים פון ראש חודש

א דיא ווייער זיינען זיך נוהג אז זייא טען קיין מלאכה גיט אום ראש חודש. אונ עס איז זייער רעכט :

ראש

ב ראש חודש טאר מען ניט פאסטן. נאר ראש חודש ניסן און ראש חודש אב
אי עס טרעפט זיך אפגעניט חלום מען קען יוא פאסטן. אויך ווער עס האט
החוקה אום ראש חודש ניסן טוו פאסטן :

ג עס איז רעכט ראש חודש ציט עסין בעסערע מאכלים וויא אנדרע טעג און ווען
ראש חודש גיפאלט שבת זאל מען עסין איין מאכל מער וויא איין אנדרעין שבת :
ד מען טאר ראש חודש ניט מאכין קיין הספד און מען זאגט ניט קיין צדוק הדין .
ה אז סיהאט פאר געסין צו זאגן יעלה ויבא אין בענטשין. איז דער דין אזו . אז
ער האט זיך דער מאנט אין מיטן זבנה ירושלים אדער אפילו ער האט שוין
גיאנט ברוך אהה זי לאזט ער אויט אלהינו מלך העולם אשר נתן ראשי הדינים
לזפרון לעמו ישראל . אבער אז ער האט שוין אויס גלאזט בונה ברחמי ירושלים
אמן האז ער האט גיטאן גיהויבן ווייטער די ברכה . בענטשט ער ווייטער און זאגט
שוין נאר גיט יעלה ויבא :

ווען ער האט גיגעסין ערב ראש חודש פאר נאכט און דאס עסין האט זיך גצויגן
ביז שפעט אין דר נאכט אריין . זאגט ער גיט קיין יעלה ויבא אין בענטשין אפר אז
ער האט אן גיהויבן צו עסין ווען דער עולם האט שוין גידאוויגט מעריב . האמשע
ער האט נאך גיט גידאוויגט קיין מעריב טוו ער זאגן יעלה ויבא אין בענטשין .
אבער אז ער האט קיין מנחה אויך נאך גיט גידאוויגט . זאגט ער גיט קיין יעלה
ויבא איי בענטשין ווייל ער טוו דאווענען אן יעלה ויבא :

ז ווען ראש חודש גיפאלט וונטיג און ער זיצט שבת בייא דעם שלש סעודות ביז
שפעט אין דער נאכט איז דער דין אזו . אז ער האט בייא דער נאכט אויך
גיגעסין זאגט ער יעלה ויבא אין בענטשין אפר רצה זאגט ער גיט . אבער ווען ער
איז נאר אזו גזעסין זאנג בייא דעם מיט און זינט עס איז נאכט גיווארין האט ער
נאר גיט גיגעסין . זאגט ער רצה אפר גיט יעלה ויבא :

ח ווען ער האט ראש חודש פאר נאכט גידאוויגט מעריב דער נאך האט ער
גיגעסין . האמשע עס איז נאך טאג זאגט ער גיט אין בענטשין קיין יעלה ויבא .
אבער ווען ער האט נאך גיט גידאוויגט קיין מעריב . האמשע דער עולם האט שוין
גידאוויגט מעריב זאגט ער יוא יעלה ויבא . דאס איז אבער נאר אז ער האט אן
גיהויבן צו עסין איידער דער עולם האט גידאוויגט מעריב . אבער ווען ער האט אן
גידויבן צו עסין ווען דר עולם האט שוין גידאוויגט מעריב זאגט ער גיט יעלה ויבא אין
בענטשין . אפר אז ער האט קיין מנחה גיט גידאוויגט זאגט ער יוא יעלה ויבא :
ט ראש חודש זאגט מען האלב הלל . אז ער איז גיקוסען אין שול אריין ווען דער
עולם האלט שוין בייא הלל . זאל ער זאגן מיט דעם עולם און דער נאך זאג
ער דאווענען און אז ער האלט צווישן ברוך שאמר און ישתבח ווען דער עולם זאגט
הלל זאל ער מיט וויא זאגן הלל . אבער ער זאל גיט זאגן דיא ברכה לקרוא את
הלל און צום לעצט זאל ער אויס לאזן כי מעולם ועד עולם אהה אל און זאל גיט
זאגן ברוך אהה זי מלך כהולל פהשבתות :

ווען (חיי אדם ע"ט) מית

י ווען מען דאווינט ביי איין אָבד זאגט מען ניט קיין הלל • און אז מען קומט אַהיים פון דעם דאווינקען זאָגט מען אים אויף ניט • אז עס איז אָבער דאָ נאָך אַשמוּב • גייט דער אָבד אין דער אַנדערע שמוּב אַריין און דער עזרס זאָגט הלל • אָבער תנובה מוז אַיטליכער וואָס האָט גידאווינט בייא דעם אָבד זאָגן הלל פאַר זיך ווען ער קומט אַהיים :

יא בְּשַׁעַת מַעַן זָאָגְט הַלֵּל טָאָר מַעַן נִיט זִיצִין :

נך דינים פון קידוש לבנה און אין אים איז אכט סעיפים

א' מען איז אַנדערשע מצוה מקדש דיא לבנה צו זיין • און אז מען איז מקדש די לבנה אויף דער נאָס מוז מען זעהן דאָס אָרט זאל רייען זיין • און קדיש לבנה מוז זיין נאָך סעריב • און דיא גרעסטע מצוה איז מקדש דיא לבנה צו זיין מוצאי שבת • אָבער אז מוצאי שבת איז שוין די צענטע נאכט אין חודש זאל מען ניט וואַרטן ביי מוצאי שבת נאר מען זאל אין דער וואכי מקדש זיין דיא לבנה :

ב מען טאר ניט פריער מקדש זיין די לבנה ביי נאך דרייא טעג נאך דעם מולד • דר עולם איז זיך נוהג אז זייא זיגן מקדש דיא לבנה ערשט זיבין טעג נאך דעם מולד נאר ווען מוצאי שבת גיפאלט פריער פון זיבין טעג איז מען דעקאלט מקדש די לבנה און צום שפעטסטן איז דיא צייט ביי סערצין טעג אין חודש :

ג מען טאר אַנדערש ניט מקדש זיין די לבנה נאר ווען מען זעהט איר קלאר אָבער ניט ווען זיא איז פאר דעקט מיט וואַלקינס • און אז ער האָט אָן גיהויבן מקדש צוא זיין ווען די לבנה איז גיוועזין ריין דר ווייל איז זיא פאר דעקט גיווארן מיט וואַלקינס מען ער ווייטער זאָגן ביי צום לעצטן :

ד עס איז מער מצוה מקדש צו זיין דיא לבנה אין איין הויף אָדער אויף דער פריער נאָס • אָבד פון ניט מען מען אויף מקדש זיין דיא לבנה דורך דעם פענקסטער :

ה איין בלינדער מען אויף מקדש זיין דיא לבנה :

ו אין דעם חודש אָב איז מען ניט מקדש דיא לבנה פאר תשעה באב • און תכיד ווען ער פאסט טאר ער ניט מקדש זיין דיא לבנה ניקטערער הייט נאר ער מוז קדיש עפעש אָן בייסין • נאר מוצאי יום פּפור איז מען יוא מקדש דיא לבנה ניקטערער הייט :

ז איין שבעה טאר ניט מקדש זיין די לבנה • אָבד ווען ער וועט ערשט אויף שמיין פון דר שבעה צעהן טעג אין חודש מען ער אין דר שבעה מקדש זיין דיא לבנה :

ח פרייטיג צוא נאכט און יום טוב בייא נאכט איז מען ניט מקדש דיא לבנה • אָבער ווען מען האָט פריער ניט גיקאנט ווייל עס איז אַלץ גיווען פינסטערע נעקט און עס גייט שוין אים דיא צייט מען טעג אַפילו פרייטיג צוא נאכט אָדער יום טוב בייא נאכט אויף מקדש זיין דיא לבנה :

גז דנינים פון יום טוב און אין אים איז פינגף און דרייסיג סעיפים

א ערב יום טוב איז רעכט מען זאל זיך מזבלין און אפ שניידן דיא זענלי. און אלע דינים וואס מיר האבן אויבן גישריבן ביי ערב שבת גייען אויף אן בייא ערב יום טוב :

ב יום טוב בייא נאכט מאכט מען קידוש. און דער קידוש האט אלע דינים וויא קידוש פון שבת :

ג אלע מלאכות וואש מען טאר שבת ניט טאן. טאר מען יום טוב אויף ניט טאן. גאר מען מעג קאכין און בראטן און אלע מלאכות טאן וואש מען דארף צום עסן למשל קיילן בחמה און עופות. אפייער כאכן באקן און אנדערע זאכן וואש מען מוז האבן צום עסן. אויף מעג מען ליכט אן צינדן :

ד מען טאר יום טוב ניט מאכן פומער אדר קען פון מילך אויף טאר מען ניט שמויסן מאנדלען צוא מאכן דער פון מאנדיל מילך :

ה מען מעג יום טוב רייבן אויף אריב אייזן חריין אדער הארטע קען. ווען מען דארף עס ציא עסן. גאר מען זאל דעם רייבן עפעס פאר ענדערין. עס זאל ניט זיין אז וויא אין דער וואכן. און פעפער אדער זאפרען מעג מען שמויסן אין אשטויסיל און מען זאל אויף פו ענדערין. למשל מען זאל אביסיל איינפייגן דעם שטויסיל. אבר מצות מעג מען רייבן אויף אריב אייזן אדער קלאפן אין אשטויסיל גאנץ פראסט און גאר ניט פאר ענדערין :

ו מען טאר ניט צו האקן אשייסיל האלץ אויף קליינע שטיקער אפילו ווען מען דארף עש צוא קאכן פיש. אבר פון אגרויסע שטיק וואש מען קאן איר. ניט גיזין צוא קאכן אזוי וויא זיא איז. מעג מען אפ שניידן מיט אמעסער רזיסע שטיקער האלץ צום קאכן. אבער אפ האקן מיט אהאק טאר מען ניט :

ז קנעטן מעג מען אום יום טוב. אבר מען טאר ניט אפ מעסטן דיא מעל דער צו. גאר מען מוז אן נעמן בלויס וויא מען איז זיך משער. מען מעג אפילו אן נעמען מיט אמאס וואש מען מעסט. גאר מען זאל ניט אפ מעסטן אמאס :

ח ווען ער קנעט טייג אים יום טוב מעג ער נעמען דער פון חלה. אבער ער טאר דיא חלה ניט פאר ברענען אום יום טוב. גאר ער מוז ראש באהאלטן ביז מוצאי יום טוב און דעמאלט זאל ער ראש פאר ברענען :

ט מען מעג יום טוב צו גייען אהעלעל וואש מען פילט עש אן צום עסן גאר דער פאדים זאל שטעקן אין גאריל פון ערב יום טוב. און דער פאדים וואש בלייבט נאך דעם גייען זאל ער ניט אפ שניידן גאר אפ ברענען :

י יום טוב טאר מען ניט חאפן קיין פיש פון טייף. אבר פין אסאוינקע אז ער קאן זיין לייכט חאפן מיט דער האנט מעג ער זיי ויא חאפן :

יא גענו און היקער וואש גייען ארום בייא אים אין הויף מעג ער זיין חאפן אז ער וויל זיין קיילן פרי ער זאל האבן יום טוב צוא עסן. און אפילו זיי זייגען ארויש

ארויש גילאפין פון דעם הויף מענער זיין נאך לויפן אינ תאפין . אָבַר ווען ער האט זיין ערשט פאר יום טוב גיקויפט אונ זיין זיינען נאך גיט גיוואונט מיט אים . וויא באַלד זיי זיינען ארויש גילאפין פון דעם הויף טאר ער זיין גיט תאפין . אונ מויבין פון דעם מויבין שלאק האמשע זיין קומען תמיד אליין צוריק אין מויבין שלאק אריין טאר ער זיין גיט תאפין :

יב מען טאר גיט יום טוב אן שארפין אמעסער אן אשארף שטיין :
יג מען טאר גיט פשרין אבלי וואש מיהאט גיקאנט פשרין ערב יום טוב אָבַער אָז דיא פלי איז טרייף גיווארין אום יום טוב מעג מען איר יוא פשרין :
 יד מען טאר גיט מובלין נייע פליס אום יום טוב :
 מז מען טאר גיט אפ שטיינן קיין ליקט אום יום טוב : אויף טאר מען גיט איבער שטיינן אליקט אויף צווייגען :

מז מען טאר גיט פר לעשין אליקט אום יום טוב . אויף טאר מען גיט עמעלן לעבן דעם אפענעם פענקטע אָדער לעבין דיא אפענע מיר פדי עש זאל פאר לאשין ווערן אָז דער ווינט בלאזט . ווארום דאש איז אָז גלייף וויא ער פאר לעשט מיט דעם מויל :

יז מען טאר גיט פייער פאר לעשין אום יום טוב :
יח מען טאר גיט יום טוב שלאגן פייער מיט אשטאל אויף אקראמין פדי דער שוואם זאל זיך אן תאפין . אויף טאר מען גיט רייפין אשוועבעלע ארויש צוא פריינגען פייער דער פון . אויף טאר מען גיט שטעלין אברען גלאז אנטקעגן דער זון פדי עש זאל זיך אן תאפין :

יט מען טאר גיט יום טוב א שוויבערין דיא יום טוב . דאש הייסט אָז זי ליגן צאקער אָדער פשמים אויף ברענעד גע קוילן פדי עש זאל ארויש גיין איין שמעקעדיגער רויף איבער דיא שטוב :

כ מען טאר יום טוב זיך גיט פארין אין אנווארטע וואנע אָדער אין באַד אפילו ווען מען האט גיהויצט ערב יום טוב :

כא אייניגטליך מעג מען יום טוב טראגן אפילו וואו עש איז קיין עירוב גיטא . אָבַר פון דעסט וועגן איז רעכט מיזאל גיט טראגן אזוינע זאכין וואש מידארף זיין גיט . אונ אגרויסע משא טאר מען פונדא גיט טראגן :

כב מען טאר יום טוב גיט קאכין אָדער באקין פון גכרים וועגן :
כג מען טאר יום טוב גיט רייסין פירות פון דעם בוים . אונ פירות וואס אָנְכְרִי האט גיריסין אָדער זיי זיינען אליין אראפ גיפאלן פון דעם בוים טאר מען אויך גיט רירן אונ אפילו אן רירן טאר מען זיין אויך גיט :

כד אָז אדון האט גילייגט איין איי אום יום טוב טאר מען עס גיט עסין אונ אפילו גיט אן רירן . אָבַר אָז זיא האט גילייגט די איי דעם ערשטן טאג יום טוב מעג מען עס עסין דעם אָנְדערן טאג יום טוב . אָבַר אָז זיא האט עש גילייגט דעם ערשטן טאג ראש השנה . טאר מען עש דעם אָנְדערן טאג אויף גיט עסין אונ גיט אן רירן

דרי הלכות יום טוב אדם סז

דירין • און אפילו אין איין אנדערין יום טוב ווען דער אנדערער טאג גיפאלט אום שבת
טאר מען עש אויף גיט עסקין און גיט אן רירין • און אז דער ערשטער טאג איז
גיפאלן אום שבת • טאר מען אויף גיט גיציגן דעם אנדערין טאג :

כה ווען עש איז אום יום טוב אראפ גיפאלן אצווייג פון אבויס טאר מען מיט איר
גיט הייזן אדער קאבין :

כו אז עש גיפאלט יום טוב ערב שבת טאר מען גיט קאבין אום שבת סיידן אז
מען מאכט איין עירוב תבשילין דהיינו ערב יום טוב פאר נאכט גרייט מען אן
אשטיקיל גרויס אדער תלה און אשטיקיל גיקאכטע פלייש אזא גרויש וויא איין
פזית • ממילא הייסט עש שוין אז ער האט אן גיהויבן ערב יום טוב צו קאבן אויף
שבת • דעם עירוב תבשילין מוז ער אבער בהאלטן • און שבת זאל ער אים צוא
לייגן צוא דיא מאכלים וואש ער קאכט אויף שבת :

כז דער עירוב תבשילין מען זיין אשטיקיל פלייש אדער פיש אדער איין איי •
כה דעם עירוב תבשילין מוז מען לייגן איידער מיהאט גיזאגט ברכו • ווארום וויא
באלד ער האט שוין גיזאגט ברכו • אדער דער עולם האט שוין גיזאגט ברכו
טאר מען שוין גיט מער מאכין קיין עירוב תבשילין • דאש בעסטע איז אבער צוא
מאכין בצייטן פאר מנחה :

כח אימליכער בעל הבית מוז מאכין איין עירוב תבשילין • און אז צוויי אדער
סענער בעלי בתים וואונגן אין איין שטוב • מוז אימליכער פאר זיך מאכין איין
עירוב תבשילין :

ל ווען איינער האט פאר געסן צוא מאכין איין עירוב תבשילין • מען ער פון דעס
וועגן יום טוב קאבין אויף שבת • ווארום ער איז יוצא מיט דעם עירוב תבשילין
וואש דער רב פון דער שטאט האט גמאכט • אבר דר וואש דעם זיך איין אז ער
איז יוצא מיט דעם רבס עירוב תבשילין דער איז אפוישע איז ער אדער זיינע לייט
טארין גיט קאבין און באקין אויף שבת :

לא ווען מיהאט אויף גיגעסן דעם עירוב תבשילין אדער ער איז פאר לארן גווארן
איידער מיהאט אן גיהויבן פרייטיג צוא קאבין אויף שבת טאר מען גיט קאבין •
אבער אז עש איז נאך גיבלבין פון דעם עירוב תבשילין וויא אפזית גרויש מען
מען יוז קאבין :

לב ווען מען מאכט דעם עירוב תבשילין מוז מען מאכין דיא ברכה און זאגן ברין
יהא שרי אין גאנצין וויא עש שטייט אין סידור און ווער עש קאן גיט קיין לשון
קודש זאל ער עש זאגן אויף מייטש • אבער ווען ער האט גמאכט דיא ברכה און
האט גיט גזאגט ברין יהא שרי איז אזו גוט גלייך וויא ער האט גאר קיין עירוב
תבשילין גיט גמאכט • ווען ער האט אבער יוז גיזאגט ברין יהא שרי גאר ער האט
פאר געסן צוא מאכין דיא ברכה • איז ער יוצא מיט דעם עירוב תבשילין :

לג ווען יום טוב גיפאלט דאגעשטיג און פרייטיג • און ער האט פאר געסן ערב
יום טוב צו מאכין איין עירוב תבשילין • מאכט ער דאגעשטיג פאר נאכט איין
עירוב

עירוב תבשילין ווארום איינגעטליך איבער דעם מאכט מען אין חוץ לארץ צוויי טעג יום טוב ווייל מען ווייט נישט אקוראט וועלכער טאג עש איז דער רעכטער יום טוב. איבער דעם זאל ער אזו זאגן. משה נפשך איז היינט יום טוב מעג איך דאך נידוים מארגן קאכין אויף שבת. איז אבער מארגן יום טוב. מעג איך דאך ווידער היינט מאכין איין עירוב תבשילין. אבער ווען ראש השנה גיפאלט דאנערשטיג און פרייטיג און ער האט ערב ראש השנה פאר נעסין צו מאכן איין עירוב תבשילין. טאר ער נישט מאכין דעם ערשטן טאג ראש השנה. ווארום ביי דעם טעג ראש השנה זיינען גלייך אין זייער קדושה. און אפילו אין ארץ ישראל איז אויך ראש השנה צוויי טעג.

לד חמטשע מיר האבן דא גאנט אז דר אנדערער טאג יום טוב איז נאר פון פסק וועגן. פון דעם וועגן איז דער אנדערער טאג אזו הייליג וויא דר ערשטער. און עש איז נישט מער קיין חילוק צווישן דעם ערשטן טאג יום טוב און דעם אנדערן. נאר ווען עש טרעפט זיך תליה איין מת און מען באהאלט אים דעם ערשטן טאג. טוען נכרים די אלע מלאכות פון דער קבורה אבער אין דעם אנדערן טאג טוען אידן אלע מלאכות פון דער קבורה. ראש השנה האט אויך אין דעם דאזיגן ענין דער אנדערער טאג דעם אייגענעם דין וואש דער ערשטער. אז אנכרי בריינגט אייער אום יום טוב און רעם זיך לפי תומו אז דיא אייער זיינען שוין לאנג גיבארן גינארין. איז דער דין אזא ווייל ביא אונז אין דער מדינה זיינען גיוואונטליך פיל ביצים. איז אפילו ער בריינגט אים יום טוב נאך שבת מעג מען אויך נייען. און אז אנכרי בריינגט דעם ערשטן טאג פיש אדר פירות און עש קאן זיין אז ער האט זייא היינט גראפט אדר גריסין. טאר מען זייא ביא אים נישט נעמן. מען מעג זייא אבער ביא אים נעמען און ניצין דעם אנדערן טאג. אבער ראש השנה טאר מען זייא אפילו דעם אנדערן טאג אויך נישט נעמען. האט זייא אבער אנכרי אוב טישנע גיבראכט פון דעם אידיש וועגן. טאר ער זייא אין קיין איינציגן יום טוב נישט ניצין אפילו דעם אנדערן טאג.

לה מסאר יום טוב נישט ווייטער גיין וויא איין תרום שבת. דאש היקט צוויי טויזנט איילין אויש דער שטאט אקוראט וויא שבת.

נח דינים פון חול המועד ובו י סעיפים

א מען מוז חול המועד הייליג האלטן וויא ווייט מוגליך אקוראט וויא יום טוב. און דער ווילדער נאון פלעגט נישט וועלן ליידן אז מהאט גאנט מוצאי יום טוב פון די ערשטע טעג נישט וואך ווארום חול המועד איז נישט קיין וואך נאר יום טוב. איבער דעם מוז מען זיך היטן נישט צו טאן חול המועד אזעלכע מלאכות וואש מרארף זייא נישט נאנג נייטיג. אדער וואש מען וועט קיין שארין נישט האבן אז מועט זיי לאזן אויף נאך יום טוב. אונזער הייליגע גמרא זאגט אז ווער עש איז מבוה דעם חול המועד דאש היקט ער האלט אים וויא איין וואכן טאג אפילו ער לערינט תורה אז איז פרום האט ער נישט קיין עולם הבא.

חוי דיני חול המועד אדם סח

ב צוא האנדל'ין אום חול המועד איז זיך דר עולם מקיל ווייל דאש איז קיין מלאכה
ניט . אונ איבר הויפט האבין דיא סוחרים טערמינן צוא צאלין אונ אז ער וועט
די עמליכע מעג ניט לייזן קאן ער דורך דעם צו שאדין קומען אדער דעם קרעדיט
פאר לירין . אבער איינגעמליך נאך דעם דין . איז רעקט מען זאל חול המועד נאר
ניט האנדלען :

ג מטאר ניט לאזן מויערין אום חול המועד . אבער אז עש איז איין גיפאלין אונאנט
פין דעם הויז . אונ אז ער וועט עש לאזן אזו שטיין קאן ער האבין אשטארקן
שאדין . למשל כוועט אים בגאנבען מעג ער יא לאזן מויערין אום חול המועד :
ד אלע מלאכות וואש מען מוז ויין טאן אום חול המועד ווארום ווען ער וועט ויין
ניט טאן וועט ער דער נאך האבין אגרוישיין שאדין מעג ער טאן אום חול המועד
אבער אז דער שאדין וועט ניט מער זיי נאר וואש עש וועט אים מער געלט
קאסטן . למשל ער קאן איינזנד האבין פועלים פאר נאנץ וואלוויל אבער נאך יום
טוב וועט ער ויין מוזין פייגער צאלין טאר ער ניט לאזן ארבעטן אום חול המועד :
ה מטאר זיך ניט לאזן אפ שערין דיא האר אום חול המועד אבער איין קליין קינד
מען מען יא אפ שערין . אונ ביז צום דרייצענטיג יאר הייסט ער אלץ קליין :
ו ווען איינער איז ערב יום טוב פאר נאכט ארויש אויש דער הפיסה אדער ער איז
גיסקען צו פארין פון אנווייטן וועג מעג ער זיך יא אפ שערין אום חול המועד :
ז איינער וואש איז געמישן שבעה . אונ יום טוב איז גפאלין וונטיג . אדר דר זיבטר
טאג פון דער שבעה איז אויס גיסקען פונקט שבת האט ער זיך ניט גיסקענט
פרייטיג אפ שערין ווארום פרייטיג איז ערשט גיוועזן דער זעקסטער טאג פון שבעה
איבר דעם מעג ער זיך יא אפ שערן אום חול המועד :

ח איינגעמליך טאר מען דאש רוב מלאכות ניט טאן חול המועד . נאר ווייל דער
עולם איז שוין גיוראונט אלדינג צו טאן אונ איך ווייש אז מוועט מיה ניט צו הערן
איבר דעם וויל איך נאר ניט שרייבן . אבער ווער עש איז אפרוסער זאל ער האלפן
חול המועד אקוראט וויא יום טוב אונ זאל ניט מער טאן נאר אזוינע זאכן וואש
מרארף צום עסין אדער וואש ער מוז עש טאן וואר . ווען ניט וועט ער האבן אזו
אייין שאדין וואש ער וועט אים שוין ניט קענען פאר בעסערין נאך יום טוב :

ט מען מאכט גיט קיין חתונה אום חול המועד . אבער זיין אייגענע גרושה מעג ער
יא צו ריק נעמן חול המועד . אונ תנאים מעג מען אויך מאכן חול המועד :
מטאר חול המועד ניט שרייבן נאר וואס מרארף גיימיג ווענין יום טוב אדער
אחשבוך וואש מען וועט אים פאר נעמן . אונ אז מען שרייבט איין גיימיגן בריף
מאכט מען דיא ערשטע שורה קרום . כדי עש זאל אנדערש זיין וויא מען שרייבט
אין איין וואכן טאג :

נח הלכות ערב פסח ובו טי סעיפים

א נאנץ חדש גיטן זאגט מען ניט קיין תחנון אונ שבת זאגט מען ניט קיין אב
הרחמים

הרחמים און קיין צדקתה צדק * אויף זאגט מען ניט מאנטויג און דאנערשטיג דעם יחי רצון נאך דעם לייגענען * אבער אל אהך אפים און למנצח זאגט מען יוא * אבער ערב פסח זאגט מען ניט קיין למנצח * אין דעם שבת וואש מען בענטשט ראש חודש אייר זאגט מען אב הרחמים * אין דעם גאנצין חודש פאר מען ניט מספיד זיין און מאנט ניט קיין צדוק הדין דאש הייסט הצור תמים פעלו * און מען פאר אין אים ניט פאסטין אפילו קיין יארצייט * אבער אפעניג חלום פאסט מען יוא אפילו אום ראש חודש אללין * און ווער עש האט חתינה אום ראש חודש ניסן פאסט ער יוא * און דיא בכורים פאסטין ערב פסח :

ב דיא נאכט פון דעם דרייצענטיגן אויף דעם פערצעטין טאג אין ניסן דאש הייסט דיא נאכט וואש מארגנין וועט זיין ערב פסח * איז מען בודק חמץ מיט אוועקגעגע ליכט אבער ניט מיט אהלבע ליכט * און ניט מיט אהכרלה אויף ניט מיט צווייא ליכטלעך צו זאמטן גיפלאכטין * און אז מען האט יוא מיט זייא בודק גינעוון כוז מען נאך אמאל בודק זיין נאר מען מאכט ניט קיין ברכה .

ג מען כוז בודק חמץ זיין היבף נאך מעריב * איבער דעם פאר מען ניט אהאלבע שעה איידער עש ווערט נאכט זיך זעצין עסין אדער אין באר אריין זיין אדער אן הייבין אמלאכז ציא טאן און אפילו לערנען זאל מען אויף ניט אן הייבין פאר נאכט * און אז מען לערינט זאל מען אויף הערין און אפ דאוונען מעריב און היבף בודק חמץ זיין און נאך מעריב פאר מען ניט עסין ביז מען איז בודק חמץ :

ד מען כוז בודק זיין אין אלע ערסער וואש עש קאן מינליך זיין אז מיהאט דארט גיגעטין חמץ אדער מיהאט דארט גילאזין ליגין חמץ * אפילו דיא האלץ קאכער און דיא קעלערס וואש דיא שיינקערס האבין דרינען וויין און מעד כוז מען אויף בודק זיין ווארום עש קאן זיין אז דיא דינסט אדר דער משבת איז דארטין אמאל אריין גינאנגען מיט ברויט אין דער האנט * און דארט וואו עש שטייט אשטייט מיט עזפות און עש שטייט פאר זייא איין בלי מיט גיוויקטין האבער און גע שטין כוז מען אויף בודק זיין ווארום בשעת אז זייא עסי פאלין אראפ קערנער אויף דער ערד * און דאש איז דאך רעכטער חמץ ווארום עש איז דאך גיוויקט אין וואסער * אויף אין דער שול אדער אין בית המדרש אדער אין קלויו כוז דער שמש בודק חמץ זיין :

ה אמיל מענטשין זיינען זיך נוהג אז מען ליינט פריער עטליכע שטיקלאך ברויט דארטין וואו מען איז בודק חמץ * ווארום פאכער איז דארטין ניט דא קיין אנדערע חמץ וועט עש דאך זיין אברכה לכמלה * דאש איז אבער ניט גייסטיג (פון דעםס וועגן זאל קיינער ניט משנה זיין דעם מנהג ווארום דאש איז על פי סוד און אזו האט זיך דער הא * הקדוש נוהג גינעוון) * ווארום אויף יעדען פאל וועט ער דאך מארגין פאר ברענען דעם חמץ וואש עש וועט אים איבער בלייבין * גייט די ברכה אויף מארגין ווארום דאש בודק זיין איז דאך צום פאר ברענען * איבער הויפט פאר מען זיך

דרי הלכות ערב פסח אדם סמ

זיך גיט פאר לאזין אויף דעם אליין . נאר מען מוז טאקע אין אַקט זוכין איבעראל אונ צו נויף שארין דעם חמץ :

ו איידער ער הייבט אן בודק צו זיין . מאכט ער דיא ברכה על ביעור חמץ אונ נאך דער ברכה מוז ער תיקף בודק זיין אונ ער טאר גיט ריידין . אונ אז ער האט יא גירעט מוז ער נאך אמאל מאכין די ברכה . אבער אז ער האט גירעט אזעלכע רייד וואש ער דארף צום בודק זיין למשל דאש ליכט איז פאר לאשין גיווארין . האט ער עש גיהייסן אן ציגדין דארף ער גיט מאכין נאך אמאל דיא ברכה . אונ אז ער האט גירעט אין מיטן בודק זיין . דארף ער אויף גיט מאכין נאך אמאל די ברכה . אבער עש איז רעכט טאאל זיך הייסן קיין איינציג ווארט גיט צוא ריידן ביז נאך דעם בודק זיין :

נאך דעם בודק חמץ זיין זאל ער זאגן כל חמירא וויא אין סידור שמיים . אונ ווער עש פאר שמיים גיט קיין לשון הקודש זאל זאגן אויף שמיים . אלעלייא חמץ אדר זייער זייג וואש אין מיין רשות איז דא . זאל זיין הפקר איז זאל גירעכניג זיין נאר אז וויא דיא ערך אויסן גאם :

ה מיט איין ברכה מען ער בודק זיין אין פיל הייער :
מ מען מען מאכין איין שליח ער זאל בודק חמץ זיין . אבער עם איז מער ספקה איסליכער בעל הבית זאל פאר זיך אליין בודק זיין :

ו איידער ער איז בודק . זאל ער באהאלטן אויף איין ארט דאש נאנצע חמץ וואש ער דארף אויף טארגין פריא צום עסין :

יא אז ער האט פאר געסין ביי דער נאכט בודק חמץ צוא זיין . זאל ער בודק זיין ערב פסח אין דער פריא . אונ חאמשי עם איז טאג זאל ער בודק זיין מיט אוועקסענע ליכט אז וויא בייא נאכט :

יב ערב פסח פאר מיטאג טאר מען גיט עסין קיין חמץ מער גישט ביז אדריטיל טאג . למשל עש ווערט טאג זיינער פינף אונ עש ווערט נאכט נאך זיינער זיבין . טאר מען גיט מער עסין חמץ נאר ביז ערה האלב צעהען . אונ אז בארעכניגט מען תקידי נאך דעם וויא גרויש דער טאג איז ווערט אויף גירעכניגט אדריטיל טאג פון דער צייט וואש עש ווערט טאג . אונ דיא צייט צוא פאר ברעגען חמץ איז ביז איין שעה נאך דעם . מען מאכט אבזונדער פיער אונ מען פאר ברעגנט חמץ אונ מען זאגט כל חמירא . אויף מען ער הגאה זאגין פון חמץ ביז איין שעה נאך דעם דריטיל טאג דאש הייסט ער מען עם פאר קויפן צוא אנכרי אונ ער מען עש געבין צוא עשין דיא גהמות אדער עופות . נאר ער מוז שפיון ביז וויא עסין אויף פרי עם זאל גיט איבער בלייבן דער פון אום פסח . דער עולם איז זיך שלעכט נוהג וואש מען גיט קינדער דעם חמץ צוא פאר ברעגען וויא זיינען גיט ווצא דיא מצוה פון שריפת חמץ דארום זאל יעדער ערליכער איד אליין פאר ברעגען דאש חמץ מקיים צוא זיין דיא מצוה :

יג ווען דער ערשטער טאג פסח גיפאלט זונטאג . איז נאך שבת ערב פסח . איז מען

מען דאָנערשטאָג בייא נאכט פֿורק תּמץ אונ מען מאכט דיא ברבּה אונ מען זאָגט
 פֿל תּמירא אונ פֿרייטאָג אין דער פֿריא זיינער עלף פאר ברענט מען דעס תּמץ
 אונ מען זאָגט גיט פֿל תּמירא אָבער שבת אין דער פֿריא נאך דעס עסין זאָגט ער
 פֿל תּמירא אונ אויף דעס שבת מאכט מען גיט קיין לאקשין אונ קיין קוגיל ווארום
 עס פֿלייבט דער פון אָן ניקלעפט טייג אין טאפּ אונ מיטאר עש דאך גיט אויש
 ווישין אום שבת וועט דאך פֿלייבין תּמץ אים פֿסח אָבער אז ער האט גיט
 גיוואוסט דער פון אונ האט גימאכט לאקשין אָרר אָקוגיל זאל ער גיט אום ווישין
 דעס טאפּ מיט דיא פינגר : אין דעס דאזיגין שבת דאזויגט מען גאנץ פֿריא פֿרי
 מען זאל פֿאציטין אָפּ עסין אונ מען טיילט דאש עסין אויף צווייען מען עסט
 העלפט אונ מען בענטשט אונ מען רוחט זיך אפּיטל אָפּ דער נאך וואשט מען זיך
 נאך אמאל אונ מען עסט ווידער פֿרי מען זאל מקיים זיין שלש סעודות :

יד איטליקער בכור מוז פאסטין ערב פסח אונ אז שבת איז ערב פסח מוז ער
 פאסטין דאָנערשטאָג אָרר אסענדת מצוה למשל איין ברית מילה אָרר אפּריון
 הפּן אָדער אסיום מען ער עסין :

מו ערב פסח פון זיגער צוועקף אז טאר מען שוין גיט קיין מלאכה טאן אָפּר איינר
 וואש מוז זיך פאר דינען אויף עסין מען אָרבעטין ביז פאר נאכט :

מו ערב פסח טאר מען גיט עסין קיין מצוה אָבער קניילאך אָרר תּרעמוּלך מען
 מען עסין אין דר פֿריא פֿיו זייגער צווייא אָבער נאך זייגער צווייא פֿיו נאכט טאר
 מען גיט עסין אפּילו קיין קניילאך אונ קיין תּרעמוּלך נאר מען מען עסין פֿלייש אונ
 פֿיש אונ פירות אָבער אלץ גיט פיל פֿרי מיזאל קענען בייא דער נאכט עסין
 מיט אפּעטיט :

ס הלכות פסח וכו ליד סעיפים

דינים פון פסח

א דער איסור פון תּמץ אים פסח איז זייער גרויס אונ חזק וואש מיטאר גיט עסין
 קיין תּמץ טאר מען אויף זיין הנאה גיט האבין פון תּמץ אים פסח :

ב תּמץ פון אאידין וואש עש איז גיפליבין איבּר פסח אונ ער האט עס ערב פסח
 גיט פאר קויפט מוז ער עס ווארפין אין אנואסער אריין אָדער אין אָקאנאל אריין
 אָרר ער פאר ברענט עש אונ טאר אפּילו פון דעס אש קיין הנאה גיט האבין :

ג מען מען דאש תּמץ פֿרקויפּין אפּילו זיין אייגענעם נכרי וואש ער איז זיין משבּת
 נאר דאש פאר קויפּין מוז זיין מיט אָקאנטראַקט אונ ער מוז בייא דעס נכרי געקען
 האנד געלט ער מוז איבּער געבין דעס נכרי דעס שליסל פון דעס חדר וואש דאס
 תּמץ איז דרינגען אונ אז ער האט פיל ערלייא מינים תּמץ מוז ער אויש שרייבין
 אין קאנטראַקט איטליכס מין וואש ער האט אויף מוז שטיין אין קאנטראַקט פאר
 וויא פיל געלד ער פאר קויפט עס אים אויף מוז ער אים פֿרקויפּין דעס חדר וואש
 דיא תּמץ איז דרינגען אונ אז דער חדר איז גיט זייער נאר ער האט עס גרונגען

הוי הלכות פסח אדם ע

פוז ער עס דעם נכרי פאר דינגען: אונ ער טאר ניש אויש נעמען קיין פנאי מיט דעם נכרי אז ער וועט עס פריי אים צוריק אב קויפן נאך פסח: אָבֵר עַר מַעַן אִים צו זאַנן אַז ער וועט עס צוריק אויש קויפן נאך פסח אונ וועט אים געבן מעהער וויא פיל עש קאסט אים: אונ אז ער האט מורא דער נכרי זאל ניש אוועק גנבנען דיא חמץ: מעג ער שפעטער נאך דעם פאר קויפן אויף היינען זיין שלאס אדער פאר חתמענען דאש חדר וואש דאש חמץ איז דרינגען: אונ אז ער האט ניש נקאנט שרייבן אונ האט פאר קויפט דאש חמץ אן אקאנטראקט נאר ער האט גינומען האנד געלט איז ער יוצא: דיא הויפט זאך איז דאש פאר קויפן פון דיא חמץ זאל ניש זיין אפ צוא נארין נאר מיט דעם גאנצן הארצין: מען מוז אין זינגען האבן אז מען ניש די חמץ אין גאנצן אוועק אונ ער פאר קויפט עס אזו וויא יענר אנדערע זאך וואש מען פאר קויפט אגאנץ יאר:

ד איין מוסר אדר איין מוסרת אדער דעם זון פון אמוסרת וואש זיא האט אפילו פון אנכרי טאר מען ניש פאר קויפן קיין חמץ ווארום אזווא גוט וויא אאיד טאר פסח קיין חמץ ניש האבן אז א טארין אויך מוסרים קיין חמץ ניש האבן אונ אז זייא האבן עס יוא טאר דער איד דער פון קיין הנאה ניש דאבין:

ה דיא צייט פון חמץ פאר קויפן איז ביו ערב פסח זייגער עלף פאר האלבין טאג אָבֵר ווען ער האט פאר געסין זייגער עלף צוא פאר קויפן מעג ער עס פו קויפן ביו זייגער צוועלף: אָבֵר שפּעטֶר העלפֶט שוין ניש:

ו מיטאר ניש איבר געבין דיא בהמות צוא אנכרי ער זאל זייא געבין צו עסין אום פסח: ווען ער ווייסט אז דער נכרי ניש זייא חמץ צוא עסין איבער דעם מוז מען דעם נכרי פאר קויפן דיא בהמות מיט אשטר מכירה אזווא וויא מען פאר קויפט חמץ: אונ איבר דעם מתין ויך דיא פעדד סוחרים דאש גוט אין זינגען אריין נעמען ווארום פיל דינגען אנכרי ער זאל פוטרין דיא פעדד מיט קלייען אין וואסער אונ דאש איז אנרויסע עבירה איבער דעם זאלין זייא ערב פסח פאר קויפן דעם גאנצין שטאל מיט דיא פעדד דעם נכרי: אונ זייא זאלין ויך גאר ניש מיטשין צו דיא פעדד ביו איבער פסח:

ז ווער עס האט אברייא הויז אדר אדיסטעלאציע אדר אמיל מוז ער זייא פאר פסח פאר קויפן אנכרי:

ח ווער עס האט חמץ אונטר וועניגס: למשל ער האט אוועק גישיקט עטליכע פעסר בראפן מעג ער עס אויך אין דער היים פאר קויפן אנכרי אונ חוץ דעם מוז ער עס מפקיר זיין פאר הרייא אידין דאש הייסט ער זאגט דאש איז הפקר וויא ערד פון דער גאס:

ט ווער עס ריכט זיך עס זאל אום פסח אים אן קומן חמץ פון דער פרעמד אונ ער וועט מוזין צאלין דער פאר אקציו אונ פראכט זאל ער עס פאר קויפן אנכרי אויף דעם אויפן אז דער נכרי זאל צאלין דיא פראכט אונ דעם אקציו: אונ חוץ דיא מכירה זאל ער עש אויך מפקיר זיין:

י אאיד טאר ניש ערב פסח נאך מיטאג אדר חול המועד איין קויפן חמץ פון אנכרי ווען אפילו עש איז פאר דעם נכריש געלד טאר ער אויף ניש :

יא אאיד טאר ניש פסח זיין אשומר בייא חמץ וואש ער גיהער צוא אנכרי . או מכל שכן אז ער טאר ניש זיין קיין שומר בייא חמץ וואש עש גיהערט צו אאיד . און ווייל דעם חמץ פאר קויפן איז דער איסור ווייט הארב זאל זיך קיינער ניש פאר לאזן אויף דיא גידרוקטע שטר מכירות ווארום זייא האפן נאר קיין ווערדע ניש נאר מען זאל גיין צוא איין תלמיד חכם וואש ער איז בקי אין דיא דינים און לאזן שרייבן אשטר מכירה :

יב אלערלייא ערדענע טעפ פארצעלייענע און גלעווערנע פלים וואש מיהאט אין זיי גניצט חמץ העלפט זיי ניש קיין פשרין און מיטאר זיי ניש ניצין נאר פר קויפן ; יג פלים פון האלץ אדר מעטאל . אדער ביין . למשל לעפיל מעסערס גאפלען און דעם גלויבן וואש מען האט מיט זייא גניצט חמץ . בשרת מען זייא און מען מעג זייא ניצין :

יד פאר דעם פשרין מוז מען זייא ניש אפ פוצין און אז עס איז דא גריבליק אין דר פלי מוז מען די גריבלאך גוט אויש רייניגן און אז עס איז איין איינערנע אדר אקופ הגע פלי מוז מען פריער גליען די גריבלאך און דער נאך פשרין . און זילפרנע מעסערס מוז מען אראפ נעמען דיא שטילין . דעם קלינג גלים מען . דער נאך בשרת מען אים און דעם שטיל בשרת מען אז מען לאזט שלייפן דעם קלינג און דר נאך בשרת מען אים איז אויף גינג . אבער ווען עס שטייען אין אים אויש גיקרצט אוחיות אדער עס איז אין אים דא גריבלאך מוז מען אויף דעם ארש גליען :

מו אז אפלי וואש זיא ווערט פאר דארבין דורך דעם פשרין טאר מען ניש פשרין ווארום ער וועט דאך גיויס זיא ניש פשרין אקאראט וויא מען דארף פדי זיא זאל ניש פאר דארבין ווערין :

מז אז אנעלכע פלים וואש מען ניצט זייא אין פייער למשל איינערנע טעפ אדר טאנען אדער בעקנים וואש מען באקט אין זייא קובינס מוז מען זייא גליען אין פייער און דער נאך פשרין און דאש הענטיל פון דער פלי מוז מען אויף גליען און פשרין : יז דער דעק פון דער פלי האט אין זיך דעם איינענעם דין וויא דיא פלי אליין למשל אצודעק פון איין איינערנעם טאפ מוז מען אזו גוט גליען און פשרין וויא דעם טאפ און וויא באלד מען האט דעם צו דעק ניש גיגלים און מען האט פסח מיט איר צוא גידעקט דעם טאפ בייא דער קיך מוז מען דאש גאנצע גיקעקן פון טאפ ארויס ווארפן :

יח אפלי וואש מען מוז זיא גליען און מען האט זיא ניש גיגלים נאר גיפשרת טאר מען זיא אום פסח ניש ניצין צוא ווארעמע זאכן נאר צוא קאלטע זאכן :

יט אשטיימיל וואש מען שטויסט דרינגען ניש מער נאר קאווע אדער פעפער אדער זאפרין אדר אנדרע בשמים איז גינג צוא פשרין אבר ווען מען שטויסט דרינגען קנאפיל מיט שטיקלאך פרויט מוז מען עש גליען און דער נאך פשרין :

דרי הלכות פסח אדם עא

ב ראש האק מעטר מה מען גליען :

כא אקעד פאם אז מען פשרת איד מענ מען דרינען איין וייערין בוריקעס אדער מען מענ עס ניצין צוא עפים אנדערש אבער ראש פשרין מה ויין אזוא . מען צוא גלים אפער שמיין את מען ליינט אים אין פאם אריין אונ מען גיסם אריין וודיגע וואסער אונ מען גייט איבער מיט דעם שמיין ארם אונ ארם פדי עש זאל איבערעם גיפשרת זיין :

כב מישן אונ ביינקליך פשרת מען אויף אזו . מען גיסם אויף זיי וידענדיגע וואסער אונ מען גייט איבער מיט אצתליסין פשר שמיין :

כג אדרייבוס מה מען גליען :

כד מען מה אימליכע בלי בונדער פשרין אונ מיטאר גיט אריין ליינן איין פלי אין דער אטרע פדי מוזאל ביידע פשרין אויף איין מאל :

כה אימליכע זאך וואס מען פשרת מה פריער זיין ריין אב ניוואשן את דער נאך מה זיא שמיין ווייניגסטנס איין מעת לעת ראש הייסם פיר אונ צוואנציג שעה גיט גניצט ביי צום פשרין . אונ דער שלם איז זיך טהג נאך דעם פשרין וואשט מען אפ די גפשרתי זאך מיט קאלטע וואסער :

כו די צייט פון פשרין איז פו ערב פסח ביי פאר מיטאג זייגן עלף :

כז ווען מען גיט פסח דיא עופות צוא עסין ווייץ אדר האבר אדער געדשמיין מה מען זעהן אז דארטין וואו מען ליינט עש אנדער זאל גיט נאם ויין . ווארם וויא פאלד עש ווערט פייכט איז עש איין רעכטר המין אונ מכל שפן או מיטאר זייא גיט געבין צו עסין גינדיקטע הבואה . את קלייען טאר מען זייא נאר גיט געבין אפילו מרקענע אויף גיט :

כח ראש זאלץ וואש מען וויל פסח ניצין מה מען פאר פסח גיט איבר זעהן עש זאל קיין קערינדיל גיט ויין אין דעם :

כט מען טאר פסח גיט עסין קיין ארבעס אדער באבעס אדר לינגן אדר הינד אדער רייז אונ גיט קיין שום מאכל וואש איז גיסאכט אויש דיא מינים :

ל אויף טאר מען פסח גיט עסין קיין פייגין אדער ראונקעס אדער פאמטרנאצין שאלעכץ אדער זאפען אדר געגליך אויף טאר מען גיט עסין מרקענע פלוימען אדער בערנעס אדר עפיל מרקענע נאר ווען עש איז א יף זיי דא איין הכשר בריף : לא דיא וואסער וואס מען קנעט דער מיט דיא מצות מה ויין גאנץ קאלט . איבער דעם מה מען עש אן שעפין פאר נאכט אונ עס זאל שמיין איבר נאכט אין איין קאלטן ארם אונ אין דער פריא זאל ער עש באנאצין צום קנעטן את דאס מצומו וויסין אז עש מה שמיין נאך דעם שעפין צוועלף שעה אונ ער זאל גיט לאזן אנבריי זאל עש אן שעפין נאר איין יהודי מה עש אן שעפין :

לב מען מה זעהן צוא קנעטן קליינע שם קער מייג אויף דיא מצות את העכסטינס מען עש גרויש זיין וויא פון דרייא קווארטס מעהל אבער גרעסער פון דרייא קווארטס טאר עש בשום אופן גיט זיין :

לג כוסא נים לאיון ליגין די שייגאפירו איין מינים נים גיקנעטין אדר גווענדרט :
לד אז דא שייג אז צו שפער סאר ער נים צו שיטין מעהל דער צוא :

סא סדר ליל פסח ובו ט' סעיפים

דינים פון דעם סדר

א אנאנץ פסח אזי בייא דעם מענטשין דיא ברירה וויל ער עסט ער מצה וויל ער
נים עסט ער נים אבער ביי דע ערשטע געכט פון פסח כח ער עסין מצה
ווייניגסטנים אזו גרויש וויא איין פוית דאש הייסט אזו גרויש וויא אהאלבע
איי און איין אלטער אדער אקראנקער וואש ער קען נים עסין דיא סונקע מצה .
מעג ער איר אייגנוויקין אביכל אין וואשר און אז ער קען נים ליידן גיוויקטע
מצה אין וואשער מעג ער איר איין סונקען אין וויין אדער אין סעד און סאכט
אויף דעם דיא ברכה המ ציא :

ב ערב פסח פאר נאכט מאכט מען צוא רעכט דעם סדר מיט שיינע שיטטיכער און
ריינע כוסות און אגדע שיינע פלים און מען שמעלט אויף דעם מיש דיא
קשרה דאש הייסט מען לייגט אויף אגרויסן פעלער דרייא מצות און מען דעקט
אבער זייא מיט אטישטוק און פון אויבין לייגט מען תרומת אין דער רעכטער זייט
און אויף דיא תרומת דיא זרוע און פרפס דאש הייסט גריינס פון פעטרישקע אדר
אנאנדער גריינס אין דער לינקער האנט און אויף דיא פרפס לייגט מען דיא איי .
און סדר מיט תריין אין מיטין און דיא זאלץ וואשער סח מען אן גרייטין פאר
נאכט אבר אז ער האט פאר געסין זאל ער בייא דער נאכט אן ניסין דיא וואסער
פריער און דער נאך זאל ער אריין שיטין די זאלץ :

ג היבף וויא ער קוכט אריים פון שול טוט ער זיך אן דעם קיסל אבר איין אבל זיצט
אויף דעם סדר אן קיסל און ער גיסט אן דיא כוסות אדר אנאנדערער זאל זייא
אן ניסין און דער בעל הבית מאכט קידוש איבער וויין אן גילע הענט אויף דר לינקער
זייט און עש אזי מער מצוה צו האבין רויטין וויין און אז ער האט נים קיין נוסן וויין
מעג ער מאכן איבר ראינגע וויין און אז ער האט נים קיין ראינגע וויין מעג ער
געמען מער אויף ארבע כוסות דאש אזי אבער נאר פאר נים ווארום דר עיקר מצוה
איז נאר צוא האבין נוסין וויין אויף ארבע כוסות :

ד נאך דעם קידוש וואשט ער דיא הענט און מאכט נים קיין ברכה און ער געכט
אשטיקיל גריינס פון פעטרישקע אדער איין אנדער גריינס און סונקט איין אין
זאלץ וואסער אדער אין עסין און סאכט בירא פרי האדמה און עסט עש און טיילט
ארום צוא אלע דער נאך צוא ברעכט ער די מיטעלסטע מצה אויף צווייא שטיקער
דיא קלענערע שטיק לאזט ער ליגן אויף דער קשרה און די גראשערע שטיק לייגט
ער אינטערין קיטין פאר איין אפיקמן דער נאך געכט מען אראפ דיא זרוע מיט
דיא איי מיט דיא אנדערע זאכן פון דער קשרה נאר דיא מצות בלייבן ליגן און ער
הייבט אויף דיא קשרה און זאגט קהא לחמא און דיא אנדערע וואש זיצין בייא דעם

הוי סדר ליל פסח אדם עב

טיש העלפין אים אויף אויף הייבין דיא שימל . דער נאך גיט מען ווי דער אן וויא פוסות און אקנד אדר אנאנדערער זאגט מה נשתנה . דר נאך זאגט מען עבדים היינו אין דער הנדה ביו נאל ישראל . און עש איז זייער רעכט או דיא ווייבר זאלין אויף זאגן דיא הנדה אויף טייטש אדער וויא זאלין ווייניגסטנס צוא הערין . נאך נאל ישראל טרינקט ער דעם אנדערין פוס . דער נאך וואשט מען זיך צום עסין און מען מאכט דיא ברכה על נטילת ידים דער נאך מאכט ער איבער די אויבערשטע מצה דיא ברכה המוציא און איבער דיא האלבע מצה מאכט ער דיא ברכה על אכילת מצה און ברעכט אפ פון ביידע פון אמליכר אפזית און עסט בהסיבה און אלע וואש בייא דעם טיש עסין אויף פון ביידע און מאכין ביידע ברכות . דער נאך נעמט ער אשטיקיל מרור דאש הייסט שלאמין אדר אן גרינגע חריין גרויש וויא אפזית און טונקט איין אין חרוסת . און שאקלט אבער תיכף אפ דער פון דיא חרוסת און מאכט על אכילת מרור און עסט עש מים הסיבה . די חרוסת מאכט מען פון גיס און עפיל און צימרון און מוז דיק גיהאקט ווערין . און בשעת מען וויל איינטונקן גיטט מען אריין אביסל וויין . שבת מוט ער פאר קערט ער מוט אריין די חרוסת אין אביסל וויין . דער נאך ברעכט ער אפ אפזית פון די דריטע מצה און נעמט אפזית אנגריבענעם חריין און זאגט זכר למקדש בהלל און עסט ביידע צו זאמן . דער נאך עסט מען און מען טרינקט וויא פיר מען וויל אבר אלץ אן גילענהנט ווארום דר נאנצער סדר מוז זיין אן גילענט אויף דר לינקער זייט . נאך דעם עסין עסט מען דעם אפיקומן און מען מוז זעהן פארטיג צוא ווערין מיט דעם עסין פאר האלבע נאכט דאש הייסט פאר וייער צוועלף . ווארום מיטאר גיט עסין דעם אפיקומן נאך וייער צוועלף און צווישן דעם אפיקומן און דעם בענטשין טאר מען גיט עסין און גיט טרינקן : דיא ער האט פאר נעמין צוא עסין דעם אפיקומן און האט זיך אבער באלד דער מאנט עסט ער אים באלד און דארף גיט מאכין המוציא אבר אז ער האט שוין גיבענטשט און האט נאך גיט גימאכט דיא ברכה איבער דעם פוס וואשט ער זיך נאך אמאל און מאכט המוציא און עסט דעם אפיקומן און בענטשט נאך אמאל און מאכט אברכה איבער דעם פוס . אבער אז ער האט זיך ערשט דר מאנט ווען ער האט שוין גיטונגען דעם פוס . איז דין אזו . אז ער איז גיט גיוואנט דעם נאנצין יאר צוא טרינקען תמיד אפוס נאך דעם בענטשין זאל ער זיך וואשין און מאכין המוציא און עסין דעם אפיקומן און ער בענטשט נאך אמאל אן אפוס . אבר אז ער טרינקט תמיד אפוס נאך דעם בענטשין וועט ער דאך מוזין באלד אויף טרינקען וועט דאך דאש שוין זיין דער פירטער פוס . און שפעטר מוז ער דאך נאך איין פוס טרינקן וועט שוין זיין פינף פוסות . און דער דין איז מען טאר גיט מער טרינקן נאר פיר פוסות איבער דעם זאל ער גיט מער עסין דעם אפיקומן . און אז ער איז פאר לארין גיווארין זאל ער עסין איין אנדער שטיקל מצה אזווא גרויס וויא אפזית שטאט דעם אפיקומן :

9 נאך דעם אפיקומן גיטט מען אן דעם דריטין פוס און מען וואשט זיך מיט מים אהרונים

אחרונים און מען בענטשט . נאך דעם בענטשן טרינקט מען דעם דריטן פוס דער נאך גיסט מען אן דעם פערטן פוס און חוץ דעם גיסט מען אן דעם פוס של אליהו . און מען עפינט די טיר און מען זאגט שפוך חמתך . און אז מען לאזט אויש פתחת שמי יי מאכט מען צוא דיא טיר . און מען זאגט לא לנו און ווייטער וויא עש שטייט אין דער הגדה . און מען טרינקט דעם פערטן פוס און מען מאכט דיא גרויסע ברכה אחרונה . און נאך דעם פערטן פוס טאר מען שוין ניט טרינקען קיין וויין און קיין אנדערע משקה . נאר וואסער מעג מען יא טרינקען און דיא אנדערע נאכט מעג מען לאקרעץ אויף טרינקען :

ז איין טייל פענטשן זאגן שיר השירים נאך דר הגדה . און דער מנהג איז אז מען זאגט בינדע נעכט פון פסח פאר דעם שלאפן ניט מער נאר דיא ערשטע ברכה פון קריאת שמע . דאש הייסט המפיל חבלי שנה און אל מלה נאמן שמע ישראל דיא נאנצע ערשטע פרשה ביו ובשעריה . דער נאך זאגט מען פגדה אפקיד רחוי ביו לעולם ועד און שוין ניט מער :

ח איימליכר איד הן אוכר הן אנקבה כח טרינקען יעדער סדר נאכט פיר פוסות . און איימליכער פוס מוז ויין און גרויש וויא דער פוס פון קידוש דאש הייסט צום ווייניגסטן איין קרוצאק :

ט עש איז וייער רעכט מען זאל האבן צו יעדער מאל צייט וואש מען עסט פסח צווייא מצוח שמורה :

סב דינים פון ספירת העומר און אין אים איז זיבן סעפיים :

א דיא אנדערע נאכט פון פסח הייבט מען אן ספירה צוא ציילן :
 ב דיא מצוה פון ספירה ציילן איז תמיד אן הייב נאכט ווען שטערן שטייען מיפס נאך סעריב פו עלינו את אז ער האט קיין צייט ניט איז צייט די נאנצע נאכט און אז ער האט פאר געסן בייא דער נאכט צוא ציילן זאל ער ציילן אין דער פריא אן אפרכה . און בייא דער נאכט ציילט ער מיט אפרכה . אבער אז ער האט ביי טאג אויף ניט גיציילט ציילט ער שוין פון דעמאלט אן אלע נאכט אן אפרכה :

ג דער עיקר מצוה איז צו ציילן ספירה שטייענדיג . אבער אז ער האט פאר געסן און האט ספירה גיציילט וצינדיג איז ער אויף יוצא :

ד אז איינער פרעגט דעם אנדערין בייא טאג וויא פיל עש וועט היינט בייא נאכט ויין אין דער ספירה מעג ער אים זאגן . אבער אז ער פרעגט אים פאר נאכט ארוישן טאג און נאכט זאל ער אים ניט זאגן ווארום וויא באלד ער זאגט אים טאר ער שוין בייא דער נאכט ניט מער קיין ברכה מאכין איבער דעם ספירה ציילן . איבער דעם זאל ער אים זאגן נעכטן איז אז פיל גיוועזן אין דר ספירה פון דעם ווייש שוין יענער וויא פיל היינט וועט זיין :

ה ווען ער האט זיך מועה גיווען . למשל ער האט גזאגט היום חמשה ימים און ער האט ברארפט צו זאגן ארבעה ימים . האמשע ער האט סאקע אין זין גיהאט

דיני ספירת העומר אדם עג

צוא זאנין ארבעה ימים נאר ער האט אין מיטן פאר געסין אונ האט גזאנט חמשה *
כז ער נאך אמאל ציילן אן אברכה * אבער אז עש האט גידוערשט עטליכע מינוט
איידער ער האט זיך דער מאנט מוז ער נאך איינמאל מאכן דיא ברכה :

ו גאנץ ספירה פאכט מען ניט קיין התונה אונ מען טאר ניט לאזן שפילן * אויך
טאר מען זיך ניט אפשערין דיא האר אונ ניט גאלין * אבער ראש חודש אייר אונ
ל"ג בעומר אונ פון ראש חודש סיון ביז שבועות מעג מען יוא מאכן התנה אונ
שפילן אונ שערין זיך אדער גאלין :

ז דיא ערשטע נאכט שבועות כז מען ערשט דאוונן מערכות ווען עש שטייען שזין
שטערין ווארונ עש שטייט אין דער תורה שבע שבתות הסימות התורה * דיא
זיבן וואכן פון פסח ביז שבועות מוזין זיין גאנץ עש טאר פון זייא ניט פעלין איין
איינציגע מינוט :

סג הלכות הענית צבור וכו כיה סעיפים דינים פון העניות

עס זיינען דא גיוויסע פענ . אין יאר וואש דער איד דארף אין זייא וויינען אז
סדוערין אונ זיך פייניגן ווייל אונזערע עלטערין האבין אין זייא פיל צרות
גילטין אונ דאס נאנצע גלות האט זיך פון זייא אן גיהויבין * דיא דאוניגע ביטערע
פענ זיינען ערשטענס צום גדליה ווארונ וויא נבוכדנצר האט איין גינומען ירושלים
האט ער גמאכט דעם צדיק גדליה בן אחיקם ער זאל אונטער אים הערשין איבער
אידן * עש זייגן אפר גקומען עטליכע רשעים אונ האבין דעם גדליה מויט גשלאגן *
דדף דעם איז נבוכדנצר דער צארינט גיווארין איבער אידן אונ האט אלע פאר
טריבין אויש דעם הייליגן לאנד קיין פכל אונ ער האט אויך פיל מויוינט אידן
אז נבראכט * דער אנדערער ביטערער טאג איז עשרה בטבת אין דעם דאוניגן
טאג האט נבוכדנצר אן גיהויבן ירושלים צו באלענערין אונ ער האט ניט אפגטראמטן
ביז ער האט דאש הייליגע לאנד איין גינומען * דער דריטער ביטערער טאג איז
שבועה עשר בתמוז אין דעם דאוניגן טאג האבין מיר גיהאט פינף פערשידנע צרות *
אין אים איז משה רבינו אראפ גיקומען מיט דיא לחות אונ וויא ער האט גוועהן אז
אידן האבין גימאכט דאש עגל האט ער זייא צו פראכין * אין אים האט נבוכדנצר
אויף גישפאלטן דעם מויער ארונ ירושלים איג זיין מיליטער איז אריין גקומען * אונ
אויך ווען דאס אנדערער בית המקדש איז גישטאנען האט טיטוס הרשע אין דעם
דאוניגן טאג איין גיפראכין דעם מויער פון ירושלים * אין אים האט מען אויף גהערט
מקריב צו זיין דעם קרבן תמיד וואש מען פלעגט מקריב זיין יעדן טאג אין דער
פריא אונ פאר נאכט * אין אים האט דער שונא פאר ברענט דיא תורה * אין אים
האבין דיא רשעים אריין גישטעלט איין געצין בילד אין בית המקדש אונ דאש האט
גיפראכט דער צוא אז מיר זיינען פאר טריבין גיווארין * דער פערטער אונ דער
ביטערסטער טאג איז תשעה באב * אין אים האט דער שונא איין עק גימאכט

מיט אונז אין גאנצין דאס ערשטע און דאס אנדערע בית המקדש זיינען אלץ תרוב
 גווארין אין דעם דאזיגן טאג . אויף דיא גרויסע שטאט פֿיטר איז איין גינגען
 גווארין אין אים . אויף האט דער אויבערשטער אין אים גור גיוועזן אויף אונזערע
 עלטערין זיין זאלן שטארבן אין דער מדבר און זאלן גיט קומען קיין ארץ ישראל
 ווייל זיין האבין גינגלייבט וואש דיא מרגלים האבין זיין גזאנט און האבין גוויינט .
 איבער דעם האבין דיא נביאים מתקן גיוועזן מיר זאלן אין דיא דאזיגע פיר טעג
 פאסטן און תשובה טאן און זיין ליבן נאמען פעטן ער זאל זיך אויף אונז דער
 פארומען און זאל אונז צו ריק געבן דאש בית המקדש און דיא גדולה וואש מיר
 האבין אמאל גיהאט . אויף איז רעכט אין דיא דאזיגע טעג פיל צדקה צוא געבן .
 און עש איז דרויף איין מיסן דאש ווארט תענית וואש דריינען זיינען דיא אותיות
 פון די ווערטער תת עני . דאס איז מיינטש מען זאל געבן דעם ארומאן . ווארום
 ווען דער עושר פאלט ער ערשט וויא ביטער עס איז הנגערני צוא זיין און
 דעמאלט דער וועקט זיך ערשט רעכט בייא אים ראש התנות אויף דעם ארומאן .
 דיא פרוקע לייט זיינען זיך נוהג אז זיין גיבן דעם ארומאן דאס געלד וואש דאס
 עסין פון דעם גאנצין טאג וואלט זיין ניקאסט :

א אין דיא דרייא וואבין דאס הייסט פון שבעה עשר בתמוז ביי נאך תשעה באב .
 מאכט מען גיט קיין חתונה און קיין שום שמחה און מען טוט גיט אן קיין זייע
 קלייד און מען עסט גיט קיין זייע פרי וואש מדרוף דריבער מאכין שהתינו אבער
 ווען מען ווייס אז מען וועט דיא פרי גיט מער פאקומען נאך תשעה באב מען מען
 איר יא עסין :

ב פון ראש חודש אב ביי נאך תשעה באב טאר מען גיט עסין קיין פלייש און גיט
 מרינקען קיין וויין . אפילו איין פליישג מאכל אדער מיט שמאלץ . אבער ווער
 עש קאן גיט פר טראגין קיין מילכיגס מען ער עסין עופות און אויף איין ברית מילה
 אדער אפדיון הבן אדער אסיום מען מען עסין פלייש . אויף טאר מען זיך גיט
 באדין פון ראש חודש ביי נאך תשעה באב אפילו גיט אין קאלטע וואסער . נאר
 אז ראש חודש גיפאלט אום פרייטאג מען מען זיך יא באדין . ווער עש איז גוואונט
 יעדן פרייטיג צוא באדין זיך . אבער ערב שבת תזון אפילו ווער עס גיוואקט זיך
 יעדן פרייטיג צוא באדין טאר זיך דעמאלט אויף גיט באדין :

ג ערב תשעה באב פאר נאכט עסט מען דיא סעודה המפסקת אויף אנדערניגן
 ביינקיל אויף דער ערד . מטאר דעמאלט גיט עסין קיין צווייא ערלייא גיקעכץ
 אפילו גיט קיין קרעפליך אדער אנדערע מאכלים וואש זיינען צווייא אין איינעם .
 און מען פענטשט גיט מיט איין מוזון :

ד נאך דר סעודה המפסקת טאר מען גיט מער עסין אבער אז ער האט גיט אין
 זין גיהאט ער זאל גיט מער עסין און עס איז נאך טאג מען ער יא עסין :

ה דער מנהג איז ערב תשעה באב נאך מיטאג גיט צוא לערנען נאר אונזע זאבין
 וואש מען טעג לערנען אום תשעה באב :

חיי הלכות תענית צבור אדם עד

ו ערב תשעה באב בייא דער נאכט טוט מען אויס די שייף איידער מ'זאגט ברכו • אבער אז ניפאלט אום מוצאי שבת טוט מען אויש דיא שייף נאך ברכו נאר דער חזון טוט אויש דיא שייף פאר ברכו :

ז תשעה באב אין דער פריא וואשט מען זיך ניט מער נאר דיא שפיצין פון דיא פינגער און דיא אויגין :

ח תשעה באב טאר מען ניט לערנען נאר דיא איכות • דעם מדרש פון איכה • דיא קינות • איוב • דיא טרויעריגע פסוקים אין ירמיה און דעם פרק ואלו מנלחין אין דער גמרא מועד קטן • און מען פסקנת ניט אין אים קיין דין הורה אבער דער קורא מעג זיך איפר זעהן דיא סדרה :

ט אפילו אמעוברת און אזויגענדיגע מזין אויך תשעה באב פאסטין • און אקומפעטארין אין די ערשטע דרייא טעג טאר זיא בשום אופן ניט פאסטין • און נאך דעם דריטן טאג ביז צום דרייסיגסטן טאג אז זיא פילט זיך זיא אז גאנץ שטארק מעג זיא פאסטין • איז זיא אבער ניט גאנץ גיוונד זאל זיא ניט פאסטין און ניט עסן נאר זיא זאל טרינקען אביסל קאווע און אביסל יוד דעם הונגער צו שטילין • ווארום ביז דרייסיג טעג איז זיא נאך תמיד אין אספנה און דאס פאסטין קאן איר קראנק מאכין :

י מען טאר תשעה באב זיך ניט באדין און ניט וואשין • אבער אז דיא הענט זייגן אום ריין מעג מען זיין אפ וואשין • און פאר מנחה זאל ער זיך וואשין דיא פינגר אזו וזיא אין דער פריא • און דיא ווייבער וואש קאכין מעגין גיסין דאש פלייש און זיך באשעפטיגן מיט וואשער האמשע דיא הענט ווערין דער פון באגעצט :

יא תשעה באב טאר מען ניט זאגן גוט מארגין אדער גאט העלף און אז איין עם הארץ גריסט אים זאל ער ענטפערין מיט אנדעריגין קול :

יב בייא דר נאכט זאגט מען נאך די איכות ואתה קדוש אן התקבל • אויך אין דר פריא זאגט מען אלע קדישים אן התקבל :

יג אהספד מעג מען מאכין תשעה באב אבער צדוק דהין זאגט מען ניט :

יד אין דער שמונה עשרה פון מנחה זאגט מען נחם פאר את צמח און ווער עש פאסט ניט דהיינו ער איז קראנק זאגט אין בענטשין נחם פאר זבנה ירושלים : מר דער חזון זאגט ענגו נאך גואל ישראל אין דער פריא און צוא מנחה • און דער עולם זאגט נאר צו מנחה אין שמע קולנו :

טז אין דער פריא זאגט מען ניט קיין קרבנות קיין תחנון און קיין אל ארף אפים און קיין למנצח אבער מומור לתודה זאגט מען נוא :

יז איינער וואש זיצט שבעה מעג ער גיין בייא דער נאכט און אין דער פריא אין שול אריין דאוונען :

יח אז עש איז דא איין ברית מילה אום תשעה באב מלת מען דאש קינד נאך דיא קינות און מען גיט דעם פוס צו טרינקען אקליין אינגיל און אז דער ברית מילה

אין אין דער היים און דיא קימפעטאריין פאסט גיט הייסט מען איר אויס הערין די
בִּרְכָה און מען גיט איר צו טרינקן דעם פוס :

ימ ווען תשעה באב גיפאלט אים זונטאג אדער עש גיפאלט שבת און אין אנדער
אויף זונטאג האט דער שבת גאר גיט קיין דין פון תשעה באב מען עשט
פלייש און טרינקט וויין וויא יעדן אנדערין שבת אין דער פריא זאגט מען אב
הרחמים אבער צו מנהג זאגט מען גיט צדקה צדק אויף זאגט מען גיט קיין פרק
און מען ענגיגט צו עסין דעם שלש סעודות גאנץ בעצייטן פאר נאכט און די עולם
טוט אויש דיא לויף גאך ברכו פון מעריב אבער דער חזן טוט וויא אויש פאר
ברכו און מען זאגט אין דער שמונה עשרה אמה וזננתנו אבער הברלה מאכט
מען גיט גאר מען מאכט דיא ברכה בורא מארי האש און זונטאג בייא דר נאכט
גאך מעריב מאכט ער הברלה איבער דעם פוס און גיט איבער דעם ליכט און אויף
גיט איבער דיא בשמים :

ב אין תשעה באב אין אנדער אויף זונטאג און עש אין אין ברית סילה מען דער
בעל ברית מיט דיא קימפעטאריין מיטן מהל און דער סנדק דאווענען מנהג
האלב אייגס בייא טאג און עפים אן בייסין אבער דיא סעודה טאר מען גיט מאכן
גאר ערשט בייא נאכט און אז עש אין אפריון הבן פונקט אין דער רעכטער צייט
דער איין און דרייסיגסטער טאג מען דער פאטער פון דעם קינד און דער פון
דאווענען מנהג האלב אייגס און עפעס איבער בייסין :

כא תשעה באב בייא דער נאכט גאך דעם תענית טאר מען גיט עסין קיין פלייש
און גיט טרינקען קיין וויין און דעם אנדערין טאג אין דער פריא טאר מען
אויף קיין פלייש גיט עסין און קיין וויין גיט טרינקען ביז צום מיטאג און אפילו אז
תשעה באב אין אנדער טאר מען אויף בייא דער נאכט גיט עסין קיין פלייש און
גיט טרינקען קיין וויין אבער מאנטיג אין דער פריא מען מען קען יוא עסין פלייש און
טרינקען וויין :

כב און דיא אנדערע דרייא גיפאטענע תעניות ראש הייסט צום גרליה עשירה
במבתי און שבעה עשר בתמוז מוז אויף אימליכער איד און אדער אין
גמבה פאסטין ביז נאכט גאר דיא גאנצע נאכט פאר דעם תענית מען מען עסין
ביז עס ווערט טאג אבער אז ער האט גישלאפן דיא גאנצע נאכט טאר ער גיט
עסין פאר טאג גאך דעם שלאף סיידן אז ער האט בייא דער נאכט אין זין טאמ
פאר טאג צו עסין און איין אשה וואש אין מעוברת אדער איינענדע ווען ראש
פאסטין ארט איר שטארק מען יוא עסין און אקראנקער מען עסין אבער גאר
אביסיל דעם הונגער צום שטילן :

כג אין אימליכין תענית זאגט דער חזן אין דער פריא ענונו אין דער היקער שמונה
עשרה גאך גואל ישראל און צו מנהג זאגט ער אויף אזוי אבר דער עולם זאגט
גאר צו מנהג אין מיטן שמע קולנו :

חיי הלכות תענית צבור אדם עה

כד אין קיין איינציגן גיבאטענעם תענית טאר מען נישט פאר זוכן דאש עסין אויב עש איז גינג גיבאלצין האטשע מען שפיעט עש אויש :

כה חייך דא גיבאטענע תעניתים און דא גיין טעג איז אויך רעכט אז דער איד זאל קיין מאל נישט שטארק פרייליך זיין ווארום ווען מען דער מאנט זיך וואש מיר האבין פאר לארין מוז מען אפילו אין דער גרעסטע שמחה טרויעריג ווערן אזו וויא עש שטייט אין פסוק אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמתתי . איך שווער צו גידיינקען ירושלים אפילו אין מיין גרעסטע שמחה . און דער דין איז אז מען מויערט איין היזי זאל מען לאזן איין קווארט אייל נישט אפ גיווייסט דאש שווארצע זאל בשטענדיג דער מאנען אן דעם טרויער אויף ירושלים . אויך שטייט אז וילא שחוק בגנו . ווען משיח וועט קומען וועט אונזער מויל פול זיין מיט פרייד דאש לערנט אז ביי דעמאלט טאר מען זיך נישט צוא פיל פרייען :

סדר הלכות ראש השנה וכו' יב סעיפים

דינים פון ראש השנה

וויא וואיל דער אויבערשטער איז לויטער בארעמחהרציק און ער נעכט תמיד צוא מיט זיין גרויס חסד דא תשובה וואש דער מענטש טוט . זיינען דאך דא פערציג טעג פון ראש חודש אלול ביי נאך יום כפור דא בעסטע צייט וואש זיין ליבער נאמען נעמט אן דא תשובה און פאר גיט יעדן וואש טוט צוא אים תשובה מיט דעם גאנצן הארצין . ווען דער אויבערשטער איז ביי גיוועזן אפער אידן ווייל וייא האבין גימאכט דאש עגל איז משה רבינו ארויף גיגאנגען אים ראש חודש אלול און האט גיבעטן פאר אידן . און השם יתברך האט זיין תפלה אן גינמען און האט אים גיגעבן די אנדערע לוחות און אים יום כפור האט משה זייא אראפ גיבראכט . און דער צו איז נאך דער דאויער חודש דער לעצטער חודש פון דעם יאר . איבער דעם מוז יעדער איד אין אים בארעכענען וואש ער האט גיטאן דאש גאנצע יאר און מוז שטארק תשובה טאן . אינ דער מנהג איז אז אין יעדן ברייף וואש מען שרייבט גאנץ אלול ביי יום כפור . שרייבט מען וענעם ער זאל האבן איין גוט יאר . איין פתיכה ותתימה טובה . אויך זיינען זיך נוהג דא פרויע אן דעם דאווגן חודש איבער צוא זעהן זייערע תפילין און מזוזות און נאך צוא זוכן צוא טאן פיל מצות מער וויא דאש גאנצע יאר :

א אין דער גאנצער וואך וואש ראש השנה גיפאלט . הייבט מען אן זונטאג סליחות צוא זאגן . אבר ווען ראש השנה גיפאלט מאנטיג אדער דינסטאג הייבט מען אן סליחות צוא זאגן אין דער וואך וואש איז פאר דער וואך וואש ראש השנה גיפאלט אין איר :

ב דער עולם איז זיך נוהג צוא פאסטן דעם ערשטן טאג סליחות און אנדערע בענטשן פאכטן די צעהען טעג . נאר ווייל אין דא עשרת ימי תשובה איז דאך נאר דא ועקס טעג צום פאסטן ווארום עש פאלין דאך אנועק ביי דע טעג ראש השנה

השנה און שבת השוכה און ערב יום כפור • איבער דעם פאסטן וויי פאר ראש השנה דעם ערשטן טאג סליחות און ערב ראש השנה און נאך אנדערע צוויי סליחות מעג • און דיא תעניתים מוז מען נישט אויש פאסטן ביז בייא נאכט • נאר מען מעג דאוונען מנחה האלב איינס צוא מיטאג און מען זאגט ענגו און נאך דעם בייסט מען אן :

ג ערב ראש השנה איז זיך דער עולם נוהג צוא פאסטן אבער נישט ביז נאכט • ד מען מוז זיך באדין און גיין אין מקוה אריין ערב ראש השנה אפר נישט פריער פון זיינער איינס צוא מיטאג :

ה איינר וואש וצט שבעה מעג גיין ערב ראש השנה אין שול צו סליחות און דאוונען • ד דער מנהג איז צוא מאכן ערב ראש השנה נאך דעם דאוונען התרת נדרים • און ווער עס פאר שטייט נישט קיין לשון קודש זאל זאגן אויף פייטש איך האב תרטה אויף אלע נדרים וואש איך האב נישטאן איז וועל טאן און מען קאן זייא מתיר זיין אויך האב איך תרטה אויף אלעם וואש איך האב אויף מיר נינומן בנדך • און דער עולם איז אים מתיר • דער נאך זאגט ער איך בין מוכר מודעה אז ווען איך וועל טאן איין נדר זאל ער נאר נישט חל זיין :

ו דער עולם איז זיך נזקג ראש השנה הויך צוא דאוונען דיא שמנה עשרה • אבער הויך צוא שרייען טאר מען נישט :

ז דיא ערשטע נאכט ראש השנה נאך דעם דאוונען זאגט איינר צום אנדריין לשנה טובה תפתח ותתתם • אדער מען זאגט תפתח ותרתם לאלתר לחיים טובים • און צוא איין נקבה זאגט מען לשנה טובה תפתחי ותתתמי :

ח נאך קידוש נעמט מען איין זיסן עפול און מען מאכט איבער אים דיא ברכה בורא פרי העץ • און מען זעקט אשטוקיל • דער נאך טונקט מען אים איין אין האניג און מען זאגט יהי רצון שתתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה • און דער מנהג איז צו עסין אקאפ פין אשעפס אדער פון אפיש • און מען זאגט יהי רצון שנהיה לראש ולא רגוב • און מען עסט נישט קיין נים • דיא אנדערע נאכט ווען מען מאכט קידוש לייגט מען אנדער איין נייע פרי אדער מען מוז אן אבייע קלייד • אזוי מוז אויך דיא ווייב בייא ליכט בענמשין פון דער אנדערע נאכט פרי דיא שעהיינו זאל דרויף גיין • אז מען האט אבער נישט קיין נייע פרי אדער אבייע קלייד מאכט מען אזוי שעהיינו איבער דעם פוס און איבער דיא ליכט :

ט ווער עש פאסט דעם ערשטן טאג ראש השנה איין נעגנית חלום מוז ער דעם אנדערין טאג אויך פאסטן :

יא ווען איינר וצט אין אהפיסה אדער ער ליגט קראנק אין דער היים און מען קאן אים נישט בריינגען אשופר צוא בלאזן מעג ער דאוונען מוסף האמשע ער האט נישט גיהערט שופר בלאזן • אבער ער טאר נישט דאוונען פאר אפעקטיל אויף צעהען אין דער פריא :

יב האמשע בייא אנדערע ימים טובים איז דאך דער אנדערער טאג יום טוב אין אנדערע

ח יי הלכות ראש השנה אדם עו

אנדערע זאכן גרינגער פון דעם ערשטן טאג * אבער בייא ראש השנה זיינן ביידע טעג גלייך למשל דאש איי וואש אהון האט גילייגט דעם ערשטן טאג טאר מען עס דעם אנדערן טאג אויך ווי עסין און אזוי בייא אלע אנדערע זאכן :

סה דיני הקיעת שופר וכו' סעיפים דינים פון שופר בלאזן

א אינגער הייליגע תורה האט גיבאטן אז יעדער-איד מוז ראש השנה הערין שופר בלאזן :

ב איינעמליך דארפן מיר גאר ניט קלערין פאר וואש מען מוז שופר בלאזן ווארום עש איז גינג אז דיא תורה האט עס אונז גיהייסן מוזין מיר פאלגן * אבער פון דעם טווענען שרייבט אונז דער רבינו סעדיה גאון זעהן טעמים דרויף :

דאש ערשטע איז ווייל גאט האט בשאפן די וועלט אום ראש השנה * איבער דעם בלאזן מיר יעדער זאל זיך דער מאנען אז היינט איז דער טאג וואש דער אויבערשטר האט דעמאלט אן גיהויבן צו הערשן איבער דער וועלט און מיר זיינן זיינע קנעכט :

דר אנדערער טעם איז איינז אויף צו וועקן פון דעם שלאף פון דעם גאנצן יאר דר שופר וועקט אונז אויף און זאגט אונז איר זינדיגע מענטשן וואש איר זייט מיך אין דיא גראבע זאכן פון דער וועלט שטייט שוין אבאל אויף אונ פאר בעסערט אייך ווארום מען זעהט איבער איצונד אין הימל אלס דינג וואס איר האט גיטאן אנאנץ יאר און אז איר וועט ניט תשובה טאן וועט איר הארט גישטראפט ווערין :

דאס דריטע איז אונז צו דער מאנען אן דער תורה וואש זיין ליבער נאמען האט אונז גינעבין אויף דעם בארג סיני * אז ווען דער אויבערשטר האט זיך פרויזן אויפן בארג סיני האט דער שופר זייער שטארק גיבלאזן און אז מיר דער מאנען זיך דערין מוזין מיר אויף אונז נעמן צו האלטן די תורה אז וויא אינגערע עלטערין האבן דעמאלט צו גיזאגט געשה ונשמע מיר וועלן טאן און פאלגן אלץ וואש דיא תורה הייבט :

דאס פערטע איז מיר זאלן זיך דער מאנען אן דיא ווערטער וואש דיא גביאים האבן אונז גיזאגט ווארום זייא האבן אונז גינווארינט אז וויא דער שופר ווארינט דאש פאלק ווען דער שונא קומט אן :

דאס פינפטע איז מיר זאלן אונז דער מאנען אז דאש בית המקדש איז חרוב גווארן און דער שונא האט גיבלאזן מיט מרוימיטן ווען ער האט ירושלים איין גנופן : דאס זעקסטע איז מיר זאלן אונז דר מאנען אן דער עקדה אז אינגער פאטר יצחק האט זיך גינוואלט לאזן קיילן פון גאטס וועגן * ווארום דער שופר איז אויש איין הארין פון איין בארא * און בייא דער עקדה האט אויך אברקהס מקריב גוועזן איין באראן פאר זיין זון יצחק * און אז מיר דער מאנן אונז אן דעם מוזין מיר אויף

דרי דיני תקיעת שופר אדם

אונז געמען מיר זאלין אויך דאש גאנצע לעבין אונעק געבין פון זיין ליבען נאמען וועגן :

דאס זיבעטע איז מיר זאלין שטיין מיט גרויש שרעק און מיט איין צוא בראכין הארץ פון דעם אויבערשטן . און וויא דער שטייגער איז אין איין מלחמה ווען מען הערט דיא טרומיטין בלאזן ווייס מען אז דר שונא קומט אן און עס צייטערט יעדערער זייער שטארק :

דאס אכטע איז מען זאל זיך דער מאנען אן דעם גרויסן יום הרין ווען משיה וועט קומען ווארום דעמאלט וועט מען בלאזן מיט דעם גרויסן שופר אזוא וויא עש שטייט אין פסוק :

דאס גיינטע איז אונז צוא דער מאנען אז מיר וועלין אמאל אויס גילויזט ווערין און מען וועט בלאזן מיט דעם גרוישין שופר דיא אידן זאלן צוא ואמען קמען פון אלע ערטער ווא זייא זיינען פאר טריבן גיווארין :

דאס צעהענטע איז מיר זאלין אונז דער מאנען אן התחית המטים ווען אלע גריבער וועלין זיך געפענען און דיא טויטע וועלין לעבעדיג ווערין דעמאלט וועט מען בלאזן מיט דעם גרויסן שופר :

ג דיא תקיעות וואש מען בלאזט פאר מוסף הייבט תקיעות דמיושב ווארום נאר דר בעל תוקע מוז שטיין אבער דער עולם מעג זיצן און דיא תקיעות וואש מען בלאזט אין דער הויבע שמונה עשרה פון מוסף הייסן תקיעות דמעומד ווארום דעמאלט מוז אויך דער גאנצער עולם שטיין :

ד וויא באלד דער בעל תוקע מאכט דיא ברכות פאר דיא תקיעות דמיושב טאר שוין ניט ער און ניט דער עולם אויס ריידן ביי גאר צום לעצט ווען מען האט שוין גיבלאזן דאש דריטע מאל דיא תקיעות דמעומד :

ה אז דער בעל תוקע האט אויש גירעט צווישן דער ברכה און דעם בלאזן מוז ער נאך אמאל מאכין דיא ברכה אבער ווען דאש אויש ריידן איז וועגן דעם בלאזן . ער האט גיהייסן אויש שווייגקען דעם שופר ווייל ער גייט שווער . דארף ער ניט נאך אמאל מאכין דיא ברכה :

ו מען מוז שופר בלאזן שטייענדיג אבר אז ער האט זיך טועה גיוועזן און האט גיבלאזן זיצענדיג איז ער אויך יוצא אבער דיא תקיעות אין דער מוסף שמונה עשרה מוז מען בלאזן שטייענדיג . און אז עס איז ניט דא קיין אנדער תוקע מעג דער חזן אליין בלאזן פאר מוסף און אויך אין מוסף :

סו דינים פון ערב יום כפור און אים איז גיין סעיפים

א ערב יום כפור טאר מען ניט פאסטן . און ווער עש האט אשלעכטין תלום גיועהן און ער וויל דווקא פאסטן זאל ער נאר פאסטן ביי צו דר סעודה המפסקת . און דיא סעודה המפסקת מוז ער עסין :

ב ערב יום כפור איז וויא איום טוב . און ווער עש האט אנדר גיטאן ניט צו עסין בלייש

דיני ערב יום כפור חיי

פלייש נאר אין איום טובי מענען ער ערב יום כפור עסין פלייש . אונ מען פאלט אין אים נישט קיין התנחן . אונ מען זאגט נישט קיין למצה אונ נישט קיין מזכור לתורה . אונ עש איז רעכט נישט צוא עסין קיין מילכיגע מאכלים אונ נישט קיין קנאפיל אונ נישט קיין אייער :

ג אויף אועלכע זאכין וואש איין מענטש האט גיטאן דעם אנדרען למשל ער האט אים אום רעכט גיטאן מיט געלט אדר ער האט אים מבגיש גיווען העלפט נישט יום כפור ביו מען האט יענס איבר גיפעטן איז עש אין געלט זאכין אונ מען האט עס פריער נישט פאר בערשט מוז מען ערב יום כפור יענס אפ געבן דעם שארן . אונ אפילו יענר נוייס דער פון נאר נישט כוז מען אים צוא וויסן טאן אונ אפ געבין וואש אים קומט . אונ אז מען רעט זיך איין אז יענס קומט נישט אונ יענר זאגט אז עש קומט אים יוא . טאר מען אויף זיך אליין נישט שפעלין נאר מען מוז צוא יענס גיין אונ אים זאגן אז ער וועט נאך יום כפור מיט אים גיין צום רב אונ וואש מען וועט פסקנן וועט ער האלמין . איז עש אבער אין אנדרע זאכין למשל ער האט יענס גימאכט איין שלעכטין שם איער ער פאר שעמט אים פאר מענטשין מוז ער צו אים גיין אונ בעטן ער זאל אים מוחל זיין . אונ אז יענר לאזט זיך נישט איבער בעטן מוז ער צוא אים נאך אמאל גיין מיט דרייא מענטשין אונ אים שטארק בעטן ער זאל אים מוחל זיין . וויל יענר ווייטער נישט . מוז ער צו אים גיין צום דריטן מאל ווירר מיט דריי מענטשן . איז אבער יענער אויך צום דריטן מאל ווייטער הארט קענין אים אונ וויל זיך נישט לאזן איבער בעטן . דארף ער זיך נישט מער גייטן אים איבר צוא בעטן נאר ער זאגט פאר צעהן מענטשן אז ער האט יענעם גיטאן איין אום רעכט אונ ער האט דרויף דרמה אונ בעט זייער ער זאל אים מוחל זיין ווען דר וואש האט קעגן אים גוינדיגט איז שוין גישטארבין . מוז ער מיט צעהן אידן גיין אויף זיין קבר . דארטין שטייט ער בארוועס אן די שיה אונ זאגט איך האב גוינדיגט צום אויברשטן אונ קעגן דעם מויטן . אונ דיא צעהן ענטפערין אים דרייא מאל מוחל לך דאש הייסט דיין וינר איז דיר פאר געבין . אונ עש איז רעכט ער זאל ארויס זאגן וואש ער האט גוינדיגט קענין דעם מויטן ווען עש איז נאר נישט קיין בושפה פאר דעם מויטן . אונ ווען דער מויטער ליגט ווייטער וויא צוועלף תחום שבת פון זיין ארט מעג ער שיקן אנאנדרן ער זאל אים דארטין מחילה בעטן פון זיינע וועגן פאר צעהן מענטשין . אונ ווער עש האט גירעט שלעכטס אויף אמויטן . דארף ער נישט גיין אויף זיין קבר נאר אויף דעם אייגענעם ארט וואו ער האט די שלעכטס גירעט דארטן מוז ער בעטן דער מויטער זאל אים מוחל זיין . האט ער איינס גימאכט איין שלעכטין שם נאך דעם מוים מוז ער שטארק תשובה טאן ווארום עש איז איין תרם פון דיא צדיקים אז מען זאל קיין מויטן נישט מאכין איין שלעכטין שם . אויך מוז דער איד האבן איין ווייך הארץ אונ אז יענער קומט אים איבער בעטן מוז ער אים מוחל זיין מיט דעם גאנצן הארצן . ווארום ווער עש איז צוא הארט אונ וויל זיך נישט לאזן איבער בעטן דר איז איין אכור ער האט נישט קיין אידעשע הארץ אין זיך :

ד' עש איז איין גרויסע מצוה ערב יום כפור צו גיין אין מקוה אריין . צוא קומען ריין און שייך פאר דעם אויפערשטן אין דעם הייליגן טאג . און דער עיקר מצוה פון דעם מצוה פון נאך זיינער צוועלף ביז פאר נאכט . אפילו איין אבל אין שבועה מעג גיין אין מקוה אריין איין שעה פאר נאכט . אבער ער מוז זיצן אויף דער ערד און גיין אן די שיק ביז כל גברי :

ה' נאך מנחה עסט מען די סעודה המפסקת לויטער גרינגע זאכן וואש וויגן לייכט צו פאר דייען . אינ מען מוז זעהן אפ צוא עסין ווען עש איז נאך גרויסער טאג . און דער נאך טאר מען שוין גאר ניט עסין און ניט מרינקן סידין אז מען האט פאר דעם בענטשן אויס גינגן אז מען הייבט נאך ניט אן צוא פאסטין און מען וועט נאך שפעטער עסין :

ו' אויך מען גייט אין שול אריין גרייט מען צום טיש און מען בענטשט ליכט אקראט וויא שבת און מען טאכט די ברכה להדליק נר יום הכפורים דר נאך מאכט מען שעהיינו . און אז יום כפור גיפאלט אום שבת זאגט מען להדליק נר של שבת ויום הכפורים און שעהיינו . און דר וואש בענטשט ליכט און זאגט שעהיינו זאגט שוין ניט מער אין שול די שעהיינו ווען דער חזן מיט דעם עולם זאגט פר ברכו . און מען מוז שטעלן איין ליכט אין שמוצ וואו מען שלאפט :

ז' דער מנהג איז צוא בענטשן דיא קינד און דער מען גייט אין שול אריין און מען זאגט וויא דעמאלט מיט וויא זאלין גוט און פרום זיין :

ח' מען מוז אן טאן דעם מלית ווען עש איז נאך טאג . ווארום וויא באלד עש איז שוין טונגעל טאר מען איבער אים קיין ברכה ניט מאכן :

ט' דער מנהג איז אז איין אבל נאך פאטר און מוסר דעם גאנצן יאר גייט ער יום כפור ניט אין קומיל :

מן הלכות יום הכפורים ובו יב סעיפים

דינים פון יום כפור

א' יום כפור איז דר הייליגסטער טאג פון גאנצן יאר ווארום אין אים איז אגון זיין ליכט נאמן מוחל אלרינג וואש מיר האבן גיזינגט אין דעם גאנצן יאר ווען מיר טוען דרויף השוכה מיט דעם גאנצן הארצין און נעמען אויף אונז מיר זאלין עש ניט מער טאן . אלדינג וואש מען טאר שבת ניט טאן און ניט רירן טאר מען יום כפור אויף ניט . עש איז גאר איין חילוק פון שבת . ווארום ווען דאש בית המקדש איז גישטאנן ווען איינער האט במיד מחלל שבת גיוועזן האט מען אים פאר שטיינט . אבר אז מען טוט עש אין יום כפור ווערט מען גישטראפט מיט מרת . אויף בייא גיין און טראגן האט יום כפור דעם אייגענעם דין וויא שבת :

ב' יום כפור טאר מען ניט עסין און ניט מרינקן און זיך ניט וואשן אפילו מיט קאלטע וואסער און אפילו ניט אריין שטעקן דעם פינגער אין וואסער . אבר אז די האנט

אדער

הוי **הכחות** **יום** **כפור** **אדם** **עח**

אָדער איין אַנדער אָרט אין דעם מענטש איז איין גיריכט מיט געפֿעס מעג ער עש אפּ וואַשן . אָבער גיט מער נאר דארטין וואו עש איז איין גיריכט . אויך טאר מען זיך גיט שמירן אונ גיט גיין אין דיא שיק :

ג אין דר פריא גיכט מען זיך אפ די פינגער אונ גייט איבער דיא אויגן מיט דיא פייכטע פינגר אונ כאט די ברכה על נטילת ידים . אויך דעם גאנצין טאג ווען מען איז ארויס גיגאנגן פון זיינט וועגן גיכט מען זיך דער נאך אפ דיא פינגר אבער דיא פהנים ווען זייא גייען דעקנען גיכט מען זייא אפ דיא הענט אזו וויא תמיד : ד איין טראגערדיגע ווען עש האט איר פאר שטעקט איין עסין אונ מען זעהט אז דער פנים ווערט ביי איר פאר ענדערט אונ עש איז איין מורא עש זאל חס ושלום זיין איין סכנה פאר איר אדר פאר דעם קינד אונ אפילו אז מען דער קענט איר נאר גיט אין דעם פנים נאר זיא זאגט אליין אז זיא פילט אן זיך אז ווען זיא וועט גיט עסן וועט עש פאר איר אדר פאר דעם קינד שטארק גיפערליך זיין . זאגט מען איר אין אזיער אריין אז עש איז יום כפור פרי זיא זאל זיך ברוהיגן . אָבער ווען דאש העלפט גיט אונ זיא וויל דיוקא עסין . טונקט מען איין אלעפיל אין זיך אדער אין עפס אַנדערש אונ מען גיט איר אין מויל אריין . ווארום אמאל ברוהיגט זיא זיך מיט איין טראפין . אזו איר אָבער דאש גיט גינג גיט מען איר אביסיל זיך ווייניגער וויא עש קאן אריין אין אַנדער האלבין אייער :

ה איין קימפעטארין אין די ערשטע דרייא טעג טאר זיא גיט פאסטין אפילו זיא וויל פאסטין טאר מען איר גיט לאזן נאר עש איז רעכט זיא זאל קיינמאל גיט עסין אַרויסין ביסין אויף איין מאל נאר אלדינג וואש זיא עסט זאל אלץ זיין אזוא גרויש וויא צווייא דריטיל פון איין איי . דר נאך זאל זיא זיך אפ רעגן לאנג וויא מען קאן אויף עסין גרויט וואש עש איז אזו גרויש וויא דרייא אייער . אונ אזו זאל זיין נאך יעדן ביסין . אונ אז זיא טרינקט זאל עש אויף זיין גאנץ ווייניג אונ פון איין מאל טרינקען ביו צום אַנדערין מאל זאל זיא זיך אויף אפ רעגן אזו לאנג וויא מיר האבן פריער גיזאגט בייא דעם עסין אויף איז רעכט זיא זאל גיט פיל עסין נאר אביסיל דעם הונגער צוא שטילין :

ו אַקומפעטארין נאך דעם דריטין טאג ביו צום זיבעטין טאג ווען זיא זאגט זיא פילט אז זיא קאן גיט פאסטין מעג מען איר געבין צוא עסין אויף דער אָרט וויא מיר האבן אויבין גישריבין :

ז דיא טעג פון דיא קימפעטארין רעכנט מען גיט אויף דעם מעט לעת נאר בלויס דיא טעג אליין . למשל זיא איז גילענין גיווארין זיבין טעג אין תשרי פאר נאכט . ווערט יענער טאג שוין גירעכניט פאר איין גאנצין טאג . אונ ערב יום כפור לאזט זיך אויש דער דריטער טאג :

ח אַקראנקער האמשע ער איז גיט גיפערליך נאר ער זאגט אז ער פילט בייא זיך אז ווען ער וועט גיט עסין וועט דיא קראנקהייט גרעסער ווערן מוז מען אים צו עסין געבין . אונ אפילו דער דאקטער זאגט ער דארף גיט צו עסין אדר ער זאגט דאש

ראש עסין וועט אים שאטין קוקט מען ניט אויף דעם דאקטער ווארום דער קראנקער
 נוייס בייא זיך בעסער וויא דר דאקטער . אָבֶר ווען דר קראנקער זאָגט דאָש פאָסטין
 וועט אים ניט שאטין אונ דער דאקטער זאָגט מען מוז אים געבין צו עסין . ווארום
 ער קאן דורך דעם פאסטין גיפערליך ווערין אָדֶר די קראנקהייט וועט גרעסר ווערין .
 הערט מען צו דעם דאקטער אונ מען ניט אים צו עסין אונ אפילו דער דאקטער איז
 אנדער הערט מען אים אויף צו . אונ אפילו אז איין דאקטער זאָגט ער מוז עסין אונ
 איין אנדער דאקטער זאָגט עש איז ניט גייטיג . הערט מען דעם דאקטער וואט
 הייסט יא עסין . אונ אז דער חולה עסט איז רעכט ער זאל זיך נוהג זיין מיט דעם
 עסין אונ ס'ריןקען אזו וויא מיר האפין אויבין ג'זאָגט בייא אַקומפּעסאַרין . דהיינו
 ער זאל פון איין בסיין צום אנדערין אָדֶער פון איין מאל ס'ריןקען צום אנדערין זיך
 אזו לאנג אפ רגען אזו וויא מיר האפין דארטין גישריבן אונ אויסלעכעס מאל עסין
 אונ ס'ריןקען זאל אויף זיין אזו וויא עש שטייט אויבין בייא דיא קומפּעסאַרין :
 מ אזדער קראנקער אָדֶער דיא קומפּעסאַרין עשט יום כּפּוֹר זאָגן זיי יעלה וּבָא אִין
 דעם געגנטשין אונ אום שַׁבַּת רְצֵה אויף :

י מען סעג יום כּפּוֹר שְׁמַעְקוּן בְּשָׁמַיִם אָדֶר סְרַאפֵן אָבֶער מען מוז דריבער אַבְרָהָה
 מאכין . אָבֶער מען סאר ניט גיסין דיא סְרַאפֵן אויף אַפּאָטֵשִׁילע בְּדִי זיא
 זאל שְׁמַעְקוּן :

יא מוציא יום כּפּוֹר מאכט מען הַבְּרָלָה איבער דעם פוס אונ מען זאָגט די בְּרָכָה
 בורא מאורי האש . אָבֶר מען שְׁמַעְקט ניט קיין בְּשָׁמַיִם אונ מען זאָגט ניט הַנֵּת
 אל ישועתי נאר מען הייבט אן מיט דער בְּרָכָה איבער דעם פוס . אונ אז יום
 כּפּוֹר גיפאלט אום שַׁבַּת זאָגין אנדערע פוסקים אז מען מוז זיא שְׁמַעְקוּן בְּשָׁמַיִם אונ
 מאכין די בְּרָכָה בורא מיני בְּשָׁמַיִם . אונ אנדערע פוסקים זאָגין אז מען זאל ניט
 שְׁמַעְקוּן בְּשָׁמַיִם . איבער דעם איז דאש בעסטע צו שְׁמַעְקוּן דיא בְּשָׁמַיִם נאר צוא
 לעצט נאך דער בְּרָכָה הַמְבְדִיל בֵּין קוֹדֵשׁ לַחֹל . אונ דעמאלט מאכט מען דיא
 בְּרָכָה בורא מיני בְּשָׁמַיִם :

יב דיא פרוקע הייבין אן תּיִפֵּף בייא דער נאכט צוא מאכין דיא סגבה

סח הלכות תפלה מראש השנה עד יום כפור ובו די סעיפים

דינים פון דאוונען פון ראש השנה ביו נאך יום כפור

א אין יעדן קדיש וואש מען זאָגט פון ראש השנה ביו נאך יום כפור זאָגט מען
 צווייא מאל לעילא :

ב ווען מען האט זיך מועה גינעווען אונ גיזאָגט אין דער שמונה עשרה האל הקדוש .
 אָדֶער מען גידיינקט ניט אונ עש דאכט זיך אים אז ער האט גיזאָגט האל הקדוש .
 איז דער דין אזו . אז מען דער מאנט זיך תּיִפֵּף זאָגט ער הַמְלִיך הַקְדוֹשׁ אונ דאווינט
 ווייטער . דער מאנט ער זיך אָבֶער אַבִּיסִיל שְׁפַעטֶער מוז ער נאך אַמָּאל אָן הייבן
 די שמונה עשרה פון פארניט . אפילו ווען דר חזן האט זיך מועה גינעווען פאנגט ער
 זיידער

ריו הלכות תפלה מראש השנה עד יו"ב אדם עמ

וידער אמאל אן דיא שמונה עשרה אונ מען זאגט נאך אמאל קדושה * אז מען האט אבער זיך מועה גיוועזין אונ גיזאגט מלך אוהב צדקה ומשפט אדר עם דאכט זיך נאר אז מען האט אזו גיזאגט אונ מען גידיינקט ניש אקוראט אונ מען דער מאנט זיך תיבך זאגט מען המלך המשפט אונ דאווינט ווייטער * דער מאנט מען זיך אבער אפילו שפעטער דארף מען ניש נאך אמאל דאוונען שמונה עשרה : נ אז מען האט פאר געסין צוא זאגן זכרנו אדער מי כמוך אדער וכתוב אדער בספר חיים אונ מען האט שוין גיזאגט ברוך אתה ** זאגט מען אויס די ברכה אונ דאווינט ווייטער * האט מען אבער נאך ניש גיזאגט דעם שם * זאגט מען דעם זכרנו אדער דאס אנדערע וואס מען האט פאר געסין :

ד אז מען האט פאר געסין צו זאגן זכרנו פון פתחה אונ האט שוין אויס גילאזט המלך הקדוש אדער ווען מען האט אפילו שוין גיזאגט ברוך אתה ** זאגט מען ניש מער זכרנו פון פתחה נאר מען פאנגט אן אתה כחיתנו :

סמ הלכות סוכות ובו ליב סעיפים

דינים פון סוכות

א ווער עס חיל האלטין סוכות אז חייא דער דין איז * כח ער דיא אלע זיבן מען דאס הייבט פון דיא ערשטע נאכט סוכות ביו השענה רבה פאר נאכט עסין אונ טריינקען אונ לערנען אונ שלאפן אין סוכה כמעט וואונען אקוראט אזא וויא ער וואונט אין שטוב דאש גאנצע יאר אבער ער מוז דיא סוכה הייליג האלטין ניש צו ריידן קיין שלעכטע ווערטער אונ ניש צוא שפילן אין דאמען אדער אנדערע זאכן וואס ניש רעכט אונ ניש אריין בריינגען איין טאפ אדער גמיינע פלים אונ ניש וואשן אין איר דאס גיפעס :

ב דאס סוכה מוז ליגן ניש גאנץ גידיקט מען מוז קענען דרוף זעהען דיא גרויטע שטערינג * אונ אז דאש סוכה איז אזא גידיקט אז עס קאן ניש אריין רעניגען איז דאס קיין סוכה ניש * אויף טאר דאס סוכה ניש זיין גאנץ שיטער * עס מוז אין דער סוכה זיין מער שאטין פון זון אבער וויא באלד עס איז דריינען מער זון וויא שאטין איז דיא סוכה פסול :

ג גאנץ סוכות וויא באלד מען עסט אשטיקיל ברויט אדער לעקיה אדער בעקין קוכין גרעסער וויא איין איי גרויס מוז מען עס עסין אין דער סוכה * איז עס אבר ניש מער וויא איין איי גרויס מעג ער עס עסין אין שטוב * ווידער איין נקעכץ אויס מעהל אדער גרויפן אדער קארין אדער גערשטין אדער האבער ווען ער זעצט זיך אנדער זאט אן צו עסין מוז ער עס עסין אין סוכה אבער אז ער זעצט זיך ניש אן צו עסין מעג ער עסין אין שטוב * אבער דיא ערשטע נאכט פון סוכות מוז יעדער עסין ווייניגסטנס אזו גרויס וויא איין פוית אין דער סוכה * רעכט איז אבר מען זאל גאנץ סוכות ניש עסין אונ ניש טריינקען דאס מינדסטע נאר אין דר סוכה : ד ווען עס רעניגט אזו שטארק אז ווען דער רעגין וועט אריין גיין אין עסין אריין וועט

וועט דאש עסין קיילע ווערין מעג ער גיין אין שטוב אריין עשין . מען מוז אָבער גיין טרויעריג אויס דער סוכה ווייל מען איז ניט זוכה מקיים צו זיין דיא מצוה פון סוכה . און אז דער רעגין האט אויף גיהערט אין מיטן עסין מוז ער ניט צוריק גיין אין סוכה אריין נאר ער עשט ווייטער אין שטוב . דאש איז אָבער נאר גאנץ סוכות אָבער דיא ערשטע נאכט האט אין נוק איין אנדערין דין אז עס רעגניגט מוז מען ווארטן ביז זייגער צוועלף אָפּשער וועט דער רעגין אויף הערין . אונג אז ער הערט ניט אויף . מאכט מען קידוש אונג זאגט ניט לישב בסוכה נאר מען האט אין זיין ווצא צווא זיין מיט דער שהתינו אויף דער מצוה פון סוכה . אונג מען וואשט זיך אונג מאכט המוציא אונג עסט איין בויט חלה אונג גייט אין שטוב אריין עסין . אונג אז דר רעגן הערט אויף פאר דעם בענטשין . גייט מען צוריק אין סוכה אריין אונג מאכט דיא ברכה לישב בסוכה אונג עסט אשטיקיל ברויט אָדער חלה גרעסער וויא איין איי איי בענטשט . האט אָבער דער רעגין ערשט אויף גיהערט נאך דעם בענטשין . גייט מען אין סוכה אריין אונג וואשט זיך אונג מאכט המוציא אונג לישב בסוכה אונג עסט אשטיקיל חלה גרעסער ווא איין איי אונג בענטשט . אונג אז עס מרפס אין זיין סוכה אראפ פון דעם ככך אונג אין איין אנדר הויז איז דא איין סוכה וואש מען האט צווא גימאכט דיא דעכלאך ווען עש האט גירעניגט אונג איצונדר האט מען וויא ווידר גיעפיגט זאל ער גיין אין יענער סוכה אריין עסין :

ה ווער עש שלאפט אין סוכה . מעג גיין אין שטוב אריין שלאפן ווען עס גייט נאר אקליינער רעגין :

ו דיא ערשטע נאכט סוכות זאגט מען אין קידוש פריער לישב בסוכה דער נאך שהתינו אָפּר די אנדערע נאכט זאגט מען פריער שהתינו דר נאך לישב בסוכה :
 ז שבת חול המועד זאגט מען לישב בסוכה תיכף נאך קידוש :
 ח ביינע מעג יום טוב בייא טאג אונג גאנץ חול המועד זאגט מען תמיד דיא ברכה לישב בסוכה נאך דיא ברכה המוציא לחם :

ט אין דעם לולב מוז מען אונטן און בינדין דעם הרס אונג דיא ערבה . דער הרס אין דער רעכטר זייט אונג דיא ערבה אין דער לינקר זייט :

י צום אָתרוג בענטשין אונג צווא הלל אונג צווא דיא הושענות . נעמט מען תמיד דעם לולב אין דער רעכטר האנט אונג דעם אָתרוג אין דער לינקר האנט אָבער ער מוז ביינע הענט האלטן איינע לעבין דער אנדערע אונג ווער עש איז גילויקט האלט דעם לולב אין דער לינקער האנט אונג דעם אָתרוג אין דער רעכטר האנט אונג ווער עש האט נאר איין האנט האלט ער דעם לולב אין דער האנט אונג דעם אָתרוג אין אַרום :

יא מען מאכט פריער דיא ברכה על נטילת לולב אונג דער נאך שאקילט מען . אין דעם ערשטן טאג סוכות מען אויף שהתינו פאר דעם שאקלען .

יב אז דער ערשטער טאג סוכות גיפאלט אום שבת בענטשט מען אין אים ניט קיין אָתרוג ווארום דאס איז נאך אָפּלל אז שבת בענטשט מען קיינמאל ניט קיין

פ **חיי** **הלכות סוכות** **אדם**

אתרוג איבער דעם מאכט מען דעם אנדרין טאג סוכות. דא ברכה שיהיינו נאך
דיא ברכה על נטילת לולב :

יג די צייט פון אתרוג בענטשן איז נאר בייא טאג ניט בייא נאכט :
יד מען טאר ניט עסן פאר אתרוג בענטשן און ווער עש וואונט אין אדארף און
ער ווארט מען זאל אים בריינגען איין אתרוג פון ערגעץ אנדערש זאל ער ניט
מקדור ווארטין נאר ביו זייגער צוועלף צוא מיטאג און אז עש איז שוין נאך זייגער
צוועלף זאל ער עסן האמטשע ער האט נאך ניט אתרוג גיבענטשט * און אז דיא
הארץ איז אים שוואך מעג ער עפעס אן בייסין און מיט דעם עסן ווארט ער ביו
זייגער צוועלף :

מז חול המועד איז רעכט אים צוא טאן דיא תפילין פאר אתרוג בענטשן :
מז ווען מען בענטשט אתרוג שאקילט מען מיט דעם לולב זעקס מאל איין מאל
קעגין מזרח דאש אנדרע מאל קעגין דרום דאש דריטע מאל קעגין מערב דאש
פערטע מאל קעגין צפון דאש פינפטע מאל גלייך ארויף און דאס זעקסטע מאל
גלייך אראפ * און דער חזן שאקילט אין הלל אויף זעקס מאל ווען ער זאגט הודו
בייא אמליכין ווארט שאקילט ער איין מאל נאר ניט ווען ער זאגט ליי * און ווען
ער זאגט יאמר נא ישראל שאקילט ער אויף בייא אמליכין ווארט איין מאל * אפר
ווען ער זאגט יאמר נא בית אהרן און ווען ער זאגט יאמר נא יראי יי שאקילט ער
ניט * און ווידר ווען ער זאגט בידע מאל אגא יי הושיעה נא שאקילט ער אמליכס
מאל זעקס מאל * אבער אגא יי הצליחה נא שאקילט ער ניט און פאר יהלילה
שאקילט מען צווייא מאל צוא זעקס מאל :

יז בשעת מען בענטשט אתרוג אדר מען האלט אים צוא הלל און צו די הושענות
טאר מען צוא דעם אתרוג ניט שמעקין * אבער אנאנצין טאג מעג מען צו אים
יזא שמעקין נאר מען מוז מאכין דיא ברכה המתן ריח טוב בפרות * און אויסשבת
חול המועד מעג מען אויף שמעקין צום אתרוג * אפר דעם לולב טאר מען שבת חול
המועד ניט רירין פון דעם ארט ווארום ער איז מקצה :

יח מען מעג יום טוב צוריק לייגין דעם אתרוג אין דעם איינגעם באוויל אריין וואס
ער איז גילעגן פון ערב יום טוב אן אפר אין איין אנדרין באוויל אריין טאר מען
אם אום יום טוב ניט לייגין ווארום דער באוויל בקומט פן אהדוג איין ריח * און
דאש טאר מען יום טוב ניט טאן :

יט די ערבה פון דעם לולב מוז זיין צווייא צווייגליך * און דיא ערבה וואש אנבריי
האט אום יום טוב אויסגיריסין פון דער ערד טאר מען אין דעם טאג איר ניט
צוא פינגרין צום לולב און מיטאר איר נאר ניט אן רירין ווארום זיא איז מקצה
אפר אז ער האט איר גיריסין דעם ערשטין טאג יום טוב מעג מען איר צו פינגרין
צום לולב דעם אנדערין טאג יום טוב :

כ אז דאש רוב פון דיא בלעטער אין דעם לולב זיינען שמארק גישפאלטין דאס
הייקט אמליכעם בלאט איז גישפאלטין פון אויבין אראפ ביו מער פון דר העלפט

אין דר לולב פסול און מיטאר מיט אים גיט אַתרוג בענטשן • אונ אָו דיא בלעטער זיינן גאנץ נאר דאס רוב בלעטער זיינען שטארק טרוקען אָו מען ביינט זייא איין צו ברעכן זייא זוף אָדר אָו מען רירט זייא אָן מיט דעם נאָגל צו ברעקלן זייא זוף אין דר לולב אויף פסול אונ אָו עש איו פון דעם לולב דער זשיץ אפגבראָכן אין אויף פסול : כּאָ דער אַתרוג מוז ווייניגסטנס אָו גרויס זיין וויא איין איי • אָבר קלענער אין ער פסול • אונ אָו ער אין גאנץ גרין וויא גראָו אין ער אויף פסול אונ אָו עס פעלט פון דער הויט אפילו דאש מינדסטע אין ער אויף פסול • אונ אָו ער אין זשפאלטן פון אויבין ביז אראפ טיף אין דר שאלאכץ אריין אין ער אויף פסול • אָבר אין ער אין נאר אין דער מיטן גישפאלטן • אָבער פון אויבין אונ פון אונטן אין עפיים גיבליבין גאנץ אין ער פֿשר • אָו עש פעלט דער פֿיטם אין ער אויף פסול • אונ אָו עס פעלט אונטן דאש שטיקיל וואש עס בלייבט פון דר צווייג אונ עס אין אויף דעם ארם אַנריביל אין ער אויף פסול • אָבער אָו דאש שטיקיל אין נאר האלב אפ גיבראָכן אונ עש אין קיין גריביל גיט דא אין אַתרוג אין ער פֿשר • אונ אָו ער אין גאנץ קיילערדיג אין ער אויף פסול :

כּב עש זיינען נאָך דא דניס בייא דעם אַתרוג ווען ער אין פֿשר אָדר פסול דאש פאר שטייט אָבער נאר דער למדן • ווער עס וויל האבין איין פֿשרין אַתרוג זאל ער גיין מיט אלמדן ער זאל אים אָים קלייבן אונ מיזאל גיט קאָרג זיין אויף קיין געלט ווארום דאס אין אַנרויסע מצוה :

כּג אין דיא ערשטע זעקס מען • דאס הייסט דיא צווייא מען יום טוב אין פיר מען חול המועד • זאגט מען איטליכין טאג נאָך מוסף איין אַנדערע הוי זעא • אונ דאס אין אזויווען דער ערשטער טאג סוכות גיפאלט מאנטאג זאגט מען דעם ערשטן טאג למען אַמקה • דעם אַנדערין טאג אָבן שתיה • דעם ערשטן טאג חול המועד אַערוך שועי • דעם אַנדערין טאג אום אָני חומה • דעם דריטן טאג אל למשעות • שבת חול המועד אום נצורה • גיפאלט דער ערשטער טאג יום טוב אום דיינסטאג • זאגט מען דעם ערשטן טאג למען אַמקה • דעם אַנדערין טאג אָבן שתיה • דעם אַנדערין טאג אָבן שתיה • דעם ערשטן טאג חול המועד אַערוך שועי • דעם אַנדערין טאג אל למשעות • שבת חול המועד זאגט מען אום נצורה • אום וונטאג זאגט מען אָרון המושיע • גפאלט דער ערשטער טאג סוכות אום דאנערשטאג • זאגט מען דעם ערשטן טאג למען אַמקה • דעם אַנדערין טאג אָבן שתיה • שבת חול המועד אום נצורה • דעם אַנדערין טאג חול המועד זאגט מען אַערוך שועי • דעם דריטן טאג אל למשעות • דעם פערטן טאג אָרון המושיע • אונ אָו דער ערשטער טאג סוכות גיפאלט אום שבת זאגט מען דעם ערשטן טאג אום נצורה • דעם אַנדערין טאג למען אַמקה • דעם ערשטן טאג חול המועד זאגט מען אַערוך שועי • דעם אַנדערין טאג אָבן שתיה • דעם דריטן טאג אל למשעות • דעם פערטן טאג אָרון המושיע •

כּד הישענא רבה אין איין יום הרין איבער דעם אין מען אויף דיא גאנצע נאכט אונ מען לייענט משנה תורה אונ מען זאגט גאנץ תהלים אג סען בעס זיין ליבוי

הוי הזכות סוכות אדם פא

ליבין נאמען ער זאל אונז שיינקען איין גליקליך יאר. אין דער פריא ציגט מען אן דיא יום כפור ליכט אונ דער תון גייט אין קיטיל אונ מען זאגט שבת ברכות דאס הייבט למנצח מזמור לדוד השמים מספרים מיט דיא איבעריגע קאפיטלאך ביו לאורך ימים אבער נשמת זאגט מען גיט. פאר דעם אויס נעמען זאגט מען אין פסוק. ווען מען נעמט אויס זאגט מען שמע ישראל אונ יי יי אונ דעם רבוננו של עולם אזו וויא יום טוב. צו מוסף זאגט מען געריצה. אויך איז דר מנהג אז דער תון זינגט ארון עולם אונ ברה שאמר אינ התורה צונו מיט דעם ניגון פון ראש השנה. הושענא רבה נאך מיטאג אדער שמיני עצרת איז מען מעביר דיא סדרה וזאת התורה וויא דר דין איז שנים מקרא ואחד תרגום:

כה דיא הושענות וואש מען שלאגט אפ הושענא רבה. פאר מען גיט אונעק ווארפין ווארום עם איז נאך אמציה ואף. איבער דעם זאל מען זייא פאר פּרענען:

כו איינעמליך איז גיט דא קיין דין וויא פיל צווייגליך עם דארפין צוא ויין אין דער הושענא. אבער דער מנהג איז צוא מאכין אימליכע הושענא פון פינף צווייגליך. אונ דער דין איז אז אפילו עם איז נאך דא איין בלעסיל אויף דעם צווייגל איז שוין אויף גינג אבער שייין איז ראש גיט. איבער דעם איז רעכט אויס צוא קלייבן צווייגלאך וואס האבין פיל בלעסער:

כז שמיני עצרת בייא דער נאכט מאכט מען קידוש אין סוכה אונ מען מאכט שהתינו אבער מען זאגט גיט מער דיא ברכה לישב בסוכה. אונ מען עקט אין סוכה בייא דער נאכט אונ אין דער פריא:

כח שמיני עצרת אין דער פריא פאר מוסף רופט אויס דער שמש מען זאל זאגן משיב הרוח. אונ דער עולם זאגט שוין תיבף אין שמונה עשרה פון מוסף משיב הרוח ומזריד הנשם. דאש זאגט מען דעם גאנצין ווינטער ביו צוא מנהג פון דעם ערשטין טאג פסח:

כט שמחת תורה בייא דער נאכט זאגט מען אין קידוש שהתינו. אונ אין אנדערע מדינות איז דער מנהג אז מען לייגט אין פרישה ברכה. אונ מען רופט אויף דער צוא ברוך לוי אונ ישראל. אבער אין פיל מדינות לייגט מען בייא דער נאכט גאר גיט:

ל שמחת תורה אין דער פריא נעמט מען אויש אלע ספרים צוא דיא הקפות. דער נאך לאזט מען איבער דרייא ספרים צום לייגען אין איינעם לייגעט מען דיא סדרה ברכה ביו מעונה עטליכע סאל בדי יעקער זאל עולה לתורה ויין. דער נאך לייגעט מען דעם תורה פון מעונה ביו אויש. דער נאך לייגעט מען דעם תורה בראשית אין דעם אנדערין ספר פון בראשית ביו אשר ברא אלהים לעשות אונ מען זאגט תצי קדיש אונ מען לייגט אין דריטער ספר מפתיר. ווען מען האט אבער גיט מער נאר צווייא ספרים לייגעט מען אין דעם ערשטין ברכה. אין דעם אנדערין בראשית אונ וידער אין דעם ערשטין מפתיר:

לא שמחת תורה דוכינת מען גיט. דער טעם איזווייל דער עולם מאכט קידוש נאך

נאך דעם ליינענען • אָבער אין אַנדערע קהלות דוכניט מען צו שחרית :
לב דאש וואס מען שיקט פולווער אום שמת הורה • און איין גרויסע עבירה און
מען דארף ראש צו פאר ווערין :

ע דינים פון חנוכה וכו טז סעיפים

אין חנוכה האבין זיך צו אונזערע עלטערין צווייא גרויסע נסים גיטראפין • דאש
עקשטע איז גיווען ווען די יונגים האבין איבער אידן גיהערשט זיי האבין אונזערע
עלטערין גרויסע צרות אן גיטאן זיי האבין פאר באטן צו לערנן הורה צווא האלפן
שבת און מילה • דער נאך זיינען זייא נאר אן גיפאלין אויפן בית המקדש און האבן
זריגען גיוואלט אריין שטעלין זייערע בילדער זיינען קענין זייא אויף גישטאנען די
פנהים גדולים פון דער פאמיליע חשמונאי און האבין מיט זייא מלחמה גיהאלטן ביו
זייא האבין זייא ארויש גיאנט אום דעם הייליגין לאנד און אידן האבין ווידר אללין
גיהערשט איבער צווייא הונדערט יאר • דער טאג וואש זייא האבין די יונגים ארום
גיאנט איז גיוועזן פינף און צוואנציג טעג אין כסלו • דעמאלט האט מען גיט
גפונן נאר איין קריגיל בוימיל פאר חמיות מיט דער חמיות פון דעם בון גדול
איז גיוועזן פער גיט צו ברענן אויף איין טאג • ווארום דיא איבעריגע פלעשר זיינן
אפן גיוועזן האט מען זיי גיט גיטארט ברענן טאמך האבין די יונגים זייא אן גיריט
עס איז אָבער איין גים גישעהען אז דאש איין קריגיל בוימיל האט גברענט אכט טעג •
ביו מען האט גיבראכט איילבערמין און מיהאט אויש זיי גיפרעקט פרישין בוימיל •
דורף דעם האט מען דעמאלט גימאכט אז מען זאל אלע יאר מאכין חנוכה פון דעם
פינף און צוואנציגסטן טאג אין כסלו ביו אכט טעג • מען זאל אלע נאכט אנצינדן
בוימיל ברי מען זאל זיך דער מאנען אן דעם גרויסן גים און הילף וואס מיר זיינען
דעמאלט גיהאלפן גיווארין • דאש ווארט חנוכה איז שייטש באנייען ווארום מען
האט דעמאלט באנייעט דאש בית המקדש וואש דער שונא האט עס אלאנגע צייט
פאר אום הייניקט • איבער דעם מוז מען אין דיא דאווע אכט טעג פרייליך זיין
און דעם אויבערשטן לויבן און ארעמע לייט געבן צווא עסין :

דאס אַנדערע נס איז גיווען ווען דער אנטייכס הרשע האט פאלענערט ירושלים
און אידן זיינען גיוועזן אין איין זייער גרויסער גויס האט זיך אפרומע
קרוא איינגישטעלט דאס לעבן און איז גיגאנגן צום שונא אין לאנד אריין • דארט
האט זיא מיט איר חכמה און שוינקייט נושא חן גיוועזן בייא דעם יענעראל ווא
האט פאר אים גימאכט איין סעודה פון זייער גוטע מאכלים און פיל גיוואלציגס קעז
דאש האט אים שטארק גידארשט • ער האט גיטרנקען פיל וויין ביו ער איז שטארק
אנטשלאפן גיווארין • און וויא זיא האט גיזעהן אז ער איז אלע זיינע לייט שלאפי
פעקט האט זיא אים אפ גישניטן דיא קאפ און איז מיט אים גילאפן קיין ירושלים •
איצינד זיינען דיא אידן גישווינגט איבער גיפאלין דאש לאנגער פון דעם שונא און
האבין אים שטארק גישלאגן ווארום עס איז נאך גיט גיוועזן קיין יענעראל ווא
זאל

פב חיו דיני חנוכה אדם

ואל קאמאנדירין • אונ דאש הייליגע לאנד איז בעפרייעט ג'ווארין פון דיא רשעים • דורך דעם האט מען דעמאלט גימאכט איין גרויזשע לאמינאציע • אונ עש איז גיבליבן מען ואל אלע יאר אין דעם זעלביגן צייט שטארק באלייכטן דיא הייזער אונ דיא שולן צוא גידיינקען דאש גרויזשע גס וואש זיין ליבער נאמען האט אונ פאר צייטן גיטאן :

א נאנגן חנוכה טאר מען גיט פאסטן אפילו איין יאר צייט • אבער אין תענית חלום מעג מען יא פאסטן • נאר ערמו נאך חנוכה נאך אמאל פאסטן וואש ער האט חנוכה גיפאסט • אויך כאכט מען חנוכה קיין דקפד גיט אונ מען זאגט גיט קיין צדוק הדין :

ב דער עיקר מצוה איז חנוכה ליכט צוא ברענען גוטע בוימיל • אבער אז ער האט גיט קיין בוימיל מעג ער ברענען אייל אדער וועקסענע ליכטלאך • אדער אין אנדערע זאך וואש ברענט • אונ אז ער ברענט ליכטלאך ואל ער גיט שמעלן איינס העכער אונ איינס גידיינגער נאר אלע מזוין גלייך שטיין • אונ עש זאלן גיט זיין צו נאהענט איינס לעבין דאש אנדערע ווארום דורך דעם שמעלצן זייא באלד אויס • אונ אימליכעם ליכטיל מזו זיין אליין • גיט צוא זאמען גיפלאכטן אויש עמליכע שטיקלאך :

ג דאש ארמ פון די חנוכה ליכט • איז גנטוועדער בייא דער מיר אין דער לינקער זייט • קענין איבער דער מזוה • אדער בייא דעם פגענטער • אין דיא ערשטע נאכט ציגט מען אן דאש ליכטיל אין דער רעכטער זייט • דיא אנדערע נאכט ציגט מען אן דאם ערשטע ליכטיל אין דער רעכטער זייט אונ דער בייא דאש אנדערע • אונ אזו גייט עש אלע נאכט ווייטער ביו ער קומט צום אכטן ליכטיל אין דער לינקער זייט • אין שאל שמעלט מען די חנוכה ליכט אין דער דרום זייט • אונ וויא צו ציגדין האט אימליכע שטאט איר אייגענעם מנהג • אנדערע ציגדין פון מזרח קעגן מערב • אונ אנדערע אנדערש :

ד מען מזו אזו פיל בוימיל אן גיסן אז ער זאל ווייגיגסטענס ברענען אהאלבע שעה • אונ דיא וועקסענע ליכטלאך מזוין אויך ברענען אהאלבע שעה :

ה דיא צייט פון חנוכה ליכט פגענטשין איז מינף וויא עס ווערט נאכט • אי שול פגענטש מען נאך מנהג • אונ אין דער היים פגענטשט אימליכער נאך מעריב אונ מען מזו זעהען צו פגענטשין חנוכה ליכט בייא צייטן פל זמן דיא הויז מענטשן זיינען אויף בדי אלע זאלין הערין • אונ וויא באלד עס ווערט נאכט טאר מען גיט עסין אונ קיין מלאכה גיט טאן אונ אפילו גיט לערנן • ביו מען פגענטשט חנוכה ליכט • ו מען טאר פון דיא חנוכה ליכט קיין הנאה גישט האבין • אפילו צוא עסין אדער שרייבין אדר לערנן דר בייא • אונ מען טאר עש גיט פאנדיין אויף קיין שום אנדערע זאך • איבער דעם לאזט מע דעם שמש אויך ברענען לעבין די חנוכה ליכט • בדי אז מען נעמט עפס ויא הנאה האבין פון דיא חנוכה ליכט ואל מען קיין עבירה

עבירה גיט האבין • ווארום דער בייא איז דאך דא די ליכטמייט פון שמש און דאש אליין איז אויף נינג :

ז דיא ערשטע נאכט פון הנוכה מאכט מען דרייא ברכות • להדליק נריאון שעשה נסים • און שהחיינו • אבער די איבעריגע נעכט מאכט מען נאר צווייא ברכות • להדליק נר און שעשה נסים • אבער אז ער האט דיא ערשטע נאכט נאר גיט אן גיצונדין הנוכה ליכט • אדער ער האט ווא גיצונדין • נאר ער האט פאר געסין צו מאכין שהחיינו • מאכט ער דיא אנדערע נאכט שהחיינו • האט ער דיא אנדערע נאכט אויף גיט גיצונדין אדער ער האט זיך דעמאלט אויף גיט דר מאנט שהחיינו צוא מאכין • מאכט ער שהחיינו אין דער נאכט וואש ער דער מאנט זיך אדער וואש ער הייבט אן צוא צינדין • און אזוי איז עס ביז אויס הנוכה • וועלכע נאכט ער צינט צום ערשטן מאל אדר וואש ער דר מאנט זיך דעמאלט מאכט ער שהחיינו : ד פרייטאג צוא נאכט בענישט מען פריער הנוכה ליכט און דער נאך בענישט מען שבת ליכט • און מוצאי שבת בענישט מען הנוכה ליכט נאך הברלה • און אין שול צינט גען אן הנוכה ליכט פאר הברלה :

ח אלע ציט מען הנוכה זאנט מען גאנץ הלל • און מען זאנט גיט קיין תחנון און גיט אל ארף אפיס און גיט למנצח • און שבת זאנט מען גיט קיין צדקה צדק • ווייבער מוזין אויף בענישין הנוכה ליכט • נאר אז ויא האט איין מאן זאנט ויא נאך אמן נאך דיא ברכה פון זיין בענישין און איז יוצא • האט ויא אבער גיט קיין מאן אדער דער מאן איז גיט אין דער היים • מוז ויא בענישין הנוכה ליכט : יא ווער עש איז אין דער פרעמד און ווייס אז זיין ווייב צינט הנוכה ליכט אין דער היים • הערט ער דיא ברכות פון איין אנדערין וואש בענישט הנוכה ליכט • דער נאך צינט ער ליכט אן אברכה • האט ער אבער קיין ווייב אדער ער ווייס אז ויא בענישט גיט הנוכה ליכט • מוז ער בענישין הנוכה ליכט דארטין וואו ער איז • און אז עס איז גיט מיגליך זאל ער צוא שטייער געבין דעם בעל הבית אויף בוימיל קרי ער זאל קויפן אביסיל מעהר בוימיל וויא מען דארף • האט ער שוין אויף אהלק אין דער מצוה :

יב אז מען צינט הנוכה ליכט אין איין לייטענעם לעמפיל • זאל מען שוין די אנדערע נאכט דרינגען גיט מער צינדין • ווארום עש איז שוין גיט שוין • איבער דעם איז רעכט צוא האבין איין וילבערנעם אדער אפעשענעם אדער ווייניקסטנס אפלטע ענעם לעמפיל :

יג אייגענמליך מען מען ברענען יעדער אייל • אבער ווער עס וויל די מצוה מאן וויא עס דארף צו זיין • זאל ער געמען דעם בעסטן רייניקטין בוימיל • אויף דיא קנויפן מען מען מאכין פון וואש מען וויל • אבער מעהר מצוה איז איין באוילגע קנויט :

יד ווען מען האט פאר געסין צוא זאגן על הנסים אין דער שמונה עשרה און דער מאנט זיך ערשט נאך וקה נאך להודות אדער אפילו נאך ברוך אלה יי • איז

שוין

חיי דיני חנוכה אדם

שוין פאר פאלין און ער זאגט נים סער • דער מאנט ער זיך אבער פאר ברוך אמה
יי • אפילו ער האלט שוין בייא ועזרהינו סלה • זאגט ער דא על הנסים :
מז אז ער פאר נעמט אין בענטשין צוא זאגין על הנסים און דער מאנט זיך ערשט
וויא ער האט שוין גזאגט דעם שם פין דער ברכה פון ועל הכל אדער ער האלט
שוין ווייטער זאל ער פאר הרחמן הוא זיכנו זאגין הרחמן הוא יעשה לנו נסים
ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה דער נאך זאגט ער בימי
מתיהו ביו לשמה הגדול :

עא דיני ארבע פרשיות ובו די סעיפים דינים פון ארבע פרשיות

א דער שבת פאר ראש חודש אדר • און אין איין טבור יאך פאר ראש חודש
אדר שני • איז פרשת שקלים • ווארום ווען ראש בית המקדש איז גישטאנען האט
יעדער גיבוט געבין איין האלבין שקל אויף דיא קרבנות וואש מען האט אן גיהויבין
ראש חודש ניסן איין צוא קופין • און מיט איין חודש פריער • דאש הייסט אום
דאש חודש אדר האט מען אים גירופין או יעדער זאל בריינגען דעם האלבין
שקל • דעם דאזיגן שבת לייענט מען מפסיר אין אנדערין ספר דיא פרשה פון
שקלים אין כי תשא • און אז ראש חודש אדר גיפאלט אום שבת לייענט מען
באר ביו ששי אין דער סדרה פון דער וואך • און שביעי לייענט מען אין אנדערין
ספר די פרשה פון ראש חודש ראש הייבט וביום השבת ובקראשי חישבם און זאגט
הצי קדיש און אין דריטן ספר לייענט מען די פרשה פון שקלים און אז מען האט זיך
סועה גיוועזן און האט אן גיהויבין צוא לייענען שביעי דיא פרשה פון שקלים •
לייענט מען אויש • און מען לייענט מפסיר דיא פרשה פון ראש חודש :

ב דר שבת פר פורים איז פרשה זכור • מען נעמט אויס צוויי ספרים אין אייגס לייענט
מען די סדרה פון דר וואך און אין אנדערין לייענט מען מפסיר אין פרשת כי תצא
פון זכור את אשר עשה לה עמלק ביו צום לעצמי ווארום הן איז ארויש גיקומן פון עמלק
און מיט דעם גידיינקן מיר דאש גרוישע נס וואש דר אויבערשטר האט אונז דעמאלט
גיטאן אין דעם דאזיגן שבת סאר נים מפסיר זיין איינער וואש איז נאך נים בר
מצה • און ווער עם וואונט דארטין וואו עש איז קיין מנין גיטא • אדר ער איז נים
גיזונט און קאן נים גיין אין שול אריין • מוז ער אין דער היים לייענן דיא פרשה
פון זכור מיט סראפ און מיט גרויש פונה :

ג דער שבת וואש פאר פרשת החודש איז פרשת פרה • מען נעמט אויס צוויי
ספרים • אין איינעם לייענט מען דיא סדרה פון דער וואך און אין דעם אנדערין
לייענט מען מפסיר דיא פרשה פון דער פרה ארויבא אין דער סדרה חוקת • ווארום
ווען ראש בית המקדש איז גישטאנען האט מען דעם עולם צוא וויסן גיגעבין אז
איינער זיא גייען עולה רגל זיין קיין ירושלים זאל זיך יעדער גייגן ער זאל נים
כמא זיין כדי ער זאל קענען בריינגען דעם קרבן פסח • אויך אין דעם דאזיגן שבת

דופט מען גיט אויף צוא מפסיד איינעם וואש איז נאך גיט בר מצוה ?
 ד דער שבת פאר ראש חודש גיטן איז פרשת החודש * מען נעמט אויש צווייא
 ספרים * אין איינעם לייגעט מען דיא סדרה פון דער וואך * און אין אנדערין
 לייגעט מען מפסיד דיא פרשה החודש הזה לכם * און אז ראש חודש גיפאלט אום
 שבת * איז דעמאלט פרשת החודש * מען נעמט אויש דרייא ספרים * אין איינעם
 לייגעט מען ביי נאך שני דיא סדרה פון דער וואך * אין אנדערין לייגעט מען שביעי
 פון שבת ראש חודש און זאנט חצי קדיש און אין דריטן לייגעט מען מפסיד דיא
 פרשה החודש הזה לכם :

עב הלכות פורים ובו יא סעיפים
דינים פון פורים

א אפטר תענית איז איינגעמליך אויך אמאג וואש אויסליכער איד מוז אין אים
 פאסטן * נאר אמעברת און אויגעדיגע אדער אפילו וואש האט אויגן
 שטערצין * אדער אקומפעטארין ביי חודש נאכין קימפעט * דיא אלע מעגן עסין
 ווען דאש פאסטן ארט וויא שטארק * אבער אגיווער מענטש מוז פאסטן *
 ב דער מענטש איז מחוייב צוא לייגען דיא מגילה בייא נאכט און איבער צוא
 לייגען נאך איין מאל אין דער פריא ווארום דאש איז איין אנדריינקונג אויף
 דעם גס וואש דער אויבערשטער האט גיטאן צו די אידן וואש פלעגן שרייען טאג
 און נאכט פון פיל צרות * און דיא צייט צוא לייגען דיא מגילה בייא טאג איז דעם
 גאנצן טאג פון די צייט וויא די זון גייט אויף ביי סוף טאג און ווען ער האט גילייגעט
 דיא מגילה גלייך וויא דער מארגן שטערן איז אויף גיגאנגען איז ער אויך ווצא
 און דיא צייט פון צוא לייגען דיא מגילה בייא נאכט איז פון אנטאג נאכט וויא
 שטערן הייבן זיך אן צו זעהען ביי סוף נאכט * אבער איידער שטערן זעהען
 זיך טאר מען גיט אן הייבן צוא לייגען דיא מגילה און האן עש איז אים
 זייער שווער צו פאסטן פון דעסט וועגן טאר מען גיט לייגען איידער שטערן
 זעהען זיך * און דער וואש לייגעט איידער שטערן זעהען זיך איז ער נאר גיט
 ווצא * און אפילו ער האט נאר אהאלבע מגילה גילייגעט איידער שטערן זעהען
 זיך און דיא אנדערע האלבע קומט אויש אין דער צייט איז ער אויך גיט ווצא *
 מוז ער איבער לייגען אין גאנצן ווען דיא צייט איז * און ווען ער האט זייער
 קיין צייט גיט אדער ער איז זייער שלאף פון תענית מען ער עשוואש פאר זוכען
 כדי צוא שטארקן דיא הארץ ער זאל גוט מעגען הערן דיא מגילה לייגען נאר
 קאווע אדער טייא אבער גיט קיין עס | אדער איין אנדר משקה :

ג אפילו לערנן תורה וואש דאס איז גיליבן קעגן אלע מצות איז מען אויך מבטל
 כדי צו הערן די מגילה לייגען מיטן כנין * ווען אפילו ער קאן שפעטער מאכין
 אכנין בייא זיך * זאל ער מיט דיא ווייב און קינדער אויך גיין בעסער אין שול
 ווען

חיי דיני פורים אדם פד

ווען אלע ליענען דיא מגילה ווייל דער נם איז גרעשער אז עס איז אנרויסער
עולם אין שול :

די אלע זיינען מחויב צוא הערין דיא מגילה ליענען סייא מענער סייא פרויען אויף
אין מען מחויב אין צו גיוואונען דיא קליינע קינדער צוא דער מצוה ווארים זיי
זיינען אויף גיוועזין אין דיא גזירה אז מען זאל זייא אויף אויש הרנגן נאר זייא
זיינען יוצא ווען אפילו זייא ליענען גוט אליין נאר זייא הערין פון איין אנדערין
לייענענדיק דיא מגילה נאר זייא מחזין הערין פון אזו אמענטש וואס ער איז מחויב
אליין צוא ליענן די מגילה . אונ איינער פון זייא אז ער קיינעמ זיינען דיא איבעריגע
וואש הערין גוט יוצא מיט דעם ליענען . נאר אין איין גויס מעג איין אשה ליענען
פאר זיך אין איין פשרה מגילה :

די דיא מצוה פון מגילה ליענען איז דווקא מיטין סגנון אונ איינער ליענעמ אונ דיא
איבעריגע הערין גוט צוא . נאר אז עש איז גיטא קיין סגנון . אין דער דין אזו .
ווען אלע פאר שטייען צוא ליענען ליענעמ אימליכער פאר זיך . נאר בדיעבד אז
איינער האט גיליענעמ מוציא צוא זיין דיא איבעריגע אונ זייא טראכטין אויף יוצא
צוא זיין מיט זיין ליענען זיינען זייא יוצא בדיעבד . אונ איין דעה איז פארנאען אז
אפילו לכתולה זאל אויף בעסער איינער ליענען אונ זייא זאלין הערין ווייל אזוא
איז גרעסער דר נם . אונ ווען איינער פאר שטייט צוא ליענען אונ דיא אנדערע
פאר שטייען גוט איז נאך אלעמען נאך בעסער אז דער וואס פאר שטייט זאל ליענען
אונ די איבעריגע זאלין הערין . דיא מגילה מוז זיין גישריבין אויף פארמעט אונ מען
סאר גיט גישריבין אין איר קיין גקודות אונ טראפאונ דיא דינים וויא עש זאל זיין
גישריבין אין אויף מיט וואש מען גייט איר צוא זאמען דיא יריעות אונ אנדערע
דינים גפינט מען אין שולחן ערוך . אונ ווען עס איז אלעש גיטאן גיווארין בפשרות
אזו וויא דער דין איז מעג מען מאכין אברכה אויף איר ליענען אבער אז עס איז
גישריבין אויף איין פאפיר אדער גירוקט דהיינו אין אהומש הנם ער מעג בשעת
הדחק ליענען אבער קיין ברכה סאר מען גיט מאכין . אין איין גיבולתע מגילה סאר
מען ט ליענען אונ אפשיטא גיט קיין ברכה מאכין נאר פון דעסט וועגין אויב ער
האט גיליענעמ אין איר איז ער יוצא :

ו ווער עס זיצט שבעה . גייט ער פורים אן גטאן אין די שיה אונ יוצט אויף אביינגל
אונ אז ער קאן גיט האבין בייא זיך אין דער היים זאמנן מעג ער גיין אין שול
אריין צו הערין דיא מגילה ליענען . אונ שושן פורים זיצט ער אויף גיט קיין שבעות
ז ביינע מעג פורים מאכט מען גיט קיין הספד אונ מען זאמנט גיט קיין צדוק הרין .
אונ מען סאר אין זייא גיט פאסטין . אונ אז עש איז איין עבוי יאר . האבן ביינע
מען פון קליין פורים אויף דעם אייגענעם דין :

ח איין אבל מוז שיקין שלוח סנות אבער אים שיקט מען גיט קיין שלוח סנות
דעם גאנצין יאר וואס ער איז אין אבל :

ט ווען בייא איינעם איז חם ושלוס אימעצער גישטארכין אסתר פגענית אונ דיא
סבורה

קבורה ונעט ערשט זיין פורים ביא טאג. האמשע ער איז איין אונג. דאווינט ער ביא נאכט און הערט די מגילה לייגען. נאר אין דר פריא זאל ער ווארטן ביו נאך דער קבורה. און דעמאלט זאל ער ערשט דאוונען און זאל די מגילה לייגען אדער איין אנדער זאל אים פאר לייגען. אכר קיין תפילין זאל ער ניש לייגן. און אז ער האט גיהערט די מגילה לייגען פאר דער קבורה איז ער אויף יוצא. פון דעםט וועגן איז רעכט ער זאל שפעטער נאך דער קבורה לייגען די מגילה אן אפרכה. די סעודה פון פורים מוז זיין ביא טאג. איבער דעם מוז מען גאנץ פריא דאוונג מנהג און זעצין זיך צוא דר סעודה ווען עש איז נאך טאג. און אז פורים גפאלט אים פרייטאג מאכט מען דיא סעודה ביא טאג.

יא יעדער מענטש מוז שיקין משלוח מנות. דהיינו צוויי מיני פארטיגע אוכלי אדער צוויי מיני משקה אויך דארף יעדער נעבין מנות לאביונים דאש היינט צוויי אריקע לייט יעדערין איין סמפע. און ווייבער זייגען אויך מחויב צו שיקין משלוח מנות ומנות לאביונים. נאר ווייבער מוזן שיקין צוא ווייבער. יב ביידע מען פורים אויך ביידע מען קליין פורים זאגט מען ניש קיין פתחנן און ניש אל ארף אפם און ניש למנצח.

יג ווען עש איז איין ברית מילה אים פורים איז מען מי פאר דער מגילה לייגען. יד ווען מען פארנעמט פורים צוא זאגן ער תגסים אין דאוונען אדער אין בענטשין. איז דער אייגענער דין וויא מיר האבין גלשריבין ביי תנופה. נאר ער זאגט נאך בוכן הזה. בימי כרדכי ואסתר ביו על העץ.

מו ווען עס טרעפט זיך אפריון הבן אים פורים מאכט מען א סעודה אקראט וויא

אין איין אנדערין טאג. און מען קעג אויף מאכין אהתונה אים פורים. אכע דאש טרעפט זיך קיין מאל ניש. ווארום נאך וואש זאל מען האבין די תנונה און פורים ווען איסליכער מענטש זיצט ליבער ביא זיך אין דער היים און פרייט זי מיס זיין ווייב און קינדער. ליבערשט מאכט מען דיא חופה אסתר תענית ביי דער נאכט. דעמאלט קאן מען האבין אגרויסין עולם. הש"י זאל נעבין עס זאל זי ביא אלע אידין שמחות. און מיר זאלן ווכה זיין צוא זעהען דיא גאולה במהרה בימינו אמן.

תם ונשלם ספר חיי אדם • בעזרת יוצר האדם

ספר חכמת אדם

נעתק

מהספר חכמת אדם בלה"ק שחבר הרב המאוה"ג
מהר"ד אברהם דאנציג ז"ל מ"ץ דווילנא .

דיא דינים פון שולחן ערוך יורה דעה אונ פון אנדערע פוסקים
זועלכע עם זיינען גייטיג פאר איטליקען אידן צו וויסען . זיינען דא איבער
גיזעצט אין עברי טייטש גאנץ קלאר אונ דייטליך דאס יעדער זאל עם
קענען לייכט פאר שטיין .

לוח המפתחות

ב

פערצייבענעש פון אלע דינים וואש שטייען אין דעם חכמת אדם :

א איין ברוך און איין לוי * און ווי דער וויא דער פאטער מוז זיך גוהג זיין קעגין זיינע קינדער :

ב הלכות רבית * אלע דינים פון פראצענט געמען * וועלכעש מען טאר נישט און וועלכעס מען מעג * און וויא אזוא צוא מאכין איין היתר עסקא און וויא אזוא מען מוז זיך שטארק אפ היטין פאר אנדערע זאכין וואש געהען אויף אויש וויא פראצענט :

ג דיני ממונות * אלע דינים פון משא ומתן און געלט זאכין :

ד דיני מילה * ווען דיא צייט איז דער פון * און ווען מען מעג אפ לייגין דיא מילה אויף שפעטער * און וויא אזוא דער מנהג איז בייא דער קילה :

ה דיני פרוה חבן * אין וועלכין טאג מען מאכט דעם פרויזן הבן * און וויא אזוא דער מנהג איז דער בייא * און ווער עש דארף קיין פרויזן הבן נישט מאכין * און וויא פיל געלט מען מוז געבין דעם בהן :

ו דיני בכור בהמה שהיה * וואש מען מוז טאן ווען דיא בהמה פון איין איד האט איין בכור * און בייא וועלכע בהמות דער איד איז דער פון פטור * אויך וויא דער דין איז ווען איין אייניל גיווינט איין בכור :

ז דין אוחז ואת בנו * אין וועלכין טאג מען טאר דיא בהמה נישט שחטין * און וויא אזוא מען מוז טאן ווען מען פאר קויפט איין אנדערין איין בהמה וואש מען ווייש אז יענער וועט זיא שחטין :
ח הלכות אישות * פון מאן און חייב * פן דער

הלכות מליחה * אלע דינים פון פלייש זאלצין * וויא אזוא מען זאל זאלצין און ווען דיא צייט איז צוא זאלצין * און וויא מען זאל זיך גוהג זיין מיט דעם קאפ און דיא פיס * לונג און לעבער * גירין * מילץ * אייטער * און איין קאגין פון איין קאלב :

ט דיני תולעים * וועלכע זאכין מען מוז קלייבין אויב עש איז אין זייא נישטא קיין ווערים און דינים פון ווערימדיגין רעמאך :

דיני מאכלי נכרים * דינים פון ברויט און אלע עסין ווארג פון איין נכרי :

י הלכות חלה * פון וועלכין טייג מען מוז חלה געמען * וויא גרויש דאש טייג מוז זיין און וויא גרויש דיא חלה מוז זיין און ווער עש מוז חלה געמען :

יא דיני הכשר כלים * וויא אז מען מוז בשרין כלים וואש זיינען מרפה אדער וואש מען קויפט בייא איין נכרי * און וועלכע זאכין מען מוז גליען אין פייער :

יב דיני מאכלות אסורות * אלסדינג וואש דער איד טאר נישט עסין און נישט טרינקען * און דינים פון בלאים און פון שעטנז :

יג דיני צער בעלי חיים * וויא אזוא מען מוז זיך היטין קיין לעבעדיג באשעפענעש קיין יסורים נישט אן צוא טאן :

יד הלכות גזיקין * וויא מען מוז זיך אפ היטין ביין פרעמדן און אויך זיך אליין קיין שאדין נישט צוא טאן :

טו דיני ביבוי אב ואם * וויא מען מוז ערליך האלמין פאטער און מיטער און דעם עלטערין ברדער * שווער און שווער * און זיין רבי און איין תלמיד חכם און

לוח המפתחות

מויטער . און ווידער בייא וועלכע
מויטע דער פון פאעג יא זיין . און
וואש ער זאל טאן ווען ער טרעפט
איין מויטין ליגן אויף דעם וועג :

הלכות שבעה . נאך וועמען פאעג פון
זיך ועצין שבעה . פון ווען דיא שבעה
הייבט זיך אן . וויא דער דין איז ווען
עש טרעפט זיך איין שבעה אין דער
אנדערע . וואש פאעג טאר אין דער
שבעה ניט טאן און ניט לערנען און
וואש פאעג פאעג יא . וויא דער דין
איז ווען דער אבא איז איין מוהל
אדער איין שוחט אדער ער פסקינת
שאלות . און וועגן עולה לתורה זיין .
און פקדוש דיא לבנה זיין אין דער
שבעה . און וויא יעדער יום טוב געקומט
איבער זיך שבעה און שלשים :

דיני שלשים יאר צייט . אלסדינג וואש
פאעג טאר ניט טאן אין דיא שלשים .
און דינים פון דעם יאר צייט און
פון קריש :

הלכות קריעה . אויף וועלכין ארם פאעג
שנייד דיא קריעה :

הלכות נדה . אלע דינים פון נדה :

דיני טבילת נשים . וויא אזא זיא זאל
זיך נדה זיין אין דער סקנה אב אלע
דינים דער פון :

הלכות מוזהו : וועלכע טירין עש מוזהו
האפין איין מוזהו . און אויף וועלכין
ארם דיא מוזהו סא זיין און וויא אבא
פאעג סא ערלעה האלפין דיא מוזהו :

דיני בקר חלים . וויא פאעג סא גיט צוא
איינעם וואש ליגט קראנק און צוא
וועלכין פאעג טאר ניט גיין . און וואש
פאעג זאל דארטין זאגן :

דער תענית : וועלכעס ווייב דער פון
טאר ניט געמען . וויא לאנג איין גרושה
אדער איין אלמנה טאר קיין שידוך
ניט טאן . אין וועלכין טאג תהן פלה
דארטן ניט פאקטין טאר דער חופה .
דינים פון שבע ברכות . מיט וועלכע
נקבה פאעג טאר ניט זיין אליין . און
וויא שפארק פאעג סא זיך דער
ווייטערין פון ווייבער :

הלכות אונן . דינים פון דעם טאג וואש
עש איז בייא איינעם איינער נישטארבין
וויא ער סא נאך אים שבעה זיצין .
און וויא אזא דאש איז ווען דער טאג
איז שבת אדער יום טוב אדער פורים
אדער אז ער טאכט הענטאלט איין
ברית מילה . אדער ער האט גיטאכט
תהונה . און וויא אזא פאעג זאל זיך
נדה זיין נאך איין טשומד אדער נאך
איינעם וואש ער האט זיך אליין
גיטאכט דעם מויט :

דיני כבוד המתים . וויא שפארק פאעג
סא ערליך האלפין דעם פון און דעם
קבר און דיא סעבה און דאש בית
עולם . און וואש פאעג זאל טאן ווען
פאעג גיטונט און דעם וועג איין
גיידענן איד :

דיני מוסאת כהן . וויא ווייט דער פון
סא זיך היטין גיט צוא זיין בייא איין
פון און דארט וואש עש ליגט קליידער
אדער בלוט פון איין מויטין אדער
דארט וואש איינר ליגט צום שפארבין .
און אין וועלכע הייטער ער טאר ניט
זיין וואש זיינען לעבין דעם מויטין .
און וואש פאעג זאל טאן ווען דער פון
שלאפט אין איין הויז וואש עש טרעפט
זיך דארטין אדער דער בייא איין

א דינים פון פלייש זאלצין • אונ אין אים איז פינג אונ דרייסיג סעיפים :

א איידער מען זאלצט דיא פלייש • מוז מען עש איינזויקן אין וואשער ווייניקסטנס
 אהאלבע שעה • דער נאך שווינקט מען עש גוט אפ מיט דיא ווייקוואסער • דער
 נאך מוז מען אפסיל ווארטן בוי דיא וואשער זאל אפ טריפן פון דיא פלייש • ווארום
 ווען גיט • וועט דאך דיא זאלץ צו גיין פון די וואשער אונ וועט גיט אויש ציהען דיא
 בלוט • אבער מען טאר גיט ווארטן בוי דיא פלייש איז גאנץ טראקן • ווארום ווען
 עש איז גאנץ טראקן קאן דיא זאלץ גיט ארויש ציהען דיא בלוט • אונ מען טאר דיא
 פלייש גיט לאזן גאנץ לאנג ווייקן • ווארום וויא באלד עש ווייקט זיך פיר אונ צוואנציג
 שעה • אונ דיא ווייקוואסער איז גיט זעכציג מאל אזוא פיל וויא דיא פלייש טאר מען
 עש גיט מערר קאכן • אונ מען מוז גיין איין שאלה פרעגן אויב מען מעג עש בראטן :

ב אז מען האט דיא פלייש באקומען ערשט פרייטיג פאר נאכט • אדער מען דארף עש
 גייטיג פאר אקראנקן • איז עש איז שוין קיין צייט גיטא מען זאל עש איינזויקן •
 זאל מען עש גאנץ גוט אפ שווינקען מיט וואשער אונ דער נאך ווידער אפ ווישן
 דער נאך זאל מען עש ווידער אפ שווינקען בוי דיא וואשער איז שוין גאנץ הייס •
 דער נאך זאל מען עש זאלצין :

ג אז ער האט נאך דעם אפ שווינקען צוא שניטן דיא פלייש מוז ער עש נאך איינמאל
 אפ שווינקען :

ד ווען דיא פלייש איז פאר פרארן • טאר מען עש גיט זאלצין בוי עש גיט אפ פון דעם
 פראסט • מען טאר עש אבער גיט לייגן לעבן איין הייסן אויבין •
 ה אז עש איז גילעגן אום גיזאלצענע פלייש לעבן אהייסן אויבין • טאר מען עש גיט
 קאכן • נאר מען מוז עש בראטן :

ו מען זאל גיט זאלצין דיא פלייש מיט זאלץ וואש עש איז גאנץ דין וויא מעל • אונ
 ווידער טאר מען גיט זאלצין מיט גראבע שטיקער זאלץ • נאר מען מוז זיין צוא
 שטויסן זיין זאלץ דין ווערן :

ז מען מוז דיא פלייש זאלצין פון ביידע זייטן • אונ עופות מוז מען אויף רייסן פון איין
 זייט אונ זיין אינעווייניג אויף זאלצין :

ח דיא פלייש מוז ליגן אין זאלץ אנאנצע שעה אבער אז עש איז פרייטיג פאר נאכט
און דיא צייט איז קורץ . אדער מען דארף עש גייטיג פון אקראנקונגס וועגן : איז
גינג עש זאל ליגן אין זאלץ פיר און צוואנציג מינוט :

ט נאך דעם זאלצין שארט מען אפ דיא זאלץ פון דיא פלייש און מען שווינקט איבער
מיט וואשער ווייניגסטנס צווייא מאל . אדער מען לייגט עש אריין אין אפלי מיט
וואשער און מען שווינקט עש אפ דרייא מאל . אבער מען טאר נישט פריער אריין לייגן
דיא פלייש איידער עש איז דא וואשער דריגען . נאר מען מוז פריער אריין גיסן דיא
וואשער דער נאך לייגט מען אריין דיא פלייש :

י מען טאר נישט זאלצין פלייש מיט אזא איין זאלץ וואש מען האט שוין דער מיט איין
ומאל אויש גיזאלצין אנדערע פלייש . און אז מען האט זיך טועה גווען און מען האט
גיזאלצין פלייש מיט אזא איין זאלץ וואש מען האט שוין דער מיט איין מאל פלייש
גיזאלצין מוז מען דאש פלייש אפ שווינקען און נאך איין מאל זאלצין . אבער אז מען
האט שוין דיא פלייש גיקאכט : זאגן אייניגע פוסקים אז מען טאר עש נישט עסן . איבער
דעם מוז מען איין שאלה פרעגן :

יא ווען מען זאלצט איין עוף מוז מען עש לייגן מיט דער אויף געפינטער זייט
אראפ . כדי דיא איינזיניגסטע בלוט זאל אויף אפ ריגען . און אז מען זאלצט
אנאנצע ריש . מוז מען איר לייגן מיט דער איינזיבויענע זייט אראפ אויף סתמה
דעם טעם :

יב מען טאר נישט לייגן אויסזואלצינע פלייש אויף אברעט אדער אמיש וואש מען
ניצט דרויף זאלץ :

יג אז מען האט נישט קיין זאלץ קאשיק . זאלצט מען דיא פלייש אויף איין ברעט .
איז זיא נישט גלאט מוז מען איר שטעלן קרום כדי דיא בלוט זאל קענען אפ ריגען .
איז זיא אבער נאך גלאט אפ גיהובעלט . דארף מען דאש נישט איין בייגן ווארום
אפילו עש ליגט גלייך רינט אויף אפ דיא בלוט . און אז עש איז נישט גלאט און זיא האט
אין זיך לעכלעה אדער גריבלעה . טאר מען דרויף נישט זאלצין . האטשע מען בייגט
עש איין . איבער דעם דארף מען אן זאגן דיא ווייבער זייא זאלין נישט זאלצין אויף
ביינקלעה אדער אויף שייטלען האלץ וואש האבן אין זיך גריבלעה

יד דיא קאפ טאר מען נישט זאלצין נאנצער הייט . נאר מען מוז איר פארין ווייקן צוא
שניידן אויף צווייען . און ארויש געמען דיא סארך און צוא רייסן דיא הייטיל און
איטליכעם באזונדער זאלצין . און דיא קאפ אריין מוז מען זאלצין פון דרויסן און
אינעווייניג . אבער מען מעג איר זאלצין אויף דיא האר :

טו אז מען זאלצט אפוס . מוז מען פריער אונטן אריין שניידן בייא דיא קלאען . און
ער מוז ליגן אראפ מיט דער אויף גישניטענע זייט :

טז דיא הארץ מוז מען פריער אויף שניידן פארין זאלצין כדי דיא בלוט זאל ארויש
ריגען . אבער אז ער האט פאר געסין אויף צוא שניידן פארין זאלצין . זאל ער
עש אויף שניידן פארין קאכין :

זו דער כנהג איז אויף צווא שניידן דיא לונג פארין ואלצין . אָבער אז מען האט פאר געסן און האט זיא גיט אויף גישניטן און מען האט זיא גיקאכט מען מען זיא עסין :

יח דיא לעבער טאר מען גיט ואלצין און קאכין . נאר מען מוז איר בראטן אויף דעם פייער . פאר דעם בראטן שנייט מען זיא אויף אין דער ברייט און אין דיא ליינג . און וויא מען שטעקט זיא אויף דעם שפוי אדער מען ליינט זיא אויף דעם פייער . באשפריצט מען זיא מיט ואלץ . אויף שווינקט מען זיא אפ מיט וואשער פאר דעם באשפריצן . בשעת בראטן מוז מען זיא לייגן אראפ מיט דער אויף גישניטענע וייט : און נאך דעם בראטן מוז מען זיא אפ גיסן . אויף מוז מען זיא שטארק היסן אז זיא זאל ליגן אויף ברענעדיגע קיילין אָבער גיט אויף דער ליידיגע היטע קיך . ווארום זיא ווערט טרייף . דער אייגענער דין איז אויף ווען מען בראט פלייש אויף פייער : ים ווען מען בראט אין לעבער מיט אייערליך פון איין הון מוז מען זעהען אז דיא לעבער זאל גיט ליגן אויף דיא אייערלעך :

כ גירן ווען זיא ווייגען גיטריבערם . מעג מען זיא ואלצין אין אייגעם מיט פלייש . אָבער דער כנהג איז מען זאל זיא גיט קאכין :

כא אייטער טאר מען גיט ואלצין אין אייגעם מיט פלייש : און איידער מען בראט אים מוז מען אים איין שניידן אין דער ברייט און אין דער ליינג . און דאש בראטן מוז ויין הויל אויף אשפוי . אָבער אין אפלי טאר מען אים גיט בראטן . און דער כנהג איז אז מען קאכט קיין מאל גיט קיין אייטער :

כב אסאגין פון אקאלב האמשע מען גיפנט אין אים מילך . וואשט מען אים נאר גוט אויש . און מען מעג אים ואלצין אין אייגעם מיט פלייש :

כג אז מען גיפנט אייער אין איין עוף סייא עש איז נאך רויא . סייא עש איז שוין נאנץ אפילו מיט דער הארטע שאלעכץ מוז מען עש אפ שווינגקען און באהנדער ואלצין עש זאל זיא גיט אן גירן מיט דיא פלייש . און אזעלכע אייער טאר מען גיט עסין אין מילכיגס :

כד אז מען וויל פלייש בראטן אויף אשפוי . דארף מען עש גיט ואלצין . נאר מען שווינקט עש נאנץ גוט אפ פון דיא בלוט און מען שטעקט עש אויף דעם שפוי און מען פאשט מיט אביסיל ואלץ און מען בראט עש תיכף איידער דיא ואלץ ציהט די בלוט אין זיא אריין און עש איז רעכט מען זאל גיט צווא שטארק דרייען מיט דעם שפוי . ווארום דורך דעם שטארקן דרייען קאן דיא בלוט גיט אפ רינען . מען טאר גיט ארונטער שטעלן אפלי אז דיא שמאלץ זאל אריין טריפן פון דיא פלייש . ביז דיא פלייש איז שוין פון דרויסן פאר דארט . און מען מעג בשעת דעם בראטן אן שמירן דיא פלייש מיט שמאלץ אָבער גיט מיט פייג אדער מיט אייער . און וויא באלד מען נעמט אועק דעם שפוי פון דעם פייער . מוז מען תיכף אראפ נעמען דיא פלייש פון אים ווארום ער האט דאך אין זיא איין גינגען בלוט פון דעם פלייש :

כה מען טאר גיט בראטן אויף אשפוי אומזאלצענע פלייש מיט גיזאלצענע פלייש אין

חכמת דיני מליחה אדם

אין איינעם אבער אז מען האט זיך מועה גינען און מען האט שוין דא גיבראמין מען מען עש עסין :

כו ווען רוע פלייש איז גילעגן דרייא מעת לעת דאש הייסט דרייא מאל פיר און צוואנציג שעה אום גיזאלצין סאר מען עש גיט קאכין גאר מען מוז עש גראמין אויף אשפח און טאן אזא וויא מיר האבין גיזאנט איג סימן כ"ד און אפילו נאך דעם גראמין סאר מען עש גיט קאכין : און אז מען האט זיך מועה גינען און האט דא רוע פלייש גיזאלצין אין איינעם מיט פרישע פלייש איז דא פרישע פלייש קשר און דא אלטע פלייש מוז מען גראמין אויף אשפח און אז דא פרישע פלייש איז אסך מער פון דא אלטע און מען דער קענט עש גיט מען דא מאנצע פלייש קאכין גאר מען מוז אימליכעם שטיק באזונדער קאכין דאש איז אבער אלץ גירעט אז עש איז שוין גישעהען אבער מיט ווילן צוא לאוין ליגן אום גיזאלצענע פלייש דרייא טען כדי מען זאל עש דער גאך גראמין דאש סאר מען גיט :

כז מען מען זאלצין פיל שטיקער פלייש איינס אויף דאש אנדערע אויף מען מען זאלצין אין איינעם אקסין פלייש מיט קאלב פלייש גענענע אדער הינעשע פלייש :

כח עש איז רעכט מען זאל גיט לאוין דא פלייש ליגן אין זאלץ ליינער פון צווייא שעה אבער אז מען האט פאר געסין און עש איז ליינער גילעגן זאל מען פרעגין אין שאלה :

כט ווען מען וויל קאכין לעבער מוז מען זיא פריער גראמין אויף דעם פייער און אז מען האט זיא ניקאכט פאר דעם גראמין איז טרייף דא לעבער און דער טאם און דא פלייש וואש מען האט דרינען ניקאכט איז אלץ דינג טרייף :
ל אז דא לעבער איז גילעגן דרייא מאל פיר און צוואנציג שעה אום גיזאלצין סאר מען זיא גיט עסין :

לא שפאלץ האט אין זיך אלע דינים פון זאלצין אזא וויא פלייש :

לב דא מילך מוז מען טרייבערין פאר דעם זאלצין האט מען זיא אבער גיט גיטרייבערם מוז מען פרעגין אין שאלה :

לג אז מען האט ווייניג זאלץ אדער מען וויל גישווינד עסין דא פלייש שוויינקט מען עש גוט אפ און מען באשט עש מיט אביסיל זאלץ און מען גראמ עש אויף דעם פייער און נאך דעם גראמין שוויינקט מען עש אפ דרייא מאל :

לד פשע בינער ווען זיא האבן אויף זיך גאר קיין פלייש מוז מען זיא זאלצין באזונדער און גיט מיט פלייש צוא אמען האבן זיא אבער אויף זיך נאך פלייש מען מען זיא זאלצין מיט דא פלייש אין איינעם :

לה אז מען זאלצט פלייש ביא דער נאכט מוז מען דער ביא האבן צווייא ליכט כדי מען זאל זעהען עש זאל גיט בלייבן אשטיקיל ליידיג אן זאלץ :

ב דינים פון ווערעמדיגע זאכן און אין אים איז ניינצעהען סעיפים :

א מען מוז זיך שטארק היטן פאר אלע זאכן וואש עש קענען דרינען זיין ווערים .
ווארום דיא עבירה פון דעם איז זייער גרויש . איבער דעם איז זייער רעכט מען
זאל זייען דיא וואשער דורך איין סיכל . איבער הויפט ווען מען שעפט וואשער
פון איין ברונים וואש עש קאן זיין אז דרינען זיינען דא קליינע ווערימלאך . מוז מען
פריער זייען דורך איין סיכל . ווארום ווען מען קאכט דער מיט אום גיזיים פאר מען
דעם פאכל ניט עסין :

ב וואשער וואש עש קאן סיגליך זיין אז עש איז דרינען דא ווערימלאך . פאר
מען דער מיט ניט אפ שוויינקען פלייש אדער אנאנדער זאך וואש מען עסט . ביז
מען זייט עש ניט דורך :

ג עסין וואש עש גיפניען זיך דרינען ווערימלאך . מוז מען אים פריער קאכן און דער
נאך אפ זייען . דענמאלט מען אים ערשט גיצין . אבער ווען מען זייט אים פאר
דעם קאכן העלפט עש ניט :

ד ווען מען גיפניט מילכן אין מעהל . פאר מען דיא מעהל ניט גיצין ביז מען פרענט
איין שאלה . אפילו צוא איין נכרי פאר מען עש ניט פאר קויפין . ווארום טאמער
וועט ער עש צוריק פאר קויפין צוא איין איר :

ה אלע זאכן וואש מען מוז קלייבן אויב עש איז דרינען ניטא קיין ווערים אדער
מילכן . העלפט ניט אז מען קלייבט דיא גרעסטע טייל דער פון . נאר מען מוז
איסליכעס באזונדער איבער זעהען און קלייבן :

ו פעטערעקע . קיבל . שאלמע . גרינע ציפעלע . ארבעס שויטין . אלערלייא
גריין ווארג . און שוועמליך . מוז מען שטארק קלייבן ווארום דרינען האלפין
זיך ווערים :

ז דאש גרינע וואש מען לייגט אריין אין דיא אונערקעס צוא זייערין : מוז מען יעדער
צווייגיל באזונדער איבער קלייבן . האט מען אבער אריין גלייגט דאש גרינע ניט
גינקליבן . מוז מען אפ זייען דיא ראסיל און איבער שוויינקען דיא אונערקעס :

ח מאלגס מוז מען זייער שטארק קלייבן . בעסער איז מען זאל זיין נאר ניט עסין
ווארום זיין זינען שווער צום קלייבן :

ט קארשין מוז מען יעדערעפעטען און איפר זעהן ווארום עש פרעפט זיך אין זיי ווערים :

י פאמערמאנצין שאלאכץ מוז מען איבער זעהן אויב עש איז ניטא קיין מילכן און אז
מען לייגט עש אין איין וואריקען אויבין וואו דיא מילכן ווערין פאר פרענט . מען
מען זיין אזא אויך גיצין :

יא עש איז רעכט אז דער איר זאל אכטונג געבין אויף אלץ דינג וואש ער עסט אויב
עש איז דרינען ניטא קיין מילכן אדער ווערימלאך :

יב דיא יארדעס פון עפיל און בערנעס זאל מען קיין מאל ניט עסין . ווארום עש האלט
זיך דרינען ווערים :

יג קלינע פישלאה מוז מען קלייבין אויב עש איז דרינען ניטא אַזעלכע סמא פישלאה וואש מען טאר גיט עסין . ווען עש איז אַבער שוין צוא שניטין אויף שטיקלאה אונ מען קאן גיט דער קענען וואש פאר פישלאה עש זיינען דרינען . טאר מען זייא גיט עסין :

יד ווען מען האט גישניטין איין העטאף אַדער איין פרי אונ ער דער זעהעט אז ער האט צוא שניטין איין ווארים . מוז מען אפ שיילין אשטיקיל דארטין וואו מען האט גישניטין . אונ ווארפט עש אַוועק . אַבער דאש איבעריגע מעג ער עסין :

טו ווערימדיגע ווייץ מעג מען פריער אויש קלייבין אונ דער נאך צוא מאלין אונ דיא מעל מוז מען איבער זיפין בייא טאג אנטקעגין דיא זון אונ מען מוז גוט אכטונג געבין אויב עש גיפנען זיך גיט אינעווייניג נאך וועריקלאה :

טז אז עש זיינען אריין גיפאלן מילבין אין האנג אריין . זאל מען דיא האנג דער ווארמען ביז עש ווערט גוט צוא שמאלצין . אונ מען זייט אים דורך איין סטיקל מעג מען אים שוין גיצין :

יז אז מען האט פאר געסין צוא קלייבין ארבעס אַדער אַנאנדער נאך וואש דער שטיינער איז אז עש זיינען דרינען ווערימדיגע . אונ מען האט עש גיקאכט אום גיקליבין . מוז מען פרעגין איין שאַלה :

יח ווערים וואש גיפנען זיך אין קעז מעג מען עסין מיט דעם קעז אין איינעם . מען מוז אַבער גוט זעהען אויב דאש ווערעמיל קריכט גיט פון איין אַרט צום אַנדערין . ווארום אַפילו ווען ער רירט זיך נאר אביסיל אַוועק פון זיין אַרט אונ קריכט ווייטער אין דעם אייגענעם קעז . טאר מען עש שוין גיט עסין . איבער דעם מוז מען גוט אכטונג געבין דיא וואש שניידין ווערימדיגע קעז אז זייא זאלין מיט דעם שניידין צוא קוועטשין דיא ווערימלאה איידער זייא קריכן נאך ארויש . עש איז אַבער זייער רעכט מען זאל גיט עסין שטיינקעדיגע קעז מיט ווערים . ווארום אויף דעם שטייט אין דער תורה (אל תשקצו את נפשותיכם) איר זאלט גיט פאר איבריניגן אייערע לייבער . דער איד דארף זיין היין אונ אלץ דינג וואש ער עסט מוז זיין היין אונ שייין . נוא וויא קאן שוין מער אוכריין זיין ווען מען עסט איין איבער גיפולטע נאך וואש עש קריכט דרינען שוין ארום ווערים . דאש איז דאך אַפילו גיט ליב צוא זעהען מכל שפן צוא עסין :

יט דיא פיש מוז מען גוט איבער זעהען ווען מען מאכט זייא . ווארום פיל מאל גיפנען זיך אין זייא ווערים . איבער הויפט . אין העכט אום וזקער צייט :

ג הלכות מאכלי נכרים ובו י"א סעיפים דינים פון נכרישע מאכלים :

א דיא הייליגע חכמים האבין גזיר גיווען מען זאל גיט עסין ברויש וואש אַנכרי האט גיפאקין . אַבער דער עולם איז זיך מקיל אונ זייא קויפין ברויש בייא נכרישע בעקערס . אַבער אז מען קאן זיך אפ היטין דער פון מוז מען קויפין אידעשע ברויש .

אז ווייניגסמינס פון אנברישען בעקר איז פארט קיין גרוישע עבירה ניט . אבער ברויט וואש אנברי באקט בייא זיך אין דער היים אז ער איז ניט קיין בעקער . דאש טאר דער איד ב'שום אופן ניט עסין . אבער אז עש איז דארטן קיין בעקער ניט דא . אז קיין אידינס ברויט איז אויך ניט דא . מעג מען עסין דאש ברויט וואש אנברי האט בייא זיך אין דער היים גיבאקן . ווען מען קאן ביו פיר תחום שבת ווייט בקומען אידעשע ברויט זאל מען קויפן דאש אידעשע ברויט אז ניט עסין דאש נכרישע ברויט :

ב אז אין איד האט זיך אויך עפעס באשעפטיגט בייא דעם נכרישען ברויט . למשל ער האט אונטער גיהיצט דעם פאקאויבין . אדער ער האט ארויש גישארט דיא קוילין . אדער ער האט אריין גירקט דאש ברויט . אדער ער האט אפילו נאר אריין גיווארפן אין שפענדיל אין אויבן אריין . מעג מען שוין דאש ברויט עסין :

ג ווען אנברי האט גיבאקן אידעשע ברויט . אז דער איד האט זיך דער בייא נאר ניט באשעפטיגט טאר עש קיין איד ניט עסין . אבער אז דער איד האט אפילו נאר אריין גיווארפן איין שפענדיל אין אויבן . מעג מען עס שוין יוא עסין :

ד מען מעג נעמען זויגער טייג בייא אנברי צוא אידעשע טייג כדי עש זאל אויך גיין . אויך מעג מען נעמען טייג בייא אנברי צוא פאקין דער פון אידעשע ברויט :

ה מען טאר ניט ניצן קיין מילך פון אנברי . אז אפילו ער מעלקט דיא מילך פון אידינס וועגן . מוז דער איד שטיין בשעת דעם מעלקן דיא מילך :

ו לשמעטענע פון אנברי טאר מען אויך ניט קויפן :

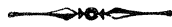
ז אז אנברי מעלקט דיא קיה בייא אידין אין שטאל . זאל אאיד שטיין אז צוא קוקן . עש מעג אבער שטיין אפילו איינגעל אדער אמידיל פון ניין יאר :

ח קעז פון אנברי טאר מען ניט עסין . ווארום דיא נכרים מאכן דעם קעז אין אקאגין . אז אפילו מען האט גיזעהען וויא דער נכרי האט גימעלקט דיא מילך אז ער האט אויך גישטעלט דעם קעז אין אזעקיל ניט אין אקאגין . טאר מען אויך דעם קעז ניט עסין . סיידן אז דער איד האט אים עפעס גיהאלפן בייא דעם פאכן : אבער אז דער איד האט אפ גידונגען דאש מילכינס בייא דעם נכרי . אז ער שטייט בייא דעם מעלקן אז בשעת ער מאכט דעם קעז . מעג ער דעם קעז ניצן . אז דער עולם איז זיך נוהג אז נכרים מאכן אידעשע קעז בייא דעם איד אין דער היים :

ט נכרישע פוטער טאר מען אויך ניט עסין :

י מען טאר בייא קיין נכרי ניט קויפן רעטעה אדער רכין אדער זויזערע עפיל וואש דיא קעס ווייזען אפ גישניטן מיט אמעסער :

יא אז אנברי האט גיקאכט שבת פאר אקראקן . טאר עש אפילו דער קראנקער ניט עסין מצאי שבת . סיידן אז ער האט ניט עפעס אנדערס צוא עסין . אבער דיא פלים מעג מען ניצן . נאך פיר אז צוואנציג שעה :

ך דינים פון חלה נעמן אונ אין אים איז דרייצעדיגען טעמים :

א ווען מען פאר קנעט איין מיט אויש ווייצין מעל אדער קארין מעל אדער גערשטין מעל אדער האבער מעל אדער ארקיש מעל אונ עש איז מער וויא דריטהאלבין קווארט. כוז מען דער פון חלה נעמען אונ מאכן די ברכה: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לזוהרש חלה :

ב דיא חלה כוז וויינינסטענס זיין וויא איין האלב איי גרויש :

ג ווען מען מאכט איין פייג פון עסליכע מעלין צוא זאמען. אדער אז מען האט עסליכע פייגלאך פון עסליכע מינים צוא זאמען ניקנאמין אונ עש איז אין אלע צוא זאמן דא איבער דריטהאלבין קווארט. כוז מען דער פון חלה נעמען :

ד דיא מצוה פון חלה נעמען איז זייער גרויש. איבער דעם כוז מען זעהן לכתוב שבת און לכתוב זום טוב צוא פאר קנעטין אזוא איין גרויש פייג וואש מען זאל כוזין דער פון חלה נעמען :

ה מען טאר נים מים ווילן פאר קנעטין איין קלענער פייג פון דריטהאלבין קווארט כדי מען זאל נים דארפן חלה נעמען :

ו איינענטליך איז דיא מצוה פון חלה נאר אויף פייג וואש מען באקט. אבער אז מען פאר קנעט איין פייג צום קאכן דארף מען דער פון חלה נים נעמען. עש איז אבער רעכט דער פון צוא נעמען חלה אן איין ברכה אדער מען זאל דער פון צוא לייגן צוא איין אנדערען פייג וואש מען באקט אונ מען נעמט פון יענעם פייג חלה מים איין ברכה :

ז ווען מען פאר קנעט פייג צום קאכן אונ האט אין זינען צוא ניצן אשטיקיר דער פון צום באקן. אפילו דאש שטיקיל וואש צום באקן איז נאנץ גליין. כוז מען שוין נעמען חלה פון דעם נאנצין פייג אונ מאכן דריבער איין ברכה :

ח אויף ווען מען פאר קנעט פייג מים מילה אדער האניק אדער בוימיל צום באקן אונ עש איז אזוא גרויש וויא מיר האבין אויפן נחאנט. כוז מען דער פון חלה נעמען מים איין ברכה :

ט מען זאל מין קאל נים קנעטין פייג צום באקן מים אייער אליין אן וואשער. ווארום חלה כוז מען דאך דער פון נעמען. עש איז אבער אין שולחן ערוך איין ספק וואש מים דער חלה איז צוא טאן. איבער דעם זאל מען צו ניסן אפסיל וואסר :

י פיל וויבער פאר קנעטין איין גרויש פייג אונ צוא שנייטן עש אויף צווייען. אונ פון יעדער שטיק נעמט איין אנדערע פרויא חלה דאש טאר מען אבער נים. אונ מען כוז וויא אן זאנן וויא זאלין עש נים טאן :

יא אז מען האט פאר קנאמין צווייא פייגין יעדעס באזונדער אונ מען לייגט וויא צוא זאממען אין איין כולטער אדער אויף איין ברעט. אונ מען דעקט וויא צוא מים איין טישטוף אדער מים איין אנדער זאך. מען מען נעמען חלה פון איין פייג אליין אונ מען איז שוין דער מים יוצא אויף אויף דעם אנדערין פייג. אויף ווען מען

האט

האם שזין יערעם טייג פאזונדער אפ גיבאקין אונ דער נאך געמכט מען ביידע צוא זאמען אין דער מולטער אדער מען דעקט זיין ארום • מען מען געמען חלה נאר פון איינע אליין אונ עש איז שזין גינג פאר ביידע • אונ וויא באלד אין יעדן פון דיא ביידע טייגין אדער פון דיא ביידע גיבאקענע איז דא איבער דריטהאלבין קווארט • איז שזין גיט גייטיג זיין ארום צוא דעקן • ווארום וויא באלד זיין ריזין ויך נאר אן • איז שזין גינג פון איינע אליין צוא געמען חלה פאר ביידע • דאש איז אבער נאר אלץ גוזאנט • ווען ביידע טייגין גיהערין צוא איין איינציגער פרייא • איז אבער יערעם טייג פון איין אונדערע פרייא • העלפט גיט וואש מען לייגט זיין אין איינעם • נאר ועדע סוז פאזונדער חלה געמען פון איר טייג • אונ אויך ווען ביידע טייגין גיהערין צוא איין איינציגער פרייא • סוזין ביידע זיין פון איין ערלייא תבואה • דאש היקט ענטוועדער ביידע פון גייע תבואה אדער ביידע פון אלטע תבואה • איז אבער איין טייג פון גייע תבואה אונ איינע פון אלטע תבואה • תאטשע מען האט ביידע צוא זאמען גילייגט • סוז מען פון יעדער טייג פאזונדער חלה געמען :

יב ווען דיא פרייא איז גיט אין דער היים אונ דיא דינקט קענט דאש טייג מען זיא אליין חלה געמען מיט דער ברכה • ווען עש קימט אבער אפרעקדער וואש האט דאש טייג נאר גיט גיקעטין אונ ער געמכט חלה • סוז מען נאך זאמל געמען חלה מיט אברכה • ווארום דיא חלה וואש דער פרעקדער האט גינקען איז פאר נאר גישט גירעכיגט • ווען דיא פרייא איז אבער אין דער היים מען זיא טייסין חלה געמען וועמען זיא וויל • אונ עש איז איין העכשע חלה :

יג ווען מען לייגט אריין זייער טייג אין דער ראשטשיניע אונ מען האט פריער גיזוכן חלה פון דער זייער טייג • איז גיט גוט וואש מען געמכט דער נאך חלה פון דר ראשטשיניע • ווארום עס קאן דאך זיין אז מען טרעפט מיט דר חלה פונקט אויף דעם זייער טייג • אונ דר פון האט מען דאך שזין גינעמען חלה • איז מען דאך איצונד גיט מער זיצא דער מיט • איבער דעם טאר מען גיט אין זינען האבן פריער זע געמן חלה פון דער ראשטשיניע איידער מען לייגט אריין דאש זייער טייג • אדער מען זאל קעטשן איין פאזונדער טייגיל אונ דער פון געמען חלה דער נאך זאל מען עש צוא לייגן צוא דער ראשטשיניע :

ה דין הכשר כלים וכו ד מעיפים דיגום פון בשרין פלים

א פלים וואש זיינען טרויף גיווארין דהך אשאלה אדער אלטע פלים וואש מען קויפט זיין אונברז בשרת מען אונ מען סעג זיין שזין ווידער גיזין • אונ דער דין איז אזא • אלערלייא גלעזערנע פלים וואש מען ניצט נאר צוא קאלטע זאכן • רייבט מען זיין גאנץ ריין • דער נאך שווינקט מען זיין אויש אונ מען סובלת זיין • אונ זיין זיינען שזין קשר • זיינען זיין אבער אונלכע פלים וואש מען פאנגעט זיין צוא ווארעקע זאכן • ווען זיין זיינען ערדענע אדער פארזיליענע פלים • העלקט זיין גיט קיין בשרין • אונ זיין גלייבין טרויף • אבער ווען זיין זיינען פון שטיין

הכמת הלכות הכשר בלים אדם

ששין אדער פון האלץ • אדער פון מעטאל • ראש הייסם • נאלד • זילבער • קופער • צין • בלייא • בלעה • אייזן • פרינג מעטאל • באקפאן • פשרה מען זייא אין קאכעדיגע וואסער • אונ פאר דעם פשרין מוז מען דיא פלי נאנג גוט אויש רייפין פון אינווייניג עש זאל גיט בלייפין קיין פעמקייט אונ קיין ראקס • אונ אז עש איז דא אין שפאלט אדער אנריפיל • מוז ער עש גוט אויש רייניגן • אונ אז עש לאזט זיך גיט • מוז ער דארט לייגן ברענעדיגע קוילין עש זאל אויש ברענען וואש דרינען לינט • אונ ראש איבעריגע וויא מען האט זיך גוהג צוא זיין בייא דעם פשרין האבין סיר שוין גישריפין אויבין אין דעם ערשטין טייל אין הלכות פסח

ב דיא שטילין פון מעסער אונ גאפיל וואש זיינען סרייף גיווארין אדער אלטע פון אנקרי פשרת מען אויף מיט קאכעדיגע וואסער • ראש הייסם מען גיכט אויף זייא קאכעדיגע וואסער אונ עש איז שוין גינג • אבער מען מוז פריער גוט אויש רייניגן אויבין אין עק דארט וואו דיא קלינג גייט אריין • אונ אז עש גייט אויבין גיט נאנג גוט צוא • מוז מען דארט גליהען מיט קוילין • אונ אזוא איז אויף ווען דיא פלי קאט אין מיטין אלטע • מוז מען דארט גליען מיט קוילין :

ג אדרייפוס מוז מען גליען מיט ברענעדיגע קוילין :
 ד אזעלכע פלים וואש מען גיכט זייא אין פייער • למשל פאנען וואש מען פרענעלט אין זיי אדער אבראט שפיו מוז מען זייא גליען אזוא שטארק ביו עש פליען פונקען ארויש • אונ עש שאדעט גיט וואש עש איז דרינען גריבלאך אדער אשפאלט אדער ראקס ווארום ראש פייער פאר ברענט אלעש • אונ אז עש איז נאר סרייף גיווארין דורך כילכיג אונ פליישיג • למשל מען האט אין אמילכעדיגע פאן גיקאכט פליישיגס • אדער פאר קערט דארפין גיט קיין פונקען צוא פליען • נאר אז עש איז אזוא צוא גליעט אז אשטרוי קאן דער פון פאר ברענט ווערין איז שוין אויך גינג :

ה מען טאר גיט פשרין אזוא אפלי וואש עש איז נאך גיט פאר נאנגען איין מעת לעת זינט זיא איז געניצט גיווארין • נאר מען מוז ווארטיין פיר אונ צוואנציג שעה נאך דעם גינדין :

ו אזעלכע פלים וואש מען פאנציט זייא צוא קאלטע זאכן • נאר מען האט מרא אויב מען האט אין זייא גיווארעכט וויין • אדער מען האט דרינען גיזאלצין אדער דיא סרייפע זאך איז אפטר דרינען גילעגין פיר אונ צוואנציג שעה • מוז מען זייא פשרין מיט קאכעדיגע וואסער • איבער דעם איז מען זיך גוהג אז אפילו אלטע קאסטיגס אונ טישין וואש מען קויפט בייא איין נכרי פשרת מען זייא מיט קאכעדיגע וואסער :

ז ווען אקוי אדער אפאק אויבין אבראט אויבעלע איז סרייף גיווארין מוז מען צוא שפרייטן ברענעדיגע קוילין איבער דעם נאנצין אונ עש מוז זיך אזוא שטארק צוא גליען ביו פונקען שפריצין ארויש •

דינים פון זאכין וואש מען טאר זייא גיט עסין • אונ אין אים איז זיבין אונ
צוואנציג סעיפים :

א דאש בלוט פון יעדער בהמה אדער תיה אדער עוף טאר מען גיט עסין אונ דיא
עבירה דער פון איז זייער גרויס • איבער דעם מוז מען שטארק אכטונג געבין ווען
מען צוא שלאגט אייער צוא איין עסין • מען מוז יעדעס באזונדער עפינען אונ זעהען
אויב עש איז גיט דרינען איין בלוטס טראפין • ווארום וויא באלד עש איז דרינען
איין בלוטס טראפין • איז עש טרייף אונ מען טאר עש גיט ניצין :

ב בלוט פון פיש מעג מען יא עסין • אבער מען טאר עש גיט ארויש נעמין פון דעם
פיש אין איין באזונדערע פלי אריין • ווארום איין אנדערער וואש וועט זעהען ער
ניצט דיא בלוט וועט ער מיינען אז עש איז פון איין בהמה אדער איין עוף • אונ
וועט אים הויזר זיין אז ער עסט בלוט • אבער אז מען דער קענט אז עש איז פון
פיש • למשל עש זיינען דרינען דא שופין • מעג מען עש ניצין :

ג אז מען האט אפ גיבסין אשטיקיל פרויט אדער איין אנדער עסין ווארג אונ עש
איז דרויף דא בלוט פון דיא ציין • מוז מען אפ שניידן דאש שטיקיל וואש דאש
בלוט איז דרויף אונ עש אונעק ווארפין • אבער דאש בלוט וואש צווישן דיא ציין
מעג מען אויש זייגן אונ אויש שפיינען :

ד אזא וויא מען טאר גיט עסין פלייש מיט פוסער אדער מילך אזא איז אויף דיא
אייגענע עבירה ווען מען קאכט פלייש מיט פוסער אדער מילך האמשע מען וויל
עש גיט עסין • אונ ווידער איז דיא אייגענע עבירה ווען מען האט נאר הנאה דער
פון האמשע מען עשט עש גיט • למשל מען פאר קויפט אדער שיינקט עש אונעק •
אדער מען גיט עש אהונט צוא עסין • איבער דעם ווען עש טרעפט זיך אז אין איין
עסין איז פאר מישט גיווארין מילכיגס מיט פליישיגס טאר מען גיט זאגן איך וועל
עש אונעק שטעלין אונ גיט ניצין • בין איך דאך שוין יוצא • גיין • דאש איז גיט
נינג • ווארום אמאל קאן דער דין זיין אז מען טאר דער פון אפילו קיין הנאה גיט
האפין • איבער דעם מוז מען גיין איין שאלה פרעגין :

ה צווייא אידיו וואש איינער קען דעם אנדערין • טארין גיט עסין אויף איין טיש
אין איינעם דער פליישיגס אונ דער מילכיגס סיידן אז יעדער עסט אויף איין
באזונדער טישטאך • אויף מוזין זייא זיך היטין אז ביידע זאלן גיט טרינקען אויס איין
גלאז אדער אנאדער פלי • אויף מוזין זי זיך שטארק היטין ביידע זאלן גיט שניידן
פון איין פרויט • אונ יעדער מוז האפין איין באזונדער זאלן מעסטיל • איבער הויפט
כח מען תמיד האבן אבאזונדער זאלן מעסטיל אויף פליישיגס אונ אבאזונדער זאלן
מעסטיל אויף מילכיגס • אבער אז עש עסין צווייא פרעסדע אויף איין טיש וואש
קענין זיך גאר גיט • מעג איינער עסין פליישיגס אונ איינער מילכיגס אפילו אויף
דעם אייגענעם טישטאך • אבער יעדער מוז זיך שטארק היטין אז זיין עסין זאל
גיט אן רירן יענעם עסין • אויף מעג איין איד עסין פליישיגס אויף דעם אייגענעם
טיש

שיש וואש איין נכרי עקם מילכנים אדער פאר קערט . דאש איז אבער אלץ נאר ווען מען האט גיט קיין אנדערין טיש . אבער ווען עש איז סיגליה זיה אפ צום היטן און צום עסן אויף איין אנדערין טיש . אז מען דאש גווייס טאן :

ו דאש ווייש דאך יעדער אז נאך פלייש צום עסן מילכנים מוז מען ווארסין זעקס שעה . מען מוז אבער וויסן אז אפילו מען האט נאר גיגעסן איין פליישיג מאכל האמטע נאר אן פלייש . מוז מען אויך ווארסין זעקס שעה . אבער ווען דאש מאכל איז גאנץ פרוקין נאר אן פלייש און אן שמאלץ נאר עש איז פליישיג וייל מען האט עש גיקאכט אין איין פליישיגין טאם . דארף מען גיט ווארסין זעקס שעה :

ז נאך קען מען מען עסן פלייש . מען מוז זיה אבער גוט אפ וואשן דיא הענט און אויס מאכן דיא ציין פון דעם קען . אבער אז מען האט גיגעסן הארמע קען אדר שארפע קען אדער אלטע קען מוז מען אויך ווארסין זעקס שעה פלייש . צום עסן :

ח ווען מען וייל עסן פלייש נאך יונגען קען מוז מען אפ שארין . פון דעם טיש דיא שטיקלאך וואש זייגען גיבליבן פון דעם ברויט וואש מען קאט גיגעסן מיט קען . אויך פאר מען גיט עסן פלייש אויף דעם אייגענעם טישפאך וואש מען האט גיגעסן קען . אדער קען אויף דעם טישפאך וואש מען האט גיגעסן פלייש . אויך פאר מען גיט שניידן ברויט מיט אפליישיגין מעסער . צום עסן דער קומ קען אפילו ווען דאש מעסער איז גאנץ ריין . און ווידער פאר קערט צום שניידן מיט אמילכתיין מעסער ברויט צוויי עסן דער מיט פלייש פאר מען אויך גיט :

ט ווען מען האט גישניידן מיט אפליישיגין מעסער צווייגעליס אדער איין אנדערע שארפע זאך אין איין מילכדיגין מאכל אריין אדער פאר קערט . מוז מען איין שאלה פרעגן :

י יין נסך און אפילו אזא איין וויין וואש מען ווייס גיט פאשפיכט אויב ער איז נסך נאר מען האט אים גיט אפ גיהיט איין נכרי זאל אים גיט אן רירן . איז ער אויך שוין נסך . און חוץ חאש מען פאר אים גיט מרינגען פאר מען אויך פון אים קיין הנאה גיט האבן און מיט אים גיט האנדלן . אויך ראינגע וויין און וויין עכיג האבן איין זיה דעם אייגענעם דין וויא וויין . וויא פאלד איין עובר פוכבים דירט זיין אן אדער אפילו אז עש קאן נאר סיגליה זיין אז דער עובר פוכבים האט זיין אן גיהיט פאר מען זיין אריין גיט מרינגען און גיט פון זיין הנאה האבן :

יא דער עובר פוכבים מוז גיט זוכא אן רירן דעם וויין זיט דער האנט נאר אפילו ווען ער האט אים אן גיהיט מיט דיא סיס אדער מיט איין אנדער אבר איז ער אויך נסך . אויך ווען דער עובר פוכבים האט גיצאפט וויין פון דעם פאם מיט איין ליווער איז דאש נאמע פאם נסך . אויך ווען דער עובר פוכבים האט איין גרוביגן דאש פאם דיא וויין זאל ארויט גיין איז עש שוין נסך . און מען מוז זיה זייער שפארק היטן פאר נסך וויין און אפילו פאר איין וויין וואש עש קען נאר סיגליה זיין אז איין עובר פוכבים האט אים אן גיהיט . ווארום דיא עברה דער פון איז זייער גרויס . און דער עש היט זיה אפ פאר יין נסך וויא דער דין איז : דער

האט דער פאר איין גרויסן שָכר אויף דער דאזיגע וועלט און אויף יענער וועלט :
 יב יעדער זאך וואש מען טאר זיא ניט עסין האמטשע מען מעג דער פון הנאה האבן
 וויא באלד עש איו נאר צום עסין טאר מען שוין ניט האנדלען און דרויף ניט
 לייען . און מען טאר עש אפילו ניט קויפן פאר ווייגע נכרישע קנעכט אדער ארבעטער .
 איו עש אבער איין זאך וואש מען עשט זיא ניט למשל פערד אדער איילען מעג
 מען דער מיט האנדלען . אויף מיט חלב מעג מען האנדלען :

יג ווען עש טרעפט זיך איינעם דורך איין צוא פאל איין זאך וואש מען טאר ניט
 עסין . למשל ער האט גיוואלט חאפן פיש און האט ארויש גיזויגן איין פיש וואש
 דער איד טאר אים ניט עשין : אדער עש איו בייא אים איין ברהה אדער איין עוף
 טרייף גיווארן מעג ער עש פאר קויפן :

יד אז מען פלאנצט איין בוים וואש טראגט פירות איו ער אין דיא ערשטע דרייא יאר
 ערלה . דאש הייסט מען טאר קיין הנאה ניט האבן פון דיא פירות און פון
 דיא יאדעש און פון דיא שאלאכץ . עש איו קיין חילוק ניט אויב מען פלאנצט איין
 יאדעש און עש וואקסט דער פון ארויש איין בוים . אדער מען פלאנצט אצווייג .
 אדער מען בייסט אויש איין בוים און פלאנצט אים אויף איין אנהער ארט : אבער
 ווען מען וועצט אין איין בוים אריין איין צווייג פון איין אנדערין בוים . איו ער ניט
 קיין ערלה און מען מעג עסין און הנאה האבן פון דיא פירות וואש עש טראגט הייבן
 איו ערשטין יאר . דיא דרייא יאר ערלה רעכנינט מען ניט אקראט פון טאג צו טאג .
 נאר וויא באלד מען האט גיפלאנצט דעם פנים פאר ועכצעהען טאג אין אב . איו
 שוין ביו ראש השנה גירעכנינט פאר אַנאַץ יאר און מען האט ניט מער צוא רעכענען
 נאר נאך צווייא יאר פון ראש השנה . דער נאך הערט שוין אויף דיא ערלה . האט
 מען אבער דעם בוים גיפלאנצט ערשט ועכצעהען טאג אין אב אדער שפעטער . איו
 פון דעקסאלט ביו ראש השנה נאר ניט גירעכנינט . און דיא דרייא יאר הייבן זיך
 ערשט אן פון ראש השנה :

טו אום פערטין יאר הייסן דיא פירות גטע רבעי . סען מעג זיא שוין עסין אבער
 מען מוז זיא פריער אויש לייזן . דאש אויש לייזן איו אַזא . וויא דיא פירות
 זיינען שוין גאנץ צייטיג געבט ער איין גראשין אדער אנדערע פירות וואש זיינען
 ווערט אנראשין . און זאגט מיט דעם דאזיגן ליידיאך אויש דיא דאזיגע פירות פון
 גטע רבעי דער נאך געבט ער דעם גראשין אדער דיא פירות און ווארפט עש אין
 ים אריין . דורך דעם מעג ער שוין עסין דיא פירות פון דעם בוים :

טז ווען מען האקט אפ איין אלטין בוים און עש בלייבט נאך פון אים אַזא גרויש וויא
 איין פויסט אויש דער ערד ארויש און ער וואקסט ווידער אויף און טראגט
 פירות זיינען זיי ניט קיין ערלה . אבער אז עש איו פון אים ניט גיבליבן אזו גרויש וויא
 איין פויסט פון דער ערד ארויש . איו ער אקראט וויא איין גיער בוים און דיא
 פירות וואש וואקסט אויף אים זיינען ערלה . און דיא דרייא יאר רעכנינט מען פון דעם
 טאג וואש מען האט אים אפ גיהאקט :

יז מען טאר ניש אריין זעצן אין איין בוים איין צווייג פון איין אנדער מין . למשל . איין עפיל צווייג אין איין בערנע בוים און אפילו פון איין מין וואש אין פאלד גלייך דער צוא . למשל איין צווייג פון איין עפיל בוים וואש וואקסט אין איין גארטן . אין איין עפיל בוים וואש וואקסט ווילד אין וואלד . דאש טאר מען אויך ניש . אויך טאר דער איד ניש לאזן איין נכרי ער זאל דאש טאן פון זיינט וועגן . אויך טאר דער איד ניש האלטן בייא זיך אין גארטן אזוא איין בוים וואש מען האט אין אים איין גיועצט איין צווייג פון איין אנדער מין :

יח מען טאר ניש אפ האקן איין בוים וואש וואקסט אויף אים פירות . אונ עש איז איין גרוישע סכנה . אבער אז ער שטייט נאהנט בייא אנדערע פרוכט בויער אונ זענע ווערן מאנער דורך אים . אדער מען דארף גייטיג דאש ארש וואו ער שטייט . מען מען אים אויש האקן :

יט מען טאר ניש איבער זעצן איין עוף אדער איין בהמה אויף איין עוף אדער אבהמך פון איין אנדער מין . למשל איין האן אויף אקאשעקע אדער איין אקס אויף אפערד :

כ מען טאר ניש איינשפאנען אין איין וואגן צווייא בהמות וואש יעדער איז פון איין אנדערין מין . אויך טאר מען ניש אקערן מיט בהמות פון צווייא ערלייא מינים אין איינעם . אפילו ווען איין אנדער האט וויא צו זאמען גיבונדין טאר דער איד ניש שרייען אויף וויא אז וויא זאלן גיין . אויך טאר דער איד ניש פארין אין איין וואגן וואש בהמות פון צווייא ערלייא מינים זיינען אין אים איין גישפאנט :

כא אפילו צוא זאמען בינדין בהמות אדער עופות פון צווייא ערלייא מינים זייא זאלן נאר ניש שלעפין . כדי זייא זאלן ניש אנמלויפין . דאש טאר מען אויך ניש : אונגין וואש עש זיינען אין אים איין גישפאנט בהמות פון איין מין אדער איין בהמה אליין טאר מען ניש אן בינדין אן דער זייט אדער פון הינטן איין בהמה פון איין אנדער מין :

כב דיא עבירה פון שעטנו איז זייער גרויש . אונ ניש אליין אז מען טאר ניש צוא זאמען גייען . איין וואל שטאף מיט פלאקס שטאף . נאר מען טאר אפילו ניש אריין שטעקן איין שפילקע צווישין איין וואל שטאף אונ איין פלאקס שטאף כדי זייא זאלן זיי צוא זאמען האלטן . אויך טאר מען ניש גייען איין וואלינע קלייד מיט פאדים . אדר איין פלאקסין קלייד מיט וואל . אויך טאר מען ניש צו זאכן בינדין וואלענע פעדים מיט פלאקסענע . אדער ביינע איין פלעכטן צוא זאמען . דאש טאר מען אלץ ניש : כד אויף שעטנו טאר מען ניש זיצן . אונ אפילו עש ליגן פון אויבין פיל זאכן וואש זיינען ניש קיין שעטנו . ווען נאר דאש אונטערשטע איז שעטנו טאר מען שוין דרויף ניש זיצן :

כה מען מען פארין אין איין קארעמע וואש איז אויש גיפטרטועם מיט שעטנו אפער מען מוז זיך היטן אז מען זאל זיך אן דעם שעטנו ניש אן לעהענען . אויך טאר מען ניש זיצן אויף דיא קישינס וואש זיינען שעטנו :

בו דאש נאז טיכיל : דיא האנטיכער * מישטעכער אונ פירהאנגען סאלין אויף גיט זיין פון שעטגו * אבער דאש פרוכת פאר דעם ארון קודש מעג זיין פון שעטגו :

בו איין שניידער מעג גייען שעטגו פאר איין נכרי * אינ האטשע דאש קלייד ליגט אים אויף דיא קניא ווען ער גייט עש * איז קיין עבירה גיט אונ דיא וואש טראגן ארום שעטגו קליידער צוא פאר קיפין מעגן זיין טראגן אויף דיא אקבלען * אבער אז ער וויל זיך דער מיט באשיצן פאר דער קעלט אבער פאר דעם רעגן * דאש טאר ער גיט * דיא פרוסע זינגען זיך אבער נוהג * אז זיין טראגן עש אויף אשטעקן :

ז הלכות צער בעלי חיים * ובו ה' סעיפים
אז מען טאר קיין לעפעדיגע זאך גיט מצער זיין :

א אונזער הייליגע תורה איז לויטער רחמנות אונ וויל אז דער איד זאל אויף זיין לויטער רחמנות * ער מוז האבן איין ווייך הארץ קעגן יעדער באשעפענעש אזא ווא דער אויבערשטער איז גוט קעגן יעדערין ווא אין פסוק שטייט ורחמיו על כל מעשיו זיין בארעמהארציגייט איז איבער אלעס וואש ער האט באשאפן * אונ גיט אליין אז דער איד טאר גיט מצער זיין קיין איינציג באשעפענעש * נאר פאר קערט ער מוז זעהן אפ צוא היטן יעדס לעפעדיגע באשעפענעש פאר צער * אפילו עש גיהער נאר צוא איין נכרי אבער ער גיהער נאר צוא קינעם גיט * איבער דעם איז גיט עקט אויש צוא רייסן פערערין פון לעפעדיגע גענו * ווארום דאש מוז זיין ווייא * אפילו אונזרעטיל איז איין עבירה מצער צוא זיין :

ב ווען פערד שלעפן איין שווערין וואגן * אונ מען זעהעט אז זיין פלאגן זיך זייער שטארק אונ עש אז זיין שווער צוא גיין * אפילו ווען זיין גיהערין צוא איין נכרי * מוז מען העלפן אונטער שטופן דעם וואגן * כדי דער נכרי זאל זיין גיט שלאגן :

ג מען טאר גיט בינדן דיא פיס פון איין בהמה אדער פון איין עוף אזא שטארק אז ער האט דער פון יסורים * אונ חוץ וואש מען טאר גיט איבער זעצן איין עוף אויף אייער פון איין אנדער מין אזא וויא מיר האבן אויפן גישריבן * פאר סען עש אויף גיט ווייל ער האט דער פון גרויש צער :

ד מען טאר גיט אויש שניידן דיא ביצים פון איין בהמה אדער איין תרד אדער איין עוף * מען טאר עש אויף גיט לאזן טאן דורך איין נכרי * אויף טאר מען זיין גיט געבן צוא טרינקען איין גיטראנק וואש זיין זאלין דורך דעם גיט קעגען גיוונען אבער אייער לייגן * דאש אייגענע טאר מען אויף גיט טאן בייא איין סענטשין * אויף טאר דער איד גיט פאר קיפין צוא איין נכרי איין בהמה אדער איין עוף ווען ער ווייס אז דער נכרי וועט דער פון אויש שניידן דיא ביצים :

ה ווען דיא בהמה ארבעט בייא דער תבואה אדער בייא איין אנדערע זאך וואש זיא עקט * טאר ער איר גיט פאר ווערין צוא עסן * מען טאר איר אפילו גיט אז שרייען זיא זאל גיט עסן * אפילו ווען דער איד ארבעט מיט דער בהמה פון אכרי

אֲנָכְרִי אִינּוּ דִּיא תְּבוּאָה נִהְעֵר אוֹיֵף צוּם נְכָרִי • טָאָר עַר אִיר גִּיט פֿאַר ווערן צווא
עָסִין • אונ או ער וְעֵהָעֵט אַז דִּיא בְּהֵמָה וְחַלְטֵט נְעֵרִין עָסִין נָאָר זִיא קָאָן גִּיט נוֹיִל
זִיא אִיר דָּאַרשְׁטִיג • סוּ עַר אִיר גַּעבִין צווא טְרִינגֶען • אַרְבַּעַט אָבֶער דִּיא בְּהֵמָה בִּיא
זַעֲלֶקֶע זאַקִין וואש זײַנען אִיר שְׁעֲרֵלֶה צווא עָסִין • כַּעַן עַר אִיר פֿאַר שְׁלִיסִין דָּאש
סוֹיל פְּרִי זִיא זאַל גִּיט עָסִין :

ח הלכות נזיקין ובו ח' סעיפים

כָּעַן פֿאַר קִינְעֵם קִיין שְׁאָדִין גִּיט פֿאַן :

א דַּער אִיר טָאָר גִּיט אויף ה'יבִין זײן האַנד קֶעגִין דַּעם אַנדֶערִין • גִּיט אַלײן אַז עַר
טָאָר דַּעם אַנדֶערִין גִּיט שְׁלָאָגִין • נָאָר אָפִילוּ עַר הָאָט נָאָר אויף גִּיהוּזִבִין דִּיא
האַנד קֶעגִין יַעֲנֵעֵם עַר זאַל אִים שְׁלָאָגִין • אונ עַר הָאָט אִים נָאָף גִּיט גִּישְׁלָאָגִין דִּייסַט עַר
שוֹיין אִיין רָשָׁע • אָפִילוּ זײן אַייגענעם מְשֵׁרֵת אָדַר אַרְיֵנְסַט טָאָר כַּעַן אויף גִּיט־שְׁלָאָגִין •
אַבֶּער זײנע קלײנע קינדֶער אָדַער אִיין יתום וואש כַּעַן צִיָּהֵט בִּיא זִיף אויף • כַּעַן
כַּעַן שְׁלָאָגִין פֿון זײַער גוּשְׁט וועגן פְּרִי זײא זאַלִין לַעֲרַנְעֵן אונ גִּיין אִין גוּשְׁטִין וועג •
אויף ווען אִיין אִיד שְׁלָאָגֵט דַּעם אַנדֶערִין אונ וויל אִים גִּיט מִיט גוּשְׁטִין נָאָף לֵאזִין
כַּעַן כַּעַן אִים שְׁלָאָגִין פְּרִי עַר זאַל יַעֲנֵעֵם נָאָף לֵאזִין • דָּאש אַייגענע אִיר אויף ווען
אַיינער פֿאַלט אַיבֶּער דַּעם אַנדֶערִין אונ עַר קָאָן זִיף פֿון אִים גִּיט לִזִין סַכָּאָן נָאָר
דוּרָף שְׁלָאָגִין • כַּעַן עַר אִים שְׁלָאָגִין :

ב כַּעַן טָאָר גִּיט יַעֲנֵעֵם שְׂרַעֲקִין אָפִילוּ אויף קאַטָאָוים :

ג כַּעַן טָאָר גִּיט וואַרפֿין־שְׂמִיטְקֵלֶאָף גִּלְאָז אָדַער שְׁעַר־בִּלְאָף דאַרמִין וואו כַּעַנְטִשִׁין
גִּייען • אויף טָאָר כַּעַן גִּיט מְשֵׁהִין זײן לַעֲבִין יַעֲנֵעֵסֵם וואַנד • אונ ווײַסער
טָאָר כַּעַן גִּיט אויש גִּיסִין וואשער אויף דַּער גַּאס וואַרום עַשׂ קֶען פֿאַר פֿאַררִין ווערן
אונ כַּעַנְטִשִׁין וועלן זִיף דִּרִיבֶּער אויש גִּלִּיטִשִׁין :

ד ווען דַּער שֶׁכֶּן הָאָט קאַפּ שְׂמַעֲרִצִין אָדַער אַנדֶערֶע קראַנקֶהייט וואש דָּאש קֶלֶאָפִין
האַרַט אִים • טָאָר כַּעַן בִּיא זִיף אִין שְׂטוּב גִּישְׁט שְׂטוּסִין אִין אַשְׂטוּסִיל אָדַער
קֶלֶאָפִין עַפְעַש אַנדֶערֶשׁ :

ה ווען אַיינער הָאָט דַּעם אַנדֶערִין גִּיטאַכַט אִיין בִּייל • הָאָטשֶׁע גַּר הָאָט אִים פֿאַר
דַּעם גִּיצַאָלַט ווִיא פִּיל כַּעַן הָאָט אִים גִּיהִיטִין אִיר אִים דִּיא עֲבִירָה גִּישְׁט פֿאַר נַעֲבִין
כִּי זַעֲנֵר אִיר אִים מוֹחֵל פֿאַר דִּיא שְׂמַעֲרִצִין וואש עַר הָאָט גִּיהָאָט :

ו כַּעַן טָאָר כִּינְעֵם גִּישְׁט בְּרִינגֶען צווא אִיין שְׁאָדִין אָפִילוּ גִּישְׁט דוּרָף אִיין בִּלְזִין וואַרַט •
אונ אָפִילוּ יַעֲנֵעֵם צווא בְּרִינגֶן צווא אִיין שְׁאָדִין פְּרִי כַּעַן זאַל זִיף אַלײן אָפּ הִיטִין דַּער
פֿאַר דָּאש טָאָר כַּעַן אויף גִּישְׁט • לְמַשָּׁל עַשׂ הָאָט זִיף אָפּ גִּירִסִין אִיין וואשער אִין
זײן פֿעֶלֶד אַרײַן • טָאָר עַר עַשׂ גִּישְׁט פֿאַר שְׂמַעֲלִין פְּרִי עַשׂ זאַל אָפּ לײַפִין אִין דַּעם
אַנדֶערֶעס פֿעֶלֶד אַרײַן אָבֶר אַז דַּער שְׁאָדִין אִיר נָאָף נָאָר גִּישְׁט דָּא כַּעַן עַר זִיף פֿאַר
הִיטִין לְמַשָּׁל אַז עַר נַעֲהָט דָּאש וואשער כִּיטִט זִיף אָפּ אונ עַשׂ אִיר נָאָף גִּישְׁט בִּיא

חכמת הלכות גויקין אדם יא

זיין פֿעלד • מען ער עש פאר שטעלין • האַטשע עש קאן מינליך זיין אַז עש וועט לויפן אין איין אַנדער פֿעלד אריין :

ז מען מוז זיך שטארק היטן אז אַנדערע מענטשן זאלן דורך אים נישט צו קיין שאַרין קומען • ווען מען האט איין גרוב בייא זיך אין הויף מוז מען אים צוא דעקן אַדער ארום מאכזן איין צאם אז מענטשן זאלן נישט אריין פֿאלן • מען טאר נישט לאַזן איין צוא בראַכענעם לייטער אַדער איין צוא בראַכענעם מויער וואש קאן איין פֿאלן אויף מענטשן • אונ מען טאר נישט האַלמין קיין בייזין הונט בייא זיך אין הויז :

ח אַזאז וויא מען טאר יענעם קיין שאַרין טאן • אַזאז טאר מען זיך אליין אויך קיין שאַרין נישט טאן • מען טאר זיך נישט מאכזן קיין פֿעלער אין אויג אַדער אין דער האַנד אַדער אין אַנאנדער אַרט פֿון דעם גאַנצן קערפֿער • אויף טאר מען נישט אום קישנע צוא בייסן איין קלייד אַדער צוא ברעכזן איין פֿלי אַדער אַונעק וואַרפֿן געלד אַדער איין זאך וואש מען עקט :

ט הלכות כבוד אב ואם וזקן וכהן • ובו י"ט סעיפים

וויא מען מוז ערליך האַלמין פֿאטער אונג מוטער אונג אַנדערע גרויטשע לייט :

א הויך וואש דער שכל גיט מיט אז מען זאל ערלעך האַלמין פֿאטער אונג מוטער • האט אונז אויך דיא הייליגע תורה גיבאטן דרויף • אונג דער אויבֿערשטער האט פֿאטער אונג מוטער וועגן כבוד אונג מורא גלייך נישטעלמט צוא זיך • אויף זיין ליפזן נאָמן שטייט פֿבד אַת זי האלט ערלעך גאט • אונג אויף עלטערין שטייט אויף פֿבד אַת אביה ואת אמה • האלט ערלעך דיין פֿאטער אונג מוטער • אויף דעם אויבֿערשטן שטייט אַת זי אלזיך תירא פאר גאט זאלשמו מורא האבן • אונג אויף עלטערין שטייט אויף איש אמו ואביו תיראו • יעדער מענטש זאל פאר זיין פֿאטער אונג מוטער מורא האבן :

ב דאש ערלעך האַלמין פֿאטער אונג מוטער אונג מורא האבן פאר זיי זיינן צווייא ערלייא זאכזן • ערליך האַלמין • הייסט ער מוז זיי גרויט כבוד צו טיילן • ער מוז זיי פֿאדינען אָן טאן אונג אויט טאן • ער מוז זייא געבן צו עקזן אונג צו טרינקן דאש שענסטע אונג דאש בעסטע אונג מיט איין פֿריילעכזן פֿנים • ווארום וויא פֿאלד ער גיט זייא מיט אַטרויעריגן פֿנים עש מען זיין אפילו דיא בעסטע מאַכלים • היישט דאש שוין נישט ערליך גיהאָלמין אונג ער ווערט נישטראַפט דער פאר • מורא האבן • הייסט מען זאל פאר זייא שטארק דרך ארץ האבן • ער טאר נישט שטיין אונג נישט יוצן אויף דעם פֿאטערש אַדער דער מוטערש אַרט • ער טאר נישט אפֿווענדזן זייערע ווערטער פאר קערט • ער טאר אפילו נישט זאגן צום פֿאטער אַדר דר מוטער • עש ווייזט אויט אז דו האַשט רעכט • ווארום דאש איז שוין אויף קיין דרך ארץ גיט • עש מען אפילו זיין דער גרעסטער מאן אונג ווען ער זיצט צווישן מענטשן קומט דער פֿאטער אַדער דיא מוטער אונג שלאַנגט אים אַדער זייא שפייען אים אין פֿנים אריין אַדער זייא צו רייסן אים דיא קליידר מוז ער שווייגן אונג טאר זי גיט ריידין קיין בייז ווארט • ער טאר אפילו גיט ווייזן קעגן זייא איין בייז פֿנים :

ג ווען ער בארף פון מענטשן איין טובה. און ער ווייל אז מען נועט עש אים טאן דעם פאטער צוא ליב האמטשע ער נרוש אז מען נועט עש אים אליין אויך צוא ליב טאן טאר ער גיט זאגן מוטש עש מיר צוא ליב. נאר ער מוז זאגן איך בעט אייך מוטש עש מיין פאטער צו ליב :

ד יעדער מוז אויף שטיין פאר זיין פאטער און מוטער מיט גרויש דרף ארץ :
ה ווען ער זעהט אז דער פאטער מוטש איין געבירה טאר ער גיט זאגן דוא האשט גיזינדיגט נאר ער מוז צוא אים זאגן מיר באקט אז אין דער תורה שטייט אזוי און אזוי. ער מוז עש אים אבער אזוי זאגן אז עש זאל גיט אויש זעהן אז ער נוארינט אים :

ו אויך אז דער פאטער און מוטער זיינען שוין גישטארבן מוז ער זיין ערליך האלמין. אין ערשטיין יאר נאך זייער מוטש ווען ער בעט אדער שרייבט פון זיי מוז ער זאגן אויף דעם פאטער הריני כפרת משכבו. און אויף דער מוטער הריני כפרת משכבה. און נאך דעם יאר תמיד ווען ער גידינקט דעם פאטער מוז ער זאגן וברונו לברכה און אויף דער מוטער זאל ער זאגן וברונו לברכה :

ז ווען דער פאטער אדער דיא מוטער הייסן אים טאן איין געבירה. טאר ער זיי גיט צוא הערין. און אפילו גיט זיין געבירה נאש שטייט אין דער תורה אדער אין דער גמרא. נאר זיין הייסן אים שלעכט זיין. למשל איינער האט זיך מיט אים גיקרינט און קומט אים אבער בעטין. און זיי הייסן אים ער זאל יענעם בשום אופן גיט מוחל זיין. בארף ער זיי אויך גיט פאלגן :

ח אויך די שטיף מוטער פל זמן דער פאטער לעבט. מוז מען ערליך האלמין. אויך מוז מען ערליך האלמין דעם שטיף פאטער ביי די מוטערס לעבין. עש איז אפילו בעכט ערליך צוא האלמין דעם שטיף פאטער אדער דיא שטיף מוטער אויך ווען דיא פאטער און מוטער זיינען שוין מוטש :

ט דער עיקר ערליך האלמין פאטער און מוטער איז צוא לערנען תורה און צוא טאן פיל גוטש. ווארום דאש איז דער גרעסטער פבור פאר דיא עלטערין אז יעדער בענטשט זיי און זאגט וואו זיין נאש זיין האבין אזוי איין גוט קינד גיבראכט אויף דער וועלט. און הם ושלום פאר קערט אז מען פירט זיך נישט גוט. פעג ער אפילו זיין פאטער און מוטער דעם גרעסטן פבור און טאן. מאכט ער זיין גרויסע בושות און איז זיין מבוה. יעדער שילט זיי און זאגט פאר פלוקט זאלין די עלטערין ווערין נאש עש אז פון זיין אזוי איין שלעכטער זון ארויש גיקומען :

י דער פאטער טאר גיט צוא שטארק מדקדק זיין קעניו דיא קינדער וועגן זיין פבור. ער מוז זיך אמאל גיט וויסענדיק מאכין ווען זיין טיילין אים גיט צוא דעם פבור אקראמט ווי מען בארף. ווארום דורך דעם שטייג זיין קאן ער זיי בריינגען דער צוא אז זיין זאלין זיך פארזינדיגן קעניו אים :

יא איין גרויסן זון טאר מען גיט שלאגן. ווארום מען קאן אים דער מיט אויף דער העזה ארויש בריינגען קעניו זיך. און גיט בראקא א גרויסן. נאר זיין פאלד ער דער מענטש אן דעם זון אז ער וועט אים גיט פאר שווייגן אדער ער וועט אים אנטקעניו ריירין

חכמת הלכות כבוד אב ואם וזקן וכהן אדם יב

דידין סאר ער אים שוין ניש שלאגין : נאר ער זאל אים מיט גוטע ווערטער שטרופן :
יב מען מוז ערליך האלטן דעם עלטערן פרוידער אפילו ווען ער איז מיט אים נאר
פון איין פאטער אדער פון איין מוטער : אויף מוז מען ערליך האלטן דעם זידין
און שווער און שוויגער :

יג אויף דיא סאכטער האט דעם אייגענעם דין אן זיך וויא איין זון : זיא מוז ערליך
האלטן פאטער און מוטער און פאר זייא מורא האבן : נאר ווען זיא האט איין
סאן : און דער סאן פאר ווערט איר גוטעס צוא טאן קעגן דיא עלטערן : למשל זייא
זיינען אלס און זיא וויל זייא געבן עסין : און דער סאן לאזט איר אבער ניש : אזי
זיא פטור דער פון :

יד איין גר סאר ניש שולטן זיין פאטער דעם נכרי און אים ניש סבוח זיין :
זו דעם רבי ראש מען לערניט בייא אים אדער וואש מען האט בייא אים אמאל
גילערניט : מוז מען שטארק ערליך האלטן און פאר אים גרויש דרך ארץ האבן :
עש זיינן איינגעטליך דא סאן ע זאבין וואש דער רבי איז אין דעם וויא פאטער און מוטער :
מו עש איז איין גרויסע סצנה אויף צוא שטיין פאר איין תלמיד חכם אפילו ווען ער
איז נאר יונג : ווידער איז איין סצנה אויף צוא שטיין פאר איין אלטן סאן ווען
ער איז איין ערליכער איד אפילו איין עם הארץ : אפילו איין אלטן נכרי דארף מען
אויף ערליך האלטן :

יז ווען ער ניש מיט זיין רבי : מוז ער זעהען אז דער רבי זאל זיין אויף דער רעכטער
זייט און ער אויף דער לינקער זייט : און אויף זאל ער ניש זיין גלייך לעבין אים
נאר אבסיל הינטער אים : ניש מען מיט איין תלמיד חכם האמטשע ער איז ניש זיין
רבי : מוז אויף דר תלמיד חכם זיין אין דר רעכטער זייט און ער אין דר לינקער זייט :
יח דעם פהן מוז מען תמיד גרויש פבוד צוא טיילן ער סאכט דיא ערשטע סמוציא :
אים קומט דעם פגענשטין אין סופה אדער אויף איין סעודה : בייא איין אסיפה
האט ער צום ערשטין דעם ווארט : אינ אזא איז בייא יעדער זאך תמיד דער פהן
צום ערשטין : און אפילו עש איז דא איין תלמיד חכם וואש ער איז מיט דער חכמה
גלייך מיט אים : איז אלץ דער פהן צום ערשטין : איז אבער דער תלמיד חכם
גרעסר פון אים : איז דער תח אלץ צום ערשטין :

יט ווען עש איז נישא קיין פהן : איז דער לוי צום ערשטין בייא אלעם אקראמט וויא
איין פהן : ווען עש איז נישא איין גרעסערער תלמיד חכם פון אים :

ה הלכות רבית : ובו כ"ז סעיפים

דינים פון רוחים נעמען :

א דיא עבירה פון רוחים נעמען איז זייער גרויש : אונזער הייליגע תורה האט זיך
ניש באנונגט מיט איין מאל אן זאגן : נאר זיא האט עטליכע מאל גיווארניט מען
זאל קיין רוחים ניש נעמען און ניש געבן : ווער עש פאר לייגט יענעם אויף רוחים
איז עובר אויף זעקס עבירות און ווער עש לייט אויף רוחים איז עובר אויף
דרייא

חכמת הלכות ריבית אדם

רְיִיא עֲבִירוֹת. נַעֲמֵט עֵשׂ אִיִּף גּוֹט אִין זִינען אַרִיז אַז אַזאַ גּוֹט ווִיא דַּער וואָש
נַעֲמֵט רְוֹחִים פֿאַר זִינְדִיגֵט זִיף שְׂמֵאַרְק. אַזאַ זִינְדִיגֵט אױף דַּער וואָש צאַלֵט
רְוֹחִים. אונ אַפִּילוּ דַּער כֶּסֶד וואָש האָט גִּמְאַכֵט אִיין הִלְאָה אױף רְוֹחִים
טוט אױף אַנְרוֹסע עֲבִירָה :

ב אַפִּילוּ כַּעַן בַּאַדִּינֵט זִיף גַּאר נִיט קִיין רְוֹחִים. נֶאֱרַ בִּיא דַּעַם צאַלִין גִּיט אִים
יַעֲנַעַר עֲפֵעַס מַעַר ווִיא עַר האָט אִים גִּילִיעַן תּאַפְשֵׁעַ עַר זאַגֵט נֶאֱרַ נִיט אַז דַּאש
אִיז פֿאַר רְוֹחִים. דַּאש טאַר כַּעַן אױף גִּיט :

ג אַפִּילוּ ווען כַּעַן לִיעֵט אִינעם אומזיסט אַדער כַּעַן פֿאַרְגֵט אִים סְחֹרָה אומזיסט אונ
ווִיא עֵשׂ קִיבֵט צום טעֶרְפִין ווִיל אִים יַעֲנַעַר שִׁינְקֵן גַּעֲלֵט אַדער עֲפֵעַס אַנְדֶּרש
כְּדִי עַר זאַל אִים נאָך לִינְגֶער וואַרְטִין מִיט דַּעַם צאַלִין. דַּאש הִיבֵט אױף רְוֹחִים
אונ כַּעַן טאַר דַּאש גִּיט :

ד אױף ווען יַעֲנַעַר זאַגֵט אִים ווען עַר גִּיט אִים דִיא רְוֹחִים אַז עַר שִׁינְקֵט עֵשׂ אִים
טאַר עַר גִּיט צואַ נַעֲמֵקֵן. אַבְעַר אַז עַר האָט שוין דִיא רְוֹחִים לאַנג גִּינוּמֵק. דַּער
נאָך טוט עַר תּשׁוּבָה אונ ווִיל עֵשׂ אַפּ נַעֲבִין אונ זאַגֵט אִים אַז עַר שִׁינְקֵט עֵשׂ אִים.
כַּעַן עַר עֵשׂ זִיף הַאַלְטִין. אַבְעַר אַז יַעֲנַעַר זאַגֵט גִּיט אַז עַר שִׁינְקֵט אִים כּוּז עַר עֵשׂ
אִים אַפּ נַעֲבִין. וואַרום דִיא תּשׁוּבָה אַלִיין וואָש עַר טוט צום אױבֶּרשְׂטִי הַעֲלֵפֵט
גִּיט. בִּיז עַר גִּיט יַעֲנַעַם אַפּ דִי גַעֲלֵט וואָש עַר האָט בִּי אִים מִיט אומקֶעכֵט גִּינוּמֵן.
אַזאַ ווִיא עֵשׂ אִיז בִּיא אַלֶּע זאַכִין וואָש כַּעַן זִינְדִיגֵט קַעֲנִין כַּעַנְטִשִׁין. דִיא הַעֲלֵפֵט
קִיין יום כּפּוֹר אונ קִיין אִינְצִיגע תּשׁוּבָה. בִּיז כַּעַן כַּעַט אַיבֶּער יַעֲנַעַם וואָש כַּעַן
האָט אִים אִיין אום רַעֲכֵט גִיכאַן אונ כַּעַן גִּיט אִים אַפּ וואָש כַּעַן האָט בִּי אִים גִּינוּמֵן :

ה רְוֹחִים נַעֲמֵקֵן אַדער נַעֲבִין פֿאַר דַּעַם לִיעַן אַדער נאָך דַּעַם לִיעַן. דַּאש טאַר
כַּעַן אױף גִּיט. לְחֵשֶׁל עַר ווִיל בִּיא אִינעם לִיעַן גַּעֲלֵט אונ עַר שִׁקֵט אִים פֿרִיעַר
אִיין סְתָנָה אונ זאַגֵט אִים אַז עַר שִׁינְקֵט עֵשׂ אִים כְּדִי עַר זאַל אִים שְׁפַעֲטֶער לִיעַן
נַעֲלֵט. אַדער אַפִּילוּ עַר זאַגֵט אִים גִּיט אַרױש פֿאַר וואָש עַר שִׁינְקֵט עֵשׂ אִים. עֵשׂ
אִיז אַבְעַר אַזאַ אִיין גְרוֹסע סְתָנָה וואָש עַר פֿאַר שְׂטִיט שוין אַלִיין אַז ווען עַר זאַל
גִּיט וועלִין בִּיא אִים גַּעֲלֵט לִיעַן וואָלֵט עַר עֵשׂ אִים גִּיט גִּישִׁינְקֵט. דַּאש
הִיבֵט שוין רְוֹחִים נַעֲבִין פֿאַר דַּעַם לִיעַן. אונ ווִידער אַז עַר האָט בִּיא אִים גִּילִיעַן
נַעֲלֵט אונ אַפּ גִינְעִבִין. שְׁפַעֲטֶער שִׁקֵט עַר אִים אִיין סְתָנָה פֿאַר דַּער סְתָנָה וואָש
עַר האָט אִים גִיטאַן. דַּאש הִיבֵט רְוֹחִים נאָך דַּעַם לִיעַן. אונ כַּעַן טאַר עֵשׂ גִּיט :

ו ווען אִינער לִיעֵט דַּעַם אַנְדֶּערין גַּעֲלֵט אױף אִיין צִיט אונ נַעֲמֵט מִיט אִים אױש אַז
פֿאַר דַּעַם זאַל עַר אִים שְׁפַעֲטֶער לִיעַן אִיין גְרַעֲכֶערע סוכַע גַּעֲלֵט אױף אױף אַזאַ
לאַנג ווִיא עַר האָט אִים גִילִיעַן. אַדער עַר זאַל אִים אױף לִיעַן אַזאַ פִּיל גַּעֲלֵט ווִיא
פִּיל עַר האָט אִים גִילִיעַן. אַדער אױף אִיין לִינְגֶערע צִיט. דַּאש הִיבֵט רַעֲכֵט
רְוֹחִים אונ כַּעַן טאַר עֵשׂ גִיט. אַפִּילוּ ווען עַר נַעֲמֵט מִיט אִים אױש עַר זאַל אִים
שְׁפַעֲטֶער אױף לִיעַן אַז פִּיל גַּעֲלֵט ווִיא פִּיל עַר האָט אִים גִילִיעַן אונ אַקאַראַט אױף
אַזאַ אִיין צִיט ווִיא עַר האָט זײַן גַּעֲלֵט גִיהַאַלְטִין. דַּאש אִיז אױף גִיט רַעֲכֵט. אַבְעַר

או ער האט מיט יענעם גאר ניט אויש גינזמען . נאר יענער איז אליין אזוא גוט און אנטלייט אים שפעטער ווייל ער האט אים פריער גיליען און ער זאגט אים ניט אז ער טוט עש וועגן דעם דאש מעג מען שוין :

ז דער וואש אנטלייט יענעם געלט כוז זיך שטארק היטין ער זאל פון יענעם קיין הנאה ניט האבין אין דער גאנצער צייט וואש ער איז אים שולדיג . דאש הייסט אזוא איין הנאה וואש יענער איז ניט גיוואונט גיוועזן אים צוא טאן איידער ער האט בייא אים גיליען . ווען יענער פלעגט אים קיין מאל ניט זאגן פריער גוט מארגן אדער צוא גיריסין . טאר ער עש איצטער אויך ניט . ער טאר בייא יענעם קיין פבוד גיט אן נעמען אין שול אדער ערנעץ אנדערש ווען ער פלעגט עש פריער גיט טאן . ער טאר יענעם גיט זאגן טוא מיר צוא וויסן ווען דער אדער דער וועט קומען אדער ווען דיא סחורה וועט אן קומען אדער עפעס אנדערש . ווען ער פלעגט דאש קיין מאל פון יענעם גיט פאר לאנגען . ווארום דאש הייסט שוין רווחים ווייל ער האט אים געלט גיליען כוז ער אים בארוהיגן . און ווען ער איז איין בעל מלאכה און יענער פלעגט אים קיין מאל גיט געבן צוא ארבעטן טאר ער איצטער בייא אים גיט אן נעמען צוא ארבעטן . ווארום דאש איז אויך שוין וויא רווחים . אז יענער וייל אים געבן צוא פאר דינען ווייל ער האט אים געלט גיליען :

ח מען טאר גיט איינעם ליען תבואה אז ער זאל אים שפעטער אפ געבן אקאראט אזו פיל תבואה . ווארום טאמער וועט דענקאלט דיא תבואה טייערער זיין וועט ער דאך אפ געבן מער וויא ער האט גיליען און דאש איז דאך רעכט רווחים איבער דעם ווען מען בארגט איינעם תבואה זאל מען אויש געמען אז ווען עש וועט טייערער ווערן זאל ער אים דער פאר געבן געלט לויט וויא דער מארק שפייט אין דער צייט ווען ער בארגט דיא תבואה . און אז דיא דאזיגע גאטונג תבואה האט איין באשטימטן מארק פרייז . מעג ער אים בארגן האטשע ער געמט גיט אויש אז ווען עש וועט טייערער ווערן זאל ער אים צאלן געלט . און בייא איין קלייניקייט למשל ברויט אדער אנאנדער זאך וואש איז גיט פיל ווערט . מעג מען יענעם בארגן ער זאל אים שפעטער אויך אפ געבן אזוא איין זאך . און עש שאט גיט אז עש איז דענקאלט עפעס מער ווערט :

ט איין זאך וואש האט איין באשטימטן פרייז טאר מען גיט פאר קויפן פאר איין גרעסערין פרייז ווייל יענער צאלט גיט תיכף דיא געלט . אבער ווען עש האט גיט איין באשטימטן פרייז . האטשע ער וואלט אים פאר קויפט פאר וועלוועלער ווען ער וואלט אים איצטער גיצאלט מעג ער אים פאר קויפן פאר אביסיל טייערער ווייל ער צאלט אים גיט תיכף . אבער ציא פיל טייערער . דאש הייסט איין זעקסטיל אדער איבער איין זעקסטיל מער פון דעם מקח . דאש טאר מען שוין גיט . ווארום דיא זעקעט מען אפענטליך אן אז עש איז ווייל ער ווארט אים דיא געלט . הייסט דאך דאש שוין רייגע רווחים . און אפילו ער העכערט גיט דעם מקח צוא פיל אבער ער זאגט אים אזויש ווען דוא וועסט מיר איצטער צאלן גיב איה עש דיר פאר אזוא פיל .

דַּעֲמָסוֹ עַשׂ אֲבָעַר אוֹיֵף בְּאֵרֶג וּוִיל אִיָּהּ בְּיַא דִּיר מְעוֹר • דָּאֵשׁ טָאָר מְעוֹן נִיט •
 וְעוֹן עַר לִיט אִינְעַם אוֹיֵף אִיין הוּזוּ עַר זָאל נְעִמְעוֹן דְּעַם אִיין טָרָאָג • אֲדַעַר אִיין
 פֻּעֲלֵד עַר זָאל עַשׂ בְּאֵנְזִיָּן • מִזוּ עַר מִיט יֵנְעַם אוֹיֵשׁ נְעִמְעוֹן עַר זָאל דוֹרָךְ דְּעַם
 אַפּ רֶעֶבְעֵנְעוֹן אֲלַע יָאָר אִיין בְּאֵשְׁמִיטֵע סוֹכֵע נְעִלְט פּוֹן דְּעַם חוֹב • אֹנְג אָפִילוּ דַּעַר
 אִיין טָרָאָג אֲדַעַר וּוְאֵשׁ דָּאֵשׁ פֻּעֲלֵד טָרָאָנְט אִיוּ מְעַר וּוְעַרְט • שְׂאָט עַשׂ נָאָר נִיט •
 אֲבָעַר וְעוֹן עַר נְעִמְט אַזוּא מִיט אִים אוֹיֵשׁ • דַּעַר נָאָךְ פֹּאָר רִינְגֵט עַד דָּאֵשׁ הוּזוּ אֲדַעַר
 דָּאֵשׁ פֻּעֲלֵד יֵנְעַם צוֹרִיק פֹּאָר מְעַר דָּאֵשׁ טָאָר מְעוֹן נִיט וּוְאֵרֹם דָּאֵשׁ אִיוּ רֶעֶבְט רֹוּחִים •

יא וְעוֹן מְעוֹן הָאָט אוֹיֵף אִינְעַם אַוְעֶקְסִיל • מְעַנ מְעוֹן עַשׂ אִיין אַנְדַּעַרִין פֹּאָר קוֹיפִין פֹּאָר
 וּוִינְזֵר אָפִילוּ נָאָךְ פֹּאָר דְּעַם טְעַרְמִין • דַּעַר וּוְאֵשׁ קוֹיפֵט עַשׂ מִזוּ אֲבָר אִיבֵר זִיָּה נְעִמְעוֹן
 מִזוּ וְעוֹן דָּאֵשׁ נְעִלְד וְעַט פֹּאָר פֹּאָלִין וְעַרְיִן זָאל עַר קֶעֶנִין אִים נִיט הָאָבִין קִיז שׁוֹם
 שְׂעֵנָה עַר זָאל אִים אַפּ נְעִבִין דְּעַם שְׂאָדִין • אֲבָעַר וְעוֹן יֵנְעַר וְעַט נִיט וְעַלִין צָאָלִין
 וּוִייל עַר הָאָט טְעֵנֹות קֶעֶנִין דְּעַם וּוְאֵשׁ עַר הָאָט גִּילְעוֹן • לְמִשְׁלַל עַר הָאָט אִים שׁוִין
 גִּיצָאָלְט אֲדַעַר עַר הָאָט פּוֹן אִים אִיין מִשְׁפּוֹן אֹנְג וּוִייל עַשׂ אִים נִיט אַפּ נְעִבִין דְּעַם
 גִּלְיִיבִן • דָּא מִזוּ עַר צָאָלִין דְּעַם וּוְאֵשׁ הָאָט בְּיַא אִים דְּעַם וְעַקְסִיל גִּיקוֹיפֵט • אֹנְג
 אַקָּאָרָאָט וּוִיא מְעוֹן מְעַנ אִיין אַנְדַּעַרִין פֹּאָר קוֹיפִין דְּעַם וְעַקְסִיל פֹּאָר וּוִינְזֵר • אַזוּא
 מְעַנ מְעוֹן עַשׂ אוֹיֵף פֹּאָר קוֹיפִין דְּעַם וּוְאֵשׁ הָאָט בְּיַא אִים גִּילְעוֹן • חָאָטְשֵׁע מְעוֹן נְעִמְט
 בְּיַא אִים וּוִינְזֵר וּוִיא פִּיל עַשׂ בְּאֵטְעַפֵּט :

יב בְּיַא אִיין מוֹכֵר טָאָר מְעוֹן נִיט לִייעֵן אוֹיֵף רֹוּחִים • אוֹיֵף מְעוֹן זָאל אִים לִייעֵן
 אוֹיֵף רֹוּחִים דָּאֵשׁ טָאָר מְעוֹן אוֹיֵף נִיט :

יג בְּיַא אִיין עוֹבֵד פּוֹכְבִים מְעַנ מְעוֹן לִייעֵן אוֹיֵף רֹוּחִים • אוֹיֵף מְעַנ מְעוֹן אִים
 לִייעֵן אוֹיֵף רֹוּחִים :

יד וְעוֹן אִיין אִיד הָאָט גִּילְעוֹן בְּיַא אִיין עוֹבֵד פּוֹכְבִים אוֹיֵף רֹוּחִים אֹנְג אַנְאָנְדַּעַרֵר
 אִיד אִיוּ אִיין עַרְב פֹּאָר אִים • אִיוּ דַּעַר רִין אַזוּא • וְעוֹן דַּעַר עוֹבֵד פּוֹכְבִים מִזוּ פֹּרִיעַר
 מְאָנְעוֹן דְּעַם וּוְאֵשׁ הָאָט בְּיַא אִים גִּילְעוֹן • אֹנְג נָאָר עַרְשֵׁט וְעוֹן עַר צָאָלְט אִים נִיט
 הָאָט עַר דָּאֵשׁ רֶעֶבְט צוּא מְאָנְעוֹן דְּעַם עַרְט • מְעַנ מְעוֹן • הָאָט עַר אִים אֲבָר אַזוּא עַרְב
 גִּיוֹעִזִין אַז דַּעַר עוֹיָג הָאָט דָּאֵשׁ רֶעֶבְט צוּא מְאָנְעוֹן וְעַמְעוֹן עַר וּוִייל • קָאָן עַר מְאָנְעוֹן
 דְּעַם עַרְב צוּם עַרְשֵׁמִין • הִיִּיסְט דָּאֵשׁ שׁוִין גִּלְיִיף וּוִיא דַּעַר עַרְב הָאָט גִּילְעוֹן בְּיַא
 דְּעַם עוֹבֵד פּוֹכְבִים אֹנְג הָאָט עַשׂ גִּילְעוֹן דְּעַם אַנְדַּעַרִין אִיד אוֹיֵף רֹוּחִים • אִיבְעַר דְּעַם
 טָאָר מְעוֹן עַשׂ נִיט • אֹנְג וּוִידֵר וְעוֹן אִיין עוֹיָג הָאָט גִּילְעוֹן בְּיַא אִיין אִיד אוֹיֵף רֹוּחִים
 אֹנְג אַנְאָנְדַּעַרֵר אִיד אִיוּ פֹּאָר אִים אִיין עַרְב • אִיוּ אוֹיֵף דַּעַר רִין אַזוּא • אִיוּ אַנְדַּעַרְשׁ אַזוּא
 גִּימָאָכְט אַז דַּעַר אִיד מִזוּ פֹּרִיעַר מְאָנְעוֹן דְּעַם עוֹיָג • אֹנְג נָאָר וְעוֹן דַּעַר עוֹיָג צָאָלְט
 נִיט קָאָן עַר מְאָנְעוֹן דְּעַם עַרְב • דָּאֵשׁ מְעַנ מְעוֹן • הָאָט מְעוֹן אֲבָעַר אוֹיֵשׁ גִּינְטֵמֵן אַז
 דַּעַר אִיד מְעַנ דְּעַם עַרְב פֹּרִיעַר מְאָנְעוֹן פֹּאָר דְּעַם עוֹבֵד פּוֹכְבִים • הִיִּיסְט דָּאָךְ שׁוִין
 אַז דַּעַר אִיד לִיט אוֹיֵף רֹוּחִים • אֹנְג מְעוֹן טָאָר עַשׂ נִיט • אֲבָעַר בְּיַא בִּינְדֵע פֻּעֵל וְעוֹן דַּעַר
 אִיד אִיוּ נָאָר אִיין עַרְב פֹּאָר דְּעַם קֶחַן אֲלִיין נִיט פֹּאָר דִּיא רֹוּחִים • מְעַנ עַר אָפִילוּ וְעוֹן
 עַר גְּעַמְט אוֹיֵשׁ אִיוּ יֵנְעַר הָאָט דִּיא בְּרִירָה צוּא מְאָנְעוֹן וְעַמְעוֹן עַר וּוִייל •

וְעוֹן

מן ווען איין איד האט גיליען איין עובר פוכבים אויף אמשפון ביו איין באשטימטע צייט און האט שוין צוא גירעכניט דעם רווח צום קרן . אז דער עובר פוכבים האט אים בייא דעם אויש לייזין אזוא און אזוא פיל צוא געבין . סאר ער גיט אין מיטן דער צייט לייזן בייא איין אנדער איד אויף דעם דאזיגן משפון אויף רווחים . דאמשפע ער גיט אים נאר דאש אייגענע רווחים וואש דער עובר פוכבים צאלט אים פון דענקמאלט אן ביו צום טערמין ווארום דיא רווחים איז שוין צוא גירעכניט גינווארין צום קרן . גיט דאך עש שוין דער איד פון זיין קעשענע . אבער אז דיא רווחים איז גיט צוא גירעכניט צום קרן . נאר ער האט גיליען דעם עובר פוכבים אויף איין משפון אז ער זאל אים געבין יעדען חודש איין אויש גירעכניט רווח . מען דער איד איין מיטן לייזן בייא אנאנדער איד אויף דעם דאזיגן משפון . און מיט אים אויש געמען אז ער זאל בייא דעם עובר פוכבים געמען דיא רווחים פון איצטער אן ביו צום אויש לייזן :

מן מען מען איינעם לייזן געלט ער זאל דער פאר קויפן סחורה אויף איין יריד . און אז ער וועט אהיים קומען זאל ער אים אפ געבין מער פאר דער סחורה וויא ער האט גיליען . למשל ער גיט אים הונדערט גילדן ער זאל דער פאר קויפן סחורה און געמט מיט אים אויש אז ווען ער וועט אהיים קומען האט ער דער פאר צוא צאלן הונדערט און צוואנציג גילדן . דאש איז אבער אנדערש גיט נאר ווען דער וואש לייט אים מוז אליון אהיים פירן דיא סחורה . און יענער מוז מיט אים אויש געמען אז ווען עש וועט זיין איין שאדין אויף דעם וועג גייט עש מ'ך גיט אן און ער וועט גיט דארפן באצאלן . ווארום מיט דעם וואש דער מ'ך שטעלט עש איין און געמט איבער ז'ך דעם שאדין . הייסט ער שוין וויא איין שותף צוא דער סחורה . און וואש ער געמט מער וויא ער האט גיליען איז גיט פראצענט נאר רווח פון דער סחורה :

יו מען מען געבין געלד איינעם ער זאל בריונגען סחורה פון איין אנדערן ארט און מען וועט אים געבין דער פאר מער וויא פיל דיא סחורה קאסט אים ווארום דאש הייסט גיט פראצענט נאר רווח עש מוז אבער צווישן זיי אויש דריקלעך ברונגן ווערן אז דער וואש קויפט דיא סחורה געמט איבער ז'ך דיא גיפאהר פון יעדען שאדין וואש דיא סחורה וועט האבן אויף דעם וועג ביו ער בריונגט צוא יענעם :

יז ווען מען פאר דינגט איינעם אדירה אדער אפעלד אדער עפעש אנדערש מען מען אים זאגן וועשט: מיר צאלין תיכף דעם צינו . האשטו מיר גישט מער צוא צאלן נאר אזוא פיל . אבער ווען דוא וועשט מיר צאלין אלע חודש אדער אלע דרייא חדשים און אנדערע אויש גירעכניטע צייטן מוזטו מיר צאלן מער . אבער ווען מען דינגט איין קענטשין צוא דער ארבעט סאר מען שוין גיט ווייניגער צאלן ווייל מען צאלט פריער דאש געלט . למשל ער האט איינעם גירונגען ער זאל אים ערשט ארבעטן מארגן אדער אין שפעטערע צייטן . און זאגט אים איך גיב דיר איצונדערט דאש געלט אבער פאר דעם מוזטו בייא מיר ווייניגער געמען דאש סאר מען גיט . ווארום

חכמת הלכות ריבית אדם

דאש הייסט רעכטער רווחים . האט אבער יענער שוין אן גיהויבין צוא ארבעטין אונ זאנט אים איה גיב דיר תיכף דאש געלט פדי דוא זאלשט בייא סיר ארבעטין פאר וועלוועלער דאש מעג מען :

יח ווען איינער זאנט צוא דיא סאכטער איין פדן אונ ער נעמט אויש מיט דעם איידיכ אז פאר יעדער יאר וואש ער וועט אים גאך שולדיג זיין דאש געלט . זאל ער אים געבין אזוא אונ אזוא פיל . מעג ער אונ דאש הייסט ניט רווחים . גאר איין סתנה . דאש איז גלייך ער זאנט איה גיב דיר איין גרעסערין נדן . דאש איז אבער גאר ווינן ער נעמט מיט אים אזוא אויש בייא דיא תנאים . אבער ווען ער נעמט ניט אויש בייא דיא תנאים גאר ערשט פאר דער הוונה זאנט ער אים ער זאל ווארטן דעם נדן אונ פאר דעם וועט ער אים אלע יאר געבין עטליכע רוביל דאש איז שוין ניט רעכט אונ מען פאר עש ניט :

כ ווען איינער פאר קויפט דעם אנדערין איין הויז אונ נעמט מיט אים אויש איין קאנטראקט אז ווען ער וועט אים שפעטער אפ געבין דאש געלט כוז ער אים צוא ריק געבין דאש הויז . כוז יענער אים אויף אפ געבין דאש ציגו וואש ער האט אן דער גאנצע צייט גינזקען . ווארום ווען ער נעמט זיך דעם ציגו איז דאך דאש רעכטער רווחים פאר דעם געלט וואש ער האט גיצאלט פאר דעם הויז :

כא ווען איינער ניט דעם אנדערין געלט ער זאל מיט דער מיט האנדלען אונ ביידע זאלין זיך טיילן מיט דעם רווח . אונ אויף אז עש וועט זיין הויק זאלין ביידע גלייך ליידן דעם שארדין דאש טאר מען ניט . ווארום איין העלפט געלט וואש ער נעמט דער פון העלפט איז דאך איין ריינע הלזואה . ווייל ער נעמט אויף זיך צוא ליידן דעם הויק דער פון . אונ מיט דער אנדערע העלפט געלט וואש יענער נעמט רווח דער פון . באשעפטיגט ער זיך גאר אומזוכט . אונ עש איז פאר דעם וואש יענער האט אים דאש גילען כמילא איז דאך דאש ריין רווחים . עש איז אבר דא איין מיטיל דער צוא ווען דער וואש ניט אים דאש געלד ניט אים תיכף אדער ער נעמט מיט אים אויש ער זאל אים שפעטער געבין עפעס געלט פאר זיין מיא . עש מעג אפילו זיין איין איינציגע קאפייקע . אונ דאש היישט איינזטליך אויף שוין איין הויפר עיסקא :

כב דער עיקר הויפר עיסקא איז אבער . ער זאל אויש נעמן מיט יענעם וואש ניט אים דאש געלט אז ער זאל ניט באגלייבט זיין צוא זאגן אז ער האט אן גיווארין פון דעם קרן אויסער ווען ער וועט האבין ערליכע עדות דרויף . אונ אויף דעם הויח זאל ער ניט באגלייבט זיין גאר מיט איין שבועה . אויף נעמט ער אויש אז ער האט דיא פרידה ניט צוא שווערין גאר יענעם צוא געבין אזוא אונ אזוא פיל . וויא מען רעט זיך אויש פישעת מעשה . אונ דעם איבעריגין רווח זאל ער זיך האלטן דאש איז דער רעכטער הויפר עיסקא . ווארום אפילו ער ווייס בייא זיך אז ער האט וויינגער פאר דינט אדער ער האט גאר אן גיווארין פון דעם קרן מעג ער יענעם געבין דאש קרן מיט די רווחים וואש זיי האבין צווישן זיך אויש גינזקן ווארום ווייל אז ער וועט וועלן יענעם וויינגער געבין וועט ער דאך מוזין שווערין . שטייט אים פרייא ער זאל

וְדָא אַפּ קוּפּוּסין מיט געלט פאר דער שבוועה. איצונד קאן מען שוין פארשטיין אז דער היתר עסקא טאר גיט זיין אפ גינארט: דאש היישט מען זאל זיך גיט איין ביידין אז מיט דיא קאפייקע וואש מען גיט אדער מיט דעם היתר עסקא וואס מען שרייבט מען מען שוין רוהים געבען. חס ושלום די הייליגע תורה לאזט זיך גיט פארין. נאר מען מוז טאקע אין אקט אויש געבען אז יענער האט די בריחה אדער צו געבין ווי פיל מען רעט ויך אויש אדער צוא שווערין אונ גיט צוא געבין אפער צוא זאגן פראקט דוא מוזט מיר געבין אזוי פיל רווח און פון איין שבוועה וויל איך נאר גיט וויסן דאס טאר מען גיט. אויך מוז מען וויסן אז דער רעכטער היתר עסקא איז אייגענטליך נאר אז מען געבט דאש געלט אויף איין גישעפט. אפער אז מען געבט עש צו צאלן איין חוב אדער אויף עסין אדער אויף איין צוגדער נאך דאש איז גיט קיין היתר עסקא. אפער צוא דעם איז אויך דא איין מיטל. למשל ראובן דארף געלט אונ ער האט ערגעץ עפעס איין וואך זאגט ער צו שמעון גיב געלט פאר דער דאזיגע וואך אונ אז איך וועל דיר דיא דאזיגע נאך גיט געבין ביז צום באשטומטן טאג מוז איך דיר דער פאר מער צאלן (וויא פיל זיי געבען זיך אויס). זייא מוזן אפער צווישן זיך מאכן איין קבצת קען דאש הייסט ראובן געבט אין דער האנט אריין איין לשמיה פון שמעוןס קלייד דאס מען אפילו זיין אן עדות:

אויך ווען אייגער איז דעם אנדערין שולדיג געלט. און וויא עש קומט צום סעךדין און ער האט אים גיט צוא צאלן גלייכט ער זיך מיט אים אויש ער זאל אים נאך ווארטין ביז צוא איין גיוויס: צייט דא העלפט אויך גיט איין היתר עסקא. אויסער ווען דער וואס איז שולדיג דאש געלט פאר קויפט יענעם איין סתורה וואש ער האט ערגעץ און געבט מיט אים אויש אז ווען ער וועט אים דיא סתורה גיט צוא שטעלן צוא דער צייט. האט ער אים אזוי און אזוי פיל צוא צאלן. יענער מוז אים אפער דאס אלטע וועקסי צוריק געבין. נאר ער גיט איין גייע שריפט וואש דריבען מוז שטיין אזוי וויא זייא באדינגען צווישן זיך:

כג ווען אייגער האט ביי דעם אנדערין גינגען געלט מיט איין היתר עסקא אויף איין באשטימטע צייט. און ער האלט דאש געלט זיינגער. מוז ער אים געבין רוהים פאר דער ליינגערער צייט לויט וויא עש קומט אויש ווארום דאש פארשטייט מען פון זיך געלבסט אז יענער האט אים דאס געלט גילאזט אויף דעם אייניגעם באדינגעניש וויא פריער. עש איז אפער רעכט ארויש צוא שרייבן אין דעם היתר עסקא אז ווען ער וועט ליינגער האלטן דאש געלט האט ער אים מער צו געבין:

כד פאר גיט ווען מען קאן גיט שרייבן קיין היתר עסקא. איז גינג אז מען מאכט דעם היתר עסקא מנדליך:

כה ווען ער גיט אויף דעם געלט איין ראשע וואש מען קאן דערמיט זייער לייכט מאנען און אפ געבען דאש געלט. אפילו ווען דיא ראשע איז נאר אויף דעם קען צאלן העלפט גיט קיין היתר עסקא ווארום דא קאן דיא יענער אים צווינגען דאש געלט אפ צו געבין אפילו ווען ער וועט דער פון אן ווערין אין דעם גישעפט וואס ער וועט

הריחוק לא אהיה נאמן כי אם בשבועה: אך זאת הותנה בינינו שאם ארצה בראש חודש ניסן הבע"ל ליתן לפב"פ הג"ל בעד הקרן וגם בעד חלק שלו סך סחורה כך וכך הברירה בידי ולא יהיה לו עוד שום תביעה יותר • וכל דין תורת נאמנות לבעל השטר אף לאחר זמן הפרעון • ושכר עמלי קבלתי מפב"פ הג"ל :

ה' תשרי תר"ל לפ"ק

אויף דעם ערײַגט זיך אונטער דער וואש פאר קויפט דיא סחורה • אונ דער וואש גיט דאש געלט נעמט צוא זיך דעם הימר עסקא :

יא דיני ממונות ובו כ"ז סעיפים
דינים פון געלט זאכין :

א דער מענטש מוז זעהן זיך וויא ווייט מיגליך אפ צוא היטן ער זאל זיך גיט לארדן אונ אז ער האט מיט איינעם איין שטרײט וועגן געלט • זאל ער זעהן וויא ווייט מיגליך זיך מיט יענעם צו פאר גלייכזיך • נאר אויסער ווען זענער וויל זיך גיט אויף קיין פאל פאר גלייכין זאל ער מיט אים גיין צום רב דאש דער רב זאל זייא פאר גלייכין • וויל אבער זענער גיט גיין צום רב אדער ער וויל גיט האלטן דעם פסק • מען ער אים לארדן זייא דעם גיריקט :

ב מען טאר קיין כאל קיין ליגין גיט טעגן אפילו ווען דער ליגן איז פון דעם אמת וועגן למשל ער ווייט זיך אז ער איז גירעכט אבער ווען ער וועט טעגן דעם אמת וועט ער זייא דעם פאר שפלין • טאר ער זיך גיט סתיר גיין צוא זאגן איין ליגין פדי ער זאל גיוויגען :

ג מען מוז זיך שטארק אפ היטן פאר איין שבועה • אפילו אמת צוא שווערין איז גיט רעכט אונ מען מוז זעהן אלע מיגליכע מיטלען גיט צו שווערין • נאר סיידן ווען מען האט שוין נאר קיין פרייה גיט • זאל מען שווערין • אבער מען מוז זיך גוט בארעכענען אויב עש איז אין דער שבועה גיט דיא מינסטע פאלשקייט ווארום דיא עבירה פון אפאלשע שבועה איז הארפער פון אלע עבירות אנדערע • ווען איין מענטש זינדונט שטראפט נאר דער אויבערשטער אים אליין אבער פאר איין שבועה שטראפט ער אים אויף זיין ווייב אונ קינדער אונ זיין גאנצע משפחה אויף דיא גאנצע וועלט האט פיל צוא ליידין דורף איין פאלשע שבועה • עש גישענן דער דורף חם ושלום שריפות אונ אנדערע אום גליקן :

ד ווען ער זעהט אז זענער וויל פאלש שווערין • מוז ער זיך מיט אים פאר גלייכין אדער נאר אין גאנצן זיינקען פדי ער זאל גיט שווערין • ווארום אזוא וויא מען טאר אליין גישט פאלש שווערין • אזוא טאר מען אויף גיט יענעם פרייגען צוא איין פאלשע שבועה :

ה ווען מען ווייט יענעם עדות צוא זאגן וואש עש זאל יענעם נוצין • מוז מען עדות זאגן • מען פאר אבר קיין עדות גיט זיין אויף איין זאך וואש מען האט אליין גיזעהן אדער גיהערט • אדער גיט אויף איין זאך וואש מען האט גיהערט

פון איין אנדערין. יענער קען אפילו זיין דער גרעסטער ערליכער מאן :
 ו אז קען טאר גיט פאלש עדות זאגן : דאש ווייס דאך יענער . קען טאר אפער
 אפילו גיט יענעם שרעקן אז קען וויל פאלש עדות זאגן . למשל עש האט
 איינער גאר איין איינציגן עדות . טאר גיט איין אנדערער גיין צווא זאמן מיט דעם
 עדות צום רב . פרי דער וואש קען לארמט אים זאל מיינען אז ער וויל אויף עדות
 זאגן מילא וועלן דאך שוין זיין צווייא עדות איבער דעם וועט ער באקענען אז ער
 איז שולדיג . דאש טאר קען גיט אונ עש איז איין עבירה :

ז מען טאר קיינעם גיט לייגען געלט ווען קיינער זעהט גיט אויסער ווען מען נעמט
 בייא אים דריבער איין וועקסיל אדער איין אנדערע שריפט אדער ווען ער לייגט
 אים אויף איין משפון . אפער אז מען נעמט קיין וועקסיל אונ קיין שריפט . מוזן
 ווייניגסטנס זיין צווייא עדות דער בייא . אפילו ווען יענער איז איין מלמד רבם
 אונ דער גרעסטער ערליכער איד טאר קען אים אלץ גיט לייגען אן עדות :

ח קען טאר בייא זיך גיט האלטן איין גיצאלטן וועקסיל . ווארום דאש איז
 אגרוישע עבירה :

ט ווען מען לייגט איינעם אויף איין משפון . טאר קען דאש משפון גיט ניצין .
 ווארום אז מען ניצט עש יוא איז דאש אקוראט וויא רוחים אונ אז מען האט
 גיליגען איין גימיינעם מאן אויף איין זאך וואש קען צאלט נאך גיט פאר דעם ניצין
 אונ עש ניצט זיך גאר ווייניג אפ . מעג ער עש נעבין איין אנדערין צום ניצין אונ
 דאש געלט וואש מען צאלט דער פאר זאל ער זיך אפ רעכענען פון דעם חוב . ער
 דארף זיך אפילו בייא יענעם גיט אן פרעגן . אויב ער זאל עש פאר דיגען צום ניצין .
 ווארום מן הסתם איז עש אים רעכט :

י דאש משפון וואש קען נעמט פאר איין חוב . מוז מען שטארק היטן קען טאר
 עש גיט נעבין איין אנדערין צווא באהאלטן אונ מען טאר עש גיט פאר זעצין בייא
 איין אנדערין מן מען פרעגט זיך אן בייא דעם וואש דאש משפון איז זיינע :

יא ווען מען לייגט איינעם אויף איין משפון אונ באדינגט זיך מיט אים אז ווען ער
 וועט גיט באצאלן צום טערמין זאל דאש משפון פאר פאלן זיין . מוז ער עש
 אויש דריקלדיך זאגן בשעת ער לייגט אים . ווען דוא וועסט דאש משפון גיט אויש
 לייזן צווא דער צייט איז עש שוין מיר פאר קויפט פון איצונד אן :

יב עש איז זייער רעכט קען זאל זיך היטן פאר קיינעם קיין ערב גיט צווא זיין :

יג מען טאר גיט הנגה האבן פון איין פרעמדיגס זאך איידער מען פרעגט זיך בייא
 יענעם אן . אונ אפילו יענער איז זיין גוטער פריינד אונ ער ווייש אז עש וועט
 יענעם גיוויס רעכט זיין . טאר קען דאך גיט :

יד ווען מען גיט איינעם געפעס צווא באהאלטן . טאר ער עש גיט ניצין אפילו אז
 עש ניצט זיך דער מיט גאר גיט אפ . אונ ער מוז עש היטן מער וויא זיינע
 אייגענע זאכן . אפער אז מען האט אים גיגעבן געלט צווא באהאלטן מעג ער דער
 מיט כאכן גישעפטן אויסער ווען יענער האט אים אויש דריקלדיך גיזאנט אז ער וויל
 עש

חכמת דיני ממונות אדם

עש זאל בלייבין ליגן אקוראט וויא ער האט עש אים גינעפין אדער ער האט עש אזוא פאר בוגדיו אז עש איז צוא פאר שטיין אז ער וויל עש זאל גיט גיניצט ווערין : סו אז מען גיט אים איין זאך אדער געלט צוא באהאלטן . טאר ער עש גיט ווידער געפין איין אנדערין צוא באהאלטן . דער אנדערער מעג אפילו ויין דער גרעסטער ערליכער מאן . אויסער ווען ער ווייס אז יענער גיט אליין אויך דעם דאזיגן מאנאס מאל אזעלכע זאכן צוא באהאלטן :

סו ווען מען אנטלייט בייא איינעם עפעס אדער מען דינגט עש בייא אים פאר געלט . טאר מען עש גיט לייען אדער פאר דינגען איין אנדערין אויסר ווען דער וואש דיא זאך איז ויינע זאגט אים אז עש איז אים רעכט . אפילו איין ספר וואש עש איז דאך איין מצוה אז מען לאזט אנדערע מענטשן לערנען פון וויא טאר מען עש גיט לייען סיידין מיט דעם ווילין פון דעם וואש דאש איז ויינע . אבער בייא זיך איין דער היים מעג מען לאזן איין פרעמדן לערנען אין איין גיליענעם ספר . אבער גאר אז יענער זאל אליין לערנען דרינגען . גיט צווייא צו זאמען . ווארום דאש ספר קאן צוא ריסיין ווערין :

יז אז מען דינגט איינעם צוא דער ארבעט אדער מען דינגט איין גהסה אדער איין קלי . איז איין גרוישע מצוה צו צאלין דעם לויין צוא דער צייט . צאלט מען אפר גיט פונקט צו דער צייט טוט מען איין גרוישע עבירה . אונ דער דין איז אזוא . ענדיגט זיך דיא ארבעט בייא טאג איז צייט צוא צאלין דעם גאנצין טאג . אונ וויא פאלד עש ווערט נאכט אונ ער האט גיט באצאלט האט ער שוין גיטאן איין עבירה . ענדיגט זיך דיא ארבעט בייא דער נאכט איז צייט צו צאלין דיא גאנצע נאכט . איז אבער די נאכט שוין אוועק גינאנגען אונ ער האט נאך גיט באצאלט האט ער איין עבירה גיטאן . דאש אייגענע איז אויך ווען דיא ארבעט איז אויף איין וואך אדר אחרש אדר אויף איאר . תמיד אז דיא ארבעט ענדיגט זיך בייא טאג איז צייט דער גאנצער טאג . ענדיגט זיך צום לעצט בייא נאכט איז צייט דיא גאנצע נאכט אונ גיט מער :

יד דאש אייגענע איז אויך אז מען לאזט זיך עפעס מאכין בייא איין בעל מלאכה סוז מען אויך צאלין תיפף וויא ער בריינגט עש אפ האט ער עש אפ גיבראכט בייא טאג . סוז מען אים צאלין אין דעם געמליכין טאג . האט ער עש אפ גיבראכט בייא דער נאכט . האט מען נאר צייט צוא צאלין דיא גאנצע נאכט . אבער אזוא לאנג וואש דיא זאך איז נאך בייא דעם בעל מלאכה אפילו ער האט זיא שוין פארטיי גימאכט מעג זיא נאך אלץ ליגן בייא אים עטליכע טעג אונ מען טוט גיט קיין עבירה אז מען צאלט אים גיט . אפילו אז דער בעל מלאכה זאגט אים גיב מיר געלט אונ נעם דיר אפ דיא זאך . איז אלץ קיין עבירה גיט אז מען צאלט אים גיט :

יג מיט דעם דין איז מען אנדערש גיט שולדיג צוא צאלין דעם גידונגענעם ארבעטער נאר אז ער מאגט דיא געלט אונ מען האט עש . אפר אז ער מאגט אים גיט . אדער אפילו ווען ער סאגט אים אונ ער האט אבער איצונג קיין געלט גיט . טוט מען

מען גיט קיין עבירה ווען מען צאלט אים גיט. אבער דער יושר איז צוא צאלין פונקט צוא דער ציט אפילו ווען יענער מאנט אים גיט און אפילו אז מען האט גיט מוז מען לייזן און צאלין. ווארום דער ארבעטער לעבט דאך נאר פון דעם וואש ער ארבעט :

ב ווער עש איז זיך נוהג אז ער צאלט גיט זיינע ארבעטער ביז נאך דעם רעכענונג. אפילו ווען זיין פאר לאנגען פון אים אין מיטן דער ארבעט נאר עמליכע קאפיקעס וואש עש קומט זיין שוין גוים אזוא פיל. און ער גיט זיין גיט. זינדגוט ער דער מיט גיט. ווארום ווייל זיין ווישין שוין זיין שטייגער. זיינען זיין מן הסתם דרויף איין גיטאנגען ער זאל זיין צאלין ערשט ביז נאך דעם רעכענונג. אבער פון דעם וועגן איז דער יושר ער זאל זיין מיטן אויף געבין ווען זיין דארפן : **כא** ווען דער ארבעטער האט פאר דארפן דיא ארבעט. אדער דער בעל מלאכה האט פאר דארפן דיא זאך וואש מען האט אים גיגעבן צוא מאכן. אפילו ווען דער שארין איז גיט גישעהען דרויף איין אומגליק. נאר ווען ער וואלט גוט אכטונג גיגעבן און גיטאן וויא מען דארף. וואלט דער שארין גיט גישעהען. איז רעכט מען זאל אים שיינקען דעם שארין און גיט פאר לאנגען פון אים ער זאל דער פאר באצאלין. און אז ער איז איין ארומאן איז דער יושר מען זאל אים אויף צאלין פאר דער ארבעט :

כב אזוא וויא אונטער הייליגע תורה האט אן גיטאנט מען זאל רחמנות האבן אויף דעם ארבעטער און אים צאלין זיין לויין צוא דער צייט. אזוא מוז ווידער יענער ארבעטן ערליך און זעהען ער זאל דאש געלט ערליך פארדינען. ער מוז ארבעטן מיט אלע קרעפטן און טאן וויא ווייט ער קאן אפילו ווען ער פלעגט תמיד מער צוא געטען פאר דער ארבעט און איצונד צאלט מען אים פיל ווייניגער וויא תמיו. טאר ער זיך גיט איין ביידין אז ער מעג שוין אביסיל פאלשן בייא דער ארבעט ווייל ער געמט ווייניגער דאש איז אגרוישע עבירה. ווארום אז ער האט זיך באדונגען צוא ארבעטן. מעג עש זיין אפילו פאר דיא העלפט וויא עש איז ווערט אדער נאך ווייניגער. מוז ער שוין טאן אקוראט וויא מען דארף. אויף טאר דער ארבעטער גיט ארבעטן בייא דער נאכט און זיך ווידער פאר דינגען צוא ארבעטן בייא טאן. ווארום ער וועט דאך גיט קענען גוט ארבעטן ווייל ער איז אפ גישלאפט פון דער נאכט. שוט ער דאך יענעם איין אומרעכט. אויף מוז דער ארבעטער זעהען ער זאל פח האבן צוא ארבעטן. איבער דעם טאר ער זיך גיט פייניגן און פאסטן דענמאלט ווען עש איז קיין תענית גיט. אויף טאר מען גיט ארבעטן מיט דער פהמה אנאנצע נאכט און איר ווידער אין דער פריא איינעם פאר דינגען אויף דעם טאג. ווארום זיא וועט דאך שלאף ארבעטן. און מען געמט בייא יענעם געלט אום זיסט :

כג דער אייגענער דין איז אויף בייא איין מלמד. ער מוז דעם בעל הבית זייער גיטרייא זיין. ער טאר גיט צוא לאנג אויף זיין בייא נאכט. ווארום ער וועט דורך

יח חכמת דיני מסנות אדם

דוקף דצם בייא טאנ פויל זיין בייא דעם לערנען . ער טאר בייא טאג גיט צוא פיל עסק אונס טרניקן ווארום דאש בריינגט צום שלאף אונ פוילקייט ער טאר אויף גיט טאן עפעס אנדערש בייא דעם לערנען מיט דיא קינדער :

בר אז מען טאר גיט גנבן דאש ווייס דאך יעדער . עש זיינען אבער דא אזעלכע גנבות וואש מען קאן סיינען אז מען מעג זייא טאן אונ מען טאר דאך גיט . למשל מען פאכט זיך אנלעכטר אין מען גנבת בייא איי עם עפעס בדי ער זאל אביסל עגמת נפש האבד . ער וויל יענעם ווייזן אקונץ אז ער האט בייא אים ארויש גינעקען דיא פאטשיילע אונ ער האט גאר גיט גיזעהען . אונ דאש גלייכין . דאש טאר מען אויף גיט :

כת מען טאר גיט גילוסטין אפרעמדע זאך . דאש הייבט אז יענער האט איין זאך וואש ער וויל איר גאר גיט פאר קויפן . אונ ער שטעלט אן מענטשין זייא זאלין אים צוא בירין ער זאל אים פאר קויפן אדער ער אליין בעט אים אז א לאנג ביז ער מוז אים פאר קויפן דאש איז איין גרוישע עבירה אונ וויא באלד ער האט וואר לוסט צוא דער פרעמדע זאך אונ טראכט ער זאל זיא קויפן האטשע יענער וויל גאר גיט . טוט ער שוין איין עבירה . אונ ווען ער קויפט זיא דער נאך . האט ער אויף זיך צווייא עבירות . אייגינמליך טאר מען גאר גיט אן הויבן צוא גילוסטין אפרעמדע זאך . ווארום וויא באלד מען גילוסט דער צוא פאר לאזט מען זיך שוין דרויף אונ מען רועט גיט ביז מען פאקומט עש . דער אבן עזרא פרעגט וויא אזוא קאן מען פאר זאגן אז מען זאל גיט גילוסטין . דאש איז דאך גיט בייא דעם מענטשין אין דער האנט דאש גילוסטין קומט דאך פון זיך אליין . מען זעהטס איין זאך וואש זיא גיפעלט אים אונ דאש הארץ פאקומט השק דער צוא . נוא וואש קאן דער מענטש טאן . אקוראט וויא מען קאן גיט זאגן דוא זאלקט אין איין העגות גיט הונגערין ווערין . ווארום דער הונגער קומט דאך פון זיך אליין . ער ענטפערט אבער דרויף זייער קלוג . לאמיר זעהען אויב עש וועט גאר איין פויער איינפאלין השק צוא פאקומען צום שרארעם מאכטער . אדער איין ארומאן וועט גאר אנפאנגען לוסט צוא האבן צום אדימענטענעם פינגעריל אדער צוא איין שיינעם פאלען עש וועט אים מאקע גיפעלין אבער גילוסטין וועט ער גיט דער צוא . ווארום ער ווייש דאך אז עש איז גאר גיט מינליך ער זאל קומען דער צוא . אזוא דארף דער איד זיין קעגן אלע זאכין וואש זיינען גיט זיינע . ער מוז בייא זיך תמיד וויסן אז פרעמדע טאר מען גיט אן בירין אונ וויא באלד אז ער האט דאש בייא זיך שטענדיג אין זינען . קאן אים גאר קיין סאל גיט אן נעמען קיין לוסט צוא האבן פרעמדעם :

כו מען טאר גיט נעמען איין משבון מיט גיוואלד בייא איינעם וואש איז אים שולדיג געלט . ווארום ווען מען טוט עש יא איז מען איין פראכטער גזלן אונ דיא עבירה איז זייער גרויש :

כז מען טאר גיט אפ קויפן אפילו בייא איין נכרי איין גניבה אדער איין זאך וואש ער האט גינעלט . אונ בייא איינעם וואש מען ווייש אז ער איז איין גנב אדער איין

איין גולן . אינ האט קיין אנדערע פרנסה גיט . בייא אימ טאר מען אפילו קיין צדקה גיט געמען . אונ אפילו ווען עש דאכט זיך נאר אז עש איז איין גנבה טאר מען עש שוין גיט קויפן . למשל איינער וואש ארבעט אין נארטין בריינגט פירות צואי פאר קויפן אדער איינער בריינגט עפעס צוא פאר קויפן אונ מען זעהעט אז ער היט זיך קיינער זאל גיט זעהען . טאר מען עש שוין גיט קויפן . מען טאר אפילו גיט קויפן בייא איין מאן דעם ווייבס צירונג אדער קליידער . ווען עש קאן נאר מיגליך זיין אז זיא ורייס גיט דער פון . אונ ווידער טאר מען בייא דער ווייב גיט קויפן זאכין וואש עש איז מיגליך אז דער מאן ווייס גיט דער פון

רב הלכות מילה . וכו יח סעיפים

דינים פון מילה :

א דער עיקר מצוה איז אז דער פאטער אליין זאל מל זיין דאש קינד . איבער דעם ווען דער פאטער איז אבוהל זאל ער גיט כבוד זיין אנאנדערין מיט מדהל שאפט בייא זיין קינד . נאר ער זאל אליין מל זיין :

ב דיא צייט פון מילה איז נאר בייא טאג אונ גיט בייא נאכט . אונ אייגענטליך איז דיא צייט דעם נאנצין אכטין טאג ביו פאר נאכט . אבער מער מצוה איז צו מאכין דיא מילה אין דער פריא :

ג מען טאר גיט אפ לייגן דיא מילה אויף נאך דעם אכטין טאג . ווארום אז מען פאר ליינגערט דיא מילה נאך דעם אכטין טאג איז דער פאטער עובר אויף איין מצוה עשה . אפילו דער אכטער מאג נופאלט אום שבת . אדער יום כפור . סוז מען דענסאלט מאכין דיא מילה :

ד ווען דאש קינד איז קראנק טאר מען עש גיט מל זיין . נאר ווען ער ווערט גיוונט ציילט מען ווייטער אפ זיבין מאל פיר אונ צוואנציג שעה דער נאך איז מען אים מל . אבער ווען ער איז גיט קראנק נאר איין אכר טוט אים ווייא . למשל דיא אויגין טוען אים אביסיל ווייא . סוז מען אויף ווארטין מיט דער מילה ביו ער ווערט גיוונט . אבער וויא באלד ער איז שוין גיוונט סוז מען אים תיכף מל זיין . אבער ווען ער ווערט גיוונט אום שבת . אדער ווען דער אכטער מעת לעת איז אום שבת טאר מען שבת גיט מאכין דיא מילה . נאר מען לייגט איר אפ אויף זונטיג . דאש סוז מען אבער וויסין אז בייא אזעלכע זאכין טאר מען אויף זיך גיט שטעלין נאר מען סוז פרעגין איין שאלה אדער דעם מדהל ווען ער איז איין זכרן . אויב מען זאל דיא מילה גיט מאכין דעם אכטין טאג :

ה ווען דאש קינד איז גיבארין גיווארין פאר נאכט צווישין טאג אונ נאכט סוז מען זיין איין שאלה פרעגין ווען דיא מילה זאל זיין :

ו סייא דער פאטער אליין איז דער מדהל אדער אנאנדערער איז דער מדהל זאגט , ער אלץ דיא ברכה על המילה פאר דעם מל זיין . נאר אז דער פאטער אליין איז אבוהל

ימ **אדם** **הלכות מילה** **חכמת**

אמוהל זאגט ער תיכף דיא ברכה להכניסו בבריתו של אברהם אבינו • אונ דער נאך
איז ער מל • אבער אז אפרעמדער איז דער מזהל : זאגט דער פאטער דיא ברכה
להכניסו בבריתו ערשט נאך דעם אפ שניידן פאר דער פריעה • אונ אז דער פאטער
איז נישט זאגט דר וואש איז מיט פסא של אליהו (סידק) די ברכה להכניסו בבריתו :
ז איינער וואש ער האט נאך קיין מאל נישט מל גיוועזין • פאר נישט דאש ערשטע מאל
מל זיין אום שבת :

ח ווען אמוקר האט איין אידעשע ווייב • אונ זיא האט גיהאט איין אינגיל איז מען
אים מל אפילו ווען דיא מילה קומט אויש אום שבת • אבער אז זיא איז אויף
אמוקרת • אונ זייא ווילין דאש קינד לאזין מל זיין • טאר מען עש נישט מל זיין אום שבת :
ט אמוקר איז מען מל אפילו אום שבת • אבער דער עולם זאגט נישט פשם שובבם
לברית • אונ דער מזהל זאגט נאר ביז פורת הברית • אונ דעם אלהינו ואלהי
אבותינו כיום את הילד זאגט ער נישט :

י איז דיא פיר הענינים נישט מען קליינע קינד צוא טרינקן דעם פוס פון דער מילה •
אבער יום פפור טאר מען נישט געפן דיא קינדער צוא טרינקען • נאר מען נישט
צוא טרינקען דעם קינד וואש מען איז מל •

יא אז עש זייען דא צוויי קינדער מל ציא זיין אפילו איין צוולינג בריינגט מען
נישט ביינע אויף איין מאל אין שול אריין • נאר פריער בריינגט מען איינעם
אונ מען איז אים מל אונ מען מאכט דיא ברכות דער נאך בריינגט מען דעם
אנדערין אונ מען מאכט ווידער דיא ברכות :

יב עלינו זאגט מען ערשט נאך דער מילה • אונ מען טוט נישט אפ דיא תפילין ביז
נאך דער מילה :

יג איינגטליך מוזין בייא דער מילה זיין אמנן מענטשין • דאש הייסט צעהען גרויסע
מענטשין • אבער אז עש איז נישט מגליך צוא האפן צעהען אידן • מען מען מאכין

דיא מילה מיט ווייניגער פון א מנן •

יד ווען עש איז א מילה אין א הענית צבור • זאגט מען סליחות און וירוי ביז (אל יחס
שמד) אבער מען זאגט נישט קיין והוא רחום און מען פאלט נישט קיין תחנון נאר
מען זאגט אל ארך אפים און למנצח און אויך זאגט מען נישט דיא יהי רצונם נאך
דעם ליענען :

טו האטשע דער מנהג איז דאך אז מען גייט תשעה באב אין דער פריא נישט אין
טלית • מטגין פארט דיא בעגי כבודים גיין אין טליתים ווען זייא ווילין :

טז ווען דער פאטער איז נישט אליין דער מזהל איז זייער רעכט צוא געמען איין מזהל
א פרומען אידן • און אז מען האט שוין איין מזהל מבבד גיוועזין • טאר מען נישט
געמען אן אנדערין • אויך איז דער מנהג אז מען איז נישט מבבד מיט סנדקאות איינעם
וואש ער איז שוין א מאל גיוועזין בייא אים בייא אן אנדער קינד מיט סנדקאות :

טז ווען דיא מילה איז • שטייט דער נאנצער עולם • נאר דער וואש איז מיט
סנדקאות זיצט :

יח עש איז זייער רעכט צוא מאכין איין ארינמליכע סעודה. גיט נוי מאנכע מאכין
איין סעודה ברית נאר מיט קאווע אונ צוקער גינעקס אליין:

יג הלכות פריון הבן. וכו יב סעיפים:
דינים פון פריון הבן:

א עש איז איין מצוה אין דער תורה אז יעדער איר וואס איז גיט קיין פלון און קיין
לוי נאר אויש לייזן זיין זון וואש איז איין בכור פון דער מוטער. ער מעג שוין
אפילו האבן פיר קינדער. ווען עש איז נאר ביי דער מוטער דיא ערשטע קינד פון
ער אויש לייזן און דאש הייסט פריון הבן:

ב וויא דאש קינד איז שוין אלט דרייסיג מעג דאש הייסט אין דעם איין און
דרייסיגטין טאג כוז מען מאכין דעם פריון הבן. אונ פאר יעדער טאג וואש עש גייט
אדעק נאך דעם דרייסיגטין טאג ווען ער לייזט גיט אויש טוט ער אנרויסע עבודה:

ג דאש אויש לייזונג נעלט ווערט איצטער גירעכיגט אויף פינף זילבערנע טאלער.
(אונ נאך דיא דעה פון הגאון רבינו אלעזר ז"ל איז דאש זעקס רובול זילבער):

ד מען מאכט איין סעודה אונ דאש ווערט גירעכיגט פאר איין מצוה: אונ נאך דער
ברכה פון הכווציא להם לייזט מען אויש דאש קינד:

ה דער פאטער נעמט דאש קינד אונ פינף טאלער אדער איין נאך וואש איז ווערט
פינף טאלער אונ לייזט אנדער פאר דעם פלון אונ זאגט צוא אים. מיין ווייב
(דא זאגט ער אים איר נאמען וויא זיא הייסט) וואש זיא איז איין ישראלית האט מיר

דעם זון גיבארין. ער איז בייא איר איין בכור. איצטער גיב איה אים דיר. דער
פלון פרעגט דעם פאטער מאי בעית מפי. דאש הייסט וואש ווילסטו בעסר. אויב
דאש קינד אדער דיא פינף טאלער וואש דוא דארפסט מיר דער פאר געבין וויא דיא

הורה האט גיהייסין. דער פאטער ענטפערט אים איה וויל ליבער דאש קינד. נעם
דיר דיא פינף טאלער אויש לייז געלט וואש איה דארף דיר דער פאר געבין. אונ

עב גיט דיא געלט דעם פלון. אייגינמליך זאגט דער פאטער אונ דער פלון דאש דאזיגע
אויף לשון קודש אזוא וויא עש שטייט אין סידור. נאר מיר האבין עש דא גישטעלט
אויף טייטש פדי מען זאל פאר שמיין וואש מען זאגט. אויף זאל מען וויסין אז

איינער דער פלון ענטפערט דעם פאטער. כוז ער פרעגין דיא מוטער אויב זיא האט
גיט שוין גיהאט איין קינד אדער אויב זיא האט גיט איין קאל מפיל גיוועזין. ווארום
וויא באלד זיא האט שוין מפיל גיוועזין. הייסט דאש קינד גיט מער אפבור:

ז וויא דער פאטער האלט דיא געלט אין דער האנט צוא געבין דעם פלון זאגט
ער דיא ברכות על פריון הבן אונ שהתינונו. אונ וויא אין סידור שטייט. אונ
גיט דיא געלט דעם פלון. דער פלון נעמט דיא געלט אין דער האנט אריין אונ לייזט

עש אויף דעם קינדס קאפ אונ זאגט זה תחת זה. זה חלוק זה. זה מחול על זה.
יבנס זה הבן למינים. להורה יוראת שמים. יהי רצון שבשם שבגננס לפדיון בן יבנס
לתורה ולתופה ולמעשים טובים. אונ ער בענטשט דאש קינד מיט דעם פסק

יברכך

בְּרָכָה וְגו' אֵינָא אַנְדֵּערע נױטע פֿסוקים • נאָך דעם מאַכט דער פֿלן אַבְרָהָה אַבְעֵר אײן גָּלאַ ווײן אונ מען עֶסֶט אונ טְרױנקט :

ווען מען האט ניט קיין וויין צוא דער סעודה נאר אין אַנְדֵּערע משקה מוז מען דעם פֿרױן הָבן מאַכין פאר דעם וואשין • ווארום נאָך דעם פֿרױן מוז מען אײן בְּרָכָה מאַכין אונ דער דין איז דאָך אז אַבְעֵר אלע משקים חוץ וויין מאַכט מען קיין בְּרָכָה ניט אין מיטן עסן :

ז אז מען וויל טאן דיא מצוה וויא זיא דארף צוא זיין • מוז מען נעמען אײן אַרײַמען פֿלן וואש איז פֿרום אונ אײן לַמֶּדֶן • אונ ער זאל זיך טאַקע האַלטן דיא נעלט ניט אפ צוא נעבין :

ט ווען דער אײן אונ דרייסיגטער טאג גיפאלט אום שבת אדער יום טוב מאַכט מען ערשט אין אַנְדֵּערין טאג • אז מען וויל מעג מען מאַכין מוצאי שבת אדער מוצאי יום טוב אַבְעֵר ליבֵּער איז צוא מאַכין מאַרְגִּין ווארום דער מנהג איז ניט צוא מאַכין אײן פֿרױן הָבן בײא נאכט • חול המועד מאַכט מען אײן פֿרױן הָבן :

א אײן בכור וואש דער פֿאַטער האט אויף אים ניט גימאַכט קיין פֿרױן הָבן • מוז ער זיך אַלײן אויש לײזן ווען ער ווערט גרויש :

יא אײן פֿלן אונ אײן לוי וואש דיא ווייב גיווינט אים אײן בכור • דארף מען קיין פֿרױן הָבן ניט מאַכין • אונ אויך אײנע וואש איר פֿאַטער איז אײן פֿלן אדער אײן לוי אַפֿילו דער טאן איז אײן ישׂראל • מאַכט מען אויך ניט קיין פֿרױן הָבן • אַבְעֵר אײן פֿרום טאַכטער וואש האט אַקײַנד פון אײן נכרי מוז מען שוין אויף אים מאַכין אײן פֿרױן הָבן • האט אַבְעֵר דיא טאַכטער פון אײן לוי אַקײַנד פון אַנְכְרִי מאַכט מען ניט קיין פֿרױן הָבן :

יב אז אײן ערשטלינג האט מפיל גיוועזן דער נאָך האט זיא אַקײַנד • מוז מען קיין אײן שְׂאֵלָה פֿרעגן • ווארום ניט תּמִיד פֿאַרְתָּ דֶשׁ כּפִיל זיין פון דעם פֿרױן הָבן :

יך הלכות בכור בהמה טהורה • ופטר חמור • ובו י"ז סעיפים דינים פון אײן בכור פון אַבְהָמָה :

א ווען אײן פֿהקה פון אַאִר גיווינט אײן בכור דאש הייסט צום ערשטן מאל • איז דער בכור הייליג • אונ ער גיהערט צום פֿלן • מען זאל אים אַבְעֵר ניט נעבין דעם פֿלן קלײַנער הייט • נאר מען מוז אים האַלטן ביז ער איז שוין דער וואַקסן דאש הייסט אײן שְׁעִפְסַעֲלֵע מוז ער עש ווייניגסטנס האַלטן דרייסיג טעג אונ אײן קעלבליל פּוֹפְצִיג טעג • אויך טאר מען עש ניט נעבין פֿכּוּן דעם פֿלן אדער אים אונטער וואַרפֿן פֿרי ער זאל זיך דער מיט פֿלאַגן • נאר מען מוז אים פֿרעגן אויב ער וויל עש נעמען • זײַל ער עש ניט נעמען מוז מען עש האַלטן בײא זיך • אונ אז דער פֿלן זעהעט אז זענער טוט אים להקעים אונ גריינגט עש אים פֿבּוּן האַמשע ער וויל עש ניט • מען ער עש אים צוריק שמוסין אונ ניט אַן נעמען :

ב דאש היילקייט פון דעם בכור איז אז מען טאר קיט אים ניט אַרְבַּעטן אונ פון

אים נישט שערין דיא וואל . אונ אפילו עש האט זיך פון אים אליין אויש גריסין אשטיק וואל טאר מען עש נישט גיציין אונ דער פון קיין הנאה נישט האבין . אפילו ווען דער בכור האט שוין איין מום טאר מען מיט אים נישט ארבעטן אונ פון אים קיין הנאה נישט האבין פל זמן ער לעבט :

ג מען מוז דעם בכור האלטן ביז ער באקומט איין מום . אונ וויא באלד ער באקומט איין מום מוז מען גיין איין שאלה פרעגן אויב דאש איז איין רעכטער מום . אונ אז מען פסקנת אים אז דאש הייסט איין רעכטער מום . מעג מען אים שוין קוילין אונ עסין דיא פלייש ווען ער ווערט כשר . מען טאר דיא פלייש אבער נישט פאר קויפן אין דער יאטקע אונ אויש וועגן אויף דעם פונט . נאר מען מוז אין דער היים פאר גיציין . אויך טאר מען עש נישט פאר קויפן אדר שיינקען צו איין נכרי . פאר דיא הינט טאר מען עש אויך נישט ווארפן . איז ער בייא דעם קוילין טרייף גינוראין מוז ער אים באגראבן ווארום ער טאר פון דעם פלייש אונ דיא פעל קיין הנאה נישט האבין :

ד וויא באלד דער בכור באקומט איין מום . טאר מען אים שוין נישט מער לאנג האלטן . האט ער באקומען דעם מום אין דעם ערשטן יאר . מעג ער אים האלטן ביז ער איז אלט איין יאר . באקומט ער דעם מום נאך דעם יאר זאל ער אים מער נישט האלטן וויא דרייסיג טאג .

ה מען טאר דעם בכור נישט מאכן גביון איין מום אויך טאר מען נישט הייסן אנכרי ער זאל אים מאכן איין מום . אפילו צוא טאן אונאך ער זאל באקומען איין מום . למשל צוא ליינין אשטיק טייג אויף דעם אויער פדי דער הונט זאל עש האפן אונ זאל אים דער ווייל אפ רייסן דעם אויער דאש טאר מען אויך נישט אבער פון דעם וועגן מעג מען אים געבן צוא איין נכרי ער זאל אים אויש האדעווען אדער ער זאל אים אויף הייטן :

ו אז מען זעהט דיא בהמה ווערט מענפרת צום ערשטן מאל . איז איין מצוה מען זאל איר פאר קויפן צוא איין נכרי . אדער מען פאר קויפט אים איין טייל פון דער בהמה . ווארום וויא באלד דער נכרי איז שוין איין שותף צוא דער בהמה אונ זיא גינורנט . איז עש קיין בכור נישט מער אבער אז ער פאר קויפט דעם נכרי דיא קאלב אליין איידער זיא האט עש נאך העלפט עש נישט . אונ אז ער וויל עש זיא טאן מוז ער גיין איין שאלה פרעגן וועט מען אים שוין לערנען וויא אזוא צוא טאן :

ז ווען דער כהן ווייס אז יענער האט גיקאנט דיא בהמה פאר קויפן צוא איין נכרי ווען זיא איז נאך גינורנט מענפרת . אונ ער האט גביון נישט פאר קויפט פדי דער כהן זאל זיך מוהן פלאגן מיט דעם בכור . דארף ער אים נישט צוא געמען . נאר יענער מוז אים אליין האלטן בייא זיך ביז ער באקומט איין מום דער נאך קומט ער דעם כהן :

ח אז דער כהן האט צוא גינמען דעם בכור מוז ער אים בייא זיך האלטן ביז ער באקומט איין מום . ער מעג אים אבער פאר קויפן צוא איין ישראל אפילו ווען ער האט

כא **אדם** הלכות בכור בהמה טהורה **חכמת**

האם נאך גיט קיין מום • דער ישראל מוז אים אָבער שטארק אפּ היסין בױ ער פּאקסט איין מום :

ט דיא אלע דינים פון איין בכור איז נאר ווען דיא בהמה גיהערט אין נאנצין צום אידן • אָבער וויא באלד איין נכרי האט נאר איין חלק אין איר • איז דער בכור שוין וויא איין אנדערע פראסטע בהמה :

י אויך בייא איין פהן אדער איין לוי אז עש ווערט גיבארין איין בכור איז דער אייגענר דין וויא בייא איין ישראל • נאר אז עש איז בייא איין פהן • דארף ער אים גיט אוועק געבין צוא איין אנדערין פהן נאר ער האלט אים בייא זיך ביז ער פאקסט איין מום : יא דיא אלע דינים פון איין בכור זיינען נאר בייא אזעלכע בהמות וואש מיר אידן מענען זייא עסין • אָבער גיט בייא איין פערד אדער בייא אנדערע בהמות וואש דער איד טאר גיט עסין • אָבער דער בכור פון איין אייזיל האט אן זיך דעם דין וויא מיר וועלין דא שרייבן :

יב ווען איין אייזיל פון אאיד גווינט איין בכור מוז ער אים אויש לייזן בייא דעם פהן מיט איין לעמעלע אדער איין שעפסעלע וואש ער גיט אים דער פאר • עש מעג זיין גרויש אדער קליין • נאנץ אדער מיט איין מום • איין זכר אדער אַנקבה • עש מוז אָבער זיין לעבעדיג אונ גיט גיקוילעט • אויך גיט קיין בן פקועה • דיא צייט פון דעם אויש לייזן איז אייגנטליך פל זמן ער לעבט • עש איז אָבער איין מצוה מען זאל תיפק אויש לייזן וויא עש ווערט גיבארין • אונ וויא באלד ער לייזט עש אויש • איז עש שוין וויא איין פראסטער אייזיל אונ ער מעג דער מיט טאן וואש ער וויל • איז דער פהן טוט זיך ווידער מיט דעם לעמעלע וואש ער וויל :

יג וויא באלד ער האט אפ גישייט איין לעמעלע פאר דעם פטר חמור • דאש הייבט פאר דעם אייזיל בכור • אפילו ער האט נאך גיט געגעבן דעם פהן האט דאש אייזיל שוין אויך גיהערט צוא זיין איין בכור :

יד וויא ער לייזט אויש דעם בכור אדער וויא ער שטעלט נאר אוועק איין לעמעלע פאר דעם בכור ער זאל עש געבין דעם פהן • מאכט ער דיא פרקה פרוה אהה זי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון פטר חמור :

טו בױ מען לייזט דעם בכור גיט אויש • טאר מען פון אים קיין הנאה גיט האבן • אונ אז ער פייגערט מוז ער אים באגראבן אונ טאר אפילו דיא פעל פון אים גיט באנצין • אונ אז ער גיט אים דעם פהן טאר דער פהן אויך מיט אים גיט ניצין ער מום זיך אָבער איין עצה • ער לייזט אים אויש אויך איין לעמעלע אונ נעכט טאקע זיך דאש לעמעלע :

טז אז מען וויל גיט אויש לייזן דעם בכור פון איין אייזיל • האָסט מען איבער אים דעם האלי מיט איין האק אונ באגראבט אים אונ מען טאר פון אים גאר קיין הנאה גיט האבן • דער עיקר מצוה איז אָבער אויש צוא לייזן • נאר סיידן מען איז אין אזוא איין ארם ווא עש איז נאר קיין פהן גיט דא אונ עש ווייזט אויש אז עש וועט דארטין קיין סאל קיין פהן גיט קומען :

זו איין פהן אדער איין לוי ווען זיין אייזיל האט איין בכור דארף ער אים ניט אויש לייזן. דעם אייגענעם דין האט אויף דיא טאכטער פון איין פהן אונג איין לוי. אבער אז בייא זייערע סענמשיין גיווינט איין אייזיל אין בכור מוזן זיין אים יוא אויש לייזן. אבער ווען דער פהן אדער דער לוי האט בחברותה מיט איין ישראל איין אייזיל. דארף מען אויף דעם בכור ניט אויש לייזן. אויף אז איין נכרי אזו דער צוא איין חכר דארף מען אים ניט אויש לייזן. מען טאר אבער ניט אום שיסנע צוא נעמען איין פהן אדער איין לוי אדער איין נכרי פאר איין שותף גבי מען זאל אים ניט דארפן אויש לייזן :

מן דיני אותו ואת בנו. ובו ה' סעיפים
אין וועלכין טאג מען טאר דיא בהמה ניט קולין :

א מען טאר ניט קולין דיא מוטער מיט דעם קינד אין איין טאג. אונג דעם טאג רעכינט מען פון דער נאכט אן. למשל ער האט גיקולית דיא מוטער זונטיג בייא נאכט טאר ער דאש קעלבליל ניט קולין מאנטיג דעם גאנצן טאג. האט ער זיא אבר גיקולעט זונטיג פאר נאכט ווען עש איז נאך גרויסער טאג. מען ער שזין בייא דער נאכט קולין דאש קאלב ווארום דיא נאכט איז שזין גירעכניט צוא מאנטיג. אונג דאש וואש מיר האבין גיואנט אז מען טאר ניט קולין דיא מוטער מיט דאש קינד. מוז ניט דוקא זיין פריער דיא מוטער אונג דער נאך דאש קינד. נאר אפילו פריער צוא קולין דאש קינד דער נאך דיא מוטער דאש טאר מען אויף ניט. אונג אז מען ווייס ווער דער פאטער איז פון דער בהמה. טאר מען אויף ניט קולין ביידע. דעם פאטער מיט דאש קינד אין איין טאג :

ב אפילו מען ווייס ניט באשטימט אויב דאש איז דיא מוטער. נאר עש ווייזט אויש אז זיא איז דיא מוטער. ווארום דיא בהמה זינט בייא איר אדער זיא קריכט איר שטענדיג נאך. טאר מען אויף ניט ביידע קולין אין איין טאג :

ג ניט אללין אז דער איד טאר ניט קולין דיא מוטער מיט דאש קינד אין איין טאג נאר אפילו ווען ער ווייס איין אנדער קולעט היינט איינס פון ביידע. טאר ער שזין דאש אנדערע ניט קולין אין דעם געמליכין טאג. אבער דעם אז מען האט גיקולעט דיא מוטער אדער ער האט איינע פון ביידע פאר קויפט איין אנדערין וואש גענער זאנט אים אז ער וועט עש היינט קולין. אדער אפילו גענער זאנט אים גיט אויש דרקליך אז ער וועט עש היינט קולין. עש איז אבער פרייטיג אדער ערב יום טוב אדער איין אנדערין טאג וואש דער שטיינער איז אז געקער קולעט דעמאלט. מוז ער גענעם צוא וויסן טאן אז ער האט גיקולעט היינט דיא מוטער אדער דאש קאלב. גבי גענער זאל שזין דיא אנדערע ניט קולין. איז זיא טרייף גיווארין נאך דעם קולין מוז ער גיין איין שאלה פרגעגן. ווארום מאנכעס מאל מען מען קולין ביידע אין איין טאג ווען איינע איז טרייף גיווארין :

ד ווען איין נכרי פאר קויפט דעם אידן צווייא בהמות אונג זאנט איידער ער פאר קויפט

כב **חכמת** דיני אותו ואת בנו **אדם**

קופט ויזא אז ראש איז איין מוטער מיט איין קינד . גלייבט מען אים . זאגט ער אבער ערשט דער נאך ווען ער האט שוין פאר קויפט האט ער דרויף קיין נאמנות נישט . און אפילו ווען ער זאגט פאר דעם פאר קויפן נאר עש איז אבר צוא דער קענען אז ער זאגט עש בדי ער זאל איין בעסערין מקח נעמען . למשל דיא בהמה איז פעט און גיט פיל מילך . זאגט ער אויף דער אנדערע אז ויא איז איר טאכטער בדי מען זאל מיינען אז ויא וועט אויף אזו גוט זיין וויא דיא מוטער . דא גלייבט מען אים שוין גיט : ה דיא דאזיגע אלע דינים זיינען נאר ביא איין בהמה וואש דער איר מעג עסין . למשל ביא איין קוא אדער איין לעמלע אדער איין ציג . אבער ביא איין חיה אדער איין עוף גייט ראש גיט אן און מען מעג קוילין דיא מוטער מיט דעם קינד אין איין טאג :

מן הלכות אישות . ובו כ"ח סעיפים
דינים פון מאן און ווייב :

א יעדער איד מוז נעמען איין ווייב קינדער צוא האבין . דיא דאזיגע מצוה איז תיבה וויא מען פאנגט אן אכצען יאר . אלט צוא ווערין . ווייניקסטנס טאר מען גיט זיין צו איר אבער דעם צוואנציגסטן יאר אן איין ווייב אויסר ווען מען לעריגט שטארק תורה און מען וויל דרוק דעם גיט נעמען איין ווייב בדי מען זאל גיט נישטערט ווערן אין דעם לערנען :

ב אז מען האט שוין גיהאט איין זון און איין טאכטער האט מען שוין בקיים גיווען דיא מצוה פון פריה ורביה . אבר פון דעסט וועגין זאל מען אלץ גיט זיין אן אנווייב . און אז ראש ווייב איז אים ר"ל נישטארבין זאל ער נעמן איין אנדער ווייב וואש קאן נאך קינדער האבין . ווען ער פילט אבער ביא זוף אז ער קאן קיין קינד גיט מער האבן . זאל ער ליבער נעמען אזוא איין ווייב וואש זיא קאן שוין גיט מער האבן קינד . ראש אייניגע איז אויף ווען ער האט מערער קינד און עש איז צוא באזארגין אז ווען ער וועט נעמען איין אנדער ווייב און וועט מיט איר קינד האבין וועלן זיינע ערשטע קינד זוף מיט איר קריגין און עש וועט אין דער היים קיין שלום גיט זיין . זאל ער אויף ליבער נעמען איין ווייב וואש קאן שוין קיין קינדער גיט האבין :

ג אז מען זיצט מיט איין ווייב צעהען יאר און ויא האט קיין קינדער גיט . זאל מען איר גט נעבין . מען מוז אבער פריער גיין איין שאלה פריעגין ווארום גיט תמיד איז אזוא דער דין :

ד מען טאר גיט זיין מיט דער ווייב אפילו איין אייניגע זעה אן איין בתובה . און אז ויא האט פאר לארין דיא בתובה מוז ער איר לאזין שרייבן איין אנדער בתובה : ה מען מוז זעהען צוא נעמען איין ווייב פון אפרימע משפחה . אויף אז מען זעהען אז ויא אללין זאל זיין פרום און גוט און גיט איין קריגערין און אייניגע וואש דער מאן האט איר גט זיגעבין ווייל ויא האט זוף גיט אים בעקטין אויף גיפירם . זאל איר דער אנדערער גיט נעמען :

ו עש איז ויער רעכט צו נעמן איין שוועסטערש טאכטער אדר דעם ברידערס טאכטער : איין

ז איין יונגער מאן זאל נישט נעמען איין אלטע ווייב אדער אפילו איין יונגע וואש מען ווייס אז זיא קאן קיין קינדער נישט האבן . ווידער איז נישט רעכט אז איין אלטער מאן זאל נעמען איין גאנץ יונגע ווייב :

ח איין עם הארץ זאל נישט נעמען דיא טאכטער פון איין בלון ווארום דער זונג ווערט נישט גוט אויש גיפירט . אויך איז רעכט אז יעדער מענטש זאל זיין טאכטער נישט געבן איין עם הארץ פאר איין מאן :

ט אין רוסלאנד איז זייער איין גוטער כנהג אז ווען עש קומט אהין איין מאן אדר איין פרויא פון דער פרעמד לאזט מען זייא נישט חתונה האבן ביו מען איבר צייגט זיך אויף וייא פון דער היים פון וואש פאר איין משפחה וייא זייגן אונ איבר זייער שטאנד אויב ער האט נישט איין ווייב אונ אויב זיא האט נישט קיין מאן אזוא דארף מען זיך איבראל ונהג זיין ווארום עש טרעפן זיך איצונד אלע כאל אז שלעכטע מענטשין קומן פון פרעמדע כדניות וואש זיי לאזן דארטין זייערע ווייבר אונ נעמן אנדרע ווייבר עש קאן זיך נאר טרעפן אז איינער אנטלויפט פון דעם קרימינאל אונ דא נישט ער זיך אויש פאר איין ערליכין מאן אונ פאר פירט איין אידישע טאכטער :

י איין בלון טאר נישט נעמען איין גרושה אונ נישט איינע וואש האט הלצה גינגן . אונ נישט איין זונה אפילו ווען איינער איז בייא איר גילענין מיט גוואלד היישט זיא אויך איין זונה קענין איין בלון אונ ער טאר זיא נישט נעמן . אויך טאר ער נישט נעמען איין חללה . דאש הייסט איינע וואש איז גיבארין גיווארין פון איין בלון וואש האט גינגן איינע וואש ער טאר נישט נעמען :

יא איינע וואש עש זייגן שוין בייא איר צוויי מאנען גישטארבין טאר איר דער דריטר נישט נעמן : אויך איינע וואש הערט אז דער מאן איז גישטארבין און דער פרעמד אפילו עש זאגן איר דאש פיל פרימע אידן וואש ווייסן עש באשטימט . טאר זיא נישט נעמען איין אנדער מאן ביו זיא גייט צום רב אונ ער איז איר סקר :

יב ווען מען איז איינעם חושד אויף איין אשה איש אונ דער מאן האט איר נישט גינגען אדער ער איז גישטארבין טאר דער דאזיגער וואש מען האט אים חושד גיווען איר נישט נעמען :

יג איין גרושה אונ איין אלמנה טאר נישט נעמן איין אנדערין מאן ביו גאך גיינציג מען . דיא גיינציג מען רעכניט מען אבער ערשט פון דעם אנדערין טאג אן גאך דעם נישט . אויך רעכניט מען נישט דעם טאג פון דער חתונה . אפילו ווען זיא איז שוין אלט וואש זיא קאן קיין קינד נישט האבן . אונ אפילו זיא האט אין מימין דער צייט מפיל גיווען מוז זיא אלץ ווארטין גיינציג מען חויז דעם טאג פון דעם נישט אונ חויז דעם טאג פון דער חופה . אייניגנליך טאר זיא נאר קיין שידוך נישט מאן פאר די גיינציג מען . אויסקר ווען דער חתן שווערט ער זאל נישט קומען צוא איר אין חויו אריין ביו גאך דיא גיינציג מען ווער עש נעכט אבער צוריק ויין איינענע גרושה דארף גאר נישט צוא ווארטין :

יד איין גרושה אדער איין אלמנה וואש איז מעוברת אדער וואש זיא זייגט . טאר נישט חתונה האבן ביו דאש קינד איז שוין אלט פיר אונ צוואנציג חדשים אפילו ווען

זיא איז ערשט גילענין גיווארין נאך דעם גט אדער נאך דעם מאנס טויט און האט גאר גיט אן גיהויבן צוא זיינין מוז זיא אלץ אזוא לאנג ווארטיין :

מו אין דעם טאג פון דער חופה פאסטין חתן בלה און דער מנהג איז אז זיזא פאסטין גאר ביו איבער דער חופה אפילו ווען עש איז נאך גרוישער טאג . און ווי דער פאר קערט אז די חופה דויערט ביו טיף אין דער נאכט מוזין זיי אלץ פאסטין ביו נאך דער חופה . דער דאזיגער טאג מוז ביזא זיזא זייער הייליג זיין ווארום ער איז זייער יום פפור זיי מוזין השובה טאן אויף אלעם וואש זיי האפן גיטאן אין דעם נאנצין לעבין . און אויף זיך נעמן גוט און פרום צו זיין . און דעם אויבערשטין בעטין ער זאל זיי בענטשין דער זונג זאל גוט אויש גיפירט ווערין זיזא זאלין זיך עלטערין מיט אנאנדר און זאליו האבין פרומע קינדר . און איין פרנסה . דער מנהג איז אז זיזא זאגן צוא מנהג דעם וידיו אזו וויא ערב יום פפור :

מז אז דער חופה טאג איז אין ראש חודש . אדער אסרו חג . אדר חמשה עשר באב אדר טז בשבת אדר הנוכה אדר פורים און שושן פורים פאסט מען גיט . אבער ראש חודש ניסן און ראש חודש סיון און ליג בעומר פאסטין יזא חתן בלה . און אפילו דענמאלט ווען זיזא פאסטין גיט . מוזין זיי גאר אפסיל עסין דעם הונגר שטילען : אבער זיך גיט צוא זאט אן עסין און טרינקן . ווארום דער דאזיגער טאג איז פאר זיזא הייליג און זיזא מוזין זיך וויא ווייט מיגליך דער ווייטערין פון אלע זאכן וואש דער גוף האט הנאה :

יז דער מנהג איז דער חתן זאל גיין אין קיטיל ביזא דער חופה פדי ער זאל זיך דער מאנן אן דעם טויט און זאל אין זיין גרעסטע שמה גידינקן אן דעם אויברשטין : יח דעם חתן שטעלט מען אונטער דער חופה קעגין דער מזרח זייט . און דיא בלה שטעלט מען ביזא דער רעכטער האנד פון דעם חתן :

יט דאש טבעת קירושין מוז זיין איין גלאטין פינגעריל . עש טאר גיט זיין דרינען אריין גינעצט איין שטיינדיל . אויף טארין גיט זיין דרויף אויש גיקריצט אזותות :

כ ביזא דער חופה מוז מען האבין צווייא פוסות . פריער מאכט מען איבער איין פוס די ברכה בורא פרי הנפן . און די אנדערע ברכה וצוני על העריות אזוא וויא אין סידור שטייט : און מען גיט עש צו טרינקן דעם חתן און די בלה . דער נאך איז דער חתן מקדש די בלה מיט דעם פינגעריל פאר צווייא עדים פשרים . דער נאך לייגענט מען די פתובה . און דער נאך זאגט דער חתן די ברכה בפהג און דיא איבעריגע ברכות איבר דעם אנדערין פוס און גיט אים אויף צוא טרינקען דעם חתן און דיא בלה :

כא ביזא דער סעודה נאך דער חופה זאגט מען פאר דעם בענטשין דני הסר נגם חרון ואז אלם בשיר ירון . נחנו במעגלי צדק . שעה ברכת בני ישראל . פרשות סרגן ירבנו ורבזתי נברך אלהינו שהשמחה במעונו שאכלנו משלו . און דער עולם ענטפערט דרויף ברוך אלהינו שהשמחה במעונו שאכלנו משלו וקטובו חיינו . און מען גיסט אן צווייא פוסות איבער איינעם זאגט מען נאך דעם בענטשין דיא ערשטע זעקס פון דיא שבע ברכות . און איבר דעם אנדערין זאגט מען צוא לעצט בורא פרי הנפן דיא דאזיג

דאזינע ברכה מאכט מען איבער דעם פוס וואש מען האט אויף אים גיבענמאשט
 כב דיא שבע ברכות מאכט מען נאר ווען עש איז דא איין מנגן . דער חתן איז אויך
 אריין גירעכניגט אין דעם מנגן :

כג ווען איינער נעמט צוריק זיין אייגיגע גרושה מאכט מען אויך שבע ברכות
 אבער נאר דאש איין מאל נאך דער חופה און גיט מער און מען זאגט גיט
 שהשמה במעונו :

כד בייא דער ערשטע סעודה נאך דער חופה מאכט מען תמיד שבע ברכות . עש
 איז קיין חילוק גיט צווישן איין בחור און איין אלמן און צווישן איין בתולה און
 איין אלמנה אפר אין די איבעריגע זיבן טעג נאך דער חופה איז דער דין אזוי אז איין
 בחור נעמט איין בתולה זאגט מען יעדער מאל אין דיא זיבן טעג די שבע ברכות ווען
 עש איז דא פנים חדשות דאש הייסט ווען עש קומט איין נייער מענטש ווענין דער
 חתונה אפילו ווען ער עסט גיט נאר ער איז אזוי גיקומן מזל טוב ווינשן . איז אבער
 אפרעמדער גיקומן גיט ווענין דער חתונה זאגט מען נאר דיא לעצטע ברכה פון דיא
 שבע ברכות . דאש איז די ברכה וואש זיא לאזט זיך אויש משכח חתן עם הבלה דיא
 דאזינע ברכה מאכט מען איבר אפוס דר נאך נעמט מען דעם אנדערין פוס וואש מען
 האט איבר אים גיבענמאשט און מען מאכט בורא פרי הגנפן . צו דעם דארף מען גיט האפן
 איין מנגן עש איז גינג ווען מען האט נאר איין מומון דאש הייסט דריי אידיון ביי דעם
 טיש . דער חתן איז אויך אריין גירעכניגט אין די דריי אידיון . איז אפר נאר קיין פרעמדער
 גיט דא בענמאשט מען נאר פראקטט וויא תמיד . האט אפר חתונה איין אלמן מיט איין
 אלמנה מאכט מען גישט מער שבע ברכות נאר דעם ערשטן טאג נאך דער חופה .
 און אז די סעודה איז בייא דער נאכט און עש זיינען דא פנים חדשות זאגט מען נאר
 דיא לעצטע ברכה פון שבע ברכות . און דאש אייגענע איז אין דיא ערשטע דרייא
 טעג . תמיד ווען עש איז דא אפרישר מענטש וואש איז גיקומן ווען דער חתונה זאגט
 מען דיא לעצטע ברכה אשר ברא איבר דעם פוס . דער נאך זאגט מען בורא פרי
 הגנפן איבער דעם אנדערין פוס וואש מען האט אויף אים גיבענמאשט :

כה מיר האבין גיזאגט אז פנים חדשות הייסט ווען עש קומט איין פרעמדער וועגן דער
 חתונה . מען כוז אפר וויסן אז שבת און יום טוב הייסן אויך פנים חדשות אפילו
 ווען עש איז נאר קיין פרעמדער גיקומן . דאש איז אפר נאר דאש עסן פון בייא דער
 נאכט און בייא טאג אפר סעודה שלישית היישט אנדערש גיט פנים חדשות נאר ווען
 דער חתן זאגט איין גרשה דענמאלט היישט שוין פנים חדשות און מען מאכט
 שבע ברכות :

כו מען טאר גיט זיין אליין מיט קיין אייגיגע נמכה וואש זיא איז גיט זיין ווייב .
 גיט מיט איין יוגע און גיט מיט איין אלטע . גיט מיט איין אידניש קינד און גיט
 מיט איין נכרית . אפר דער פאטר מעג זיין אליין מיט דער סאכטר און די מוסר מיט
 דעם זון . אויך מעג מען זיין אליין מיט אמידיל וואש איז נאך גיט אלט דרייא יאר .
 און אנקבה מעג זיין אליין מיט אאינגיל וואש איז נאך גיט אלט גיין יאר . אין
 שטאט

הכמת הלכות אישות אדם כד

שטאט און בייא טאג מען איין נקבה זיין אליין מיט צווייא ערליכע אידן אָבער אז זייא זיינען גיט ערליך טאָר זיא גיט זיין אליין אָפילו מיט פיל מער וויא צווייא . און בייא דער נאכט אָדער אין פעלד אָפילו בייא טאג טאָר זיא גיט זיין אליין מיט צווייא ערליכע אידן . אָבער מיט דרייא ערליכע אידן מען זיא זיין אליין :

כז דער איד מוז זיך שטארק דער נויטערין פון ווייבֿר ער טאָר אָפילו גיט הערין איד גיזאנג און גיט קוקין אויף אירע האַר . מען גיריקט אויף גיט קיין נקבה אין איין בריף . אָבֿר דער שטייגֿר איז צוא שרייבֿין דעם סאן ער זאל צוא ווישין טאן וואש זיין ווייב מאכט אויף אז מען וויל איינע נעמן מען מען זיין זיא אן קוקין אויב זיא גיטעלם אים . און עש איז אָפילו רעכט און צו טאן ווארום דיא הייליגע נטרא זאגט אומען טאָר קיין ווייב גיט נעמען ביו מען זעהעט זיא פריער :

כח מען טאָר גיט וואונן אין איין הויז מיט דעם ווייב וואש ער האט איד גט גיגעבן . און אז עש גייט איר שלעכט איז איין גרויסע מצוה דער גיווענענער סאן זאל איר אונטער שטיצין מיט געלם שיקין אָבער מיט איין אַנדערין ווארום ער אליין טאָר עש איר גיט נעבין :

רן הלכות אונג . ובו י"ז סעיפים דיגים פון איין אונג :

א ווען עש איז בייא איינעם גישטארבין וואש ער מוז ויצין שבעה נאך אים איז ער איין אונג ביו מען באַנראַכט דעם מת . דער דין פון איין אונג איז אזוי : מען טאָר גיט לייזין קיין תפילין און גיט דאוונען און גיט קיין המוציא סאכין און גיט בענטשין און גיט קיין ברכה סאכין און גיט נאך זאגן קיין אמן און גיט קיין שום מצוה טאן . און ער טאָר גיט עסין קיין פלייש און גיט טרינקען קיין וויין . און אז ער וויל עסן וואקט ער זיך און מאכט קיין ברכה גיט . און ער עסט גיט דארטין וואו דער מת ליגט נאר אין איין אַנדער שטוב אָדֿר ער מאכט איין וואנד צווישין זיך און צווישין דעם מת . ער מען אויף פאר היינגן איין ליילעך פאר דעם מת . נאר עש זאל זיין אַצווישן שייד . און אז ער קאן דאש אויף גיט קערט ער זיך אום מיט דעם פנים אויף איין אַנדערע נייט און עסט . און אָפילו אום פורים בייא נאכט נאך דער מגילה אז מען איז איין אונג טאָר מען גיט עסין קיין פלייש און גיט טרינקן קיין וויין . אין דער פריא וואשט ער זיך וויא תמיד אָבֿר ער מאכט קיין ברכה גיט . און מען טאָר דעם אונג גיט מצרף זיין צוא אַמנן און גיט צוא איין מוזקן . אויף טאָר קיין אַנדערער מענטש גיט עסין און אָפילו קיין וואשער גיט טרינקען אין דער שטוב וואש דער מת ליגט דארטין אויסער ווען ער מאכט איין וואנד צווישין זיך און צווישין דעם מת :

ב שבת און יום טוב טאָר מען גיט טרויערין . אַיבֿער דעם אז מען איז איין אונג אין שבת אָדער יום טוב עסט מען פלייש און מען טרינקט וויין און ער דאוונט . איז ער בענטשט . און מען איז אים מצרף צוא אַמנן און צו מוזקן . און ער מוז טאן אלע מצות אַקוראט וויא איין אַנדער מענטש . און האַמשע דער דין איז דאך אז מען

זאנט קיין קדיש ניש ב'ין נאך דער קבורה • אָבער אז דער פת לינט איבער שבת אדר יום טוב • זאנט דער אָבל קדיש ב'יא אימליבין דאוונען פאר דער קבורה • אָבער מוצאי שבת דאוונט ער ניש אונ מאכט ניש קיין הברלה • אונ וונטיג אין דער פריא נאך דער קבורה • אז עש איז נאך צייט דאוונט ער שחרית אונ מאכט הברלה • אונ אפילו דיא קבורה פאר זאמט זיך ב'ין מאנטיג אָדער דינסטיג • מאכט ער תמיד הברלה תיבף נאך דער קבורה • אָבער שפעטער פון דינסטיג פאר נאכט מאכט מען שוין ניש מער קיין הברלה :

ג אז מען איז איין אונן מוצאי יום טוב מאכט מען מארגין ג'יא טאג הברלה נאך דער קבורה • פאר ציט זיך אָבער דיא קבורה ב'ין נאך דעם מארגעריגין טאג מאכט ער שוין ניש מער הברלה • ווארום דיא הברלה פון יום טוב האט ניש מער צייט נאר ב'ין איין איינציגין טאג נאך יום טוב :

ד אז מען ווערט איין אונן פרייטיג פאר נאכט צוא מנחה צייט אונ דער פת מוז בלייבן ליגן ב'ין איבער שבת • דאוונט ער מנחה :

ה אז מען איז איין אונן דיא אנדערע נאכט יום טוב אונ דארט איז דער מנהג אז דעם אנדערין טאג יום טוב באשעפטיגן זיך אידן מיט דער קבורה • מאכט ער ניש קיין קידוש אונ עסט ניש קיין פלייש אונ טרינקט ניש קיין וויין :

ו ס'ר האבן אויבן ג'ואנט אז פורים ב'יא דער נאכט נאך דער מגילה טאר איין אונן ניש עסן קיין פלייש אונ ניש טרינקן קיין וויין • אָבר מיט דעם דאוונען • אונ די מגילה לייגענען איז ער גלייך מיט יעדער איד אונ ער איז קעגן דעם ניש קיין אונן :

ז נאך דער קבורה ב'יא טאג דאוונט דער אונן • אונ אפילו עש איז שוין נאך דער צייט פון קריאת שמע • דאש הייבט עש איז שפעטער וויא אפערטיל טאג • דאוונט ער וויא תמיד • איז אָבער שוין שפעטער וויא אָדרימיל טאג זאנט ער קריאת שמע אן דיא פרכות אונ שמונה עשרה האט ער צייט צוא דאוונען ב'ין האלבין טאג אָבער שפעטער ניש • אונ אז עש איז ראש חודש מען ער כוסף דאוונען אפילו ווען עש איז שוין נאך חצות • אונ אז דיא קבורה איז נאך צייטליך גאר אז ער וועט אהיים קומען וועט שוין שפעט ווערין • זאל ער ניין אין אהיוז אריין געבין דעם בית עולם אונ זאל דארט דאוונען • ער מעג אפילו דאוונען אויף דער גאס אויף איין ריין אָרט • וויא באלד מען הייבט גאר אן דאש קבר צוא פאר שיטן מען ער שוין אונעק ניין דאוונען • אז ער דאוונט שפעט ב'יא טאג זאל ער גאר זאגן דיא דרייא פרכות שלא עשני גברי • שלא עשני עבד • שלא עשני אשה • אָבער דיא אנדערע פרכות זאל ער ניש זאגן ווארום זייער צייט איז גאר אין דער פריא :

ח אז ב'יא דעם אונן איז אָברית • אונ די קבורה וועט זיך פאר זאמן ב'ין נאך חצות • מאכט מען דיא מילה פאר חצות • אָבער דער אונן מאכט ניש די פרכה להכניסו בבריתו • גאר דער וואש איז מיט פסא של אליהו (סנדק) מאכט דיא פרכה :

ט ווען איינער איז ג'ונארין איין אונן אין מיטן דאוונען • זאל ער ניש אויף הערין גאר ער זאל אָפ דאוונען אין גאנצין :

חכמת הלכות אונן אדם כת

י ווען דער אונן האט יאר צייט זאגט ער נישט קיין קדיש • אָבער ווען ער איז איין אונן נאָך אַשוועסטער אָדער נאָך אַברודער אונן דער ברודער אָדער דיא אַשוועסטער האט גילאזט קינדער • אונן דער אונן האט יאר צייט מען ער זאגן קדיש :

יא דער אונן גייט אין שיף אָבער ער טאר נישט זיצן אָדער שלאָפן נאר אויף דער ערד • אונן ער טאר זיך נישט באַדין אונן נישט שמיין אונן נישט גאלן אונן נישט קיין שום מלאכה טאן אונן קיינעם נישט גיריסין • אָבער ארום גיין אויף דער גאס מען ער יוא :

יב ווען איינעם שטארבט איין קינד וואש עש איז נאָך נישט אַלט גיוועזן דרייסיג טאג • איז ער נישט קיין אונן :

יג ווען עש האט זיך גיטראפן אין דעם מאג פון דער חופה אז דעם חתנם פאטער אָדער דיא פלהם מוטער איז גישטארבן אונן מען האט שוין גיבאקן אונן גיקאכט אויף דער חתונה אונן מען האט עש נישט קיינעם צוא פאר קויפן שטעלט מען די חופה אונן מען מאכט דיא סעודה אונן מען איז מיחד דיא חתן בלה אונן מען מאכט אלע זיבן טעג שבע ברכות אונן דער חתן מעג זיך אין דיא זיבן טעג שמיין אונן גאלן אָבער ער כזו זיין פון גוייטן פון דיא בלה • דאש בעסטע איז ער זאל שלאָפן אין איין אנדער תדר אָדער עש זאל מיט אים שלאָפן אַאיינגיל אונן מיט איר זאל שלאָפן אַמידייל • אונן נאָך דיא זיבן טעג זעצט זיך דער חתן אָדער דיא בלה שבעה זיבן טעג אונן שלשים הויבט זיך ערשט אן פון דער שבעה • אָבער אז מען קאן פאר קויפן דאש וואש מען האט אן גיגרייט אויף דיא חתונה אָדער אפילו מען קאן נישט פאר קויפן נאר עש איז פאר קערט דעם רהנם מוטער איז גישטארבן אָדער דיא בלהם פאטער אָדער זייער אברודער אָדער אַשוועסטער אָדער אקנד איז גישטארבן טאר מען נישט שטעלין די חופה נאר דער חתן אָדער די בלה זעצט זיך שבעה אונן טיפך נאָך דער שבעה דאש הייסט אין דעם אכטן טאג נאָך דער קבורה מאכט מען דיא חתונה :

יד דער איר וואש זיצט בייא דעם מת איז פטור פון דאוונען אונן פון קריאת שמע אונן פון אלע מצות • אָבר אז עש זיצן צווייא שומרים דאוויגט איינער אונן דער אנדערער זיצט בייא דעם מת אונן דער נאָך זעצט ער ווידער זיך בייא דעם מת אונן דער אנדערער דאוויגט :

טו ווען איינר האט זיך אליין גינאכט דעם טויט למשל ער האט זיך גיהאנגען אָדער גיווארפן אין אַוואַסער אריין אָדער ער האט זיך גימאכט איין אנדערין טויט איז מען נאָך אים נישט קיין אונן אונן מען זיצט נישט קיין שבעה נאָך אים אָבער מען זאגט נאָך אים צדוק הדין אונן אַטייל פוסקים זאגן אז מען זאל קיין קריעה נאָך אים נישט רייסין :

טז אז אמוקר איז גישטארבן איז מען נאָך אים נישט קיין אונן אונן מען רייסט נישט קיין קריעה אונן מען זיצט נישט קיין שבעה :

טז אויף איינעם וואש דער קרימינאל האט אים גיפסקת מיתה דורף איין גניבה אָדער רציחה איז מען איין אונן • אונן מען זיצט שבעה אונן מען רייסט קריעה :

מען

יח דינים פון פבוד המתים אונ אין אים איז זעקס סעיפים :

א מען טאר נישט איבער לייגן דעם מת פון איין קבר אין דעם אנדערין אריין. אויף טאר מען נישט פירן דעם מת פון איין שטאט אין דער אנדערער אריין אבער אז דארטין וואו ער איז גושטארבן איז קיין בית עולם נישט פירט מען אים יוא אונזעק אין איין אנדערע שטאט אריין צוא באגראבן :

ב מען טאר נישט עפגען קיין שום קבר אפילו ווען דיא יורשים פאר לאנגען עש :

ג מען טאר נישט ויצין אויף קיין קבר אונ אויף קיין מצבה :

ד מען טאר נישט טרעטן אויף איין קבר אויף מוז מען דיא קברים גרויש פבוד צוא טיילן מען טאר אויף דעם בית עולם נישט עסקין אונ נישט טרינקן אונ נישט פאשין בהמות אונ נישט רייסן קיין גראז אונ נישט טאן קיין איינציגע זאך וואש איז נישט שייך :

ה אז מען האט גיגראבן איין קבר אונ מען וועט ערשט סארגין דעם מת אריין לייגן טאר מען עש נישט לאזן אפן איבער נאכט ווארום דאש איז איין גרוישע סכנה נאר מען דארף עש צוריק צוא שיטין :

ו ווען מען גיפיקט איין גיהנוגן איד אויף דעם וועג מוז מען אים באגראבן אין דיא קליידער אונ מען טאר פון אים נישט אראפ געמען אפילו דיא שוף אונ מען איז אים נישט סתהר אונ מען טוט אים נישט אן קיין תפריכים נאר מען וויקעלט אים ארום מיט אליילעך :

יט הלכות מומאת הכהן • ובו ד סעיפים

דינים פון איין פהן בייא איין מת :

א דער פהן טאר זיך נישט מטמא זיין אן איין מת ער טאר אפילו נישט אריין גיין דארטין וואו איינער איז גוסס דאש הייסט ער לעבט גאך אבער מען זעהט אז ער וועט פאלד שטארבן. אויף טאר ער נישט גיין דארטין וואו עש איז גפעס דא פון דעם מת למשל עש איז דארטין דא בלוט אדער איין אבר פון מת :

ב הויז דעם וואש דער פהן טאר נישט זיין דארטין וואו דער מת ליגט נאר אפילו אין דעם דאזיגן הויז אונ אין דיא אנדערע הייזער וואש רירן זיך אן מיט דעם דאזיגן הויז אונ עש איז קיין וואנט נישט צווישן טאר ער אויף נישט זיין. אונ אפילו עש איז דיא איין וואנט. נאר עש איז אבער אין דער וואנט דא איין פענקסטער אדער אפילו נאר אקליינע לעכל אדר זיי שטייען אונטער איין דאך טאר ער שוין אויף דארטן נישט זיין:

ג ווען דער פהן שלאפט אין איין שטוב וואש עש טרעפט זיך דארטן איין מת. אדער אפילו אין דעם דאזיגן הויז אדער דער בייא דארטין וואו ער טאר נישט זיין. מוז מען אים אויף וועקן. אייניגטליך מוז ער תיקף אנטלויפן נאקעטער היים. איבער דעם זאל מען אים נישט תיקף זאגן אז עש איז דא איין מת. נאר מען זאל אים פראקט רוקן פרי ער זאל זיך דער ווייל אן טאן. ווערט ער אבער גיוואר אז ער

איז

כז **הכמת** הלכות טומאת הבהן **אדם** **כו**

איו דא איין מת • מאר ער נישט ווארטן מיט דעם אן טאן נאר ער מוז תיבף ארויש לויפן :

ד אן בייא איין פהן שטארבט דער פאטער אדר די מוטער אדר און אדר אמאכטער אדער אברודר אדער אשוועסטער פון איין טאטן • אדר דאש ווייב • מעג ער זיין אין שמוב • עש איז נאך איין מצוה ער זאל זיין בייא נייא • אפער אז דיא שוועסטער האט שוין איין מאן • האט זיא דעם געלביגן דין וויא אפרעמדן מת • אונ ער מאר נישט זיין וואו זיא ליגט אונ נישט אין דיא הייזער דער בייא • אונ אז דער פאטער אדער דיא מוטער האט זיך אליין דעם טויט גינומען • האבן זייא אויף דעם דין וויא אפרעמדן מת אונ ער מאר זיך צו זייא נישט מטמא זיין • אויף אז דער פאטער אדר דיא מוטער אדר איינער פון דיא אנדערע קרובים וואש מיר האבן דיא גישריבן אז גיהנות גיווארן • מאר זיך אויף דער פהן צוא זייא נישט מטמא זיין :

ה אפילו אויף נכרישע קברים מאר דער פהן נישט גיין • ווען דער פהן גיפנט אויף דעם וועג איין מת מצוה • דאש הייסט ער גיפנט אידן ליגן טויט אויף דעם וועג • אונ עש זיינען דארטן נישט דיא אידן דער בייא וואש ער זאל שרייען צוא זייא אז זייא זאלן קומען דעם טויטן צוא באגראבן • מאר ער נישט אוועק גיין פון דעם ארט • אונ אז ער ווייס אז דיא וועלן קיין אידן נישט אן קומען מוז ער אים אליין באגראבן :

ז קליינע פהנים אז זייא שלאפן אין אשמוב וואו אמת איז דרינען איז מען נישט מחויב זייא אויף צוא וועקן זייא זאלן אוועק גיין • אפער פון דעם וועגן איז עש דאך רעכט מען זאל זייא גיוואנען פון קליינער הייד אן אוועק גיין פון אמת :

כח **הלכות שבעה** • זבו נ"א מעיפים :

דינים פון שבעה זיצין :

א שבעה מוז מען זיצן נאך פאטר אונ מוטער • נאך אייגענע קינדן • נאך שוועסטער אונ ברודער אפילו זייא זיינען נישט פון איין טאטן נאר פון איין מאמען • אונ נאך אמת אדער נאך אווייב :

ב אויף אקינד וואש איז נאך נישט אלט גיוועזן דרייסיג טעג זיצט מען נישט קיין שבעה • דיא שבעה הויבט זיך אן תיבף וויא מען שיש צוא דאש קבר :

ד אז איינער שטארבט וואו עש איז קיין בית עולם נישט דיא • אונ מען פירט דעם מת אין איין אנדערע שטאט אריין צוא באגראבן • אונ דיא קרובים פארן נישט מיט • הויבט זיך דיא שבעה אן תיבף וויא זייא גייען צוריק פון דער לנה :

ה ווען איינער איז דער טרונקען גיווארן אין אזוא אגרוסין וואשר וואש מען קען נישט גיפנען • זיצט מען נאך אים נישט קיין שבעה • ווארום מאמען לעבט ער אונ ער איז ארויש גיקמען פון דעם וואשער אויף אנאנדער זייט וואש מיר ווייסן נישט :

ו ווען איינער זיצט שבעה • אונ אין מיטן שבעה איז בייא אים ווידער איינער גישטארבן

חכמת הלכות שבעה אדם

גישתארבין וואש ער מוז שבועה זיצן נאך אים הויפט ער אן דיא אנדערע שבועה צוא ציילין אין מיטן דיא ערשטע שבועה . פון דעם ווען דיא אנדערע קבורה איז גיוועזן :

ז ווער עש זיצט שבועה . טאר ער קיין שום מלאכה נישט טאן . אונ נישט לערנען נאר דעם ספר איוב אונ איכה אונ דיא מרויערונגע פסוקים אין ורמיה אונ דינים פון אבלות אונ דעם פרק ואלו מגלחין פון דער מסכת מועד קטן . אונ ער טאר קיינעם נישט גירסין . אונ ער טאר נישטגיין אין קיין שיה . אונ ער מוז זיצן אויף דער ערד . אבער אשלאפער אדער איין אלטער מעג זיך אונטער לייגן אקישין . מען מעג אבער ארום גיין אין שטוב נאר ווען מען קומט אים מנהם אגל זיין מוז ער זיצן :

ח ווען איינער איז איין ארומאן אונ ער לעבט נאר פון זיין מלאכה מעג ער דעם פערטן טאג פון דער שבועה טאן אמלאכה בייא זיך אין דער היים עש זאל קיינער נישט זעהען :

ט אזוא וויא דער אבל טאר אין דער שבועה קיין מלאכה נישט טאן אזוא טאר ער אויך נישט לאזן אנדערע ארבעטן פון זיינט וועגן אין דער שבועה . אפילו גברים סארין נישט טאן זיין מלאכה . אבר אז עש איז איין גרויסע זאך וואש ער וועט איין גרויסן שארין האבן דורך דעם וואש מען וועט עש אין דער שבועה נישט טאן מעג ער דיא מלאכה לאזן ויא טאן דורך אנדערע מענטשן :

י האנדלען טאר מען אויך נישט אין דער שבועה . אבער ווען עש איז אזוא איין סחורה וואש אז ער וועט איר איצטער נישט פאר קויפן וועט ער שפעטער אן ווערין פון דעם קרן זאל ער שיקן איין שאלה פרעגן . אונ אז עש טרעפט זיך אזוא איין סחורה וואש מען פאר קויפט איר איצטער זייער וואלוויל אונ שפעטער וועט זיא פיל טייערער זיין . אדער ער האט איין סחורה וואש עש טרעפט זיך איצטער אקונה וואש ער נישט פאר איר איין טייערין מקח . אונ אז ער וועט אים אנועק לאזן וועט ער דער נאך מוזן איר פיל וועלוועלער פאר קויפן . מעג ער אויך דאש גישעפט מאכן דורך איין אנדערין :

יא ווען איינער האט אנכרי וואש דער איד לייט אים תמיד נעלט אויף רוחים . אונ דער נכרי בארף נראד אין דער שבועה נעלט אונ וויא באלד ער וועט אים איצטר נישט לייגען וועט ער דעם נכרי פאר לירין אויף תמיד ווארום ער וועט גיין צוא איין אנדערין בעל הלאוה אונ גענער וועט אים שזון תמיד לייגען . מעג ער דעם נכרי לייגען אין דער שבועה דורך איין אנדערין :

יב וועגן שרייבן אין שבועה איז דער אייגענער דין וואש חול המועד . דאש הייסט מען טאר נישט שרייבן נאר סידין איין גאנץ נייטיגע זאך אדער איין השבון וואש מען וועט אים פאר געסין ביי איבער דער שבועה :

יג מען מעג שיקן אין שבועה חובות מאגען אונ איין קאסידין :

יד ווען אדינקסט זיצט שבועה . מעג זיא באקן אונ קאכן אונ קערן דיא שטוב אונ בעטן דיא בעט אונ אנדערע זאכן טאן וואש מען דארף אין שטוב . אויך בייא

בייא זיק אין דער היים מעג דיא פרויא קאכין אונג באקין אונג אלץ דינג טאן וואש זיא דארף אין הויז ווען זיא זיצט שבעה :

מו אז דער שוחט זיצט שבעה אונג דיא שטאט צאלט אים תמיד פון דער וואך מעג ער קוילין אין דער היים . אבער אז מען צאלט אים נישט פון דער וואך נאר מען צאלט אים פאר איטליכע ברהמה וואש ער קוילעט . מעג ער אויך קוילין אין דער היים . נאר ער טאר קיין גיצאלט נישט נעמען . אונג אז עש איז אין שטאט נישט מער דא קיין אנאנדערער שוחט נאר ער אליין אונג דער עולם דארף פלייש . מעג ער גיין בייא דער נאכט אין יאמקע אריין קוילין . אונג אז עש איז נאנג גייטיג מעג ער בייא טאג אויך גיין :

מו ווען צווייא שותפים האבין בחרותה איין גיוועלב אונג איינער זיצט שבעה מוז דער גיוועלב פאר מאכט זיין די ערשטע דרייא טעג . אבער דער אנדערער שותף מעג אין דיא דרייא טעג טאן אין דער היים אלע גישעפטין פון דער חברה :

זו נאנג שבעה טאר מען זיק נישט באדין אפילו אין קאלטע וואשער . אבער דאש פנים מיט דיא הענט אונג דיא פיס מעג מען זיא וואשן מיט קאלטע וואשער אבער נישט מיט ווארימע וואש . נארוואקינדעטארין אז זיא דארף זיק באדין מעג זיא זיק באדין אין דער שבעה . נאר נישט אין דעם ערשטין טאג פון דער שבעה . אונג אז עש איי נאנג גייטיג מעג זיא דעם ערשטין טאג אויך :

יח האמשע דיא שבעה הייבט זיק אן תיפך נאך דער קבורה . מעג דאך דער אכל אהיים גיין אין דיא שיק . אבער נאנג שבעה טאר ער נישט גיין אין דיא שיק . נאר אין פילץ שיק אדר אין הילצערנע שיק מעג מען זיא גיין . אפר אקינדעטארין גיין צום דרייסיגטין טאג מעג גיין אפילו אין לעדערנע שיק . אונג אקראנקר אדר ווער עש האט אכבה אויפן פוס . מעג אויך גיין אין שיק :

יט מען מעג דעם אכל אין דער שבעה מכבד זיין מיט הנפה אונג גלילה אונג ער מעג פסקנן שאלות ווען עש איז קיין אנדערער נישטא צו פסקנן . אבער עולה תורה זיין טאר ער נישט אין שבעה אפילו ער איז אפן אונג עש איז קיין אנדערער פהן נישטא . אבער אין שבת פון דער שבעה אז עש איז קיין אנדערער פהן נישטא מעג מען אים זיא אויך רופן :

כ עש איז אמצוה צוא דאוונען נאנג שבעה דארטין וואו דער כח איז גישטארבין . אויך איז איין מצוה דארטין שבעה צוא זיצן אבער איטליכע נאכט מעג דער אכל צוא זיק אהיים גיין שלאפן :

כא אין דיא ערשטע דרייא טעג פון דער שבעה טאר דער אכל קיינעם נישט גיריסין . אונג אז איינער קומט אריין אונג ווייס נישט אז ער זיצט שבעה אונג זאגט אים גוט סארגין אדער גאט העלף אדער גוט אבינט . טאר ער אים נישט ענטפערן אונג נאך דעם דריטין טאג טאר ער אויך נישט גיריסין נאר אז עש קומט איינער וואש ווייס גוט אזיב ער איז איין אכל אונג גיריסט אים . מעג ער אים ענטפערן גוט יאר אבער אין שבת פון דער שבעה מעג ער איטליכין גיריסין :

כב אייגענמליך איז ניט קיין תויב צוא ויצין אויף דער ערד . ווארום אז ער וויל מען ער זאגנדיג טאג שטיין אדער ארום גיין . נאר אז ער וויל ויצין מוז ער ויצין אויף דער ערד . און אז מען קומט אים מנהם אבל זיין . דא מוז ער זיך שוין זעצין . און איין איינעלער מענטש אדער איין אלטער וואש עש שאט זיין דאש ויצין אויף דער ערד . מעגן זיין זיך אונטער לייגן איין קישין :

כג דעם ערשטן טאג פון דער שבועה לייגט ער ניט קיין תפילין . דאש איז אפער נאר ווען דער מת איז גישטארבן אין דעם אייגענעם טאג . אפער ווען דיא קבורה איז ניט אין דעם טאג וואש דער מת איז גישטארבן . און עש איז נאך דער קבורה נאך צייט צוא דאוונען . לייגט ער יוא תפילין . אפער ער מאכט איפער זיין ניט קיין פרקה . און אז עש איז איינעם אן גיקומן אנדיעה אז איינר איז אים גישטארבן און עש איז נאך ניט קיין דרייסיג טעג זיגט גענער איז גישטארבן לייגט ער ניט קיין תפילין אין דעם טאג וואש דיא שלעכטע בשורה איז אים אן גיקומען :

כד נאנץ שבועה טאר מען זיך ניט שערין און ניט גאלן אפער קעמען דיא האר מען מען זיך :

כה ווען אמהל זיצט שבועה מען ער גיין אויף אמילה מל צוא זיין דאש קינד נאר ער לייגט אריין ערד אין דיא שיה אריין אפער תיפף נאך דער מילה מוז ער אהיים גיין . ווארום ער טאר ניט זיין אויף דעד סעודה :

כו אז ער דארף נייטיג אוועק פארין . און ווען ער וועט איצטער ניט פארין אין דער שבועה וועט ער אגרויסן שארין האבן אדער ער מוז גייטיג גיין צו איין שטעלע . מען ער פארין ארך גיין אין די שיה נאר ער לייגט אין זי אריין אפסיל ערד :

כז אז דענמאלט ווען ער זיצט שבועה ווינען טריבע מען . עש איז שוין פאלד חצי חודש . און וויא פאלד ער וועט איצטער ניט מקדש דיא לבנה זיין וועט ער שוין נאך דער שבועה ניט קענען מען ער גיין אויפן גאס מקדש זיין דיא לבנה :

כח ווען עש קומט איינעם אן דיא שלעכטע בשורה פון דער פרעמד . אז עש איז אים גישטארבן אזוא איין קרוב וואש מיר האבן אויבן גישריבן אז ער מוז נאך אים שבועה ויצין . איז דער דין אזוא ווען עש איז נאך ניט מער וויא דרייסיג טעג זיגט גענער איז גישטארבן אפילו ער האט גיוואר גיווארן פונקט אין דעם דרייסיגטן טאג . מוז ער זיך תיפף אקריעה שניידן און שבועה ויצין . און ער זיצט זיבן טעג שבועה . און אין דעם טאג וואש ער האט גיוואר גיווארן לייגט ער ניט קיין תפילין . און שלשים הויבט זיך אן פון דעם טאג וואש ער איז גיוואר גיווארן . אפער אז דיא בשורה איז אים אן גיקומען דעם איין און דרייסיגטן טאג נאך גענעקט מויט אדער נאך שפעטער זיצט ער שבועה איין שעה . און דיא שלשים קעכיגט ער פון דעם טאג וואש גענער איז גישטארבן און אז עש איז אויף פאטער און מוטער שנייט ער זיך איין קרעה וויא דיא שלעכטע בשורה איז אים אן גיקומען האמן נאך שלשים :

אפר אויף אויב אדער קינדער אדער שוועסטער און ברידער אז דיא בשורה קומט צו אים נאך דעם דרייסיגטן טאג . שנייט ער זיך ניט קיין קריעה :

ווען

כח **הכמת** **הלכות שבעה** **אדם**

כח ווען עש קומט איינעם שבת אדער יום טוב אשלעכטע בשורה או עש איז אים אימעצער גישטארבין און עש איז דענמאלט פונקט דער דרייסיגטער טאג. ויצט ער מוצאי שבת אדער מוצאי יום טוב גיט מער נאר אין שעה שבועה. און די שלשים הויבט זיך אן פון דעם טאג ווען וענר איז גישטארבין. און אז דער שבת אדר יום טוב איז שוין נאך דעם דרייסיגטן טאג. ויצט ער אויך בייא דער נאכט איין שעה שבועה. אבר ווען דער שבת אדער יום טוב איז נאך פאר דעם דרייסיגטן טאג. ווערט דער שבת אדער יום טוב גירעכניט פאר איין טאג שבועה. און ער ויצט נאך זעקס טעג שבועה. און דיא קריעה שנייט ער זיך וונטאג אין דער פריא אדער אסרו תג אין דער פריא :

ל ווען עש קומט צוא איינעם דיא שלעכטע בשורה אום שבת פאר דעם איין אג דרייסיגטן טאג. און דער שבת איז איין ערב יום טוב. ווערט אים דער שבת גירעכניט פאר שבועה. און מיט דעם יום טוב קומט ער איבער שלשים :

לא ווען עש ויינען אים אן גיקומען צווייא שלעכטע בשורות אויף איין טאל. נאך דעם דרייסיגטן טאג. ויצט ער אויף ביידע נאר איין שעה שבועה. און ווען ביידע ויינען פאר דעם איין און דרייסיגטן טאג. ויצט ער פאר ביידע איינערלייא שבועה און רעכניט איינערלייא שלשים. ווען עש איז אים אבער אן גיקומען איין טאג איין שלעכטע בשורה און דעם אנדערין טאג ווידער איין שלעכטע בשורה. און ביידע ויינען נאך פאר דעם איין און דרייסיגטן טאג. הויבט זיך אן דיא שבועה פון דעם אנדערין היקף דעם אנדערין טאג. און מיט דעם אכטן טאג ענדיגן זיך ביידערלייא שבועה. און דיא אנדערע שלשים הויבט זיך אויף אן דעם אנדערין טאג :

לב ווען איינער האט אפ גידאוויגט מעריב און עש איז נאך טאג. און עש איז אים אן גיקומען איין שלעכטע בשורה פאר דעם איין און דרייסיגטן טאג. ויצט ער זיך היקף שבועה אבער דער טאג ווערט אים גיט גירעכניט נאר ער מוז פון מארגן אן ויצין זיבין טעג שבועה. און שלשים הויבט זיך אויף ערשט אן פון דעם אנדערין טאג. לג אימליכע שבועה ויצט מען גיט דעם זיבעטן טאג אין גאנצין נאר מען ויצט אין דער פריא אפסיל נאך דעם דאוונען. דער נאך הערט שוין אויף דיא שבועה :

לד ווען איינעם איז אימעצער גישטארבין און ער ווייס גיט. דארף מען אים גיט צוא וויסן טאן. און מען מען אים רופין אויף איין שמחה. נאר אז ער פרעגט מוז מען אים זאגן דעם אמת. נאר צוא זאגן אום גירעכנט דאש איז נאריש און מען דארף דאש גיט טאן. נאר אזון זאגט מען יוא אים ווייל ער מוז קריש זאגן :

לה ווען עש גיפאלט יום טוב אין מיטן דער שבועה. אפילו ער האט ערשט ערב יום טוב פאר נאכט מקבל שבועה גיוועזין. הערט שוין מיט יום טוב דיא שבועה אויף. און דער ערשטער טאג יום טוב ווערט שוין גירעכניט פאר דעם אכטן טעג. דורך דעם האט ער ביז שלשים גיט מער נאר נאך צווייא און צוואנציג טעג. אבער אז ער איז פאר יום טוב נאר קיין שבועה גיט גיזעסין. מוז ער נאך יום טוב ויצין שבועה. נאר אין דער שבועה מעגן אנדערע ויינע גישעפמין פירין. און שלשים הויבט זיך אן פון דעם ערשטן טאג יום טוב :

לו ווען איינעם טרעפט זיך איין מת אום יום טוב אדר חול המועד מוז ער ניין זיין טרער
 אין יום טוב קליידער אָבער לערנען טאר ער נישט און האַמטשע ער מוז דאך נאָך
 יום טוב שבעה זיצן • הויבט זיך שלשים אן פון יום טוב ראש הייסט תיבה נאך דער
 קבורה • און נאך יום טוב זיצט ער נישט מער נאר זעקס טעג שבעה • ווארום דער
 אנדער טאג יום טוב ווערט גירעכניגט פאר איין טאג שבעה • און אפילו דער אנדער
 טאג ראש השנה ווערט אויך גירעכניגט פאר איין טאג שבעה • און אז דער אָבל האט
 מיט איינעם פּחֶבְרוּתָה איין האַנדיל • מעג דער שותף עפענען דעם גיוועלב הויבן
 נאך יום טוב האַמטשע ער זיצט שבעה :

לו ווען איינער איז גיוועסן שבעה פאר יום טוב • געמט איבער יום טוב דיא שלשים •
 און אפילו דער זיבעטער טאג איז פונקט אום ערב יום טוב • מעג ער פאר נאכט
 זיך באַדן און אפ שערין אָדער גאלין • און אז דער זיבעטער טאג שבעה איז ערב
 פסח • מעג ער זיך גאלין פאר מיטאג און באַדן תיבה נאך מיטאג • און אפילו ערב
 פסח איז נאך אין מיטן דער שבעה איז אויך אזוא דער דין ווארום ערב פסח איז
 שוין יום טוב אָבער אז ער איז איין אָבל נאך פאטער און מוטער • אפילו ווען דיא
 שלשים לאזן זיך אויש אין מיטן יום טוב • טאר ער ערב יום טוב זיך נישט שערין אָדער
 גאלין • סיידן מענטשן שרייען אים אן און זאגן אז ער האט שוין צוא לאַנגע האר •
 אָבער באַדן מעג ער זיך יוא :

לח ווען ערב יום טוב איז נאך אין מיטן דער שבעה • געמט איבער יום טוב דיא
 שבעה אָבער נישט דיא שלשים און פאר נאכט נאך כניזה מעג ער זיך באַדן •
 אָבער נישט שערין אָדער גאלין אָבער יום טוב טאר ער זיך נישט באַדן ביו נאך שלשים :
 למ ווען דער זיבעטער טאג שבעה איז פרייטיג • און שבת איז ערב יום טוב • מעג
 ער פרייטיג זיך באַדן און אפ שערין אָדער גאלין • ווארום יום טוב הערט דאך
 אויף דיא שלשים און אז ער האט זיך פרייטיג נישט גינאלט • טאר ער חול המועד
 זיך נישט גאלין נאר ער מוז ווארטן ביו נאך יום טוב • און אז דער זיבעטער טאג
 שבעה איז ערשט שבת און דער שבת איז ערב יום טוב טאר מען זיך פרייטיג נישט
 באַדן און נישט שערין אָדער גאלין • אָבער חול המועד מעג מען יוא זיך באַדן און
 שערין אָבער גאלין • און נאך יום טוב מעג מען אויך ווארום דיא שלשים האט
 שוין אויף גיהערט :

מ ווען דער דרייסיגער טאג פון שלשים איז פונקט שבת • מעג מען פרייטיג זיך
 באַדן און אן טאן שבתדיקע קליידער • אָבער שערין און גאלין טאר מען נישט
 ביו זונטאג :

מא ווען ער איז גיוועסן שבעה אפילו נאר איין שעה פאר פסח ווערט ראש שוין
 גירעכניגט פאר זיבן טעג • און דיא אכט טעג פסח מיט דיא זיבן זיינען שוין
 פופצעהן טעג • האט ער דער נאך צוא דיא שלשים נאך פופצעהן טעג • און פאר
 שבעות איז אויך דער איינעטער דין אפילו ער איז נאר איין שעה גיוועסן שבעה
 פאר יום טוב • איז ראש שוין זיבן טעג • און ביידע טעג שבעות ווערין גירעכניגט
 פאר

חכמת הלכות שבעה אדם כמ

פאר אַכט טאג • איין שוין פּופּצעהען טאג • האט ער נאך ביי שלשים פּופּצעהן טאג •
מב ווען ער איז גינעסן שבעה פאר ראש השנה אפילו נאר איין שעה הערט שוין
ראש השנה אויף די שבעה • און יום פּפור הערט אויף די שלשים • מעג ער ערב
יום פּפור זיך באדין און שעדין און גאלין • און אז ער זעצט זיך שבעה צום גבליה
מעג ער אויף ערב יום פּפור זיך באדין און שעדין און גאלין •
מג ווען ער זעצט זיך שבעה אפילו איין שעה פאר יום פּפור • הערט יום פּפור אויף
דיא שבעה • און סוכות הערט אויף דיא שלשים איבער דעם מעג ער ערב סוכות
זיך באדין און גאלין און שעדין •

מד ווען ער זעצט שבעה אפילו איין שעה פאר סוכות • ווערט דאש גירעכניט פאר
זיבין טאג • און ביי הושענא רבה פאר נאכט איז שוין פּערצעהען טאג און
שמיני עצרת ווערט אויף גירעכניט פאר זיבין טאג איז איין און צוואנציג טאג
און שמחת תורה איז דער צווייט און צוואנציגסטער טאג • האט ער נאך ביי
שלשים אכט טאג •

מה שבת אין מיטן דער שבעה טאר מען ניט לערנען נאר וואש מען מעג לערנען
אין דער שבעה אבער מען מעג מעכיר זיין דיא סדרה • און מען רופט אים גיט
אויף צום ספר • אבער אז מען האט זיך מועה גיווען און מען האט אים אויף
גירופין • מוז ער גיין עולה לתורה זיין • און אז עש איז קיין אנדעקער פהן
ניטא נאר דער אבלי • מעג מען אים שבת אויף רופין • האמטשע עש איז נאך אין
דער שבעה •

מו ווען דער זיבעטער טאג פון דער שבעה איז שבת מעג ער אייניגמליך אין דער
פריא עולה לתורה זיין אבער פּעסער איז מען זאל אים אין דער פריא גיט
אויף רופין • און אז ער וויל דוקא עולה לתורה זיין • זאל מען אים אויף רופין צוא
מנחה • און ער מעג אנאנצין טאג לערנען ווארום אין דער פריא פון דעם זיבעטן
טאג הערט שוין אויף דיא שבעה •

מז ווען עש סרעפט זיך איין סת דעם ערשטן טאג יום טוב הויפט מען אים גיט אפ •
און נכרים מוזין גראבין דאש קבר און זייען דיא תכריכים און כאבין דעם ארון
אבער אידן זיינען אים מטהר און מוען אים אן דיא תכריכים און סראנגן אים און
לייגן אים אין קבר אריין און שטעלין אויף דיא פּרעסער אין קבר און זיין מעגן
אללין דער ווארעמען דאש וואסער צוא דער מדרה • אבער נכרים מוזין צוריק צוא
שיטן דאש קבר נאך דער קבורה •

מח דעם אנדערין טאג יום טוב אפילו דעם אנדערין טאג ראש השנה מוען אידן
פריא דעם סת אלע מלאכות וואש דעם ערשטן טאג מוזין זיין נכרים טאן •
ממ סייא דעם ערשטן טאג יום טוב סייא דעם אנדערין טאג שנייט מען זיך גיט
קיין קריעה •

ג ווען איינער איז גישפארבין ערב יום טוב • און וויל מען האט מורא גיהאט אז
עש וועט קיין צייט גיט זיין אים צוא באגראבין • האט מען אים איבער גיגעבין צוא
נכרים

נְכָרִים זַיִא וְאֵלֶּיךָ אִים פִּרְעֵן צִום בֵּית עוֹלָם אִיו דְּעַר דִּין אָז וְזַיִא בְּאֵלֶּךָ מֵעַן הָאִם אִים
 זִיפִרְט אִוִּשׁ דְּעַר שְׂמַט אִרוִּשׁ נְעַמְט אִיבְעַר שׁוֹיִן יוֹם טוֹב דִּיא שְׁבֻעָה חַמְשָׁע מֵעַן
 בְּאִנְרַאבְט אִים עֲרֻשְׁט יוֹם טוֹב נָאָר מֵעַן כּוּז וְיָהּ עֲרַכּ יוֹם טוֹב בְּיוֹ נַאכְט נוֹהֵג זַיִן
 וְזַיִא אִיוִּן אָבֵל . אָבְעַר אָז עַר הָאִם אִין זַיִנְעֵן מְאָרְנִין צוּא זַיִן צוּא דְּעַר קְבוּרָה מוּז
 עַר נָאָךְ יוֹם טוֹב זַיִנְעֵן שְׁבֻעָה :

נָא נָאָךְ דְּעַר קְבוּרָה זְאָנְט מֵעַן צְרוּק הֲרִין אונ קְדִישׁ . אָבְעַר יוֹם טוֹב אונ רֵאשׁ
 חוֹדֶשׁ חֲנוּכָה פּוֹרִים חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר בְּשַׁבַּט אונ חֲמִשָּׁה עֶשֶׂר בְּאָבִי . בְּקִיצוֹר דְּעַנְמַאֲלַט
 וְעַן מֵעַן זְאָנְט נִיט קִיִּין תְּחַנְנֵן זְאָנְט מֵעַן אוִיף נִיט קִיִּין צְרוּק הֲרִין . אונ פֿרִיטִיג נָאָךְ
 מִיטאַג זְאָנְט מֵעַן אוִיף נִיט קִיִּין צְרוּק הֲרִין :

כא הלכות שלשים ויארציית . ובו ח' סעיפים :
 דינים פון שלשים אונ יארציית :

א נַאנְץ שְׁלָשִׁים דָּאשׁ הִיִּסְט בְּיוֹ דְּרִיטִין טַעַן פּוֹן דַּעַם טָאג אָן וְזַיִאשׁ דְּעַר מַת אִיו
 גִּישְׂטאַרְבִּין . טָאָר מֵעַן זַיִה נִיט בְּאִרְדִּין אִין וְזַיִאָרִיבֵע וְזַיִאָסַר . אָבְעַר וְעַן דְּעַר
 אָבֵל מַאכְט אַבְרִית מֵעַן עַר זַיִה בְּאִרְדִּין אִין דְּעַר נַאכְט פֿאַר דְּעַר מִלָּה אָז עַשׁ אִיו
 שׁוֹיִן נָאָךְ דְּעַר שְׁבֻעָה אונ מֵעַן טָאָר נִיט אָן טָאָן קִיִּין גִּישׁ קְלִיִּיד . סִידִין אָז אִיוִּן
 אַנְדֶּרְעַר אִיו שׁוֹיִן גִּינְאָנְעֵן דְּרִינְעֵן עֲטְלִיבֵע טַעַן . אונ מֵעַן טָאָר זַיִה נִיט שְׁעֵרִין אונ נִיט
 גְּאָלִין אונ נִיט שְׁנִידִין דִּיא גְּעִיל . אָבְעַר אָפּ בִּיטִין דִּיא גְּעִיל מִיט דִּיא צִיִּין מֵעַן
 מֵעַן יוֹא אונ מֵעַן טָאָר נִיט גִּיִּין אוִיף קִיִּין שׁוּם סְעוּדָה . אונ נִיט דְּאָרְטִין וְזַיִא מֵעַן שְׁפִילַט
 פְּלִי זְמַר אונ נִיט אוִיף קִיִּין חֲתוּנָה אָבְעַר אַסאַרְוִועַר מֵעַן בְּאִרְדִּינְעֵן אוִיף דְּעַר חֲתוּנָה
 נָאָר עֶסֶן טָאָר עַר דְּאָרְטִין נִיט נָאָר עַר מֵעַן זַיִה אַהִיִּים נְעַמְט צוּא עֶסֶן . אונ דְּעַר
 אָבֵל אֲלִיִּין טָאָר נִיט חֲתוּנָה הַאָפּק נַאנְץ שְׁלָשִׁים אָפִילוֹ עַר מַאכְט נִיט קִיִּין סְעוּדָה .
 אונ מֵעַן טָאָר נִיט גִּיִּין אִין קְלִיִּידֶר פּוֹן שְׁבַת גַּאנְץ שְׁלָשִׁים . אָבְעַר אָז עַר מַאכְט אַבְרִית
 אָדֶּר מֵעַן אִיו אִים כּכְפַד מִיט כּסַא אֲלִיהוּ (סְנֶדֶק) מֵעַן עַר גִּיִּין אִין שְׁבַת קְלִיִּידֶר :

ב נָאָךְ אָפֿאַטֶער אונ מִיטֶער . טָאָר מֵעַן זַיִה נִיט שְׁעֵרִין אונ נִיט גְּאָלִין אָפִילוֹ נָאָךְ
 שְׁלָשִׁים . נָאָר אָז מֵעַנְטֶשֶׁן שְׁרִיִּיעֵן אִים אָן אונ זַאגִּין עַשׁ אִיו נִיט שׁוֹיִן וְזַיִאשׁ עַר
 גִּיִּיט מִיט אָזעֲלֵכֵע לֵאנְנֵע הָאָר . אָדֶּר עַר גִּיִּיט צוֹוִישִׁין נְכָרִים אונ שְׁעַמְט זַיִה צוּא גִּיִּין
 מִיט צוּא גְּרוִישֵׁע הָאָר . מֵעַן עַר זַיִה שְׁעֵרִין אָדֶּר גְּאָלִין . אָבְעַר אוִיף אַסְעוּדָה אָדֶּר
 אַחֲתוּנָה אָדֶּר דְּאָרְטִין וְזַיִא עַשׁ שְׁפִילִין פְּלִי זְמַר טָאָר מֵעַן נִיט וְזַיִן דָּאשׁ גַּאנְצֵע יָאָר נָאָךְ
 אָפֿאַטֶער אונ מִיטֶער :

ג יָאָר צִיִּיט אִיו אַמְצוּה צוּא פֿאַסְטִין . אונ וְזַיִא בְּאֵלֶּךָ עַר הָאִם אִיוִּן מֵאָל גִּיפֿאַסְט
 אִין דַּעַם יָאָר צִיִּיט מוּז עַר שׁוֹיִן אֲלֵע יָאָר פֿאַסְטִין . אָבְעַר אָז עַר קָאן שְׁפֶעטֶער נִיט
 פֿאַסְטִין מוּז עַר זַיִה לֵאזִין סְתִיר גְּדַר זַיִן :

ד דְּעַר יִאָרְצִיִּיט אִיו תְּמִיד אִין דַּעַם טָאָג וְזַיִאשׁ דְּעַר פֿאַטֶער אָדֶּר דִּיא מִיטֶער אִיו
 גִּישְׂטאַרְבִּין . נִיט דְּעַר טָאָג וְזַיִאשׁ מֵעַן הָאִם זַיִא בְּאִנְרַאבִּין :

ה וְעַן דְּעַר פֿאַטֶער אָדֶּר דִּיא מִיטֶער אִיו גִּישְׂטאַרְבִּין אִין אִיוִּן עִיבּוֹר יָאָר אִין דַּעַם
 עַרשְׁטִין

יארצייטן מאכן איין נורל צווישן זיך . ווען עש איז דא איינר וואש ער איז אין אַבל דאש גאנצע יאר . און ווידער איז דא איינר וואש האט יאר צייט קומען דעם פון יאר צייט אלע קרישים . נאר דער אַבל זאגט דעם קנייש נאך דעם סומור פון דעם יום :

כב דיני קריעה . ובו ח' סעיפים
דינים פון קריעה שניידין :

א אויף פאטער און מוטער שנייט מען די קריעה אין דער לינקער זייט . און אויף אייניגע קינדער אויף אנווייב און אויף אמאן שוועסטער און ברודר שנייט מען דיא קריעה אין דער רעכטער זייט פון דעם קלייד :

ב אויף פאטער און מוטער מוז מען זיך דיא קריעה שניידן מיט דער האנט אָבר אויף אנדערע מתיים מעג מען דיא קריעה שניידן מיט אמעסער . אויף פאטער און מוטער טאר מען דיא קריעה ניט פאר בייגן אין דער שבעה אָבער אויף אנדערע מתיים מעג מען דיא קריעה ויא פאר בייגן אריין אז מען זאל זיא ניט ארויש זעהן . אויף פאטער און מוטער מוז דיא קריעה בלייבן אזו וויא זיא איז ביז נאך שלשים . און ערשט נאך שלשים מעג ער זייא צוא סטריגיווען . אָבר גוט צוא זייען טאר ער זיי קיין מאל ניט אפילו ניט נאך דעם יאר . אָבער אויף אנדערע קרובים מעג ער זיא צוא סטריגיווען תיפך נאך שבעה און גוט צוא זייען נאך שלשים . און אז יום טוב נעמט אָבר די שבעה מעג ער זיא ערב יום טוב פאר נאכט צוא סטריגיווען . און אז עש איז שוין נאך שבעה נעמט דאך יום טוב אָבער שלשים אָבער דעם מעג ער ערב יום טוב פאר נאכט צוא זייען דיא קריעה :

ג ווען עש קומט איינעם די שלעכטע בשורה אז עש איז אים גישטארבן איינר פון זיינע קינדער אָדער אנווייב אָדער אמאן אָדער אשוועסטער אָדער אָברודר . און עש איז נאך פאר דרייסיג טעג זינט יענער איז גישטארבן מוז ער זיך קריעה שניידן . אז עש איז אָבער נאך דרייסיג טעג דארף ער זיך ניט קיין קריעה שניידן . אָבער אויף פאטער און מוטער מעג עש אפילו שוין זיין נאך אַיאר מוז ער זיך תמיד איין קריעה שניידן . ד ווען איינעם זיינען צווייא מתיים אויף איין מאל גישטארבן אָדר ער האט אויף איין מאל גיווארן גיווארין פון צווייא וואש זייען אים גישטארבן שנייט ער זיך איין קריעה פאר ביידע :

ה ווען בייא איינעם איז אין דער שבעה נאך איינער גישטארבן רייסט ער זיך דיא פריערדיגע קריעה פיל מער אויף . אָדער ער שנייט זיך איין אנדערע קריעה קינדערניער מיט דרייא פינגער ווייט פון דער ערשטע . אָבער אז דער אנדערער איז גישטארבן נאך דער שבעה רייסט ער נאר דיא ערשטע קריעה אביסיל מער אויף :

ו ווען מען דאוויגט בייא דעם אַבל אין דער שבעה זאגט מען ניט קיין תחנון און ניט קיין הלל נאר דער כנהג איז אז דער אַבל זייט ארויש און דער עולם זאגט דלל . און אז מען דאוויגט דארטן וואו איינער איז גישטארבן און עש איז נאר קיין אַבל

אכל ניטא זאגט מען זיא הלל . אונ אויף אז מען דאוונגט בייא איינעם אין דער שבעה אונ עש אזו גיט דארטין וואו דער כה אזו גישטארבין זאגט מען אויף הלל נאר דער אכל זאגט גיט: אונ אז עש גיפאלט ראש חודש אדר חנוכה אין דעם זיבעטין טאג פון דער שבעה זאל דער אכל שפעטער נאך דעם דאוונען זאגן הלל ווארומ דענמאלט אזו דאך שוין נאך דער שבעה :

ז יום טוב טאר מען זיך גיט קיין קריעה שניידין : אבער חול המועד ענייט מען זיך זיא קריעה :

ח ווען מען הערט איין איד אדער איין עובר כוכבים נאם שילטין עש מעג זיין אין וואש פאר איין לשון מען וויל כו מען זיך אקריעה שניידין אונ אפילו גיט דוקא שילטין נאר ער לעקטערט נאט אונ דעם אויף אים שלעכטע רייד . כו מען זיך אויף אקריעה שניידין . אונ אז ער זעהעט וויא אימעצער פאר ברענט אספר תורה אדר אמגילה . אדער אימעצער צוא רייסט זייא אדר ער צוא שנייט זיי אדר ער פאר מעקט זייא אום שינע עש מעג זיין איד אדר אנכרי כו אלץ דער וואש זעהעט עש זיך צווייא קריעות שניידין . אונ דיא אלע קריעות וואש כיר האבין דא גיואגט כעג מען שפעטער פאר גייען מיט ברייטע נעט אבער ארינטלעך צוא גייען וויא דער סדר אזו דאש טאר מען אייביג גיט :

כג הלכות נדה . ובו עיט מעיפיים

דינים פון נדה :

א דיא עבירה פון איין נדה איז זייער גרויש אונ ווער עש פאר זינדגט זיך דער מיט האט חס ושלום פרת איבר דעם כו מען דער בייא זייער שטארק גיוואריגט זיין אונ זיך גוט אין זין אריין נעמען אלץ דינג וואש כיר וועלין דא שרייבן :

ב ווייל דאש רוב ווייבער האבין איין פעסט גיועצטע צייט אלע דרייסיג טאג אדער צוואנציג טאג אדער מער . איבער דעם מעג דער מאן בייא איר זיין ביז פאר דער צייט אויף זאל זיא גיט בורק זיין פאר דעם מאנס אויגין . אבער פאר זיך אליין וואש מער זיא זעהעט זיך איבער אזו אויף מער כערה :

ג דער מאן כו זיך אפ שיידין פון דער ווייב איין צייט פריער פאר איר פאשטימטע יסת . קומט איר אויש דיא צייט פאר נאכט טאר דער מאן בייא איר גיט זיין דעם גאנצין טאג פריער פון אין דער פריא אן . האט זיא זיך בורק גיווען פאר נאכט אונ גיסיגט אז זיא איז ריין מעג ער בייא איר זיין איין טאג דער נאך . קומט אבער אויש די צייט אין דער נאכט טאר ער בייא איר גיט זיין די גאנצע נאכט . אבר דעם גאנצין טאג פריער אונ דער נאך אז זיא איז ריין מעג ער בייא איר זיין . אזו איר צייט גאנץ פריא טאר ער בייא איר גיט זיין דעם גאנצין טאג אבער דיא נאכט פריער מעג ער בייא איר זיין . דענמאלט ווען ער טאר בייא איר גיט זיין כו ער זיך אויף פון איר שטארק דער ווייטערין . ער טאר איר אפילו גיט דעקט אן ריגין נאר וואש שטארק גייטיג אזו :

ד איינע וואש דיא צייט איז פריא איר אלע מאל גירוקט פון איין מאל צום אנדערן מיט צווייא אָדער דרייא טעג סוז זיך דער סאן פון איר דער ווייטערין פאר דיא צווייא אָדער דרייא טעג אקוראט אזוא וויא אויפן איז גישטאנען :

ה קובט איר אויז דיא צייט איידער דיא זון גייט אויף גיהער דאש נאך צו דער נאכט אונ ער טאר זיא דיא גאנצע נאכט פריער ניט אן רירין אונ ווען זיא ווייס ניט אויב די צייט קובט איידר די זון גייט אויף אָדער דר נאך . טאר ער זיא ניט אן רירין די גאנצע נאכט פריער אונ דעם גאנצין טאג דער נאך . דאש אייניגע איז אויך ווען איר צייט איז צווישין טאג אונ נאכט טאר ער זיא ניט אן רירין דעם גאנצין טאג אונ דיא נאכט דער נאך :

ו ווען זיא טראגט אָדער זיא זייגט דארף זיא ניט אין זינען האפן דיא גינעצטע צייט וואש זיא פלעגט תמיד צוא האפן פל זמן זיא איז ביין :

ז ווען דער סאן איז פריא איר אין דער צייט וואש מיר האפן דא גישריבן אז ער טאר ניט . איז עש איין גרויסע עבירה אונ ביידע סוזין דרויף תשובה נעמען :

ח איינע וואש האט קיין גינעצטע צייט טאר דער סאן פריא איר ניט זיין דעם דרייסיגטין טאג ווארום דאש איז דיא צייט פון דאש רוב ווייבער . אייניגטליך זיינען פריא דעם דא פיל דינים איבער דעם סוז זיא גיין איין שאלה פרעגן וויא זיא זאל זיך נוהג זיין :

ט איינע וואש האט קיין גינעצטע צייט סוז זיך תמיד איבר זעהן איידר דער סאן קובט צוא איר אונ אז ער גייט אונעק פון איר אויב עש גיפניגט זיך גיט עפעס אפּלעק :

י איינע וואש האט איין גינעצטע צייט דענקמאלט ווען דיא צייט קובט סוז זיא זיך איבער זעהען האמטשע זיא פילט ניט . אונ אז זיא האט אָבער פריער זיך גיט איבער גינעזען נאר ערשט דער נאך האט זיא זיך איבער גינעזען אונ האט נאר גיט גיפונען אונ גיט גיפילט סוז זיא איין שאלה פרעגן :

יא ווען דער סאן דארף אונעק פארין אונ עש איז נאהיגט צוא איר צייט וואש ער טאר איר שזין קעכט גיט אן רירין אזוא וויא מיר האפן אויפן גישריבן טעג ער דענקמאלט יוא זיא אן רירין מיט ליבשאפט אונ מיט שיינע גייד אָבר צוא איר קובטן טאר ער ניט :

יב אז ער דארף אונעק פארין ווען זיא איז גיט ביין אונ עש איז נאך איין טאג צוא דער טבילה זאל ער ווארטן דעם טאג . דארף ער אָבער זייער גייטיג אונעק פארין אָדער ער סוז פארין ווענין איין סצה נאך דארף ער גיט ווארטן :

יג אז זיא האט גיפונען איין פלעק אין דיא ריינע טעג אונ איז אום ביין גיווארין אונ אז זיא וועט איצונד ווידער ציילין ביינע טעג וועט איר אויז קובען דיא טבילה נאהיגט צוא איר גינעצטע צייט סוז זיא גיין איין שאלה פרעגן אויב זיא זאל גיין אין סקנה אריין :

יד וויל דער סאן גיין צוא דיא ווייב איין טאג נאך דער גינעצטע צייט אָדער נאך דעם דרייסיגטין טאג ווען זיא האט גיט קיין גינעצטע צייט סוז ער איר פריער פרעגן

ל ב חכמת הלכות נדה אדם

פְּרַעְגִּין אויב זיא האַט זיך גוט אַיבער גיזעהען אונ האַט קיין פֿלעק גיפונען :
סו ווען זיא איז נישט היין טאר דער מאַן צוא איר נישט קומען האַמטשע ער מיינט אז זיא
האט זיך מזבל גיזען נאר ער סו איר פֿריער פֿרעגין אונ זיא זאל אים זאגן אז
זיא איז שוין טבילה גיבאנגען :

סו ווען דער מאַן ווייס אז עש איז נאך נישט דיא צייט זיא זאל שוין קענען גיין
טבילה טאר ער איר נישט גלויבן וואש זיא זאגט אז זיא איז שוין טבילה
גיבאנגען :

זי ווען ער איז גיזען בייא זיין ווייב ווען זיא איז טהור אונ זיא זאגט אים פֿשעת
תִּשְׁמִישׁ אִיךָ בֵּין טָמֵא גִּזְרָאִין ווארום זיא האט גישפּירט אז עש גייט פון איר
דאש בלוט פון נדה זאל ער זיך היקפּ אפֿ שיידין פון איר :

יח ער זאל זיך אפֿ שיידין פון איר מיט ציטערנעש אונ מיט גרויש שרעק אונ זאל
תשובה טאן מיט זיין גאנצין הארצין ווארום ער וואלט פֿרום גיזען וואלט אים נישט
גיטראפּין אזוי איין זאך דרום זאלין זיי זיך גוט בארעכניגן זייערע ניגד אונ זאלין תשובה
טאן פאר השי' דער עיקר איז ער זאל ווייטער גיזאריגט זיין פון שלעכטע מעשים
וואש ער האט ביו אהער גיטאן וועט ער שוין צוא קיין עטרויבלונג חיו נישט קומען
אונ אויף דויען מבשול ווען ער האט זיך מיט איר נוהג גיזען פֿרין איז ער אויף דיא
מעשה נישט שולדיג נאר דאש איז אים גיקומען ווייל ער האט גיטאן אנדערע עבירות :

יט דאש איז ווען ער איז בייא איר גיזען ווען זיא איז מותר צוא אים גיזען אַבער
אז ער איז בייא איר גיזען נאהענט צוא איר זכת דענסט מאל ווען ער דארף פון
איר פון ווייטן זיין אונ דאש האט אים דיא סיבה גיטראפּין האט ער איין גרויסע
עבירה גיטאן אונ סו אויף דרויף תשובה נעמען פון איין מורה הוראה ער זאל אים
מכבד זיין איין תשובה וזיא עש שמיים אין דיא הייליגע ספרים :

כ ווען עש מרעפט זיך אז איין אשה נעהעט דם דורך דעם תשמיש דרייא מאל איינס
נאך דעם אנדערין סו זיא תיקף פֿרעגין בייא איין חכם צוא זיא כעג זיין מיט איר
סאן האמטשע נאך טבילה גיין ווארום עש זייגען דריגען פיל דינים דאש גיהער צו איין
מורה הוראה סיד זייגען נאר סודיע אז מען סו פֿרעגין איין שאלה ווייטער אנדערע
זאכין וואש גיהער צוא איין מורה הוראה שרייבן סיד נישט :

כא אין דעם דין אז די אשה זאל זיך אויש זעצין דיא צייט איז דא זייער פיל דינים
מען קען ווייבער נישט געבין דאש צוא פאר שמיין דרום אזוא איין אשה וואש זיא
האט נישטגיין אויש גיזעטע צייט זאל זיא פֿרעגין איין שאלה בייא איין מורה הוראה
וויא זיא זאל זיך נוהג זיין וועט ער איר שוין אלעם אויש פֿרעגין אונ וועט זיא לעבן :

כב ווען דיא אשה גיפנט איין פֿלעק ברויכט זיא פֿרעגין איין שאלה :
כג ווען איין אשה דער שפּירט אז עש איז איר אזו גלייך וויא זיא וואלט גיקריגין איר
דם פון נדה אונ זיא האט זיך בודק גיזען גלייך וויא זיא האט דער שפּירט אונ
האט גאר נישט גיפונן איז זיא דאך טמא וזיא ארעכטע נדה אונ ווען זיא האט עפעס
גיפונען איין פֿלעק נאר זיא איז מסופק אין דעם קאליר זאל זיא פֿרעגין איין שאלה
אבער

אָבער ווען זיא גיפֿינט גאר ניט אַזי זיא טמא אונ דעם דין אַזי איין מצוה אַז איין אַשה זאל די אנדערע לערנן ווארום דאש מערקטע ווייפער ווייסן דעם דין גיט. זי מיינען אַז זיא גיפֿינט גיט אַזי זיא טהור. אונ באַמט אַזי זיא טמא וויא איין נדה :

כד עש אַזי איין חיוב אויף דיא אשה אַזיא באַלד וויא זיא פֿילט גאר דאש עש ווערט גיעפֿינט איר מקור אַז זיא זאל זיך באַלד אונטער זוכין :

כה איין פֿלה מוז ציילן זיפֿין ריינע טעג. ביז דעם טאג אַז וואש זיא נויס זיכער ווען איר התונה וועט זיין האַמטשע זיא אַזי גאַנץ ריין :

כו אַז מען האט דער גאָף וויא דיא פֿלה האט גיציילט דיא זיפֿין ריינע טעג אַפֿ גיליינט דיא התונה אויף עטליכע טעג. אָדער ווען זיא האט גיציילט דיא זיפֿין ריינע טעג האט זיא גיט גיוואקט קלאר ווען דיא התונה וועט זיין אונ זיא האט גיציילט בסקס דארף מען פרעגן איין שאַלט חכם אויב זיא דאַרף איבער גייעס צוא ציילן זיפֿין ריינע טעג ווארום דאש אַזי דרינען פאר האַנדין פֿיל דיגים עש אַזי איין מצוה צוא זאגן אלעמען דעם דין אַז מען זאל וויסן ווארום מען ווייס גאר גיט אַז מען דאַרף אויף דעם איין שאַלה פרעגן זיא מיינען אַז זיא האט גאר גיציילט זיפֿין ריינע טעג אַזי שוין גינג אונ באַמט מוז מען איין שאַלה פרעגן. ווען איין פֿלה זאל זיך טובל זיין אויב זיא טעג זיך טובל זיין אַזי דעם טאג פאר דיא חופּה. וועט שטיין גישריפֿין און הלכות מבילה :

כז ווען איינער געמט צוריק זיין גרושה מוז זיא אויף ציילן זיפֿין ריינע טעג אַזיא וויא איין אנדערע פֿלה :

כח אַז איינער האט התונה מיט איין בתולה מוז ער באַלד גאָף דעם תּשמיש זיך אַפֿ שרייבן פֿון איר. אונ ארויש גיין פֿון איר בעט. דעם דין אַזי אויף איין מצוה ספרסם צוא זיין אונ צוא זאגן יעדער התן ופֿלה ווארום איין טייל ווייסן גיט. אונ זיינען משמש צווייא מאל אונ דאש אַזי איין דעבטער אַיסור :

כט איין בתולה גאָף דער התונה מען אַן הויפֿין צוא ציילן זיפֿין ריינע טעג פֿון דעם פינפטן טאג וויא דער התן אַזי בייא איר גיוועזן האַמטשע איין אנדערע אשה מוז שפעטער אַן הויפֿין צוא ציילן (אַזיא וויא דאש וועט ווייטער שטיין גישריפֿין) אָבער ווייל זיא אַזי טמא פֿון דם בתולים מען זיא אַן הויפֿין צוא ציילן דעם פינפטן טאג :

ל ווען זיא אַזי טמא פֿון דם בתולים אַזי דעם זעלביגן דין וויא אנדערע נדות :

לא ווען איין אשה אַזי שוין גיועסין אויף דעם גראָף שמוּל אַזיא וויא צוא האַבן דאש קינד דער גאָף האַבן דיא ווייעגעס אויף גיהערט אונ זיא אַזי ווייטער סעבֿרת אונ מיין דם האט זיא אויף גיט גיזעהען מוז זיא דאָף איין שאַלט חכם האַבן אויב זיא אַזי מותר צוא איר מאַן :

לב אויף דיא נשים יולדות אַזי גאר קיין השנחה גיט ווען זיא זאל זיך מסתּר זיין אַיבליכע אשה מוט וויא זיא וויל דורך דעם קומט ארויש גרוישע מבשולות לכן

גיהער

גיהער אימל'קעס בית דין אין שטאט צוא מאכין איין מנהג קבוע פפי הצורה פבי לגדור פרג :

לג ווען איינע האט מפיל גינעזין זאל זיא איין שאלה פקעגן וויא זיא זאל זיה גוהג זיין :

לד גערער איד מוז זיה אפשיידן פון זיין ווייב ווען זיא איז טכא ביי זיא זאל אפ ציילן שבעה נקיים אונ זיה טובל זיין אונ ווען זיא האט זיה ניט טובל גינעזין אפילו עש דויערט פכה שנים היקט זיא אלץ איין גדה :

לה זיא טאר זיה ניט איבער זאמען אין דער טומאה נאר וויא פאלד זיא קאן זיה טובל זיין מוז זיא טובילה גיין אונ ווען דער מאן איז אין דער היים אונ זיא איז זיה ניט טובל ווען דיא רעכטע צייט קומט . האט זיא איין גרוישע עבירה :

לו ער זאל ניט שטיפין אונ לאכין קאטאוועס טרייבין מיט זיין ווייב אין דער גדה ווארום קלות ראש אונ ליצנות בריינגען חלילה צוא איין עבירה :

לז ער זאל איר ניט אן זירין אפילו מיט דעם קלענסטן פינגער . אונ ער זאל ניט דער לאנגען צוא איר אפילו מיט איין גאנג לאנגע זאך . אונ ער זאל ניט אריין ווארפן אין איר האנט אונ ניט אין איר שוים אונ זיא צוא אים דאש גלייכין :

לח זייא זאלין ניט עסין אויש איין שיסיל אונ ווען זייא זיינען זיה גוהג אז זייא עסין ניט אויש איין שיסיל אפילו ווען זיא איז טהור נמצא איז דאש קיין היקר זיט דא טאר זיא ניט עסין בייא איין טיש נאר דווקא איין היקר . נאר על פי רוב עסין מאן אונ ווייב אויש איין שיסיל ווען זיא איז טהור דרום איז גינג ווען זיא איז טמא ניט אויש איין שיסיל צוא עסין :

לט ער זאל ניט עסין אונ טרינקען וואש זיא לאזט איבר . אבער ווען איין אנדערער האט גינעסין אדער גיטרונקען נאך איר . מעג ער נאך דעם אנדערין עסין אדער טרינקען :

מ ווען זיא האט גיטרונקען אפולע גלאז אונ האט איבער גילאזט בערך איין האלבע גלאז אונ דער נאך האט מען דאש גלאז פול דער גאסין טאר ער אויה ניט טרינקען דער פון . אז זיא האט אבער אין גאנצין אויש גיטרונקען מעג ער אויש דעם גלאז טרינקען אונ מען דארף דאש גלאז ניט אויש שוויינקען . ווער עש וויל אבער קבדק זיין אונ זיא אויש שוויינקען זאל קומען אויף אים אברכה :

מא ווען זיא האט איבער גילאזט פון איר טרינקען אדער עסין אין דער פלי אונ מען האט דאש איבער גינאסין אין איין אנדערע פלי מעג שוין דער מאן עסין פון דער אנדערע גלי :

מב אז זיא האט איבער גילאזט עסין אדער טרינקען אונ דער מאן וויים זיט אז דאש האט זיא איבער גילאזט אונ וויל עסין אדער טרינקען דער פון איז זיט גיימיט אים צוא זאגין . ווארום דער איסור פון עסין אדער טרינקען וואש זיא לאזט איבער איז נאר מחמת ווען איינער טרינקט אדער עקט דאש וואש דער אנדערער לאזט

קאמט איבער קוקט דאש פון ליבשאפט ארויש. איבער דעם איז ניט אסור אז ער ווייס ניט אז דאש האט זי איבער גילאומט :

מג איבער דעם אז דער סאן איז גיטא אין דער היים טעג זיא פריער עסין פון דער שיקיל און אים איבער לאזין נאר זיא זאל אים ניט אויש זאגן אז זיא האט דער פון גיגעסין. דיא ווייב טעג עסין און טרינקען פון דעם וואש ער לאמט איבר : מד אונזערע חכמים האבין גישריבין דיא איז נאר איין ערליכע אשה וואש טוט דעם רצון פון איר סאן. דאש הייסט וואש נאר דער מאן וויל אזוא זאל דאש ווייב סאן דיא הייסט איין אשה פשרה דיא וועט זוכה זיין צוא נטע קינדער און צוא עולם הבא און צוא אלעם גוטין :

מה ער טאר ניט זיצן אויף איר בעט האמשע ניט פאר אירע אויגן אבער דער ספר בית הרש איז כתיב צוא זיצן : אבער זיך אויש טאן און לייגן טאר טען גיוויס ניט נאך אלע דעות. דער רעכט איז טען זאל גוהר זיין אפילו זיצן אויך ניט : וויא דיא ערשטע דעה :

מו זיא טעג יא זיצן אויף זיין בעט ניט פאר זיינע אויגן אבער לייגן טאר זיא זיך ניט אפילו אין אלע קליידער ניט בייא נאכט און ניט בייא טאג :

מו ווען ער רירט אן איר בעט גיוואנט אדער איר ליילעך איז קיין איסור האמשע דער ליילעך איז איין גיריכט מיט בלוט. אטייל טענטשין היטין זיך דער פאר דאש איז אבער איין גרייז עש קוקט פאר דער הכשרא איין קולא ארויש. בחמת ער טיינט דער איסור איז נאר ווייל דער ליילעך איז איין גיריכט מיט דם נדה אבער אז זיא ציילט שוין ריינע טעג און ליגט שוין אויף איין וויסין ליילעך טיינט ער אז ער טעג שוין אן רירין און אויך זיצן און ליגן און דער אכסר. איז עש איז נאר קיין חילוק עש איז גלייך דיא אום ריינע טעג מיט דיא טעג וואש זיא ציילט ריינע וואש עש איז אסור איז גלייך אסור און אן רירין דיא בעט גיוואנט טעג ער תמיד אפילו עש איז איין גיריכט :

מח זייא טארין ניט זיצן אויף איין באנק אפילו דער באנק איז גאנץ לאנג סידין דער באנק איז אן גישלאגן און שאקילט זיך ניט. אבער אז ער שאקילט זיך טאר טען ניט. און אז איין טענטש זיצט צווישין ביידע. זיינען אטייל פוסקים כתיב האמשע דער באנק שאקילט זיך. טען גיהער אבער אויך גוהר צוא זיין אפילו איינער זיצט צווישין זייא :

מט זייא טארין ניט פארין אן איין וואגין שפאצירין אדער אין איין שיפל שיפן זיך נאר אז זייא דארפן צוא פארין אן איין עסק טעגין זייא פארין אויף איין וואגין האמשע עש פארט אויף דעם וואגין ניט טער אז זייא בייידע. נאר אז זייא זאלין אזוא זיצן אז זייא זאלין זיך ניט אן רירין :

נ זיין בעט מיט איר בעט טאר זיך ניט אן רירין :

נא ער טאר ניט קוקן אפילו אויף איר טריט פון דיא פיס און ניט אויף מיין שום

לד חכמת הלכות נדה אדם

שום אָרַט פון אַיר לייב וויא דער סָדֵר איז או זיא גייט צוא גיִדעקט סײַט אירע קליידער :

גב עש איז זייער רעכט אז זיא זאל האבן אנדערע קליידער וואש זיא זאל גיין אין זייא ווען זיא איז איין נדה בדי זייא זאלין תמיד גידיינקען אז זיא איז אנדה . דאך זאל זיא נישט גיין אין מיאוסע קליידער . בדי זיא זאל נישט מיאוס ווערן אין זייגע אויגן . אבער שטארק פוצין טאר זיא זיך גיוויס נישט :

גג זיא זאל אים נישט אן גיסן איין פוס צוא טרינקען אז ער זעהעט סיידין זיא זאל מאכין איין היקר דהיינו אנדער צוא שטעלין אויף דעם טיש מיט דער לינגקע האנט אדער צוא שטעלין אויף איין אנדער ארט נישט אויף דעם טיש :

גד אז זיא טראגט עסין צום טיש אדער זיא דער לאנגט דעם מאן עפעס זאל זיא קשקה זיין וויא תמיד היינו זיא זאל דער לאנגען מיט דער לינגקע האנט :

גה זיא טאר נישט לייגן דאש לילעה אויף זיין בעט צום שלאפן אדער דאש קאלהרע אז ער זעהעט . ווען ער זעהעט נישט מעג זיא זיא בעטן האמטשע ער ווייס אז זיא האט גיבעט :

גו ער טאר איר אויף נישט אן גיסן איין פוס צוא טרינקען אונ איר נישט שיקין קיין פוס אפילו דעם פוס של ברכה סיידין אנדערע טרינקען פריער מעג ער איר דער נאך שיקין :

גז זיא טאר נישט שטעלין פאר אים וואסער צוא וואשן :

גח דיא אלע דינים זיינען פון דער צייט וואש זיא איז טמא גיווארין ביז זיא איז זיך טובל . עש איז קיין חילוק נישט צווישן אום ריינע טעג אונ ריינע טעג **גט** ווען אבער זייא זיינען חליה קראנק אונ איינער דארף דעם אנדערין צו באדינען זאלין זייא פרעגן איין תלמיד חכם וויא זייא זאלין זיך נוהג זיין :

ס אמייל פוסקים שרייבן אז איין נדה דיא טעג וואש זיא זעהעט טאר זיא נישט אין שול גיין אונ נישט דאוונען אונ נישט קיין שם דער מאנען אונ אמייל פוסקים שרייבן אז איין נדה טעג זיא אין שול גיין אונ טעג דאוונען אונ אלע ברכות מאכין אויף דעם שם דער מאנען דער סנהג איז אבער זייא גייען נישט אין שול אריין ווען עש איז בייא איר דא אמבן זאל זיא נישט קוקן אויף דיא ספר תורה ווען מען הויפט אויף דאש ספר אונ מען ווייזט דעם עולם דאש פתב . אבער אין דיא ריינע טעג טעג מעג זיא נאך אלע ביעות גיין אין שול אריין :

סא ימים נוראים אונ סליחות טעג אונ ימים טובים ווען איסליבער גייט אין שול טעג זיא אויף גיין דעקט גלייכין ווען זיא פאכט חתונה אדער זיא שטייט אויף פוי קימפט טעג זיא אויף גיין אין שול אריין :

סב דעם טאג וואש זיא הויפט אן צוא ציילין ריינע טעג מוז זיא זיך איין טאג פריער בודק זיין פאר נאכט צווישן טאג אונ נאכט אונ אז זיא גיפנט שוין נאר נישט זאל זיא מארגן פריא אן הויפן דיא ריינע טעג צוא ציילן :

סג ריא ריינע טעג הויבין זיך ניט אן פאר דעם זעקסטין טאג פון איר טמא ווערין אפילו ווען זיא איז טמא גיווארין אונג האט באלד אויף גיהערט צוא זעהען אונג זעהעט שוין מער גיט' כוונת ווארטין פינף טעג אונג זאל זיך פאר נאכט בודק זיין אונג מארגן פריא דאש הייסט דעם זעקסטין טאג הויבט זיך ערשט אן דער ערשטער טאג פון ריא זיבין ריינע טעג :

סד אטייל זיינען זיך נוהג אונג הייבין ערשט אן צוא ציילין פון אכטין טאג דהיינו זיא ציט זיך אפ פון דעם זיבעטין טאג אונג מארגן הויבט זיא ערשט אן צוא ציילין דאש איז אבער גיט קיין גיטער מנהג דען מען גיהער זיך מקדים צוא זיין צוא איין דבר מצוה דרום איז איין גרויסע מצוה אז ווען זיא האט זיך בודק גיווען דעם פינפטין טאג אונג זיא קען שוין דעם זעקסטין טאג ציילין זאל זיא חס ושלום גיט אדוף האלטן קער אונג דעם צוועלפטין טאג אין וואשער גיין אונג בזכות זה וועט זיא גושע קינדער האבין :

סה איין בלה וואש נאך דער חופה האט גדה גיווען אונג מען האט איר נאך גיט גיפירט לייגן זאל זיא פרעגן איין שאלה ווען זיא זאל אן הויבין צוא ציילין שבעה נקיים :

סו דעקט גלייבן איין בלה וואש דארף חתונה האבן זאן זיא אויף פרעגן איין שאלה ווען זיא זאל אן הויבין צוא ציילין שבעה נקיים :

סז אפילו ווען זיא האט גיווען נאר איין פלעק דאש הייסט איין פהם אונג זיא איז טמא גיווארין הויבין זיך ערשט אן ריא זיבין ריינע טעג ערשט נאך דעם פינפטין טאג פון טמא ווערין וויא אלע ווייפער :

סח דאש איז אבער נאר אז זיא האט גיווען דם גדה אדער איין פהם דענקאלט ווען זיא איז טהור גיווען ווען זיא האט אבער גיפונען אפלקע אפילו דם גדה אין דיא טעג וואש זיא ציילט ריינע טעג דארף זיא גיט ווארטין פינף טעג נאר תיבף אז זיא ווערט ריין קען זיא מארגן פריא אן הייבין זיבין ריינע טעג צוא ציילין :

סט ווען זיא האט זיך טובל גיווען אונג דער מאן איז בייא איר גיט גיווען אין דער ליל טבולה אונג מארגן פריא גיפונט זיא איין פלעק אדער איין אשה וואש זיא איז גאר טהור אונג דער מאן איז בייא איר גיט גיווען אין דער נאכט אונג מארגן פריא גיפונט זיא איין פלעק כוונת זיא פרעגן איין שאלה :

ע דאש וואש ריא ווייפער רופן אפ ציהען כוונת זיין פאר נאכט בין השמשות פאר פערב דאווען ווען מען האט אבער שוין גידאווינט מעריב האמשע זיא האט נאך גיט גידאווינט אדער ווען מען האט שוין מקבל שבת גיווען אונג עש איז נאך טאג זאל זיא פרעגן איין שאלה וויא זיא זאל זיך נוהג זיין סוכת עש איז דרייען פיל חילוקים כוונת זיא פרעגן איין מורה הוראה אונג ווען עש ווערט שפעט עש איז קיין צייט צוא שיקין פרעגן זאל זיא זיך פריער אפ ציהען דער נאך שיקין פרעגן ווען דאש איז שוין שפעט האמשע קהל האט גיט גידאווינט קיין מעריב זאל זיא אויף מאבין איין שאלה :

לח **הכמת** **הלכות גרה** **אדם**

עא ווען דיא אשה וויל מאכין ראש אפ ציהען זאל זיא אזוא טאן זיא זאל זיך נאנץ גוט אונטער ווכין מיט איין ווייסע טיכל אונ דאש זאל זיין פאר סעריב דאוונען אונ דער נאך זאל זיא דיא טיכיל ארויש נעמען אונ גוט זעהען אויב עש גיפניט זיך גיט קיין שום רויטליכקייט זאל זיא ווידער דיא טיכיל אריין טאן אזוא וויא פריער אונ זאל דארטין ראש לאזן אונ זאל מאכין דעם אפ צוג וויא ווייטער וועט שטיין אונ דיא טיכיל זאל דארטין זיין ביו עש ווערט רעכט נאכט אונ דער נאך זאל זיא ווידער ארויש נעמען דיא טיכיל אונ גוט פאקקין אויב עש גיפניט זיך דרויף נישט קיין שום רויטליכקייט אזוא הויבט זיך שוין אן פון סארנין פריא דיא זיבין ריינע טעג אונ אויב זיא גיפניט עפעס רויטליך אויף דיא טיכיל סוז זיא ערשט סארנין מאכין דעם אפ צוג :

עב אזוא גיהער איטליכע פרומע אשה צוא טאן אונ בדיעבד ווען זיא האט נאר איין מאל אויף דעם אופן זיך בודק גיוועזן איז אויף קיין איסור גיט :

עג דעם טאג וואש זיא מאכט דעם אפ צוג זאל זיא זיך אן טאן נאך דער בדיקה איין ווייסע העמד וואש זיא ווייס אז דיא העמד האט גיט קיין שום פלעק אונ אויף איר פּעט זאל אויף זיין ראש לילעד אונ דיא ציכין אן איין שום פלעק . אונ אין דער פריא הויבין זיך אן דיא שבעה נקיים :

עד עש איז איין מנהג פשר וישר אז איטליכע אשה וואש מאכט דעם אפ צוג זאל זיך אפ וואשן אונ זאל אן טאן אווייסע העמד אונ אנדערע קליידער נאר אז זיא האט גיט קיין אנדערע קליידער אונ זיא קען זיך גיט אפ וואשן איז גיגונ זיא זאל זיך נאר אונטן ארום שווינגען אונ זאל אן טאן איין העמד עש זאל זיין קיין פון דם :

עה אלע טאג פון דיא זיבין ריינע טעג סוז זיא זיך בודק זיין צווייא מאל איין מאל אין דער פריא אונ איין מאל פאר נאכט :

עו דיא אלע בדיקות סוזין זיין אדער מיט אווייסע טיכיל פון אלטע ליווינט אדער מיט ווייסע וואל ריינע אדער מיט ווייסע פאויל די בדיקה סוז זיין נאנץ גוט אונ וועלכע זיא איז זיך גיט בודק נאנץ גוט נאר אביסיל איז דאש נאר קיין בדיקה גיט :

עז דיא בדיקה זאל זיין בייא דיא ליכט פון דעם טאג גיט בייא קיין בעליקטין פון איין ליכט :

עח ווען זיא קען זיך גיט אזוא בודק זיין וויא דיא בדיקה דארף זיין איז בדיעבד גיגונ האמטשע ווען זיא האט זיך איין מאל פון דיא זיבין ריינע טעג בודק גיוועזן פדין . עש איז בודאי בעסר אז זיא קען דעם ערשטין טאג דיא גוטע בדיקה מאכין נאר בדיעבד איז גיגונ איין אנדערער טאג פון דיא זיבין ריינע טעג . דיא וואש האט זיך אבער אפילו איין מאל גיט בודק גיוועזן פדין נאר זיא האט זיך אביסיל אויש גיוואשן דאש הייסט נאר קיין בדיקה גיט אונ איךע זיבין ריינע טעג זינען גיט גירעכניט אונ איר טבילה העלמט נאר גיט אונ זיא הייסט אויף נאך דער טבילה איין רעכטע גרה :

עם דיא זיבן ביינע טעג מוזין זיין דורך אנאנדער זיא זאל אין דיא טעג נאר גיט גיפונען קיין שום פלעק אז זיא האט אפער זיא גיפונען איין פלעק מוז זיא אויף דאש גייע אנדריקה מאכין וויא אויבן איז גישטאנן און אויף דאש ביינע זיבן ביינע טעג ציילין :

כך הלכות מבילת נשים . וכו סח סעיפים :
דינים פון טבילה גיין :

א ווען דער מאן איז אין דער היים איז איין מצוה זיא זאל זיך טובל זיין אין דער צייט ווען עש קובט איר אויס און טאר גיט פאר שפעטיגן אפילו איין טאג ווען זיא האט אפער פאר שפעטיגט איז דיא עבירה זייער גרויש :

ב זיא טעג זיך טובל זיין פרייטיג צוא נאכט אויב זיא האט זיך גיט גיקאנט פריער טובל זיין און דוקא אז דער מאן איז אין שטאט אפער אז דער מאן איז גיט אין שטאט טאר זיא זיך גיט טובל זיין פרייטיג צוא נאכט . דאש גלייכין ווען זיא האט זיך גיקאנט טובל זיין פריער טאר זיא זיך גיט טובל זיין פרייטיג צוא נאכט :

ג ווען זיא האט זיך גיקאנט טובל זיין פריער נאר דער מאן איז גיט גיוועזן ער איז ערשט פרייטיג גיקומען צוא פארין איז דער דין אזוא וואו עש איז אין כנהג אז מען אסקת טאר זיא גיט משנה זיין . און אז עש איז גיט קיין כנהג טעג זיא זיך טובל זיין :

ד ווען זיא האט זיך טובל גיווען פריער דאנער שטיג אויף דער נאכט וואש גיהער צוא פרייטיג דער נאך האט זיא גיוואר גיווארין אז דיא טבילה איז גיט גוש דהיינו זיא האט גיפונען איין חציצה אדער וואש פאר איין ספק גוש דאכט זיך איר אז זיא האט זיך גיט טובל גיווען טעג זיא זיך שוין פרייטיג צוא נאכט נאך איין מאל טובל זיין :

ה דאש גלייכין ווען זיא האט זיך טובל גיווען פרייטיג צוא נאכט און זיא האט גיפונען איין חציצה דהיינו עפעס אנטער איין נאגיל טעג זיא זיך טובל זיין איבך אנניעס אדער ווען זיא איז גינאנגען פון דער טבילה האט זיא באגעניגט איין הונט אדער איין הויר און זיא איז זיך נוהג נאך אזוא איין באגענענעס נאך איין מאל טובל צוא זיין טעג זיא זיך טובל זיין נאך איין מאל אפילו פרייטיג צוא נאכט :

ו ווען זיא האט זיך טובל גיווען פרייטיג צוא נאכט און דער נאך האט זיא דער זעהען איין נאגיל וואש זיא האט פאר געסין אפ צוא שניידין זאל זיא פרעגן איין שאלה וויא זיא זאל זיך נוהג זיין :

ז מוצאי שבת האט דעם דין פון פרייטיג צוא נאכט זיא זאל זיך גיט טובל זיין אום מוצאי שבת נאר ווען זיא האט פריער גיט גיקאנט :

ח יום טוב האט דעם דין פון שבת קעגן אלע זאכין וואש דא איז גישטאנען :

ט ווען איינער נעמט איין אלמנה און דיא ערשטע טבילה קובט אויש פרייטיג צוא נאכט זאל זיא פרעגן איין שאלה ווען זיא זאל זיך טובל זיין :

חכמת הלכות טבילה נשים אדם לו

קיים אשה טאר זיך גיט טובל זיין בייא טאג נאר בייא נאכט ווען שטערין שטייען :

יא ווען זיא האט עובר גיווען אונ האט זיך טובל גיווען בייא טאג איז דער דין אזוא אז דאש איז דער זיבעטער טאג פון דיא זיבין ריינע טעג העלפט נאר גיט דיא טבילה וואש זיא האט זיך טובל גיווען פאר שטערין שטיין מוז זיא זיך איבער אנויעם טובל זיין נאך שטערין שטיין אונ ווען עש איז שוין איין טאג נאך דיא זיבין ריינע טעג ראש הייסט איין איבער גינאנגענע טבילה העלפט בדיעבד דיא טבילה וואש זיא האט זיך טובל גיווען דעם אכטין טאג בייא טאג נאר זיא איז נאך אסור צום סאן גיז נאכט אבער לכתחילה גיהער קיין שום אשה צום מאכין קיין איבער גינאנגענע טבילה אויך גיט זיך טובל צוא זיין בייא טאג . אונ דיא וואש מאכט איין איבער גינאנגענע טבילה בייא טאג הייסט איין פרוצה :

יב ווען זיא האט עובר גיווען אונ האט זיך טובל גיווען בייא טאג פון דעם זיבעטין טאג האבין מיר גישריבין אז זיא מוז זיך איבער אנויעם טובל זיין בייא נאכט איז דער דין אזוא אפילו ווען דאש איז אים פרייטיג צוא נאכט מוז זיא זיך נאך איין מאל טובל זיין :

יג ווען עש איז איין שטארקער אונס אז זיא קען זיך גיט טובל זיין בייא נאכט אז דער דין אזוא . דעם זיבעטין טאג העלפט קיין שום אונס גיט נאר איין איבער גינאנגענע טבילה הייסט דעם אכטין טאג אונ עש איז איין אונס זיא קען זיך בייא נאכט גיט טובל זיין זאל זיא פרעגין איין שאלה אונ אז דער מודה הוראה וועט פאר שטיין אז עש איז איין אונס וועט ער איר בוודאי מתיר זיין . זיא אליין טאר זיך אבער גיט מתיר זיין :

יד דיא פלות וואש זיינען זיך טובל פאר דער חופה ווען עש איז דער זיבעטער טאג פון דיא ריינע טעג טאר זיא זיך גיט טובל זיין נאר בייא נאכט אבער ווען עש איז דער אכטער טאג פון דיא גקיום טעג זיא זיך אויך בייא טאג טובל זיין . עש איז איין מצוה דעם דין צוא מאכין מפורקם צוא דיא ווייבער ווייל זייא מיינען אז איין פלה טעג זיך טובל זיין בייא טאג תמיד אפילו דעם זיבעטין טאג זייא מוזין אבער זויסין אז דעם זיבעטין טאג איז קיין חילוק גיט איין אנדער אשה אדער איין פלה טארין זיך גיט טובל זיין בייא טאג . נאר דעם אכטין טאג איז איין חילוק טאר איין אנדערע אשה גיט לכתחילה אונ אפלה טעג זיא . אונ אפילו איין פלה אז זיא איז זיך טובל ערשט נאך דער חופה אפילו דיא ערשטע טבילה טאר זיא זיך שוין גיט טובל זיין בייא טאג לכתחילה אפילו דעם אכטין טאג :

טו זיא מוז זיך טובל זיין דעם גאנצין גוף מיט איין מאל גיט ביקלאך ווייס דהיינו זיא זאל גיט טובל זיין פריער איין האנט אונ דער נאך די אנדערע אונ דאש גלייכין זיא מוז מיט איין מאל דעם גאנצין גוף איבערין קאפ איז וואשער אריין טאן :

טז עש טאר גיט זיין קיין האר פאר קניפוט ווארום אז עש איז איין האר פאר קניפוט איז דיא טבילה קיין טבילה :

זו היא האר וואש זיינען בייא איר אויף דיא שווייסיגע ערסטער אונ זיינען צוא זאמען גיקלעפט איז דיא טבילה קיין טבילה :

ח איין אשה וואש האט קאלטיגעס אונ זיא פארקט זיך פאר דיא קאלטיגעס אראפ צוא נעמען איז ניט קיין חציצה :

יט דאש ליחות פון דיא אויגן אז עש איז אויף דעם אויג פון דרויסן טרנקענע ליחות אדער פייכטער איז איין חציצה . דאש ליחות וואש איז אפער אין אויג איבערזייג ווען עש איז פייכט אונ ווייך איז ניט חוצץ אונ אז עש איז דאר איז יוא חוצץ אפער אז עש האט אן גיהובין צוא ווערין געבלאך אדער גרינלאך אדער בלאלאך איז חוצץ :

כ דיא דארע בלוט וואש איז אויף איין מפה איז חוצץ אפער דיא ליחה אין דער מפה איז ניט קיין חציצה :

כא ווען דיא ליחה איז ארויש פון דער מפה אויף דיא פלייש ארויש ביז דרייא טעג הייסט דאש קיין חציצה . נאך דרייא טעג איז דאש יוא איין חציצה ווארום עש איז שוין דאר :

כב דיא ליחה פון דעם נאז אז עש איז ארויש אויף דעם פנים אונ עש איז דאר איז עש חוצץ דרום זאל זיא נהר זיין ארום צוא וואשין דעם נאז אפער איבערזייג און דער נאז איז ניט חוצץ . מען גיהער אפער נהר צוא זיין אין דעם נאז אויך זיין צוא מאכין :

כג ווען זיא האט זיך איין אדער גילאזט . דיא ערשטע דרייא טעג פון אדר לאזין איז עש ניט חוצץ . אונ נאך דיא דרייא טעג איז עש חוצץ פל זמן עש איז פאר גלויבערט ביז עש היילט זיך רעכט אויש :

כד איין אשה וואש איז קרעציג מוז זיא ווייקן דיא קרעץ אין ווארימע וואסער ביז זייא ווערין צוא ווייקט אונ ווייך . דארע קרעץ מוז זיא אראפ נעמען חאטשע עש מוז זייער ווייא . אז זיא נעמט ניט אראפ דיא אלע דארע קרעץ איז דיא טבילה קיין טבילה . אונזערע הייליגע ספרים בריינגען אז פיל צדיקים אונ גדולים האבין אפילו ניט געלייבט זייערע ווייבער אויב זייא האבין אלע דארע קרעץ אראפ גינומען דרום איז מען דיא ווייבער זייער מזהיר אויף דעם :

כה איין פלאקטער אויף איין מפה איז חוצץ :

כו ווען זיא האט איין שטיקל האלץ אריין גישטאכין אין איר פלייש אריין אדער איין שטיקל גלאז אדער איין אנדערע זאך וואש עש שטארקט ארויש פון דיא פלייש אדער אפילו עש שטארקט ניט ארויש נאר מען זעהעמ ארויש גלייך מיט דיא פלייש איז חוצץ מוז זיא דאש פאר דער טביקה ארויש נעמען . ווען עש איז אפער מיט הויט אין נאנצין פאר דעקט איז ניט חוצץ :

כז וואש איז אויף דעם לייב איין גיריכט פון שווייס איז ניט חוצץ אונ אז עש איז פאר טריקנט אונ קאנטיג איז חוצץ :

כח ווען זיא האט גיריבין איין האנט אן דער אנדערער אדער אן דעם לייב קומט ארויש וויא שטיקלאך טייג אז דאש בלייבט אויף דעם לייב אדער עש פאלט אויף דעם לייב איז דאש חוצץ :

כט טינט אונ ליים אונ בלוט ווען עש איז ניט אן גיקלעפט אן איר פלייש איז עש חוצץ האמשע עש איז פייקט פארב איז חוצץ :

ל אום ביינקיט אונטער דעם נאגיל איז חוצץ :

לא דיא נאגיל זיינען חוצץ אז זיא האט זיך גיטובילט אונ האט פאר געסין אפילו איין נאגיל אפ צוא שניידין מוז זיא נאך דעם ווידער זיך טובל זיין אפער אז זיא איז שוין גיוועזן מיט איר מאן אונ כארגין האט זיא גזעהען אז זיא האט פאר געסין איין נאגיל אפ צוא שניידין זאל זיא פרעגין איין שאלה אויב זיא דארף איבר אנניעם טב לה גיין :

לב ווען זיא האט פאר געסין איין נאגיל אפ צוא שניידין אונ עש איז שבת אדר יום טוב זאל זיא פרעגין איין שאלה אום חול המועד זאל זיא געהען דורך איין נכרית אפ צוא שניידין. ווען זיא קרינט ניט אזוא באלד קיין נכרית מען זיא זיך אליין אפ שניידין נאר זיא גיהער משנה צוא זיין מיט דעם אפ שניידין וויא אנאדער מאל : לא ווען זיא האט איין בלאז אויף דעם נאגיל אז זיא קען ניט אפ שניידין אונ קען דאש אום ביינקיט ארויש געמען זאל זיא פרעגין איין שאלה :

לד זיא מוז זיך אויש מאכין גוט דיא ציין ווארום אז זיא האט זיך טובל גיוועזן אונ האט דער נאך גיפונען עפעס קלעפן אין דיא ציין איז דיא טבילה קיין טבילה ניט :

לה דעם מאג וואש זיא דארף בייא נאכט טבילה האבין זאל זיא ניט עסין קיין פלייש אנאנצין מאג :

לו ווען דיא טבילה קומט אויש שבת צוא נאכט אדער יום טוב מען זיא עסין פלייש נאר זיא זאל זיך גוט אויש מאכין דיא ציין :

לז ווען זיא האט ניט גוט גישווינקט איקע פאר בארגענע ערטער אונ וואו זיא האט קנייטשן דער נאך האט זיא גיפונען איין זאך וואש איז חוצץ העלפט דיא טבילה ניט :

לח ווען זיא האט עפעס גינסען אין מזיל אריין אפילו נאר אהאר אדער זיא האט בשעת טבילה גיהאלטן צוא דיא ליפן אדער זיא האט גיהאלטן צוגימאכט די הענט וואש קיין וואסער קען ניט אריין העלפט דיא טבילה ניט :

לט בשעת טבילה זאל איר קיינר ניט צוא האלטן. ווען עש איז קיין בריחה אונ מען מוז איר צוא האלטן זאלין דיא ווייבער דיא הענט איין שונגען אין מקנה אונ מיט נאסע הענט צוא האלטן :

מ עש סאר ניט זיין אונטן אין מקנה קיין דיק ליים ווארום ווען זיא שטייט דרויף העלפט דיא טבילה ניט :

מא ונען עש קומט שטיקלאך בלאטע אדער שפענדלאך צווישן דיא פינגער פון דיא פים העלפט גיט דיא טבילה :

מב זיא זאל זיך גיט טובל זיין אויף איין ארמט וואו מענטשין קומען מהמת זיא וועט זיך איילין צוא טובלן מען זאל איר גיט זעהען וועט זיא גיט ברקב זיין גוט זיך צוויי טובלן :

מג זיא זאל זיך גיט טובל זיין גלייך אויף גישטעלט אדער גלייך גיזעצט ווארום עש איז דא ערטער וואש ווערין פאר בארגן אז זיא טוט אזוא :

מד זיא זאל זיך גיט גוט איין בייגין ביז עש זאל פאר בארגין ווערין אלע פאר בארגענע ערטער זיא זאל זיך נאר אביסל בייגין אזוא וויא זיא וועלנערט שייג כדי דאש וואשער זאל קומען אין אלע ערטער אונ אנטער דיא ארעמס אונ אנטער דיא בריסט :

מה דיא הענט אונ דיא פים זאל זיא האלטין אין וואסער גלייך וויא מען גייט אויף דער נאס . ווען זיא האט גוט צוא גידריקט דיא הענט אונ דיא פים אז דאש וואסער קען גיט אריין קומען העלפט גיט דיא טבילה :

מו צום ווייניגסטין זאל דאש וואשער פון דער מקוה גרייבן איין פינגער העכער פון דעם נאפיל :

מז זיא זאל גיט שטארק צוא האלטין דיא אויגן אונ גיט דיא ליפן אונ אויך גיט אבערגי צו עפען ווען זיא האלט שטארק צו אדער שטארק אפן . העלפט גיט דיא טבילה :

מח זיא זאל גיט מאכן דיא טבילה איילענדיג נאר גילאסין . זיא זאל אין זינען האבין אלעס וואש זיא בארף צוא טאן וויא דער דין איז : אונ זאל מאכן דיא ברקה מיט שמה זיא זאל זיך גיט שרעקן וברט בזכות דיא גרויסע מצוה וועט צוא איר קיין שלעכץ גיט קומען זיא וועט ניצול ווערין פון אלעם בייזין ווען זיא טוט מיט ישוב

הדעת אונ איז מדקבך צוא טאן וויא דער דין איז וואול צוא איר וואול צוא איר נשמה אויף דער וועלט אונ אויף זענער וועלט זיא וועט בונדאי כגדל זיין תלמיד חכם . ווען זיא איז אבער גיט נהר אין דעם אלעם ווייא צוא איר ווייא צוא איר נשמה זיא וואונט מיט איר מאן אין דער נדה אונ איר נשמה וועט גישליידערט ווערין בתוך פך

הקלע . דעם גוף וועלן מלאכי תבלה צוא רייכין . דרום זאלין דיא ערליכע ווייבר למען השם נהר זיין אונ זאל ברמנות האבין איבער זיך אונ איבער איר נשמה וועט איר גיט זיין :

איר גיט זיין :

מט עש מוז שטיין איין אידנע דער בייא וויא זיא איז זיך טובל כדי זיא זאל זעהען אז דיא טבילה זאל גוט זיין עש זאל גיט עפעס ארויש שטקין פון דעם וואסער וברט קיין האר זאל גיט ארויש שטקין :

נ אויב עש איז עטוואס איין ספק אויב עש האט עטוואש האר ארויש גישוואומען פון אויבין אויף דעם וואשער מוז זיא זיך נאך איין מאל טובל זיין :

נא זיא זאל זיך פאר דער טבילה בייגין וואש איין מענטש בארף . אונ אלע ערטער ביין מאכן פון אומרייניגייט :

חכמת הלכות מבילת נשים אדם לה

גב ווען צווייא האר פון קאפ זיינען פאר קלעפט מיט ליים איז חוצץ • אויב דיא אונטערשטע ברעמען פון דעם אויג האבין זיך צווייא האר אן גיקלעפט אן דיא אויבערשטע ברעמען איז איין חציצה :

גג זיא זאל פריער אפ וואשן דעם שטויב פון דיא פיס :

גד עש איז שקיח אזעלכע פנים וואש זיינען אן ניהעפט פעסט אן דעם לייב צווישן דיא האר מז מען דאש פאר דער טבילה אראפ נעמען דורך ווארעמע וואסר אונ אפ קראצין מיט דיא געניל :

גה איין אשה זאל זיין איין צנועה ווען זיא איז זיך טובל דהיינו זיא זאל זיין טבילה בצניעות עש זאל קיינער ניט וויסן • אונ דיא וואש דער ציילט אישליכין ווען זיא זייט טבילה הייסט אזוא וויא אבהמה • אויף איר איז גיואנט גיווארין ארוור שוכב עם בהמה איז דער פייטש פאר פלוכט זאל זיין דער וואש ליגט מיט איין בהמה דרום זאל זיא זיך אפ היטין :

גו ווען זיא זייט אהיים פון דער טבילה זאל זיא זעהען צוא באגעניגען איין אנדערע אשה כרי עש זאל זיא ניט באגעניגען איין הונט אדער איין חזיר • אונ אויב זיא האט זיא באגעניגט איינעם פון זיין ווען זיא איז איין פרוכט זאל זיא זיך נאך אפאל טובל זיך אן איין ברבה :

גז דאש אפ וואשן פאר דער טבילה מז זיין אויף אלע פארענע ערטער אונ נאר מיט וואסער ניט מיט אנדערע גיטראנקען אונ זאל אלע האר צוא קעמען עש זאל ניט זיין דיא האר אן גיקלעפט איין האר אן דער אנדערע :

גח דער נאך מז זיא זיך אפ שוויינקען דעם גאנצין גוף אונ דעם קאפ אפ וואשן מיט ווארימע וואשער אונ זיך באקוקן עש זאל אלץ ריין זיין אונ אלץ גוט אפ קראצין :

גט דאש צוואנדין מיט דעם וואשן זאל ניט זיין מיט קאלטין וואשער נאר מיט ווארימע ופפרט צוואנדין טאר זיא ניט מיט קאלטע וואשער :

ס דאש צוואנדין מיט דעם באדין אונ וואשן זאל זיין בייא טאג אונ אויך נאהענט צוא דער טבילה דרום זאל זיא אן הויפן דאש וואשן ווען עש איז נאך טאג אונ עש זאל גיווערין ביו נאכט ביו צוא דער טבילה :

סא ווען דיא טבילה קומט אויש פרייטיג צוא נאכט זאל זיא זיך באדין אונ קעמען אונ וואשן אונ אפ קראצין ווען עש איז נאך גרויסער טאג כרי זיא זאל ניט מחלל שבת זיין דער נאך זאל זיא ווארטיג ביו שטערין שטייען אונ זאל זיך טובל זיין :

סב נאך דעם ריין מאכין זאל זיא ניט נעמען קיין קינד אויף דער האנט אונ זאל זיך אפ היטין זיא זאל זיך ניט איין ריכטין :

סג אן זיא האט נאך דעם ריין מאכין גיונסען איין קינד אויף דער האנט וואש דאש קינד איז ניט ריין פון צואה אדער ליים אדער פלאטע אונ האט זיך ניט

הכמת הלכות טבילת נשים אדם

בדק ג'וועזין דער נאך ציא זיא איין ריין אונ האט זיך אזו טובל ג'וועזין כזו זיא נאך איין קאל טבילה האבין :

סד ווען איין אשה האט זיך טובל ג'וועזין אונ האט זיך פריער גיט גוט צוא קעמט האמשע דיא האר זייגען גיט צו זאמען גיקלעפט איז דיא טבילה קיין טבילה גיט . אונ אפילו אז זיא האט זיך יזא צוא קעמט נאר זיא האט זיך גיט בדק ג'וועזין דעם גוף צוא ער איז גוט ריין העלפט אויך גיט דיא טבילה :

סה מיט דער ברכה זאלין זיין נזהר זיין וויא דער שליח הקדוש שרייבט אז מען זאל פאר זאגן דיא וויבער זיין זאלין זיך פריער טובל זיין אונ דער נאך מאכין דיא ברכה . אונ דער נאך איין קאל זיך טובל זיין . דיא וואש קען זיך גיט טובל זיין נאר איין קאל זאל זיא טאן וויא אין שלהן ערוך שמיים דיא ברכה נאך דער טבילה צוא מאכין :

סו דיא וואש זייגען זיך נוהג צווייא קאל טובל צוא זיין סוזין ביידע טבילות גוט זיין פדין גיט מקיל צוא זיין :

סז דיא וואש זייגען זיך נוהג צווייא קאל טובל צוא זיין איז דאש בייא זיין וויא איין גדר טארין זיין שוין קיין קאל גיט משנה זיין :

סח ווען זיא מאכט דיא ברכה זאל זיא גיט אריין זעהען אין וואסער אריין נאר ארויס אונ עש איז רעכט אז זיא זאל לייגן דיא הענט אויף דעם הארץ בשעת ברכה דער נאך זאל זיא אראפ נעמען דיא הענט אונ זיא זאל זיין האלטן אזו ג'ווייטליך וויא זיא גייט :

דיני ניהום אבילים ומעודת הבראה . ובו יא סעיפים

דינים פון מנחם זיין אבילים אונ פון דיא ערשטע סעודה פון אביל :

א דיא וואש קיסען מנחם אביל זיין טארין גיט אן הויבן צוא ריידן ביו דער אביל הייבט אן פריער : אונ וויא דער אביל גיט אוואנגק מיט זיין קאפ וויא עש ווייזט ער פאר לאנגט זיין זאלין אונעק זיין טאר מען שוין גיט זיצן בייא אים :

ב קיין אביל אונ קיין חולה דארפן גיט אויף שמיין פאר קיין סענטש אפילו פאר דעם רב :

ג דער דרך ארץ איז אז איינער וויל אויף שמיין פאר דעם אנדערין זאגט ער צוא אים זיך אויף דיין ארט . נאר צוא איין אביל אונ צו איין חולה טאר מען דאש גיט זאגן . ווארום עש ווייזט אויש ער זאל בלייבן זיצן אין זיינע אבילות אדער אין זיין קריינקייט :

ד עש איז איין מצוה מען זאל מתפלל זיין אין די שטוב פון דעם וואש איז גישטארבין . שחרית מנחה אונ ערבית . האמשע עם איז גיטא קיין אביל . אונ אויב עש איז דא איין אביל . דארף דער אביל אליין דאוונען אונ מען איז אים מצרף צום מנן :

ה דיא אבילים טארין גיט עסין דיא ערשטע סעודה פון אייגענע . דעריבער דארפן זעהען

חכמת הלכות ניהום אכלים אדם למ

זעהען דיא זיכנים מען זאל אריין שיקין אויף דיא ערשטע סעודה פון זייא . ער זאל

ניט דארפין עסין אייגענע אונ דאש ווערט נירופין סעודת הבראה :

ו ווען איין אשה איז איין אכלה רחמנא לצלן . טארין מאנס פארשוין ניט שיקין

צו איהר דיא סעודת הבראה . נאר ווייבער מוזין איהר שיקין דיא ערשטע סעודה :

ז אז דער אכל איז גיקומען פון בית עולם פרייטיג שפעט דארף מען איהם ניט

שיקין דיא סעודת הבראה . ווארום פרייטיג שפעט טאר מען ניט עסין :

ח אז דער מת איז איין קטן ווייניגער וויא דרייסיג טעג דארף מען דיא אכלים

קיין סעודת הבראה ניט שיקין :

ט דער וואש דארף זיך זעצין שבועה נאך יום ווייל עש איז בייא אים נישטארבן

איינער אום יום טוב דארף מען אים קיין סעודת הבראה ניט שיקין :

י בייא דיא אכלים אין עסוב מעג מען אויש קערין אונ ריין מאכין . מען מעג אויף

אלע פלים וואש מען ניצט אים שוויינקען : אג ריין מאכין :

יא באלד וויא מען איז מקבר דעם מת . מענין דיא אכלים עסין פלייש אונ טרינקען

וויין אבסיל איז עסין . אבער פיל וויין טאר מען ניט טרינקען :

דיני קדיש לאבל . ובו ה סעיפים

דיא דינים פון קדיש וואש איין אכל זאגט

א עם גיפניט זיך אין פיל מדרשים אז דורך דעם קדיש וואש און זאגט נאך זיינע

עלטערין ווערין זייא גיצול פון דין של גיהנם . דעריבער איז מען זיך נוהג

אז דער אכל זאגט דעם קדיש נאך עלינו אונ דאש רופט מען קדיש יתום . אויף איז

מען זיך נוהג אז דער אכל דאווינט פאר דעם עמוד . אונ איז מפטיר . אונ בפרט

שבתות צוא נאכט דארף איין אכל משתדל זיין צוא דאוונען פאר דעם עמוד .

ווארום דאמאקס איז מער מסוגל דיא תפלה פאר דיא נשמות :

ב מען זאגט קדיש אויף אמיטער האק דר פאטער לעבט . אונ ער קאן אים ניט ווערן :

ג אין אנדערע ערטער זאגט מען קדיש אויף אנדערע קרובים אויף . אבער וואו עס

איז דא איין אכל אויף עלטערין . טאר מען בייא אים ניט אנוועק נעמען קיין קדיש :

ווארום ער גולת דיא מתים :

ד אום שבת יורט ר"ח ותנופה טאר איין אכל ניט שתפלל זיין פאר דעם עמוד .

נאר קדיש מעג מען זאגין . אונ מען דארף זאגין :

ה מען איז זיך נוהג אז מען זאגט מער ניט קדיש וויא עלף הדשים . אונ דיא אלע

קדישים פון דעם לעצטן מאג גיהערין צוא אים . נאר אראר צייט האט איין קדיש :

דיני צדקה . ובו ה סעיפים

דינים פון צדקה געבין :

א עש איז איין גרוישע סעודה יעדער מענטש זאל געבין צדקה נאך זיין פאר מענין

נאך . אין דער תורה הקדושה גיפניט זיך כמה סעות עשה אונ סעות לא תעשה

וועני

הכמת דיני צדקה אדם

וועגן צדקה. דרום דארף יעדער מענטש זייער גוהר זיין אין דעם. דאש איז ניוויש אז אין מענטש ווערט נישט ארום פון צדקה געבין. אונ דער וואש איז זיך מרחם אויף ארעמע לייט וועט השי"ת זיך מרחם זיין אויף אים :

ב דער מענטש זאל זיך נישט טראכטן בייא זיך וויא קען איך געבין צדקה עש וועט דאך בייא מיר ווייניגער ווערן. ווארום ער דארף וויסן אז דיא געלט איז מער נישט וויא אפקרון בייא דעם מענטש'ן. דארף ער דאך ווייניש מאן דעם רצון פון דעם וואש האט אים גיגעבין צוא באהאלטן :

ג דער וואש איז איין גרויסער עשיר מעג צוא מייילן אפילו מער וויא איין פינפטע טייל פון זיין אייגנס. נאר אויב ער איז נישט שטארק רייך טאר ער מער נישט צוא טיילן בוי איין פינפטע טייל פון זיין פערמעניגנס. אונ לבל הפחות דארף יעדער מענטש געבן איין צעהנטע טייל פון זיין אייגנש :

ד מען דארף געבין צדקה מיט אפרייליכן פנים אונ מיט אנושע הארץ. אונ זאל היידן מיט דעם ארוסמן גושע ווייכע רייד. איז ער אויף דרויפקבל איין בונדנדין שוכר :

ה עש איז זייער פיל דינים דא אין דעם. ענין פון צדקה וועט מען דאש גיפיגען אין יוד הלכות צדקה. אונ בוכות צדקה וועט אונ השי"ת שיקן דעם גואל צדק ב"ב אמן :

כה הלכות מוזהר. ובו יג סעיפים :

דינים פון דער מוזהר :

דער אויבערשטער האט אונ גיגעבן דרייא טיערע מצות וואש זייא דער מאנען אונ זעדין אויגן בליק אן זיין ליבן נאמען אונ אן זיין הייליגע תורה. דאש זייגען דיא תפילין אויף דעם קאפ אונ אויף דער האנט. דיא ציצית אן דעם קלייד. אונ דיא מוזהר אן דער טיר. ווער עש האלט דיא דאזיגע דרייא מצות וויא עש דארף צוא זיין האט איין גרויסן שוכר :

א יעדע טיר פון דעם הויז אונ דיא שטיבער מוז האבן איין מוזהר. אויך ווען איין שטוב האט עטליכע טירן מוז יעדער טיר האבן איין מוזהר. אפילו ווען מען באניצט נאר נישט דיא איבעריגע טירן אונ מען גייט נאר אריין אונ ארויש דורך אייגע מוזין דאך האבן אלע מוזהרות :

ב איין שול דארף קיין מוזהר נישט האבן. איז אבער אין שול דא איין דירה וואש מען וואונט דרינגען מוז זיא האבן איין מוזהר :

ג איין סוכה איז פסור פון איין מוזהר :

ד יעדער ארם וואש איז נישט ריין. דאש הייסט איין בית הפסא. איין באר. איין שטאל. אונ איין נארבערייא. דארף נישט האבן קיין מוזהר. אבער איין הייער שטאל מוז זיא האבן איין מוזהר. אונ אז עש איז דרינגען נישט ריין פאכט מען דיא מוזהר אן דרויסן. אויך דארט וואו מען האלט האלץ אדער שטרויא אדער משקאות מוז זיין איין מוזהר :

ה איין קראם וואש מען זיצט דרינען נאר בייא טאג דארף קיין מוזה ניט :

ו דאש אַרַט פון דער מוזה איז אין דער רעכטער זייט פון דער מיר וויא מען קומט אַריין : מען שלאגט איר אן אין דער קריים : דער אויפערשטער זייט פון דער מוזה צוא דער שטוב אַריין : אונג דער אונטערשטער טייל ארויש : אויף זאל מען זיא אן שלאגן דאָרט וואו עש פאנגט אן דעם אויפערשטע דריטיל פון דער בייא שטידיל אָפער ניט נידעריג : אונג אז דיא מיר איז שטארק הויף : זאל מען איר אזא אן שלאגן אז מען זאל קענען צוא איר גרייכין מיט דער האנט :

ז מען מוז דיא מוזה איין וויקלען אין איין גישטעל אדער אין איין פאפיר : נאר דער שם שדי זאל אפין זיין : אדער אונטער איין גלאז : אונג מען טאר איר ניט לאזן היינגען : נאר מען מוז דאש פאפיר אדער גישטעל פון אויבין אונג פון אונטין אן שלאגן מיט געגיל :

ח ווען מען שלאגט אן דיא מוזה מאכט מען דיא ברכה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לקבוע מוזה : אונג אז מען שלאגט אן מערער מוזה אין איין הויז איז אויף אלע גינג דיא ערשטע ברכה אליין :

ט מען מעג אויף שניידן איין דינעם שפאלט אין דעם בייא שטידיל אונג דרינגען אַריין זעצין די מוזה : אָפער איר אַריין צו זעצן אין איין צו טיפן שפאלט : טאר מען ניט :

י דיא שולדיקייט צוא מאכן איין מוזה איז אויף דעם וואש וואונט אין דער דירה : אָפער ניט אויף דעם וואש דאש הויז איז זיין : אונג אז מען קלייבט זיך ארויש טאר מען ניט אפ רייסן דיא מוזה אפילו ווען דער וואש קלייבט זיך אַריין צאלט אים ניט פאר דער מוזה : עש איז אָפער רעכט יענער זאל אים צאלן : ווען עש קלייבט זיך אָפער אַריין איין גברי : זאל מען ארויש געמען דיא מוזה : אונג אפילו דער גברי הייסט זיא אים לאזן : זאל ער אים ניט פאלגן אונג זיא אראפ געמען : יא יעדער מאל ווען מען קומט אַריין אונג ווען מען גייט ארויש זאל מען קושין דיא מוזה :

יב מען מוז שטארק גיווארינט זיין ריין צוא האלטן דאש אַרַט פון דער מוזה : מען טאר דאָרטן ניט שטעלן קיין וואש שיקיל וואש מען וואשט זיך דרינגען : אויף טאר מען דאָרטן ניט לייגן קיין מיסט אונג קיין אנדערע זאך וואש איז ניט ריין אונג ניט שייך : ווער עש האלט ערליך דיא מוזה וויא עש דארף צוא זיין : דער איז זוכה צוא פיל גושש : צוא איין שיינע דירה אונג צוא איין לאנג לעבין :

יג ווען מען וויל גיין אדער פארן אין וועג אַריין : זאל מען לייגן דיא רעכטע האנט אויף דער מוזה אונג זאגן רבנו של עולם איך בעט דיה דוא זאלשט מיך היטן אין דעם וועג וואש איך גייא עש זאל מיר קיין שלעכץ ניט גישעהען : איך זאל באגליקן אין מינע גישעפטן אונג איך זאל גשלום אהיים קומען : אונג אז ער קומט שוין אויש דער שטאט ארויש זאל ער זאגן דיא תפלת הרכה וויא עש שטייט אין סידור : אויף איז רעכט ווען מען גייט אין וועג אַריין זיך מיט צוא געמען איין ביגטיל ציצית ווארומ סאמער ווערט פסול איין ציצה זאל ער תיקף האבן איין אנדערע : מען זאל

זאל זיך אויף תמיד מיט נעמען פרויט אויף דעם וועג אפילו מען ווייט אז עש איז אויף דעם וועג דא צוא באקומען :

בן הלכות בקור חולים • ובו ד' מעיפים דינים פון בקור חולים :

א עש איז אנרוישע מצוה צוא גיין צוא אקראנקין מען זאל זעהן וואש ער מאכט אונ אים צוא מרייסקטין מיט גוטע ווערטער ער זאל זיך ניט שרעקין • אונ וויא באלד יענער איז קראנק הערט אויף דער פבוד • דאש הייסט מען טאר ניט זאגן איך בין גרעסער פון אים אונ עש איז פאר מיר ניט אנשטענדיג איך זאל צוא אים גיין • דאש טאר מען ניט נאר מען מוז צוא אים גיין • דיא קרובים אונ דיא גוטע פריינט וואש קומען תמיד צוא אים גיוונטער הייד • מוזין צום קראנקין גיין תיפף אין ערשטין טאג • אבער דיא וואש זיינען ניט גיוואונט צוא אים צוא קומען • זאלין ערשט צו אים גיין מבקר חולה זיין דעם דריטין טאג • ווען ער איז אבר זייער שטארק קראנק גיווארין • מענין אפילו דיא פרעמדע אויף צו אים גיין תיפף אין ערשטין טאג • איין שונא טאר ניט גיין מבקר חולה זיין • ווארום דער קראנקער קען מיינען אז ער קומט ווייל ער זייל אן אים איין נקמה דער לעבין • דער איינענער דין איז אויף בייא איין אבל • אז דער שונא טאר ניט קומען מנחם אבל זיין אפילו ווען ער מיינט עש ערינשט ווארום יענער קען מיינען אז ער טוט עש וועגן איין נקמה :

ב דער עיקר מצוה פון מבקר חולה זיין איז מען זאל דעם אויבערשטין בעטין ער זאל זיך דער באריימען איבער דעם קראנקין ער זאל גיוונט ווערין • אונ אז מען קומט צום קראנקין אונ מען איז אויף אים ניט מתפלל האט מען ניט מקיים גיוועוין די מצוה • איבער דעם זאל מען ניט קומען אין דיא ערשטע דרייא שעה פון דעם טאג אין דער פריא • ווארום דעמאלט איז יעדער קראנקער בעסער • וועט ער פאר אים ניט בעטין • ווארום ער וועט מיינען אז ער איז שוין בעסער גיווארין • אויף זאל מען ניט קומען אין דיא לעצטע דרייא שעה פאר נאכט ווארום דעמאלט איז תמיד דעם קראנקין ערנער • וועט ער מיינען אז עס איז שוין ניט צוא העלפין :

ג דיא תפלה וואס מען בעט פאר דעם קראנקין זאגט מען זיא אין וואס פאר איין לשון מען וויל נאר מען לאזט דער נאך אויש המקום ירחם עליך בתוך כל חולי ישראל • אונ אום שבת זאגט מען שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבא ורחמי קרובים ושבתה בשלום :

ד ווען איינער איז קראנק אויף שלשול אדער ער האט שטארק קאפ שבערצין • זאל מען צו אים ניט קומען • נאר אין דרויטין פרענט מען וואש ער מוט אונ מען בעט צוא השיי פאר אים :

